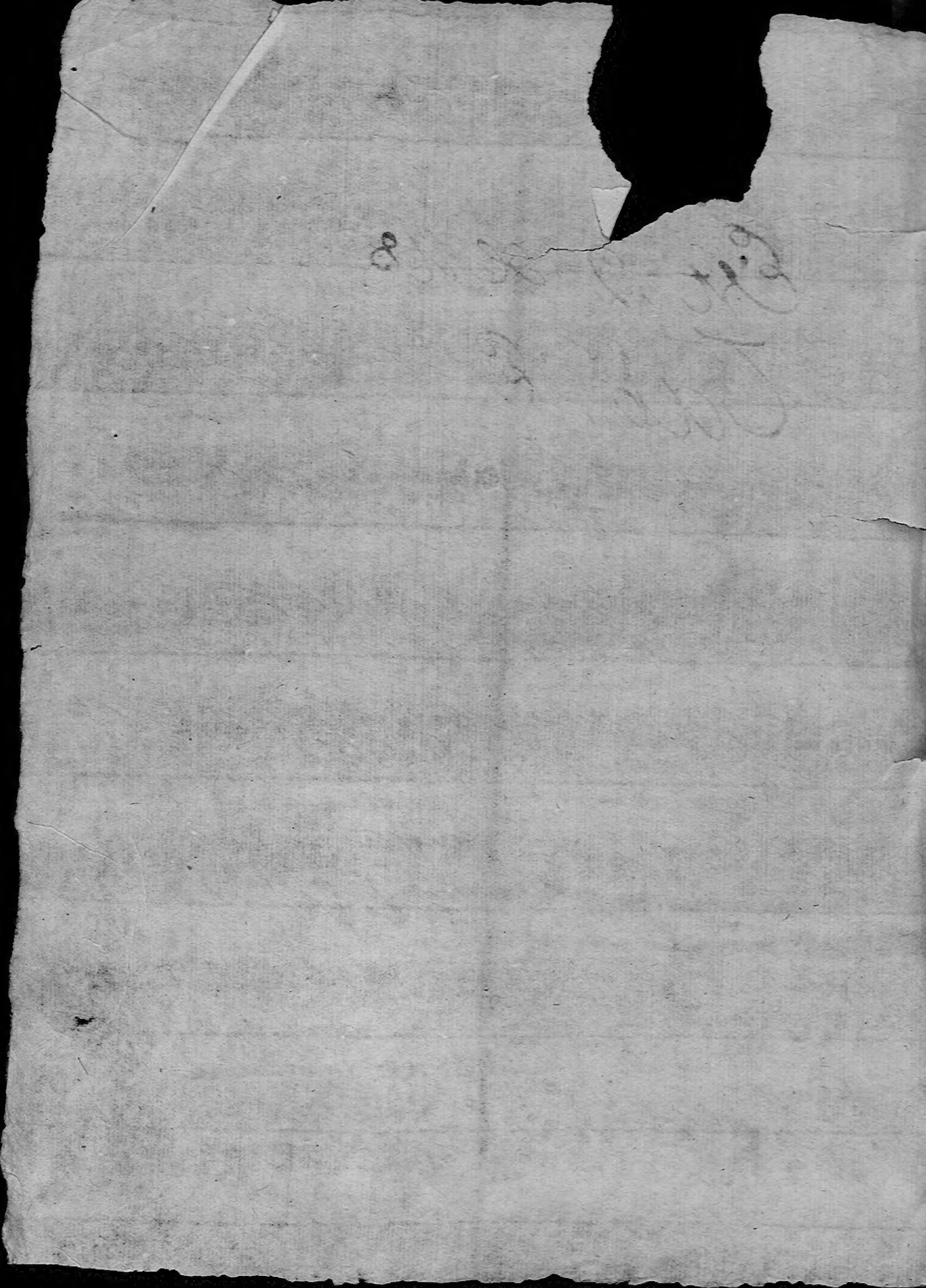

M. J. 2.º persq. con 268 hojas foliadas
hasta la 252 comprimiéndose en ellas un
solo impreso, bien tratado, completo.

Relect. per. Vobis. J. 1800

Ext. 2. 2MB.

Tab. E.

A.
De Alie natione iudicij mutan-
di causa facta et de h. i. g. i. i. folio
247. abbuella

B.
De bonis ad ben. h. i. i. & p. x. h. i.
bita illa tuz usu capione fol. 249. a
La bu ella

C.
Materia de causa possessionis, d. p.
pue tatis. fol. 127.

Expositio ad Caput 1. eod. h. i. fol. 138.

Recitatio ad Caput 3. & c. u. m. i. n. e.
f. a. l. i. fol. 207.

~~Historia de i. m. a. r. t. i. fol. 1. a. u. t. o. r. e. d. i.~~

D.
Historia divi marci fol. 1. a. u. t. o. r. e. d. i.
g. r. a. n. & p. u. g. a

E.
Recitatio ad Caput 1. & f. e. x. i. i. s. fol. 249.

I.
Expositio ad Caput 4. p. e. t. e. m. p. t. o. & j. u. r. e. f.
p. n. d. a. fol. 150.
Literarum certamen & j. u. r. e. p. a. t. o. n. a. p. u. s.
fol. 159.

L.
Tractatus celeberrimus de locato, et con-
ducto. fol. 39.

De locat. et conductione
et quae res possunt locari
fol. 63.

De rebus quae possunt locari, vel non
fol. 77.

De quibus modis locatio transeat ad tunc
res. fol. 82.

De lege subornata. fol. 229. u. g. u. e. a.
fol. 236.

De leg. judic. & f. i. n. d. u. c. t. o. t. a. l. i. fol. 120.

N.
Relectio & necessarii de viis heredi-
tariis instituendis. fol. 25.
Ad h. i. n. c. a. p. i. t. u. n. i. c. o. & n. a. t. i. & l. i. b. e. r. o.
venne. fol. 297.

P.
Materia de p. r. i. s. c. u. p. h. o. n. b. u. s. c. a. r. o.
n. i. c. a. fol. 106.

Expositio ad textum in capite placuit eod.
tit. fol. 117. —

Expositio ad textum in cap. nichil eod. tit. fol.
120. alabuetta. —

De prohibita alienatione rerum minorum fol.
241. alabuetta. —

De prohibita singula ratione, et ad legem
manu lig. fol. 290. alabuetta. —

C

Aliqui text. qui obstant ad §. 1. inst. qui
tam. facere possunt fol. 198. alabuetta. —

Varis antinomis legum et numero. 189. ut
que ad numerum. 199. vi. l. i. et. A. inter lib. —

S

De senatus Consulto macedoniano. fol. 89. —

De pena creditoris dante mutui §. l. i. a. fa.
milia. fol. 89. —

In quibus causis senatus Consultum utitur
per sona creditoris. fol. 92. alabuetta. —

De exceptionibus senatus Consultum macedo
niano et per sona patris. fol. 97. alabuetta. —

Quibus casibus cesset senatus Consultum
per sona filii. fol. 101. —

De senatus benedicta lege ut manu
mittantur fol. 2. alabuetta. autem.
Puga. —

Ad invicem aliquando nota bilia ad
maiores antecedenti claritate. fol. 14.
alabuetta. —

Quid requiratur ut talis venditor
habilitat. fol. 15. alabuetta. —

An competat et talis manumissione facta
qui pignora vel terna libentat. fol. 21.
alabuetta. —

P

I

Relectio ad textum in §. 32. §. 2. et 41.
tamen toria tatela. fol. 33. —

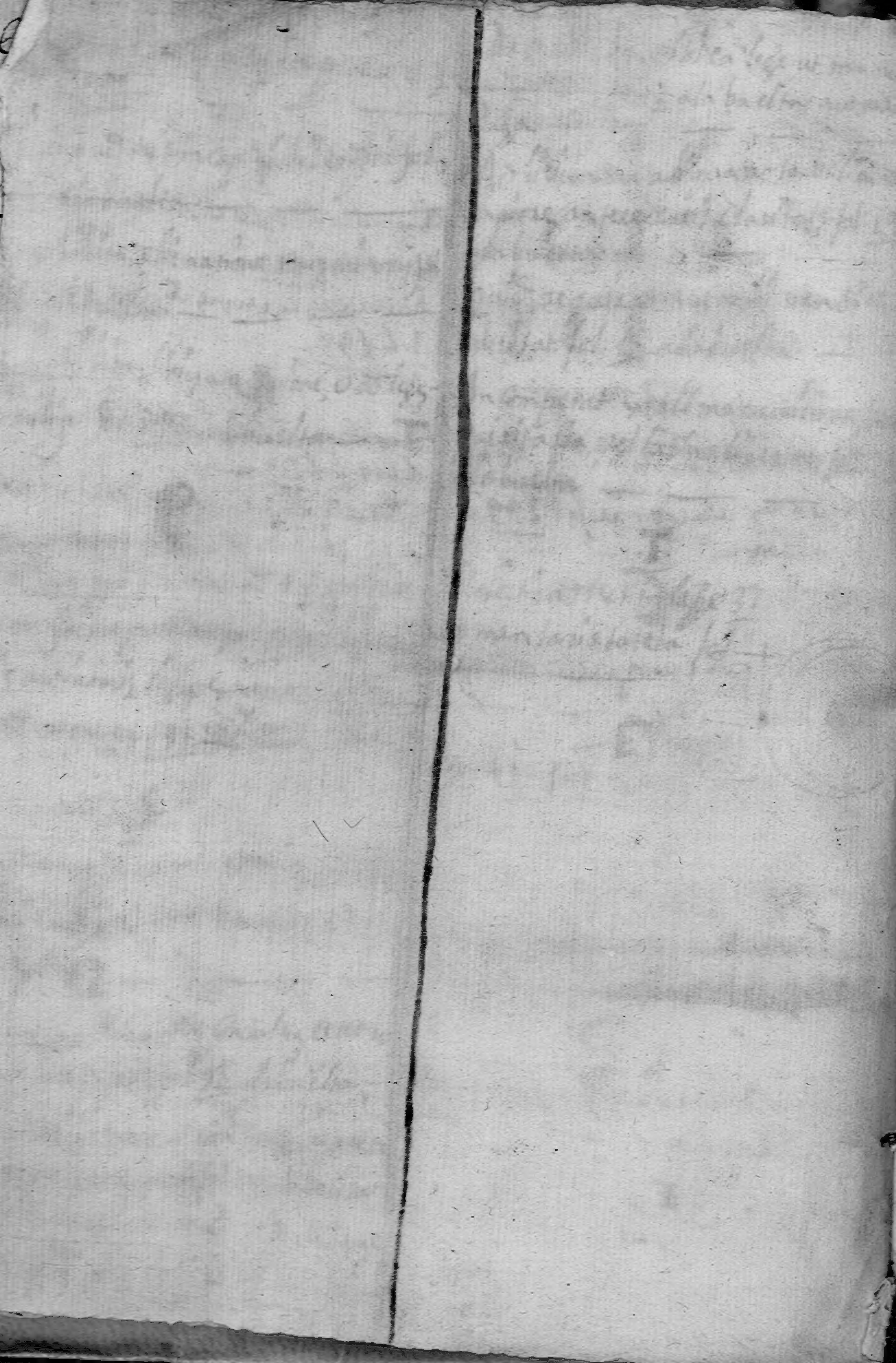
Finis.

CONST
CIONE
DI
VI

[Faint, illegible handwritten text in two columns]

Damage

[Faint, illegible handwritten text in a single column]

apud quos Manius Antonius Cäsar appellatus
donatus fuisse, ut vivo Dio scribitur legitur quodigno-
men erat huius gentis, de cuius origine magnam
eruditus studio nullat de Ca. Ellius Sparci-
anus in Flavio Paterio lib. 7 cap. 9 Germani-
ci Barbari in Castigantibus ad Tiberis Istrum
Mania in annalibus pollicetur, quem latinus ver-
ba secundarius facitque Roderic in tract de parte
secunda latinat donatus a Gypare Bauchino Tira-
quelus de iure primo generis quest. 16 Alphonsus
Carranza de parte cap. 6 sect. 2 et n. 13, non
est nobis odium aliena transcribendi pagina illud
tamen monere decrevimus Cäsari nomen iure
agnatus per adoptionem questus usurpatus fuisse ab
Augusto Tiberio Caligula Claudio usque ad Nero-
nem, Suetonius in Galba cap. 1 per gentem Cæsariam
Neroni deservit, postea vero Galba deponitur lega-
ti suscepit Cæsari appellatus Suetonius cap. 22
et de prioribus tanquam nomen gentilitium, et familia
usurparunt, sequuntur vero id imperatoris nomen
prosequuntur in ipso quod non familia, sed patris
significabat subsequenti vero quoque Imperatoris
Cæsari nomen Cæsari, quod erat imperii, insignia
filii agnatusque dabant, ut quod succedere desi-
derarent, patet ex capitolino Vipsiano Soriano
et Spartiano patris Cæsar in stat, quod in ea fuerit
ut nomen Cæsari in nro Alano Imperatore
divo pio offerret, qui mox ad usque ad Balen-
tium viguit, qui et Valens, et Gratianus
non Cæsari Augustus fecit Diocletianus lib. 1
et Mariellinus lib. 13 et lib. 30

Sed acriter obstat
locus Spartiani in vero manibus criticorum versatus
et primus tamen Cæsari nomen accepit, cum dicitur
imperator

philosophus hinc accidet, apud sibi subiectis, q. o
 pty, ut patet, meritis appellari cognomine phi-
 losophi, et tamen obiectis utitur, q. d. Adulter
 uxorem suam ad dignitatem movisse, de quo stat, facy-
 rimy omni dictis apud Iulius Capitolinus in eo,
 ex Tertulio pro d. q. uxore deprehensa, de
 quo Plinius in Seneca, presente Antonio dixit, ex stu-
 pidi nomen adulteri uxori uxore querebat, et ille
 dixit Tertulius, et ad stupidum querebat, respon-
 dit ille, non dixi Tertulius.

Imperator igitur utiq. co-
 nno legio d. h. m. y. Marcus Aurelius Antoninus phi lo-
 sophus fuit adeptus ab urbe condita 695. Olimprade 163
 glary na 44 die 4 m. y. Octobry rutibz Fulvid, Ca-
 lone, Et Denoprato, ut notunt Ougry, et Danuiny
 infatig, qui plura desiderat, habeat certy chero niny
 in hoc Imperatore, et Hypanz nry D. Antonius de
 Guerra insuatuvo 1616. Marce Aurelii escript 163
 exercitatio 1^a de servy calguendity, ut manumittant

EXERCITATIO 1^a

de servis calguendity

ut manumittant
 . bz . tux.

In p. m.

peratoris nri institut potiore locy obtinent i. lly,
 quy liber et favore sanxit C. fult n. libertatis
 studi omnim, ut ex facto illo relato a Guerra
 cap. 6, et pluribz etybz institutionibz dignos-
 cit. Et int illy principatiorz habet, h. c. quy
 dyerz vendit calgu ut manumittant illo ab
 eu

ea ex veritate nra imitari instituerunt; igit ut
queremus si ena est hanc utitur p. m. g. atq.
f. p. e. e. t. m. p. o. r. e. , quo si auctu nra e. e. o. m. o. d. o.
f. i. l. i. o. s. u. o. i. m. p. e. r. o. v. o. l. u. n. t. l. y. s. i. a. d. i. g. n. i. s. i. m. i. l. i. t. u. r.
l. a. t. u. r. n. o. 2. l. i. c. i. t. m. a. n. u. p. i. u. i. t. a. p. u. e. r. i. t. a. l. i. e. n. a. i. u. r.
ut manumittat l. g. e. i. s. t. a. v. e. n. i. t. 2. q. u. i. n. e. m. a. n. u. a. d. l. i. b. e. r. t. p. r. e. n. l. g. i. n. e. o. r. i. n. a. s. d. e. n. t. n. u. p. t. u. l. i. q. u. i. t. a. m. e. n. o.
u. t. i. t. u. t. h. a. n. c. u. t. a. p. p. e. l. l. a. n. t. d. i. v. i. t. a. r. i. a. n. e. e. d. e. m. o. d. o. v. t. o. f. a. c. i. u. n. t. u. t. i. n. l. g. i. s. e. r. v. o. c. a. t. i. o. n. e. p. b. a. n. d. i. s. h. e. r. e. d. i. n. t. e. t. i. n. t. a. i. n. l. g. i. n. l. g. i. q. u. i. b. e. t. l. g. m. a. n. u. p. i. a. t. o. q. u. i. n. e. m. a. n. u. a. d. l. i. b. e. r. t. p. r. e. n. q. u. i. p. i. s. t. i. b. u. s. v. i. t. a. n. d. i. i. n. r. e. p. o. n. d. e. n. d. o. a. u. t. p. o. n. e. n. d. o. f. a. c. i. u. s. f. i. s. s. e. c. r. e. d. e. n. d. i. u. s. d. i. v. i. d. e. a. d. u. t. e. n. d. i. u. s. e. t. u. t. i. t. u. t. h. a. n. c. m. i. s. s. a. f. u. i. t. e. a. d. f. i. d. e. l. i. t. u. r. v. a. l. i. d. i. t. u. r. q. u. i. f. i. c. i. t. v. t. u. l. i. n. d. i. c. a. t. i. o. n. e. i. n. d. i. c. i. t. u. r. 2. l. i. c. i. t. m. a. n. u. p. i. u. i. s. t. r. i. p. t. a. q. u. i. f. u. i. t. a. b. i. m. p. e. r. a. t. o. r. e. n. r. o. i. n. e. r. m. i. s. t. r. i. b. u. s. d. i. l. i. g. i. n. t. a. 2. l. i. c. i. t. m. a. n. u. p. i. u. n. o. t. a. t. l. u. i. a. t. i. n. r. e. i. t. u. t. a. d. e. y. d. e. t. y. e. t. a. l. i. j. i. l. l. i. o. r. e. f. l. e. n. d. i. u. s. u. t. i. t. u. t. i. n. e. o. g. t. u. t. i. s. e. r. v. i. u. s. e. a. l. i. q. u. i. s. v. e. n. d. i. t. u. r. u. t. i. n. t. a. u. t. u. t. e. m. p. u. s. m. a. n. u. m. i. t. t. a. t. e. t. l. g. e. m. p. t. o. r. n. o. p. o. r. e. a. t. i. p. s. u. i. n. e. r. v. i. u. s. l. i. b. e. r. t. a. d. i. p. i. c. a. t. s. i. n. e. f. a. c. t. o. e. m. p. t. o. r. i. l. g. l. l. q. u. i. s. i. m. i. n. o. r. d. e. m. i. n. o. r. i. b. u. s. l. g. l. g. t. i. g. e. y. v. e. n. d. e. r. e. t. 2. o. d. e. d. e. s. e. r. v. i. s. e. x. p. o. r. t. a. n. d. i. l. g. 3. p. i. p. l. a. n. e. , d. e. y. u. s. e. t. l. i. g. i. t. h. e. r. e. d. d. i. l. g. i. n. e. o. 4. s. d. e. n. t. n. u. p. t. l. g. 5. d. i. l. i. g. l. g. 6. d. e. i. n. i. u. s. v. o. l. l. g. c. a. y. 2. d. e. m. a. n. u. m. i. t. t. l. g. s. i. g. u. i. 3. d. e. f. a. c. t. a. g. g. l. i. b. e. r. i. n. o. r. f. i. a. n. t. e. t. a. d. l. g. l. l. i. g. s. e. n. t. i. a. l. g. 8. d. o. m. e. l. l. 2. 2. p. f. l. a. v. i. u. s. d. e. v. o. e. x. p. l. i. c. a. n. t. l. u. i. a. t. l. b. 2. o. b. s. e. r. v. a. t. c. a. p. 2. 3. f. i. n. t. f. a. b. e. r. d. e. c. r. o. n. i. b. u. s. p. r. a. e. m. a. c. t. d. i. a. s. i. 4. s. e. n. o. r. e. s. n. o. b. i. s. a. r. m. i. e. n. t. o. l. b. 2. s. e. l. e. c. t. c. a. p. 4. n. o. 2. 2. l. b. 4. o. b. s. e. r. v. a. t. c. a. p. 1. 3. R. e. b. a. r. d. l. b. 1. v. a. r. i. c. a. p. 1. 3. l. e. m. u. d. i. u. s. t. h. e. r. i. n. u. s. l. b. 1. o. b. s. e. r. v. a. t. c. a. p. 1. 4. s. i. a. d. d. o. n. e. l. l. b. o. o. m. e. n. t. c. a. p. 3. l. i. b. e. r. t. u. t. i. o. n. i. s. r. a. t. i. o. h. e. c. f. u. i. t. , r. e. m. e. d. i. a. n. t. q. u. e. a. n. t. e. i. p. s. u. s. l. i. b. e. r. t. i. s. f. a. v. o. r. e. e. r. a. n. t. s. t. a. b. i. l. i. a. , n. o. n. i. t. a. p. r. u. s.

que tempore ali t. m. d. o. u. t. i. t. u. t. u. m. a. d. 2. l. i. 3. l. i. m. a. n. e. i. p. i. a. t. e.

n. o. n. e. s. t. h. e. r. e. s. n. a. m. i. s. l. o. r. i. t. e. r. v. o. 4. d. i. l. i. g. p. l. a. n. e. u. s. l. e. h. e. c. i. n. t.

vide l. g. l. i. c. i. t. m. a. n. u. m. i. t. 2.

vide l. g. q. u. e. s. t. i. o. n. e. s. d. e. l. e. r. i. s. e. x. p. i. t.

vide l. g. c. a. y. 2. o. b. s. e. r. v. a. t. d. e. m. a. n. u. m. i. t.

ingenue natus, et utriusque partis natus liber, ingenu-
usque sit, et utriusque, et caveat ingenue partis natus,
ex quo libertas debere possit, et hoc magis est sequen-
dum; quatenus libertas non privata, sed publica est
itaque, quod debet ultionem, et sponte: debet offerre
suumque sollicitudinem, cuius sententia suspendendo partem
eius explorato primoverum sequitur quod partes debet
vindicare. Igitur servorum per ingenue quod legitima et ad
finem debet hominum; quod adest per quod multum glo-
ria magis quod. quod octo latere gerit Caronia depar-
tu capite quod non et regem D. non destituta liberos.
capitulum non adhibere eodem et de decurionibus in
natis quod sit quod utancilla, cui mora fuit facta libe-
rasse, ex quo libertas debere incipit, alia, et partem
set, sequentibus inest ante dicitur. Moris institutis, nec
pe huius libertas, nec domitiat, aut edictum huius
sententia libertas opterent.

Augustinus dubitat quod in legem non ta-
men si per emptorem quoque eo de de de in libertas
id est sollicitudinem ad statum emptoris quoque ut manum
habet eodem Iulio Iuliano ex per quod sit in quo ipso
iure opterebat libertas, ex quo debere incipit, ut colli-
gitur ex de legem si quis rogatus, emptorem quod manum huius
Iulio expressit sunt supflua videntur. Imperatoris
non institutio. Difficilia huius videbuntur si offerat
de legem si quis rogatus in legem si per quod et legem appa-
ret de de in libertas, ubi longum videntur respon-
dere ut.

20. Dicitur dubitatur huius adhibendo de huius
in omni ad eadem hereditas. aut non ad eadem hereditas
est ab ea aquo relicta est libertas filio in iuraria aut
ad eadem non primo casu si mora in ad eundem do-
lore huius in iuraria, per quod natus partem, matrimo-
nium tamen tradit manumittere de us, legem si quis

sed si nondum fideicommissaria libertas ibi. Ibi dicitur tamen
heredes fuisse affectus iuncti illi utique quod tamquam
addit hereditas, si vero mater postquam filius sibi trad-
itus, aut si in eius locum successisset, noluerit liber-
tas filio dare, utique ipse illi daret, et tamen casus
quo mater nollet si filius sibi tradidit ad manumitti-
endum, aut in rerum nata esse desisset, ob herede liber-
tas prestatum legitime et de fideicommissum liber, ab in-
genium alio dicitur inherere, sit, quod ad eundem he-
redem deditur, et tunc ancilla fuerit eroga-
tus non data opera moraretur ipse libertas pre-
stat, non vero mater tradidit sed et non data de
fideicommissum libertas ibi dicitur est iuncti utique postquam
ipso antecedenti, nihil omnino ita natum ob herede li-
bertas prestat, in quo minor sapientia fuisse abstinere in
legis de fideicommissum libertas, et expresse Marzianus, in quo
vario est opinamento, idem in observat si heres
cognovit se institutum, postquam ancilla peperit neque
et in hoc casu ipse manumittat dicitur sed et non data

Aut heredi-
tas adita non est, que est altera dicitur pars, et tunc
aut retardat libertatis datio studio manumissionis,
et fortuito, et non dolose, primoque partem nascit
ingenium legitime libertas et de fideicommissum libertas,
aut fortuito, et tunc nascitur servus matrem tradidit
ad manumittendum dicitur si quis rogatus legem ignorans
et de fideicommissum libertas notat Accursius in dicitur, et post-
quam Cuius ad legem de fideicommissum libertas

Hi suppon-
tibus casibus, quod ingenium non adipiscit ingenium
ex utroque, ex utroque iuncti reguli, ex quo partem sequit
venit, sed ex utroque dicitur legem sed et non data si ibi
hoc quod casus bene endit ut opacutus est, ut ingenium
partem nascit, ex quo libertas debet esse, quibus
petit

petita non sit; Mater v^o ancillae remanens quovis co-
ra pretore libertas petat ex legibus sup^a adductis; mani-
festo qd^o i^o g^oat ex q^o s^o q^o n^o potest, de iure et legit^o heredi-
tate m^o sit et serva ingenuus natus ex et ex captivae re-
scriptis sit natus ingenuus; igit^o pater ingenuus fuit
existat, mater v^o ingenua detineat, non sit curia-
m^o s^o s^o effectus fuisse; qd^o Imperatoris institutio liber-
tis favore introduxit, si qd^o Mater ingenua ponit ad partem
ingenuit^o; non v^o admittit libertas referri debet

Haute-

præstat admittit non tantum, non nota, sed etiam fal-
sa est, subaudi'o Accur. Indilig. vident ingenium na-
tū, sed etiam vident ingenium obtingere non potest, ut
et mater libera exet. ubi ille ex quo libertas debet
experit subaudi'o adit ea, et petita sit, ne cytaq
dignum est. Indilig. rurs. rogatus de matris libertate non
fuit, sed libertas, et ingenuitatis partem, ut ex tota se-
rie apparet, et ad hoc ut partem ingenium nascatur, suf-
ficiat ut rogatus ancilla manumittit, de loco moratur
sed libertas præstat quod adit hereditas, et minime
veniunt illa illarum ut, quatenus libertas non
privata, sed publica res est, ut, utro est, quod debent
afferre debeat. quod si dicitur ut sine dubio instituit
esse sequentem, ut moram coram quod libertas relictus sunt
vericant, quod utro afferre debeat, quod ubi, et ad liber-
tas, quod mater heres præstat tenet, referant, non
tamen supponunt eam libertas esse, sed taxat hereditas
doli.

24. Ne video quomodo parit quæ affari, illi
any fadaty fure manu triboniani, uti ppter
atenoræ sui Imperatoris institutū in legdult cad. pta
Ophthalmy, ubi potius astru nra sra, ut ex vtriusq.
mora mra in libertate pstantia, si interu ancil-
la peperit ingeny parit. Ne, qdnt mora naty et

in quo omni iury idcirco veteres videri videtur in-
augurari; illudque tamen dubitatur fuisse, an partus
legitimus matri possit succedere; et si filio mater sub-
aliquo ut mors propter inultum generem cur-
tunc et semper apud ne plurimum valet, et valebit, aut-
horitatem huius et audire, sed tunc ab ea adhibenter
iury gratia dicitur

Sed antequam ad alia faciamus gradus
illud vindicare dignum est, quod imp. iust. astat in d. l. g. ult.
de adop. dubitatur nampe fuisse apud veteres, an ma-
tri possit succedere ille filius, qui peperisset postquam in-
libertate prestanda ei mora facta fuit; quod ut potest
sententia pariter, inter quos apud veteres sua constituta dicitur im-
p. ita ut filius matri salvo iure legitimo succedere possit
ex d. orphi. et matri filio testul. quod imp. constitutum diu
metur et in l. g. quod pot. d. i. et legit. heres astat
vlp. filius hunc parenti, et legitimus, et tunc heres esse
non tamen si pater is liber, sed et si is sortis, cuius
mater, quod et si pater fuisset mater, in libertate fide-
iury. id est vlp. astat rescriptis fuisse imp. mo. Mar-
w, et vero fratre suo, et ab imperatore Antonino tra-
ugusto, quod si in hac specie is ab huius imperatoribus pri-
us erat, ut filius natus, cuius, et legitimus fieri menda-
vis reus videtur. Iust. d. i. astat cap. huius vindicare dubita-
tionibus, ex sortis aduersariis d. i. non esset, ipsi
quod novum d. i. d. i. in d. i. g. fin.

Necesse poterit plu-
ius modi solute in d. i. g. fin. exaudiendum esse
sunt filii respectu matris, et v. in d. i. g. l. g. quod po-
terit d. i. astat filii respectu patris ibi an iury patri-
tat; et si an d. i. astat pariatum et ibi patri cy na-
et. stat aut nullum f. m. i. g. habere suos heredes;
l. g. nulla f. m. i. g. d. i. et legit. cy vulgatus ex plo-
ratissimum iury est, plura requirita ad hoc debere, ad hoc
ut sit.

+ mors grassa
fidei m. i. a. n.

utq; dicitur, quod ad hoc ut legitime tantum dicitur.
 primo cap. et patet potestatem, et si insucessit locum regu-
 rat. Si qui autem in se dicitur, quali. et; et notat ibi
 Faber. in leg. scienda. de iur. et leg. Donel. lib. cap. 2.
 ibi. ad p. totum. Dehard. ad leg. 54 de reg. iur. 2. v. patet
 potestatem non dicitur, sed fuit agnatio, ut stat. de
 totto. C. de leg. her. §. de leg. agnat. tut. la. innotat.
 de leg. patrono: ex cap. si hy. hereditatibus ex leg. novis
 puta. 5. 1. 1. et diph. p. venientibus, quod etiam defi-
 cienti agnate deferunt. la. cap. 11. de iur. et leg. leg. 1.
 7. de cap. minutis; de qua videndi sunt Faber in iu-
 r. prudent. 11. 12. prior. i. illat. Pet. Faber lib. 2. semet.
 cap. 24. Curat. lib. 9. observat. Govea. lib. var. cap. 12. 13.
 ad Donel. lib. 3. cap. 14. et lib. 1. et 2. de filiis. et filia.
 iur. et legitime heredes existerent Patri, quod matris legiti-
 mus, tamen quare in dicitur. C. ad. d. h. cap. hunc
 cap. hunc aveteribus de iur. non fuisse a. stat. Vlp.

Difficul-

□

Et quod non viderit, dissimulat Curat. ad. et C. ad. d.
 phi. ego tamen nullius vestigia premeant. dicitur de iur.
 cap. tractari. in d. i. g. p. r. ab illo; de quo et dicitur
 sia. in d. i. g. p. r. in d. i. g. p. r. i. ill. cap. tractari, quo-
 et partu. ceptu, et natus est, postquam mater in li-
 ber. et filii. migraria mora passus est, p. p. i. u. p. h. p.
 illi. v. b. ex cap. et natus sit, quod et intelligi-
 du. ut regis. divi. Marci, et Veri, et imperatoris
 Antonini, ut sit natus sui heres patri. cap. 1. n. q.
 in leg. h. m. et t. m. p. r. p. r. attendit. la. cap. 1. q. q. ad
 municipal. et d. i. m. h. a. v. o. in d. i. g. p. r. d. i. u. r. u. r.
 cap. tractari; quo filius ante mora ceptu natus
 fuit, ibi mora in libere p. r. stando faciente par. postquam ma. tr. in li.
 turrit ancillas et i. g. p. r. et natus postquam ma. tr. in li.
 ter mora passus fuit in libere longe maiore p. r. e.
 habere. et ad hoc, ut legitime heres esset, utpote

fuerit, cuius mater parentis ex parte sua hereditatem
pro eorum et capitulis parentibus, cum ex rebus so-
let fieri heredes legitimi, et apud hostes de iure sit, sic.
Quia ad illud et ad Orph.

29 Sed adueniet et non legem ser-
uari indicis quod in illis videtur, ut uxorem suam
pariat, quod demonstrare videntur subsequenti matri-
monio legitimo fieri ex his bene ex annuatis ap-
tis, quod summe explicare difficile est, cum certo certius sit
filios ex subsequenti matrimonio legitimos fieri post
imp. iust. iustitiam de quo in leg. ex q. 10, et in leg. super
et de naturalibus liberis, et alia sunt de iure
et iuris nostra institutio prebuit, quod aut dicendum est
multo ante imp. iust. iustitiam illud fuisse observatum
filios ante matrimonium subceptum, post matrimonium
factum legitime fieri, aut iure videtur fuisse iust.
hoc ex sua institutio prebuit a fronte.

Et ut nihil

20 distulimus id antea iust. illud iure viguisse, de-
seruo ex leg. Statutis et de naturalibus lib. et quod lo-
ci Zenon renovat sacratissimam iustitiam Constantini, quod vene-
randa optianorum Domus munivit trajectum
et sunt de leg. iure vivit, quod iure vult de leg.
ex uno usque fere adoravit orbem, et quod inno Chata-
logo sanctorum suorum ecclesia greca, et illi utriusque
ex Th. Anselmo matre sua ut ex quibus lib. cap. 26
et Molano, refert Franciscus Barberius ad flavium de
iure anno 337 n. l. c. q. d. latet maligne scripturam
sui subitum, dicens in iure, et filios ex legitime
matrimonio legiti. legitime heredes.

Cui du-

21 bte respondet ut illas uxores suas pariat
indicis quod non illud importare, ut matrimonium
subsequentis filios illius sui, et legitime faceret quasi

et, id duo sibi. instituta est, ut subsequenter ex ma-
 moni fierent legitimi, sed ut in illo specie ex-
 scripto Imperatoris uxor duxta mox papa in li-
 tale suu parat non iusta specie q. possit tam q.
 scriptis extingui. hinc a trimoni igitur in diu fuit re-
 quiritur ut naret filii, et ad suu requiritur patria-
 potestas, et ad potestatem matrimonii p. l. n. de nuptiis
 non cuiusq. debet, q. contrahit non tamen ea fuit
 matrimonii requisita, ita ut sine illo filii non
 naret, ex non tamen si pater post mox manu-
 at a neq. manumittat n. s. u. ex impot. recuperit, scilicet si non recuperit
 discretis filii sui heres. et q. u. v. q. qui meo monitu sit accipiend. u. q.
 ex p. t. d. i. q. u. r. v. e. r. Barthol. ex vulgo antiquior. ex p. l. o. s. o. q. beneficiis.
 scriptis introduci q. n. q. aliter serv. heredes habere non
 potest l. q. v. o. l. q. d. o. l. l. l. q. ad l. e. g. f. a. l. t. i. d. q. n. i. g. i. t.
 in. t. a. l. e. r. e. d. q. u. a. b. i. n. t. e. p. t. l. q. n. u. l. l. a. s. p. e. t. i. t. l. i. b. e. r. t. y. q.
 q. e. t. a. q. q. e. s. u. i. n. t. e. p. t. i. n. t. e. l. l. i. g. e. n. d. y. e. t. d. i. f. f. i. c. i. t. y.
 l. i. n. l. o. r. i. g. i. n. e. q. d. e. l. e. g. a. t. y. q. e. q. d. e. h. a. b. e. t. i. n. s. c. r. i. p. t. y.
 M. o. d. y. t. e. n. t. i. b. l. r. e. g. u. l. a. r. y. C. o. m. m. i. s. s. i. o. n. e. x. p. i. t. m. a. n. t. y.
 l. i. l. l. y. i. n. t. e. l. l. i. g. e. n. d. y. e. p. e. d. e. m. a. n. t. y. i. n. f. a. u. d. y. u. e. d. y.
 q. u. i. e. i. d. e. n. t. o. v. i. n. t. i. t. e. x. l. o. r. i. g. i. n. e. q. d. p. r. i. d. y. s. e. r. v. y. d. e. l. e. g.
 a. t. l. l. y. e. t. i. c. i. t. y. i. n. d. i. c. i. y. s. i. g. n. y. q. u. o. r. o. p. o. n. e. n. d. y. e. t. e. x. 2.
 l. o. r. i. g. i. n. y. e. x. 37. d. e. d. i. c. t. e. t. d. e. m. o. n. y. t. q. u. i. d. e. l. o. f. u. r. i. a.
 l. a. n. i. n. i. d. a. c. c. i. p. l. a. n. d. y. e. t. C. u. i. t. l. o. 22. o. b. s. e. r. v. a. t. c. a. p.
 l. o. b. a. r. d. y. l. o. 2. d. i. c. t. c. a. p. l. o. v. i. o. l. l. a. y. B. a. l. l. a. d. e. r. e. b. y.
 d. u. b. i. s. t. r. a. i. t. l. l. n. l. d. o. n. e. l. l. o. d. i. m. e. n. t. c. a. p. l. o. u. b. i. o. l. l.
 l. o. d. e. t. a. n. t. f. a. b. e. r. i. n. t. u. r. y. p. r. u. d. e. n. t. a. d. o. p. r. i. o. l. i. l. l. y.
 l. y. e. t. d. e. l. o. f. u. r. i. a. n. o. v. i. g. i. m. e. i. o. s. e. p. h. y. d. e. S. a. n. t. a. v. l. a. r. i. a.
 l. o. l. l. y. d. i. l. e. c. t. i. i. n. d. i. c. i. s. i. n. t. e. p. r. e. s. e. n. t. l. o. B. a. p. i. a. n. y. l. o. 6.
 q. u. i. n. t. a. a. u. t. y. d. e. t. r. o. f. f. i. c. i. o. s. o. l. l. y.

+
 at a neq. manumittat
 discretis filii sui heres
 ex p. t. d. i. q. u. r. v. e. r.

21
 Diluit autem altera
 dubitatio, quae fuit. gloriantur legitima q. subse-
 quens matrimonii sua fuisse introducta. dicit si
 animat verba. Istantiny ita plene sup. ha. tracte
 non

non statim suscipiunt, non ut stat ex eis alii?
si tamen ut, tamen caute, ut hii ex mulieribus ingenuis
sub eo subsecutus matrimonii legitimi fuerint quai
in istantibus & denatibus lib. etc. si ingenuis au-
tendy uxoris, ut vult ista institutio non tamen hii ex
ingenuis mulieribus subsecutus legitimarit, sed ex qua-
cujus muliere libera legu qd ibi ex muliere libera &
denatibus lib. etc., cujus libertas magis patet, quoniam
genuitur, quod ad ingenuitatem requirit, ut quod liber sit
constanti, quo nascitur et ingenuus, et servorum
singenus de statu hominis ad liberum autem sufficit manu-
missio et ingenuus de libertate. Dicitur lib. 2. in ment cap. 1. ubi
ubi sit. De barid. lib. 2. de cap. 1. sub in in in prude.
lib. 1. pro 1, non supbe, sed merito ingenuus gloriatur, de hoc
ingenuus ex sua virtute presumere astat ingenuus ult ingenuus de nupt.
de quo pro prelo to a Debar. vult factum lib. 2. de nupt.
cap. 1. 9, 10, et sic hoc dicitur apertum Cuius duae de
relectis interpretibus scriberent ad institutum liberorum inter-
rogat 2 ad ult de nupt. unde suppleri possunt quae
hic dicitur de nupt.

23

Hyppocrisus in qua in limine apparet
explicatio ista ingenuitatis et semper de se de-
s invariis libertas quae tamen ut rectius percipiant
animat ut tendit est lib. 2. De briana temporibus
D. hani facto anno ab urbe condita 54 si filii et ha-
bensa Plinio epistola ad Viny. latentes et ut placuit
Caluino in tract. de signatoribus editoq. Bubo Gallo,
aque nomen immutavit et Celso Hyppocrisus mulieribus
non affectus, ordinatus, ut notat Dionysius Sicar-
noyus. decretis fuisse, ut si illi, sive heredes, si legitima-
ti essent, cui libertas pure, aut subdite relicta
est statim oportet evocari a praetore denuntiatio-
bus, si domi essent edictis, si in urbe litteris, si ab-
sentibus a dyce nolluissent, sive latentes, sive ite-
nentes

nentes ventre, exceptis infantibus furiosis, et hos-
tibus potest subiectis, aut his quos religio, aut hono-
ris causa, aut calamitas aliqua, imitum vel famili-
aris, aut caritatis famule periculis, aut cognita causa
similibus commoverit, exceptis quod singulis tutores non habent-
ibus, si cognita causa praetor praestaret libertatem semper
debere cogitare conserent, ac si directo manumissus es-
sent, ac si directo manumissus esset in legibus v. 26. prubven-
tis legibus 33. legibus 36. legibus 41. 30. § 1. et legibus 49. § 1. re-
gularum 22. § 1. de fidei commissum libertatem, legibus autem reliquarum quod de
curatoribus legibus 2. de iniuriis vocando legibus quare 67. de fidei
commissum legibus 4. legibus servorum 14. legibus ancillarum 25. § 1. de fidei commissum libertatem
legibus praetor 13. de vacante munere. Cuiat lib. 3. observatam
16. 2. de legibus Cuiat lib. 1. § 1. questus 2. § 1. in legibus impuberum
de tutoribus et curat. daty 1. de legibus tract. ad § 1. in legibus 49.
de fidei commissum libertatem. non tamen indistincte accepto
hoc referenda sunt. § 1. de legibus Rubri. nam hoc § 1. epu-
ratoribus adductis locutus tamen fuit de servo heredita-
rio, qui defuncti proprius fuit, non alienus, qui nec
directo tutor manumittere potuisset legibus 35. de manumis-
sionibus tutor § 1. qui autem in singulis rebus pro fidei commissum
relictis nec daty quod testator factus representat, de
si alieno manumissus fuisse legibus 4. hoc § 1. obser-
vant post § 1. servorum 26. § 1. § 1. servorum de
fidei commissum libertatem. Cuiat lib. 5. Pauli ad dictum indistinctum et
de tract. ad § 1. Rubri.

Deinde neque Rubrianus datus
quod epurata causa absint, et servus non hereditarius
locutus fuit in utroque § 1. casu duobus § 1. de Damociano
et Iuriano possit fuit Damociano, nempe quod fidei
commissum temporibus fuit factus, ut est verisimile ex di-
citis in fidei commissum § 1. de fidei commissum libertatem legibus
legibus 22. § 1. eodem § 1. caput fuit ut si ex causa
absint, quod libertatem fidei commissum deberet servo
hereditario

heredario, et ita propterea quod nuntiatus fuisse, an-
te operetur libertas a se ex fidei missio manumissi
esset quod non tamen si per se 13to fidei missio libert.
fidei nonnulli libertas impedit nec fraude caret quod en-
im paterna huius, quod ex fidei missio manumissi
essent, intelligat, eorum qui rogatisunt, fidei libertus
quod 36 vero quod 9° fidei missio libert. iuncto quod autem
inter singulos, quod fidei missio. et non tantum le-
nany 162 omnia cap^{ta} n° 6 et cuius 162 quod
Dopi indulgenti impuber^{es} motus ex se 13to 13to dicit.
durat, et perit

Quia tamen de hereditibus suis
locutus fuisset, eodem anno spiritus fuisset, ut in
quocumque de libertate debitore idem obtineret, quod non tamen si
de hereditibus de hereditibus libertas, ibi, et de hereditibus
captus erat adiunctus est eodem anno, ut quicquid de libertate
fidei commissum debeat, ex quocumque causa pronuntiatus fuerit
eum, eumque ab ipse et causa fidei commissi manumissus est
unde de exemplis fidei commissi libertas debentibus, alii
absint de ore, alii ex iusta causa, vel alii sit pupilli
sui habere tutorem, qui nollit ad prestandam prestandam
auctor exet fuit ex iustitia, non omnium sit libertas
ex iustitia manumissus, sed eorum dicitur, qui ex iusta
causa absint, vel presentis sunt, letis pupilli de
tore, pro dictis habentibus, qui ex quibusque fuit, et ad de
dictis, qui ex iustitia, sed eorum de fidei commissi libertas
et hoc modo exaudientibus et v. p. in legibus de hereditate
affertur debitoribus fidei commissi libertas latitantibus
presentibus, quod utat eorum sit libertas, ac si soli pre
sentis servus manumittere rogati essent, et eadem notae
accipiendi sunt, ut in legibus de hereditate de fidei commissi libertas legi
legatorio 22, fuit eodem anno v. p. curat lib. 22, quod per pag. legi
pater 47, de iustitia eodem anno ubi curat 1642, fuit lib. idem
curat lib. 3 observat cap. 19

Deinde

[illegible]

sed post dubitū scire, qd dixerunt autē iul.
 liam, qui omnino est alienus; sed in p̄mptue et volūte
 et attendamū antiquitū magnā fuisse int̄ sabino, et Dr.
 culianos et hoveris, tūc quēst̄ an servus unū ab uno
 Domini manu suū libert̄ consequeret̄, putabant
 sabini autē libert̄ nullō modo vālere, et p̄t̄ servi, quē
 Domini manumittendo dīviserat socio ad eū esse no-
 tant. Faber in iurypunctis p̄t̄ et illat̄. Et mundū
 Meritū dīvisionis quēst̄ h̄t̄ pagina 216. Hactenē.
 166. vlt.

ubi ruga
Hij animadversy dicendy est. indicy si pae
47 p. l. non inique libertatibz pccum ex sostititane
herede servy dmunz rogato manumittere, qd singu-
larit? equit? rate fuit introduchy sive non in qd
ut ibi loquut? qd sine spectat? aut auxilio relicta
berty servo dmunz, nulli erat momenti; adeo, ut
pars manumittentz socio adiret ex pte i? r? b? l?
li. et sub. p. exatoly inq. de donat. vlp. in frag. de
de libert. p. dmunz Paulus ibi sentent. de i. p. l.
quq. obre libertat? illa, quq. alij optere non valebat
stati favore subre moto non in qd exco. servat. se hunc
exponit in quo tract. de hys sostit. in p. t. manz p. n.
mariz antecassory

Cui oppositū nūq̃ q̃q̃ potuit ac-
quiēre, q̃a ex p̃d̃to fūerant ea lib̃t̃e servus recipit.
q̃q̃ requeret si manum̃r̃us esset, ab eo q̃ manum̃ lib̃er-
debat, nūq̃ idē ius obtinet, q̃ n̄ obtineret, si ita ma-
num̃r̃us esset servus. ut ex fidei m̃p̃o manum̃t̃
n̄ debuisse q̃ s̃c̃iū servus ab s̃r̃p̃o servus de fidei m̃p̃o
lib̃erē. atq̃ si servus m̃p̃o esset ad heredē lib̃erit̃
non

non sequeret, si adiret socii, pariter videtur,
 qd si socii iuriam supponere valida libertas et abhe-
 rede pignoret, aliam non vix hereditas manumit-
 tere debebat non habere, in hoc casu vix iuriam
 exarant.

71 Deinde si inspecte di. l. 47 § 1. exstinguatur
 equitatem iuriam loci haberet, sequeret in x. lu-
 dium alterius socii libertas pignori servo, qd quia in-
 quia sit, nemo non videt, ne utinam veniente dolo here-
 dy manumittere debent, si quis est servus libertas acci-
 pere et ex iniquissimis et alterius socii, q multa
 fraudes admittit, ut pote, qd manumittere non te-
 nebat, in eo puniri, utpote revocaret, si ex iuriam
 uno pignori libertas.

72 Nisi satis facit si dixerit iuriam
 an intelligendum esse, ita, ut servus ex iuriam voli-
 ber fiat, p. oblatus ab herede alterius socii, ne l. lu-
 li. subinsentia, si sciunt, § 2. duobus de libent. causa
 § 1. si servus de vulg. et pupil. l. i. c. 1. de repon. De-
 p. in l. i. iudicat. de exapt. rei iud. q. hanc p. art. oblati
 alterius reluctante socii, ne quia admittit § 1. de
 de i. servomannu. i. ex qd § 1. in d. i. § 1. pat. auctor ha-
 beat l. l. ne utique meo h. p. oblatus in causa potuit
 esse, ut servus fieret liber, ne scilicet ab difficulte expe-
 diendi dixerit libertas servo pignori, ab iuriano, obhe-
 dy doli libertas impediens latitante, q. in eo puniri
 ut p. p. teneat offerre alteri socii, ne utaq. qd vide-
 ret heredy latitante doli, ne quia t. potuit vide-
 rari alterius socii culpa, ad hoc ut recipiam damnum
 accipere sub p. pretio, ad quod accipienda, si he-
 redy doli non intervenisset nullatenus obligaret
 nisi dicamus ex heredy culpa. socii qd nihil
 admittit puniendum esse, qd abhorret ut in i. in l. i.
 crimen de p. i. in vulgat, deinde si heredy attentius

Inspicat, ex quo inveniet heredes latentes, doli po-
tius versari in alterius sociis in modum, quam in modum
servi, cui relicta erat libertas, ne sciret libertatem prohi-
beret servum, ut si servus non foret liber, sed pater
adiret alteri domino, quod servus speciale postulat
solum non negat, cum heredes veritas, potius doli
quod ipse officeret, nisi pro servo exoptemur sua inter esse
ab herede manumittere, forte, quod alii socii inter se
vires solent, utrumque domino videri agere, minus ei
duri foret, si hereditas advenit, sufficiens, cum hereditas
nisi servus habeat, si Praetor heredes rogat manumittere

Quapropter
explicandis esse autem, ab his quae huc
inter praetores explicantes datur, illos Praetores, et ab his
veritate capitalibus inimicis, et humanis excurrere
sui interuentus, auditores derivatos inchoat suos, ad
igitur quos Sabini, et Proculi, causa libertatis dicitur
dicitur, como de esse intelligendum, quo superius exp-
andimus, causam libertatis si de iuramentis, quae ab his
scholas obtinueret utrumque servus propter, quia alii
enim est, teneret redimere, utrumque immuni ditionis servus
receptus erat, utrumque rogatus servus alium manumittere,
tunc, cum teneret redimere, cum libertas propter
tare, et Paulus respondit, quod de fidei iuramentis libertati
curat, ut respondit Paulus, et est iuris notissimum, prius de
quo libertas inter singulos rebus pro fidei iuramentis. relictum ubi
Proculi, et Pauli. cum quibus ordinariis repetentibus
non tamen ita in libertate fidei iuramentis. Sabini autem et
Proculiani ex parte dicens, neque et omnes dixerunt,
tunc, utrumque teneret servus suus redimere dixerunt
tunc in eo quod alii dimum nolueret habere, neque pro
vendere, Sabini tamen illi negavit negabat, Procu-
li vero in illa ditione inclinabant sententiam, ut si
servo immuni relicta etiam libertate fidei iuramentis

oblato

obiata p[ro]p[ri]o socio, locutusq[ue] rebus illis rebus
aut p[er]e.

¶ Novor, ut sit sentia exemplo servi alieni, cu
hered[um] manu[m]ittere adimer[em] tenet, ut libert[us] p[ro]p[ri]o
set d[icitu]r libert[us] de sing. reb[us]. l[ex] libert[us] co[n]g[ru]at[ur] eno ser-
vo 32 de h[er]ed[um] lib[er]t[ate]. maior igit[ur] rat[io] her[ed]i tenet
omn[em] redimere, cu[m] om[n]ib[us] sit non totu[m], sed p[ro]p[ri]e
alieni d[icitu]r servi s[ed] delegat[ur] cu[m]q[ue] adducor, de-
inde h[er]edit[as] q[uod] exalter sociu[m] habet, h[er]edit[as] aere
endi ex manu[m]ittere alieni socii, q[uod] stat[us] habet q[uod]
festu[m] manu[m]ittere, h[er]edit[as] q[uod] libert[us] Directore
lib[er]t[ate] ut, q[uod] p[ro]p[ri]e h[er]edit[as] nullo alio h[er]edit[as]
facto indiget, ut valeat l[ex] tit[ul]o 23 in p[ri]mo, et d[icitu]r ma-
nu[m]ittere l[ex] nemo de reg. iur. l[ex] nemo de tit[ul]o
tut. in qualibet n[on] pot[est] operari servi redemp-
tio, cu[m] ad hoc ut d[icitu]r p[er]at libert[us] n[on] est, ut ser-
vi ut temp[us] tit[ul]o, et temp[us] mort[is] in dom[us]u[m] h[er]edit[as]
s[ed] l[ex] servo alieno 20, q[uod] et q[uod] de cur[ia] p[er] d[icitu]r et
q[uod] filio de lib[er]t[ate] cap[itulo]. l[ex] r[ati]o d[icitu]r eod[em] tit[ul]o, l[ex] cu[m] vir
42 de reg. iur. vidend[um] q[uod] curat in d[icitu]r l[ex] cu[m] vir sub
l[ex] q[uod] d[icitu]r p[er]at. p[er]at igit[ur] q[uod] redemptio p[ro]p[ri]e libert[us]
tit[ul]o d[icitu]r, ut p[ro]p[ri]e p[er]at non p[er]at, ut ser[us] illi in
dom[us]u[m] t[er]ritory f[uer]it, eod[em] temp[or]e quo r[ati]o
et libert[us], t[er]ritory et mort[is] temp[us] illud tamen r[ati]o
et lib[er]t[ate] sentia, ut p[er]a manu[m]ittere h[er]edit[as] en-
de alieni socio r[ati]o, cu[m] illa p[er]at, q[uod] in ser[us] do-
minu[m] habebat, q[uod] b[on]u[m] separare voluit, Ve-
l[ut]o cu[m] allegat[ur] n[on] libert[us] favore, ut alibi se p[er]
lib[er]t[ate] d[icitu]r manu[m]ittere p[er]at flecti l[ex] generalit[er] 12
q[uod] servo ob pignarato de h[er]ed[um] lib[er]t[ate], ut ad-
de 08 l[ex] 7 inent cap[itulo] 27 l[ex] ad fin[em] l[ex] 6
§ p[er] servo ad b[on]u[m] n[on] illa manu[m]ittere, q[uod] in
sabin[us] sentia p[er]at servo non p[er]at, ut socio p[er]
est, ut p[er]at in h[er]edit[as] p[er]at r[ati]o gendi in ser[us].

et instanti, quo ^{de} illa acta sunt hereditas, et eo
 quod ex eo tempore in haberet. Sed in iure, causa alie-
 ra servituti ab eo inchoata, nec prius libertas potest auferri
 ex regula iuris, cum illa de partibus hereditatis
 de terra manumque omnia observant, si servus
 non de morte ante hereditatem additur. Tunc ex liber-
 tate legi per 9° die legatum, si de morte additur, tunc ex eo
 tempore die libertas additur effectus, exinde ha-
 beat manumissionem, si quis ex parte accipienda partem
 servituti manumissionem abbat, si ante additam hereditatem servum
 ab alio tutore redimeret, post additam hereditatem ante
 die addenti libertas. Cuiusmodi etiam esse cupimus
 etiam in sententia Sabiniarum servum libertas directam re-
 quibat.

[illegible]

ipse domino offerre, antequam eorum substituta essent,
 ergo si offerat, potestque in statu substituta, fit locum in re
 repudiandi, non redempti locum est domino reluctanti; ut
 in Proculi sententia; ut ego fortassis non vulgariter exprimo
 et ob id singularissimum, nec in hac tractu cognitus, et in
 illis, in cognito, in quo repudiatio in se similis est de mite-
 tari tunc; Speciebusque est; Illi tunc, et scio servus lega-
 verat, et deliberat; scio de agnitione legati tunc servus le-
 gatus manumissus, quod si Marcellus quod notatur, sub-
 liam fuisse, inhaere, et a servum Proculi sectatorum
 ty est; an hic servus liber sit, et respondere liberandus fore,
 ad evincit alia similitudine servi legati, quod si heres
 manumittat, et post manumissionem repudiet, libertas se-
 quitur, quod si Marcelli sententia in expendo, non aliter ma-
 numissio sortitur effectum, quod si alter collegatus servus
 repudiet, quod si post manumissionem locum non superest red-
 empti, aliter dicitur istum servum liberandus fore, et agnos-
 cente legato semper, et si post servum redimisset aut ip-
 se servus sui potest obtulisset, cuius rei credibile non est mentis non-
 factum Marcelli diligenter semper huius iury observat.
 or, deinde ex comparatione sequitur eorum, hoc evidentius colligitur,
 id quod servus legatus ab herede manumittitur, debet legat-
 ario, si liber est agnoscat, neque quod spectat redemptio ad-
 manumissionem validitatem; quod ex hoc iure, argumentetur Marcel-
 lus, ut prior causa manumissionem admittat sequens et red-
 empti locum non superest Marcelli decisio; ex coactum, quod
 cum manumissio statim valeat, et licet potest, semper tunc
 agnoscat servi legati, totum servum liberat, neque actus
 manumissionis, quod si servo potest non potuit ad liber-
 ty collegatus ad integrum Dominum, a quo invito totum
 servum, id iury effectus auferri non potuit; cum ea, quod Pro-
 culi de vendit reluctantem Domino prefatus fuerunt, nam
 sit audienda de potest servus, non vero de totum servi vendit.
 Sed ex ipso

36

ut libertas directa appetat, requirit, ut servus creditus
tunc, et mortis tempore sit in dominio testatoris leg. servus
35 ubi vivat leg. Pauli ad edictum, de manumissis pro leg. huius
huius 39. Valentinus leg. illius. tractus ad legem delegat caput ult.
nec; 9º cum de duobus illis exemplis per adductum. La se-
tore ab impubere, lae ipso servus leg. cum libertas di-
recta relicta erat, redemptus sit effluat non queat, ut
plenitudo fuerit in dominio testatoris tempore aditum
unde libertas directam adipiscitur non potest; sed respondet
servus, qui communis filius, cum remissione habet infirmam
non potest tunc esse leg. illud 46 de iur. nupt. leg. propter
235 § ult. de v. s. leg. ut tamen § 4 si servus de servo corruptus
to Seneca leg. de beneficiis caput 22; tunc est, et etiam quod
sub leg. ista tunc est Suarez ad leg. Aquil. leg. caput 2 no
34 Faber in iur. prudent. ad § 1 propter illud. Et semper
quod sit leg. propter servum 37 de iur. de acq. rer. dom. leg. reu-
re 11 de opt. leg. leg. si communis leg. ad leg. Aquil. leg. it
apud Labios § 1 de iur. diu. iur. Suarez ad leg. Aquil.
leg. 2 caput 3 sect. 2 caput 50 unde in pluribus iuribus, et
questionibus servus communis alius, ut proprius, alius
ut alienus reputatur leg. si servus communis infirmus
defuit. observat Suarez locum allegat. non igitur mirum
si in propter die. casus positionibus servi redemptio ope-
retur, ut libertas directam requat, cum ante redemptum ser-
vum, quod communis esset in dominio inveniret testatoris
quamvis per aliam partem alienus esset id tamen attendi
non favore libertatis sed redimat ante aditam hereditatem
antequam corpus substitutum steterit, nam ut eleganter Pa-
ulus leg. sent. de 12 § 1 de iur. servus ait loquens de
servo communis inspectis non discriminibus, et certis humanis
rationibus et favore miserabilibus, et propter innocentem di-
cere non possumus, nam si postea velit servus sui potest
diminere auctoritate ad redemptum servo, ut liber fiat, nam manumis-
sio, quae alterius socium ex parte accipiendi, non est de domi-
nio

ne fuit, ex libere facere non potest, ex illa acti-
one operari non valet.

97

Ex his omnibus conose-
tur in doli, quod in sabini sententia. heredes tenere ser-
vos in manu, de quo manumittendo fuerat rogatus re-
dimere, ut manumitteret, eadem sententia, quod in p^o exp^o
summy, etiam si dominus noluerit iuxta sabini sen-
tentiam suam p^o vendere, tunc libertas fidei iuramentum in-
guat, sicut aliter accidebat in servis omnino non aliis
enim vlt^o in flag. de 2 p^o alieno servo; postea tamen
p^oum institutionibus illud etiam fuit introductum
p^oum q^o heredes dominus servi nancysaret, ex teneat
manumittere. q^o debet et de fidei iuramentum liberti. Cuius
innot^o ad vlt^o in doli p^o alieno, itaq^o arbitraret etiam
ex sabini sententia altero i^o socio reluctantem suam p^o
vendere locum non fuisse iuramentum in liberti fidei iuramentum
ex eo casu libertas fidei iuramentum, extinguat, et tunc actum ma-
numittendi extinguit, ex q^o ex manumissione iuramentum
sendi dependeat, ne quod huius iuramentum fidei iuramentum.

98

In ex divortio ad vlt^o redeunte, arbitramur de indicio repa-
re. p^o de fidei iuramentum liberti expendendi esse, ita ut indicio
habeat locum iuramentum p^o ex eo, quod huius redime-
rat a socio aliter servus non p^o tunc ne iuramentum ha-
beat servo liberti prestare, quod si moraret latitans
ope iuramentum efficit, ut servo p^o petat, quod iuramentum
ut exemplo servus alieni et cuius liberti etiam heredes
latitanti non faveat iuramentum, antequam redemptus sit.

99

Illud q^o apud lu-
liam sequit^o de servo, cuius fructus aliter est, cuius
liberti etiam iuramentum auxilio succurrit agere et explicari
explicari potest et addit^o a Cuiat lib^o quod p^o Pappin
q^o 33 p^o de usufructu h^o max^o lib^o 2 observat ex 2 q^o plu-
res agerit, tribus p^o sup^o expensarum audientis esse

Articulus de fidelibus libert, de curis & de tractat vider-
et ut dicitur in preceptor meo O. Fran. Tarnos in
suo tract de hy'st, ex qua omnia nra, et supler' poss-
sunt, et corrigi

Quibus si animaturus, vider' qd indif-
finit' illar' et alius indicis & emptoris cuius
occasit aliquantulum antea tract de viam v'm
quod p'lt Antim' & Hug' & et Hockm. de v'st
ad iungent' referant ad Damycian' tamen ref.
serend' qd ex p'mo, na iungent' absolute de
omnib' libert. debitorib' fuit locutus qd p'lt de fi-
del' & my' libert. ideo fuit in eo emptor' p' persona
specialit' dignaret. Damycian' v', qd locutus fuerat gene-
ralit' de herede necessario, postea fuit ut eod' p' empt-
tor' exprimeret sic qd p'lt et p' emptor, qd tamen in
omnib' hy'st denuntiant, servorum qd petit fuit
ellegant' explicat meo preceptor ideo qd ex hy' ipso
ture libertas non p'petebat, non sup'flua reddidit
tutis divi Thome, quod ipso ture servos liberos facit
et sic solvit argument' solvit qd disputatio 3
secto 1. adijciunt brevit' aliqua
disputati p'udenti

SECTO, 1. AD ICI VV

Breviter aliqua

disputati p'udenti

de h' & c.

Obstat h' qd
deservo omni p' dicitur qd & deservo omni ma-
num' ubi p'lt. refert magna ambiguit' in veteri
exort' qd, circa servos omnes, quorum libertas qd aures-
sendi, lmax int' milit' huiusmodi libert' imponentes
incunty

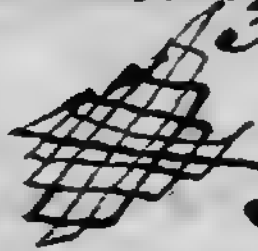
Incuncta qd maxime int militibz huiusmodi libertat impo-
nenti, incuncta qd fuisse adscripta apud Marcianum
in l. alij diu Severi ostendit, unq. p. quaz p. videntur.
Iam Papad. posuit neq. imponi hereditibz mi-
litibz sparare p. q. d. v. et libert. serv. donare ex qua
videtur ultra vulgare int p. q. d. v. cap. p. et argumen-
tar. potest ut illa libertat imponere significat libertat fi-
delium nq. directa ad hereditibz non imponit; statuto-
re, ut videtur sup. et tamen hereditibz militibz, ut
eorz ratz habeant voluntat, iur. semper favoribz mu-
nit. imponit neq. sparandi p. q. d. v. ut p. q. d. v.
ita manumittat; q. d. v. privatorz heredit nullatenus tene-
bat redimere serv. iur. p. q. d. v. libertat fidelium ser-
v. relin. quibat, h. q. d. v. difficultat quaz nemo neq. p. q. d. v.
tit. nec d. v. vult, ex h. q. d. v. quos videtur tangit, ex p. q. d. v. ma-
ximam d. v. p. q. d. v. et d. v. libertat directat; serv. a mi-
litibz a militibz relin. fuisse; que cu. ab adita hereditate
cedat, nullatenus poterat velle; facta postea redemp-
tio q. d. v. h. q. d. v. v. ideo qd militibz favore aut libertat ser-
v. sequentibz voluntat relinquentibz effectus sortiet
adivo Severo fuit constitutus, ut heredit militibz neq. sparandi
vory p. q. d. v. redimendi, ita ut libertat directa in fide-
lium ratiq. flecteret in militibz favore, et sic modo liber-
tat servet, ac si p. q. d. v. fidelium ratiq. relin. esset q. d. v.
eveniret, indubitatu. esset post redemptz hereditim-
p. q. d. v. esse serv. libertat.

Ad id d. v. d. v. neq. for-
mat. incaute legenti occurrat dubitatio int. p. q. d. v.
tat. h. q. d. v. q. d. v. p. q. d. v. d. v. et legit heredit. ratiq.
cripto Imperatorz Marc. ver. et Antonini. augu-
st. illud solz cautz fuisse, ut ratiq. et natu. ex ea
que in more fidelium in libertate p. q. d. v. fuisse, in
genus esset, cuius ratiq. p. q. d. v. facta ulp. du-
bit. an et ratiq. patri natiq. si uxor ducat moram.

in libertate parat, deditque? sui patrisque, qui de-
 sio, et alia, qui sciant in d. q. q. v. p. q. r. e. s. p.
 to supposito ita deure, in eum magis dubitabile re-
 pondit; non v. q. r. e. s. p. to tributa sunt; illud etia
 morco circa scilicet in d. q. q. r. e. s. p. et l. q. u. l. t. e. ad
 O. f. i. mea interpretata sententia ut d. l. q. u. l. t. a. c. i. p. t. a.
 denato, tamen non v. q. r. e. s. p. to; postquam matrem
 libertate morq. parafuisset; in qua maxima pud-
 veref. fuisse et hoversig; ibi refert, v. q. r. e. s. p. to
 stare in l. q. s. in d. q. ad t. r. e. b. v. b. i. v. p. a. r. t. in d. q. in
 servitutem v. q. r. e. s. p. to e. i. e. r. e. d. e. n. d. a. m. a. t. r. i. l. e. g. i. t. i. m. a. h. e. r. e. d. i. t. i. s.
 d. i. t. i. s. n. e. p. e. s. t. i. n. a. t. u. s. f. u. e. r. i. t. p. o. s. t. m. o. r. q. l. i. b. e. r. t. a. t. e. f. i. d. e. i.
 m. y. s. a. r. i. s. m. a. t. r. i. s. u. s. f. a. c. t. a. q. u. e. s. t. i. g. i. u. s. t. r. i. b. o. n. i. a. n. u. s.
 r. e. l. i. n. q. u. i. t. q. u. a. h. o. r. u. s. o. p. i. n. i. o. n. i. s. a. u. s. i. t. in d. l. q. u. l. t. e. ad
 a. d. O. f. i. e. t. i. s. t. a. t. i. s. f. u. i. s. s. e. a. h. o. v. e. r. s. i. g. i. t. e. o. q. u. o. d. s. e. q. u. i. t. v. e. r. s. o.
 c. e. r. t. e. l. i. t. i. s. i. n. t. e. r. d. u. s. v. b. i. a. r. t. v. l. p. a. d. l. e. g. i. t. i. m. a. m. a. t. r. i. s. h. e. r. e. d. i. t. i. s.
 e. i. e. a. d. m. i. t. t. e. n. d. u. s. e. y. q. u. i. p. o. s. t. m. a. n. u. m. i. s. s. i. s. m. a. t. r. i. s. f. u. e. r. a. t.
 l. i. n. q. u. i. t. u. t. e. s. e. p. t. u. s. q. u. o. d. c. a. s. u. s. c. e. r. t. u. s. e. t. i. n. d. u. b. i. t. a. t. u. s.
 a. p. p. e. l. l. a. t. q. u. a. s. i. t. e. t. n. o. n. i. t. a. v. e. r. t. u. s. e. t. i. n. c. o. n. c. u. r. r. u. s. f. u. i. s. s. e. t.
 i. n. t. p. r. o. d. e. n. t. e. s. e. l. l. e. c. t. i. o. n. e. d. i. s. c. u. t. i. t. u. r. a. n. r. e. q. u. i. r. a. t. u. r.
 u. t. v. e. n. d. i. t. o. r. i. n. e. a. d. q. v. o. l. u. n. t. p. r. e. v. e. n. i. t. a. d. h. o. c. u. t. d. i. v. i. M. a. r. c. i.
 i. n. s. t. i. t. u. t. i. o. l. o. c. u. s. h. a. b. e. a. t.

SECTIO 2 discutit, q. negrat.

ut u. q. r. e. s. p. to. in ead. voluntate. p. r. e. v. e. n. i. t. a. d. h. o. c. u. t. d. i. v. i. M. a. r. c. i.
 i. n. s. t. i. t. u. t. i. o. l. o. c. u. s. h. a. b. e. a. t.

Venditor, q. calig.
 vendidit servum, ut intra certis temporibus manumittatur
 in ead. voluntate p. r. e. v. e. n. i. t. a. d. h. o. c. u. t. d. i. v. i. M. a. r. c. i.
 i. n. s. t. i. t. u. t. i. o. l. o. c. u. s. h. a. b. e. a. t.

actum, quod rei, si ita potius quasi venditio, quod tunc
nudi sensu dicitur, nudocodis retro hactenus
ex eisdem reg. potest unde obli. intelligendum est in
exemptis dinguinden vendit; ubi si acceptilatio ve-
nerint, henty, ut neut, ab alio, quod quod potest tradere
hac est in hac pt. acceptilatio non est in natura; si
potest tunc valore, in acceptilatio, quod per a quod fo-
mul. specialiter accepta non est sola ea obligatio dissol-
vit, quod ubi dicitur, reliqua non potest, quod si dicitur, aut
ubi aut re, sensu dicitur henty si ita acceptilatio in
mod. tot oblig. quare nec potest vendit rite dicitur
dissolvere; nisi ex ea pt. quod acceptilatio facile, ut nec
est, saltem frequentius ad fuit mutui henty dicitur
ut quod quomodo libet dicitur ab empt. (q. ant. mul-
ti de accept. q. huty modus est remota acceptilatio, quod
inutiliter est accept. ita et validus ad dissolvenda obligatio
quod nudocodis dicitur, et dissolvit (q. 27 § si acceptilatio
q. de pact. § si accept. § de acceptilatio D. Martin de larre-
atiquis lib. 6 select. cap. 1. de accept. ad tunc de empt. et vendit.
§ 23 faber in ratione. ad h. in § ab empt. § de pact. off.
ad Bonel. lib. 16 cap. 16, et 17; hactenus omnia acci-
pienda sunt, ut dicitur empt. tunc mutuo dicitur henty sen-
su dissolvit potest, ex omnia aduc integra sunt huty
non dicitur tradit rite vendita nec pretio (q. 2 § de pact.
ut ab empt. dicitur de pact. § de pact. § de pact. § de pact.
ex mod. tot oblig. alteri non est sufficit tradit huty
ut re integra non est de pact. § de pact. § de pact. § de pact.
est at pt. pret. soluta in dicitur henty non tunc ab
empt. dissolvere, notat ibi Bonel. et curat tunc
ut solemnibus ad h. in § 6 § ult. de dicitur empt.
unde ut illa, quod in dicitur § 6 in § ult. agunt, si
non dicitur impleta sunt, quod in huty in § ult. reddebunt,
exponit debent, non ut nuda et re, et pret. tradit, ut
dicitur re integra, ut alteri huty ex huty secutus fuit
sufficit

sufficit, ne dictio illa utriusque aliquid assequitur
 ut non utrumque, sed alterutrum significat, ut in iure
 et in pactis de pactis ubi utrumque sola uti possit putat ille
 et in iure et in pactis de pactis et in pactis. et in pactis
 nato tutor, et in pactis in iure et in pactis et in pactis
 quod liber. ibi, et ab ipso libero parentis inopia
 ex utraque potest veritas, quod vox utriusque inopia et pa-
 rentis, et filiorum simul demonstrat, non utriusque veritas
 et inopia mentis, et ex utraque potest inopia in mente
 ne filius patris, ne pater filius allere opelli poterit
 lat, quod ut in significat, quod teneat pater allere filium, si fi-
 lius egere laborat, et filius patris, si pater inopia, simi-
 liter prestat et explicat Cuius in iure ad legem in iure

Difficilis deinde

48

est in hac potest ut in legem de legibus 6 de donat, quod amasay
 emerat, et in mercede duxerat, ut paterer eum et in mer-
 et postea in penitus ait ut in legem de legibus 6 de donat, si
 10 post exemplum penitus, et in iure factis in iure et in iure
 pater, ne quare traditio facta videtur, ut exemplum de
 Domini volunt, quod sufficit venditoris in iure et in iure, ut de-
 ty de iure, alia ex venditoris solus penitus et in iure
 pro lege prohibere non possit, potest respondere et
 vendit dominus nullatenus in emptoris beneficium,
 quorum traditio venditoris interveniat legem de iure
 de iure et in iure de iure de iure de iure de iure de iure
 curatorem, et in iure et in iure de iure de iure de iure de iure
 ferri de iure de iure de iure de iure de iure de iure de iure
 et in iure de iure de iure de iure de iure de iure de iure de iure
 16 legem de iure de iure de iure de iure de iure de iure de iure
 bardy ad legem de iure de iure de iure de iure de iure de iure de iure
 legitimus prestat dominus beneficium legem de iure de iure de iure
 9 de iure de iure de iure de iure de iure de iure de iure de iure
 de iure de iure de iure de iure de iure de iure de iure de iure de iure
 in iure de iure de iure de iure de iure de iure de iure de iure de iure

proventu, ut patet eximeretax 3. aut proset
 int' 412; s'm p'gententia venditorij post exem-
 p'ty saxy emptorij facty avolare nonpare facta n'r
 ey nat'aly d'ineabit acty; o'infecit' haberi negantur
 l'g in bello 12 p'facti de cap'ti. cy v'igat, nec vocari
 potest saxiemptio, sicut nec alia reventilla, qu'q'
 tradidit' it, potest avenditore peti, ut lib'retro b'addat
 nisi dicamus ante exempt' saxi venditorij p'genten-
 tiq' operari, ut saxy emptori non tradat p'ci'cy ey
 solvendo int'ere lib'et. 2. opinionis p'p'riat' Covar. l'6
 7 var. cap' 19 n' 2 Carondas. l'63 vers' m'lt' cap' 12 facta
 nel. l'62 shover. cap' 30. Gedyde 7 hunda th'gulat' cap'
 9 n' 6 et 66, 67. l'64 n' tant' cutat in l'g 22 de u. o. comi-
 ut l'62 m'yl. cap' 3 n' 7 fent' 62 var. reolut' cap' 10 n' 2
 22 circa fin' f'it'ay Dineb. in l'g 2 C. de boni' m'at'ay 3 n' 2
 28 Faber l'66 v'it cap' 2. et alij relati ab ill. l'613 cap'
 2 l'64.

47

ffylat'ay, qu' institut' n'r pat' d'ic'ay.
 n'r'ay q't, quomodo venditorij sola voluntay efficiat, ut
 institutio illar' non op'et in seruo caly vendito, ut
 intra utry temp'ay manumittat, ex p'p'et'ant alij p'o
 utry q's volunt' et venditorij, et emptorij n'r'ay q's
 ut m'at'ay institutio effecty non haberet, sufficit tamen
 venditorij p'gententia, q' exca inducit, et emptorij
 voluntay, q' q' paradox' e' fronte v'it debat; et ex p'p'i-
 cabant; quo t'ey q's f'ervay caly vendit, ut in n'r'ay
 t'ay temp'ay manumittat, utry est m'nori p'ctio emi,
 qu' s'emeret illa l'g non adiecta, n'q' si absolute me-
 ret' p'lib'it' cy manumittat' esse emptor; et si celebrare
 nollet manumitt' t'et'ay dominio servy p'gentit' it, q'd
 utilit'ay emptori foret, cy igit' app'ositi' q's, ut t'ay ma-
 numittat, soli emptori dam'at' it, si t'ingat venditor' f'ru-
 tare volunt'ay. ex p'p'et'ay n'r'ay q's effect'ay in t'ell'g' it'ay imp-
 torij involunt'ay mutat' venditorij p'gentit'ay q's cy in

illa expressa, et videtur emptori utilitas utat utitur
que, et omnia propria nemo sagax, prout determinat
improbabiliter scilicet emptori venditori assensu ob
quod ratio arbitrari fuerit, venditori solius voluntas
expressa efflure, ut Marci institutio effectus non sortiat,
et hoc modo intelligebant in d. l. b. l. si mancipium
in l. 3. §. si manumissus.

Huius explicandi modo assenti-
ebam aliquid, nec me unquam pernituit, si hanc tunc
per explicandi, adverte tamen mutata voluntas ven-
ditoris impediri scilicet de Marci operari, non tamen
impediri emptori manumissus, si forsitan servus manu-
miserit, nam cum impedimentum constituitur voluntas ex
probabili scilicet mutata et tunc voluntas emptori, si
expressa de venditoris voluntate emptor, utique in iu-
ris regulis, nam venditor aliquid de iure apponere non
potest noverit emptore, ut eleganter Pap. in l. a
quisitum de servis ex portandis, quod servus proprius
venderat ea de manumitteret, Angele in d. l. a
mensis, postea intra tempus constituit, mutavit volun-
tas emptor, tamen manumissus, quod fuit, an cono-
mine venditor adversus emptorem ex vendito actum
respondet Pap. actum manumisso servo, imitatus ven-
ditoris voluntate evanuisse, §. 2. novissima vendito-
ris voluntas emptor servus ea de ut manumittatur em-
ptor, recte potest manumittere, nec adversus Pap. fu-
it idem Pap. in l. si venditor de servis ex portandis, cavet
venditor ne ancilla manumitteret ab emptore
ne periret, emptor vero postea aut manumissus
aut periret, dubitatum fuit, an venditor ex stipu-
latione perire possit, putabat Sabini de
exemptis oblationibus §. tunc Pap. distinguit, actum de
stipulationibus non tenet, si cautum fuit a venditore ne
ancilla manumitteret, nam incredibile est de actu

manu
mittere

venditorum non in se mat; voluntas emptorum mutatio.
etiam, necesse videt, ut venditor expresse voluntas mutet
ad hoc ut libertas existat. Divi Marci aperte fati; existimant
plures, ex se in diebus ultis, ut libertas petat venditorum mutare
se voluntas; potest deinde advenire; quod de Marci institutione
fieri non potest; sed deinde scilicet; fingere venditorum fuisse servum, ut in-
tra duos menses manumitteret; venditorum quod mutare voluit;
post duos menses manumitteret; tunc aliter, tunc hanc mu-
tatio voluntas operari non possit, ut libertas, quod semel ex-
pressum petere revocet; ex ea sit libertas nata, ut postquam
semel expressum fuit, amplius revocari non possit. l. 1. §. 1. q. 1.
l. 1. §. 1. q. 1. de minoribus. l. 1. §. 1. de fidei commissum libertas. l. 1. §. 1. de
adventu libertas. l. 1. §. 1. de appellat. l. 1. §. 1. de tunc manu-
misse. l. 1. §. 1. de fidei commissum. l. 1. §. 1. de fidei commissum. l. 1. §. 1. de fidei commissum.
to in manu missio, et aliter obsequio significatum dicitur a diti
libertas revocandi, revocari, et retrahi. l. 1. §. 1. q. 1. non potest. l. 1. §. 1. q. 1.
liberty q. 1. et ag. l. 1. §. 1. q. 1. de debitoribus. l. 1. §. 1. q. 1. de debitoribus.
fieri, notant repetenti ad se in tempore ex quo non est cave
tamen a Brodeo ibi, novae et singulae defensionis libertas datus
revocandi, sicut alia quae ex his alterantur.

Sed quod voluit in se vo-
lit, latente in se non debet; nam si ibi mutatio voluntas in se
set, postquam tempore signatum venditorum sit et non illa loca
revertetur, nihilominus libertas, et petit, quod per se tempus
de notat, ex de notare per se debet, sicut a so-
lutio esset; debet quod sit nihilominus libertas revocari
autem si illi quod proprium suggerere, et admittit igitur ult
opinionem huiusmodi intelligentibus de se ult ex de se in
l. 1. §. 1. q. 1. de se. oportet. fingere venditorum servum ex quatenus
intra tempus liber fieret, venditorum quod mutare voluntas
intra tempus per se, emptor ante velle servum manumit-
tere, quod quod si emptor manumittat nihilominus; hoc est
non obstant venditorum voluntas, et servus libertas et per se
solum venditor manumittere non potest, quod tribus rationibus apparet et tunc
Dicitur

defunctis; idemque et servus et venditor, ut intra istum
 tempus libertas accipiat, quoniam si servus occupat
 bona et vacantia; non ut heres occupat; sed ut successor
 quod; ob idque potest dubitari an rescriptum de herede delo-
 guens in hoc, quod nomen noster. ad si servus bona vacantia oc-
 cupat; extendi deberet alio rescripto nostri Marci fuit.
 et istud; ut idque in seculo obtineret, ita ut et si venditori
 herede delogere intra libertatem praefixam libertatem ser-
 vo operetur, ne putaretur si voluntas explorat sicut
 alterius heredis voluntas non explorat.

54. Quia tamen
 istud in d. l. 2. tropulativè loquitur. Ibi etiam si
 venditor, et emptor sine herede deudant,
 non adversative; si venditor, aut emptor, arbitror opor-
 tentibus libertatis favorem latere sub illius voluntate argu-
 ti, ne eorum, quo et venditor, et emptor sit sine herede
 deudant, et emptor, quo venditor bona omnia et
 vacantia occupat si idemque et servus ex hoc venditor
 ut manumittatur si quod si bona vacantia non habent
 ut heres, ob idque negat sententia rescripti de illis et comprehendat
 videbat potest voluntatem mutare, impediri quod Marci res-
 criptum sententia ex qua voluntas mutata, illud etiam effice-
 ret, ut libertas nullo modo peteret; neque enim mutata ven-
 ditoris voluntas, voluntas valere dependeat ex voluntate emp-
 toris, utrumque videmus; si quod et in bona, et in omnia
 iura emptoris successisset; si ut successor venditoris si
 procurator si utque ex mutata voluntate, neque enim peteret
 libertas, ex illis si emptoris iura foret adeptus, quod
 incredibile non est sibi ipse adversarius. etc.; huius etiam finis.
 de iure et si mancipii. ibi si modo pater non vo-
 luit voluntatem fuisse, de qua videtur in re iurata de iure et
 in hoc de serv. oportet. sub l. 3. a quo aliquantulum ad op-
 portunitatem recte deventum. rescriptum et oportet de Marci opor-
 tuita, an latina.

SECTIO 3a existit.

diui Marci Competat
quiritaria an la-

na

Sed nullus
quos legere tangit. exagitet hanc, quae in meo iuris; ego ta-
men, ut nihil intactum relinqueret exagitare decrevi lati-
na libertas, conquiritaria exspectare existit. D. Marci ma-
nium, quod ad imp. Alexander in leg. si patrocly. et si
mancipium, ubi asserit servum patrisensem. Hermy do-
nat. gratia a Patroclyo datu fuisse eam, ut si quinquaginta
annos serviret ad libertatem adduceret; ita ut quin-
quaginta pacto civis Romani fieret; hoc fuit formula
pacti adiecti donati; ex qua si infero; prout libertas
quiritaria spectaret ex D. Marci iuris, necesse fuit
ut expresse cautum esset. La venditor, La donator, de ea
prestanda, aliter per iuris, et pacti latina spectaret,
idque evincere videtur scabola in leg. Rom. ad s. Flavius
Hermy, de v. o. ubi Flavius Hermy Romani manu-
missi causa donavit; etideo stipulatus cepit; si homo
stichus, de quo agit; quae hac die manumissus causa de-
di ut heredibus manumissus. vindicta libertas non
erit, quomodo dolo meo non fiat pignus quod quinquaginta
dare spondit. stipulatus est Flavius Hermy po-
spondit Claudius. omitto nunc suo loco disputan-
dy celebres diffinitiones scabola decius, Operando tamen
illa ubi stipulatus vindicta libertas non
erit, quae iuncta Hermy. exposita ibi ut vindicta
illud videtur demonstrare, ut necesse habuisset cavere
donator, ut servum donatus eam, ut manumitteret liber-
ty. prout dicitur accepisset, ut quiritaria requeret, non
modo dy prestanda, libertas prout vindicta servum Romani
libert.

55
possessio vigula, qua ter faciendo servus huius pferbat
solemnia; aio tibi huiusque v. quibus oblati duntaxat eadē
vigula lictori, ut servus caput, terq; se p. cerneret, subena-
ly satiras pulvando vertice rogora e. beby; qd. qd. caput
nec duratimely flagrapetit; sicut alij collunt servi fon-
ty palma pueriebat claudionylbt de pulata honori

Ty-8

tydictio pulvata fronte recedit in ritus rubore gen-
m; tergo qd. removit fimbriarum lbt. exyt. lbt. lbt. lbt.
manum p. accipit, et palma lictori donatay acquirit
comnutay in lictoray, quod lbt. manum i. debant alapa p. cerneret
circa agebant huius p. lbt. lbt. p. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt.
bat, ab illo solemnē fienty virguly ritu, nomine ad dunt
Rebas lbt. vancap. 9 aut p. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt.
raty dominoray p. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt.
lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt.
refert Off. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt.
ut. mo. d. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt.
bat. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt.
av. 28. et. v. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt.

liberty, quā conjun-
tebat, coerat, quā accipi ebant servi, q. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt.
servu lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt.
frag. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt.
beat. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt.
it. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt.
t. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt.
coent. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt.
huby. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt.
recte. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt.
vi. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt.
non. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt.
sup. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt.
signa. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt. lbt.

publicy

hybricis modis etc, cetera cetera antea solum fuerat
manumiseri, et eodem tempore potest, non latini patrimonii
beneficio. Ceterum ab ipso etc, aut intellecta explicat. 23
ment cap. 13. lib. 1.

Inde obiter intelligitur. Vbi in fine
cap. 12. ubi maxime cap. 13. dimittitur. Definit, per quod
revocatur, et libertas amittatur, veluti in concupiscentiis
veniret, non ut inquit Dionysius filicarnasius dicitur, eos
qui non profuerint, voluit servare ex numero
civitatis. cum quod bona suo adquisit, et venditor potest
quod vixit et esset subacta voluit, quo pacto, et ci-
vitas, et libertas simul amittitur. Vbi aliquantulum de
venit senora lib. amittitur, tunc et civitas ineadem sententia
amittitur. Sicut, quod astat in natura per se per se metu legi
quod de inamittitur tulerat cap. 13. rati venisse describit
Cicero in laetitia eius, quod eius libertas esset, senectus nolluerit ip-
sum sibi libertatem adiudicare; hanc est vincula singularia
quod vocantur in 4. et iniquitatem de iuribus
et iniquis fraudati grave in men. iniquis ex parte 3. de
iudiciis 1. 2. et de quibus.

Post illa simpliciter libertas. 62
Deinde cum ab ipso etc, minor quidam et quidam
nota libertas invenitur quod gaudebant ex his bullis
Norbona Augusti temporibus lata, fiebant latini, hoc est
vivebant ut liberi, moriebantur, ut servi sunt de iure
libertatis quod eleganter demonstrat Salvianus lib. 3. ad ecclesiam
charitativam et latine a civitate ad ecclesiam et de latina libertate tol-
li vultur in glosa latine libertatis invenitur quod sub eo libertas
agere viventes, per quod ruptis habent morientes dona-
re non possunt, spectabatque hanc libertatem, quod mar-
millebantur servituti amicos per episcopos, per monachos, aut
per alios modos de quibus latine ad ecclesiam et de latina libertate
tollit et Richardus de media prudentia de cap. 1.

Et deinde
libertatis.

libertat inferior accipit, quia habebant ex ipso collatione
 habebant de ditionibus, distinguuntur quod aialitibus, in eo
 quod latine pluribus modis in quibusque sequi poterant. Ipse
 in frag. 3° de latinitate, et ibi luit, de quo intelligendum est
 tenet inquit de manumissionibus. et in ipso et in 1° de ditionibus
 de ditionibus libertat. Cuiuslibet lib. observat cap. 1° de ditionibus
 in nullo in p. p. nullo modo in quibusque obtinere
 valebant. Igitur de ditionibus in 1° de ditionibus in 1° de ditionibus
 ubi Paulus ait de ditionibus in 1° de ditionibus non debet et, quia
 potest a domino vinctus, qui statim apparet in-
 etiam a domino de ditionibus non habebat, debet in
 libertate, et a domino, et heredes servus vinctus Paulus
 4 sent. tit. 12 § de ditionibus, quod tunc redibit id heredes
 facere, ut libertus servus non possit tunc arg. 1° de ditionibus per
 delegat.

63 Quis libertas op. et debet si fides dandae est. Ipse
 in frag. 1° de ditionibus, et manumitterent, et ante p. n. ca-
 usa vincti. Si fuisse ad m. n. aut vestigia
 scripta fuisse nota videt, nam vestigium aliquod nota
 accipit. Sensus lib. 2 debent fuisse; ibi § de beneficiis vestigi-
 is, et nota, quia relicta ex parte nonne non est vestigia
 reponere istemata, ut aliter videtur, aut p. p. 3° de ditionibus
 novum quod in iunctis fuisse eosque fuisse accedunt, al-
 ter de ditionibus numerus non habebant, et ahet Paulus
 lib. 4 sent. tit. 12 § de tormentis ad ditionibus libertas hoc p. duci pos-
 se; si nulla culpa fuisse sint, aut additi fuisse, ut
 cyferro, aut cy vestigiis depugnarent. Igitur ab ipso fuisse
 de ditionibus § de ditionibus in 1° de ditionibus plane de ditionibus heredes
 aut fuisse recte in iunctis; si in publicis carce-
 ribus; nam et carcer appellatur custodia. Igitur de ditionibus
 reorum § aut damnum § de ditionibus in 1° de ditionibus
 qualata, aut in privato custodia, de tunc modo
 eorum corpori fuisse adhibita vincula; aliter non
 servum non dubitant vincti, ut ait v. l. de ditionibus

dicitur, ut ex epigrapha videtur quod et ad hunc locum in quibus
 et de v. s. de qua servorum carere accipiendo videri
 in qua pueri laborum persequitur de iniuriis et de ingrat
 hominum depositi et malis mansionibus appellantur
 et subhoratibus et per hunc et ipsi tenentur negrii car
 siderantibus epist. epist. 4, in quo dicitur servipe
 ne carere, iuxta illud Plauti ex plomate ja seneca
 et deprehenditur in ceteris verborum in puteris dicit
 et epist. hunc est institutus O. Marci
 et exposita utinam ad laudem
 et de omnipotentibus in ceteris
 et quod virginis Mariæ anno
 et Domini millesimo, sex
 et centesimo quing
 et uagellimo
 et tertio

finis huius
 excellentissimi
 Operis

22

De testam. de necessariis. servis. heredibus
Instituendis.

Antequam enim de inferamus de necessariis. servis. heredibus, quod nos hanc
loquimur de heredibus. Et testam. qui triplex modo instituitur
quod aut instituitur filij aut servus, aut extraneus, et alij in
necessariis, aliter voluntariis. Natura necessarii heredes, et
sive vellent, sive nolent esse heredes, taliter quod se reuera non
necessarii, sed filij voluntarii, et putent necessarii esse non possunt
repudiare hereditatem. l. 15. l. 16. d. acq. hered. nam qui repudiat
debet esse certus iure suo. l. 23. d. acq. hered. et maiori ratione
qui reuera est necessarius non potest repudiare hereditatem, natura volunta-
rius heredes est quod si velint adducant, et si non repudient, ut extranei
qui possunt repudiare, vel adducere hereditatem, et hoc non loquimur unde
inferitur, quod servus et filij sunt heredes necessarii. taliter, ut sive vellent
sive nolent esse heredes, sed differunt in hoc, quod filij sunt heredes sui, et nasci
servus nasci debet, filij autem habent personam beneficium adhibere a bonis
paternis, vel restrictionis, si iuste in miscuerint, si non sint maiores
quinti quinq. annis, servus autem nullum beneficium habet. l. 57. §. tota d. acq.
hered. huius necessitatis ratio fuit introducta in potestate Domini
et patris, quod iure antiquo ius nullum erat, nos autem non loquimur de heredibus
suis necessariis, sed de necessariis, quicquid servus sit, et sequitur ex tali
materia de infero.

Servus qui libere propriis instituitur heres a domino, et
heres necessarius taliter ut sive velit sive nolit esse heres. §. de testam. l. 10. §. 1. d. vulg. et pupi. l. 12. q. testam. facere. l. 22. d. do
nat. inter. l. 7. §. 5. ver. n. l. d. minoribus. l. 7. §. 10. eod. l. 1. C.
d. nasci servus huius re. §. necessarii heres. l. inf. d. heredes qualiter et d. f.
l. 58. §. d. her. acqui. l. omi. §. servus l. inf. d. hered. instit. §. l. 1.

1. inst. Cui, et qqq ex caus. manu. §. ex l. 63. d. acq. hered. et
saliter si natus servus, ut n. additionis sit necessitas, id statim amittit
testatoris, est heres. abiq. additione, et sola juris potestate creationis
obligatur (sicut sui et natus) et ipso jure heres dicitur siue velit siue
nolit. Servus Cui jure antiquus est jus accrescendi. l. 1. C. d. Cui ser-
vus manumit. n. poterat existere heres natus, nam servus Cui dupliciter
potest institui, vel a libertate ut proprius, vel sine illa ut alienus, primo
casu erat jus accrescendi, et totum lucrabat parte servi, et hereditas in
eo eodem modo se habebat, q. a. ex abinianorum ita esset, iniquum
esset, jus alterius de fraudare dando servus Cui libertatem, et instituit jus
accrescendi, unde servus Cui ab uno Dno heres institutus siue Cui libertate, si
ue abiq. tali mentione, servus n. acquirebat libertatem, sed jure alterius
Cui abdebat hereditatem, et totum hereditatem et alterum servum lucrabat, si
servus Cui ab uno Dno institutus Cui libertate datus erat coheres, totum totum
servus et dimidia pars acquirebat. si v. sine libertate erat institutus ser-
vus, erat domus Cui inter totum et coheredem, et hereditas erat Cui, si
observabatur, q. servus Cui erat aliquid legatus ab uno Dno sua libertate
totum legatus acquirebat, erat jus accrescendi, si v. sine libertate legatus ac-
quirebat. l. 49. ad l. falcid. l. 80. d. hered. inst. l. 63. §. 7. proinde
unde servus Cui heres ab uno Dno institutus, siue Cui libertate, siue abiq. illa
n. est liber, et p. sequens, nec natus heres, nam est, q. ad hoc ut servus
sit necessarius heres debet acquirere eodem testamento hereditatem et libertatem
directam, Cui v. servus Cui propter jus accrescendi n. potuit operare libertatem
directam, ideo n. est heres natus. Cui v. propter Justinianam institutionem. l. 1. C.
d. Cui servus manumit. servus Cui jure accrescendi sublato potuit operare
libertatem directam et potest esse heres natus, Cui hoc jure sit ipso iure unum
dare servus Cui libertatem, et potest satisfieri debet alteri socio, aliquid autem
jure antiquus servus Cui erat natus. Item si prius recepta fuerit pars
ex t. d. si intelligitur in l. 66. d. acq. hered. ibi dicitur natus, servus
Cui natus dicitur q. e. prius receptus, et si n. erat necessarius, hodie quomodo
creatur, e. necessarius: et servus Cui natus dicitur q. ab uno, et alteri in-
stituitur, hic e. amborum natus. l. 8. d. hered. inst.

lis, et ideo de portatu n̄ potest heres institui. l. 4. c. d. hered. inst. q. de porta
tu, et per totum d. manioz q. jure civili n̄ habet: idcirco qd atinet ad j. u. uile
pro nihilo reputat. l. 32. d. re. j. n̄ pot. heres institui, et per consequens n̄ pot. eē
heres naviq.

2°. sic argumentor servus institutus a Domino non est
 sed jure subditus nec heres necessarius. l. 90. d. hered. instit. q³

Ad. qd. adhuc ut seruis sit heras naviq. requiritur

ubi dicitur quod si quis in agris liberti de rebus suis eodem detractis, acquirit
 libertatem et hereditatem. Quod in causa l. 90. de her. inst. a iure acquiritur
 libertas, sicut quod vulgari dicitur, ita non est hereditas de voluntariis dicitur.
 Sed et si sit hereditas et libertas, et hereditas eadem sit. acquiritur huiusmodi
 namque, et huiusmodi doctrina. Statu eadem l. 7. l. 84. §. 1. de her. inst. a iure
 res et statu liberti non est navigandi, quod aliunde potest inuito huiusmodi acqui-
 rere libertatem, et observatur huiusmodi doctrina in l. 28. §. 1. vulg. et pro. ubi inter
 us sitas imponere redemptio non est navigandi, quod liberti et hereditas non acquirit
 uno actu, id est uno testamento. Si redemptio sit a patre, et navigandi, quod uno testamento
 non. acquirit libertatem et hereditatem. §. redemptio est a filio non est navigandi, quod non po-
 terat teste patris navigandi. l. 10. §. 1. d. vulg. et pro. id observatur etiam
 l. 50. §. 1. de iur. iur. Si dicitur dicitur, quod statu liberti aliquid sit
 heredes navigandi l. 3. §. 3. d. hered. inst. l. 71. §. 1. d. acq. her. §. 1. Statu
 liberti non sit et voluntariis id navigandi heredes. huiusmodi obiectio. Et hoc modo, quod si
 tu liber es, qui emptor vel donator est ea lege ut ut manumittatur vel cui
 debetur libertas si de iurisdictione, et hoc potest et dupliciter vel statu li-
 beri, quod tunc debetur libertas non potest esse heres navigandi. d. l. 7. l. 84. d. hered.
 inst. propter vanc. d. l. 84. tractatus a Paulo, et apud Celsum in l. 10. d.
 servus et postea dicitur. §. servus est emptor ea lege, ut a morte emptoris sit
 liber, huiusmodi non potest esse heres navigandi propter vanc. a Paulo in l. 84. tractatus.
 tot, sicut quod aliunde habet libertatem, si vero libertas est collata sub conditione
 veluti si natus ex Asia venerit, vel in ipso, sicut ante quatuor annos in
 liber, si talis ipse vel dicitur, quod si ipse moti, non debet venire, tunc statu li-
 ber est heres navigandi donec dicitur vel ipse adveniat, et postea Celsus dicit
 cum sit voluntariis, et in hoc casu procedit l. 3. §. 3. d. hered. inst. l. 71.
 d. acq. her. et in casu §. procedit d. l. 7. l. 84. d. her. inst. taliter quod
 statu liber non est navigandi, quod libertas debetur, statim quod aliunde habet libertatem
 l. 90. d. her. inst. statu liber est navigandi quod libertas debetur de dicitur, quod
 pendens dicitur est plene servus, et si novitas fuit inducta in
 bene possidet et Beneficium libertatis in hoc casu potest advenire et
 libertatis beneficium, quod habet libertatem, antequam dicitur adimpleatur, et
 dicitur advenit non est navigandi, et si non venit remanet, navigandi, et sic nihil de
 not.

De her. insti. 3.º sic arguitur, servus proprius non potest esse heres
navig. p^r. extra. in l. 48 §. 2. ff. de testat. Quidam vero cecidit in casu d.
48 §. 2. d. h. insti. servus legem propriam non potest navigare existere, et idem
p^r. in §. in pro intro. d. her. insti. taliter quidem Dominus solutus non sit
non potest in isto casu navigare heres existere, l. 63. ff. d. her. insti. q. tunc
servus est heres navigis Domino si solutus non est, qd. sola l. etiam sent. impedit
libertatem - ex hoc casu l. iustitia impedit libertatem propter adulterium
l. 76 §. 4. d. l. 2. ideo non est liber, et per consequens nec heres navigis, sed
Dominus solutus non sit. reddamus autem ad argumentum et factos illos casus non posse
esse heredes navigis, qd. erat nota d. adulterio. Ex Domina questio, ne forte ex
suo delicto proximum sequatur. D. l. 134 §. 1. d. de. l. cum mereatur pe-
nis. et nullomodo potest hic servus optinere libertas. l. 8 §. 2. d. ma-
num. l. 12. ff. qui et ager. unde cum possit hic servus propter accusa-
tionem criminis adulterii optinere libertas, et navigis heredes sine libertate
non existunt, ideo in istis casibus, servi non sunt (si proprii sint) heredes navigis, ab-
sed enim observant in ancilla, qd. cum domino suo re habuerit ut dicitur ex l. ult.
C. communia d. monu. qd. heres prior et densa libertas est in Muliere libido
quod in hoc. interrogat nunc diffas v. si falsa adulterij qd. servus no-
ta sit, et de perapit instituta ex libertate sit a Domina an suspendat in
tutatio, donec finitur causa, et finita et demonstrata servus ipso die ca-
ansit heres navigis vel an qd. dies hereditatis cedit illo tempore, in quo ser-
vus nulla libertate dequir poterat, hereditas transeat ad Institutum vel
ad heredes ab intestato. Ad huc di finiti rejecta p^r. d. libertas
et hereditas suspēditur, et finita causa, et iudicio, simul servus pote-
re incipit, arpro l. 3 §. 4. ff. d. her. insti. sicut suspēditur, qd. e ali-
natus, servi proprii usque fructu. l. 9 §. ult. d. her. insti. faciteq. l. 5.
in fin. prius ff. d. penus. l. 84. ff. d. leg. 2. et p^r. ex §. institui ibi
maculatus: qd. si maculatus non sit, aliud observabit in legato, vel si ac-
Quinto pure dato, qd. dies inutiliter, audit l. 76 §. 4. d. leg. 2. qd. servus
statim attendit qd. dies legati cedit, l. 5 §. 1. ff. qd. dies legatorum cedat.
in hereditate et libertate Navigis observatur, ut sup. probavi, qd. e favorabilis
hoc. nec lex 83. d. her. insti. Navigis probat, qd. loquatur, qd. iacet cau-
probata.

no.

No.

Quod atinet ad hoc qd p. entor datz fuit homo
liber & auz servituti instituti nē q. d. bly defendamz servituti
heredes necessarii eē, n. v. v. valeat hereditas, v. p. n. b. l. o. n. i. n. g.
vide, ad in 3. d. d. legi quon. 32. f. (adducit) d. testam. l. uel.
et in argumtū eiusdē d. d. l. 3. v. observat generalitē qd servituti pro
priā suā ut liber alie ut alieni instituatuz, n. valet institutio
et p. sequit nē nariq. heres. l. 13. f. d. testam. milit. ubi nec in
testamto militis valet: q. nec in paganico testam.

Quod nec deservatur in seruo dotali, servus de
 talisestate matrimonii & propriis mariti, p. ab usu; q. in usu mariti
 potest a dote hereditas. l. 58. ff. soluto mat. idem maritus potest et
 gravata muliere manumittere servum dotalis. l. 61. ff. soluto
 matr. l. 24. d. manu. q. servus dotalis institutus heres a mari-
 to estate matrimonii. erit heres dote in promptu, q. hic servus pro-
 priis & mariti heres, q. eodem testam. servus de qua, libertas & hereditas
 de servus dotalis potest et pariter testam. libertas dicitur. Item: p. inter-
 d. minor probatur, q. l. nulla alibi prohibuit prediorum alienationes.
 l. unica. §. 45. d. rei actoris act. tot tit. ff. d. fund. dota. et p.
 qd maritus potest etiam directus libertas servus dotalis dare. l. 3. C. d. iur.
 docet: q. servus dotalis institutus a marito (et durante virg. ad mariti
 mortem in eadem caa.) erit heres mariti.

Nota qd servus proprius heres institutus sub hac dicitur.
q. liber erit. aut si liber erit. amborum ungué est, et promissum iurandi
 eorum vti. ut in l. 10. §. ult. ff. d. testam. Intel. qd si heres natus nu-
 liber. l. 21. ff. d. Editioni, ist. hoc tradit in sequens, qd qd est in vita
 potest n. debemus fortune omittre. et ideo fuit de liberationis in l. 51.
 ff. d. her. inst. id valet ibi institutio, qd si pueri fuit data libertas
 et ideo Editionis pro n. ab herede haberi, idem in l. 9. §. 14. ff. d. hered.
 inst. interrogamus, V. statu liber quicquid potest institui qd hac dicitur
 dione, qd liber erit. et taliter institutus intelligitur, data hereditas sub
 tali dictione. ut tunc sit heres, qd illi ex Editionis eadem vel dicitur qd
 libertas, si heres natus vel n. Atq. qd statu liberi dupliciter ut sup. dixi,
 se habent, vel ut statu liberi, qd statim debet libertas, vel qd liber
 erit.

libertas in eis colla fuit, ut scilicet dicitur si quis deest hereditas, si
maris, qd aliunde habent libertatem, et ad hoc ut in eis namque requiratur
ut qd ex eodem testam. acquirat libertatem, si vero libertas accedat sub
testam. vel lincit, et hereditas tali conditioni e contra, ut si liber
erit tunc de fortis hereditas, qd si libertas optineat ex dictis, vel edictis
enim Cuius, si tunc de fortis hereditas, proinde eadem ratio, non namque
scilicet, qd aliunde habent libertatem, unde dicemus, qd statu liber insti
tutus sub hac dicitur si liber erit. vel si liber erit nunquam potest
esse maris.

Servus in quo (deducto usufructu) habemus
dominium (jure antiquo) bene potest institui heres si liber erit. ut
si liber erit. taliter ut tunc erat heres maris, qd qd iure antiquo
erat ingenuus haberes libertatem, et hereditatem, qd vix fructus et finis
h, et tunc erat heres maris, ratio qd iure antiquo non erat in potes
tate proprietario dare libertatem, unde amper intelligatur data sub
fide implicita dicitur, vix et liber, qd vix fructus et finis, et qd
nullo vix fructu, ex eodem testam. libertatem et hereditatem haberes nil mirum
qd heres maris, et siue si dicitur. siue sine illa institutus est, hodie
autem qd sit in proprietario potestate servum manumittere. l. 4. c. cora
de manum. non potest institui, si illa dicitur. si liber erit, et si institui
nisi fuerit non valet institutio. l. 2. d. d. d. d. et dem. propt
ratio in l. 22. ff. eod.

iure antiquo servus secundum plurimum d. 1. ff.
inst. d. hered. inst.) Ad uno heres institutus si facta libertatis mentio
nec liber, et per consequens nec maris erat heres, propter rationem libertatis
qd qd res sit in estimabili non debeat cedere rei omni principali, itaque
hereditatis accessorii, sed itaque res principali prius debebat dari, qd
principale ex accessorio vires capere non potest. l. 44. ff. d. vulg. et sup.
l. 30. d. iure codicil. hec ita prevalebat, qd ubi prudenter dicitur
q erat, numerus superius prevalebat, et tamen aut opinionem huius
Felicis, et Pauli, ut refertur in l. 5. c. d. maris hered. servus. et in
5. ff. inst. d. hered. inst. ea nimirum ratione fundati, si licet propter
l.

[illegible]

L. 3. §. 1. ff. d. lib. et post. in qua et incipit a 2. §. 1. ff. de hereditatibus
ex 1. instat. Cui et 999. de causis. et ex leg. 83. d. her. inst. l. 40.
ff. eod. l. 55. l. 88. ff. eod. obstat, quod loci beneficium intro ducitur
fuit, ne forte bona decedent sine herede, nec defuncti venderetur, quod erat
in nominibus antiquis. sed lex illa. sent. precipiat, quod libertas, quod in
fraus creditorum datur, ipso jure invalens, quod si simul dicerentur
vocari non possunt. l. 7. §. 10. d. minoribus. et ex m. d. m. d. quod si videtur
hereditatem et servum manu mittere, ne forte iniuria a fideiherede, de qua
in l. 6. de interrogatorijs. actionibus. id est in casu, quod nullus existat.
heredes existere, nam si aliquis potest ex testam. heres existere tunc in valens
beneficium. quod causa in nominibus cessat, hinc intelliges. l. 57. ff. d. her.
instat. §. 1. ubi incipit a substituto, nam si substitutus erit ad intestatam
lex in substituto non nari, quod cessat beneficium causa et aliter ex testam.
heres existat et intelliges. l. 83. eod. ubi dicitur, quod si non l. illa dicit.
concedat libertatem, id est a lex vel l. 2. servus non nari, quod beneficium ad
prohibendum legis. Illi tamen ibi dicitur. intelliges et leg. 42. eod. quod
ideo valet institutio, quod antequam servus, motus fuit ante aperturam testamenti
v. nam si antequam vivens, nulligee momentis institutio, quod lex vult
servum manu mittere permittit, quod invicem sibi obstat. l. 43. eod. intelligi.
l. 55. eod. ita autem incipit ab intestato in 2. loco, quod illi debebit libertatem
fideihereditaria, et propter rationem in l. 57. eod. traditur, servus non nari, heres
intelliges et l. 88. ff. eod. quod ibi lex aliter est heres testamento nihilominus
servus non nari, heres, quod extraneus fuit institutus extraneus dicitur ut tunc est
heres, quod servus est heres, unde quod extraneus potest adire hoc dicitur, servus
erat heres, et si quis semel est heres, non potest desinere heres esse, tunc in illa
non habet alium heredem ex testam. nihilominus servus est heres. nec mihi
distingui adveniat, id magis probat instat. d. fideicom. her. §. restituta
et §. nono. 4. verby tunc denotat eademque rationem et fideicommissum valet
vult institutionem. ita est fortitudo servus, qui est tunc heres de nari, heres
non solutus non est. ut siue voluit extra aliqua additione majori
potest et creditoribus in solidum obligari quod non habet beneficium dicitur
tionem. l. 57. §. ult. d. acquirit. hered. si in favore nari, heres, autem
fuit et introducit beneficium, sicut de parationem. l. 1. §. fin. d. separata.
extraneus beneficium a servus impetrato solum tenet servum in d. §. fin. qui
non in solidum, et si potest acquirat aliquid non creditoribus bonorum, sicut
bona

bona ad eundem cyruy dicitur institutione facta in p[re]sentia bene p[re]sentia usura
 tunc intendere, nisi minor sit, et p[er]at remissionem ar[bit]rii l. 1. §. 3. d.
 omni iur[is] summa aut[em] statim hoc bene p[re]sentia fuit intus ducta, sed nec
 bona omnia acquisita p[er]tinet, serva q[uod] servus p[ro]p[ri]us specialiter
 in d[omi]no h[er]es, nec d[omi]no q[uod] h[er]es d[omi]no n[on] est. l. 1. c. d. n[on] i[ur]i s[er]v[us] h[er]es.

Nota aut[em] q[uod] in d. l. 57. d. h[er]es. inst. in d[omi]no
 a iustitio, q[uod] gradus institutio n[on] fuit visio[n]is q[uod] libertas illi data, q[uod] d[omi]n[us]
 p[ro]p[ri]us leg[is] elig[en]t. et h[er]es aut[em] sine libertate n[on] potest d[omi]nare. l. 1.
 lex etia[m] s[er]v[us] p[er]mittit servus n[on] i[ur]i h[er]es d[omi]n[us] e[st] v[er]o q[uod] alio e[st]
 testam. h[er]es n[on] elig[en]t, q[uod] hoc p[er]tinet castu, alig ea testam. ex p[re]sentib[us]
 (s[er]v[us] substituit) id[em] in d[omi]no e[st] v[er]itatis, et p[ro] iure nulla, id[em] observat
 in l. 79. ff. eod[em]. l. 2. d. in iur[is] r[ati]o. l. 3. §. 6. d. lib[er] e[st] p[er]t. et
 taliter p[er]t[ur]it i[ur]i iure institutio ut e[st] in d[omi]no rep[re]d[ic]t h[er]edi
 q[uod] institutio n[on] e[st] loc[us] p[ro]p[ri]us. Cathoniano. l. 1. d. iur[is] a h[er]es q[uod] inde
 c[ir]ca leg[is] 57 in fin[is] tenet Cui[us] hanc op[er]at[ur]. et l. 1. §. 3. d. leg[is], ut n[on] fac.
 dicere, p[ro]p[ri]us q[uod] fuit h[er]es leg[is] elig[en]t. p[ro]hibito in d[omi]no e[st], q[uod]
 gradus lex 39. d. nep[ot]is p[er]t[ur]it. l. 1. d. v[er]o. iur[is] q[uod] n[on] debet alteri
 p[er] alio p[er]t[ur]it d[omi]no inf[er]re, unde v[er]o de b[ar]t[ol] q[uod] si testator p[ro]p[ri]us
 servus h[er]es d[omi]n[us] e[st] i[ur]i testam[en]to, q[uod] n[on] e[st] d[omi]n[us] d[omi]n[us] e[st] in d[omi]no institutio
 facta p[er] l. elig[en]t[ur] facta, q[uod] l. iur[is] serv[us] p[er]mittit testam. manu
 m[an]u. d. l. 1. d. p[ro]p[ri]us n[on] e[st] in d[omi]no in d[omi]no, d[omi]n[us] p[ro]p[ri]us loco e[st] script[ur]e
 p[er]t[ur]it: l. 1. d. h[er]es. inst. quasi maior[is] adfectione habet cui 1. loco
 script[ur]e, sicut in l. 24. qui e[st] ag[er] manum, q[uod] l. 1. §. 3. d. separato
 recipiunt utile p[er]t[ur]it in d[omi]no. l. 24. d. v[er]o. et id[em] in l. 42. §. 1.
 d. h[er]es. inst. ubi testator instituit serv[us] ap[er]t[ur]e (cyruy) elig[en]t nomi
 n[is] habuit s[er]v[us] m[an]u n[on] fuit, n[on] valeret institutio, q[uod] d[omi]n[us] n[on]
 p[er]t[ur]it, qui fuit institutio 1. loco. id[em] ad q[uod] op[er]atione p[ro]bad[ur] d[omi]n[us] iur[is]
 l. 57. d. h[er]es. inst. rep[re]d[ic]t[ur] et dico q[uod] institutio n[on] e[st] v[er]itatis, q[uod] p[er]
 habere e[st] ut ipsa lex indicat, ante incipiend[um]. q[uod] v[er]o sup[er]ior, sub
 tit[ul]o haberi p[ro] institutio, et e[st] d[omi]no sicut habet in l. 55. eod[em] q[uod] iur[is]
 p[er]t[ur]it institutio gradus, et si fuit institutio rep[re]d[ic]t h[er]edit[as], tunc e[st] loco
 institutio, si addit p[ro]p[ri]us d[omi]n[us] sup[er]ior. gradus serv[us] n[on] e[st] lib[er] e[st] n[on] nov[us] h[er]es
 nec q[uod] si institutio v[er]itatis, p[ro]grediat[ur] ad substitutio, q[uod] h[er]es leg[is] m[an]u
 e[st]

est heres, qd nō ē heres testamentarij. Id in casu l. 82. d. her. inst. p. 1.
incipit allegando, et postea ad testamentarij, ac sicut in nro casu
sine eo qd ipso jure sit nulla institutio.

Interrogat nūc dīctas. Vbi servus heres dīctus
instituto, cū libertas substituta fuit p tale vulgare substitutio, id est
necessitas nec nec? Cū dīctis v. qd dīctis dīctis si substitutio
hoc mo. si servus nō voluerit, vel nō potuerit heres ēē, et si heres esto in
hoc casu nō potest dubitari, qd institutio talis necessitas ppter vbi nō voluerit
nāqz necessitas in servus respu. Cūqz sit introducta tōnī potest illi remi
tere necessitas. ut dicitur ex l. 12. d. 1. dīct. inst. ubi a fratr. qd dīctis inst.
quēdo servus sub dīctione, si voluerit heres esto. Dīctis remittit necessitas
qz in sua sit potest, eaz remittit dīctis redditis dīctis. si institutio dīctis
piat hoc mo. servus heres esto, et si heres nō erit, nūqz heres esto. Interrogat
nūc. v. p. vbi si heres nō erit solat necessitas servus, tō hūc dīctis
si, qd hūc vba si heres nō erit. intercludit casu ipso tōnī dīctis. l. 3. c. dīctis.
inst. et tōnī se includat casu ipso tōnī dīctis. qz videt, qd dīctis vbi
quāvis potest servus heres dīctis, et remittit necessitas, unde servus
tali modo institutus nō ē heres nāqz, id voluntarij, sicut filij talimodo
instituto, tō nō amittat dīctis pater dīctis necessitas; hūc dīctis
nō intelligat d. qd qz solutio nō ē, qz in illi aliud observat, ut sup. dīctis
et qz, ut qz servus indīctis casibz, si voluntarij, heres habet nāqz volū
tarij, sicut qd addat, si vult addere, qd repudiet, si vult repudiare.
servus autz si dīctis dīctis libertas, et p fidei dīctis. ~~ab herede dīctis~~
~~et dīctis nāqz~~ qz hereditas, nō heres nāqz, qz nō acquiritur mo actu
būz, et hereditas, et hoc intelligit, qd dīctis solutio qz libertas dīctis atqz
tāto accipit hereditas p fidei dīctis, ab herede accipit, et dīctis nō nā
qz, si ē institutus nō voluerit adire, nūc pōt servus heres dīctis, ut a dīctis.
l. 42. d. 1. ad l. 1. d. Frebel. et qz ignē voluntarij, id nāqz heres, et id ē
servat in quibz, qui coqz heredi si dīctis adire. l. 4. ff. eod. et
sup. dīctis. p. ex l. 22. d. 1. ff. eod.

si v. institutus a dīctis, qd solutio nō ē extraneus,
et dīctis libertas servus vel dīctis, vel p fidei dīctis, et hereditas nōqz
vel nō hereditas dīctis servus, si extraneus nō voluntate addit hereditas,
nō pōt libertas servus dīctis, qz ē in fraudē credit. et testator nōqz
qz

in servum natus, si vero dicat suspectus hereditatis, tunc cogitur ad servum, ut a
 deat, et si hereditatem restituat. l. 83. §. 1. d. her. inst. l. 63. §. ult. ad
 l. 2. §. 1. d. de. et in eadem sententia, ac si servus liber, et heres solo scripto
 ee. d. l. 63. §. ult. inst. q. fiduciarius addit hereditatem, et re, restituit servus
 qui ex addito in servum liber, et servus heres natus, in q. odio servus, qui
 introducit hoc remedium; sed q. si quis cogitur hereditatem, aut adeat hereditatem
 natus, et non potest hereditatem recusare, l. 16. §. 1. ad l. 2. §. 1. d. de.
 ita erit accedens, q. libertas etiam data est sicut hereditas p. fidei d. m. itz.
 l. 83. §. 1. d. her. inst. q. l. 2. p. 1. cogitur hereditatem ut adeat hereditatem,
 et potest de libertate, et restituat hereditatem. l. 52. §. 1. ff. ad l. 2. §. 1. si
 v. plures servi et manumini, qui primo loco scripti sunt, cogitur hereditatem
 addere, et si iste non potuerit secundum locum hereditatem, et e. natus. l. 83. §. 1.
 d. her. inst. q. plures de fidei d. m. itz. heredes in statu, taliter ut
 unus sit heres. si servus huiusmodi libertatem et hereditatem fidei d. m. itz. capi
 at et testam. n. heres natus, addit intelligitur et superiorum n. q. q.
 ad loquimur, q. servus cogitur hereditatem, ut adeat hereditatem, n. fidei d. m. itz.
 natus, sicut quilibet homo liber, qui fiduciarius hereditatem cogitur et heres na
 tus, postquam cogitur, q. siue velit, siue nolit, debet recipere hereditatem q.
 fiduciarius restituit, hoc dup. interrogo nunc. V. si servus sit in statu
 et rogatus servus proprio restituere hereditatem, et data libertas sit in testam.
 servus, siue directa, siue fidei d. m. itz. si heres natus, servus, id est, V. si
 servus nolit adire hereditatem, servus cogatur, ut cogat hereditatem, et ubi restituit
 hereditatem. Cui diffinitio n. q. q. l. 2. §. 1. d. de. servus habet libertatem directam vel fidei d.
 m. itz. ad testam. n. cogitur servus, ut cogat hereditatem, unde si servus nolit
 obligare hereditatem, ut adeat, heres non addit, et re ducitur ad cautiores
 facti, servus n. cogitur, q. invito beneficii n. datur. l. 69. d. de. reg. iur. l. 9. §. 1. n. p. 1.
 potestas n. l. 1. d. de. acquirit. l. hoc iure. §. n. p. 1. d. donat. et q. si beneficii ser
 vus, et ipse nolit cogere, ut adeat, lex n. cogit servum, ut cogat op. m. itz. facti
 et voluntate servus, l. 24. §. 1. d. fidei. h. o. si servus fiduciarius sponte ad
 deat, tunc libertas d. p. 1. d. de. servus n. nolit, sed n. heres natus, ut sup. d. m. itz. hoc
 ita est, q. si n. l. 2. §. 1. d. de. q. et si hereditas p. fidei d. m. itz. data sit servus
 et libertas directa, vel fidei d. m. itz. servus n. cogitur, ut cogat hereditatem, ut apert
 ait.

de j. d. in l. 83. §. 1. d. her. inst. ibi: si loco scripto desiderare. q. si loco
scripto n. desiderat, n. cogit, ut cogat. ibi et si scriptum vellet. id est si vellet qui
posset vide. l. 3. d. leg. l. §. potest nolle. q. si n. cogit, ut cogat, id est si vellet
sciat, q. libertas & beneficium inestimabile. l. 106. d. de l. p. q. si scriptum civi
tas romana, id est civitas romana anullo p. n. recusari. l. 15. §. 2. C. d. leg.
manum. q. si scriptum n. p. beneficium recusare et id est cogit, ut cogat non
de. q. hoc verum est, q. directo ab eo facto, tunc p. recusari ut hic. et id est
l. 15. §. 2. C. d. leg. man. q. ibi et si potest recusari libertas. et §. 1. inf.
d. cony. quia. Conter. causa bona si additur, ubi n. cogit ut bona sibi addi
cant, id est si vellet et id est q. de p. a facto illorum libertas et ratio q. si vellet
servorum, et ipsi possunt remanere illi. sicut in l. 19. ff. d. pacti.

Interrogatio nunc. Si servus proprius institutus a suo domino,
qui judicabat eum, et numero civium Romanorum esse, et si si institutus servus an
liber et heres sit? Cui diff. dico, q. si dominus judicavit si liberum esse, servus proprius
servus proprius n. est heres nec liber. et ratio q. errore n. dicitur. l. 13. d. juris
et si fortis, si dominus scilicet ex servus esse, n. daret illi hereditatem, et id est q. her
editas data jure antiquo sine libertate n. valebat, et si dominus judicavit illi
servus p. d. n. dedit libertatem, et id est n. valebat hereditatem saltem, ut si militem
hoc describeret. l. 13. §. 3. d. mil. terram. Cui rescriptum deditur. in l. 2. C.
d. n. servus. ubi a fratre, q. si dominus pro errore sub appellatione liberti servus
proprius institutus, valet institutio, deo, in illa l. n. fuisse errore, id est si
autem servus proprius appellatione liberti animo datus liber factus, q. p. d. au
dere, ut avertit l. 7. C. d. testam. mil. id est in legato n. id est dicitur, dico.

Adm.

Ad Pauli juris d. Respon.
In leg. 32. §. 2. ff. de testam. tubula. Cui
Respondet Justin. §. servus instituta eodem.

Capitula. 1.º in fine hanc d. servus proprius
Cylibate recte tutor dari potest. si huius d. ex d. l. 32. §. 2. et ex d. §. servus
v. inst. et ex argum. eisdem. §. q. infans. potest servus alienus q. l. 1.
ver eius tutorem dare. q.º maior. vide servus proprius. §. ex q. testam. da
re tutor, cui testam. factus e. l. 22. d. testam. tut. ubi q. testam. factus
m. facit. passiva requiritur ut filius fami. q. l. habet testam. factus
ne passiva. §. 4. inst. d. her. qual. e. d. §. q. potest tutor dari. §. anq.
leg. 24. §. 9. ff. d. fidei. lib. si servus d. potest ab a dita hereditate. l. 1. c. d. la
dus solen. §. 6. q.º juris si servus pignorat. dat. in tutor. Alio q. si dat.
e. tutor servus proprius pignorat. (sive cylibate, sive alio. tali mentione)
d. q. d. q. vel servus generaliter obligat. e. tunc si dat. e. tutor, sive cylibate
sive n. facta mentione, accipit libertatem directam, q.º e. tunc in d. n. potest
tunc ex manumittere. l. 3. c. d. servus p. ad. ma. l. 6. ff. qui sine manu.
alio. sive, specialiter obligat. accipit libertatem fidei commissaria. bene in
Interpretare, Alio, q.º ne in d. n. potest de fraudare jus creditori. l. 3. c.
d. serv. p. dat. sicut ne in nra potest manumittere servus alienus eo
d. modo nec specialiter pignorat. l. 3. d. manumittit. l. 4. q. et aggr.
manum. ideo n. potest institui tutor. l. 1. c. d. n. n. serv. her.
q.º ad hoc ut servus sit requirit, q.º accipiat libertatem directam, testam, in nra
nunc v. servus inveci, et illat in p. d. v. b. n. q. d. q. facit, et specia
liti intelligit pignorat. potest accipere libertatem directam a d. n. p. n. Alio
l. 6. l. 9. ff. q.º causis pign. facit. n. e. q.º l. si specialis e. tacita, et in nra
labor libertatis car. generalis hypoteca. sive. colonus n. solvatur p.
hones, l. 1. erat creditori apponere l. 1. et publicis officiis deservit, ne
omnes et manugia, q.º in eas intulit, et p. d. d. abbat in h. y. d. d. et in
in nra d. l. n. potest a d. n. accipere libertatem directam. l. 36. ff. locati. q.
ff. d. in q.º causis pign. facit. d. n. d. et hoc v. l. 1. d. d. tutor accipit
et libertatem fidei commissaria, q.º in v. d. n. e. exp. e. specialiter obligat. e. tunc
in.

interpretum libertatis fidei commissaria, nisi mouet libertatis favor. l. 24.
§. 20. ff. de fidei commissaria libertat.

Quod iuris in seruo, in quo datus est fructus habemus, vel ista proprietas de ducto usu fructu datus servus tutor, et datus
quod ista ista proprietas de ducto usu fructu et datus tutor, servus sine
libertate, sive ab eo tali mentione, servus acquirit libertatem directam, quod
est servus proprius. l. 25. d. v. s. id est iure antiquo libertas data in quo
habemus proprietas non sortiebatur vires, donec ista fructus fructus accipiebatur
et intelligebatur data sub tali dictione. l. 9. §. ult. d. h. i. inst. l. 1.
c. tota d. manum. sic si sit in iure tutela data seruo usufructuario
quarto iure antiquo accipiebat libertatem directam, sed si tali facit dictione
ut tunc haberet tutelam, quod est fructus, sive usufructuario de tutela
est finis, quod illo tempore spectabat libertas. C. v. iustini. l. 1. c. tota d.
manumissionem. iubet ut sit liber, et statim libertatem acquirit, et quia ad
huc servus est usufructuario servus, et hoc iure si datus sit nunc
tutor admo, statim est liber, et tutor, sed tenet servum usufructuario de
nec finit ut fructus, sive usufructuario de tutela observabit, quod
diximus d. alieno seruo, sive quod acquirit libertatem fidei commissaria, tota
huc dicitur inferri ex ea. in d. l. 1. c. tota d. manum. et tunc servus
proprius non potest tutor dari sub hac dictione et liber erit. atque for
et in quo nudo habemus proprietas antiquo iure poterat sub hac
dictione dari hodie et iustini. Dicitur non potest, quod eundem datus est
ac in seruo, in quo habemus datus, huc omnia spectant ad datus et quod siue et lib
erit, ab eo tali mentione in utroque est directa.

2. infero huc datus si testator omittit libertatem
et dedit tutelam seruo proprio facit libertatem directam accipit, p. huc datus
ex d. §. servus. in inst. et d. l. 32. §. 2. d. testam. tut. ibi vindicare.
quod libertas fidei commissaria perit directa iudicatur. l. 22. §. 1. ff. ad l.
c. Treb. l. 15. §. 1. d. fidei commissaria libertas. et ibi in d. l. 32. §. 2.
liberty ab adita hereditate quod libertas directa datus ab adita hereditate fidei
commissaria quod ille datus heres. l. 11. §. 2. l. 23. §. 1. l. 25. ff. d. manum.
testa. quod in hoc casu libertas directa spectat. p. et l. 5. c. d. manum.
serv. nec ubi adit expro tutela, hereditas de ferri servus id
nemo dubitat, quod si servus sine libertate institutus heres libertatem dire
ctam accipit.

adquiri; et per in datione tutelae ad cuius exemplum hereditas de la-
 tit, per mandata iurum dicitur. tota mandata intelliguntur sine quo
 iuris dictio exerceri non potest. l. 2. d. iurij. et per illa mandata
 tutela mandata intelliguntur, sine quo exerceri non potest, id est si non
 exerceri sine libertate, et si in munus civile, et quod attinet ad ius civile, l. 32.
 d. d. l. 2. facite intelligitur data et libertas, licet non est fidei commissaria,
 quod non est decepta fidei commissi ubi. et directam quod libertas data fuit
 tutor, amplius ubi fidei commissi. testamento liberatus non iure datus tutor.
 l. 28. §. 1. d. testam. tut. et ut datur iure directam libertatem debet
 sequi. et ex causa. in l. 28. §. 1. d. tut. tut. ubi manumissus
 ubi astat, quod si de datur testam. libertas fidei commissaria, et postea tu-
 tor libertatem directam accipere, argo. ex in l. 8. §. 3. l. 10. §. 1. ff. d. test.
 tut. quod novissima scriptura spectant. et maiori ratione quod nihil de
 libertate loquuntur. et quoties ducitur res in libertatem, et libertatem debe-
 mus promovere. l. 20. d. d. l. et in eius favor. l. 10. d. man. et
 l. 14. d. leg. 2. Idem est res dubia: quod in libertatis favore, id est quod
 favorabilior est libertas directa, quod statim confertur, quoniam fidei commissaria
 quod ad hoc differtur, et factum hereditas in datur, et debemus promovere li-
 bertatem et directam. et ex causa. in l. 24. §. 9. ff. d. fidei commissi.
 libertas. ubi astat tutor datur, et error neg. tutor neg. libertas et.
 quod a dario scilicet, quod error non accipit libertatem et tutelam, hoc non potest
 et fidei commissaria. et directam. libertas fidei commissaria est quod verbi per
 caritatis datur, licet non decepta verbi per caritatis: et directam. et ex causa. §. 1.
 si ut fructus petat, ubi a statim ut fructus legato, legato ad minuculum
 videtur sine quo ut nec fructus non potest: et sic dicitur in nostro casu, quod iu-
 ris si servus cum datur tutela ab uno, ex dominis, sine et libertate sine
 absque tali mentione, nec quod si servus cum datur tutela sine et libertate
 sine absque tali mentione non potest ad datur libertatem directam dupliciter
 de l. 2. quod tunc potest datur libertatem directam, quod a sua sola voluntate
 dependet, et ubi hoc casu non dependet a sua voluntate, quod iniquum est per
 et servum a sua voluntate scire de fraudari, ideo non potest datur libertatem.
 2. quod in servus cum sit in accessu ad, ut datur l. 1. l. cum servus man.
 et ex causa ius adcrendi, quod datur libertatem servus, pars servus totus ad
crendi.

adcreuit et seruus nulli libertas daretur, et ideo si seruus cuiuslibet
proprio, vel alieno dato sit tutor ex libertate, non est directe liber de par.
adcreuit seruo, id est observat in hereditate, in legato, abiq. libertate da
to, non tollit immunitatem serui et legatus iuratus est. l. 63. § 9. ff. pro
socio. l. 49. ff. ad l. falc. li. 8. § 9. ff. de her. inst. unde dicitur
quod si hereditas, vel legatus sit scilicet seruo cui tunc libertas hereditas
vel legatus adquisivit socio, id seruus adhuc est cuius inter socium et he
redem, heredes intelligi, si datum est conditus seruo, si vero ex libertate da
ta sit hereditas vel legatus, tunc non solum hereditas, vel legatus ac
quisivit socio, sed et eius accrescit, et socius altera pars serui acquirit
ideoque si datum sit tutor ex libertate eius accrescit, et socius ad quic
altera serui pars, si vero ab aliq. tali mentione tunc nihil socius acquirit,
sed nec seruus libertas daretur ad quic, sed utroque casu potest defendi
libertas fidei commissa seruo, quasi ex seruus alienus talis, quod
si fuit ius accrescit totum seruus redimere debet heres. si non
§ 3. § 3.

§ 2. hanc infero Dicitur, si testator per errorem iudi
cans libery tutor dederit, neque liber est, et per errorem neque tutor. huius
D. § 1. ex t. in l. 24. § 9. ff. de fidei comm. libertat. l. 22. ff.
de test. tut. § 1. et l. 13. § 1. ff. de seruy. ff. de testam. milit. ubi agitur
quod si miles instituerit seruusque libery iudicabat, non valet institutio.
§ 1. si filius in tutela proprii patris, et per errorem tradita, qui errat, non
sentit. l. 15. de iurisd. omni iud. ideo error vitiat Dicitur. l. 18. ff. de
res. cred. § 1. et huius qui erat in Dicitur. non sentit in tali tutela, et
vor et impedit ad aduocationem. l. 34. ff. de aduocationi. et non solum error
iuris, sed et error facti, l. 27. ff. de aduoc. l. 29. eod. § 1. si simi
liti in nro casu. § 1. ex l. 15. ff. de iur. omni iud. ubi § 1. nihil
valere, quod per errorem actus est. § 1. si similiti in nro casu. error in her
editate et non adherentia ad quic, si errauerit in hoc. l. 9. de her. inst.
error siue iuris siue facti non vitiat error iuris, quia vitiat omnes actus error
facti, quod sepe presumitur errasse in causa in publica dante tutela, et id
observat in hereditate l. 4. c. de her. inst. l. 9. ff. eod. in hyl. legib. ideo
non valet hereditas et error facti, quod errauerit in causa in publica
filiationi, vel fraterinitati, et fortasse si iurante, neque filius, neque fra
ter.

ius a magistratu, ut erat ex l. 7. h. v. ex hoc legitur non potest dari
a patre testamentum. et non tunc deplendimus quod potest dari a patre non
a magistratu, non potest quod potest dari a patre, et quod inspecto ex
vno amore, et quod nullus amor paterno operatur, sed magis a
tendit ad eius dationem, ut est in hac voce indulgetur patri, ut eius tutor
omnibus ante adire, et ab eo longius habere in decessu testamentum.
l. 11. d. de test. tut. Et privilegium datur quod patri, ut tutor testamen
tarius si latius datur. inst. d. latius datio. tutor. et curat. et in hoc
et datur quod privilegium, ut potest servus tutoris dare, quod non solum ex
hoc ad magistratum, sed et nec ceteris privilegium, et pro coronide in tu
tela non dicitur, sed hoc forma patet, et integritas perpendenda est.

3. sic arguitur, non potest dari tutela servus
hac dicitur. Cy liber. si sit proprius. quod nullus non potest dari et non potest
dari Cy dicitur. pl. ex l. 5. inst. d. de test. tut. et pl. de hereditatibus.
et l. 1. et ff. d. de dictione. inst. et ex dubitatione ab arguto. l. 51. ff.
d. her. inst. = Deo verum quod non potest servus proprius dari tutor suo
tali dicitur, non est quod Cy sit in sua potestate dare libere et non deditur.
Morte et liberari datur, et fortiter non a fert. l. 22. ff. d. dicit.
inst. tutor, quod non hereditas in casu, a quolibet dovenit, quod quod testator
in sua habet potestate fortiter dimittere si debet, sed et servus proprius
potest dari tutor, sub hac dicitur non tollit, ut sine illa potest dari quod ce
ssat Ca cessat eff. et si nihil dano. idem observatur in dictione,
si liber erit. taliter ut propter eandem rationem tutela non valeat sicut Cy
hac dicitur non valet hereditas. Da. Cy reditas valet in hac dicitur,
si liber erit. ff. quod valet. pl. ex 4. in l. 51. ff. d. her. inst. res. q.
ideo nulla leg. valet hereditas Cy hac dicitur si liber erit. q. 1. dicitur
hoc si liber erit. et non fuit sola opposita dictione, sed 4. data libertas
servo, et nihilominus, quod fuit data libertas aliqui iuxta istam sententiam
non valet, sed obtinuit dñi Marti descriptis ut valere institutio. ff.
si 1. infuisse data libertas non valet institutio. interrogat nunc di
ficultas. Vbi statu libero potest dari tutela, Cy hac dicitur Cy liber
erit respondemus potest, non est, quod iste non est heres maritus. l. 64. ff. d. her.
inst. q. a libere habet libertatem. ff. de fortis a servo proprio. ff. potest
dari tutor Cy illa dicitur. resate Ca cessat eff. in hoc casu, Cap.
non.

in sup. tradita. ita qd si habe facultate aquoliam benevolentia, qd hoc
casu habe facultate qd terram. bene possit dari. Tutor subdicit et in
hoc casu videtur data tutela sub eadem dote vel potius in quo habeat liber
et si habeat liber sperat libertate, servus proprius nullatenus potest subdici nec
si replicabis. qd disponit in casu aquoliam veniente; respondens di
corat de tutela, n. ac libertate, qd ex tali datione nobis testator, ut
liberum est statim, qd n. potest procedere in servus, quia nulla spe habeat liber
statim. qd ex dato sub incerta datione, dicitur esse liberum sub illa datione
et per consequens tutorem, si replicabis ex ratione sup. tradita ita qd testator
minima habeat potestatem, n. debet fortiter dimittere, Respon. hoc n. habere legem
qd in servus proprio, qd etiam est in potestate testatoris dare hoc liberum tutorem statim
et nihilominus potest dationem fortiter dimittere, et si nihil d. n. qd i. de for
titer huc dicitur, si liber erit. ac illa, q. si liber erit. et promissum quod vult
Ulpianus. in l. 10. §. ult. d. de testam. tut.

Da. v. d. sic arguitur, in illo casu si aliquo
ad quod, libertas est fidei commissaria. p. l. 9. c. d. fidei com. lib. q. vult nu
llus alius, vel fidei commissarius, et n. d. p. ex leg. prio, de q. de ultimis
vbi vbi d. q. d. Comborat huc opinio. ex l. in l. 10. §. ult. ff. d. test.
ut vbi d. q. d. iure d. n. n. in servus proprio et alicuius d. ser
vus alieno d. fidei commissaria d. p. p. servus proprio et d. p. fidei commissaria

Respondes antiquos iure d. n. dicentem in hoc
vni attribuat libertatem directam alij fidei commissaria, et Imperator Just.
secutus fuit Paulus d. q. d. a frando directam libertatem d. p. et nihil d. n. l.
respondet in d. l. 10. in hunc in servus proprio et alicuius qd adquisitionem
libertatis n. v. qd admodum adquirendi, et h. huc solutio n. plene satisfaciatur
legimus opio legi in ambigua. ff. d. legib. unde in d. l. 10. a frando. n. n. l.
in h. c. in servus proprio et alicuius, hoc est, ambo sunt liberi, si testator omi
serit libertatem dationem si servus proprio acquirit libertatem directam, servus alicuius
fidei commissaria; id si replicabis ex d. l. id est si n. d. c. d. fidei commissaria.
libert. respon. d. n. q. ipsa h. p. in ultimis vbi, nisi vult testator
apertissime refragari ibi: nisi aliud evidenter desit fuisse a partat. unde
q. in n. casu a partat, voluisse testator libertatem directam donare, id est d. n. l.
libertatem directam, q. p. n. d. d. n. vbi tutor dat, et decrevit Imperatoris Cur
vbi q. p. n. vbi d. n. tutor, h. c. equi accipit libertatem fidei commissaria,
ac si servus alicuius est.

si.

Interrogat, quid iuris in seruo cui iure justinian. respondemus quod si
des liberos seruo, sine cy liberta, sine sine illa, cyjy ad crendi sublaty
sit, si ante testator redemat parte, liberty directy accipi, q. 2. e. in qua
la ponde, tutely et liberty dare. et e. si adhuc n redemit pte toy adq
vnt liberty directy, rno e, q. a. e. in cy pte liberty dare, q. d. in pte
pote liberty dare, p. ex eo, qd post seruo toy ee heres nary, q. n. ee
si n accipere directy liberty.

Adversari arguit. error n impedit, ut il. Bar
baris Philog. d. offio pte toy. q. d. n. impedit, ad hoc ut ille in ju
det, nec nunc impedit.

Respondet. ibi e error toy, hic error particularis,
et ideo, et propter illud in ipsa lege tradita.

neq. obstat §. d. cy aliquid. inst. d. testam. q.
ibi e error toy huiusmodi testatoris error.

2. si arguit, pte e in opinioe, quia in veritate e
ideo l. 15. l. 16. d. acquir. her. q. d. iudicat ee nary n pte e
voluntariy: q. d. l. si seruo cy n liber testatoris q. n. e, debet habere
tutela.

Desp. distinguendo, qd n ser pte in opinioe, q. n. in veri
tate, id aliqd. e. d. ut l. 9. §. 4. ff. d. iuris et facti ignoratia. l. 4. §. 1.
d. man. vind. iust. in §. 11. d. legaty. omnes a pte pte in veritate
quod in opinioe, nunc restat explicare, q. pte e in veritate q. in opinioe,
et e. d. et observa. t. tunc pte e in veritate, quod error falsy opinioe ge
renn n obstat, quo pte e, et vult aliqd. facere, tunc pte e in veritate, quod
in opinioe, ut in capto legatariy, n. propriy iud. cy alieny, n. obstat
error qd pte legari, cy e. res aliena pte legari, et e. in nro casu pte
pte libertaty n. fuit obstaculy, ad pte mediy pte ad tutely dato
n. 2, ideo pte e in veritate, q. n. in opinioe, et e. in casu, quod ho liber daty
e tutor, et attest. iudicet seruo, pte e in veritate q. n. in opi. q. d. seruitz n. e
obstaculy ad datioz tutely. et e. in utroq. casu pte e in veritate, q. n. in opi
nioe. in §. neg. tutor neg. liber, q. n. in veritate fuit seruo, et e. la finaly,
tutely sit libertas, et sine illa n. pte pte tutela, forte si seruo ee,
testator seruite tutor n. dedit, in 2. e tutor, q. d. seruo dat tutely maio
vi racy, si cy liberty ee seruitet tutor illz daret, tunc pte e in opinioe, q. d. error
obstat ad aliqd. facien. d. aut. i. legibz arguto tradit error obstat ad
pu di adq. hereditz, q. a. si e nary n. pte repudiare, q. d. certy debet ee
iure.

juventus gregu dicit. l. 23. d. deq. hure. Et ideo illo casu p[ro]p[ri]e e[st] in op[er]e
nec, q[uod] in verit.

32

3° si arguit. error n[on] obstat ad dand[um] here-
di, q[uod] si sitis leg[is] s[er]v[us] datus in heres, h[er]es l. 1. §. 10. d. her. inst. §.
de s[er]v[us] in tutela. corroborat ex §. ult. inst. de vulgar. subtit.

Respondit G. l. 3. c. d. her. inst. ibi e[st] questio
lib[er]tatis. voluntatis. n[on] videbatur n[on] e[ss]e h[er]es. q[uod] fuit institutus p[er] errorem,
et cy lib[er]tas sit ca[usa] impulsiva hereditas deficiente v[er]ba b[er]at loc[us] e[st]
instituto, videbatur e[ss]e h[er]es, q[uod] v[er]ba illa, si h[er]es h[er]et. n[on] p[er]sonam
s[er]v[us] imp[er]ant, si ipse h[er]es n[on] erit, vel d[omi]no h[er]editas n[on] acq[ui]rit, qua-
re. D[omi]n[us] elegit med[ia]m d[omi]n[us] id[em] modo casu p[re]sumat lib[er]tas e[ss]e ca[usa]m
impulsivam b[er]at, ideo n[on] e[st] loc[us] erroris, nec q[uod] v[er]ba de C[ui]a. m. d. her.
inst. et falsa demonstratio n[on] obstat, inst. l. 1. §. 33. d. p[re]dict. e[ss]e dem[on]s-
trati sumat tanq[uam] ca[usa] finalis impulsiva, q[uod] tunc obstat. l. 4. c. d. her.
inst. Et r[ati]o e[st], q[uod] si forte illa r[ati]o n[on] imp[er]aret n[on] instituere.

Responsio 4^a arguit. It[em] q[uod] ideo v[er]ba gesta in l.

Barbarig. 3. d. off. p[re]torij, et in §. d[omi]n[us] a l[ig]it. inst. d. testam. q[uod]
ibi fuit error c[on]s[ilij] a l[ig]it. m[ichi] placebat, id[em] videt[ur] d[omi]n[us] d[omi]n[us] in d. §.
d[omi]n[us] a l[ig]it. fab[ri] in r[ati]o in d. l. B. alij e[ss]e cogitavit solutio[n]e. et in
primis suppono, q[uod] error e[st] c[on]s[ilij] ius n[on] p[otes]t facere, q[uod] imperitia erroris
n[on] p[otes]t bonu[m] et equu[m] mutare, et multu[m] in locis d[omi]n[us] a l[ig]it. et error ius n[on]
ducere. l. 3. §. 8. d. p[re]dict. caus. data. l. 10. ad Macedon. l. ult. d. her.
inst. nec q[uod] q[uod] facit d. l. Barbarig. nec d[omi]n[us] §. d[omi]n[us] a l[ig]it. nec l. 3. §.
§. d. superlebl. legat. l. 3. ff. ad macedon. l. 2. c. eod[em]. q[uod] ibi p[ro]d[uc]it
v[er]ba q[uod] ad d[omi]n[us] q[uod] v[er]ba q[uod] sigilat[ur] respondem[us]. et §. ad d. l. Barb.
3. dic[en]do, q[uod] Barbarig n[on] fuit p[re]tor, p[er] p[re]toru[m] fuit, q[uod] e[st] p[re]tor,
e[st] aliq[uod] ius civilis, et ideo si p[otes]t in s[er]v[us] d[omi]n[us], et q[uod] error n[on] dedit,
et c[on]s[ilij] fuit, lib[er]tas. D[omi]n[us] ex ipso t[em]p[or]e. ibi. si s[er]v[us] q[uod] d[omi]n[us] latui: §.
nec error dedit p[re]toru[m], q[uod] sit officij civile, et s[er]v[us] p[ro] nihilo reputa-
ti. l. 32. d. d. l. v[er]o q[uod] p[re]tor a f[ug]it, q[uod] e[st] facti, et q[uod] facti. bene
p[otes]t s[er]v[us] exire. l. 44. ff. d. p[re]dict. e[ss]e dem[on]s[tr]at. id[em] signo, error c[on]f[us]a
cir[ca] ius cur valent, apud ip[s]os acta. Et r[ati]o e[st] q[uod] error facit ius, q[uod] in p[er]
et rigore ius n[on] e[st] v[er]o valere debebat, id[em] r[ati]o humanit[atis], ut ex ipso
§. D[omi]n[us]. val[et] apud Barbarig acta, nec forte, s[ed] l[ib]e[ri] reuivuerunt.

niūpaly. . .
 l. 49 ff. de arguto. argutus valis de tu-
 tela ad hereditatē, et de hereditate ad tutela, ut noster Docuit Imper.
 in l. 5. C. de marit. feru. her. si hereditas in data pure serbo, seruo
 n̄ acquit libertas, et iustu dñi addit hereditatē, et dñs suo acquit manū
 ad huc seruo, si dat in hereditate libertatē, neq. hūc neq. hūc, l. 49 ff.
 d. hered. inst. et vade, q. libertas inutilit̄ dat seruo alieno; q. si
 n̄libit̄ in tutela ē obseruandū.

Respt. qd arguitur d. Tutela adherens, et
n. semper id in aliisq. casibus valet, sicut in seruo proprio, in alieno n.
valet, non proinde si seruo alieno in tutela p. se n. acquirat libertatem,
et qd. ex tamt. factio serui decessit, et p. sona Domini n. l. 31. ff.
hered. inst. ut Domini acquirerent hereditatem, qd. qd. seruo acquirat pro
arg.

The first part of the paper is devoted to a general
discussion of the problem. It is shown that the
problem is of great importance and interest.
The second part of the paper is devoted to a
detailed study of the problem. It is shown that
the problem is of great importance and interest.
The third part of the paper is devoted to a
detailed study of the problem. It is shown that
the problem is of great importance and interest.
The fourth part of the paper is devoted to a
detailed study of the problem. It is shown that
the problem is of great importance and interest.
The fifth part of the paper is devoted to a
detailed study of the problem. It is shown that
the problem is of great importance and interest.
The sixth part of the paper is devoted to a
detailed study of the problem. It is shown that
the problem is of great importance and interest.
The seventh part of the paper is devoted to a
detailed study of the problem. It is shown that
the problem is of great importance and interest.
The eighth part of the paper is devoted to a
detailed study of the problem. It is shown that
the problem is of great importance and interest.
The ninth part of the paper is devoted to a
detailed study of the problem. It is shown that
the problem is of great importance and interest.
The tenth part of the paper is devoted to a
detailed study of the problem. It is shown that
the problem is of great importance and interest.

Solet etiam in hac significatione dici fiat in matu-
ritate locata Plautus in Asinaria ibi. Vbi loca-
ta est Virgo in matrimonium. Terentius in formis-
ne: ut potui nuptui virginem locavi. Et locavi etiam
dicebatur, ut notat Pamph. Glos. in quatuor fon-
tibus sol. mih. 329. in hac etiam significatione
accipitur locare a Grammaticis, et Poeticis Virg.
1. Aeneid.

Fundamenta locant alii immanesque columinas.

Merces aliquo do vo-
catur locarium
aliquo do solarium
in 2.

Et ea retenta significatione Cassio lib. 1. locarium
appellat pretium, seu mercedem, quae datur ab eo, qui
locum, seu mercedem quo consistet conduxit in sa-
berna, vel navi. Vestigium huius rei deprehendit
Cypar. 24. observat. cap. 1. in l. 2. in princ. vers. at si
non ibi: qui loca in navi conduxere ad. l. Rhodig
de iactu quod solarium etiam appellatur a Consultis,
quia datur domino pro loco, aut solo, in quo quis con-
sistit, ita intelliguntur l. 2. §. si quis ne quid in
loco publico l. etiam 18. qui potiores in pignore ha-
beantur. l. cum servus alias apud Julian. 10. §. cum
haus de leg. 1. instita l. idem de rei vindicat. l. 1.
de superficies, et ita emendandum est verbum sala-
rium in l. 7. §. hactenus in §. de usufr. ut legatur
solarium videndi Glos. ibi, et in l. 18. qui potior in
pignore habeatur. institus ad Symacum lib. 1. epist.
§. 1. Donel. lib. 9. commentar. cap. 16. et ibi Ornat. tit.
C. Cypar. lib. 14. observat. cap. 1. et in l. §. §. de con-
trah. emp. Larrea allegat. 16. num. 10. Amaya in
l. 2. C. de annoniis, et tribut. num. 19. ex pretio igitur,
quod pro loco, aut solo, in quo quis consistit, quod
loca

Solarium aut solarium appellabatur, ut ex Paxone
 et Consultis probavi originem habent apud nos verba
Solarigo, et Solar, de quibus in l. 3. tit. 25. part. 9.
 l. 2. tit. 11. lib. 3. ordinamenti. l. 2. et 3. tit. 3. lib.
 6. recopilat. quia consistentes pendunt tributum do-
 mini soli pro loco, aut solo, in quo consistunt, et ideo
Solarigo, et Solar pro locus, aut solaris, quod ex-
 istum fuisse diximus loci, in quo quis consistebat
 de quo solaris accipienda est l. 9. tit. 7. lib. 7. re-
 copil. plura de his cumulant Gutierrez lib. 3. pract.
 cap. 16. per totum, Garcia de nobilit. pl. 18. Sta-
 tora eod. tract. 2. p. cap. 4. num. 10. Sarna d. alleg.
 46. per totam, et inde nobiles de solar conuocando apud nos
 appellantur, qui domini sunt alicuius territorij, quibus
 consistentes in eo solarium praestant, exponunt quam-
 uis aliquomodo variantes praedicti interpretes Megia
 in Nobilitatio lib. 2. conclus. 3. cap. 13. cum seqq. Varga
 in discursu nobilitatis 5. per totum.

Quia apud nos
Solarigo idem
 ac solarium sol-
 ventem.

De solar conuocando
 sunt qui accipiunt
solarium.

Ex hac igitur verbi locare significatione efluxit
 ut quoties quis alteri rem vtendam, et fruendam mer-
 cede constituta concedebat, locare rem dicebatur, quia rem
 loco constituebat certo, in quo qui accipiebat consisteret
Donel. d. lib. 13. cap. 6. Obt. Oruuald. tit. 13. et res penes
 eum, qui accipit locata aut collocata dicitur l. ea. l.
 54. §. 1. D. h. t. Notum. in presenti num. 5. quomodo
 intendit Gibalinus de usu lib. 8. cap. 8. in §. immuta-
 re lectionum l. in l. si urbana §. 5. Ver. nam si de
 condit. indeb. ut loco verborum non locatus legatur col-
locatus, et usus tollit sequentem negationem Ita fiet

Num. 2.
 qui rem ponit
 l. tribuit. vt en-
 dam, vel ut ali-
 quid in ea fiat
 alter accipiens
 conductor dicitur.

accipientis

adventu pecunia, cum legatur in vulgato non sit
ut evincat idem esse locare, ac collocare. Sed quamvis
conjectura fiat in eo id verum sit, ut prob. ex d. l. l. ss. l. locati, tam.
quod depositarius etiam de dolo tenetur. non est immutanda lectio d. l. ss. quam recte
unde deliberatur, Illustrant, et componunt cum l. l. l. si rem a exuo
in d. l. l. l. ss. 32. in d. l. l. l. ss. 32. in d. l. l. ss. 32. in d. l. l. ss. 32. in
d. l. l. ss. q. locator Fab. in 'Rationali' ad predict. l. l. ea etiam de cau-
etiam de levi culpa collocata emptori res dicebatur, quando in pu-
tenetur qua non, bliv. auctibus ei addebatur apud nos: Remanere
caret qui praedoni en el Comprador la cosa. quia penes ipsum consistebat
mercedem dedit donec alius meliorem obtulisset conditionem, ut ex
debit enim pro Grammaticis probant Hotom. in Epitomatibus ad dit.
cidere cui soluit et idio non liberat de in diem adit. num. 2. Conan. lib. 7. commentar.
à locatione, seu lo- cap. 11. Gibalin. d. cap. 8. art. 1. et id loquendi genus
cationis mercede. Deprehenditur in l. quod autem 11. de in diem addi-
tion. l. praedia 5. C. de locat. praedior. Civil. lib. 11.
l. l. C. de Veltig. et commisi. et ita legendum est in
l. si in empt. 35. D. de minorib. Collocatam, ut in
vulgato non collatam, ut male in Florent. tenet Cusae.
in d. l. l. 35. et in l. l. C. de locat. praedior. Civil. et lib.
11. observat. cap. 15. Hotom. ubi sup. Gotofr. in d. l. l. 11.
de in diem adit. Manet igitur locationem dici, quo-
ties res utenda, et fruenda datur, quia dans rem suam
constituit penes alium, ut mercedem ab accipiente
recipiat. Donel. 13. commentar. cap. 6. Moila in Compos
lit. 10. n. 2. et omnes supra laudati, et quoties facta
locantur locatio etiam dicitur, quia qui locat consti-
tuit rem apud alium, veluti tabulam ut pingat, ar-
cam, ut domum edificet, et cetera id genus, ut
ex supra dictis apparbit.

Num. 3.
de conductionis
origine

Succedit nunc ut conductionis, conductorisque
nomen

nomen explicamus dictum enim est Dones. quia
accipiens rem locatam ad rem, eam secum ducit, quod
conductum esse dicitur à lateronibus, seu lateronibus, qui
antiquitus appellabantur Regum, et Principum rita-
tores. Paulus lib. 7. de ling. lat. Festus lib. 10. Joannus
Calixtrianensis lib. 7. Policratius cap. 10. qui de illis re-
fert illud.

Sicuti ferro circundant corpora Regum.

Cruas. lib. 13. cap. 7. epist. 10. Tit. D. Savallus ad Si-
don. lib. 1. epist. 1. Sol. mini 14. Isti enim conducti di-
cebantur, quia una cum Rege ducebantur, et ex eo
accipientem rem locatam conductorem dicitur ab illis af-
firmat Dones, quia rem secum ducit. Alio modo
Florentius lib. 2. Pytharion deducit conductionis nomen
à conduibili, quod utile significat, et quia accipiens
utilitatem in utendo percipit inde conductorem accipien-
tem rem locatam appellat. Refert Cruas. 13. com-
mentar. cap. 6. lit. C. quomodocumque ergo accipia-
mus prædictam æthymologiam, de qua parum curan-
dum est conductor ille dicitur, qui rem sibi locatam
ad utendum accipit, et ita in nostro tit. de locat. et
conduct. quod nomen generale est, et comprehendit
quemcumque conductorem, sive rerum mobilium, sive
immobiliū, speciali tamen significatione condu-
tor prædium rusticorum appellatur colonus, à colendo,
Urbanorum inquilinus, quasi inquilinus. L. res pig.
87. de adquir. per. L. ex conducto 15. §. si vis 2. L. sed
adest 19. §. illud 2. §. si inquilinus 1. et seq. L. si in-
24. §. si colonus 1. et §. colonus 1. L. si merces 25. §. Fri-
no 2. D. locati cum alijs.

Ita æthymologiam
conductionis ab illis

Quæstio huius no-
minis conductus in
inquilinum, et co-
lonum.

Item 4.

Omnes ergo quæ ad verbi significationem specta-
nt quaeritur?

Cui sit locator
conductus
quaeritur?

lant, et nos retartare poterant ex dictis tam apparet
Locatorem dñi in tractatione nostra, qui rem utendam,
Refertur Q. Iudici et suam mercedem accepta alteri dat, conductorem
Ant. et nescit p. vero qui accipit mercedem data. Ita Q. Iudicius S. origin.
ex eo q. conductor cap. 25. quem sequuntur multi ex nostris, sed quod non
dicitur qui mercedem ponit praedicta differentia inter locatorem, et conductorem
accipiat, et promissum constitui, facit quod nulla est realis differentia inter
eum accipientem ea Locatorem, et conductorem, qua unus ab altero secer-
nomina.

Opponitur I. 19.
et 20. de alt.
emp.

Et idem probatur in-
fenti ex I. 22.
S. infulam 2. h. t.

natur ratione mercedis datae, vel acceptae, imò quod
magis est confunduntur ita ut in hoc contractui dicer-
ni non possit quis locator, et conductor possit appellari
ut probatur ex difficili ex. in l. veteris 10. cum l. seq. de
alt. emp. ubi postquam dixit Consultus Veteris pro-
missum esse usus fuisse nominibus emptorii, et venditio-
nis, ita ut venditoris nomen emptori conveniret, et
contra (id enim significat verbum promissum) per-
git in l. seq. et ait idem esse in locatione, et conductione
ergo ex nota mercedis datae, vel acceptae non potest con-
stitui differentia aliqua in locatore, et conductione, qua
unus ab altero seceratur, siquidem a Consultis praedicta
nomina confunduntur, quod appertius probatur ex
l. item si pectus 22. S. infulam 2. h. t. ubi qui infulam
aedificandam dedit locator appellatur, et in fine qui
aedificandam accepit etiam locator dicitur, idem in l.
2. in prin. Q. ad l. Rhod. ubi qui mercedem dat prop-
ter merces vehendas locator dicitur, et ex post facto
conductor siquidem ei tribuitur actio ex conducto ad-
versus ceteros, quorum merces ex naufragio salva reman-
ferunt. Quod etiam extat in l. ult. S. 1. eod. ubi ei,
qui navem locavit ex locato, et conducto conceditur actio
et quem prius conductorem dixit Consultus postea loca-
torem

locum appellat, ex quibus manifestè apparet mer-
cedis dationem, vel acceptionem non esse specialem notam
qua locator à conductore separari possit, siquidem consul-
ti promiscuè his nominibus utuntur, et mercedem da-
tam locatorem, et conductorem appellant; sicutur
etiam id. in locatione operarum, et factorum, in quib.
mercedem dant conductores, et qui operas præstat, et
mercedem accipit locator appellatur, et e contra, l. vi.
deamus ff. §. qui vinum l. sed adest ff. §. cum qui-
dem §. l. in operis ff. §. l. operis §. 6. l. qui operas §. 8.
l. in insulam §. 8. §. in operis ff. §. l. cum in fluxu §. 6.
§. vestimenta l. ea l. §. 4. §. locum l. l. Marcus §. 9.
D. h. n. t. l. plenum ff. §. operas l. per securum ff.
D. de vi et habit. l. l. §. l. vers. et qui operas D. de
postulando l. si quis domum §. §. Celsus l. ult. D.
h. t.

Probationes in lo-
catione operarum
et factorum.

In qua difficultate v. supponendum est quod quæ-
admodum in locatione operarum, et factorum inces-
sum, et difficillimum est locatorem à conductore separa-
re; ita ut aliqua speciali nota unus ab altero secer-
nent propter Interpretum usquequæ convitiâ variantes
opinionēs, hoc amplius et §. Consultorum discordantis
sententias, ita in locatione rerum aqua omnes certissimum
est dantem rem mercedi accepta locatorem dici, acci-
piētem vero mercede data conductorem appellari, ut
asserunt Interpretes postea referendi. In locatione au-
tem factorum, et operarum confundi locatoris, et conduc-
toris nomina, quasi desperantes certam differentia ratio-
nem assignari posse tenuerunt. Post. et ceteri repeten-
tes tanquam communem in l. l. §. si quis securum de-
positi

Num. §.
Cessante. n. D.
absentibus in loca-
tione factorum vbi-
que locator, et
conductorem res-
pectu alterius di-
versis verbis
dici

positi. Castrenf. in l. si quis domum §. §. imp. et §.
 alius D. h. t. Conan. lib. 7. comment. cap. 11. Alciatus
 lib. 5. Perizon. cap. 18. Budew in annotationib. ad
 Pandect. ad l. Rhod. Moita in emporio tit. 16. n. 3
 in §. Osmald. ad Donel. lib. 13. comment. cap. 6. lit.
 K. A. Fab. in dat. ad d. l. 20. de act. emp. Robertus
 lib. 1. animadvers. cap. 10. et in notatis ad Alciatum
 lib. 1. cap. 10. Richard. in Subr. ad not. h. t. Cinnius
 in prin. eiusd. tit. n. 2. qui omnes fundanti Legio.
 supra adduct. et ut magis se explicent asserunt, idem
 in locatione saltem confundi nomina conductori
 et locatoris, quia unusquisque ex contrahentibus, et loca-
 tor, et conductor est respectu alterius, nam qui domum
 exstruendam artificii dat domum locat, et operas ar-
 tificii conduxit, et artifex domum exstruendam con-
 ducit, operas vero locat, et ita unusquisque locator, et
 conductor dicitur diversis respectibus, quod explicuit
 Consultus in l. item si 22. §. cum infulam h. t. ubi
 in locatione operis faciendi dantem, et accipientem lo-
 catorem appellat, et per consequens utrumque conducto-
 rem tamen esse designat, quia si unusquisque rei alterius
 locator est, consequens est ut unusquisque respectu alte-
 rius sit conductor, et ex diverso illo respectu, quem
 notavi uniusque actio ex conducto, et locato competit
 d. l. 2. l. §. §. ad l. Rhod. quomodo accipiunt pra-
 dicta sum, et quae sum. antecedenti expendimus
 supracitati h. t. et explicant d. l. 20. de act. emp. pra-
 cipue Robertus d. l. cap. 10. mutuari omnia, nec re-
 bens Alciato lib. 5. Perizon. cap. 18.

Videat fulcra ex-
 prae praesent.
 ex l. 22. §. 2.
 h. t.

Sum. 6.
 Q. sent. sup. relata
 reijcit 1. q. unico
 pretio non potest
 uterq. locator et
 conductor divi.

Verum et si praedicta opinio utraque posset am-
 plecti manu, quia docendo, docendoque facili, tamen
 salva

salva huius ratione subiecti non potest, nam si unus
 respectu alterius locator prius, et conductor appellaretur
 ita eveniret respectu alterius ut diximus cum supra
 dictis sit. Sed uno tantum interveniente ratio,
 lato quod uterque locator, et conductor appellarentur
 diversis respectibus, in uno deficiat pretium, quod sub-
 stantiale locationis, et conductionis est cum sine eo
 considerare non possit. L. 1. §. si quis servum Q. de pign.
 L. 3. §. 1. Q. nauta aus. L. si vir § 2. de donat. int.
 L. naturalis §. 3. at cum do de praescript. verb. L. si quis
 fo. de acquir. possen. L. si quis 26. Q. h. t. ergo quo casu
 unus respectu alterius locator sit, et e converso non po-
 test dici conductor, quia uno pretio constituto ne-
 cessarium est ut in uno respectu deficiat pretium; cla-
 rum in exemplo posito res patet, quia si artifex respec-
 tu operarum locator dicitur, eorumque ratione pre-
 tium accipit, et alter dat, non poterit rursus res-
 pectu operis, quod ex aliundum accipit conductioni
 dici, ut illi ratiocinantur, quia hoc in casu defuit
 pretium, quod substantiale est locationis. Nec eli-
 gitur argumentum nam si dicas, quod in superiori casu ex L. 1. de praescript.
 prius est contractus locationis et conductionis, et vero. scilicet. quia
 perinde uno pretio saluatur eius substantia, sed si locatio esset in nomi-
 natis respectibus in uno, eodemque contractu unusquisque natus contractus.
 que locator, et conductor dicitur, ut sentire videntur
 licet obscuri interpretes supra rellati, nam replicabo
 quod in hoc contractu certum debet esse quis locator
 et quis conductor sit, alias si nomina conductionis, et
 locationis confundantur, non locationis contractus, sed
 innominatus

innominatus contrahitur, ut probatur ex l. 4. §. 1. praecep-
tis. ubi si quis merces vehendas conduxit, et incertum
sit utrum navem conduxerit, an merces vehendas loca-
verit. Innominatus est contractus, quia certo iuri non po-
test an ex locato, an ex conducto agendum sit, expo-
nit post Antiquorum Cypri. lib. 8. §. 1. in eo do:
ergo et si unus sit contractus non potest in locatione gra-
tum unusquisque locator, et conductor appellari, cum
data incertitudine transeat locatio in contractum incerti,
nec possit dici, qua actione utendum sit, quod etiam
in emptione, et venditione servatur, cui simillima lo-
catio est. l. 2. §. 1. praecep. in l. de locat, et conduct.
in ea enim si dubitetur quis emptor, et quis ven-
ditor sit transit in incertum contractum l. 1. §. 1. de
ver. personis. quia quemadmodum aliud merx, ali-
na pretium in ea esse debet, et unum ab altero dis-
tingui, ita, et alius debet esse emptor, alius venditor
nam si in uno pariter venditoris, et emptoris nomen
concurreret deficeret contractus emptionis, quia al-
ter ab altero distinguere non poterant. ergo sic si-
militer repugnat in nostro casu, quod unus, idemque
conductor, et locator sit.

Num. 7.
Rejicitur 2. ex eo qd.
non distinguitur
contractus do ut
facias, à facio ut
des.

Præterea et contra prædictam, receptamque sen-
tentiam facit fundamentum, quod exoptavit Cu-
jaci sub nomine Mercatoris lib. 1. adversus Robertum
Cap. 10. inquit enim quod si in his casibus uterque
pariter locator, et conductor diceretur sequeretur ex
inde quod fieret commixtio duplicis negotii, scilicet
do ut facias, et facio, ut des, alias non potest uterque
locator, et conductor dici, cum locatio, et conductio
in eo consistat ut pecunia ex una parte detur, et ex
altera aliquid fiat, vel praestetur, quod facere est
ut ex

Ut ex definitione apparet, ea hoc admitti non potest
 quia cum manifesta juris, et H. iniuria admite-
 retur huius duplicis negotii confusio, siquidem ex-
 simum est unum negotium ab altero separari debere
 et unum ab altero realiter distinguere. *L. naturalis §.*
D. de praescript. verb. Notant H. et Antiquorum
 in d. *L. §.* Cusac. in ea, et lib. *V. observat. cap. 22.* et
 d. lib. *V. adversus Robert. cap. 10.* Summaus inde-
 cadit *dis. 8. n. 12.* ergo ne datus huius duplicis
 negotii confusio contra receptam Interpretis doctrinam
 non potest substinere quod uterque locator, et condu-
 ctor possit appellari. Aliud fundamentum Cusac. de-
 ducit ex eo quod admisso quod uterque dixerit
 respectibus locator, et conductor dixerit, quod consequens
 esset quod negotium *do ut facias* converteretur simul
 cum negotio *facio ut des*; sed eo admisso non con-
 traheretur locatio, et quod magis est nec daretur
 alio praescript. verb. quia ex *facio ut des* non nas-
 citur praedicta actio, ut utrumque probatur à Cusac.
 ex *L. naturalis §. §.* quod si faciam *D. de praescript. verb.*
 ubi aseritur quod ex negotio *facio ut des* non nas-
 citur actio civilis, sed tantum de dolo, quia ex con-
 tractibus innominatis non aliter nascitur actio praes-
 cript. verb. quam si similis contractibus nominatis
 ut in *do ut des*, quia simili emptori *L. ult. de con-*
dict. causa data L. §. de rer. permut. in facio ut facias
 quia simile mandato *d. L. §. §.* sed si in *do ut facias*
 quia simile locationi, et *§. sed si in facio ut des* autem
 ut *des* non datur praed. actio *d. §. quod si faciam*
 quia nulli contractui equiparatur nominato *d. §.*
 sed si

Reijcit. *§. ex eo qd.*
 ea confusione ad-
 missa nec praescript.
 Verb. alio daretur.

sed si facio vers. Artus, ubi dicit Consultus in supe-
rioribus exemplis ab eo positus dari actionem civilem,
quia emptio, mandato, locationi compararetur, et
tamen negavit actionem civilem in facio ut des
d. s. quod si faciam: ergo nulli contractui nominato
equiparatur, ut constantes defendunt ex d. s. et l.
v. s. si quis servus depositi Cusac. ubi supra et in
l. 7. de pactis, et in d. l. naturalis s. Povean. 2. pariar.
cap. 28 Chumaceus ubi supra Contractus 2. misce-
taneas. cap. 10. circa f. Conicius 2. subiectionar. cap. 13.
Pacius in Methodis ad tit. de pactis in l. 7. s. 2. m-
de aperte probare videtur locationem incipere de-
bere a negotio do ut facias, quia facio ut des nul-
li contractui innominato equiparatur, ut probavi,
alias non ex negotio facio ut des daretur civilis actio
d. s. quod si faciam, et per consequens utrumque
probatum supra asertum, quod data conversione ex
do ut facias in facio ut des ut necessarium esset
in locatione. ad hoc ut ex praed. sententia uterque
respectu alterius locator, et conductor appellaretur
neque posset locatio contrahi, nec aliud negotium
locationi simile, ut ex eo nasceretur civilis actio, q.
Ultimum Cusacii fundamentum quamvis com-
muni interpretum placito fundatum (ut ingenue fa-
tear) verum non est; quia etiam contractus facio
ut des assimilatur locationi, cum non ponit realis
differentia constitui in eo quod a dante, vel a faci-
ente incipiat contractus, ad hoc ut si incipiat a dante
celebretur locatio, si autem a faciente non celebretur
ut considerant Osuald. ad Donell. 13. commentar.

a quo incipiat em-
tio vel locatio nulla
potest considerari re-
alis differentia.

cap. 6. lit. K. Robert. lib. 1. adversus not. Mercator
cap. 10. Breutheius volum. 1. disp. 30. Thesi 10. Au-
dora de pact. lib. 3. cap. 4. n. 16. et est communis schu-
lae opinio: maxime quia in emptione, et venditione;
cui assimilatur locatio primi instit. h. t. l. 2. D. eod.
nihil refert. an ab emptore, an a venditore contrac-
tus incipiat ad hoc: ut emptio celebratur, ideoque ex
contractu facio ut des, quia assimilatur locationi
datur actio civilis, ut fundant RR. huius sententia
ex l. solent 18. de praescript. Verb. l. inter 26. §. conve-
nit de pact. dotat. l. 6. c. de transactionib. l. §. c.
de dolo. Nec obstat d. l. §. §. quod si faciam, cui
respondent RR. huius sententiae.

Reverta igitur superiori
sententia in locatione factorum distinguatur locatorem a
conductore senuit Cysac. 39. Pauli ad edict. in d.
l. 22. §. 1. h. t. quem non relaty sequitur Voceus, qui
sequitur Glaricus unus voluminum 1. disp. 23. Thesi.
l. 9. §. 3. utitur tamen Cysac. sua sententia immemor
ut id evincat, falsa proxima ratione, qua locatorem a con-
ductore secebat: aspicit ergo in locatione factorum loca-
torem illi qui definita mercede contractum inchoat,
et primus contractui se offert; conductorem vero ex
qui in operis praestando placitum offerentis suscipit.
Quae differentia admitti non potest, quia nunquam
in contractibus attenditur a quo initium acceperunt
ut ex eo denominentur contrahentes, ut fundam re-
mero anteced. praecipue quia locatio emptioni similis
est l. 2. h. t. primi instit. h. t. et ita in ea non atten-
ditur a quo initium contractus accipiet, ut ex eo qui
primus contractui se obtulisset emptor, aut venditor
atque locatorem, seu eorum nomina ex uoluntatibus ven-
ditio.

Num. 8.
int. Cysac. 39. n. 1.
entis locatorem aut
qui contractus inchoat
et e contra conduc-
torem.

Reverti l. quia in con-
tractibus non atten-
ditur qui contractus
inchoet, vel non.

ditionis sumuntur, ita ut venditor appelletur qui re-
dat, emptor autem qui pretium. l. f. s. l. de contrah.
empt. l. de rer. permitt. ergo in locatione non potest
desumi contrahentium nomen, ex eo quod sumus ex
terum quia tam si contrahentibus se locatori obtulerit vel non. Accedit
posterior auctor qui quod locatorem dicit asserimus, quia rem suam pe-
rem dat, non locatorem sed alterum constituit. Conducitorem ex facultate
sed conductor, quod secum rem deducendi, quod utique falsum est
quam ridiculum sit si differentia locatoris, et conductoris desumenda esset
qui non videat? ex eo quod prior contractum inchoaret qui locator
diceretur, posteriorque alterius placitum acceptaret, qui
conductor appellaretur, quia si eveniret ut qui prius
alterum rem suam locaret, quia contractum non
inchoavit conductor appellaretur, et qui facultatem
haberet ducendi secum rem conductam, quia con-
tractum inchoavit locator diceretur. Et
Item quia nullo fun-terius quia nullo iuris fundamento potest gradu-
damento juris nititur. Ex sententia subterfugere, et quod magis est cerebri-
na tantum potest suppositio appellari, si quidem pre-
cisae asserendum esset, quod in omnibus iuribus, in
quibus perpetuo locator dicitur, qui operas suas certa
mercede praestitit, ut constat ex iuribus supra allatis
num. 2. Supponendum esset ideo locatorem appellari
quia contractum inchoavit, quod sane ridiculum
esset, quia ex eo fatendum erat semper praestandi-
sem operas contractum inchoare, nunquam vero al-
terius placitum suscipere.

Num. 2.
Iura differentia locato-
ris, et conductoris non
tra conclusio.

Unde idem Cusae pluribus in locis Rob-
sexuation. cap. 28. et lib. 3. cap. 2. et 8. quart. Cap. in l. 1.
de praescript. verb. et in notis ad instit. h. t. et lib. 5.

adversus.

adversus. Robert. aserit locatorem a conductore non
distingui in datione, vel acceptance mercedis, sed in eo
quod dat aliquid utendum, vel faciendum certa
mercede, siue data, siue accepta. Quam sententiam
sequuntur Hoborn. in Epitomat. ad nota. tit. n. 2.
Wesembach. in paratit. n. 2. Souza in §. action. 28. p. 4.
cap. 2. n. 1. Gualir. de pruii lib. 3. cap. 8. et ut verior
a nobis amplectenda exit quidquid veniant Robert.
et Wesembach. supracitati praeipue quia probata vi
detur a nostro Hispano Legislatore in l. 1. tit. 8. part. 5.
ibi: Alloguero, id est locator, es propriamente quando
en ome lega a otro obras que ha de fazer con su per-
sona, o con su bestia, o con su casa en ome a otro poder
mar de su casa, o de servir de ella. Vbi non habi-
ta ratione a quo merces datur, vel accipitur, nec su-
ta distinctione locationis factorum, et rerum locatoris
illum appellat, qui dat aliquid utendum, vel facien-
dum. Qua sententia retenta non obstant iura supra solvuntur obsecrationes
a nobis adducta num. 4. ex mente Interpretis contra-
ria sententia, in quibus, qui pecuniam dat locator di-
citur, et qui accipit conductor, quia id provenit ex eo
quod aliquid dat utendum, vel faciendum, ut acci-
dit in illo qui pecuniam datur, vel aliquid facien-
dum, aut possidendum, l. si quis domum §. 3. im-
perator §. cum requirit. et in eo qui virum transportan-
dum dedit, qui locator appellatur l. videamus ff. §. qui
virum, et qui accipit conductor similiter, et qui pecu-
niam ducendum dedit, omni vehendum, aut mulierem
navi vehendam, gemmam includendam locator dicitur
et qui accipit conductor, l. item quare ff. §. 1. ubi
quatuor

apud nos de obra
a ceto.

apud nos retribui
foras, y trabas
a foras.

Obst. l. 31. p. t. vt
confunditur cum
conduzione vide e
et sup. cap. 2. n. 34.

Num. 10
Exhibere l. 13. de
actioib. empti.

quatuor eaq. l. sed si adest 12. §. si quis mulierem,
l. si merces 28. §. pen. et ult. h. t. quod idem in opus
faciendis observandum erit, in eis enim si soli domi-
nus domum extruendam dat, et alter accipiat, qui
dat locator, et qui accipit conductor appellatur, quomo-
do accipiendi sunt ex in l. qui inulam 50 §. qui ex
§. l. opus 36. l. inulam 58. §. in opus 1. l. Max-
tius 59. l. cum in plures 50 §. 3. l. ult. h. t. sed si
dominus domum extruendam non dat, sed tantum
operas artificis certa mercede accipit tunc conductor
appellatur, quia operas alterius accipit, et qui operas
exhibet locator dicitur, quia operas suas penei domi-
num aedificij locat ut in l. in opus 26. l. qui ope-
ras 38. h. t. l. si hi 22. Ceterum quomodo etiam in
omnibus speciebus supra relatis philosophandum erit
non habita ratione mercedis date, vel accepte, sed
tantum habita ratione dantis, vel accipientis, ut hi
conductor appellatur, siue mercedem det, vel accipiat
ille vero locator. Consulendus erit Cypri. lib. 2. obser-
vat. cap. 28. qui plura exempla preterit, in q.
qui locator dicitur solet etiam conductor appellari, q.
provenit ex differentia supra tradita.

Quibus sic constitutis non obstantibus funda-
menta contraria sententia confundentis locatorum, et con-
ductorum nomina, eis enim tam satisfactum est num. ante-
cedenti, et quae difficultates sunt satisfacienda non tumultu-
arie relegimus. Vergo deducitur ex l. idem est 20. et
cum l. antecedenti de act. em. in quibus asseritur ve-
res omnia istos fuisse venditionis, et emptionis nomi-
nibus, pariterque locationis, et conductionis. Cui plurima
inter-

interpretationes accommodant Interpretes. 1^a est An-
tiquorum sententia, quae aerebat emptorem pro ven-
ditore, et e contra accipi solem d. l. Petrus § 9. idemq.
in locatione et conductione. Ita Atrax in summa 30.
de locato num. 1. quem sequuntur antiquiores auct.
Cyprianus in l. 2. de rerum vendit. p. 1. cap. 2. n. 3. Ba-
carius in Rubr. de empt. et vendit. Conan. lib. 7. am-
ment. cap. 11. A. Faber lib. 6. coniecturarum cap. 9. n. 3.
Robertus lib. 1. animadvers. cap. 8. et ita ex mente co-
mum, venditor pro emptore et e contra. et vocatur ex
l. 84. de contrah. emp. ubi legitur venditor pro em-
ptore et in l. qui fundum §. §. qui bona §. §. pro
emptore ubi emptor pro venditore, et in l. Julianus
§ 3. §. si procurator 25. de alt. emp. ubi venditori
datur actio ex empto pro ex vendito. Ita etiam in
l. unica §. si servus se ex tunc emptor pro venditore
accipitur, et confirmatur ex Plauti loco in Eximius
ibi. Salento inimicum mihi emi, amicum vendidi, in
quibus Iudat his nominibus emptiois, et venditio-
nis. Similiterque locator pro conductore accipitur l.
si quis domus §. §. si colonus §. h. t. sed haec sententia
reverta fere manet in superioribus nec pro ea aliquid
facit d. l. 34. de contrah. emp. quatenus venditor ibi
pro emptore accipiendus sit, quia a sevit Consultus quod
si in venditione fundi auferit Fructus, et incertum
sit de quo Fructu semperint contrahentes, venditori
exit electio, cum potius deceat dicere emptoris per
l. Labeo 21. h. t. et cum in d. l. 34. referatur eius
Labronis sententia emptori subuenda est electio. No-
cha ex l. veteribus 39. de pact. et ex d. l. 21. l. cum

1^a sent. Antiquorum
intendit nomina
emptiois, et venditio-
is, et conuict.
agere utque aucto-
ritate testimonio in
q. videtur vni q. 2.
tunc porri.

Practica n. 2. vult
non off. pro ea ad-
iudicari. l. ex l. 34. de
contrah. emp. q. ibi
interpretatio contra
emptoris q. ibi
credit contractui, si
mita ex eo q. vult
vult summa bona
vult venditor, q. cum is
vult, et n. 1. ibi
legem dare vel
noti credit, vel dicit
in l. 33. de iur. idem in q.
fieri promissionibus.

Constitutio §. 19.
§. 34. de contrah.
emp.

in §. 33. de contrah. emp. §. in contrahenda 172. de reg.
jur. et ita venditor ibi pro emptore accipiendus est
sed ut dixi non obstat præd. §. præcipui si admi-
ramus emendationem Cusacj, qui per leg. 24. loco ve-
bi venditor reponit emptor lib. 3. observat. cap. 37. et
lib. 23. cap. 31. et lib. 33. Pauli ad edict. in d. §. 34.
et lib. 5. quart. Cap. in d. §. veteribus 39. D. de pact.
quæ sequitur P. Fab. in ration. ad d. §. vel melius
dicemus non immutandum esset verbum venditor
sed quod in eo tr. pertinet ad venditoris electio contra
d. §. 24. et §. veteribus 39. quia emptor dixit Stichy
accusum, et ita legem dedit contractui, quapropter
contra ipsum facienda fuit interpretatio ex eadem
§. veteribus 39. quod etiam in locatione dicendum est, ut
aliquando contra locatoris interpretatio fiat d. §. vet-
eribus 39. de pact. quia cum legem dedisset contractui
quia apertior dicere poterit. Aliquando tamen,
contra conductoris, quia ipse legem dedit contractui
et apertior dare potuit. Ut in §. in §. 29. D. locati.
Sic etiam in stipulationibus interpretatio fit aduersus
stipulatorem §. cum quaeritur 26. de rebus dubijs §. 38.
§. in stipulationibus §. qui ex pluribus 106. de V. O.
§. 2. §. quid ergo 13. de hered. vel act. vers. aliquando
vero contra promissorem quia legem dedit stipulationi
§. quidquid 99. §. si mihi 110. §. 1. de V. O. quomodo ex-
plicavit prædicta iura, et alia de pact. obscura inter-
pretanda non admisa emendatione Cusac. in d. §. 34. Or-
nald. licet breuiter lib. 3. commentar. cap. 1. lit. C. circa
medium. P. Faber in §. in contrahenda 172. de reg. jur.
Hornexius lib. 2. selectar. cap. 18. Conicius in notis ad dict.
§. 34. Meulij lib. 3. variantij ex Cusac. cap. 11. et ita
non pro-

non probatur Antiquorum opinio ex eo textu ut con-
fundant venditoris, et emptoris nomina, locatoris
et conductoris.

Idem II.

Non est. I. 2. §. 1.

Nec etiam faveat superiorum sententia eo.
in d. l. T. §. qui bona & vers. quam d. pro emptore, ubi ex
quasi probare videtur quod emptor dicitur ibi pro ven-
ditore, quia subdantur Cuius lib. 24. D. Julianus in
eo textu, et d. lib. 4. adversus Robertum cap. 40. Ornatus emptor respu-
dit ad Dorel. lib. 13. comment. cap. 4. lit. C. quod ibi tu se
emptor hominis alij vendidit, et quo tempore redhibi-
tus fuit homo emptor dicitur respectu se venditoris
sibi facta à tempore quo bonam fidem habuit, ut sic
procedat de iure &c. Neque etiam obstat l. Julianus
13. §. si procurator 25. de action. emp. l. unica C. si ser-
vus extero, quia in eis potius fundatur interpreta-
tio quam nunc præstamus prædicta l. 19. et seq.
et apparebit nec pariformiter Antiquorum sententia
fundatur quoad confusionem locatoris, et conductoris
ex difficili sane &c. in l. si quis domum 9. §. colonus 3. Expenditur contra
Q. locati ubi Vultius ubi supra verborum locator accipit
de conductore, quia cum in l. locationis dictum esset
quod innocentem ignem haberent, id est, innoxium, ut
in l. videamus 18. et propter ea tunc solebant locator
ne colonus, aut conductoris facrum immitterent d. l. 18.
§. ult. h. t. quærebant Consultus de viis part. si for-
tuitus aliquis casus incendij causam attulisset, eo scilicet
casu, quo incendium inter fortuitos casus enume-
ratur quando nulla inhabitantium culpa accedit
veluti quando per vim extrinsecam ut in l. ex
conducto 15. §. cum quidam 13. l. qui insulsi 30.
Colonus

alonus l. q. n. t. l. si ut certo s. s. quid vero l.
q. commodati l. sed an lo. s. si autem l. siue 22. de
negot. gest. l. contractus 23. inf. de Reg. Jur. l. si
alibi 7. s. est et alia vers. idem est q. quod si
aut clam. l. si fortuito 11. q. de incendio sui. aut
naufraz. l. cum autem 3. inst. de empt. et vendit.
non autem eo, quo incendium inter fortuitos
casus non enumeratur, veluti quando aliquam
habitantium culpa, quae semper praesumitur, accidit,
quomodo exponuntur, et componuntur cu superio-
ribus dictis l. 30. inf. h. t. in casu incendij culpa
seui l. si seuius 27. s. proculus 11. l. qui accidit
30. s. in hac s. ad l. Aquil. l. 3 s. l. de officio pra-
fecti Vigil. l. incendita 11. de periculo, et commod.
Sed quae praesumitur tantum est leuissima quo-
modo intelligendus est & in d. l. vendita 11.
de peric. aut comm. nisi leuis, aut lata probetur.
Neque admitenda est emendatio. H. Gomar
lib. 1. obseruat. cap. 32. exponunt R. Fab. in eius
rationali Jotofred. in eo lit. Q. post. Antiquiores
in l. quae fortuitus C. de pignorat. act. et in l. si
quis ex argentarijs s. praetor ait q. de edendo,
quapropter conductor liberaretur, nisi contra cum pro-
betur leui culpa incendium accidisse, quia non de leui-
sima, sed tanty de leui tenetur l. s. s. nunc videndum
q. commodati l. contractus 23. cum vulgati de Reg. Jur.
aqua opinione, nec in iudicando, nec in consulendo
reuerendum est, quidquid contrarium vult R. Fab.
in d. l. 11. ut defendunt H. Gomez lib. 2. Variar. cap. 3.
num. 8. Balascus de fure Emphyteutico q. 27. n. 11. Brito
in cap.

non intelligitur
casus fortuitus qui
ultra habitantium
deiciat.

incendij semper
praesumitur culpa
habitantium acciden-
se, sed tenuissima
non leui.

Interest qui promi-
sat ignem inno-
centem habere, an
absoluit ignem
non habere.

locationi, et in l. p. loco verbi locatori legitur conductus
quia lectio confirmatur notitia juris prudentie, nam ex
eo quod conductor cauit innocentem ignem habere
tantum id actum videtur, ut ignis qui accidere poterat
culpa conductus, innocens, et innoxius esset, ut ex
hac adjectione de levissima etiam culpa teneretur
conductor vel. si vero eiusdem legis sic intelligen-
dus est, quamvis alias fontum dicitur levi teneretur
ut supra dixi, quia propter, si nulla culpa, sed for-
tuito casu ignis accideret, tunc non teneretur, quia
non id actum intelligitur in cautione ignis inno-
centis, ut teneretur de casu fortuito. Berto cy plurimu-
lib: supra n. 54. et seq. seu non esset si generaliter
ignem non habere promississet, ut in l. videamus ff.
S. v. h. t. tunc non si ignem habuisset, quamvis for-
tuito casu incendio causam attulisset nihilominus
teneretur conductor, quia fecit contra legem locationis,
qua est vulgaris lectura Antiquorum, ut videre est
apud Bartholy in d. l. 9. et confirmatur cy S. antec-
edenti, ubi dicitur conductorem bene renuntiare casu-
bus fortuitis, ut latius suo loco exponemus quapropter
in nostro S. questionis erat, utrum ex cautione
renuntiatio induci possit. Unde ex eo textu non
probatum locatori, et conductoris confusio, ut ag-
noscunt cum supra adductis, quamvis alio modo
captantes, potius quam capientes illius S. interpre-
tatione Gotsfred. ibidem. Ouald. ad d. lib. 13. cap. 1.
lit. C. contra textum in d. l. ff. S. v. h. t.

Num. 12.
Noviss. l. 19. de act.
emph.

Reiecta igitur Antiquorum solutione ad d.
l. 19. de action. emph. que fundamentum eversum f. subi-
lineari

iustitiam non poterat, et reiecta alia fuit lib. 3. de
 verborum cap. 37. et in l. 7. de U. & quam reuertit. V. l. ex
 Pinellus de re iud. vendit. l. 2. cap. 2. n. 3. et eorum reie-
 to Orsuald. lib. 13. cap. 4. litt. C. et intermedia potius,
 quam omnia alia, Cuius emendatione, qui dicti l.
 20. emendat, ut loco verborum idem est legatur id est
 lib. 3. observat. cap. 15. et 4. aduersus Flaccum cap. 8.
 suedit que albo lapide numeranda est interpre-
 tatio ad d. l. 19. de act. emp. ut dicamus promissum
 ut solito veteres sui promissum non ad hoc ut unum
 pro altero sumeretur, sed ut alterutrum pro utroque
 sumatur, ita ut posita emptione totus contractus
 emptionis, et venditionis significetur, idemque in
 locatione, et conductione, non quia appellatione unus
 veniat alterum, sed quia non potest esse venditio sine
 emptione. Nam natura relatorum ea est ut unus sine
 altero statim non permittat, quapropter ut totus contrac-
 tus significaretur Consulti a titulo ex his nomini-
 bus utebantur, ad quod probandi eleganti, igitur
 que ad rem est. l. 10. in l. si ut certo l. 5. §. 2. Nuncior.
 et in empto, ut in locato. Q. commod. idem fieri in
 l. si pignus l. 5. de Reg. iur. quomodo intelligendus
 est et in l. unica C. si sexus extrinsecus ipse verbum
 emi pro toto contractu accipiendum est, sic etiam
 actio ex empto quo ex vendito in l. 13. §. procurator
 l. 5. de act. emp. quia non habet relationem ad con-
 trahendum, cuius rationes vel ex empto, aut vendito
 futura erit, sed per actionem totus contractus signi-
 ficatur, itaque ex empto vendito dicitur actio in.

19. de hered. vel act. vend. et ita legendum est in
 in vñ 33 de act. empti iuncto ibi Gotofredo, idemq.
 in locatione, et conductione, et ita intelligi debent
 eo in l. sed adest 19. §. illud 2. §. Dominus 55. §. 8.
 h. t. ex quibus ex conducto appellatur actio quæ ex
 locato, et e contra nam per illam fit relatio ad totum
 contractum, non autem ad contrahentes, sicut actio ex
 conducto locato in l. ult. §. 1. ad l. Rhodiam, et
 apud Varro lib. 2. de re rust. iuncto. Casp. 3. observat.
 cap. 2. exponunt prædicta interpretatione, et partem
 dicta sua illustrant Alciatus lib. 5. Paragon. cap. 15. non
 Confusus 1. quam præstitit, et reicimus Donel. lib.
 3. commentar. cap. 1. et ad l. 5. §. 1. de l. o. Orualdu
 ad eum, Fornerius lib. 4. rer. quotid. cap. 9. magnum
 antecessus nostre O. Laurentij Sanctior de P. 6.
 in academia ad hunc tit. cap. n. fin.

Sum. 13

Nec etiam obstat prædictum contrarium fun-
 damentum deductum ex l. 22. §. cum in insulam d. h. t.
 non obstat l. 22. §. 2. cui ut respondeat Casp. lib. 1. contra Roberti conten-
 tans quæstionem an sit in eo casu beatu, duplicem proponit casum, quam
 in utraque locatione ut breviter literarum compendio ex concilio Pauli dicendi
 factory, de qua n. 9. modo, quia plus ibi sentit, et minus scripsit, sed quæ-
 et vo. ea emptio in utroque improbatum sit in Roberti duplicatione, quam
 qua dominij trans- sequitur Oruald. lib. 6. cap. 13. lit. C. libenter solutio-
 extra an locatio, qua nem probarent in alio faciliore modo, sed licet
 scilicet in simili loca- tione transacta de. Modus dissolvi possit, non erat ergo Pauli quod &
 tione transacta de. Minus, breviter in nominibus locatoris, et conductoris in locatione fa-
 ctory, de qua noster est sermo. Dubitabat autem
 dit locationis esse, q. tory, de qua noster est sermo. Dubitabat autem
 non ex vi imperij Patris utrum in locatione, et conductione insule
 edificanda contraheretur locatio? et videbatur dicitur
 et ver. locatio est reiecta ad unum factory locationis, altera ad aliam.

emissionem potius contrarii sumato. Illud in
 in, nunc modum. In locatione non transferatur
 dominium ex parte locatoris in conductorem, l. 2. §. adeo
 l. non solet 39. Q. de locat. et conduct. l. Sabirius 20
 l. convenit 65. l. cum manu rata 80. in §. de con-
 tract. empt. l. qui rem propriam 20. l. ad probato-
 ry 23. l. h. t. l. 2. c. de excuspt. 30. vel 40. an-
 noy §. item quantitas l. instit. h. t. sed quoties
 quis insulam edificandam accipit sua impensa
 dominium transfert eorum, quae facit l. redemp-
 tor 39. de reivindicat. et statetur Paulus in sue-
 renti: ergo non locatio, sed venditio contrahitur
 in locatione factory. quae dubitandi ratio à Paulo
 posita petit illam questionem ab ipso Consultis vera-
 atq. Verbum locatio possit recipere dominij transla-
 tionem salvo remanente contractu quam postea il-
 lus habemus, suspensaque manu exoritur res exparit,
 nunc attingimus cum ipso Paulo. Respondet tamen
 non obstante dubitandi ratione repetitis verbis
 locationis esse iōi. locatio est, et infra. locatio enim
artifex operam suam, quibus verbis quamvis con-
 civis dixit Paul. ideo locationem esse, quamvis
 dominij transferatur, quia principaliter actum
 fuit inter contrahentes de faciēda insula mer-
 cede resecta, quod negotij locationis fuit, cum do-
 minij translatio veniat accessorie ad ipsum factum
 et ex legū dispositione. l. si excuspt. Q. communia
 praed. l. 7. §. ex diverso de adquir. rer. dom. l. ex
 diverso inst. de rei. divi. quia in solo alieno positus
 Locatione

ratione in adificationis job cedit ex dictis Iurib.
et l. redemptores 39. de re vndicat. l. Sabirius
in f. de contrahenda empt. non enim cogitauerunt con-
trahentes de transferendo dominio, sed de faciendis ali-
quid mercede accepta. Quam rationem exprimit Paul.
illis verbis: Solat enim artifex operam suam, sciens
enim est in l. 2. §. adeo h. t. et in d. l. 20. et in l.
65. l. 80. §. ult. de contrah. empt. in quib. principa-
liter agitur de dominio transferendo ex volun-
tate contrahentium, et quinde emptio contrahitur.
Quam Pauli rationem agnouit, quamvis obscure, Cuius-
lib. 34. Pauli ad edict. in d. l. et omnis alius
deliramentis cam periculis Bartol. in d. l. 2.
§. adeo. Menoch. eleganter id tractans de reti-
nenda poss. remed. l. num. 17. Gutierrez de
Paulis q. 35. n. 13. Molina de iust. et iure tit. 2.
disput. 336. vix. ut item Balduin. et Richard.
in §. item quæritur in d. h. t. ex quibus desumitur
quod cum totus esset Paulus in asserendo quod
quoties faciendum aliquid datur locatio est, ut
constat ex §. antea. etiam si dominium transferatur
ut in d. §. cum insulam complexus fuit in eo utrumque
locationis genus, de quo supra num. 9. V. casu, quo ar-
tifex solum accipit, ut suo sumptu ædificet, et dans lo-
cator, accipiens conductor appellatur. l. opus 36. l. Mar-
tius 39. cum alijs h. t. V. eo casu, quo artifex operas
suas domino soli exhibet, transferque dominium
eorum, quæ facit, et dominus soli conductor, et artifex
locator dicitur l. si pater 37. cum seq. et alijs tam de
dubis

+ saltem

ductus n. s. ut sic asserat in utraque specie loca-
tionem contrahi, quamvis dominium transferatur
et ut id explicaretur ponit § 3 partem text. in acci-
piente insulam edificandam, qui conductor appella-
tatur, et in 2.º ponit præstante operas, qui locata,
et nihil mixtum; quia in utroque militat par ratio,
cum neuter principaliter agat de dominio transi-
ferendo, ut exprimit in finalib. Verbi Paulus, ut
locatoris, et conductoris nomen expriment, quapro-
pter longe fuit Paulus ut confunderet locatoris,
et conductoris nomen, ut existimant Rebertus,
et ceteri, sed tantum id effecit ut disjuncto no-
mine, et acceptione in diversis locationis speciebus
decisione conungeret. Aliud fortius fundamentum
desumunt Interpretes contraria opinionis ex
l. 2. ad l. Proditum de iactu, quæ cum differen-
tiâ supra exposita faciliter intelligitur, nam eo casu
quo quis merces vehendas dat, locator est, et
magister navis conductor, quia accipit, et
si magister navis navem dat, ut mercatores suas
merces vehant; ille, quia dat, locator, isti con-
ductores, quia accipiunt, quo posito n. s. mixtum,
quod cui prius tribuitur consultus actionem ex
locato; posterius tribuat ex conducto, quod prove-
nit ex prædicta differentia, ut latius illustrent
Cypac. lib. 34. Pauli ad edict. in d. l. 2. et lib. 3.
Observation. cap. 2. et lib. 13. cap. 11. H. Fab. in ra-
tionali ad hunc text.

Negue dicit. l. 2. ad...
§ 3. quia intelligitur
secundum locatorem distinc-
tionem locationis falsam
in l. 1. enim bene magi-
ster conductor merces ve-
hendas. In 2.º locatur
navem ut merces
vehementur.

Et ob id iam primam nostram inscriptionem
battim

Num. 14
Locationis deff.

partem, cuius sequitur definitio; est ergo locatio
et conductio: Conventio consensu perfecta, in qua
rei vel operis usus certa mercede conceditur. Quia
definitio parum distat ab alijs, quas proximi
ex interpretibus tradiderunt, rectam tamen, et
sui numerum absolutam existimamus, ut tota

constat genere infimo

6 l. f. h. non animad

vertit Rultor noster

et differentia designat

ta ibi certa mercede

solum ceterum genus

est

essentia contractus explicetur. Conventio genus
est in hac definitione, in eo enim convenit cum
omnibus contractibus siue nominatis, siue inno-
minatis, quia omnes conventionem desiderant.
L. v. §. conventionis, l. Iuris gentium 7. de pactis l. 2.
§. v. l. in omnibus §. l. in omnibus §. 7. de obligat.
et act. l. ex hoc Iure D. de Iust. et Iur. Consensu
perfecta ut differat ab alijs contractibus, qui ad
sui perfectionem non solum consensu contenti sunt
ut mutuum, commodatum, stipulatio, literarum
obligatio, in quibus quantum consensus requiratur
d. l. v. §. conventionis, tamen non perficiuntur
sine res, verborum solemnitas, aut litera inter-
veniant l. v. §. v. cum sequentibus. l. obligamur §. 2.
§. v. cum duob. regg. de obligat. et act. §. ult. instit.
de obligat. et tit. quibus mod. contrahit. obligat. et
de Verborum, et literarum obligat. Locatio autem solo
consensu de re et mercede habito perficitur. l. v. et
2. D. h. t. l. 2. de obligat. et act. princ. institut.
de obligat. quae ex consensu, in eo tamen conve-
nit locatio cum alijs contractibus, qui solo etiam
consensu perficiuntur, ut emptio, societas, mandat
que antonomastica, et essentiali ista prerogativa
a ceteris separantur, quia in eis, ex solo consensu pro-
ducitur

Cuius obligatio vitio citòque inter contrahentes
 iure eo quod res aut solemnitas verborum interve-
 niat l. Consensu 2. §. 1. l. 52. §. consentientis de oblig.
 et act. l. 1. §. 5. l. 2. §. sine pretio de contrah. emp.
 l. 1. de rerum permutat. l. 1. et 2. h. t. §. perficiun-
 tur instit. de donation. et tit. de obligat. quæ ex
 consensu. Cuius lib. 2. t. 9. §. 12. latius examinant
 rationemque præstant, quare hic potius quam alij
 contractus solo consensu perficiuntur. Donel. lib. 12.
 commentar. cap. 10. et 11. et ibi Orualo. Gifani in
 antiofina ad l. 1. et 2. de obligat. et act. Cusac.
 et ceteri repetentes ad l. 7. de pact. Q. Nicolaus de
 Casio de empt. et vendit. num. 2. Richardus in tit.
 de obligat. quæ ex consensu ex num. 8. Nec quod
 in contractu locationis requiratur quod detur usu
 rei ex una parte, et ex altera merces in contractu
 venditionis traditio rei, et pretium infringit perfe-
 ctionem, quam habent hi contractus in solo, nudoque
 consensu, quæ nota à supra relatis differunt, nam
 aliud est perfectio contractus, ut ex ea hinc inde nas-
 catur obligatio, aliud est implementum, et consumma-
 tio contractus, quæ requirit ut ex una parte detur
 rei usus, et ex altera merces. Itaque locatio, et ceteri
 contractus, qui consensu perficiuntur, tamen exposant
 interventum rei, et ex utraque parte quædam consuma-
 tionem, et implementum l. si quis ff. de act. emp.
 non vero quoad perfectionem, ut ostendit elegantè
 Cusac. lib. 23. observat. cap. 15. Idem lib. 2. Responso.
 Jacovola in l. 8. de iurisdictiona vendit. qui reprehendit
 Rameno

Aliud est perfectio
 aliud adimpletio
 cum contractus

Flamenopolium lib. 3. promptuarij tit. 3. qui in his
contractibus nesciunt distinguere inter perfectionem
et consummationem putant perfici traditione rei et
pretij, et sequuntur Cusacium Quax. ad tit. de contrah.
empt. cap. 2. Donel. lib. 12. commentation. cap. 10. et
ibi Oruad. lit. 6. et 13. commentar. cap. 1. et 4. Molina
de iust. et iure tom. 2. disp. 337. Larrea decis. 11. n. 2.

Rescindit ex l. 8. de
rescind. vendit.

Rescindit quod ibi p
nem a traditione. Responde ibi accipi perfectio-
fectio sumitur pro nem pro ultimo complemento quando nihil rei
implemento.

infringere potest eleganti ad rem tra. in l. Titius
8. de rescindenda venditione, in qua probatur vide-
tur quod contractus emptionis desumit perfectio-
nem a traditione. Responde ibi accipi perfectio-
fectio sumitur pro nem pro ultimo complemento quando nihil rei
implemento. de qua agitur, deest, ut ex decisione apparet, in
qua remanet perfectus contractus quoad vincu-
lum etiam ante traditionem, eodem modo ac in
d. l. 8. usurpatur perfectionis verbum in l. Lucius
U. S. f. ad municipal. et in l. 1. C. de venderis
rebus civitatis lib. 11. eodem etiam modo dicitur
stipulatio imperfecta, quando non fuit tradita.

Ita in l. 9 de eo q.
metus causa cum eo quod metus causa l. 7. de novationib. quo sensu
similibus.

Ita in l. 9 de eo q.
metus causa cum eo quod metus causa l. 7. de novationib. quo sensu
similibus. etiam accipitur in l. 5. S. f. et in l. 139. §. 1. de
U. S. Notant Accus. in d. l. 8. Cusac. lib. 2. Resp.
Seauole in d. l. 8. H. Fab. in ration. ad pred. tra.

Num. 15.

Ratio 1. sine script.
perfectus locatio.

Inferitur 1. ex dictis contractum locationis
quia consensu perfectus non requirere scripturam
ad sui perfectionem, et per consequens consensu per-
fecto

scilicet contractu non possit alterum ex contrahen-
 tibus à contractu rescire l. qui ad certum l. d.
 h. s. l. emptorem. cum l. contractum 24. C. de lo-
 cato. scriptura enim tantum ad perfectionem, quæ-
 tum ad contractum probandum refertur l. eman-
 cipatione 11. l. in executis C. de fide instrument.
 l. in re l. eod. l. pactum. 17. C. de pact. l. cum res
 12. D. de probation. l. 4. D. de iuror. Quod etiam
 in omnibus specie contractibus observatur de quibus illis,
 qui ad sui perfectionem pro substantia scripturam
 requirunt, quos late referunt Valerius de iure
 emphiteutico q. 7. per totum, et alios lato calamo
 refert Hyllon ad Anton. Gomez lib. 2. cap. 2. n.
 48. idem etiam in emancipatione, et venditione
 locatione similiter certum fuit scriptura non per-
 fici, sed probari l. cum instrumentum 10. C. de fide
 instrum. l. 3. C. de iure et arte fisci l. 2. in f. de
 contrah. empt. l. 2. §. 1. de v. o. Paul. lib. 2. sentent.
 tit. 17. §. 3. Cusac. lib. 2. t. 9. §. 12. instit. de empt.
 et vendit. et cum Antiquis illustrant Donel. lib.
 13. commentar. cap. 10. et ibi Oruata. lit. V. et X
 Gomez lib. 2. cap. 2. num. 17. Cusac. in l. 2. §. 1.
 de contrah. empt. Menoch. lib. 1. illustrat. cap. 28
 num. 22. Fachineus lib. 2. controvers. cap. 99. pluri-
 bus relatis Saxea allegat. 38. per totam, itaque
 in his contractibus emptionis, et locationis qui de
 substantia ad perfectionem non requirunt scriptu-
 ram, sed tamen ad probationem (perfecto contractu)
 ex consensu contrahentis non licebit contrahentibus
 à contractu rescire, quia producta statim obligatio
 inter

Contractu perfecto
 non licet vni altero
 invito à contractu re-
 scire.

ex pacto potest non inter contrahentes L. ab emptione de pact. L. sicut
fieri nisi in scriptis fiat S. C. de obligat. et alt. quae omnia illaso pede pro
conventio, et an iustitiam ante Justiniani tempora, postea vero se-
rianus hoc induxit cui se res habuit. Et constat ex primis inst. de empt.
in L. 17. C. de fide instrum. et vendit. ubi asserit quod si scriptura contractus ven-

ditionis celebratus ante factam scripturam licet con-
trahentibus impune à contractu rescilire ex sua no-
va constitutione, quae ad omnes contractus extenditur,
et plures enumerat constitutio, quae extat in L. con-
tractibus 17. C. de fide instrum. quia antequam
scriptura fiat non remanet contractus perfectus,
et ex eo licitum est cuiunque ex contrahentibus re-
cedere impune quodlibet in contractibus innomina-
tis, antequam perficiant L. ex placito de reu per-

Alij agunt et Tri-
boniano tribuunt L. 2.
ibi scriptis de contrah.
emp. L. 4. C. de penic.
et comm.

mutat. quod sane non indubium fuit constitutione
probat. 10. in L. 2. ibi: sine scriptis habitam emptione
D. de contrah. emp. L. cum inter 4. C. de penic. et comm.
et in pignore constituendo vestigium extat in L. pen.
S. 1. de pignori. Sed ut. Justiniani constitutionem
defendant Interpretes Tribon. praedicta verba addu-
bunt in d. L. 2. de contrah. emp. et in L. 4. C. de penic.
et comm. Donel. lib. 13. commentar. cap. 1. et ibi d. 1. 1.
litera V. Cysac. in recitatione ad tex in L. 2. S. 1. et
in notis ad Pauli d. lib. 2. t. 17. S. 13. sibi contrarius
in recitat. ad tex in L. 14. et 17. C. de fide instrum.
Alexius lib. 2. Variarum cap. 13. H. Faber decade
96. ex ore 6. sibi contrarius in rationali ad tex in d.
L. 2. ex quibus apparet, quoniam mutari, variaque
sit interpretum mens, tamen explicanda Justi-
niani constitutione, quam reuocanda praedicimus
maximam sententiam sane in explicat. d. ibi L. 2.
et 4. ut Justinianus ab impositione falsi defendamus

Semper

Semper in ea fuit opinione, qui existimarem sustinere
constitutionem non perfectum contractum, quando expressum
inter contrahentes altum fuit, ut non aliter valuerit
quasi super his scriptura fieret, tunc enim deficiunt
sua, et perfectionem, et consensu usque ad scripturam
perfectionem, conditionisque adimplementum, cuius ea
est natura, ut si deficiat contractus ratio nullam inteli-
gatur, nec ante existentiam perfectam possit appellari.
L. qui balneum D. S. l. qui potior. L. pecuniam 36. de
rebus credit. L. necessario 8. de pecun. et comm. L. hac ven-
ditio 7. L. si quis fundum 57. de contrah. emp. S. eo
condition. instit. de V. O. ut sentit A. Fab. in d. l. 2. S. f.
qui existimat iterum licere contrahentibus a contractu
resilire, idem asserit Cusac. in d. l. 17. C. de fide instrum.
Sed subtiliter replicabis, quod contractus conditionalis
quamvis non remaneat perfectus donec conditio exi-
tat ex praecitatis sumibus remanet tamen perfectus
in esse conditionalis, ut non liceat contrahentibus a
contractu resilire, ut notatur ex L. necessario d. vers.
quod si pendente de pecun. et comm. et ex L. qui 47.
de oblig. et act. S. ex conditionalis instit. de V. O. pro-
pter quod ut ille cui aliquid ex contractu sub conditione
debetur creditor appellatur, et transmittitur ad hanc
debitum speciem in d. l. 32. et S. ex conditionalis; et si
admitamus scripturam tanquam conditionem apponi
ante sustinere constitutionem, non ideo sequitur licere
alteri ex contrahentibus resilire, sed respondeo, quod
eo ipso quod contrahentes disponunt non aliter emphiteu-
ticam

Responsum iure Digest.
etiam id ita fuisse
quid tam Juliani in
dixerit unde n. seq.

sed meo videri me-
nem valere quasi scriptura fiat. facit id agunt, ut
tunc dicitur ne non ab illo consensu reuocari libellum ipsius sit, quia inceptum
ditionalis hunc con- tantum non vero perfectum voluerunt contractus ante
tractu esse, sed sub- scripturam, quemadmodum in contractibus innominatis
modo falsum pactum ante eorum perfectionem, nec in isto casu alter de fide
verum et simplex de contrahendo in scriptura conquari poterit, immo inique se habuerit, quia tol-
lis, et hoc postea iure intendere alteri liberam penitendi facultatem, quae
meo videri verius sibi reseruari, ut doctae dicebat quamvis ad casum iusti-
convenientius quae rianae constitutionis, quam non intellexit Menchaca lib. 1.
principis iuris illud. cap. 8. quem sequitur Orinald. ubi supra lit. X.

Richard. ait Digestorum
iura ita fuisse, sed q.
abolitus erat Iustinian.
renouasse, sed meo videri
ri mali, q. si semper
valuit quolibet
contrahentis pactum
cur et istud semper
non valitum erat.

iura quem sensum intelligenda sunt ut dixi L. 2. in f.
de contrah. emp. et d. L. 4. C. de peric. et comm. omisi
Richard. in princ. instit. de empt. et vend. n. 34. notio-
que antea de O. Nicolao de Casio ubi supra ex n. 135.
qui existimat etiam Digestorum tempore veritatem fuisse
Iustiniani constitutionis quoad scripturam, renouasse
tamen quae defuetudine abolita fuerat, et reformasse
ut vique dum scriptura in mundum redacta fuisset,
et pactum subscriptionibus confirmata venditio non
subisteret.

Nun. No.

Quomodo intelligatur
Iustiniani constitutio?

Succedit nunc breuiter explicanda Iustiniani
constitutio tam in emptione, quam in locatione, et ceteris
contractibus, in ea enim explicanda prima fuit
opinio Joannis Antiqui Pomatoris, qui existimauit
eam capere utraque eo casu intelligendum esse Iustiniani constitutionem
et ut sonat. quo inter contrahentes placuit ut scriptura fieret, et
non aliter valeret emptio, et locatio, non vero intel-
ligendum esse casu quo tantum scriptura mentio
facta fuit, nam tunc tantum sensus scriptura men-
tionis factam ad faciliorem probationem, cum ea non re-

quiratur

quiratur ad contractus perfectionem, quam senten-
 tiam sequuntur Baldus in d. l. contractus. Menoch.
 de successione causat. lib. 2. §. 11. num. 13. et 12. et 13. et lib.
 4. illustr. cap. 28. ex num. 22. A. Fab. in rationali ad d.
 l. 2. de contrah. empt. Pachineus lib. 2. controversiar.
 cap. 97. Gutierrez lib. 3. practiar. cap. 24. et 25. n. 10. et
 ex Dug. Lopez. Matienus, Mantua, itaque refert pre-
 dict. opinionem Castillo lib. 3. controvers. cap. 26. n. 3. Ad
 hac interpretatio faciliter rejicitur ex eo quod supra-
 diximus num. antea. nam si ea esset contrahentium
 pactio ut non aliter contractus valeat, quam si scriptu-
 ra fieret, et eo modo intelligeretur Justiniani constitu-
 tio, frustra id constitueret Justinianus quod ipsa
 huius ratione constitutum erat, siquidem opposita con-
 ditione de scriptura conficienda necessario sequebatur
 quod suspenderetur contractus ex d. l. necessario 8. cum
 supra adductis de periculo et comm. §. ex conditionali
 inst. de C. O. quomodo exponimus supra num. antea.
 d. l. 2. de contrah. emp. et l. 4. c. de peric. et comm.
 Ultimum rejicitur ea sententia ex verbis d. l. contractus
 ibi: quas tamen in scriptis fieri placuit, quae de quo-
 cunque pacto intelligi debet. Ea ergo fuit opinio
 Placentini in d. l. contractus, et Azonis in summa C.
 de fide iurum. quos secuti sunt Castrius in d. l. Do-
 nel. lib. 13. commentar. cap. 1. et in d. l. contractus. Co-
 bargub. in cap. relatum de testam. num. 9. R. Gomez
 lib. 2. variar. cap. 2. num. 17. Richard. in prime inst. de
 empt. et vendit. num. 28. cum segg. Castillo lib. 3. con-
 trouers. cap. 26. n. 17. Saxua d. allegat. 88. qui omnes
 asserunt.

sed rejicitur quia
 tam nōl constitueret
 de nouo
 Placent. quem sequi-
 mur cum l. nost. Regia
 eam intelligit n. 1.
 cum galy de script.
 galy fuit. sed etia
 cum mentio sola
 scriptura facta fuit
 quod si nouauit
 Justinian.

asferunt quod facta mentione scriptura quamvis
non conditionaliter in quacunque parte contractus dum-
modo non sit ex post facto remanere contractum imper-
fectum, liberumque esse contrahentibus à contractu re-
siliere ante scripturam confectam, eamque esse sustin-
ant constitutionem, vel sententiam ut aliquid constituat,
alias namque ut praedixi contra primam sententiam nihil
de nouo adderet praed. constitutio. Quae ultima Placen-
tina sententia admitenda est propter l. 6. tit. 5. part. 5. in
qua probata Placentina sententia contra Joannem Plama-
torum asseritur quod falsa à contrahentibus scriptura
mentionem remanet contractus imperfectus. Ex quibus
asserendum est quod quamvis locatio perfecta maneat
solo consensu producatque obligationem ab utraque par-
te, tamen id non observatur si in ipso contractu mentio
fiat scripturae, tunc autem scriptura non confecta
potest unusquisque impunè recedere, nisi postquam
semel perfecta fuit consensu placeat ut in scriptis
redigatur, tunc autem scriptura non ad perfectio-
nem, sed ad probationem apponita intelligitur.

Num. 17.

De reconductione

Explicata l. 13. §. 1.

Cum l. seq. tit.

Patientia unus et al-
terius facto renovati
contractus perficitur
consensu solutus.

Ex eo etiam quod consensu perficiatur lo-
catio inferitur quod si finito tempore in locatione com-
prehensa locator permittat conductorem uti frui et lo-
cata, et conductor pariter remanserit in re locata,
nova intelligitur contractus inter ipsos reconductio
per renovationem voluntatis. Item quaeritur l. 3. §.
qui impleto v. usque ad fin. l. cum l. seq. si. t. l. si
cum Reamer. 7. l. legem 16. Ch. t. l. 20. tit. 8. part. 5.
Ratio est clara quia cum praedictus contractus solo
consensu

consensu perficitur sine eo quod scriptura, aut solenni-
 tas verborum interveniat, ut probatur, et ad rem inquit
 Consultus in d. l. 14. h. t. et consensus tacitus inducitur
 per locatoris patientiam, quae sufficiens est cum tacito
 consensu ad inducendam obligationem quando solo con-
 sensu contenta erat. L. Labio 2. l. 4. de pact. l. obliga-
 mur 52. §. generalit. de oblig. et act. l. stipulo 35. §. ult.
 de l. 2. o. sic intelligenda iuncto Mucio lib. 4. observa-
 tion. cap. 1. Causa de empt. et vendit. num. 132. ex quo
 dicit Consultus silentio conventionis fieri ut l. ca. l. 51.
 D. h. t. praecipue quia conventio pacto conditoris,
 et patientia locatoris verus elicitur consensus ex vul-
 gari regula. quod taciturnitas interveniente ali-
quo facto pro consensu habetur. l. cum in plures bo.
 §. locator h. t. l. si mulier 19. solut. matrim. l. sicut
 §. §. non videtur quib. mod. pig. vel hypot. solut.
 l. 6. §. scientiam de tribut. alt. l. 3. §. 4. de morte in-
 fer. l. quidam 13 de evictio. l. si sine §. C. ad Vellei.
 l. si mulier 11. C. de distract. pignori. indeque provenit
 quod ex isto tacito consensu nova, aut renovata vide-
 atur locatio, quod etiam in precario admittitur l. in
 rebus 4. §. ult. D. precar. Quae eiusdem spiritus est
 lib. 2. §. ad edict. sicut d. l. 14. hoc tit. exornant, et
 illustrant antiquorum in precaritate legib. Notum
 in epitomate ad hunc tit. num. 9. Faber in Rationali
 ad d. l. 13. §. qui impleto, et decade 96. etiam b. A.
 Gomez lib. 2. varian. cap. 3. num. 14. cum dicit seque.
 Frachineus lib. 1. antiquar. cap. 83. et 84. Berto de
 locato v. p. rubr. 6. §. ex num. 48. Molina de iust.
 et iure

etiam taciturnita-
 te renovata preca-
 rium.

Excipitur nisi con et iure tom. 2. disp. 428. Vela differentat. 12. n. 11. ex
sententia non potest de segg. Hoc tamen ita intelligendum est. si qui locavit
minus veluti quia tempore locationis finita habet scientiam, et patientiam
suxure capere vel moriatur.

ut constat ex premissis. Iurib. quapropter si locator suum
capere quamvis differentia non potest. l. 2. §. ult. de solut.
matrim. l. patre fuio 2. de his qui sunt sui et l.
in negotijs §. de Reg. iur. l. fuio 2. de. O. eod. tamen
non redintegratur locatio d. l. 1. h. t. quia cum ex
tacito consensu nobis induatur contractus, ille, qui
suxure capere consentium habere non potest, ex quo con-
tractus induatur d. l. in negotijs §. de Reg. iur. nec enim
tacite consentire potest fuio 2. quia expresse consen-
tiae non poterat ut dicitur in l. 8. §. vlt. de optione

Explicata remissi leg. nisi in speciali casu d. l. 2. §. ult. de solut. matr.
re l. 2. §. si unus propter Principis auctoritatem, ut communiter ibi
solut. matr.

notatur pariformiter ex ea ratione et precarium
finitur in l. cate 6. de precar. qua etiam St. V.
lib. 71. ad eandem quia precarium perdit semper a
conducentis voluntate l. 1. de precario. ex ea etiam,
ratione idem aperit Consultus si decessit ille, qui
locavit d. l. 1. h. t. quia cessat per mortem voluntas l.
locatio §. h. t. l. inter 26. de mandati, nisi vel cu-

Nisi curator vel tutor fuio 2. vel heredes eius, qui decessit superat,
haec tacite consent parifuerint, tunc enim cum curatore, et heredib.
fiant.

Renouata censetur arg. ex in l. plane 37. pro socio,
ut notant post Antiquos St. Faber in rationali
ad p. ad ex. Molina d. 9. 298. Exito ubi supra
n. 12. sed si sine voluntate locatus tacita, imo ipso
invito conductus remaneat in re locata fuio 2.
commisit

committit in fraudibus. Infructibus 67. §. f. de Quod si invito do-
 fructu, et ideo fructus condicuntur §. 4. §. 1. de mino pcamasit
 reb. sua. etiam postquam consumpti fuerint à con- fructum fructuum
 ductore d. l. 67. §. ult. l. ult. de condit. furt. quia committit si mra-
 eos contrahat invito domino cuius sunt fructus §. si tam ignorantiam
 pauci 67. §. locum de fructu iuncto Casu. tract. habeat.

Q. ad Afficiam in d. l. nisi quamvis deficiat
 presumpta et tacita voluntas locatoris conductor
 probabilem causam habeat existimandi domini
 locatoris permissurum ut finita locatione remaneat
 in ipsa arg. ex in l. inter omnes 16. §. recte l.
 qui 16. de fructu.

Num. 18

Et ergo speciem suprapositam prosequa Recondutione alia
 mus adiutendum est quod ista reconditio, quae conductio distincta
 ex tacito consensu inducitur nova intelligitur, et de a priori
 nullo contracta, quia finita locatione prima, eo tempo-
 re instantique nova altera conductio celebratur, quia
 cum prima coalescit, unde si fideiusor accessit primae
 locationi pro ea tantum obligatus est, non autem pro
 secunda nisi prius ipse concesserit l. cum Hermez 7.
 C. h. t. et notatur in d. l. 13. §. qui impleto vs.
 si non alius. Ratio est elegans, quia consensus
 tacitus inducitur inter locatorem et conductorem,
 non autem in fideiusore, qui tantum primae loca-
 tioni accessit, quapropter nisi novus accedat consen-
 sus fideiusor non potest esse novae reintegrationis
 tractus, cum fideiusor finitorem fuerit, et ab argu-
 mento notandi ad rem sunt l. ult. de pactis l.
 Signu-

Stipulatio 63. de Auz. dot. L. cum maritus 29. § 1. de
pact. dotal. L. in insulam 12. § ult. solut. matrim. L. 7.
nouata obligat. C. de rupt. accidit quod nouata prius obligatione
liberatur fideius- cui accesserat fideiusor liberatur manet; nisi in 2a
for. etiam se obliget L. ubique 60. de fideiusorib.
L. nouatione 4. C. eodem. ergo contracta noua locatio-
ne per tacitum. consensum fideiusor non remanebit
obligatus d. L. cum Hermos. 7. C. hoc tit. Vltimus
fideiusio quia quia fideiusio tanquam stricta non recipit extensio-
stricta non reci- nem L. Labeo § fin. de recept. arbit. L. penult. indi-
pit extensionem. catum solui. L. Lucius La segunda § Paulus de ad-
ministrat. tut. L. fideiusor 27. Ver. nunc incertum C.
de fideiusor. Faciunt etiam L. quare 14. in princ. h. t.
L. fideiusores 68. D. de fideiusorib. L. centum capue
de eo quod certo loco L. 2. § fin. qui vatis. cog. Pro
quam illustratione videndi sunt Casae tract. 3. ad
H. in d. L. centum, et in reit. ad text. in L. 91.
§ nunc videamus de V. D. Mexilus lib. 4. vacant cap.
23. Donel. in d. L. centum capue; Genoa legum con-
ciliatar. pag. mehi 823. Conanus lib. 5. comment. cap. 7.
Corrauius lib. 2. miscelaneas. cap. 12. Larrea decis. 37.
num. 9. et 29. ex ea etiam ratione, si res alienas do-
mini consensu pignori dedit conductor ad securitatem
pensionis renouata locatione non manebunt obli-
gata nisi expressus domini consensus interueniat d.
L. B. § quod si impleto vel si non alij, quia non
potest nocere tacita reconductio ei cum quo nihil
actum est, argum. d. L. ult. de pact. L. 63. de iure
dot.

52
dot. Secus enim est si res propria conductor obligat^{reconditio fit ay}
set, tunc enim renouato ex tacito consensu contractu^{qualitate pignori}
durat etiam pignoris obligatio, ut expresse dicitur in^{rei propria non v.}
d. l. 16. C. h. t. Quamvis enim par soleat esse causa^{aliena m. Domi}
pignoris et fideiussorum l. promissor 21. §. fin. de const. consentiat^{mus iterum expresse}
secum l. 1. §. iubet de collat. bonorum l. 4. §. ad ex-
ci de fideiussor. libertat. tamen in presenti diversa^{Hac Notui Multo}
est ex eo quod pignus accessio est prioris obligatio^{ai sent. semper mi-}
nis consensu contractae, et perinde renouata confectura^{si suspensa visa est}
locatio cum suis qualitatibus quemadmodum antea^{Alioquin semper ac}
erat quoad ipsum conductorem, qui ultro, et denuo^{Stipulatio non valet}
consentit, non autem quoad alterius praedictum titulum idem in fide-
ut post antiquiores nouiores docent Interpretes. Quis fore quisque falsy
ciatus lib. 2. de praesumpt. cap. 17. Antonius Gab. in^{sit nemo non vidit}
dation. ad d. §. qui impleto. Cuius de fideiussoribus^{Alioquin Stipulatio}
cap. 20. §. 12. Virrius lib. 2. select. cap. 48. Ant. Gomer^{qua ut talis non va-}
d. cap. 3. n. 17. Nozuerol allegat. 21. per totam. Mon^{let valeat ut palby}
tica de tacit. convent. lib. 5. tit. 15. num. 19. cum segg. ^{contra l. 1. §. 1. v. v. s.}
Salgado in Laberinto cred. 2. p. cap. 27. num. 66. Nec-^{contra de V. O. vide}
dente tamen consensu fideiussoris ipse remanebit obli-^{l. cum stipulatus 143.}
gatus d. l. 7. C. h. t. quod non intelligas ex renouat. quia huius Schole dis-
fideiussoris; haec enim non solo consensu contenta est^{placuit utpote nouiter}
sed per stipulationem fit l. 1. §. verbis cum seq. de oblig. indulta
et act. l. in hereditatem 32. vers. in summa P. mand.
l. 5. §. satis acceptio de V. O. l. graeci 8. de fideiussor.
rib. l. blandius 42. C. eod. Caus. lib. 2. tit. 6. §. 3.
quapropter solus consensus non poterat renouare obli-
gationem d. l. 35. inf. de V. O. cum supra allatis.
Puto

Quo tamen ex illo novo consensu fideiussorem obliga-
tum manere ex constituto l. 1. §. 2. de const. pecun.
ab argum. iuncta l. 1. §. debitum eod. tit.

Num. 19

Reconductio non fit

per totum tempus

quo t. sed solum pro

tempore quod semel

fructus percipiatur, et cum

ita si in anno per-

cipiuntur pro diebus

si semel pro quinquen-

niis pro illo si quoti-

die ut in rub. pro-

tantum quotidie

idem de sexui, et

similibus. mor erat

locare in quinquen-

niis.

Advertendum etiam est quod hac reconduc-

tio non per omnia coalescit, prima conductione, ita ut

renouata censeatur per illud tempus quo prima contra-

ctus fuerat, sed tamen renouata censebitur per illum an-

no in quo tacuerunt d. l. 13. §. qui impleto in f.

ponamus primam locationem factam fuisse in quin-

quennium (uti mor erat) l. si quis domum §. 1. §. 1.

si domus h. t. l. si quis §. 1. §. 1. de reb. cred.

l. si filio §. 2. §. ult. solut. matrim. l. inficiando §. 1.

fin. de furt. l. qui quatuor §. 1. §. 1. de legat. §. 1.

si a Colono §. 1. de fideiussorib. sic intelligenda. nec

obstat dictis num. antea iuncto Casae lib. 22. qua-

tion. Pauli in d. l. sicut vectigalia publica, qua in quin-

quennium publicanis, et municipibus locabantur.

Plinio lib. 2. epist. 8. Varro lib. 5. de lingua

latina) quamvis enim transacto quinquennio con-

trahentes tacuissent non per quinquennium, sed

tantum per annum renouata censebitur locatio

Ratio est quia tacitus consensus, qui inducitur

in reconductione provenit ex taciturnitate et pati-

entia, et ita in tantum durat in quantum ex taci-

turnitate consensus induci potest, et cum locatio ha-

beat tractum successivum, ut praeter vulgata iura mi-

hi singulatiter probatur ex l. ii servus §. 1. §. fin. de

stipulat. servor. l. sed etri §. 1. §. si operas l. si operas

U. D. de usufr. pro quarum explanatione videnda
 sunt Cusae. lib. 27. quæstion. Papin. in d. l. 18. et in ve-
 ritat. ad tx in l. 16. §. 1. de V. o. Fab. in ration. ad-
 dict. l. 25. §. si operas de usufr. Castillo de V. o. cap.
 11. num 16. requirit consensum tacitum cum ipsa tem-
 poris successione, unde quatenus consensus tacitus ad
 est renouatur locatio in 1. et 2. et seqq. annis. sed si
 deficiat tantum substat in illo primo anno, in quo
 tacuerunt ut dicit Consultus in d. §. qui impleto, pendet Pendet reconductio
 enim hæc locatio tam in fieri quam in esse producta semper
 ex tacito consensu contrahentium ad differentiationem lo-
 cationis consensu expreso contractus, sed tamen quia
 in prædictis rusticis fructus semel in anno proficiuntur
 inde est ut etiam post impletum primum contractum
 paucis tempore tacuerint contrahentes, nihilominus in
 toto illo anno renouata censeatur locatio, d. §. qui im-
 plet, ut aliquid operet patientia, et taciturnitas con-
 trahentium, fructusque percipiuntur à conductore, quod
 fieri non posset nisi toto illo anno duraret, nisi tale
 sit prædium quod bis in anno fructus ferat, ut tan-
 tum semel in toto quinquennio, tunc enim renouata
 censebitur pro primis fructibus. arg. tx in l. fructus
 7. alias diuotio §. §. quod in anno cum duob. seqq.
 olut. matrum in Urbanis tamen prædictis, et in illis,
 in quibus quotidie fructus percipiuntur, tantum
 renouata censebitur prout in taciturnitate, et patientia
 perman-

permanerunt, et ita obligatus erit conductor pro eo
tempore quo locavit totius mercedis in anno
soluenda computatione, ut dicitur in l. 1. §. 3. in Vr-
banis h. t. d. l. 20. tit. 8. part. 5. quia in hoc casu
aliquid operatur taciturnitas, siquidem fructus
reconditionis percipit conductor, qua differentia ra-
tione retenta illustrantur supra dicta per Accursium
et Bartholum quem sequuntur Alciatus lib. 2. de
presumpt. cap. 17. Cusac. in l. centi Junii §. C. h. t.
Ant. Fab. in Varior. ad praed. ex. H. Gomer. d. cap. 3.
num. 15. Casus de empt. et vendit. num. 119. Molina
de Just. et Jur. d. disp. 498. nec diff. tradita inter
praedia rustica, et Urbana infringit l. 11. §. si quis lib.
cum seq. de act. empt. pro cuius explanatione interm-
dum meliorem disputandi occasionem cap. 4. nostra
tractat. consulendi erunt Donell. lib. 13. comment.
cap. 4. et ibi Orualo. lit. O. H. Fab. lib. 2. coniectur.
cap. 13. Covarrub. lib. 4. variar. cap. 15. P. Barbosa
in l. Quoties §. 2. p. num. 23. solut. matr. Valascus
de partitionib. cap. 28. Hodie tamen differentia haec
quoad rustica et urbana praedia non observatur, sed
non facta denuntiatione ab uno ex contrahentibus
(apud nos dicimus Desaucio) tempore consueto in eo
loco ubi locatio facta est statim relocatio inducitur
pro toto anno etiam in praedijs urbanis, ratio est
quia domus locantur certis annis diebus, veluti
Quia

Qui Ioannis, aut Qui Michaelis, et si tantum
teneatur conductor solvere mercedem pro rata ha-
bitationis, vel paret ante annum expelli a locatore,
magnum sequatur utrique detrimentum locatori,
quia transacto anni principio conductor non in-
veniret, conductor quia domum non haberet, aut
non facile inveniret, quod non ius, et consuetudine
inductum est, ut aliqui ex pragmaticis existimant,
sed ex l. 8. tit. 17. lib. 3. fori ubi induitur velocitio
pro toto anno, etiam in praedijs Urbanis, consulendi
sunt praeter supra velatos Palacios Rubios in Rubrica
de donationibus inter s. 62. num 28. Vela divinitat.
12. num. 13.

Num. 20.

See qua diximus de locatione renovanda
ex tacito consensu in d. s. qui impleto tam in praedijs
ruralibus pro toto anno, quam in Urbanis pro tempore
habitationis limitat Consultus in vers. ult. eiusdem
s. ibi: nisi in scriptis certum tempus conductione compre-
hensum est. qui quidem vers. quatenus de scriptura
mentionem facit de eo casu intelligendus est, quo con-
trahentes expresse ab initio dixerunt non aliter per-
fectum in contractum, quam si scriptura fieret, quomo-
do ante Iustinianam constitutionem potuit scriptura sus-
pendere perfectionem contractus, ut dicebamus ad expli-
cationem l. 2. de contrah. empt. l. 1. de ven. et comm.
quamvis praedict. vers. imposito interpreti tribuat Fab.
Decade 96.

Explicit Vers. nisi
in scriptis l. 3. ff. 3
l. 13. h. t.

Decide de. error. 6. et Tribonian in Rationali ad d. ho.
sed quatenus de non renouanda locatione quando
per scripturam contractus factus fuit mentionem fa-
cit difficile est, in ea enim varia est interpretum sen-
tentia, nam alij asserunt eo casu non induci relo-
cationem, etiam si deus tacitus consensus, et pati-
entia ex parte contrahentium, nam tacitus consensus
non potest renouare contractum, qui non consensu solo
sed scriptura perfectus fuit, quapropter nisi deus
scriptura fiat non potest reconductio induci, quia
tacitus consensus nihil prodit in his contractibus, qui
solo consensu contenti non sunt, l. obligamur 52. §.
penult. de oblig. et act. l. figulus 35. §. ult. de V. O.
iuncto Merilo. lib. obseruat. l. cap. 1. quam senten-
tiam tenet communis cum Accurs. et Barth. in eo et
et eos sequuntur R. Gomez lib. 2. variar. cap. 3. num. 16.
et alij quos refert Pillon ibi: sed hec interpretatio com-
munis facillime rejicitur ex eo quod reconductio noua con-
ductio separata est à prima, ut probauit in d. l. si cum
Hermesf. 7. C. h. t. l. 13. vers. quod si impleto ff. eod. sed
deus ex tacito consensu potuisset induci locatio ex d. l.
35. §. ult. de V. O. l. obligamur 52 de obligat. quia solo
consensu contenta est, ergo nihil prohibet quod scriptu-
ra ex voluntate contrahentium antecedentem locationem
perficeret quominus noua inter ipsos contrahentes lo-
catio, ex nouo isto consensu, quo solo contenta est, nam
si conductio ex natura sua non requirit scripturam
sed solo

ea. solo consensu et perficitur. Inconsequens est dicere de
 constitutionem. Diversam naturam exortu, ut vult Innocentius.
 Soperi recte fundat Molina d. q. 498. Ver. maius. Quapropter dicit
 illi. absque recordationem etiam induci, quatenus antea
 tui minus notitia celebratus esset, quorum sententia. Sed
 observatur, nec quatenus superior admittitur sententia. Quod
 effectum habet, ex quoque scriptura agnosci non potest, an ipse
 ad probatorem tantum, an ad perfectiorem in voluntate patris
 adhibita est, sed ad hanc hanc sententia difficultas adhuc re-
 manet. d. Ver. pro cuius expositione. Casus ibi supra absque
 exceptionem. Consulti non eo tendere, ut regit recordationem
 quando antecedens contractus in scriptis habitus fuit. Sed
 immo potiusque in Urbanis tantum per tempus. Habitatio
 et in Urbibus per annum, non autem per antecedens quin-
 quennium. Relocatio inducitur, si tamen non in scriptis
 preteritis locatio facta fuisset, quia tunc per totum quin-
 quennium induci absque predictis. Propter subro-
 gationem, ut ipse fundat, quae sane subrogatio induci
 etiam debet, quando solo consensu per quinquennium
 locatio antecedens contracta erat. Quare rectius dicitur
 est exceptionem. Consulti eam esse, ut relocatio inducatur
 tam in Urbanis quam in Rusticis praediis, eo modo, quo
 antea dixerat, nisi in locationis scriptura, certum tempus
 per quod novae locatio apponitur, casu quo
 contrahentes tacuissent, ut patet ex ipsis verbis ibi.
 nisi in scriptis certum tempus locatione assignatum
 est. Quae sane verba non possunt intelligi de certo tem-
 pore ultimi contractus. Tum quia regulariter cum pra-
 efinis.

finitione temporis locatio celebratur, et per consequens su-
perflua. Verba essent certum tempus, quia semper sup-
ponitur contractam et locationem. Firmum autem dicendum
est quod in §. qui impleto Consultus locutus fuit de
locatione, in qua ab initio nullum tempus fuit assignatum
cum exceptio faciat regulam in contrarium, quod est
contra ipsius litteram, qua dicit impleto tempore locationis
relocationem induci per patientiam praesentem Consultus de-
bet intelligi, cum certum tempus etiam ad relocationem
contrahentes apponissent, si finito tempore prima locatio
tacuissent tunc enim non observabitur distinctio ab ipso
allata, sed standum erit patrii posita. Sed dicitur, ergo
haec reconductio non tacita, sed expressa est, quia facta
fuit ab initio sub conditione si tacuissent, sed respondeo
negando consequentiam, quia tantum dictum fuit, quod
cum quo tacuissent induceretur quae relocation (quod qui-
dem aliter ex huius dispositione fit) ea cum in tempore ab
eis destinatum, sed ex hoc potius in scriptis quam sine
scriptis fieri debeat, neque auctor nostrus dicit, neque in re-
sponso nisi cum ratione prima sententia respondet. Neque
ut liceat ei quod audentia argumento dicamus non regere, quia cum
que tempore a loca natura contractus alterata sit per scripturam, et reconductio
tunc reudere soluta
sequi debeat vestigia locationis antecedentis (quod negare
nequeunt), inde est, quod in presenti requiratur quod
tacuit, quod si in scriptis id expressum fuerit, ceterum si etiam sine scrip-
tura per tempus ce-
tum tempus comprehenderetur et pariter ratione
celebratur, veluti per idem foret.

Idem dicitur quod
locatio in praedictis ver-
bis per tempus re-
celebratur, et ita pro
proponitur anno, quo
domum habitauerit
conductor certam men-
suram praestabit. Ita
ut liceat ei quod audentia
argumento dicamus non regere,
quia cum
que tempore a loca
natura contractus alterata sit
per scripturam, et reconductio
tunc reudere soluta
sequi debeat vestigia
locationis antecedentis
(quod negare
nequeunt), inde est,
quod in presenti
requiratur quod
tacuit, quod si in
scriptis id expressum
fuerit, ceterum si
etiam sine scrip-
tura per tempus ce-
tum tempus comprehenderetur
et pariter ratione
celebratur, veluti per
idem foret.

Item de i per quos annos, inquit, domum conducebat tunc tem-
pore statuto, i. annus. Incipit per toto anno reconductio celebratur.

Intelligitur, ut in praedictis verbis, et hoc provenit, quia si tempus certum fuit celebratur.
Haec ratio hodie eadem ratio contingit quia tempus adicitur semper.

Capitulum 23

Cap. II.

De substantialibus loca- tionis, et conductionis et quæ res locari possunt.

Exhibemus primum substantiale locationis contractum, cui
formam dat huius contractus, tam in modo utendi, quam in
tempore quo finiatur, minoremque designat, et assignat leges
contractus in locatione rerum, et factorum succedit, nunc sequitur, necesse est
quod exstat in illis verbis definitionis, in qua re, vel opere, vel
ex quibus apparet, quod sine re, vel facto quæ locatur non potest
consistere locatio, est enim materia huius contractus, rei, rei, vel ope-
ra (ut aliqui dicunt) et quemadmodum sine re, quæ veniat non
consistit emptio. *Si sine re d. de contrah. empti.* ita sine re, in qua
datur usus non consistit locatio, omnia contractus affines sunt, et ex
utroque parte interventu rei dividuntur, alia locatio non remaneat
in terminis locationis, sed transiit in aliud genus contractus. *Si an-
teneat d. de immuni. servitudo;* iterum per ea verba significat
onus in hoc contractu tantum transire in locatorem *si re
si quis domum d. ex conducto d. si si fundus d. si in l. d. d.*
d. colonus d. si miles d. d. h. t. qui in legali significatione, et quilibet
etiam comprehendit si ad servitutem non referatur *d. 2. in l. n. tit.*
Opera, quia usus etiam factorum, et operarum locatur, cum tunc
certa mercede facienda accipiat eo modo, quo iam dis-
cernimus, vel cum opere diurna, aut nocturna liberi homines
aut eorum certa mercede conducunt, *Si item quærit d. d. d.*

Cum. I.

cum

cum segg. l. 22. §. cum insulam l. in operis 26. l. qui insulam 30.
§. penult. l. qui operas 38. l. 58. §. 4. cum l. segg. et alijs passim h.t.
l. 3 de usufr. leg. l. 4 de usu et habit. l. 3 de his qui notantur infam.
l. 2 et l. 22. l. h.t. Transferta ergo in conductorem usus rei tantum
non autem mutatur dominium in locatione l. non solet 39. h.t.
l. 2. §. adeo eodem. l. Sabirus 20 l. conuenit 63. l. cum manu
rata 80 §. fin. de contrah. empt. §. item quæritur inst. h.t. nec pos
sio, quia locator per conductorem sibi retinet possessionem rei lo
cate l. officium 9. de rei vindicat. l. si pignus 37. de pignorat.
act. l. nunquam 34 §. si sexus 3. in fin. l. non solum 33. in fin.
de usufr. l. si quis 40 per totam l. si id quod §. 4. l. si aliquem
28. l. rei pignor. 37. de acquir. posses. conductor tamen solum
habet detentionem ipsius rei quomodo intelliguntur ex. in l. ex
conducto 18. in prin. h.t. uide l. Donell. lib. 13. cap. 7. ex quib.

Diff. inter locatio
nem et conduct.

Remissum l. vlt. de
condit. cda data

ubi n. est emptio quia
pauca tenet domi

rium dare non xuy
permutatio quia est

pretium, est ergo
do ut des et in hoc si dominus sit traddens, aut usufructuendi conditio si dominus non

solo casu distingui sit l. clauibus de contrah. empt. alioquin si animus iste deficiat

tuz do ut des a
Vendition non valet l. cum mansuata 80. §. vlt. de contrah. empt.

Verum permutatio
exornant Donell. 13. comment. cap. 10. et ibi Donell. l. 1. §.

Venditor solo ad
Idem Donell. de prescript. Verb. cap. 4. Corianus lib. 3. commentar.

rei traditionum
Cap. 18 l. y clam. 6. membro eclogia 6. Larrea de iur. 12. num. 16.

et ut rem habere
Meritis lib. 1. Varior. cap. 19. et plura apud Schiffradegerum lib. 2.

liceat non accipi
ad Fab. tract. 3. et 4. In locatione tamen non agitur de dominio

entis facere
transferendo l. conuenit 63 de contrah. empt. cum supra allatis

deducitur differentia inter emptionem, et locationem, nam in vendi
tione quamuis venditor non teneatur dominium transferre, imo
si id præuere cauere non contrahatur venditio l. vlt. de conducte
causa data, sic intelligenda, sed tantum tradere, et de extinctione
cauere, si forte non liceat emptori rem habere, l. ex empto 44.
§. 4. l. si sexus 30. §. vlt. de action. empti. l. rem alienam 28. §.
l. si sexus 30. §. vlt. de action. empti. l. rem alienam 28. §.
contrah. empt. tamen animus contrahentium ille debet esse ex na
tura contractus, ut mediante traditione dominium transferatur
do ut des et in hoc si dominus sit traddens, aut usufructuendi conditio si dominus non
solo casu distingui sit l. clauibus de contrah. empt. alioquin si animus iste deficiat
Vendition non valet l. cum mansuata 80. §. vlt. de contrah. empt.
exornant Donell. 13. comment. cap. 10. et ibi Donell. l. 1. §.
Idem Donell. de prescript. Verb. cap. 4. Corianus lib. 3. commentar.
Cap. 18 l. y clam. 6. membro eclogia 6. Larrea de iur. 12. num. 16.
Meritis lib. 1. Varior. cap. 19. et plura apud Schiffradegerum lib. 2.
ad Fab. tract. 3. et 4. In locatione tamen non agitur de dominio
transferendo l. conuenit 63 de contrah. empt. cum supra allatis
elegant per argumentum ex. in l. penult. §. in iur. de legat. 2.

Sed

Sed tantum transfertur virgini licet in conductorem. Sex con- Locutor de similitu-
 duto 15. cum supra dictu sit. tenent hanc differentiam Illustran- virgini licet pra-
 tes Hotoman. in epitome ad rostr. tit. num 25. Bonellus 13 con- saxe
 sument. cap. 7. Robertus lib. 1. animadvers. cap. 11. Schirvodeg. lib. 1.
 tract. 18. Saxea de iur. 11. num 11. et 12. Morla in impetro tit. 10.
 num. 9. Guald. de iur. lib. 3. cap. 8. art. 4.

¶ ^{Vendi} Locu Sed praedictam differ-
 entiam inter locationem et ^{conducionem} et quod tantum agatur
 mea de transigendo per se ex verbis definitionis inferunt e-
 quentia. ¶ Quia si ea esset natura locationis, aut substantiae ip-
 sius sequeretur quod si inter contrahentes actum esset, ut dominum
 transferatur, transgomeretur contractus in alium contractum et in-
 nominatum, vel innominatum, quemadmodum transgomeretur ven-
 ditio in locationem si contra ipsius naturam agatur de dominio non
 transigendo l. cum manu fata §o §. ult. de contrah. empt. et in
 contractum innominatum si praeter agatur de dominio transig-
 endo l. ult. de conditione causa data, similiterque depositum
 transit in mutuum si ab initio, vel ex post facto praesentem contrahentes
 de vii rei contra depositi naturam l. certi § in fine cum l. seq. de
 reb. credit. l. 11 §. Eleganter depositi, aut non tenetur locatio etiam
 si id agatur ut ~~conducio~~ transferatur, et alia eiusdem generis res-
 citur l. in nauiem §. ult. ubi dicitur. H. ferius duo esse genera rerum
 locatarum, primum quando non mutatur dominium in locatorem,
 alterum quando eiusdem generis reddit non idem per se
 in eadem ita, id est transfertur dominium, quia in eadem
 ita est mutuum contrahere l. tutor 19 §. fin. ad Pellian. l. sea-
 uo 65. in §. ad Tribell. l. 2. de reb. cred. aut quasi mutuum
 l. procuratoris §. scilicet dedi. de Tributaria abs. l. 3. §. fin. ad
 Plaudonian. ergo differentia nulla potest assignari, quia equi-
 dem dignius reddit ex §. convenit. 65. de contrah. empt.
 ubi si dominium in locatorem mutatur non locatio, sed emptio

contractus

contrahitur, et in eadem sepe per mutationem contrahi a-
xi. Pom. in l. scribit 34. Veri in auisive de auro, et argento
lec. 2. quia dominium transferri potest in locatione saluo ma-
nente contractu probant iura in l. 22. §. cum inculam h. l. §.
redemptoris 39. de rei vindicat. 3. probatur ex l. non solet 39. ff.
Locati ubi dicitur locationem non solum mutari dominium, ex-
go aliquando solet, argum. ex in l. quamvis 14. C. de iur. et
facti ignorantia iuncta l. de die §. si sexus, qui satisfaciunt. l. 2.
§. fin. de iure fisci, et vim argumenti agnoscunt Cusae lib. 19.
quast. Papin. in l. 1. de iur. et facti ignor. §. fin. Valascus de
iure emphyteutico cap. 29. Garcia de expensu cap. 14. Quod pro-
bati videtur ex parum notatis ad rem ex. in l. in omnibus
55. de obligat. et alt. ubi dicit Consuetus quod in omnibus reb.
qua dominium transferunt necessarium est. utriusque contra-
henti consensus, alias dominium transferri non potest, et po-
nit exemplum in venditione, donatione, et condictione, exgo
non solum potest recipere dominij translationem locatio, sed
ex natura sua id altum videtur inter contrahentes ut domi-
nium transferant, ut in venditione dicebamus, alias ratio ge-
neralis illius ex. comprehendere non posset condictionis casum.
5. id probatur ex eo quod locatio in perpetuum fieri potest in
l. viam veritatis h. l. et in l. 3. C. de locat. praed. lib. 12. ubi men-
tio de perpetuariis condictionibus, et tamen in hoc casu trans-
fertur in conductorem dominium utile et ideo utilem in rem
habet actionem l. 1. §. 1. si ager vestigalis vel l. 1. §. quod ait
grator de superficiesibus, exgo non repugnat natura locationis ut
transferatur dominium, alias facta locatio in longum tem-
pus degeneraretur contractus, in altum qui recipere dominij
translationis, arg. d. l. cum mansuata 80. de contrah. empt.
 tandem ultimo probatur sententia quam fundamus pot. expendi
ignota ad hanc rem iura in l. sicut 20. §. fin. cum 2. reg. h.
l. sexus 16. de periculo et commodo l. 3. l. quazo 54. §. fin. §. lo-
cati. In quibus omnibus translato dominio per venditionem,
aut ali

aut affirmationem in emptionem seu traditione conuicti lo-
catio in ipsa se vendit inter venditorem, et emptorem in loca-
tione celebrata in ipsa venditione: ergo non reueniat dominij
translatio contractui locationis, alias cum multis in his speciebus
diebus contractibus locationis, et venditionis, unus alterum tolle-
ret, quia nec venditio stare posset stante locatione si non reu-
peret dominij translationem et l. cum manu facta § in fine
nec stante venditione posset permanere locatio ratione diuersae
naturae, sicut accidit in contractibus depositi, et mutui, qui
simul stare non possunt, d. l. §. inf. cum seq. de reb. credit.

Sum. 3

Dei. in d. d.

non obstantibus praestatis fundamentis contra dictam differentiam
adhuc dicendum est, quod quemadmodum digestus prius res ab
ipsa se, et ab ea separatur, ita digesta locatio a venditione, nam
in illa agitur de usu transferendo, in hac tamen de dominio,
aut usucapiendi conditione, ut iam probavi, quapropter domi-
nij translatio repugnat substantiae locationis, et ideo locatio
in nobis huiusmodi sufficiens titulus non est ad transferendum do-
minium, et per consequens ex ea non potest causari titulus ad
usuapiendum l. 2. c. de prescriptione. 30. vel 40. annorum,
quia per eam dominium transferri non potest, nec possit,
quia remanet perus locatorem, et probata ex l. 39. h. t. si ab-
solute intelligatur, ut postea dicam, et ex l. conuenit § de
contrah. emot. ubi inquit Consulatus totiens locationem esse, quo-
tius res, in qua aliquid praestatur, eius manet, cuius antea
fuerat, nam si dominium immutatur, tunc emotio contraria
intelligitur. Et probatur ex l. Sabinus 20. et in l. 2. §. adeo
§. item quoniam §. inst. h. t. ergo translatio dominij repugnat
substantiae locationis, non quidem a Consulatu dicitur quod eo casu
transfertur contractus hic in venditionem, sicut etiam, quia
adeo repugnat translatio dominij locationi, ut non solum ex
disposit.

dispositione sui, ex quo ea natura data est huius contrahu non potest recipere dominij translationem, sed exposita ex natura rei eam admittere non potest nisi destrueretur contractus, nam translato dominio in conductum non potest consistere conductio antea contracta, cum conductio rei propria nulla sit, l. neque pignus §. de regul. iuris (cum tamen ibi locatio pro toto contractu accipiat, et sic verificatur ratio in conductione, ut dixi cap. 1.) l. si de eo §. de acquir. pos. l. ei a quo 21. inf. de iurisdictionib. l. qui rem propriam 20. l. ad probationem 23. C. h. t. et ideo inefficax est contractus locationis nec tenetur dominus ex locato ad ^{solv} solutionem pensionis, quia nulla nata fuit obligatio l. si de eo §. de acquir. pos. et si pensionem invenienter solvere repetere potest, arg. tx. in l. servus 37. de condit. indubit, nisi conductio a domino fiat respectu possessionis, qua penes alium erat, nam tunc consistit conductio rei propria, l. si pignus 37. de pignorat. act. l. si aliquam 28. l. rei pignoris 37. de acquir. pos. l. non solum 33. inf. de iur. cap. ut pro illius tractatione, et explanatione horum iurum exornant Cusac. tract. 7. ad diffican. in l. §. 5. et in recitatione ad text. + 28 et 36. de acquir. in l. quedam 77. de rei vindicat. et ad tx. in l. 39. h. t. Petrus, §. 1. Si famus in Faber et Gotofred. in d. l. §. de reg. iur. et ratio superioris principij in eo consistit quod translato dominio in conductum non potest peripere fructus in re aliena virtute obligationis, quae ad eos percipiendos indulta fuit, sed percipere ratione dominij, ex quo potentior induitur ratio, ut dixit Si famus in d. l. 28. columna 2. ex quib. deducitur quod si transferretur dominium in conductum destrueretur contractus, quia acquisito dominio res pervenit ad casum a quo recipere non poterat cum conductio rei propria non valeat d. l. §. de reg. iur. et ad rem elegans est tx. in l. quedam mulier 72. de rei vindic. ubi ad hoc ut valeat conductio facta a domino requiritur quod praecedat donatio valida, ex qua possessionem ipsius nomine locatus

+ 28 et 36. de acquir. in l. quedam 77. de rei vindicat. et ad tx. in l. 39. h. t. Petrus, §. 1. Si famus in Faber et Gotofred. in d. l. §. de reg. iur. et ratio superioris principij in eo consistit quod translato dominio in conductum non potest peripere fructus in re aliena virtute obligationis, quae ad eos percipiendos indulta fuit, sed percipere ratione dominij, ex quo potentior induitur ratio, ut dixit Si famus in d. l. 28. columna 2. ex quib. deducitur quod si transferretur dominium in conductum destrueretur contractus, quia acquisito dominio res pervenit ad casum a quo recipere non poterat cum conductio rei propria non valeat d. l. §. de reg. iur. et ad rem elegans est tx. in l. quedam mulier 72. de rei vindic. ubi ad hoc ut valeat conductio facta a domino requiritur quod praecedat donatio valida, ex qua possessionem ipsius nomine locatus

locatoris transfructus dominium. Notat Fab. in rationali
ad illum tx. post Antiquiores.

Ratio ex dictis manifesti apparet. Num. 4.
quod pactum appositum de transfructu dominium in re con-
tractu vitiat eum; tamen appositum contra substantialem ipsum,
quod proprium est pacti, contra substantialem appositum, ut Fulga-
ritur notatur ex l. 9. in f. cum l. seq. de reb. cred. l. ubi ita do-
natus 27. de mort. causa donat. l. cum manu lata 80. in fine
de contrah. empt. Nec obstat difficultas ex in f. in naum 31. ad-
ductus in l. difficultate, pro cuius illustratione ad eam partem, qua
de actione oneris auctoris spectat, et quod sit auctore locata, vi-
dendi sunt Cusac. lib. 8. observat. cap. 15. Gouan. 2. variat. cap. 14.
Reuad. 2. variat. cap. 7. Anton. August. lib. 8. observat. cap. 6.
Donell. lib. 13. cap. 9. et ibi Oruald. litt. Q. Causa de empt. et ven-
dit. num. 46. Fab. in rationali ad illum tx. Sed pro solutione ta-
men difficultatis, quatenus asserit dominium transferri posse
in locatione communia solutione Faber in rationali ad leg. 39.
et ad leg. 31. h. t. et eum sequentis Schifordigerus lib. 5. tract. 18
q. 1. circa finem, qui asserunt casum irregularem esse, qui pro-
ponitur in l. in naum 31. et propterea dicit Corneus in d. l.
39. locationum non solum transferre dominium, quasi aliquando
soleat scilicet in casu d. l. 31. et communia etiam improbabili.
Nec sequenda Hotomani sententia, qui in epitomate de nosa.
tx. num. 7. et 8. et lib. 4. observat. cap. 10. fatetur variam con-
suetudinem in d. l. 31. et in d. l. 65. de contrah. empt. et in l. 34. de auro
et argento leg. quem sequitur Gualin. de viis lib. 3. cap. 8.
art. 4. et emini etiam, qua pro explanatione l. luterus 24. l. 25.
§. 4. l. Publia 26. l. si scutum 29. §. 4. ff. de positi et
l. in naum 31. quatenus de deposito loquitur convergent ex
primario nostro Gabrieli. Henricus autem Primarius Pichard.
in prime. inst. q. modis re contrahitur obligatio ex num. 60. Mor-
la

la in empoxio tit. de reb. cred. in praximis num. 25. et contra
eorum solutionem acriter disputans Saxea decis. 14. ex num.
55. quae ratio notari poterat pro solutione nostra difficultatis.
Omnis ergo istis posset responderi quod eo ipso quod fumentum
in nauem Sauphebi ad mensuram inductum fuit, et confusum
cum aliorum fumento, amisit dominium fumentum dominus,
et ita translatum fuit in Saupheum, consequenteque mutui
contractum intelligitur propter obligationem reddendi tantum-
dem in genere suo l. 2. de reb. cred. praxe. inst. quib. mod. se con-
trah. et ita sentit Alfenus in hoc casu incredulum in quod est
mutuum, vel quasi mutuum contrahere, ut probavi num. 2.
sed tamen quia voluntas contrahentium locandi vestram
fumentum non autem mutuum contrahendi fuit, et opera mor-
ces interueniat, quod contractum est mutuo, ideo asserit Al-
phenus locationem manere, quamvis negari non possit hoc
egredi locationis notissimos terminos, ut dicebat in simili Pa-
pin. in d. l. 24. de pignori. Notant Cusae. quest. Pap. in d. l. 24.
et in rector. ad d. l. 31. quam ponit post titulum C. de locato d.
lib. 7. obreuat. cap. 32. nec ab eo dissentire videtur Faber in
ration. ad dict. tx. et Cusae. sequitur Cusae. ad Donell. lib. 13.
cap. 9. lit. D. sed quamvis haec probari possit, tamen ex eo ma-
nifeste conuenit non esse substantiale locationis quod ex ea
dominium transferri non possit, alias eo ipso quod egredietur
conventio eius substantiam, non posset permanere in terminis
locationis, quin inuenerit in alium contractum, nominatum,
vel innominatum cap. l. 80. de contrah. empt. Ulterius quia,
etiam si admitteremus procederet tamen in singulari illa specie
sed haec singularitas non componitur cum generalitate Alpheni
qui pro actione duo statuit esse genera rerum locatarum, in
quo dominium non transfertur, alterum, in quo transfertur
Nec etiam iuratur ex l. 24. cum supradictis depositis, nam ne-
gamus substantiale depositi esse ut dominium non transferatur
substan-

Substantiali enim ipsius incustodia tamen gratuita consistit
 et si aliquid contra pactum sit non remanet depositum l. 1. §. si qui
 rerum depositum cum a l. 1. quod quidem tenetur excludit
 rei, et sic transit in mutuum l. 2. §. 1. cum sequenti de reo. ced.
 l. 1. §. eleganter ff. de positi, attamen quod transgreditur domi-
 nium non est contra substantiam depositi, quia nec deficit
 gratuita custodia, imo magis de custodia obligatur, cum omne
 periculum rei praestet ex ratione l. quae fortuitis 6. cum vulgati
 C. de pignor. act. translato dominio, q. tamen non praestat
 ex ipso contractu nisi expresse convensum erit l. 1. §. si an vene-
 rit, et §. reperi de positi l. contractus 23. de reg. iur. et ita transgredi
 dominium in deposito est contra regularem naturam ipsius, in
 quo regulariter proprietas manet penes deponentem l. 17. §. 1. ff.
 de positi. Attamen depositum manet, quamvis eas accedat no-
 tissimos depositarios, et ideo ad restitutionem datur actio de positi
 cum contractibus bona fidei, ut exornant Cujac. lib. 2. §. 99. Pap.
 in d. l. 24. quamvis vires transferantur etiam in hoc casu, tam.
 id provenit per consequentiam et tacite, quae fuit opinio Reuz-
 sij in d. l. 25. §. 1. de positi Cujac. licet Paulum in d. l. 24. et
 cum pluribus notat Saxeus decis. 44. num. 56. cum seq. et ex
 eo manente deposito transgreditur dominium in re deposita ad
 numerum iusti, ut ex nostra l. 31. tenet communis opinio
 quam sequitur l. patria 2. tit. 3. part. 5. Vbi Fugor. et ex Castilio
 Heamosilla et alijs tenet Saxeus d. decis. 44. num. 23. cum se-
 quentibus.

Quare dicendum est Substantiali locationis esse ut non trans-
 feratur dominium rei locatae, nec potest manere contractus locationis
 dominio translato rei, in qua consistebat locatio, nec contrarium di-
 cit Alfenius in specie ab ipso proposita, illi enim non locatum fuit
 frumentum, nec potest locari, quia frumentum est res, quae uno usu
 consumitur, et ita locatio in eo consistere non potest, saltem enim
 et opera vehendi locata tamen fuit, et id principaliter actum
 fuit

Num. 5

fuit inter contrahentes fumentum tamen transfertur dominum
in laqueum non virtute locationis, sed ratione confusionis cum
voluntate tradentis animo increditum eundi eo ipso quod co-
mixtio facienda erat cum ceterorum fumento, quod transpor-
tandum accepit arg. l. si alieni 28. de solutionibus, et quod in-
creditum est fatetur Ruffen. Quapropter aliud est querere an
possit transferri dominum rei conductae, quod negamus, ne
quid probamus ex d. l. 34. Aliud tamen est querere an possit
in locatione transferri dominum rei ex alia causa, ita ut in
ipsa alia locatione utraque agatur ut dominum transferatur
alicui rei, in qua non consistebat locatio, et increditum erat
ut in specie fumentum transportandi, cuius ratione increditum itur
quod quidem fatemur, quia in hoc casu vectura, et factum
locantur, dominum non transfertur per accidens ex alia causa
et in re, quia non fuit locata, quam solutionem indicavi con-
sultus in d. l. 22. §. cum insulam h. t. iurist. l. ademptoris 39.
de rei vindicta. cum his, quae pro illustratione illius legis notavi
cap. 4. sic etiam si aurum, aut argentum postulatum, aut pustu-
latum, ut legunt Celsus in d. l. et lib. 7. observat. cap. 39. Foruenti
Casaubonus, et Culmanus ad Sutorium in Neone cap. 44. cum
alijs adductis, et reiectis à Potofredo in d. l. 34. et à Caranza
in reductione monetarum cap. 2. §. 3. per totum traditum fuit
aurifici, et annullum ut vas argentum faciat constituta mer-
cede pro operis, ita ut ex eo vel alio auro, vel argento eiusdem pon-
deris traditi faciat dominum auri, vel argenti transferri in
aurificem non ex causa locationis, locatio enim in operis consiste-
bat, transferri tamen ex causa permutationis, quia materia
eiusdem ponderis pro alia datur, spectata tamen ab operis impensu
in annulo faciundo, pro quibus locatio mercede constituta facta fuit,
qua de causa permutatione fieri dixit Consultus in eadem specie
in l. scribit 34. Vers. in aurifice de auro, et argento legato nam
rei operarum locatio contracta erat, si tamen aurum ita datum
sit ut praecipue de eo et non de alio annulus fieret, tunc locatio
tantum

tantum contrahitur, nec dominium transgreditur d. l. 34. v. r.
 in aux. p. in prin. l. 2. §. adeo in f. h. t. red. m. m. n. n. n.
 tur ex qua aliquid fiat, sed et vas ex aqua suo aut tigula ex
 fundo suo alicui facere iusserit tunc emptio non autem locatio
 contrahitur l. Sabinus 20. l. Sabinus 20 l. convenit 68. de contrah.
 empt. d. l. 2. §. adeo in prin. d. §. item quare in f. h. t. Vacat
 quia cum ex parte pretium tantum fundamentum esset non po-
 tuit permutatio contrahi, et incuditioni, neque etiam locatio q.
 non pro opere, sed pro re intercessit pretium principaliter, quia
 de alienatione agebatur inter contrahentes, non autem de opere,
 totus pro opere pretium intercessit, non autem pro re dicemus
 quoties res in qua fiunt, dominium non immutatur, ut in casu,
 quo aurum datur, ut ex eo precium annulus fiat, ut antea dixi.
 Et sic intelligitur d. l. 68. quae omnia quoad praem. optime
 conducunt ad separandam locacionem a venditione. Pro solutione
 Gabellae, quae ex hac, et non ex illa debetur videndi sunt post
 repetentes in d. §. 4. Menach. de retin. rem. §. per totum, Mo-
 lina de iust. et iur. disp. 336. Putierrez de Gabellae q. 55. per
 totam.

l. 1. §. 12. et 13
 §. de p. c.

Tandem non obstat l. argum. deductum ex l. non solet 39. Num. 6
 h. t. nam omni casu, et factis iam relatis, et multis fragmen-
 tis eorum, quae casum singularem perunt in eo ex. in locutione
 ad legum tempus agnoscuntur argumenti, cum, ut soleat in ea mu-
 tari dominium saltem utile dicendum est quod quamvis in
 aliquibus conventionibus ea tenet admitti verbi significatio,
 tamen admittenda non est quoties regula, non autem decisio
 a consuetudine posita, quibus vitatissimum fuit verbum solet in re-
 gulis concipiendis absolute, ut dixi, et apparet ex l. qui cum alio
 §. §. non solet, l. non solet 86. l. non solent 94. l. 101. §. in ha-
 zadem de reg. iur. quae omnes ab interpretatione non ita accipiun-
 tur, ut in eis aliquando soleat, sed absolute, ut nunquam
 soleat

soleat, ut post omnes notat Sotus. in dict. H. et ita cum
arguatur d. l. 39. non autem de iure, absolute debet accipi Ver-
bum solet, ut perpetuo in locatione non possit dominium trans-
ferri, quia licet contra substantiam, ita sentit Schifordus. d.
lib. 4. tract. 18. q. 1. nec difficile, quod prima facie difficillimum
videri poterat. 4. argumentum est (3. enim iam num. anteced.
satisfactum manet) nam fatetur quod in conductione agitur
de dominio transferendo, quia mercedis, quam conductor
soluit transfertur dominium in locationem, et ille est ani-
mus contrahentium, quam concurrere necesse, ut peragatur
dominii translatio ex Reg. d. l. in omnibus Galbanus de
usu fructu cap. 3. in f. vel si maiori mysterio velli intelligere
prædict. tx. poterit dici quod quemadmodum per traditio-
nem ex alio antecedenti titulo dominium transfertur, ita
ex conductione facta à domino, si præcedat titulus, ut in l. 77.
de rei vindicatione, quia tunc conductio pro traditione ha-
beat, incipitque perducere conductor locatori nomine, et per
possessionem dominium transfertur. Ex qua etiam doctrina
potest deduci dubitandi ratio ad l. qui rem propriam Co.
C. h. t. iuncta l. ad probationem 23. C. eod. in q. quamvis
sciret conductor rem propriam esse per conductionem do-
minium non amitteret, et deducto argumento à contrario
sensu contendebat Azor. in nostro tit. et sic intelligebat secum
casum l. 28. de acquir. possessione, transfertur tamen dominium
si Iustinianus antea præcessit tit. ut in d. l. 77. et affirmant
Antiquarius, et Difanius in d. l. 28. quo sensu dicere possumus
conductione dominium transferri quemadmodum traditio
si Iustinianus præcedit titulo, et ita supponi debet in d. l.
55.

Num. 7. Neque etiam obstat Quintum argum. deductum ex l. nam
veritatis 9. in f. C. h. t. l. 3. C. de locatione prædior. civil. lib. 11.
iunct. l. 1. §. 1. ff. si ager vestig. l. 1. §. quod ait prætor de su-
per

perniciosa, quia negandum est locationem factam in perpetuum
 remanere interminis locationis, quia esset contra substantiam
 locationis, tum quia transgressa dominium in conductorem
 altem utile (ut dicunt pragmatii) tum quia in utile redderet
 dominium, quod maxime in iure utendi, et fruendi consistit si
 semper accederet fructus percipiendi facultas, ut alias de fru-
 ctu solit dici, l. si fructus d. de fructu legato. An unus
 fructus s. de fructu: degenerat ergo ea pactio in emphyteu-
 tem postquam a Terrene in l. 1. C. de iure emphyteut. eius spe-
 cies, quae antiquissima fuit detrita est media inter emptio-
 nem, et conductionem, antea tamen dubium erat in eo casu emptio,
 an condictio celebrata esset, ut constat ex d. adeo in l. 1. h. t. sed
 cum esset perpetua finitio, ideo interminis locationis non rema-
 nebat, et ideo in latissimo ff. de locatione nulla invenitur
 de perpetua locatione mentio, quinimo et rara est in Digestis
 (non autem nulla, ut voluit Ant. Fab. lib. 2. consuetudinum cap.
 11. et in rationali ad tit. in l. 1. ff. si ager vectigalis, notatus ab
 Orualdo lib. 9. comment. cap. 13. lit. O) Mentio ergo stat in l.
 1. §. 1. qui satid. cogant. l. 3. §. si ius de rebus eorum, et tota Rubrica
 C. de fundo patrimon. lib. 11. per emphyteusim, ergo transferrebat
 perpetua finitio in ea, quod dabantur inculti, et squalidi agri
 ad culturam, et meliorationem, et a plantatione, seu inestione
 appellabatur emphyteusis, cuius naturam exponunt Donell. lib.
 9. cap. 13. cum segg, et ibi Oruald. qui plures refert Sifanius, et
 Cusac. ad tit. C. de iure emphyteut. Callasius integro tract. appella-
 bantur etiam vectigalia praedia, quae ita concedebantur a tri-
 buto, vel pensione, quae quotannis pendebatur, quidquid labo-
 rent in reddenda differentia inter emphyteutica vectigalia, Ca-
 llasius q. 31. Centon. Sub. 20. consuetudin. cap. 11. et de erroribus
 decis. 63. errore 9. et 65. errore 4. Corracius in l. 16. de servitu-
 tibus

lib. 1. tit. 18. q. 2. quod probatur ex Rubrica ff. si
ager vectigalis ibi: id est emphiteuticarius ut legitur in Florent.
et in vulgat. Glos. et ex l. 1. §. 2. ff. qui satis. cog. ibi: qui vec-
tigalis, id est emphiteuticarius, quamvis in vectigalia pensionis
nomine soluta videamus civitatibus Digestor. tempore l. 1. §. 1.
ff. si ager vectig. tamen id provenit ex eo quod ex eo tempore,
quo Romani hoc genus locandi in perpetuum antiquissimum et
am receptum ab alijs nationibus, ut ex Josepho lib. 2. antiqui-
tat. cap. 24. Notat Orwald. 13. cap. ult. litt. B. et ex alijs Casac.
et Gijon. in d. tit. de jure emphiteut. acceperunt, tantum
civitates in perpetuum conducebant, invaluit tamen haec locatio
adeo ut privati praedia sua ad meliorationem ita concederent, et
quia frequentissima erat civitatibus, rara tamen privatim, adeo
in l. 1. §. 1. si ager vectigal. l. in conditionib. 219. de O. S. de
civitatibus fit mentio quamvis ex post facto frequentissima
fuit privatim, et constat ex tit. de jure emphit. cum ergo nul-
la certa natura ante Zenonem assignata esset huic contractui
aliquid emphiteutim, et emphiteuticarium appellabant d. l. 1.
et toto tit. ff. si ager vectig. l. 1. §. 2. qui satis. cog. l. etiam 13.
C. de praedijs et alijs min. aliquando etiam accipientem con-
ductorem improprie appellabant adiecta illa nota, ut a proprio
conductore recurrerent illum in perpetuum, et perpetuum d. l. 1.
ff. si ager vectig. et de isto conductore intelligenda est d. l. viam
veritatis C. h. t. et ad illam etiam referenda sunt suta in l. 1. et 3. et l.
praedia 5. C. de locatione praediorum civitatum. l. quicumque 3. C. de fundo
rei privatae, et tota Rubrica de fundu gasumoniabilib. l. 1. C. de officio
comitis sacri Palatii, quamvis illum emendent oppositores distinctio-
nem vel. Casac. in recitat. ad l. 1. C. de locat. praed. civil. Glos. de
officio domus Augustae lib. 3. cap. 25. contendentes differunt perpetua-
rium conductorem ab emphiteuticario, et ante eo. Placatus lib. 1.
cap. 37.

cap. 37. et admitens conductorem perpetuum interminis propriis
 locationis ex sententia antiq. quos nec intellexit Schifordes. d. l. l.
 inst. 18. q. 1. Veltius tamen differentiam non admittunt Conarus
 lib. 7. commentar. cap. 12. n. 2. Hotomanus in epitomae ad notam
 tit. Aracuell. de vtilitat. Sinagies. §. 4. glossa 14. num. 84. Da-
 larius q. 36. Sifan. in l. 2. de pae emphyteut. gag. mibi 246.

Ex quo
 iam apparet quod actio utilis in rem non dabatur nisi perpetua-
 tio illi conductori, qui ad meliorationem praedium accepit, ea lege,
 ut quandoque pensio soluta esse non licere domino rem conductam im-
 proprio auferre, quae actio utilis dabatur ratione dominij utilis, quod
 supponit communis opinio translatum in ore conductorem, vel
 negato dominio utili, ut contendit Ant. Tab. loci supra relati, et
 cum transiit bene Schifordes. ubi supra q. 3. ex eo quod utilis actio,
 quae ei dabatur contra quemcumque possessorem concessa fuit ad
 exemplum vindicationis directe velut ita invitaverunt ad que-
 dia accipienda conductores in cultuam, et meliorationem, vel quia
 deficiebat actio ex contractu, cum adhuc directus non esset naturalis
 huius contractus emphyteutici, quae de causa idem etiam exten-
 sum fuit ad casum, quo res tradita fuit ad tempus in meliora-
 tionem ita ut intra illud tempus soluta pensione à conductore
 res auferri non posset l. 2. cum seq. ff. si ager veliq. reiecta et
 non admittit eorum opinionem, qui asserunt tempus ibi intelli-
 gendum est non modicum arg. l. 1. §. quod ait Praetor de super-
 ficiebus, ubi non aliter concessit praetor actionem utilem pro
 superficiem conductam nisi ad non modicum tempus conductam
 esset, et ex eo consentit pragmaticorum coheri non intellectam
 substantia locationis in locatione ad longum tempus translatam
 dominium utile, quod statim refellit dicta locationis definitio
 maxime admissio dominij utilis quod ibi non negant, et quod
 magis est repetita mentio, quae etiam in notio de locationis falsae
 non

Nam. 8

non solum in quinquennium, sed etiam in plures annos, l. si in i.
24. §. fin. l. qui fundum 32. l. cum in plures 60. §. h. t. extoruit
in illam actionem, de qua in tit. si ager vel ag. perpetua fruitio
sub meliorandi ratione, quae semel induita, etiam extensa fuit
ad casum d. l. 3. etiam si ad tempus sub meliorandi lege praedi-
um redderetur, ut recte contendunt nostri Pinell. l. 1. de bonis
maternis 3. p. num. 66. Conanus lib. 7. commentaria. lib. cap. 12. Fab.
in Rationali ad d. 1. Schifordey. alios referens d. lib. 1. q. 18. bal.
18. q. 2. quamvis aliqui ex eis relinquant illum titulum ad pra-
edia civitatum, quos in hac parte non domini in num. antea.
Nec quod adducunt pragmatici ex l. 1. §. quod ait praetor de
superficiebus aliquid momenti habet: concedimus ergo in superficie
conducta ad tempus si non modicum dari actionem de superficie
de qua in l. id est 73. cum duob. segg. de rei vindicat. l. tutor
16. §. §. de pignorat. act. l. 1. §. 1. in §. et §. his autem de superfi-
ciebus: ergo in locatione ad longum tempus transferatur utilis;
negamus consequentiam, quia deducitur utilis ab antecedenti
particulari, superficies enim, seu facultas aedificandi in solo ali-
eno, vel vendebatur, et tunc praetor sine distinctione tribuit
utilem in rem actionem, quia per venditionem eius perpetuum
transferatur, vel saltem agitur de transferendo, aut locabatur sub
lege pendendi pensionem (ut hodie fit) quotannis, quod sola-
rium appellabatur, ut notavi cap. 1. num. 1. et tunc si perpetua
erat, aut in longum tempus causa cognita utilem actionem tra-
hebatur ad exemplum directae adversus quemcunque possessorem
propter aedificiorum favorem, arg. l. quod si via 15. de donation.
inter l. cetera 48. §. 1. de legat. 1. l. si quis 6. C. de aedific. pri-
vat. ut considerat noster Pinell. ubi supra, si tamen ad mo-
dicum tempus locata erat tunc sufficiebat actio ex conducto
l. 1. §. 1. de superficiebus. ut cum domino soli ageretur, nec tunc
praetor concedebat utilem actionem, ratio est quia cum perpetua
erat

22

erat, degeneraret, et incertum erat an locati actio damnosesset a. l. l. l. l. quam se intelligo, de superficiibus, et quando ad longum tempus propter adificium fauorem concedebatur in illo casu particulari, si autem ad modicum tempus empta erat, superficia, cui tantum tribueret illam actionem Praetor contra suam regulam in breui duratura possessione cum alijs remedijs conculcari consuetum esset? Ita Faou in Variatione ad titulum si ager vellet. et de erroribus decis. 63. et 64. per totam, et praesentem errorem. Vlt. Pinell. ubi supra a quo nihil dissentit Schifordig. q. 3. per totam, ex q. accit locutionem in Perpetuum fieri non posse salvo manente contractu ex rationibus supra adductis ad longum tempus fieri posse conceditur conservata substantia locutionis, et negato domino utili, q. inique affirmabant pragmatice, et suis casibus particularibus, in q. Praetor utilem dat actionem qui ad consequendum trahi non decessit, quapropter locutionem ad longum tempus alienationem non esse tenent. Pinell. Conan. Gab. Schifordig. ubi supra. Osuald. lib. 13. cap. 6. lit. M. Lauca decis. 72. num. 40. Sed hoc procedit in similitudine disputandi ratione, postea tamen capit in rebus ecclesiasticis locatio, quae 30. annorum spatium excedat pro specie alienationis haberi, et ita prohibita a Justiniano in nouella 120. quae nova constitutio sententiam supra fundatq. adhibuit, alias nihil noui continetur, hac locura prohibita quae canonice restituta fuit in Clement. 1. de rebus ecclesiasticis non alienandis. et in Prauagando ambrosio c. tit. in quibus locatio rerum ecclesiarum, quae triennium excedit pro specie alienationis habet, et extendunt eam prohibitionem interpretati ad res Praetorum, quod cum admissum esset in rebus ecclesiarum inde auctor nostri ingerunt prohibitum alienare, neque locare ad longum tempus esse, et in rebus profanis longum tempus accipiunt pro tempore 40. annorum, in ecclesiasticis tam. Pro triennio illustrant Gregorius Lopez in l. 19. tit. 8. part. 5.

Num. 9

et pluribus relatis Molina de primogeniti lib. 1. cap. 24. per totum,
ubi addentes Scyfa in d. altierum 28. §. 4. cap. 2. num. 24. Re-
putantur ad text. in cap. 2. de locato alter Molina 2. tom. disp.
466. August. Barbosa plures referens in d. extraneante.

Restat

go ultimum deficiente primo argum. deductum ex l. sicut
20. in §. cum duob. ff. segg. h. t. iur. l. 16. de peric. et comm.
pro quarum solutione negandum est in illis speciebus commu-
niter venditionem, et locationem, ita ut simul occurrant, hec enim
fieri non potest propter contrariam eorum contrarium substan-
tiam, affirmandum tamen est concurrere successive, ut di-
versis temporibus, ita ut diversis temporibus ita ut finitius
antecedens contractus per existentiam alterius, qui supersus
erat, ut accidit in l. quod si ab initio ita de rebus credit. et in l.
§. si pecunia §. depositi, in quib. depositum iure celebratum
fuit, et mutuum sub conditione, et existente conditione mutuum
tollitur depositum, et accidit etiam in alia difficili, et vera-

* quam si recte ac-
cipiunt Leonardus
de mus q. 69. Ba-
chovius de pignori.

tissima specie l. si fundum §. de pignori lib. 4. cap. 13.
num. 3. Martius lib. 3. singular. opinion. cap. 7. num. 4. in

qua successive concurrunt emptio, et pignus eundem rei, quod
quid contra hanc genuinam expositionem nebulas effundat
Anton. Faber decis. 23. exor. 3. sic simili in casu d. l. 20. in §.
cum l. seg. et in l. 16. de peric. et commodo quamvis tradita sunt
res vendita, non tamen ex ea traditione translatum fuit do-
minium, cum nec pretium numeratum fuisset, nec fides deco
habita esset, l. qui vendidit §. Putas §. de contrah. empt. §.
Vendita inst. de res. diuis. cuius rei evidens est argum.
quod interim dum pretium solueret conductum gradum
voluit venditor, quapropter adhuc non soluto pretio venditor
dominium habebat, et per ipsius conductionem possessionem re-
tinebat d. l. 16. de periculo et comm. pro cuius explanatione
in sua specie videri sunt Ant. Fab. in Rationali de illumi

Casarius

Culae in recitatione §. possessionem de act. emat. Lazear de iur.
 69.) soluta tamen pecunia finis locatio adquisita iam domi-
 nio emptori, et merces locutionis tantum debetur pro tempo-
 re antecedenti d. l. 21. h. t. et ita concutuntur hi contractus
 successu Robert. lib. animadvers. cap. 11. quod idem di-
 cendum est in l. commiserat, in qua quamvis regulariter
 dominium transferatur, tanquam habita fide de pretio
 per illud tempus, quod resolutioni assignatum est, quidquid
 contrarium contendat Menchaca lib. 3. convers. cap. 69. tam-
 si fides de pretio non habeatur dominium non transferatur
 quod accidit si venditor precariam tantum possessionem tradi-
 derit, l. qui ea lege c. de pactis inter emptum, vel si intuitu
 locet rem, quia tunc tradita non videtur, cuius possessio per
 venditorem retinetur maxime cum conditio rei propria
 consistat non potest d. l. 45. cum supra de reg. iur. et sic in-
 telligenda d. l. 22. non dirimulabo tamen eius dissimilitu-
 dinem cum casibus d. l. 20. inf. cum l. noventi, in q. con-
 firmato contractui per solutionem pecunie, subsistit locatio
 antecedenti tempore, et in d. l. 22. non nisi quo casu inest
 saltat res non soluta pecunia, quasi aliud sit si pecunia so-
 luta esset ut tunc non subsisteret locatio, et quidem id verum
 censet, nam soluta pecunia ex tit. et traditione antecedenti
 quali dominium translationem apparet, quapropter non potest
 consistere conditio nisi inest res esset, at in superioribus
 casibus contraria fuit voluntas contrahentium scilicet, ut con-
 sistat locatio donec pretium solutum esset, qua petitio impedit
 dominij translationem toto illo tempore, quo pecunia non sol-
 vitur, ut probatur ex particula illa donec, quae dicitur sem-
 per antecedens a subsequenti, et sic non apparet ratio dominij
 translationis, et per consequens consistit conditio confirmata
 traditione in tempore antecedenti et pro expositione etiam
 praedict.

præditt. legum, ut comprehendantur sub principio præditt.
in d. l. 20. in §. ubi videndi sunt Cusae. lib. 16. observat. cap. 21.
Robertus V. animaduvers. cap. 11. et Cusae sub nomine Mercator-
is d. cap. 11. Fab. in Rationali ad tr. in d. l. 20. §. ult. cum
seq. neque obstant etiam d. l. 13. et l. quæro §. 4. in §. h. t. nem-
ibi estimatio, quæ emptionem facit fuit facta in instru-
mento fundi, et in eo non consistit locatio, sed in prædico, qd.
facere solebant locatores, ut instrumentum conauctorii periret
et ita non concurrunt locatio, et venditio in eadem res, sed in
diuersis, ut notat Fab. in eis, quid tamen dicendum esset si
res, quæ locata fuit, æstimata redderetur, et an in eo casu ma-
neat locatio consulendus Barboza in l. si ut cito §. §. et si
forte ff. commodati, et ex eo Panormitanus in cap. 1. de com-
modato, et cum Felicio, et Alex. Gibalinus de vniuersi lib. 3.
cap. 8. art. 9. n. 4.

Restat Tertium requisitum substantiale loca-
tionis, quod estat in Verbis definitionis ibi: certa mercede con-
ceditur, quibus docemur interuentum mercedis pro opera,
aut pro usu rei requiri, alias non contrahi locationem, quæ mer-
ces aliquando dicitur pensio l. 9. §. ult. d. l. 3. l. h. t. redditus,
et videtur in leg. liberto 21. de annuis legatis l. defuncta §. 8.
§. penult. de usufructu l. fundo 38. de iur. legato, non auly
aut veltum, l. ex conducto 18. §. item 6. h. t. l. cum seruus
39. de legat. 1. l. ult. ad l. Rhod. præmium in l. 10. in §. de
adquir. poss. §. ult. in §. ad leg. Rhod. quomodocunque ergo
prædicta merces appellatur deest prætere saci ut locatio con-
trahatur d. l. 10. in §. de adquirend. poss. l. 1. §. si quis ser-
uum §. ff. depositi l. 2. §. h. t. l. 3. §. ait Prætor rursus capto-
nes l. si via §. 2. de donationib. inter l. 5. §. at cum do l. si
tibi pollicenda 22. de præscriptis Verbis, et ex eo si locatio con-
trahatur non interueniente mercede deficit substantia, et
Locatio non est. L. si ut emptio 20. §. 1. l. si quis §. 6. h. t. d.

Sum. 10

si quis
§. 6.

si quis 52. de donat. inter, quomodo enim emptio sine
 pretio contrahi non potest l. 2. §. h. t. l. 2. §. 4. l. si quis fur-
 dum de contrah. empt. sed quamvis in istis casibus locatio, et
 emptio non consistant ex defectu iustitiae, valet tamen ut
 donatio, seu donationis adiectio in emptione. Probatur ex l.
 cum in venditione 56. l. si quis 38. de contrah. empt. l. 3. §. et
 9. C. ced. l. ult. pro donato in locatione l. si quis 56. §. h. t.
 cum alijs adductis, ratio est, quia plus valet quod agitur
 quam quod simulati accipitur integra Rubrica C. plus valet
 quod agitur, quod ita procedit nisi contractus ita fiant inter
 personas, quibus prohibita est donatio, tunc enim nec valet
 donatio l. si quis donationis de contrah. empt. l. si bonus 5. §.
 circa venditionem l. si vii 54. de donation. inter l. vii uxori
 57. ad Vellian. l. 8. §. 1. ad leg. Iul. recedenda. via haec
 casum debet interpretari l. contractus 54. de obligationib. et
 actionib. quae diximus tamen non valere locationem, et vendi-
 tionem sine pretio, et mercede non debet intelligi quoties inter-
 venit pretium, quamvis vile respectu rei vendita, vel locata,
 tunc enim venditio, et locatio valent ut tales d. l. 5. §. circa
 venditionem de donationib. inter, ratio est quia licet contra-
 hentibus se invicem decipere l. item si pretio 22. in f. h. t.
 l. in causa 16. §. Pompeius 2. de minoribus, cum illi sit contra-
 hentium animus, ut unus carius locet, et vendat, et alter vilius
 conducat, et emat, quo sensu intelligitur l. imaginaria 16. de
 leg. Iul. nam audenti pretio quantumvis vile non est imagi-
 naria venditio ut transeat in donantem, nisi fiat inter perso-
 nas quibus prohibita est donatio ex dictis legib. quia tunc
 vile pretium indubium praesumitur totius fraudanda pro-
 hibitionis causa, quam ex alioquin vilis emendi, quo casu
 contractuum deceptio non praesumitur, nec contra dicit. l. 16. de
 leg. Iul.

22
reg. Iur. poterit opponi l. nuda ss. de contrah. empt. quam casus
de venditione celebrata intra personas prohibitas donare, ut tunc
nec valeat venditio, ut donatio, nam dicitur primum in ea
venditionem per non factam esse, et postea subiicitur: Et ideo
necque alienatio eius res intelligitur. Quibus verbis declaratur
non valere alienationem, ut excludatur, nam donatio, nam
per venditionem alienationem non valens tam declarauit
erat. Consultus dum dicit venditionem per non factam esse
vel poterunt intelligi d. l. 16. et d. l. 55. prout illustratio pro
illarum explicatione, et totius proposita doctrina Petr. Fab.
et Gotofr. in d. l. 16. Cuius. quest. Capin. in d. l. 32. de do-
nation. inter et tract. 4. ad agrarian. in d. l. 17. ad Pellucian.
et in reutatione ad d. l. 55. Fab. in Rationali ad d. l. 38. de
contrah. empt. et in d. l. 20. §. 1. h. t. Alio cum plurius de em-
ptione, et vendit. num. 4. et cum alijs. Praeceptor noster D. Petrus
lib. 4. opusculorum cap. 18. haec omnia procedunt si hoc in pa-
cienda mercede fiat, nulla facta mercede, aut vili inter
personas, quibus donatio prohibita est, sed si merces pacta
sit in ipso contractu non imaginarie, nec simulate etiam
si ex post facto remittatur merces, aut pretium, nihilomi-
nus venditio, et locatio remanebunt l. 3. §. circa venditionem
de donationib. inter. Si conuenit 56. de pactis iuncto Fabro
in Rationali ad text. in d. l. 2. h. t. aliter alio ubi sup.

Sum. II

Sed quod
diximus quocumque pretio interueniente quantumvis vili lo-
cationem contrahi difficile reddit ex d. l. 46. h. t. et l. 10. in §. 2.
ad quæ. pones. ubi locatio vno summo facta non tenet, dixerunt
ergo pro hac solvenda difficultate primo de Iurisprudencia nostra
sumimum vnum nec mercedi nomen pretij quantumvis vili,
et ita non satisfactum substantia locationis, quæ in mercede
consistit (ut dicebamus, et ex eo quod summus scilicet pro
mercede constituitur sat apparet contrahentes donare potius
quam

quam locum possidere, et ex eo Consiliis maximam vim numerum
 opposit in d. l. 10. in §. de acquir. poss. Exponunt ita Cuius lib. 10.
 Quarta. Pat. in d. l. 52. de donationibus. inter Hotman. in eodem
 ad not. tit. Githardus in Hensina ad d. l. 10. de acquir. poss.
 D. Laurentius Sando de S. Po. iam in parte laudatus in acade-
 miis ad hunc tit. Not. Preuxia uo. supra num. 3. Ceterum ubi
 supra, nec comitatus Cisterciensis in d. l. 16. h. t. qui dixit ad eo
 pro numero fieri non esse locacionem, quia non est numerus
 sed principium numeri, sed locatio sine pretio consistere non po-
 test, et pretium in numero consistit, ergo pro numero facta
 substitutioni non potest cum unitas sit principium numeri sequi-
 tur Antonius Faber in Titulari ad d. l. 16. aliquando tam
 substituitur locatio pro numero facta, quando ex necessitate
 remedij loco, expediendi que alicuius utilitatis causa a iure per-
 mittitur, ut accidit in l. si singulis 66. de pure dotum, et
 admittunt cum interpretationibus supra relatis Consilij lib. 12.
 tutationum cap. 16. Salsford. ad Fabr. lib. 1. tract. 12. c. 12. et
 in illo ex. et in ceteris imaginariis venditionibus D. Cere-
 d. cap. 18. cum duob. seq. et prosequitur D. Laurentius Sando
 ubi supra ea omittitur, ne extra tractationem diuagari vide-
 mur transibendo, qua albo lapillo a praedictis notata et a vo-
 bis notanda sunt.

Manuducimus ergo ex dictis ad celorum, verae Num. 12
 tamque controuersiam, qua sine detrimento tractationis pra-
 tici non possit, utrum numerus locacionis debeat consistere in
 pecunia numerata, an autem substituantur si numerus in alijs re-
 bus datur? Quodam quod praecise debeat consistere in pecunia
 numerata, et de ea praescribendum sit inter contrahentes, alias
 non locacionem, sed alium innominatum contractum contrahi
 debant iura in l. 5. §. at cum de de praescript. ver. ubi si aliqui-
 dem, ut tamen aliquod genus non est locatio, sed nisi pecunia de-
 tur: ergo non aliter contrahitur locatio quam si numerus consistat
 in pecunia

in pecunia numerata, idem in l. 1. §. si quis. de depositi ibi: nam
sed quia pecunia non datur praescriptis Verbis exit alio, et fa-
ciunt l. 2. h. t. unum §. praeterea in tit. h. n. t. ubi equiparatur
locatio venditioni, quae non aliter consistit, quam si interve-
niat in pecunia numerata l. §. §. 1. de praescript. Verb. l. pra-
ti §. C. de rescindenda vendit. §. 2. in tit. de empt. et vendit. pro-
bat etiam hanc sententiam si bene expendatur l. si conveniit 23.
communi dividundo, ubi si conveniit inter socios, ut alterius annu
unusquisque fructus ex communi fundo perciperet inquit Con-
sultus non posse agi actione ex conducto, quia nulla intervenit
merces, id est, quia non intervenit in pecunia numerata, nam in
fructibus iam interveniebat, et tamen nullam appellavit, quia
merces locationis consistere debet in pecunia numerata. Adde et-
iam Africanum, in eleganti, et simili specie ab antecedenti tan-
tum diversa in l. hac distinctio 35. §. 4. h. t. ubi in eodem casu
quo fundus communis erat, et convenit, ut alterius annu so-
ci uterentur, ut nascatur ex illa conventionem alio locati, et
conducti ponit African. formulam conventionis ita fuisse ibi:
ut alterius annu certo pretio eum conductum haberemus. senti-
ens non aliam posse dari ex locato actionem, quam si merces
consisteret in pecunia numerata, nam si conventio fuisset fa-
cta ut alterius annu uterentur, sine eo quod pretium assigna-
tum esset, tunc ex defectu mercedis deficeret alio ex locato.
l. l. si conveniit 23. communi dividundo, quae fundata
sententia a nobis probanda utraque manu est propter l. pa-
tiam 4. tit. 8. part. 5. ibi: Casi otra cosa recibiese, q. ca no fue-
ren dineros contados, no sera aloguero, mas sera contado in
nominado. tamque probant Donell. lib. 23. commenta.
cap. 6. et ibi Ovuald. litera S. Ant. Fab. in Vation. ad ex. m. d. l.
35. §. 4. h. t. Gifan. in l. si olei 21. C. h. t. Cusac. in l. §. C. h. t. Ho-
toman. in epitom. ad nota. tit. num. 10. et 11. Madera animadvers.
cap. 15. Pichard. et alij apud Praecept. nota. lib. 2. sect. 1. cap. 5. n. 4.
fundat etiam predictam sententiam O. Hieronim. de Herod. lib. 3. cap.
num. 3. et 4.

Sed contra

Secus contra traditam sententiam, si fundatam opponunt
 do. in l. et hac distinctio 35. §. 1. res. quod aliorum §. h. t. l.
 licet §. l. clei 2. Ch. in quibus consistit locatio. me eo quod
 meum consistat in pecunia numerata, sed in certa fructuum
 ponderatione, aut mensura; accedit particularia locatio, cuius
 fit mentio in l. sed si meum 25. §. 3. vi maior h. t. l. cum duo-
 bus 52. §. 1. si in cecunda §. pro totio. l. si vacanda §. C. de actis
 et apud Plinium Juniorum lib. 9. epist. 37. et apud Lucretium lib.
 2. historia ubi Flavius agrum publicatum frumento locavit,
 quae particularia locatio contrahatur, quoties fundus dabitur
 ea lege ut Colonus partem fructuum ex illo percipere domino
 praestaret, et Colonus partitarius appellabatur ad differentiam
 illius, qui maximum colebat l. si ager 26. §. 1. defuncti d. l. 25.
 §. vi maior h. t. quorum furum auctoritate contra expressa
 suorum testimonia num. antequam proposita, audent multi ex
 interpretibus magni nominis assensu locationem consistere
 posse sine eo quod meum consistat in pecunia numerata, est
 sententia Caspary an dissentientis tract. 8. ad African. in d.
 l. 35. §. 1. Merillus lib. 1. Variarum cap. 24. Corracius, Me-
 noch. Pinell. et alij apud Cynald. d. lib. 93. cap. 6. litt. I. et plu-
 res apud Praeceptorum nostrum ubi supra num. 3. quam trans-
 cribit Oros num. 5. Sed praedictos interpretes rejiciunt Juris
 animadvertens num. antequam et nunc addimus l. 1. §. ult. §.
 mandati, in hac tamen controversia noster Gregorius Lopez
 Madera distinguit inter locationem factum, et rem ut
 in illa meum consistere debeat in pecunia numerata, in
 hac vero possit consistere in alijs rebus frugibilibus, quam di-
 stinctionem probant Cynald. Gifan. Gualterus Pichari.
 et ante eos Salicetus, et Soriotus, quos refert noster Praecept.
 quamvis expressè non probet, sequitur tamen praedictam
 distinctionem Merill. d. cap. 24. et quod non sequatur Praecep-
 torum

Cygnos Vancum

tor Notia dicit. sententiam liquido apparet ex eo quod num.
6. 7. et 8. totus est ut respondeat d. l. 2. h. t. cum supra expensu,
quod non faceret si acquiesceret predictae distinctioni, cum qua
satisfactum eis erat, siquidem omnes loquuntur de locutione
verum, hoc ita dicit, quamvis nec mori, nec otij nostri sit, q.
Oroz ubi supra num. 4. videns nullam rationem differentiae
inter utrumque casum praestari posse, ut praedixit meus af-
fectu, et patris coniunctissimus D. Laurent. Sancto d. cap. 3.
Auctor in rebus in notum Praeceptor, sicut facit in omnes
Salmanticensis professor, quasi licet inter ^{no} ~~canon~~ ^{no} ~~an-~~
Sexum saepe (ut verbi Symachi vix) petit ergo ab ipsis ra-
tionem differentiae inter locutorum factorum, et rerum, q.
(ut inquit) Auctores relati ab eo nullam praestant, a quo, et
male, et plus petit, tunc quia si ipse praepceptor alios auctores
refert ita sentienti, nec se auctorem huius sententiae facit
ab ipsis eam petere debuit, non autem ab eo, qui obligationem
non agnoscit alios referendo, imo recipit, Tum quia si ab
eo petit quia auctores retulit in ipsa relatione Interpretum,
quam transcribit, et agnoscit Oroz acceptam facit praedi-
tam, quam supponit obligationem, cum ab ipsis Auctoribus
plures differentiae rationes praestentur. 2. praestat Oruald.
d. l. 3. quae reddita antea fuerunt à Madera, in quo non
praedictum Interpretem vel doli, vel latissima culpa non
deprehendimus, quia si vidimus (ut pax erat) praedictos In-
terpretes dum eos refert, non nisi deiciendi lectoris causa
dixisse potuit nullam Interpretum rationem praestare, vel
si non vidit ignavia id tribuitur scriptoribus praecipue qui
omittunt illum, cuius manibus textus Oruald. scilicet ut
si maior sit culpa cum referat si non legitit, quem omnes
legunt, aut legere debent.

Sum. 14

Retenta igitur superiori sententia ita
ut non consistat locatio nisi merces in numerata pecunia
pariatur

satisfactur, et intermissa potius quam omnia distinguere Dou-
 aldi, et Madera, quam refert Nott. Praest. non obstat §. fun-
 damentum contraxiorum deductum ex d. l. si olei U. l. h. t. ut
 aliqui cum Acursio respondent ibi contractum innominatum
 fuisse celebratum, sumuntur Verbum locale improprie per sui
 conuersionem, quibus statim obijciunt quod inquit Imperato-
 res contractum bonae fidei habitum fuisse, quod de contractu
 innominato do ut facias, aut è contra diu non potest, cum
 contractus innominati pereant actiones Stulti Juri, excepta
 estimatoria, et quae nascitur ex rerum permutatione, §. alti-
 mum 18. inst. de actionib. sed non obstat hoc fundamentum
 exclusio praed. sententia Ant. Faber in Rationali ad tr. in
 d. l. 35. §. 1. h. t. retinet in d. l. si olei contractum fuisse in-
 nominatum, nec obstat nequit praedicta Verba, quae sup-
 ponunt contractum bonae fidei fuisse, nam abest contractus
 omnes innominatos actiones bonae fidei parae, et articulum
 docuit Castrensis in d. l. 25. §. vii maior, ita etiam reten-
 ta opinione Acursij non relati. Castrense, et Fabio Respondet
 Oroz ubi supra num. 13. quapropter contra ipsum sic oppono;
 aliud supponunt Imperatores, et aliud ponunt in d. l. 21. ut
 suat distinctionem vere inter suppositiones, et positiones hoc
 supponunt ergo bonae fidei contractum esse, ponunt quod al-
 ter maiorem olei periterationem obtulisset, non licebat resi-
 lii à contractu bonae fidei gesto, sed si contractus innomina-
 tus esset, ad minus contra Justinianum quod innominati contrac-
 tus bonae fidei essent, posset à contractu recedi, etiam si ex par-
 te dantis fundamentum adimpletus esset contractus, l. si pe-
 cuniam §. cum vulgari de conditione cause data, l. ex pla-
 cito 3. C. de rerum permutat. ergo non potest intelligi pra-
 dictum ex de contractu innominato, et ita à praedictis aucto-
 ribus, quotidie dum vixerim, expostulabo solutionem syllo-
 gismi, sed et Ant. Faber non tacuisset in loco supra relato inique
 ab ipso

ab ipso solutionem obligationis à Fabio contracta exposulauim.

Quapropter dicendum est pro solutione d. l. et ceterarum, quae pro contraria opinione adducunt, quod merces locationis debet parua in pecunia numerata, statim contrahentes paciscant de fructibus ex fundo perceptis mercedis sorte loco dandis, tunc saluatur substantia locationis, nec transit in aliud genus contractus ex vulgata regula, quae deducitur ex l. pretij 9. C. de uincenda vendit. l. manifesti 17. l. operas 20. C. de solutionibus Vestigium locationis ita contractum non vulgariter deprehendo in l. 35. §. 1. ver. h. t. ex qua primum fundamentum deducebant Auctores contraria sententia, ibi enim diuitia locationem ita contractam, ut fructus mercedis nomine pensarentur; ergo sentit Axiom. mercedem factam fuisse in pecunia numerata, quia si tantum mercedem in fructibus paciscerent contrahentes non esset alia merces diuersa à fructibus, cum qua fructus pensandi essent prauidit ad alium finem Ant. Fab. in Rationali ad illud ex. et addo l. si addes 19. §. dominus 3. h. t. unde cum utitur tam Dominus, quam colonus esse solent potius in fructibus quam numeris gradus locare, et manere adhuc locationis contractus, saluaretque eius substantia mercedem paciscebant, quae satis cum fructibus pensabatur, et sic manebat locatio orig. et in d. l. pretij 9. etiam ea erat voluntas contrahentium, idque locandi genus unitatis firum esset, ut constat ex d. l. 19. §. si dominus, et l. 35. in §. h. t. et ex notatissimo Plinij loco d. lib. 9. epist. 37. adeo invaluit, ut etiam si omittetur certa mercedis in pecunia numerata portio, in cuius locum fructuum portio subrogaretur, subsisteret contractus, et huc refundenda est patricia locatio, de qua in d. l. 28. §. vii maior et in ea manere propriam locationem certum est ex eo quod nota improprietas dixit Consultus quasi societatis suae quod quid contra sentiant Ananus, et alij apud Notum Praecept. ubi

ubi supra num 6. quod transcribit, et sequitur Orz ubi
supra num 13. et tunc id firmatur communis opinio, quam
sequuntur laudatus praetor, et Merillus lib. 4. Variant
cap. 24. quo admo non obstat argumentum

100

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Main body of handwritten text, consisting of several paragraphs. The text is very faint and mostly illegible due to the quality of the scan.

De personis, qui Locare et Conducere possunt. Vel non

¶ Item breviter in hoc co. procedamus notandum
Est, omnes, qui Contrahendi capaces sunt locationis
Contractus Celebrare posse et e converso qui generaliter
Contractus Celebrare non possunt propter defectum iudicii
aut iuris prohibitionem non posse Locare, Conducere, deo
non est sermo quia potius ad generalem Contrahendi
Capacitatem, vel incapacitatem pertinet quam ad particularem
respectuam quod huius Contractus Celebrandi prohibitionem.
Nam si aliquis personarum que quamvis Contrahendi capaces
sint, tamen Conducere non possunt; in primis itaque
qui Tutor aut Curator est pupilli, aut minoris non potest
Conducere aliquid ex patrimonio Tutoris nec a fidei donec
finito officio Tutoris reddat, et si contra fecerit falsi
pœna puniatur, cuius prohibitionis exstat mentio in
Tutore 49 ff de h. et t. l. 8. ex illa ad l. Cornelii. Et
falsi l. unica C. de Tutore vel Curat. de h. et t. Conducere
et post acceptum in iurisdictione iuribus notariunt Donat.
lib. 12. Commend. cap. 23. Circa finem. Cuius in eleant.
recitatione de h. et t. in d. l. unica fab. in roat. add. l. 1.
Tholosa ff. de iur. et iure homo 2. disp. 221. m. Greg.
Lopez in l. 4. ff. de h. et t. l. 8. Tutorum tamen huius
prohibitionis iurisdictione non est infacta. Una q. generaliter
et que versetur pupilli favorem sed ut ne Tutore obligatus
incretur fidei obligatione in prejudicium pupilli arguto.

25
De Locato § de iudicibus et
Vocantibus et quod Imperatores Severus et Antoninus
Impuilli fauore hanc prohibitionem induxerint fa-
cile persuadet ex d. l. § de ad l. Cornelia. deful-
sis. Si mortuo pupillo non arceat tutor a legatibus
dicitur etiam ante rationem. Sicut § propter pupilli
personam hoc privilegium concessum fuit, quod cum
personale est ad leges transire non potest quia
non solum sed personam sua luxum fuit. Et ubi de
primariis et al. in § ex glubus 42 de administrate
Tutorum Cuius in recitatione ad textum in d. l. Vnde
post antiquiores defendit infici fauorem predicti
Constitutionis facti fuisse, nam si quis habeat
facilem hypothecam in bonis debitoris Lausent. 4
§ fisci de usufructu l. § l. et. C. de princip. fisci l. 2 Cod.
in quibus causis antiquior § de obligatio pupilli l. §
Eodem privilegio facit hypothecae preferret infici pri-
uilegium in bonis tutoris, qui postea conduxit legatam
lia, et sic eveniret, dicitur super eum indefinitum sed
persuare posset, sed quambis hec ratio hodie ad nullum
posset, tamen de tempore quo Imperatores Severus et
Antoninus facta fuit Constitutio neutiquam admittit debi-
tum a pupillo illis temporibus non habebat privilegium
facit hypothecae sed tamen habebat privilegium per-
sonale. Et inter ceteros creditores personales § de ad l.
dabimus 19 cum 2 et sequentibus de iudicibus auctoritate

[illegible]

21
Mercatoribus postea illustranda, cuncta l. 9. l. 1. Cod. de mercatoribus
da. reddit. alia etiam ratio desumit ex privilegio uerbis, nam
si negotiatio et conductio militibus concedere facile eueniret, et
de ceteris Militaribus signis, castra decernerent, de sedibus muni-
ra tractarent, de omni armorum usu rempublica, aqua alunt
in defensionem relinquere l. 31. Cod. de tit. l. 15. Cod. de remilitari.
non disemiliter Vegetius de remilitari l. 2. c. 19. ibi. Siquidem
in Congruum videbat Imperatorum, Militum, qui vitz, et armonia
publicis pascere, utilitatibus vacare priuatis. et conducti priu-
ni preceptis apud Familij Macij in l. officij 12. et de remilitib.
Iacobi exosa fuit Imperatoribus. Militum negotiatio, et priuatis pe-
nas imponerent contra negotiantes singulis militati priuatis.
in l. unica Cod. negotiantes remilitet et contra delinquentes mi-
lites in rem priuato pena statuit in l. primo 13. Cod. de remilit.
cuncta l. 17. Cod. Theod. code. de. et ex nouella Justiniani 116
qui militem detinet, et priuatis priuatis inseruandis omnibus facultas
tibus priuatis. et fisco ladicant. et miles singulis spoliatus Capitali
pena afficit, illustrant Sabarus ad Iudicij d. epist. 8. Theubi
chius ad predictum Vestigij l. 1. Cusacius in d. de remilit et in l. 9. l. 1.
Cod. de locato. Petrus Gregorius de re publica l. 13. c. 6. et 48. for
merij l. 2. selectarum c. 3. Antonius Matheus de act. l. 2. c. 2.
c. 3. l. 10. hec igitur prohibitio priuatis temporibus loci tamen
habuit in Militibus, qui sub Magistris Militum, et in nume-
ros relati erant non autem pertinebant ad domesticos, et persecu-
tores, nec ad alios, qui prius committatur et signati erant et mi-
litatebant in Scholis Palatinis quas describunt Cusacius in l.
Curialis 30. Cod. de tit. Panixol. l. 2. Variar. c. 206. et pro-
uatur ex l. unica Cod. ex quibus causis milit forens. priuilegiis
pudici tamen hec prohibitio extensa fuit ad Militum omnes,
siue essent sub Magistris Militum, siue in numeros relati, siue
essent in Scholis Palatinis, et integris Communitatibus,
et priuatis

Contra alia de predictis conatibus. et ad praxim illustrat Molina de
Iust. D. Iure Tom. 2. dispute 242 ad subat predictis aliquam
pragmaticam sententia quod docet Conductores Clericis esse non
posse pascuorum Civitatis Municipij. Dationem reddituum, tam de
caput. Nos per h. Regia 8 tit. 10 lib. 9 recopilacionis prohibent
personis ecclesiasticis accedere ad Conductores Vegetabilium, nisi fide
iurorum Seculares idoneos praestiterint.

N° 3°

Prohibent etiam
Vegetabilia Conducere Senatoris ita ut, nec per se nec per interpo-
sitas personas ad Mittant ad Conductionem. Cuius prohibicionis
auctor fuit Adrianus referente Guifino, in eius Vita ubi mul-
tas Leges Sanxit. ad praesentem Vtrum Senator per se, Neve per alios
Vegetabilia Conducere. et Multo ante Maximianus prohibicionem
expressam mentionem facit Asconij Pedianus in oratione exactione
Contra chaesling, et ad similitudinem eorum Curiales, sive de luxuriosis
qui minores erant Senatores, in Municipiis, et Colonis, Ut cum pluri-
bus illustrat D. Fran. Amaya in rec. de de luxuriosis. prohibi-
bita etiam fuerunt praedia Conducere publica, et Vegetabilia sed non
utique 2 5 1. de administratione rerum leg. 1. primum 6 5 2. de de-
curionibus. ubi Casac. leg. unica Cod. 99 ad Conductores praediorum
fiscalium. Nisi tamen in Conductu. succedent leg. 4 de de luxuriosis
ratio huius prohibitionis clara est quia si publica percipuos in-
starent. Facilliter fraus ab ipso committi poterat. Clara est etiam
quod publica percipuos tractarentur Vel Vilis ducentes, Vel tardius
Solventes, et quia eorum elat. privati deterrebant, quod etiam
nostri prohibent leg. 3 et 4 tit. 5 lib. 9 recopilacionis leg. 23
tit. 6 lib. 3 recopilacionis et leg. 2 tit. 10 lib. 9 Molina dis-
pute 488. Azuendo in praxi lib. 1. Antonius Mathesius
de augt. lib. 2 leg. 3 propter eandem rationem Potentiores probi-
bit fuerunt Vegetabilia de republica Conducere leg. unica
Cod. 99 ad Conductionem praediorum. et Conducunt leg. 9 Cod. de
invenit

§ 48 § in. de iur. fidei § 1° Cod. si ad fidei iur. exoptata perveniat.
 Petr. Quinque patrimonij si ad licitand. ad miterent, quibuslibet
 in rebus p. uat. ad licitand. ad miterent etig. pupilli § si ren-
 ditur 148 Cod. de pupillis de iur. ad m. d. quia tibi debitor de-
 bet imputare, qui voluit se pupillo obligare, quamvis ex parte
 pupilli Contractus non teneret. § Julianus 136 si quis ap. p. l. l.
 Cum Vulgatus de actus. empti apud nos etiam extat prohibitum
 nemini n. 19 annis ad conduct. Vestigalij ad miterent fit. 2°
 § 33. ff. de pupill. de filiis familiaribus difficult. e. inspectio, non
 i. de ex. or. b. Contractibus obligabat § filij 39 de oblig. I.
 act. § tam ex eo 55 de iudic. Nihilominus tam conduct. e.
 Vestigalia non posse probat ex Vestigio ignoto & summe notando
 quod extat in § 3 § 1° ad Macedonij. Paucis d. Consultus filij
 familias pro patre familias se gerent. non posse p. i. beneficio Mac-
 donian. subijci. Julianus Atq. respondit in eo, qui Vestigal-
 ia conduct. habebat. 3° Sentit Consultus filij familias non
 ad miterent e. ad conduct. Vestigalij. n. pro patre familias
 se gerere, quam conductio Vestigalij tam patribus familias pro-
 quiteret. Strictz Notat Casac. 12 ff. Juliani in d. § 1° que caly. sin-
 gulari, quo a Contractu filius familias arceat, coniungi vellem.
 § alio particulari, ad notatu. Casu, qui extat in § 2 § 1° de
 p. l. l. t. ut filius familias sine consensu patris voto non
 obligat, Vbiusq. Ratio constitit in eo, de quo loquitur ille p. l.
 nam tam respicit obligand. Capacitat. qua facultate Voventis
 ut Pot. adimpleat, quam filij familias exerceat C. plu-
 ribus Notabit Valenta. Tom 3. tract. 2. § 49 addend. d.
 Claras Sylu. ad l. 12 tab. c. 20 fol. 459 quod etig. d. condy
 est in Conduct. Vestigalij, etig. filij peculij habebat,
 in quo semper p. x. fert Pater q. labore Mosby suspendimur
 in finimur, donec transactis sexis, in scola, que vbi clari-
 mi auditoribus studij in hiantib. & p. ficientibus indy
 Paris

Patris & matris. Necque Vestre fidei perpetuo Manente, qua-
si post limine recuperetur. Cedant omnia in laudem Sanctissi-

mi hominis Iesu in Maculatz

que eius. Marii & Iosephi

Parentis, & sponsi,

& Angeli Cui

So di.

Amen

Caput quartum

Quibus modis locatio et tra- seat. Vel non ad Successores

Finis Contractus Locationis adveniente tempore in locis. Remque
eo. Nisi Contra hentes faciant, quia tunc re Conductus inducitur, eo
modo, quo exposuit. Et 1° d. d. pot. libere re repetere, Nec audiendus
est Conductor. Scilicet ea Retinere, alias Si Conductor non resi-
tuat. Inito tempore subijciat. Ultra actione ad inter esse ex contrac-
tu panis de gg. in l. Conductores 34 ad tit. l. in materia ad idem
l. 18 tit. 8 p. 5 et l. 12 tit. 10 p. 7 quod procedit etiam, si d. n. alteri
rem locet, Nec ad mutandum est Conductor, etiam si eodem, vel maiori
tuo rem Conditio sit retinere contendat, ex eleganti d. d. Per
petuo in memoris tenendo in l. in rem 32 ad tit. d. in patet d. d.
Lucra facultas locandi; Cui Voluerint adeo, Et Nec sufficit pro-
prie de re locando d. preferendo Conductore pro eodem pro quo no-
ui. Cui Conductor, Nisi per exceptam Confecty. Et ut
ait Imperator Tenore in l. 32 quod tamen difficile in
fatu dignum est adeo, quod de re Conducte tradita manent quod
probare videtur. Non potest dari Casu tacite re Conductus, quinimo
Consensu. Non sufficere ad inducendum re locat. sed a parte

alud

aliud esse facta, ne Inductus Vel pactus de re locando proprius an. Cum
pre cise stare videtur locator, repellere que agens finito tempore
sione pacti, Nec 2us Conductor ex persona sua Contra ipsam aliquid
modere actione poterat, quia inter primus & secundus Conductores
nullus fuit Negotii Contractus. Arg. in l. 2 ad h. Rhodiam
de factu, l. 1 cum implures bo & Meus ff. de tit. l. Julianus 13 § gen.
de actus empti, & Conducunt, que per explicat. l. in opem 26 ff. de
iuncta l. quotiens 16 Cod. de rei Vendicat. in casu rei duobus locat
inter eos per locat. Notant post Antiquos Fabo de iur. 86 exon
10 Anton. Gomez to 2us Varian, Cap. 2us Num. 20 Vbi plura Syllo
d ad re. Notat hanc reddens cum pluribus. Vela dicit.
Hispania 12 ff. de is qui fundat hoc incasum per feni primus Conduc
tor, 2us Virtute pacti de re locanda, et si pactus sine scriptura
fiat, aliud tamen est si pactus apponatur, ut finita locat. Conduc
tor primus; 2us Conductor preferat pro eo de pretio de qua spe
cit loquitur in l. 32 tunc enim recte constituit Zenon. non
aliter. Servandus pactus sicut in scriptis celebratus sit quia per
illud infringit libertas domini locandi, cui voluit arg. in l. 1
in l. 1 in re Mandata distinguunt recte Gratianus disput. 357 r.
4 et 5. Vela d. de certe 12 per tota precipue quia simile pactus.
per quod infringit libera conventionum facultas ita, ut pro eo
pretio aliter preferat, odiosum fuit iuri Domini itaque prohibitus fuit
iure retrahendi rem venditam. l. dudum 14 Cod. de Contra. henda emp.
4. l. 6 Cod. de Rhod. eod. excepto casu l. 1^a Cod. de Publice habitati
bus to 11 Notant Praquelus in proemio de retract. Cifanius
in l. emptor 9 Cod. de iur. tit. infin. Ouald. Bonel. to 13 § 1.
Tit. E. Amaya in l. 3 Cod. de fide et iure hact. fiscali quia
propter recte in l. 32 non aliter per lat. pactus admittit, quia
sine in scriptis fiat. Ut quo magis libertas domini infringit.
Quoniam deliberat fiat et quoniam apud non auctoritate
iure retrahendi ad unitat. tamen in hac specie finaliter recte
erit

nam licet limitationis non admittit Vela dicent. 13 n. 40. sed ad hoc
de Vitiis. Mouet rationibus, ut recte non indigeat, alij diff. 13
prestat Sarmiento t. 3. delectar. G. 7. que elegans est, aut enim, quod
rad. d. l. g. Necu. 32. C. l. totit non tantum puit d. n. o. p. c. u. n. a. r. y. Vili-
gare (cum id sit pretij 2. act. Conductoris pro eodem pretio ad mitti,
et preferri desiderantes) quia affectu. Et Voluntas Locandi Prius potius,
quam alteri, que affectu n. dat. in Principe cum fici, Vetus patri-
monij, prout in imperialis locarent. l. 1. C. de officio Committis.
n. p. t. u. a. t. u. n. i. t. a. i. n. c. i. p. t. l. l. 4. de locat. p. r. e. d. i. o. r. C. u. i. l. Vbi Cui-
et toto sit. officio procuratoris Quare d. Cod. de officio Committis l. x-
git. Sacrar. M. c. in republica, cuius Vexigalia et p. r. e. d. i. a. locabant
Censores d. n. e. o. r. y. d. e. f. u. Consules d. Viciu. t. 4. de p. o. n. t. o. e. l. e. g. i. a. q.
agens de officio Consulibus ibi.

Nunc longi redditus hactenus saponis luti.
Comat, et exacta cuncta sacre fide
Cusae inuicem ad t. y. ind. 5. b. et tam in hoc casu nati Vilitatis pe-
narij Consecranda sit, et eadem in Penial in Veteribus, ac in nouioribus,
imo Maior in Veteribus, quia inter esse Certum est ob bene solutus anti-
gensionis, ut supponi debet. l. g. locatio & debitoris de publicanij,
et quia preterea p. r. e. l. a. t. i. o. n. i. s. p. l. u. r. i. s. i. n. V. e. n. i. e. n. t. u. r., quia ui ad l. i. c. i. t. y.
d. y. a. c. c. e. d. a. n. t. V. e. n. i. a. i. n. C. o. n. t. r. a. r. i. y. R. a. t. i. o. n. e. 3. & 6. d. e. i. u. r. e. f. i. c. i. Vt ad
Vertit Cui fan ind. l. 9. t. n. l. i. t. i. n. d. e. e. q. u. o. d. V. e. t. e. r. e. s. C. o. n. d. u. c. t. o. r. e. s.
p. r. e. f. e. r. a. n. t. N. o. u. i. o. r. i. b. u. s., a. l. i. e. i. n. d. o. R. a. t. i. o. n. e. d. i. f. e. r. e. n. t. i. y. p. r. e. s. t. a. t. Vt
Maxa ind. l. 3. n. 30. a. n. o. b. i. s. n. r. e. q. u. e. n. d. u. s. e. x. h. a. c. d. i. f. e. r. e. n. t. i. y. R. a. t. i. o.
ad Monendi estis decisi d. l. g. Congruit habere etiam locum in Con-
ductoribus rei publice, d. e. c. i. d. e. n. t., i. t. a. Vt V. e. t. e. r. e. s. C. o. n. d. u. c. t. o. r. e. s. p. r. e.
f. e. r. a. n. t. N. o. u. i. o. r. i. b. u. s. p. r. o. e. o. d. y. p. r. e. t. i. o. V. e. l. a. d. d. i. c. e. n. t. 13 n. 5.
imprimis tamq. standy erit decisi d. l. g. Necu. 32. Vt patet
lucra Voluntas domini locandi, que Valuerint, excepto pri-
uilegio Scholarum Concesso in c. 2. de locat. Vt existentes in
Conducta domo pro eod. p. r. e. t. i. o. N. o. u. i. o. r. i. b. u. s. C. o. n. d. u. c. t. o. r. i. b. u. s.
p. r. e. f. e. r. a. n. t.

Differant, nec expelli possunt, quod late exornant. Cito de locati.
 incip. l. Paub. Soluto. Matrimon. in l. 1. §. 7. n. 51. Gomez. r. Vener.
 l. 2. n. 9. et in hac inclyta. In. N. ritate exat. Constitutio Martini
 quatuor. 26, per quod recindit, et annullat locatio facta domui quae
 Scholasticus habitet, etiam si fiat alij Scholastico, in quo conigitur
 loc, et extendit. prius legi. d. l. 1. de locate; quod non patet de hoc
 in re locat. facta alij Scholastico, Et auerit Baro. d. 2. §. 1. Vener.
 in eo. quod annullat re locatio. 2. et ita non tenet. r. f. r. p. r. t. y. r.
 Conductoris, sed proptio. Anti. r. m. r. b. i. Scholasticus in domo con-
 ducta, Et insignit. Constitutio dum tamen ante festum. l. 1. de
 his certificauerit doming. seu uelle. Remane. imp. dicta domo, et n.
 D. n. s. m. r. a. fecerit sententia excommunicationis. p. r. i. u. e. in o. d. a. b. i. d.
 non absoluit donec, V. l. Scholasticus non inquietauerit, V. l. 20. f. l. a.
 r. i. n. u. p. o. n. e. r. o. m. i. n. g. r. o. l. u. a. t.

Finis etiam Contractus locatio

N. 3.

q. r. e. ante tempus exp. Conductoris, quod si Conductoris. V. l. m. r. p. o. l. a.
 in. c. o. n. d. u. c. t. a. p. r. o. p. t. e. r. a. l. i. q. u. o. d. l. i. b. e. r. a. c. i. u. s. i. m. p. e. d. i. m. e. n. t. e. y. s. i. n. e. c. u. l. p. a.
 Locatoris. Veneris, V. l. n. u. r. t. y. h. a. b. e. a. t. a. q. d. e. s. e. r. e. n. a. l. i. n. a. n. t. u. r. i. m. p. u. n. e.
 s. o. l. d. e. r. e. r. e. n. e. C. o. n. d. u. c. t. y. s. o. l. u. t. a. m. e. r. e. d. e. t. e. m. p. o. r. i. s. a. n. t. e. a. d. e. n. t. i. s. n. o. n.
 t. a. m. e. p. o. s. s. i. t. L. o. c. a. t. o. r. a. d. i. n. t. e. r. e. s. t. a. l. e. n. d. e. l. g. s. o. m. m. i. a. d. 2. §. 6. V. l. n. e.
 y. h. a. b. i. t. a. t. o. r. e. 27 §. f. i. n. i. t. i. t. l. g. 2. l. i. t. 8. o. §. f. a. n. c. t. a. m. e. d. e. b. e. t. q. u. o. d.
 a. n. i. m. o. i. m. p. e. d. i. m. e. n. t. e. y. p. e. r. q. u. o. d. p. a. r. u. a. d. o. m. u. s. p. a. r. t. e. i. m. i. n. u. t. i. m. d. e.
 V. l. p. r. o. h. i. b. e. t. d. l. g. h. a. b. i. t. a. t. o. r. e. 27 i. m. p. r. i. n. c. i. p. i. o. a. l. i. i. c. r. i. m. i. n. e. l. e. n.
 d. u. c. t. o. n. i. u. d. l. g. a. u. c. i. u. d. C. a. u. s. a. h. a. b. e. t. C. o. n. d. e. m. n. i. a. b. i. t. a. d. s. o. l. u. t. y.
 p. e. n. s. i. o. n. i. s. r. e. s. i. d. u. i. t. e. m. p. o. r. i. s. o. i. n. i. s. q. u. o. d. i. n. t. e. r. e. s. t. L. o. c. a. t. o. r. i. s. d. l. g.
 i. h. a. b. i. t. a. t. o. r. e. 27 i. n. t. h. l. g. O. m. n. i. s. §. 9. l. t. l. g. 2. §. 3. r. e. d. o. m. u. s. 2. §.
 h. i. s. t. o. d. e. l. i. u. a. t. i. o. n. a. l. i. t. e. t. e. x. p. o. n. i. t. l. g. l. g. s. i. b. e. n. n. i. o. §. d. e. m. i.
 g. r. a. n. d. o. V. l. d. e. n. d. i. s. u. n. t. C. u. s. a. l. i. t. o. 23 o. b. i. u. r. a. t. §. 34. F. a. b. e. r. i. n. d. a.
 F. o. n. a. l. i. a. d. a. §. 5, q. u. i. d. e. t. e. a. n. t. i. q. u. o. r. y. s. e. n. t. e. n. t. y. C. o. m. p. o. n. i. t. e. t. q. d. o.
 s. i. z. s. u. b. i. t. a. d. e. s. e. r. e. n. d. i. C. a. u. s. a. e. x. p. a. r. t. e. C. o. n. d. u. c. t. o. r. i. s. e. t. e. x. o. n. e. r. a. t. u. r.
 a. b. s. o. l. u. t. p. e. n. s. i. o. n. i. s. i. n. f. u. t. u. r. y. V. l. d. e. n. d. i. s. u. n. t. F. a. b. e. r. i. n. r. a. t. i. o. n. a. l. i.

ad q. 2

ad d. 2 § Vlt. c. l. g. sequenti. Titianus in. emptor q. Cod. h. tit.
Antonius Gomez lib. 2. Variar. c. 3. Num. 3. Covarrubias in p. r. c.
Fica c. 3. lib. 4. Variar. c. 6. Molina de last. d. h. r. c. m. 2. d. l. g.
put. 493. qui omnia, et dixerunt. pensioni per po. t. n. l. t. a. t. e.
Suo loco latius per tractanda sunt, exp. stig. locato. r. i. f. i. n. i. t. locato
ante tempus ita, ut impune expellere Conductorem possit inquit
illis Casibus, qui referuntur in l. g. d. 3. Cod. h. tit. l. g. b. tit. 8. p.
§. Co. propter sterilitate. Veri. V. r. y. de locato l. i. est si cessave-
rit Conductor insoluit. pensionis, sed per quod tempus cessare de-
beat insoluit. hanc Con. t. n. t. u. n. t. i. n. t. e. r. p. u. t. e. r. b. i. e. n. i. j. Cessat. r. e. q. u. i.
exp. i. e. n. i. t. i. n. l. g. q. u. i. d. 54 § inter locato. r. e. l. g. d. i. n. i. 56 § h. tit. 10
ex quibus aliqui tenentur b. i. e. n. i. j. Cessat. r. e. q. u. i. e. s. s. e. a. l. i. j. d.
tendunt non soluta pecunia suo tempore Conductorem expelli posse,
et respondent quod d. l. g. 54 § inter locato. r. e. i. n. t. e. l. l. i. g. e. n. d. a. e. s. t. q. d.
p. a. r. t. y. d. e. m. o. n. e. x. p. e. l. l. e. n. d. o. a. p. p. o. s. i. t. y. f. u. i. t. s. e. l. v. e. r. u. m. e. s. t. o. p. i. t. i. o. n. e.
quod quando facta est. Locatio per annu, a. p. t. b. i. e. n. i. j. n. o. n.
soluta pensione suo tempore possit expelli Conductor, si ta-
m. p. e. r. p. l. u. r. y. a. n. n. o. s. f. a. c. t. a. s. i. t. b. i. e. n. i. j. Cessat. r. e. q. u. i. e. s. s. e. a. l. i. j. d.
ut possit expelli Conductor, et d. hanc causam accipiunt d. l. g. m.
qui de b. i. e. n. i. j. l. o. q. u. u. n. t. d. i. n. c. a. u. q. u. o. n. o. n. f. a. c. t. a. f. u. i. t. p. e. r. p. l. u. r. y.
a. n. n. o. s. d. t. e. m. p. u. s. p. e. n. s. i. o. n. i. s. a. s. i. g. n. a. t. y. n. o. n. f. u. i. t. p. o. t. e. s. t. n. i. s. i. t. r. a. n. s.
s. a. c. t. o. a. n. n. o. p. o. t. e. s. t. c. o. n. d. e. n. i. r. i. C. o. n. d. u. c. t. o. r. e. m. p. e. n. s. i. o. n. e. s. o. l. u. a. t. a. n. n. o.
t. x. i. i. n. l. g. T. u. l. i. a. n. u. s. 13 § 8 de act. e. m. p. t. i. q. u. i. s. i. s. o. l. e. m. n. i. t. e. s. o. l. u. i.
qui solvendi pensionibus consuetudine introducti sunt. Ut olim
Kalend. Martij solennes erant, ut p. r. e. d. i. c. t. a. i. n. e. i. s. s. o. l. u. e. n. t. u. r.
m. e. n. t. e. s. l. g. 58 de p. r. o. s. t. i. t. u. t. i. o. n. e. d. T. u. l. i. j. i. n. l. g. 9 qui p. e. t. i. o. n. e. s. e. t. i. n. d. i.
e. a. t. i. n. l. g. c. y. p. r. e. c. a. r. i. o. 12 § de p. r. e. c. a. r. i. o. l. g. l. g. p. r. o. c. o. 4 de l. o. n. d. a.
h. o. n. d. a. e. m. p. t. i. o. n. e. C. u. s. a. c. t. g. r. a. c. t. 8 ad A. f. r. i. c. y. i. n. d. l. g. 9 O. s. u. a. l. d.
ad D. o. n. e. l. l. i. b. 13 c. 8 l. i. t. f. i. q. u. a. p. r. o. p. t. e. r. C. o. n. d. u. c. t. o. r. e. m. p. o. t. e. s. t. o. r. i. p. e.
i. n. t. r. a. n. s. a. c. t. o. a. n. n. o. n. o. n. s. o. l. u. a. t. q. u. a. n. d. o. n. i. l. l. i. d. i. c. t. y. f. u. i. t. n. i.
s. i. e. x. m. o. r. e. r. e. g. i. o. n. i. s. s. o. l. e. m. n. i. j. s. i. t. d. i. c. t. a. d. s. o. l. u. a. t. y. p. e. n. s. i. o. n. e. m.

Antonius

Ad Nobiliss. & Illustiss.
Satis Caesareis Juris Maternis.
F. C. C.

Ad Crat. Du Lium. Nacc
Donarzum.

Anti Logium.

Cum hoc Iustinus S. C. Macedonia
 in tractatu, qui agendi propositus est, scribitur. mutuum dare pro
 hibetur si vobis (amanti vobis, et nobis) vobis auditoribus, ad eum
 nuntios aliquando mutuum dare facile vobis interdixit ostendit, ne
 aliquis in vobis Macedonia creditor evadat, si per nos S. C.
 mutuum vobis tribuere non recusat, et si vobis animus illius
 scelerata vicia impugnavit, in alia longe graviora suspicio, et
 contra me corripit, quod si illud et hoc S. C. prohibet mutuum, quod
 ex dolo, et fraude, et per originem leg. 1. §. ult. in fin. leg. 2. leg.
 3. §. 1. 2. et 3. leg. 3. §. 1. §. 2. §. 3. §. 4. §. 5. §. 6. §. 7. §. 8. §. 9. §. 10. §. 11. §. 12. §. 13. §. 14. §. 15. §. 16. §. 17. §. 18. §. 19. §. 20. §. 21. §. 22. §. 23. §. 24. §. 25. §. 26. §. 27. §. 28. §. 29. §. 30. §. 31. §. 32. §. 33. §. 34. §. 35. §. 36. §. 37. §. 38. §. 39. §. 40. §. 41. §. 42. §. 43. §. 44. §. 45. §. 46. §. 47. §. 48. §. 49. §. 50. §. 51. §. 52. §. 53. §. 54. §. 55. §. 56. §. 57. §. 58. §. 59. §. 60. §. 61. §. 62. §. 63. §. 64. §. 65. §. 66. §. 67. §. 68. §. 69. §. 70. §. 71. §. 72. §. 73. §. 74. §. 75. §. 76. §. 77. §. 78. §. 79. §. 80. §. 81. §. 82. §. 83. §. 84. §. 85. §. 86. §. 87. §. 88. §. 89. §. 90. §. 91. §. 92. §. 93. §. 94. §. 95. §. 96. §. 97. §. 98. §. 99. §. 100. §. 101. §. 102. §. 103. §. 104. §. 105. §. 106. §. 107. §. 108. §. 109. §. 110. §. 111. §. 112. §. 113. §. 114. §. 115. §. 116. §. 117. §. 118. §. 119. §. 120. §. 121. §. 122. §. 123. §. 124. §. 125. §. 126. §. 127. §. 128. §. 129. §. 130. §. 131. §. 132. §. 133. §. 134. §. 135. §. 136. §. 137. §. 138. §. 139. §. 140. §. 141. §. 142. §. 143. §. 144. §. 145. §. 146. §. 147. §. 148. §. 149. §. 150. §. 151. §. 152. §. 153. §. 154. §. 155. §. 156. §. 157. §. 158. §. 159. §. 160. §. 161. §. 162. §. 163. §. 164. §. 165. §. 166. §. 167. §. 168. §. 169. §. 170. §. 171. §. 172. §. 173. §. 174. §. 175. §. 176. §. 177. §. 178. §. 179. §. 180. §. 181. §. 182. §. 183. §. 184. §. 185. §. 186. §. 187. §. 188. §. 189. §. 190. §. 191. §. 192. §. 193. §. 194. §. 195. §. 196. §. 197. §. 198. §. 199. §. 200. §. 201. §. 202. §. 203. §. 204. §. 205. §. 206. §. 207. §. 208. §. 209. §. 210. §. 211. §. 212. §. 213. §. 214. §. 215. §. 216. §. 217. §. 218. §. 219. §. 220. §. 221. §. 222. §. 223. §. 224. §. 225. §. 226. §. 227. §. 228. §. 229. §. 230. §. 231. §. 232. §. 233. §. 234. §. 235. §. 236. §. 237. §. 238. §. 239. §. 240. §. 241. §. 242. §. 243. §. 244. §. 245. §. 246. §. 247. §. 248. §. 249. §. 250. §. 251. §. 252. §. 253. §. 254. §. 255. §. 256. §. 257. §. 258. §. 259. §. 260. §. 261. §. 262. §. 263. §. 264. §. 265. §. 266. §. 267. §. 268. §. 269. §. 270. §. 271. §. 272. §. 273. §. 274. §. 275. §. 276. §. 277. §. 278. §. 279. §. 280. §. 281. §. 282. §. 283. §. 284. §. 285. §. 286. §. 287. §. 288. §. 289. §. 290. §. 291. §. 292. §. 293. §. 294. §. 295. §. 296. §. 297. §. 298. §. 299. §. 300. §. 301. §. 302. §. 303. §. 304. §. 305. §. 306. §. 307. §. 308. §. 309. §. 310. §. 311. §. 312. §. 313. §. 314. §. 315. §. 316. §. 317. §. 318. §. 319. §. 320. §. 321. §. 322. §. 323. §. 324. §. 325. §. 326. §. 327. §. 328. §. 329. §. 330. §. 331. §. 332. §. 333. §. 334. §. 335. §. 336. §. 337. §. 338. §. 339. §. 340. §. 341. §. 342. §. 343. §. 344. §. 345. §. 346. §. 347. §. 348. §. 349. §. 350. §. 351. §. 352. §. 353. §. 354. §. 355. §. 356. §. 357. §. 358. §. 359. §. 360. §. 361. §. 362. §. 363. §. 364. §. 365. §. 366. §. 367. §. 368. §. 369. §. 370. §. 371. §. 372. §. 373. §. 374. §. 375. §. 376. §. 377. §. 378. §. 379. §. 380. §. 381. §. 382. §. 383. §. 384. §. 385. §. 386. §. 387. §. 388. §. 389. §. 390. §. 391. §. 392. §. 393. §. 394. §. 395. §. 396. §. 397. §. 398. §. 399. §. 400. §. 401. §. 402. §. 403. §. 404. §. 405. §. 406. §. 407. §. 408. §. 409. §. 410. §. 411. §. 412. §. 413. §. 414. §. 415. §. 416. §. 417. §. 418. §. 419. §. 420. §. 421. §. 422. §. 423. §. 424. §. 425. §. 426. §. 427. §. 428. §. 429. §. 430. §. 431. §. 432. §. 433. §. 434. §. 435. §. 436. §. 437. §. 438. §. 439. §. 440. §. 441. §. 442. §. 443. §. 444. §. 445. §. 446. §. 447. §. 448. §. 449. §. 450. §. 451. §. 452. §. 453. §. 454. §. 455. §. 456. §. 457. §. 458. §. 459. §. 460. §. 461. §. 462. §. 463. §. 464. §. 465. §. 466. §. 467. §. 468. §. 469. §. 470. §. 471. §. 472. §. 473. §. 474. §. 475. §. 476. §. 477. §. 478. §. 479. §. 480. §. 481. §. 482. §. 483. §. 484. §. 485. §. 486. §. 487. §. 488. §. 489. §. 490. §. 491. §. 492. §. 493. §. 494. §. 495. §. 496. §. 497. §. 498. §. 499. §. 500. §. 501. §. 502. §. 503. §. 504. §. 505. §. 506. §. 507. §. 508. §. 509. §. 510. §. 511. §. 512. §. 513. §. 514. §. 515. §. 516. §. 517. §. 518. §. 519. §. 520. §. 521. §. 522. §. 523. §. 524. §. 525. §. 526. §. 527. §. 528. §. 529. §. 530. §. 531. §. 532. §. 533. §. 534. §. 535. §. 536. §. 537. §. 538. §. 539. §. 540. §. 541. §. 542. §. 543. §. 544. §. 545. §. 546. §. 547. §. 548. §. 549. §. 550. §. 551. §. 552. §. 553. §. 554. §. 555. §. 556. §. 557. §. 558. §. 559. §. 560. §. 561. §. 562. §. 563. §. 564. §. 565

Ad Quercus.

Per Caput Quinque:

De prohibitione Senatus Pulti
Macedoniani? Circa Mutum filium
Danduz, et de ratione prohibitionis.

Per filios in patri potestate constitutos ex om-
nibus patribus obligatis, et quoniam deest possit. Et ex factis 57. ff. de
judicijs. ff. de oblig. fam. 39. ff. de oblig. et act. ff. de sig. ff. de pectus. ex
multis tam patribus vel non pueris, vel saltem efficaciter pueris non vel
de minoribus. S. C. Maccaron. quod latius fuit. si credimus Suetonio in
Vita

[illegible]

H. 1. q. d. i. c. filiorum appellatione in studentibus quoad hanc. l. c. p. h. v. l. 5. l. 1. q. d. si nepotes. l. 6. f. a. testam. tut. et in d. ult. inst. q. testam. tut. d. a. v. l. 1. in q. p. o. filiorum appellatione non extendi ad neptem quoad accipiendos tutorem a patre in testamento nominatos; l. 1. eni hoc pars ipsius nepotibus non potest non esse favorabilis, et tutores a patre in testamento relictos idonei, ac firmiter q. reputentur, ob quos neptem et filios satisfactione non merentur. l. 1. testam. 1. f. a. testam. tut. v. l. 1. inst. a. satisfactione tutorum, ex quo colligi potest. qd. ad filiorum nomen ad nepotes non potest extendi circa tutelam, q. res favorabilis est, et in p. o. filiorum, nepotumq. et minorum parentibus. l. 1. omni. l. 3. inst. a. tut. ubi repetentes, multo minus de eis extendi poterit circa prohibitionem, q. o. tutorem est, et non filiorum favore, ad ratio creditorum ad inuenta. l. 1. p. d. si pater. l. 1. p. en. f. h. l. 1. q. d. acceptio. 4. f. a. pater. in debitoribus. in q. p. o. tut. a. b. in ratione. P. o. n. l. 1. 12. d. m.

[illegible]

in parentibus, et in Creditore, cuiusque pars Superiori n. edicta
data maneat, restat nunc, ut hanc brevis exponamus. inducitur q.
huius et hoc s. c. odio Creditore, q. petimo ex pto mutuas pecunias
huius fam. sub fœnore darent in certis nominibus. l. 1. ff. h. n. o. a. scilicet
pecunias mutuas numeras parentibus, pñitione visadua, ob ea, huius par
tyorū parentis incidi, vel vult, eorū, mort in pñi vñi, pñocupet, et
festinet. l. 1. sig. s. i. s. ff. h. n. o. ex pto, ad ducit pecunias huius numeras
huius impetere s. c. in pñitione. d. l. 3. s. ult. ff. h. n. o. l. 1. ff. h. n. o.
q. in pecunias pñitione nulli, ad est vericuly. vide l. 1. in d. s. ult.
et in l. 1. in d. ration. de l. et nō s. c. mutus huius fœneratū huius
huius videat. d. l. 1. ff. h. n. o. tam et sine Turis, datz implat. l. 1.
huius huius. d. s. 9. ff. h. n. o. vide Ant. fab. in d. ration. ad d. l. 7. s. 9. et
ad l. 1. in fin. ff. h. n. o. q. et Parentibus, pñitione. d. l. 3. s. 3. ff.
h. n. o. landz restat nunc adimere quid sit mutus huius fam. dare inces
huius nominibus. 2. in l. 1. ff. h. n. o. adimere alig iū ce, q. Credere, aut

venturum est in filium fam. et creditorem, ut debita pecunia loco mutui
est. l. q. l. c. l. i. d. i. o. 9. §. ult. l. i. c. i. n. p. a. l. a. r. i. a. 15. d. q. d. b. l. c. d. q. d.
nig. l. c. hoc vix fatemur, ad huc vix hoc mutui nro. §. l. c.
n. p. h. b. e. r. i. q. d. in sup. h. a. b. i. t. o. s. u. p. e. r. i. o. r. i. m. u. t. u. i. d. e. t. u. p. r. i. o. r. a. t. t. e.
d. i. t. c. a. q. u. o. d. e. b. i. t. a. f. u. i. t. p. e. c. u. n. i. a. l. y. g. d. i. l. l. e. p. r. i. m. o. i. n. p. e. i. a. t. i. o. n. e.
c. i. t. §. l. c. l. o. c. y. n. d. a. r. e. n. e. c. e. s. s. a. e. n. i. s. t. r. a. y. §. l. c. q. u. e. r. i. t. a. d. i. t. q. d. s. i.
i. l. l. e. q. d. c. r. e. d. i. t. n. p. o. t. e. r. a. t. f. i. l. i. o. f. a. m. e. i. v. e. n. d. i. d. i. t. e. t. u. i. l. l. e. r. e. i. p. r. o.
c. i. y. h. e. r. e. t. i. n. m. u. t. u. i. d. a. t. i. o. n. e. l. y. d. §. 3. §. 3. f. h. h. o. d. §. 3. c. l. o. c. y. n. d. a. r. e.
d. e. c. o. n. s. i. l. i. o. a. d. d. §. 3. c. l. i. b. 12. c. a. p. 24. a. d. f. i. n. i. n. t. r. a. d. i. t. i. o. n. e.
i. n. r. a. t. i. o. n. e. a. d. d. §. 3. §. 3. d. a. d. §. 7. i. n. p. r. i. o. d. a. d. §. 13. f. h. h. o.

§. Ut. tande p. l. c. o. r. o. n. i. d. e. h. u. i. c. c. a. p. i. t. u. r. e. l. l. u. l. a. s.
d. i. c. i. t. f. a. c. i. l. e. i. n. f. o. r. m. n. a. b. s. o. l. u. t. i. m. u. t. u. i. f. i. l. i. o. f. a. m. d. a. r. i. p. h. o. u. i.
p. e. §. l. c. d. e. h. m. u. t. u. i. p. e. c. u. n. i. y. l. y. i. t. e. s. i. f. i. l. i. o. §. 7. §. m. u. t. u. i. §. 3. f. h. h. o.
u. n. d. e. c. o. l. l. i. g. i. t. q. d. m. u. t. u. i. a. l. i. a. r. y. r. e. r. y. p. r. o. p. t. a. p. e. c. u. n. i. a. n. u. m. e. r. a.
t. o. l. i. a. r. y. e. r. i. t. e. h. §. l. c. p. m. i. d. y. d. §. m. u. t. u. i. §. 3. = n. e. c. h. y. c. o. n. s. i. d. e. r. a.
n. o. s. s. e. q. u. e. n. t. o. b. i. e. c. t. i. o. m. u. t. u. i. d. a. t. i. o. n. i. s. o. l. y. d. i. s. t. i. t. i. n. p. e. c. u. n. i. a.
n. u. m. e. r. a. t. a. i. d. e. s. i. n. r. e. b. y. p. a. r. d. e. r. e. n. u. m. e. r. e. e. i. a. l. i. y. r. e. b. y. g. e. n. e. r. i. t. y.
q. d. n. e. c. i. n. g. e. n. e. r. a. l. i. t. a. t. e. p. r. o. s. t. a. n. t. e. f. u. n. c. t. i. o. n. e. s. r. e. c. i. p. i. u. n. t. l. y. 2. §.
a. p. p. e. l. l. a. t. a. §. l. c. r. e. b. l. c. r. e. d. i. t. o. i. n. s. t. q. d. m. u. t. u. i. r. e. d. h. o. b. l. i. g. u. b. i. r. e.
p. e. t. e. n. t. e. s. q. d. e. s. m. u. t. u. i. h. a. r. y. r. e. r. y. p. r. o. p. t. a. t. e. r. i. t. h. §. l. c. n. o. p. e. r. t. y. l. y.
p. e. c. u. n. i. y. n. o. m. i. n. e. a. c. t. i. o. g. e. n. e. r. a. l. e. s. i. t. u. l. n. o. s. o. l. y. i. p. r. o. s. t. e. n. d. a. t. r. e. s. q. d. p. a.
r. d. e. r. e. n. u. m. e. r. e. e. m. e. n. s. u. r. a. i. s. t. a. t. l. y. t. a. l. i. s. s. c. r. i. p. t. u. r. a. §. d. f. a. d. §. 1.
p. r. o. p. t. a. c. r. o. l. u. t. i. o. n. e. s. l. y. p. e. c. u. n. i. y. 17. §. f. a. d. §. 1. §. 2. c. l. c. d. §. 1. p. r. o.
e. l. e. n. y. h. u. i. c. d. u. b. i. o. f. a. c. i. l. i. t. e. r. e. t. q. d. p. e. c. u. n. i. y. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. l. a. t. i. t. u. d. e. p. e.
t. e. a. t. h. y. c. t. a. n. y. r. e. s. t. r. i. n. g. i. t. i. n. s. i. g. n. i. f. i. c. a. t. i. o. n. e. s. o. l. y. p. e. c. u. n. i. y. n. u. m. e. r. a. t. o. r. y.
q. d. e. a. u. t. o. r. i. t. a. t. e. r. a. d. e. m. a. n. i. f. e. s. t. y. s. i. e. t. a. u. t. o. r. i. t. a. s. e. l. l. o. i. i. n. n. r. a. l. y.
§. u. b. i. n. d. i. c. i. t. m. u. t. u. i. f. i. l. i. o. f. a. m. d. a. r. i. y. g. e. n. e. r. a. l. i. t. a. t. e. p. r. o. p. t. a. t. e. s. §. l. c.
n. e. q. e. s. p. e. c. u. n. i. y. e. i. s. d. a. r. e. d. o. a. d. i. c. i. t. m. u. t. u. i. p. e. c. u. n. i. y. u. b. i. s. c. i. l. e. t. o. n.
n. e. s. r. e. s. a. l. i. a. y. e. l. e. c. t. u. a. e. r. e. t. q. d. p. r. o. p. t. a. t. e. s. q. d. s. o. l. y. p. e. c. u. n. i. a. n. u.
m. e. r. a. t. a. o. a. i. o. t. a. p. a. r. e. n. t. i. a. v. i. a. l. e. §. 3. §. 3. f. h. h. o. e. y. c. a. f. a. c. i. l. i. m. y. o. n. o.
d. y. q. d. v. i. y. f. i. l. i. o. a. d. l. u. c. u. r. i. y. p. a. d. e. n. d. o. s. q. d. h. o. n. o. r. e. m. o. r. e. s. p. r. o. p. t. a. t. n. i. p.
c. e. t. e. r. e. r. e. s. i. n. q. d. e. s. m. u. t. u. i. d. i. s. t. i. t. a. m. o. n. i. t. a. f. a. c. i. l. e. e. i. s. v. i. a. d. h. u. i. c.
v. i. y. p. a. d. e. f. i. l. i. y. n. e. q. e. a. r. y. r. e. r. y. m. u. t. u. i. i. n. a. l. a. t. e. r. e. p. a. t. r. i. p. e. s. t. l. o. c. e. n. t.
l. o. n. e. l. l. a. l. i. b. 12. c. a. p. 24. i. n. c. i. n. i. n. t. r. a. d. i. t. i. o. n. e. a. d. d. §. 7. §. m. u. t. u. i.
§. n. n. r. o. h. o.

Cap.

dequere latis in segri cap. agem. q. hic subistim.

5. Ibi fortiter debet sequens considerari et obio
cio. id e. S. C. in fingit predictis assignata p. poenz in Creditore
filio fam. mutus pecunias datus, q. fraudulentus, de lo. dno S. C.
Ortibus nequens filio fam. Credit. q. e. eui dem, r. q. cessante do.
Ceat S. C. poena. l. 1. §. fin. l. 2. l. 3. in p. r. o. et in §. ita ut §. l. 3.
it. ii filio. d. in p. r. o. et in §. mutui. §. §. 8. §. 12. 13. et 14. §.
Julianus. pen. ff. h. h. at dolo Creditore mutuantis p. onat.
dimo e. obid q. nec ad h. redet, nec ad alios extendi pot. ut y. b. i.
ex d. fili. l. i. in l. 2. §. 1. veric. et q. d. §. d. doli mali, e. m. i.
except. §. poena S. C. de Creditore. Stabilita neg. p. r. o. i. ad h.
redet, vel ad alios. huc tam dubio, et si difficultas opponit e. diu
in maxime versari d. i. r. i. exceptio doli e. m. i. m. a. c. e. d. o. n. illa
namq. in p. r. o. e. illi cui opponit; h. e. v. i. n. q. i. q. u. b. e. n. e. s. t. a. t.
illa n. transgreditur p. r. o. n. a. l. l. i. g. q. d. o. l. i. d. m. i. n. i. t. d. l. 2. §. 1. v. m. i.
et q. d. §. d. doli mali except. et q. h. e. ad successores, aliosq. ex
ten. d. a. t. d. l. 7. §. n. i. d. o. l. i. §. 6. et §. p. r. o. d. e. d. §. h. h. ubi docuit ff.
cur. et Barth. quos segri Ant. fab. illi q. in rational.

6. Purgez predictis doctrinis opponit t. a.
in l. doli. §. in p. r. o. et in veric. id e. §. §. ff. d. novat. ubi a. s. t. e.
v. i. t. a. P. a. u. l. o. exceptione S. C. m. a. c. e. d. o. n. q. u. a. d. u. e. n. t. Creditore. C. a.
l. e. b. a. t. n. d. c. e. a. t. i. d. e. y. cui filio fam. delegatus e. ex q. e. u. i. d. e. n. t. d. e.
d. u. c. i. t. h. q. e. e. x. c. e. p. t. i. o. n. e. p. r. o. n. a. l. e. e. s. t. a. c. p. d. e. q. u. e. n. t. n. e. c. a. d. h. y. r. e. d. e. t. C. r. e.
d. i. t. o. r. i. s. n. e. c. a. d. a. l. i. y. q. u. i. p. u. l. a. t. u. s. n. e. e. x. t. e. n. a. t. p. o. t. t. e. d. e. i. n. d. e. a. u. g. e.
t. r. d. i. f. f. i. c. u. l. t. a. t. e. x. d. v. e. r. i. c. i. d. e. §. i. n. f. i. n. u. b. i. a. s. i. g. n. a. t. i. n. h. a. c. p. r. o.
v. e. d. o. c. t. r. i. n. a. i. n. t. h. q. e. e. x. c. e. p. t. i. o. n. e. s. t. a. c. p. e. x. v. e. l. l. e. y. O. p. e. r. i. t. m. u. l. i. e. r. i.
e. t. q. §. e. x. l. p. l. a. t. o. r. i. a. m. i. n. o. r. i. §. 2. d. n. n. i. t. d. e. d. i. t. i. q. u. i. t. e. r. e. x. c. e. p. t. i. o.
m. a. c. e. d. o. n. n. t. r. a. n. s. f. e. r. a. t. a. d. e. y. cui filio fam. mutus pecunias de
b. i. t. u. s. d. e. l. e. g. a. t. u. s. f. u. i. t. a. t. e. §. q. u. i. m. u. l. i. e. r. i. e. x. v. e. l. l. e. y. e. m. i. n. o. r. i. e. x.
l. p. l. a. t. o. r. i. a. v. i. t. u. r. §. 2. e. y. q. u. i. v. e. l. m. u. l. i. e. r. i. v. e. l. m. i. n. o. r. a. C. r. e. d. i.
t. o. r. e. d. e. l. e. g. a. t. i. n. e. e. x. t. e. n. d. a. t. u. r. I. d. h. y. d. u. b. i. s. f. a. c. i. l. e. v. e. r. i. d. i. t. e. n. a. t.
b. e. n. e. e. s. t. h. q. e. m. a. c. e. d. o. n. e. x. c. e. p. t. i. o. n. e. s. p. r. o. n. a. l. e. s. i. d. i. n. t. e. e. s. t. u. t. n. a. n. t. i.
a. s. s. e. r. u. n. t. e. x. a. n. t. a. n. t. i. e. t. i. n. t. f. a. c. i. l. e. o. b. i. d. q. a. d. h. y. r. e. d. e. t. a. l. i. o. s.
e. t. q.

Delegatus, ut ab eodem n. 2. Item n. 2. et ad huc trans hunc Pa
cy, cui filius fam. a creditore mutante delegatus fuit. d. 1. 19.
2. in delegat. siue 2. a mittit n. 2. d. 1. C. si quis d. 1. n. 2.
meat. d. cui delegatus fuit filius fam. scire, nec in p. 2. d. 1. n. 2.
et creditore actus sui. d. 1. 19. in g. n. 2. d. 1. n. 2. q. 1. hoc dele
gato C. d. C. delegata n. 2. fuerit nulla exceptio. nec illi obicit
is, cui facta fuit. d. 1. 19. autem Cuius in herede creditore, vel in
alio, q. a filio fam. Si uolatus fuit mutans eundem, q. 1. n. 2. agunt
et 1. C. de mutui, q. 1. 2. C. celebrat. fuit, ideo actio edeo i
reus o. 2. 2. exceptio Cuius. d. 1. 19. n. 2. d. 1. n. 2. C. de 2. 1. 19. ff.
n. 2. d. 1. 19. n. 2. = nec obicit cum d. si quis, seu 2. d. 1. 19.
Cuius, q. 1. ideo mulier e. 2. d. 1. 19. n. 2. Cui delegata fuit, u. 2. excep
tio velley. q. 1. in delegat. intercessit. videt. d. 1. 19. 19. quod
8. d. 1. si mulier. 2. 1. ad C. de 1. 19. n. 2. Cuius e. 2. d. 1. 19. n. 2.
Exceptio, q. 1. vocat Exceptio intercessionis. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19.
Inter. intercessionis. ff. a. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2.
pato, d. 1. 19. n. 2. Cui delegatus fuit, inter. e. 2. exceptio ex l. 1. 19. n. 2.
2. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. Cuius. q. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2.
Pauli ad Edict. in d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2.

Item q. 1. d. 1. 19. n. 2. actio, q. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2.
actio ex n. 2. C. d. 1. 19. n. 2. q. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2.
omnia exceptio. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2.
venirent, si mulier e. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2.
Quem vel intercessionis fuit. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2.
d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2.
et 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2.
fam. mortuus fuit. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2.
cessionis filij, et de intercessionis manatoribus, si in inter. crepe
d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2.
q. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2.
q. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2.
videt. appat. a patre, actio d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2. d. 1. 19. n. 2.
mal. = nec huc ad intercessionis obicit n. 2. C. absolute denega
di

si actionem, vel omittit exceptionem, ex quo in ferri, natio videtur, hoc
debere officere fideiussoribus, et mandatoribus, et si aduersus
eum nulli habeant regressus; arg. ff. in l. p. met. 5. §. 1. ff. de me-
tu l. 1. ff. de veniunt. 20. §. petito. ff. in fin. ff. de petit. l. 1.
l. 8. ff. de public. Facilius namque responsio est: Beneficium Macro-
fideiussoribus, et mandatoribus, si recursus habeant ad filios fam. et
desse non posse, quod est exceptio illius cui opponitur in re sit, ut di-
ximus sup. n. 4. et 5. exceptione tamen illius cui ceditur, personae
est: quod fideiussoribus, alijsque filiis negat fieri. l. dicitur. 32. ff. de
pactis. nec officit generaliter oppositum esse, namque hoc bene generaliter
proferatur, ex qua tamen d. C. restringitur ad filios, vel patres quorum
causa in ductu fuit: igitur si hoc, nihil introit, cessabit id. §. n. soly.
3. ubi vide fab. in ration. et Bonel. lib. 12. om. cap. 25. =
neque tandem obstat teneri non posse fideiussores filios fam., quod om-
ni absolute aduersus filios denegatio. qua cessante nequeunt
obstare fideiussores, qui sunt accessiones. §. fideiussores. §. instit.
de fideius. l. 1. l. 6. §. ult. l. 8. §. 1. l. fideiussor. 36. in prin.
ff. de fideius. quoniam verum, quod actio, quod aduersus filios denegatur, est
actio civilis, non civilis. l. de si pater. 3. §. ult. §. l. Leg. ff. de h.
ff. l. 9. exceptio. 40. ff. de iudic. in deb. et sufficit natus de li-
quo ut teneri possent fideiussor, ut dicitur ex citatis iuris. ff. de
fideius. §. bene stat, quod obligentis fideiussor gaudet filios fam.
beneficio d. C. et quod obligentis fideiussores, si donandi animo in-
truerint. et §. n. soly. 3. vide fab. et Bonel. ubi primum.

- Ceterum in hac re insignis aduersus do-
8. ctina in hoc iure d. C. et d. C. Velleian. in quo non solum excep-
tio mutui operis, sed et omnia accessionibus ceditur. l. si mu-
tuo. 16. §. 1. ff. de vellet. quod aduersus quod in eo dicitur, quod
hoc iure d. C. obligat, vel denegat, vel infirmat in iure
filios, et parentes, vel heredes, absolute totum officit: quod non
potest, si Beneficium non d. C. fideiussoribus, et mandatoribus regit
solv.

[illegible]

Caput. 3.
De Causis Ceteri S. G.
Macedonia. Appena Ceteri.

1. S. C. Maced. n. filiorum fauore, et
odio Creditoris inducitur, huiusmodi expressa iura in l. q. ex leg
tios. ff. de ad. indeb. l. si pater. 9. §. ult. ff. de p. n. §. illud per
in st. q. eo. et quo manifeste in fort. q. si nullus o. d. i. m. i. u.
nat ex pte Creditoris cessabit. S. C. poena, q. multa poena sine
debito infringi possit, l. a. l. iud. c. frag. 131. ff. de ad. s. si q. credi
torum utq. petuntur filio fam. Creditur n. fraude, et dolo, id est
suo animo, et n. vana d. p. i. u. l. decepto, id est iusto errore deiectione
dicantur scilicet illi patre fam. c. q. sic apud omnes habet. sic agitur
sic q. d. nebat, n. h. o. i. t. l. q. S. C. q. odium n. in veniat in Creditore. l. 3. §. in

p. filij fam. maior. 12. annis, tunc per, et debet. Id est si sit mutua
 pecunia, quae deat filio fam. Da. p. C. Mace. et si liber pecu-
 lii administratio fiat. l. sig. 3. §. 2. Verum. si filio fam. §. n. 11.
 nec obest filij, vel ejus pater, qd libera peculij administratio
 cessat, alienare potest. l. si puerum. 18. §. ult. §. l. §. seq. §. a. p. o. i.
 act. unde in ferri videbatur, pater ejus licet mutui filio fam. ad.
 quoniam pater quae uia cedat filio liberi peculij administratio, ita
 me ei debeat intelligitur, ut aliquid ex peculio perdat, ut docet
 filij in l. filij fam. 1. in p. r. o. et in §. videamus. ff. a. donat. l. 1.
 §. 1. ff. qd rer pignori. l. §. 28. §. si filij. 2. ff. a. pactis. at perdat
 filij. n. 12. donando. a. §. videamus. De filio fam. Creando mu-
 tua pecunia, §. ob p. r. o. l. §. C. nulla ad deat. De quibus et l. i. c.
 §. actus habetur sit. i. p. r. o. deat sunt r. o. c. Statut. sunt, qd in
 Creditore filio fam. cessat. §. C. potestas, §. pecunia ab eo fi-
 lio fam. Creditari fiat mutua. a. §. 2. Verum. si filij fam. ne si
 ter perdat, qd ei p. r. o. n. Credit. Pater, cui in hoc casu p. r. o.
 Un deat p. r. o. pecunia mutuo dat. a. Verum. si filij fam. ubi
 faber in ration. et Cuiac. lib. 12. ff. latij Juliani.

H. De sequente, qd §. Pecunia a filio fam.
 alio filio fam. Da. p. C. Mutuo data mutua fieri magis, p. r. o.
 Pater. Vnde p. r. o. pecunia, §. in h. l. §. C. a. l. §. sig. 1. p. r. o.
 §. §. p. r. o. 2. Verum. si filij in fin. magis §. huius pecuniae Domini
 in accipiente translati, n. p. r. o. a. Verum. si filij. l. §. rogasti. 11.
 §. ult. ff. a. p. r. o. Cred. Id p. r. o. Pater remanserit, n. p. r. o. qd ei
 p. r. o. Videtur, qd p. r. o. p. r. o. cedat. l. §. in r. §. 23. ff. a. p. r. o. v. i. n. d.
 l. §. quibus. 21. §. argento. ff. a. a. u. r. et a. u. r. legato. §. omni. 2. §.
 sic itaq. 14. Inst. a. act. §. l. §. C. Pater p. r. o. Vnde p. r. o. qd. p. r. o.
 amia extat, ca. n. p. r. o. p. r. o. p. r. o. illi cedat. l. §. si Pater. 2.
 §. 1. in fin. ff. h. §. §. rogasti. 11. §. ult. §. h. §. l. §. seq. ff. a. p. r. o.
 Cred. l. §. n. omni. 19. §. §. p. r. o. 1. §. eod. quae ad m. si filij fam.
 accepti mutuo pecunia Da. p. C. Creditore soluerit, n. p. r. o. l. §. a.
 §. extant, pecunia p. r. o. Pater Vnde p. r. o. vel p. r. o. p. r. o. l. §. a.

[illegible]

2.

et quare mea dictura in his articulis
 in videri legem et ad istas fundamētis, quod illi, et alii videntur
 alij nō esse aurea motu. Quinet, tamen et de monstrant. Et
 ita fundamētis et omnes prop. dictum assumit ex ratione et
 Marcellus accuta et amiganda Patris dictio. in d. 1. 14. f. 1.
 res. crea. et natū. et omnes prop. dictum, cui debet recipere
 rei, impropria et est dictio et nō iuxta lā, nō nemo nō de
 bi, si a tenet dicitur inceptis fore, et locutionis, et vāos Marcellus
 siat p. bandy in prop. dictum et nō p. potest dicitur dictio et nō
 iuxta lā, et adducere vāos, quod si dicitur p. cum transiret ad
 Creditore nulla dux est actio. nō est veritas et neutrumque
 et p. cum Creditore dicitur nō recedat quod ex nō iuxta lā.
 et alij Marcellus vāo dictio ex mutuo qua dicitur, alterius genitū in
 propria sit, et fuit dictura mea. et inde adu. lā. et omnia
 hoc et ex generalitate, seu dicitur. Et, sub quo tunc dicitur Marcellus
 in quo agit a dictio et ex mutuo, tunc a vāo dictio, tunc dicitur
 et dicitur, ut ex eo sit et. et dicitur, et dictura mea. et in
 de fontis, et in ex opera et prop. ad fuit, hoc nō ratio
 tunc, et de sumis ex dicitur. et antio dicitur Marcellus in q.
 ea vāo sit questio, et ex dicitur p. cum dicitur et dicitur
 et mutuo et ex dicitur, nō si prop. dictum: ipso dicitur et
 et est et ex dicitur et ex dicitur et ex dicitur. in f. 14. f. 1.
 res. crea. maxime et dicitur 11. et 18. sint et dicitur et in dicitur
 ad dicitur et dicitur, si in dicitur. et dicitur. et dicitur.

qz orby s. c. impedit. neqz obstat in l. i. c. d. inst. et exerceat. act.
ex quo satis appertet conijci si debet n. posse teneri. Patre, vnde mutui a
filio fam. inst. Pacti, quoz si hoc ei fuerit a Patre promissum; q. sola
tacita voluntas Patris n. sufficit; quoniam recte in d. l. i. n. illud quoz
q. regnat expressa, vel sufficiat tacita Patris voluntas? ut apud
mutui a filio fam. institute Pacti, id illud, uty Operat aduersus Patre
actio institutoria ex illo mutuo? cui quoz recte n. alio, institutoria ac
tione aduersus Patre datur, quoz si Pacti mutui filio sit promissum a Patre
vel si accepti mutui in re Patris versentur, q. et versent. l. q. q. q.
s. s. d. si pecuniaz. 15. ff. d. inst. act. l. q. 1. s. q. si mutui. 8. ff. d. ex
erit. act. alio responsum, si querebatur. q. valeret mutui a filio
fam. institute Pacti. n. q. h. c. sufficit tacita Patris voluntas dicitur
tuta expositio filij Faber, vel negotiatori, neqz exigitur expre
ssa promissio, qz tam necessaria e, ut Operat institutoria actio, qz n. ali
ter Patre adstringere poterit vnde mutui a filio fam. Pacti, quoz si
vel specialiter filio Pater promiserit mutui d. here, vel res mutuo
accepta in re Patris versentur, ut p. b. b. am. docet. Bonell. l. n. ita ex
p. ad d. l. i. c. d. inst. et exerceat. act. ex n. 14. usqz ad 19.

4. Ceterum quoz. Utroqz casu, scilicet s. c. siue
mutui pecuniaz acceperit filij fam. iubente Patre, siue eo q. volu
te, hoc e. promittente, et n. p. a dicente. d. l. i. s. inst. ay. 11. d. l. i. si ta
me. 12. l. si filij. 16. ff. h. h. l. si promittente. 4. c. eod. i. i. n. c. i. s.
l. i. a. b. et Bonell. ubi sup. et Cuiac. lib. 4. respon. Pauli. inst.
l. 16. ff. h. h. o. o. t. i. m. d. q. t. x. in l. i. Macedoniani. s. vers. de ex
Pactu. c. n. 2. l. i. Creditore. 18. ff. h. h. i. illudamqz inter utroqz casu
versatu dixerim, qd q. mutui acceperit pecuniaz filij fam. iube
te Patre, n. s. h. tenet. q. re filij, ut Pater ex p. p. t. a. b. i. s. i. u. r. o. q. u. t.
ex ceteris Pactis promissis. l. i. a. ex Pactis. 51. ff. d. i. u. a. t. i. s. l. i. a.
filij fam. 39. ff. d. o. l. i. g. et act. id e. q. Pater, et q. d. i. n. t. o. r. i. a. q. d. a.
ex mandans, in bono ve Pacti q. filio ipse d. here intelligit.
l. i. s. ff. q. d. i. u. s. t. i. s. i. n. s. t. q. q. e. o. s. i. t. p. m. i. t. t. e. t. e. n. d. a. d. i.
cente Patre mutua pecunia filio fam. numerata fuerit, ipse
q. d. filij fam. i. n. s. o. l. i. d. i. a. u. t. p. o. t. e. r. t. e. n. e. r. e. t. Pater. d. i. t. a. t. a. d. e.
Pecu

vari habitioe & fratri in hunc mare Regia latonia. nec tandem officium ne
minz alteri dictio facere posse detestari. l. 1. solutio 39. d. ne
gest. it. nec alius alteri facto gravari poss. l. 22. ff. d. p. cura
toribz; nec tandem exceptioni alicui quibz ei invito adimnari poss.
l. ult. ff. d. pactis. q. omnia leg. videntur ex eo qd vari habitioe
Patris & fratri multum filij fam. na. v. c. nec vari habitioe
Patris gravari filij, nec fieri deterioris ei dictio, q. q. vari ha
bitio mandato & parenti, p. inde huiusmodi multum, ac si appio vobis
sate Patris celebrari fuisset, at in hoc casu nemo diceret gra
uari filij facto Patris, q. nihil ei adimatur: ipse nec vari habitio
one deterior sit ei dictio, et si dicas adimni filio exceptioni. l. c.
iq. ei quibz facile res, hoc facillime est, q. nulla exceptio filio
quisita est, neq. q. id est effectus vari habitioe, ac mandati, et in
precedente mandato Patris, absq. dubio, nulla filio debeat
exceptio, iam p. facto agnati debet subsecuta vari habitioe, q.
q. instar mandati. et huiusmodi & retrotrahat dictio ex initio vari
q. reddat, q. exceptionis oris adimatur. docet etiam fundat. Don
ellz in l. ult. c. h. ff. d. l. 12. cap. 26. ubi videt.

7.

Similis est in huiusmodi exceptio. l. c. si mutui
q. pecunia, quae accepta filij, et sine iussu, vel voluntate Patris, in
q. ei q. utilitatem verteret, in quo eventu attendendae, non sufficit
pecuniae acceptae filij animo ducendum, et in q. Patris, si effectus
non fuit decessu, et p. dictio datus est, et ex parte facto in q. Patris. v. c.
fuisset, sed eo animo accepta non fuisset. l. 1. d. p. inde. 12. ff. h. d. l. c.
2. c. h. ff. q. q. ex q. intelligi debet, id accipit, et ducendum est, ut
curia mutuo accepta a filio fam. non hoc efficeret, ut aliquid Pa
trimo Patris acciperet, de hoc ut non diminueret a Patrimo, q. aliquid
diminueret, erat, et ut vobis aliquid facillime acciperet, illud ex q.
illustrandum. cessat. l. c. si pecunia mutuo accepta ducatur
in q. Patris. d. p. inde. 12. q. tunc evenit, q. ex dicta pecunia
aliquid v. v. utiq. adicit Patrimo Patris, versaleq. intelligitur in q. Patris
si fuit, ut non diminueret aliquid a Patrimo. q. alias diminueret
erat, q. dicitur si filio daret Patris ab ere alieno, q. solvere Pa
ter.

der tenebat. d. l. 1. §. si filius. 14. ff. h. 1. §. si filius fam. accu-
 ptus pecunia de dote in corpore filia sua, vel p. morte. d. l. 1. §.
 si si filius. 2. §. filius fam. 17. ff. h. 1. §. tamquam si mutuo accepta
 pecunia in re eorum impenderet filius fam. in quo pater d. nec im-
 pensum, vel maris, vel ex parte sua. l. 3. §. p. inde. 3. et 9. nec
 n. §. si d. in re verso. a. in his casibus versatur utilitas patris, quod
 vel p. bonis suis adquirendo adiciat, vel eorum in diminuat, quod alio
 quod erat impensum, quod ob id in predictis casibus cessat. §. C. quod ne-
 g. h. l. 1. §. h. 1. §. principaliter in re parentis induci fuerit. l. 1.
 §. in fin. §. l. 3. §. si autem. 3. ff. h. 1. §. fustia potest. h. 1. §. et
 c. §. pater in l. 1. §. nec aliquid pecuniarum valeat sumere, quod om-
 ni modo teneri debeat act. in re verso. arg. ex in l. si post mortem.
 l. 1. §. l. 1. §. a bonorum parentum. §. tabularum. docent, et late fund-
 ant. Bonet. d. h. 1. §. cap. 27. ad medietatem. Ant. fab. in ration. ad
 d. l. 1. §. d. §. p. inde. 12. §. si filius. 14. et §. si si filius. 2. Quod l.
 17. ff. h. 1. §. Curac. lib. 12. ff. Sub. in d. §. p. inde. 12. seu d. §.
 in l. 1. §. 11.

¶ Pro tanto nunc loci exceptio §. C. si mu- 8.
 tua pecunia data fuerit filio fam. absenti ex iusta honesta qd
 causa, veluti legationis, aut studiorum. l. 1. §. si filius. 7. §. qd dicitur. 13. ff.
 h. 1. §. l. 1. §. Macedon. §. C. eod. Verum aliqua reguntur hoc casu ut
 si sit locus §. C. l. 1. §. qd creditor si excedat probabilem modum in mutua-
 ando, hoc est, ex quoque, quod pater subministraret solitus erat, d. §.
 qd dicitur. eadem namque pecuniam fuisse creditum. l. 3. §. p. inde. 3. l. 1.
 §. l. 1. §. d. in re verso. l. 1. §. p. inde. 3. §. si filius fam. §. §. d. iure
 dicitur. l. 1. §. si servus. 23. ff. d. sign. act. si §. probabilem modum exer-
 cerit creditor, patet in loco exceptioni §. C. Non propterea quod
 si d. p. ea l. 1. §. ex excessu, nec unde p. in iure citatio, ut recte dicitur
 Accurs. in d. §. 13. ex l. 1. §. d. dicitur. 19. ff. d. iuris. et ex l. 1. §. 35.
 §. si in his omibus. l. 1. §. d. donat. quod legitur Ant. fab. in ration. ad d. §.
 qd dicitur. 13. Ad idigitur, ut si pater minus subministraret, debet
 quod facere debebat p. facultatem, et dicitur. famulus, et §. probabilem mo-
 dum.

109
dus estimandus in ea eo, quod Pater faciebat, et videretur, quod facere de-
bebat. Accurs. hoc asserit, probabilemque estimandus esse ex eo, quod
Pater facere debebat, quod legitur Ant. fab. in ratione ad d. q. q.
dicitur ea ratio, quod non est reverendus Pater tuus, quoniam sicut
velit anteponere filij fam. studiis, et honoribus, maxime cum sit
filij sui, et debeat esse letitia Patri, ut dicebat Salom. in prover.
et refertur in nou. Orat. q. dignit. & generalit. Donell. tam d. lib. 12.
Cap. 27. ad finem. Et ad l. d. l. c. h. ff. asserit, probabilemque estimor
deesse ex eo, quod Pater facere solitus erat, ea in iure ratio, quod Pater
moderator, et artiter est rei sue. l. in re mandata. 21. l. man-
dati. deinde de mensura decernit Charitas, et similitudo Patri, quod
sui, quod extraneis quibet, quod Patri notum sit mores, et ingenij fi-
lij, et cum nullus sit amor, quod vincat Paternum amor, l. ult. in pro.
c. d. l. curat. furiosi. in qua arguitur, sed subtiliter facit Accursius, et
fabri de obpredictas rationes, tamen in puncto iuris veritas in d. lo-
Donel. de obpredictas etiam rationes, et propterea quod sub iura est manifestus
his testimoniis traditis in d. q. q. dicitur. 13. Et in d. l. Macedoni. l. c.
h. ff.

- Propterea requiritur excludenda exceptio
9. v. l. c. q. filij abest ex probabili causa, veluti studium, voluntas. Pater
non sufficit ob id causam honestam esse, nisi abest loquens voluntas Patri
quod iustitiae, Patri obedire, quod studiis in cybere, ut recte docuit
neque unum. neque estimandum est ad crimen, etiam si creditur in iure
Pater. quod ab eo expresse sunt prohibita mutui filij fam. dare, quo
casu nihil est dubij l. ult. in pro. l. d. neq. gest. vel sine prohibito
cy in iure sciuit, quo casu idem dicitur de. argum. et. in l. i. si. l. c.
d. neq. gest. vel in iure Pater ignoraverit, quod est tunc loci habitus l. c.
si modo Pater in iure sciire potuit. l. p. l. pen. ff. de h. ff. non omne
mutui impedit l. c. nisi quod vellet scire Pater, vel in re ei
veritas, ut tunc sup. dicebam; at hoc mutui proinde factum
Patri volunt, neque tam veritas in re ei: igitur nullus reddet occasio
l. c. exceptio, ut recte docuit Donel. d. cap. 27. Et ad l. d. l. c. h. ff.
ter. Pater sentiat Ant. fab. cum opus verum a fratre, siq. mutui
fili.

filio fam. studiorum causa, absentis datus fuit inuito Patre daretur, ad
 sumptus natus, et quos Patris pietas non recusaret, veluti in ma-
 ma eius inopia, vel levitudine datus sit, ne pereat. l. 1. Macedoni.
 S. C. h. h. ut in iudicio docuit Domel. ubi proxime, quod tam ipse fa-
 ber. et tunc a Patre solvendo existimat, et inuito expressum patre
 sciunt Creditores. ex l. 3. §. p. inde. §. ff. et in rebus. q. q. de re ve-
 ritate, q. a. Crediti non potest, hoc supponit Patris pietas recusatur. a l. 1.
 S. C. h. h. non tam ea inde inferitur, q. si ignoret Creditores, alio et
 minus natus recuperatur, q. a. obstat S. C. inuito Patre Cre-
 ditor a Creditore.

Tandem si filio fam. studiorum causa absen 10.
 a a. dunt. Patris, alio mutua deditur. Creditores non dantur. l. 1. S. C.
 l. 1. et occurrunt in alio, ut q. in studia posita, in alea, vel in luxuria
 et perierit filius, si tam hoc ignoraverit Creditores, non nihil loc. h. et
 ius Crediti pecuniae q. vita filij, et idem perfectio dicens, et si sine vo-
 luntate Patris mutua pecunia sit data, hac tam adhibita dispo-
 nitur. Casu Curiosus debeat esse Creditores et moribus filij, quod si illi
 et ignoraverit, neque scire potuerit pecunia, eadem de q. et honesta
 causa, pro q. animo, deditur, quod d. v. i. a. f. Domel. et Cap. 27. vers.
 l. 1. et l. 2. §. 1. q. per Cuiusdam arg. et in l. Julianus. §. 1. et pen.
 §. 1. h. h. ubi Ant. fab. in ratione. Et in d. §. q. dicitur. §. 13.

Capitulum 53.
 De Cassio, et erat Senatus Iulius
 Macedon. et persona filij fam.

Cy. N. Maced. filij fam.
 Mutua dare pecuniam prohibetur. l. 1. in mora. l. 1. §. 1. Patris. §. 3. in
 fine.

[illegible]

bat, agnoscat, q^a natu^m intelligi^t regit pars, mⁱst^ota, cui⁹ pars sit
 vide Ant. fab. in ration. ad g. iij. d. i. ult. et ad g. 9. in p^{ri}o. ff. h. b.
 Donel. lib. 12. cap. 28.

4. Cessat et S. C. si rae^m mutuo accepte pecuniae
 a p^{ro}stam. ipsemet sⁱ sⁱ iuris dⁱstⁱntu^m p^{ro}ng dederit agnoscere,
 namq^{ue} debitor, et nova volunt^{as} ap^{er}te credit^{ur}. l. 10. si pater. g. in
 p^{ri}o. ff. h. b. p^{ro}ter^{us} celebris adest dⁱstⁱntio^m solutio^m p^{ar}ti⁹ p^{er}
 cui⁹ mutuo est int^{er} p^{ro}ng, rae^m, seu p^{re}servat^{ur} illi⁹ dⁱstⁱntio^m n^{on}et
 solutio^m p^{ar}ti⁹ debitor^{is} p^{er}ecun^{ia} int^{er} totu^m cessare, facit S. C. dⁱ gⁱ lⁱ bⁱ hⁱ
 filio. d. i. ult. ff. h. b. at p^{ro}ng p^{ro} illi⁹ securitat^{is} dⁱstⁱntio^m excludit^{ur}
 S. C. exceptio^m n^{on} int^{er} totu^m id est n^{on} rae^m totu^m sⁱnt^{ur} debitor^{is}, dⁱstⁱntio^m usq^{ue} ad
 quantu^m ip^{si}us p^{ro}ng^{is} lⁱ bⁱ dimidiu^m, vel lon^{ge} min^{us} totu^m debitor^{is}
 valeat. d. l. 10. si pater. g. in p^{ri}o. ff. h. b. Cui⁹ dⁱstⁱntio^m q^uo in eo dⁱstⁱ
 bⁱ, q^uand solutio^m p^{ro} totu^m obligat^{ur} n^{on} totu^m p^{ro}sup^{on}it, dⁱstⁱntio^m afficit, q^u
 solutio^m obligat^{ur} p^{er}im^{it}at, vel q^uand in solutio^m p^{ro} totu^m debitor^{is} p^{ro}p^{ri}e
 dⁱstⁱntio^m, q^u dⁱcat, q^u soluit, se p^{ro} solvere, q^u n^{on} est natu^m intelligi^t
 nisi totu^m, cui⁹ pars sit, q^u pars dⁱcat n^{on}is velat^{ur} ad totu^m, un
 de dependet, ut dⁱctum sup^{ra}. n^{on} at p^{ro}ng hⁱstⁱntio^m obligat^{ur} p^{ro}
 cipal^{is}, nec abⁱo dⁱstⁱntio^m. q^u ea sit, nisi q^u ea sup^{on}at; q^u p^{ro}ter^{us}
 neq^{ue} dⁱstⁱntio^m, neq^{ue} p^{er}im^{it}at. siq^{ue} q^u p^{ro}ng dⁱstⁱntio^m dⁱstⁱntio^m, sep^{ar}at^{ur} p^{ro} debitor^{is}
 to, cu^m p^{ro} eo q^u debet; dⁱstⁱntio^m nec adij^{ci}t, se illu^m tradere
 p^{ro} debitor^{is} toto aut p^{ar}te. dⁱstⁱntio^m p^{ro} debitor^{is}: q^u narrat^{ur} dⁱstⁱntio^m
 se dⁱstⁱntio^m, dⁱstⁱntio^m obscura p^{ro}fecto, et dⁱstⁱntio^m est utru^m dⁱstⁱntio^m p^{ro}fecto^m: q^u
 indⁱstⁱntio^m p^{ro}fecto^m est q^u dⁱstⁱntio^m, ut accidit regularit^{er} in obscuris ora
 tionib^{us}. l. 10. sⁱmp^{er} in stipulatio^m. 34. l. 10. in obscuris. 114. ff. dⁱstⁱntio^m rep.
 juris. docent^{ur} Donel. dⁱ lib. 12. cap. 28. Ant. fab. in ration. ad g.
 l. 9. ff. h. b. Donel. ad l. 2. C. h. b. n. 3.

5. Si t^{em} p^{ro} dⁱstⁱntio^m long^{ue} exceptio^m S. C. si i^ustⁱntio^m
 iuris fact^{ur} q^u sⁱnt^{ur} alig^{ue} noua^m int^{er} obligat^{ur} dⁱstⁱntio^m mutuo p^{ro}cu
 r^{is}, q^uo dⁱstⁱntio^m sⁱnt^{ur} fam. accepit, veluti si eand^{em} novand^{am} am
 mo, p^{ro}mittat, et alio m^{od}o dⁱstⁱntio^mat se solutur^{us}. l. 2. C. h. b. dⁱstⁱntio^m
 q^uo

infra. inter novatos vel institutos facti a dante fam. errore facti illi per-
cunq; quod adu filio fam. est, mutuo accepit, et inter illi solutio est
Error facti inter veniens facti, q. solutio mutuo pecunie multo erroris
preterea rescindit, quod tunc iustitia, nati q. obligatio, qua ad
filiu est filio, tunc mutui impedit soluti repetitio, n. sol. si ad ipso, in
sui iuristituto, stat solutio, sed et si fiat adu filio fam. de
de dante. 2. §. ult. q. leg. Regi. f. h. h. l. q. exceptio. 20. ff. de dante.
indeb. circa quod p. celebris abest digna inter d. l. maced. et velle
in illo magis cessat soluti repetitio. q. illi exceptio n. inter filiam. fauore
immo in o. d. creditoris parata fuerit, in hoc v. dante, q. illi ex-
ceptio in q. mulieris inducta fuit. l. 20. ff. de dante. indeb. ibi la-
teat in ratione. at v. p. mutuo mutuo pecunie, vel instituta
de fam. facti, accedente errore facti, si dante, n. quod si
mo iure tenent, et dante opposita exceptio in facti, l. ult. ff. h. h. l.
l. 2. q. alibi. 26. ff. de v. o. Cuius d. q. o. e. q. l. ead. rati. videntur
in utroq; causa repetitio, hoc tam abest d. rati. q. ut solutio p. cunq;
mutuo n. dante, op. dante filio fam. actio ad e. repetenda, ut au-
te si dante p. mutuo filio fam. exceptio, q. p. filio fam. dante p. dante
dante exceptio, q. agentis actio. l. 1. ff. de pignori, ex pacto actio n.
dante exceptio ex omni. l. 1. iur. gentiu. §. si nulla. 4. ff. de dante
et dante dante. ut ob nati obligatio. nulli creditor actio n. dante
ad retentionem debiti soluti, exceptio. l. 1. ff. de dante. et act. facti
ut §. dante exceptio, q. actio. l. 1. ff. de dante, q. ad in dante
l. 1. ff. de mutuo pecunie, si dante actio, et dante exceptio ad retentionem
dante e. q. pecunie novatos, vel institutos. vide dante. ad l. 2.
C. de h. h. n. 4. et 5.

Si. Tanquam alio, n. magis celebre d. rati. ut
dante, et inter agnitionem obligatio mutuo pecunie a filio fam. vel
dante facti, magis d. rati. 3. numeris sup. in o. l. agnitionis filio
impedire d. l. exceptio, hoc tam ita debet intelligi, ut illi impe-
ditur in ipso filio, q. p. a se Christi dante, n. p. d. C. ad ra-
lari, n. l. quo ad actio, puta, dante, dante, vel max dante
q. dante. C. de dante, i. l. exceptio ex mutuo filio fam. da-
to. l. si dante. 2. §. n. sol. 3. l. 1. ff. de dante. §. quod quod. 10. ff. h. h. l.
q. est in utroq; si potuit agnitionis filio adimere. l. 1. ff. de dante
C. de h. h. n. 4. et 5.

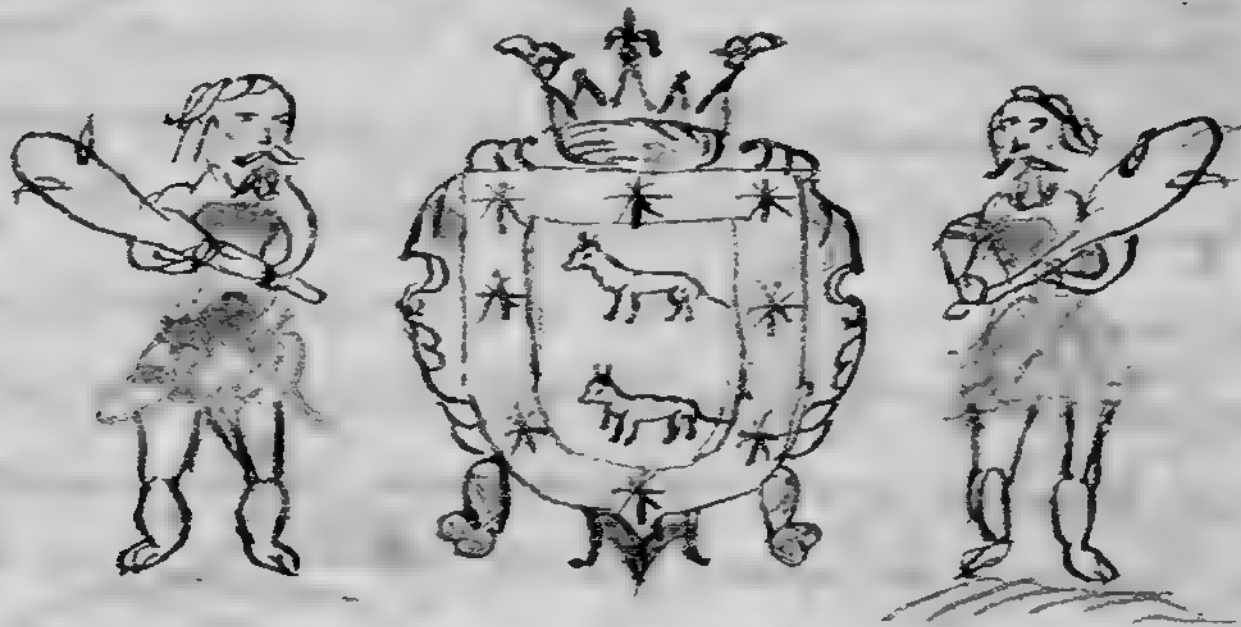
dis. l. 19. ff. de exceptionibus; at agnitio Patris aduersus omnes S. C.
 Exceptiones excludit nam Patris agnitio vultu huius filij. Mutuq; ut pa-
 ter. at vati habitio aduersus omnes Mutuq; in totis d. frat. et a
 prio Voluere declarat. tanquam si Patris voluntate celebra-
 ty fuerit mutuq; vti omni validi est tanquam omni reg
 liti facti, siq; et Patris, et filij. Denique d. act. huius: in istis si de
 operati vati habitio ex patris agnitioe elicitur ac ei voluntas
 a prio intruenerit, sicut huius aduersus omni d. frat. mutuq; ita et
 agnitio Patris, id dicens, e in agnitioe filij, qd ei ei d. Denique
 dubit. d. ipse soli spectare potest, n. v. aduersus Patrem, vel acce-
 ptione, qd in quibus exceptiones vult adimere, qd careat diu-
 te retro tractionis vti omni, qd let huius voluntate filij, nihil
 hoc pbat, nam quia huius a prio aduersus S. C. Exceptiones omni
 nimpediret, ut per Evidenti ex toto h. t. docet Bonell. d. c.
 to l. 12. cap. 28. versic. et huius. qd regit.

Finis.

The first part of the paper discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It is essential for the business to have a clear and concise record of all income and expenses. This will allow the business to track its financial performance over time and identify areas where it may be able to reduce costs or increase revenue. The second part of the paper discusses the importance of maintaining accurate records of all assets and liabilities. This will allow the business to track its net worth over time and identify areas where it may be able to increase its assets or reduce its liabilities. The third part of the paper discusses the importance of maintaining accurate records of all taxes paid. This will allow the business to track its tax liability over time and identify areas where it may be able to reduce its tax liability. The fourth part of the paper discusses the importance of maintaining accurate records of all legal matters. This will allow the business to track its legal liability over time and identify areas where it may be able to reduce its legal liability. The fifth part of the paper discusses the importance of maintaining accurate records of all other matters. This will allow the business to track its overall financial performance over time and identify areas where it may be able to improve its financial performance.

DE PRESCRIP-
TIONIB' DECREATIV' 2° 26.
A DOCTORE D. ILLE
FONSO D. MVARO
ET FIGVEROA
CATHEDATICO PRI-
MAE SACRORV
CANONVT.
SCRIPTA A
D. IOANE FERNANDEZ
DE FENESTROSA
ANNO DNI 1652

THE
FEDERAL
BUREAU OF
INVESTIGATION
OF THE
DEPARTMENT OF JUSTICE
WASHINGTON, D. C.
20535

DE PRESERIP. TERR.

TAM 2° - 4° 26.

Vides quod ad hanc m^{te} atinet satis opti recte ab an-
tiquis et Novis. Propteribz discussa necessarij q^o aut
alij p^o illa quae magis p^opria videant p^omutari
et ex iis quae inter ad huius rub. cognitione p^omutant
tua examinare. Primum unde dicat p^oscriptio m^o d^o
sit 3° quare tunc p^odicta.

Ad 1° igitur su

ut n^o p^ossores hor Verbz indypliz significati
habent aliq^o p^oscribere p^o exipere accipientes q^o
sensu t^o p^ossoribz o^o p^omi usque ut videtur
p^o m^o in l^o d^o si suscipere & ult^o ff de iudi-
ciis l^o q^o amittit et ff de exceptionibz l^o si m^o
l^o 16 & p^oscriptio ff ad l^o Julia de adulteriis.
p^o aliis q^o & legibus fuerunt regu^o in l^o pe-
nult^o & finali de exceptionibz l^o quibz C de
p^oibz Imperat. offendiis & multis aliis locis
et notabit Quibz ad Donell. lib. 2° ment. c.
l^o 1° & 2° ubi p^oscriptio quibz duplex accipit.
l^o 1° q^o exipit ad impediendy litis ingressu
anteq^o d^o p^ossor. in relectione. Regula
p^ossor in p^omi n^o l^o recte notat hor Verbalit.
nomen exceptionis significare q^o adversari inten-
tionem suam excludat hor ideo l^o q^o exceptionem
lecta formula citabant & solemnibz Verbz p^o
verbant ut p^obat idz p^ossor l^o 2° ubi exipit
demonstrat actore qualiter sit actus Donell. b. 2°
ment. c. 1° etymologia Verborum iudicio illis aduxit Re-
barq^o de p^odictis d. 1° c. 1° s^omp^o metap^ora ab h^o.
qu.

9. et ita deant ante scribere quod debent scribere
imitari ut recte notant. Vnde cum scribitur Lex
huius. Vnde scribere dicitur. Scribere est aliquid ante
scribere ex iure in iudicio dicitur sic scribo
singulis ubi quod ea negotia mandantur. Et de iure
est et est certe in manu presentium apud Iurisperitos
hoc vero veritatis causa accipitur et excipere est uti
firmat loquendo dicitur. Ita autem dicitur in 3. d. 1.
et de iure de herediis. Et de praesentibus. Titulus 34
et de iure de legibus. Et in quibus scribere quodammodo
tario et accusatori nihil aliud significat quam quodammodo
legitimus et accusatorum exceptione repellere et ita re-
spondere. Sicut cap. antiquus in illis temporibus et in exceptionibus
ceteris sunt propriis formulis ut in actionibus ut patet illis
propositis et est. quod erat foris. ubi si in prima videtur et tractat.
Sed et de iure de iure. c. 12. n. 3. unde verum legi in nihil exceptionis
a propriis differre quod tunc aliud sit temporalis scriptio quam exceptio
quodammodo extempore spectari ut multis patet. Parlat. d. 1. quo-
tidianum. c. 1. § 1. n. 4. et 5. et inferius videtur quod de diffinitione
trahitur. et ita respondet ex eo quod haec propriis actionibus legibus solu-
tione per prius dicitur et sua exigentia tantum tempore post excipi-
um quibus sit statuta et aliorum bona fide certo tempore possunt illis
dicitur operari taliter ut si prius dicitur uti sua et exigat haec le-
gale exceptione repellat. et ita actiones extinguunt una prompto-
ria nuncupat foris. ubi si n. 4.

Vnde pluit
posterior huius verbi acceptio ut significat tempus actionis et aliorum
huius promptio per continuationem possessionis ex tempore a proprio na-
am petenti et sua oppositio (ut dixi) post illam eo tempore quod non re-
spondet et ut

larius est ut dicitur de parricidii actione pemptoria excipi-
 mus de excusatione et obinde hae pemptoriae tanto tempore immutatae
 antiquae duntaxat iuribus pemptoriae renunciatur ab effectu et pemptoriae
 excusatione huius potest et agitur et pemptoriae effectus est huiusmodi
 elegans in l. ab initio ff. de editionibus l. si agatur ff. de usuris.
 Locutione 12 ff. de diversis et temporalibus pemptoriis q. percipit eui-
 denter ex eo non sicut in pandectis post generalia et de excusatio-
 nibus sequuntur specialia videlicet de exceptione rei venditae de excep. doli
 et excep. doli et temporalibus pemptoriis. in apud nos post generalia
 et exceptionibus huiusmodi sequitur de pemptoriis in q. et specialibus et particu-
 laribus pemptoriis exceptione agit et huiusmodi pemptoriae pemptoriae. et huiusmodi
 agitur q. et huiusmodi pemptoriae et si huiusmodi sumpta sit pemptoria huiusmodi
 legem pemptoriae non fuisse usuram et pemptoriae et inter de huiusmodi
 tot q. theologos hoc sensu frequentiori est pemptoriae acceptio et
 huiusmodi sumpta ab usuram non distinguit et q. multi dixerunt usuram
 in ea res que mobilia et immobilia sunt accipiunt et pemptoriae et tantum
 immobilia comprehendere certum est uterque appellatur ad res mobilia et immo-
 bilia pertinere ut recte notat Petrus de Reg. iur. naturalium lib. 40 c.
 1 n. 9 cui facit huiusmodi in l. si non omnino et de iniuriis sequitur novissi-
 me (non citato) castro Palatino de iure et iure disputone unica
 puncto 225 l. n. 4 et ut dicitur ab initio huiusmodi sensu est q. pemptoria (ut di-
 ximus) pemptoriae opponit huiusmodi dilatoriae exceptio et huiusmodi anomala est.
 et in huiusmodi dilatoriae et pemptoriae potest opponi ut recte notavit
 Bart. in l. ult. ff. de suo quodammodo cognoscit a nulla et alia via
 sit opposita recte notavit speculatio nostra Carlebalis tomo 2 lib.
 1 tit. 2 disputone 5 n. 6 apud quos ne in huiusmodi immemoriam que mi-
 nus pemptoriae videntur.

Subiicit
 19. 2. pemptoriae computatio in q. et diff. pemptoriae erit agendi et omni die.
 quod.

Juri tollat actionem: Iudex ex off. agentis repellere de-
bet etiam parte non opponente. Boet. l. 10. in l. 16. pac-
tis C. de transactionibus et in l. si unus § pactis repe-
teret ff. de pactis. Iason in dicta l. ubi pactis num. 11.
cuius ratio est: nam regulariter nemo sine actione in iudicio
exereri potest ex Vulgari. l. 1. in l. si Pupili § Vidua
m. ff. de negotiis gestis: et Iudex curare debet ne acta et
iudicia quae celebrantur contra eos iustitiam reddant. Iuxta tamen
in l. si Praetor ff. de iudiciis cum certis sit quod quodvis sine ac-
tione agit nulla reddantur acta etiam parte non opponente
stat. Paulus Castrensis in Consilio 136 columna 2. lib.

Nonnulli vero aliter sentiant existi-
mentes exceptionem hanc praesumit opponendam esse ex l. 1. in
dicto c. ad eamque indeque necessarios allegandos esse cum
exceptio non sit nisi allegetur nec Iudex etiam sui officium
imperitum debeat nisi petenti l. 1. § hoc autem Iudicium
ff. de damno infecto etiam si de ea exactis appereat quod
non ita foret si ipso iure actionem tollere non tunc enim
si Iudex notaret praescriptionem legibus fuisse recognoscere
— agentis sine actione esse et exceptionem oppositam eam
repellere debeat. Baldus in rub. C. si adversus Praetorem
Lido Papa decisione 221 notant Ancharanum et Felinum
in dicto c. ad eamque hoc notat ff. et hoc tamen in
sua p. quibus faciunt. Verba tamen in l. si ius C. de prescrip-
tione 30 ibi quod corrigentis eamque exceptionem quae ex tri-
ginta annis mittitur in huiusmodi casu opponi minime
patimur ubi l. 10. Verbo facultatis. Videnda sunt quoque
Boetii igitur in 2. parte decisione 344 ex num.
1. cum sequentibus qui hanc sententiam communem esse
dicunt pro quam notari oportet non sufficere si
opposita sit exceptio carentia actionis quia hoc generi-
ca oppositio est et praescriptionis exceptio non includit
et praecipua ratio est ne ea quae a l. 1. statuto disponi-

N° 60

740

ff de servitutib^{us} lⁱ i^{ta} ego puto verum e^{ss}e iuris p^{er} traditio-
ne possessionis accipiend^{am} esse.

*

N° 3°

hinc legit Rector
hinc sunt necessaria et p^{ro}scriptio p^{ro}ut subditur.

cedat scilicet iuris ff de bonis et et possessione qu^{ae} na
simul et actioem debent ita ut una efficiat. Ita
convenit & f^uit p^{ro}scriptio ut tradit Iason in h^{ab}itu
de longi temporis p^{ro}scriptione in rub^{rica} n° 5. Quare secun-
da p^{ar}te. Relati^onis in p^{ar}te Balboa in repetit^one
ad not^{as} ff de lⁱ n° 5. Valen^{ti} in paratib^{us} ad
ff de decretali^{bus} not^{as} ff de 2° requirit^{ur} 1° possessio
q^{uasi} p^{ro}posita ut dicit et t^{er} in lⁱ 3^a lⁱ sine pos-
sessione 2° ff de usurpationib^{us} et usucapionib^{us}
c. caus^{us} 7 c. illud 8 c. ad d^{ic} lⁱ 3^a not^{as} ff de p^{ro}-
cip. lⁱ sine possessione de regulis iuris incipit. ff de
m^u p^{ro}scrib^{is} s^u p^{ro}scribat et n^{on} alteri e^{ss}e s^u p^{ro}
s^u p^{ro} alia sit talis possessio c. iⁿ diligenti^{us} ad nos-
tro ff de p^{ro}scrib^{is} de reg. iuris incipit lⁱ si quis
lⁱ ff de usurpat. et usucap. qu^{ae} et^{ia} s^u p^{ro}scribat debet
esse ut illo momento interrupta n^{on} sit et tempore
lⁱ definit^o ad p^{ro}scriptionem n^{on} quia si aliquo
casu interrupta fuerit n^{on} poterit p^{ro}ducere ad
usucapionem c. caus^{us} 7 c. illud 8 c. audit^{us} 2°
not^{as} ff de lⁱ 3^a lⁱ naturaliter, lⁱ sine possessio-
ne 2° lⁱ numqu^{am} 3^a lⁱ 5^a ff de usucap. mult^{ae} sunt
tal^{is} possession^{is} different^{is} interruption^{is} n^{on}
aut^{em} interruptit^{ur} p^{ro} citationem possession^{is} qu^{ae} in
tempore naturali nominat^{ur} de lⁱ naturaliter 3^a
ff de usucap. aut^{em} p^{ro} lⁱ s^u p^{ro}scribat interruptio^{is}
qu^{ae} nominat^{ur} lⁱ iⁿ interruptio^{is} lⁱ nemo 2° lⁱ
de acquir^{en}da et ret^{en}enda p^{ro} p^{ro} more 2° lⁱ de
re iⁿ iⁿ dicatione et al^{is} ut ff de fin. in c. illud
8 de p^{ro}scrib^{is} et Valen^{ti} loco citato.

Bal

Baltoni ad capiet illud & nomine h. n. 13 Duality ad
donelly lib. 5 c. 21 littera C et ab illis citati.

[illegible]

citati petitione et ratio que tradit Vallensi ex dñi
et qm ex eo circa fructu videt esse ex eo facti
cu qui putat se fructu percipere ex natura et qui se
volentes facti expensat et ignorat de re. tunc in eo
est hñt enim boni fidei ut diximus qui emunt et
periciunt ab eo qui putabant esse dñi et habere
iur vendendi et tradendi ut procurator aut tutor
boni fidei l. 9 ff de Verb. Significone l. boni fidei 48
ff de acq. pos. l. qui sit et boni fidei ff de iur. ma
la aut fidei dñi habere qui recipit re ab eo qui
cit n esse dñi nec intelligit habere ly alienandi
et fin. nro hñt de prescriptionibus sed inter istos sci
vit boni et mali fidei illencha l. 2. et stromeria
ly illudicis et 77 testat esse quodam modis qd du
bitu apudat et accidit rñt qd nec mali nec
boni fidei fidei et dicunt dubi et vacanti ar
gumnt in l. 1. et sciencia ff de tutelaria accione
Glos in l. 1. de acq. pos. et in l. 1. ff de p. dñi
Glos in l. 3. et generaliter ff de acq. pos. immuniter
recepta a PP. ut ait Covarr. 2a pars relectio
nis et 7 2o sed si talis qui dubio sciencia nro
possit prescribere an n late disputant et ubi in
reptore l. naturaliter n 117 ff de iur. capionibz
Covarr. et Fals. Cui citati ex pñt Valiter dñi fidei
qd ad pos. in choindz n supit possidentz habere
taly dubitatz sed e nullo illy existi mere absque
ulio dubio n possent esse leg et e ratio quia ille
q dubitans an re ius sint et n incipit ex repta
pere peccat quoniam n existimat re esse ius et n
potē admitti pñptio que n e rñe peccato et fin.
nro hñt de pñt ex fide peccatoz et quando vero
an initio possessionis boni fidei habuit et postea in dubi
tatz incidit recte peti re usqueque dy tam moralis diligenti
adhibet ad deponendz dubz sic sentiunt Medina de reb iur.

2. 27 Covarr. d. 5 n. 3 et Balboa n. 17. et huius resolutionis fundat in primis verbis d. c. de huius 4to ibi
ut qui prohibet in nulla temporis parte ut habeat
scientiam aliam et non supponimus possessionem fuisse in
aptis bona fide ad hoc tamque q. d. inuenerit possessio sua
fuit q. d. possessor n. habet scientiam ut aliam ut ex
Verb. citatis stat ut possessor q. modicis temporibus debet
stat ut aliam scientiam n. habet et inde potest recte
prohibere.

N. 10. Denique ad prescriptionem desiderat 14to 4to
hanc causam habet ad tractationem d. huius f. usucapionem
et additionem ut emptio, venditio, donatio, mutatio le-
gata, 11to, et similes et si diligenter 17to d. 4to de p.
emptionibus l. clauibus ff. de statuenda emptione et
venditione l. selvis ff. de usucap. l. unica l. de usula
p. transformanda l. Titina possessio l. de p. r. i. g.
longi temporis q. signis a n. d. no. instituta de usucap.
divisione et in p. r. i. a. instituta de usucap. de hoc
tractat d. no. de reg. iur. incepto regula possessorum
Merchaca d. no. lib. 2. d. tractationem illegitima c. 77,
Covarr. part. 2. relectionis d. 7 et in lib. 2. variis
resolutionibus c. 17 Vallemis loco citato et aliquos p. r. i. m.
mi ex q. b. aliqua tractationem et fundamentum e. q. d. 4to 14to 15to
q. d. causa iuste possessionis que e. usucapionis causa
et sine iusto t. n. potest ut acquiri p. usucapionem
l. prescriptionem l. nullo iusto i. s. l. de rei vindicatione
n. enim sufficit q. d. abire t. n. regibatur sed oportet
et p. r. i. b. i. n. t. i. n. t. i. n. i. a. t. l. e. g. i. t. i. m. q. d. et q. d. b. a. t. u. s.
c. 8 tractat de reb. eccl. n. alienandi incepto
c. 9 d. no. de reg. iur. incepto l. q. d. vulgo ff. de
emptione d. no. l. selvis ff. de usucapionibus
l. finali c. 14 l. 1. c. de donat. l. q. d. admodum
l. de agriculis et sensu p. r. i. b. u. s. l. l. = r. i. t. i. n. g.
~~immobilia e. eccl. n. a. ut e. p. r. i. p. t. i. o. d. r. e. g. u. l. a. p. q. u. a. d.~~

sed om̃i n̄ necesse ē talē legimus qd̃ m. lxx. sic scriptū ē
ut p̃tineat n̄q̃m p̃tineat em̃entur p̃tineat p̃tineat
p̃tineat p̃tineat p̃tineat p̃tineat p̃tineat p̃tineat p̃tineat
p̃tineat p̃tineat p̃tineat p̃tineat p̃tineat p̃tineat p̃tineat
p̃tineat p̃tineat p̃tineat p̃tineat p̃tineat p̃tineat p̃tineat

[illegible]

84

quadragesimo anno et spatio obituarii debet possessio eorum
et ad aures et illud et 9^a indicante. ~~ma. t. d. p. r. i.~~
et placuit Veris. quod actiones l. 6. p. 3. actiones de
electis. t. 3. p. 3. temporariis. autentica quod accu-
runt. C. de sacros. 3. electis. sic loquens. in d. reg. p. 3.
etiam 3. p. 3. ubi ait talis quod annuus possessor
indiget 40. et p. 3. actionibus sed tantum bonis. C. de p. 3.
50. et 40. annos. et placuit 3. p. 3. l. 6. p. 3. et c. com-
munis opinio in d. 3. et si diligenti et c. sanctorum de p. 3.
criptis. Balbo. loc. relato in quo magis per-
sistent. hoc d. 3. tenet. Venerabilis in d. 3. n. 7. ubi no-
tat q. ex privilegio particulari ad verum quod magis
neg. tenet et regulariter loquens a p. 3. scribit n. 6.
annis et c. annotationis d. 3. n. 7. quod si quis possideret in
cipiat et p. 3. privati in d. 3. et in illis tempore q.
ad p. 3. actiones accret. illi in ad ecclesiam d. 3. n. 7.
tempore q. d. 3. ad talis p. 3. actiones si adhuc d. 3.
p. 3. hominis d. 3. et d. 3. in d. 3. et tunc p. 3.
in p. 3. ut repraesentantur.

N. 12. Sed in re ad ecclesiam rom. p. 3.
at n. 1. supra d. temporariis non censetur quod aut e. mo-
bilis aut immobilis. et si mobilis utiq. q. d. 3. n. 7. ubi
p. 3. l. 1. centenario p. 3. actionis sit necessaria d. 3.
d. 3. n. 7. sed in tempore resolutionis mei sortitionis
p. 3. tantum centenario d. 3. et in Balbo. ad d.
c. sanctorum n. 8. in rebus mobilibus ad rom. ecclesiam
p. 3. actionibus triennariis usucapio admitenda e. sup-
ta l. 1. m. l. unica C. de usucap. transmissio. ne
ut adveniat ex Angelo in aut. ut ecclesia rom.
100. annos gaudeat. privilegio n. 7. d. 3. l. unica
in eo casu nullis modo limitata in veris. in
rebus. Verum immobilibus romane ecclesie ad p. 3.
actiones necessaria e. centenario possessionis t. 3. in
ad audientibus 3. n. 7. igitur veris romane ecclesie

~~tituli petitione et ratio quae tradit Vallensis et~~ ~~equia~~
~~autem circa hanc questionem~~ et cum vobis: et si diligenter in
 fine de prescrip. et nemo fin. l. 93. L. ut inter Vi
 cum et aut^o quae accionem de sacra s. celestis
 et ind. aut^o ut ecclesia rom. 100. annorum gaude
 at privilegio Relativum et ex causis supra assignat
 non recipiunt^{ur} sed ad contrariam prescriptionem nisi p
 sumptis lumbis immunes sit. 3^a prescribentibus et in
 et de prescriptionibus in capto dno in reg. per se
 de reg. sua inest in 27 et in eo sententia inter
 stat^u Curiae. in caput si diligenter de prescrip.
 in d. reg. per se per se 3^a in 6. L. et alia ff.
 exceptio quae memorialis appellat^{ur} quae dicitur
 in probatione. huius affirmat^{ur} sententia 13^a et
 fieri et nunquam in dno et amissionem ita audi
 visse alio huius rei publice fuisse factam non exigit
 aliam huius allegationem nec probationem et si aduersus
 prescriptionem dicit^{ur} immunes lumbis presumptionem dicit in d.
 et de prescrip. nullis et Curiae. 2^a parte 3^a
 non est 3^a et 2^a
 in 13.

Et quoniam quae
 de his huius requirit^{ur} annotationibus Valde famulora
 sunt tamen aliquae difficultates opponunt^{ur} et 2^a illud
 1°. scilicet 2°. ad prescriptionem derivat^{ur} positio 2.
 innuata 2^a prescrip. cum c. causis 7° c. illud 2.
 non de de prescrip. l. naturali s. ff. de usucap.
 Videt^{ur}. Obstat^{ur} 2^a signis 2° edificiis adhaerent
 non possunt^{ur} l. in rem l. de off. de acq. post. l.
 cum 2° gda. 23^a ff. de usucap. et si 2° 2^a mobile
 usucapere incipiat ex parte aq. edificium ad
 haerent^{ur} quod ex tali adiectione possessio inter
 rumpt^{ur} non exstinguit^{ur} usucapio et ex vi in l.
 rerum mixtura. 20 § l. l. de usucap. citat^{ur}
 ad quae difficultates Franciscus Bernardus lib. 3.

Inuent. Iuris. Civil. c. 14 n. 6 et Balboa in c. 11
 § 1° n. 4° respondent aliq^d signu alienu q^d possidet
 usurpare incipiat n^o interrumpet^r usurario si a^ute
 at suo fundo cu signu suo a^utem possessoriu fundi
 ipso usurario suo tempore pficit^r et e^o i^ure q^d possessoriu
 facili^u obtineat^r e^o respicit^r cu solo animo retineat^r
 at n^o r^ugi corpore et animo g^ruat^r. Sic Verba
 Balboa r^ugi mixtura § 1° Balboa obstat^r Vident^r ibi
 si is cui ad legatary & communem usurpatione re
 cedunt die sup^ressent in g^ratiam e^o dixerunt et
 e^o unde videt^r inferri n^o leg^r p^rici usurpatione t^roni
 ad ali^u possessorio et contra in r^ugi r^ugi dixerunt sed
 tantu^u q^d dixerunt i^u casu die^r sunt q^d r^uboras
 h^u in leg^r q^d g^ratiam d^ru^rcap. § 1° aut ex^r d^r.
 Int^r q^d si die^r cui^u usurpatione incipit e^o fuerit de mo
 bita ex integro r^u mos. contend^r sunt ut temp^r e^o in usurp.
 r^ugi mobiliu d^rit^rat^r e^o usurpatione et n^o pote^r recte d^ri
 co temp^r q^d in g^ratiam fuerunt et ex h^u in Balboa q^d 7 §
 h^u recte g^rat^r et de a^uq. r^ugi unde cedunt q^d si
 post g^rat^r p^rerogative fundi d^ru^rcap^r sit t^rona aliena
 d^rno possunt vindicari nec possessoriu p^rdi d^rubina fundi
 possessorio na q^d g^rat^r merat^r e^o n^o aliud q^d tota g^rat^r non
 videt^r ut a^urit d^r. h^u de g^rat^r q^d a^u r^ugi h^u d^r n^o d^r l^o
 q^d uniu^rsi in p^rio q^d n^o a^uq. non. unde videtur
 magis r^uentanea solutio a^urti a^u d^r d^ru^rtori b^u
 recte r^uit^r q^d n^o r^ugi mixtura p^rit^r e^o d^r
 essent aut p^rit^r die^r usurpatione r^ugi mobiliu
 cedunt o^o r^ugi usurpatione pficit^r etia^u si l^o die^r nec
 r^udie^r d^ru^rgant^r h^u vero in d^r l^o cu q^d g^rat^r leg^r
 o^o am^rig temp^r superi sed nec r^ugi t^rig o^o
 r^uo placet et ad clariora d^ru^rat^r solutio^r
 cu^u conu^r in l^o cit^r suppono q^d g^rat^r solo
 cedat et r^uta cedat g^rat^r § 1° cu^u in suo r^u
 i^u i^ust^r de r^ugi d^ru^rione unde et ex r^ugi r^ugi
 alle.

dicunt q^d in longi temporis p^rscrip. n^o sit ne-
cessarium ut q^d semp p^rsumat nisi in casibus
ing^l suis se resistit ne bona fidei semp in
longi temp^r p^rscrip. desiderat q^d sensit Balboa
low sⁱ assignato p^rsumat ubi sⁱ et in c d 4^a
d. t^o intra q^d sⁱq^d intelligi debet t^r in L
L sⁱ finali ff de aqua pluvia arcenda
et in L hoc iure sⁱ ducty aque ff de aqua
quotidiana et g^ratua quia in omnib^{us} bona fi-
dei p^rsupponenda est — 2^a difficultas nempe
q^d p^rscriptio 30 L 40 ann^o absq^e bona fidei p^rse-
dere pot^{est} ut firmior se habeat ex L sicut is
L o^r 4 — sⁱq^d emptionis sⁱ L c de p^rscrip.
30 L 40 ann^o sⁱ tamen habet solutionem
quia magnus dⁱcrim^{us} est dⁱcrimandum in
for^e Iustanoni^{um} et Civile neq^e de iure Cano-
nicis ubi in p^rscriptione diutina desideratur
bona fidei continua ex d^e c Vigilanti c si dⁱ
ligenti c finali n^o t^o ac Vero de iure Civile
p^rscriptio longi temporis admittit absq^e bona fidei
et ita optinet t^r in d^e L 3 sⁱ ducty ff de re
q^d quotidiana et in L sⁱq^d emptionis sⁱ L c de p^r
crip. 30 L 40 ann^o sic sensit Covarr. d^e reg^r
p^rscrip. de reg. iur. in b. 2 p^{te} sⁱ 3 n° 4 Me-
noch. de recuperat. rem 15 n° 4 L 7 Balboa et
G^ratua in for^e sⁱ assignat^{is}.

aduers^{us} 33 reuoc^{is}
tantis p^rscrip^{is} hoc est ut p^rscrip^{is} Iust^r t^o dⁱst^r
ut q^d sⁱ p^rbat^{is} est ex t^r in L clauib^{us} ff de thesa^r
emp.

emphione & venditione. Celsus 27 ff de usufruct.
 L unica C de usufruct. & si diligenter nro t^o C de codic
 t^o in 6 Couar. lib. 2 Variarum resolutionum C 17 Me
 circa lib 2 contraveniunt illud. C 77 n 7 Vallens
 in paratilla ad t^o decretaliu nro t^o
 arguit q^o error falsz causz ut q^o q^o nemit et
 putat se emere L uci n fuerit legatus et quasi ex
 legato possideat nec e^o iustz et p^oinde nec p^oare
 re debet usufructu & error instituta de usufruct.
 L Celsus 27 ff de usufruct. L 2 et 3 ff de legato L 1
 ff de dote L negro 6 ff de doliis s^o s^o hor ob
 tat t^o in L ancillz & finali ff p suo et in
 L Proculy 67 ff de iure dotiz in q^o iuribz cauet^r
 q^o q^o legat^r n^o e^o et dos quz nulla fuit usufructu pot^r
 q^o abiq^o iusto t^o p^oscriptis valet s^o hor dubium
 facile dissolvit^r si attendamus q^o in illz iuribz
 falsz t^o parit usufructu q^o traditio rei lega
 ty intervenit iusta et inconvincibili erroris cau
 sa veluti si h^orey persuasione adhibita xz
 ex legati causa mihi tradiderit quz veru
 et realiter legata n^o erat n^o illa bona fide
 mihi p^odest aduenz h^orey ut p^o suo usufructu
 possit et f^ori eod^o modo e^o interz tandz in
 d L Proculy 67 ff de iure dotiz q^o ut s^o sig
 namq^o n^o e^o necesse q^o ad usufructu t^o sit
 verz s^o subit ut putabimz sit q^o stat ex
 dictz iuribz et ex L n^o s^ody 33 & s^o in mihi
 ff de usufruct. L p^o soluto & L si existimans 3
 ff de soluto L 3 & finali ff de acq. pos.
 s^o p^o soluto & L si existimans 3

ff de reg. iur. anteq et reg. locupletari qd de
 reg. iur. in 6. ubi probat' nemine posse locupletari
 cum aliena factura cum sit 5^a ius naturale id
 est 5^a illi delatione deducta ad illa p^{ri}nc. q^{uo}d tibi
 n^{on} vis n^{on} facies in p^{ri}nc. l^e d^{ist}inctio et ita p^{ro}-
 cedat d^{icitur} l^e 3^a n^{on} hor^{um} naturae et similis s^{ed} adduc-
 ty, at vero decurrentib^{us} iuris circumstantiis iur-
 ty put in p^{ro}scrip^t n^{on} est 5^a p^{ro}dicta ius naturale s^{ed}
 pot^{est} 2° ipse n^{on} illud arbitrium est et manifestu
 q^{uo}d quotiesq^{ue} duae rationes naturae decurrunt infe-
 rior superiori cedat l^e 5^a b^{er}g 7^a s^{ed} natale ff
 de solutionib^{us} atq^{ue} ita q^{uo}d naturae q^{uo}d ex p^{ri}-
 o p^{ri}nc^{ip}o q^{uo}d tibi n^{on} vis p^{ro}ficiat' suadet nemine
 cum aliena factura est locupletand^{um} tamq^{ue} p^{ro}-
 nat^{us} respicit utilitat^{em} et causam, et fortior
 est r^{atio} natale q^{uo}d d^{ist}inctio arbitrium et finis
 lit^{er}u^m exigit 7^a publica est d^{icitur} l^e 1^a ubi bono pu-
 blico ututis introduct^{us} est ff de usuris.
 idem^{us} antep^{ro}ponenda, aut^{em} res q^{uo}d l^e 1^a de
 legat^{is} in Ven^{etia} q^{uo}d sit^{us} o^{mn}ib^{us} p^{ro}ut l^e unica
 s^{ed} finali l^e de caduc^{is} tollend^{is} = sic similiter
 vidim^{us} in servitut^{ibus} p^{ro}ponere q^{uo}d p^{ro}vide-
 rata videt^{ur} adversari iure naturali l^e libertat^{is}
 4^a Vossic^{us} iⁿnatu^m ff de statu ho^{min}u^m s^{ed} l^e 1^a ven-
 sic^{us} servit^{us} instituta de iure p^{ro}ponere et ex
 circumstantiis tam^{en} p^{ro}pter q^{uo}d servit^{us} iure
 gent^{ium} fuit introducta l^e manumission^{is} q^{uo}d ff
 de iust^{itia} et iure ad temperand^{um} Belli rigo-
 re n^{on} est 5^a ius naturale s^{ed} pot^{est} ei r^{ef}orm^{ari} et
 ita licite ut ho^{min}es se servarent et n^{on} servarent

tat Superioribus h^{is} in d^o aut^o ut ecclesia catho-
 lica & habent ubi unumq^{ue} imp^{er}ij p^{re}dict^o et im-
 p^{er}ata allegatio appellat^{ur} ad Imperatorem n^{on} omis-
 si solutionib^{us} tradit^{is} a P^{ri}ncip^o et relati^o ubi
 supra Felino n° 2 et Paritio a. n° 3 in rub. huj^{us}
 bⁱ relectione interpretatio est h^{oc} ill^{ud} n^{on} agere de
 p^{re}scriptione legitima et iusta de q^{ua} in hoc agitur
 id de p^{re}scrip. mala fide causata qu^{ae} intellect^{us}
 et reg^{ula} Felino d^{icitur} n° 2 et Plurimi relati^o a
 P^{ri}ncip^o dicta att^{estatio} nisi triennalis & de bonis
 materij q^{uae} q^{uod} intellect^{us} expendunt^{ur} v^{er}ba ill^{ud}
 bⁱ & et loc^{us} pecandi t^{em}p^{or}e et^{iam} si emptib^{us}
 relinquunt^{ur} = Deniq^{ue} n^{on} obstat in l^{ib} id q^{uod} n^{on}
 est et ff^o de reg. iur^{is} n^{on} omis^{is} solutionib^{us}
 tradit^{is} a d^{omi}n^o r^{egis} citat^{is} v^{er}ba respondend^{um}
 est regul^{is} ill^{is} l^{ib} q^{uod} cadere in translatione qu^{ae}
 causa privata fuit inter iⁿgentes n^{on} tunc
 id q^{uod} n^{on} est ad alij^{os} trans^{fer}ri n^{on} pot^{est} sine
 facto n^{on} at v^{er}o in translatione qu^{ae} fit
 p^{er} leg^{em} et public^{am} autoritat^{em} ut in v^{er}ba p^{re}-
 et p^{re}scriptione n^{on} cadit d^{icitur} reg. n^{on} tunc
 sine facto n^{on} d^{icitur} ad alij^{os} trans^{fer}re l^{ib}
 l^{ib} fidei^{us} et v^{er}bi^{us} ex p^{re}cepto ff^o de edic-
 tionib^{us} l^{ib} 2 c^{ap} ex caus^{is} serv^{it} p^{ro} h^{is} li-
 bertat^{is} accipiunt. N^{on} ad P^{ri}ncip^{em} v^{er}bi^{us} rei
 public^{ae} caput expectat^{ur} diligere h^{oc} n^{on} et qu^{ae}
 et action^{um} subditor^{um}, q^{uae} n^{on} imo ip^{so}rum vit^{ae} in
 bonis reip^ublic^{ae}, et ut p^{ar}te^{is} in bonis tot^{ius}, et
 membra in bonis corpor^{is} est argumento h^{oc}
 in

in e final. b tps i part que sua i gruit univ
respona duoy I i veri genali b Veru etig et
ripul. nocet ff de Ventre in possessione iuten
do; et tande 2^a n mira pote Princeps. circa bo
na Subditory in ordine ad bonu de q circa
eade in suu i modu possunt iprimet subditi
neg in Princeps de m suu potestate transferunt I
ff de institutionibz Principu; idio eo magis
pote Princeps. quomagi publica utilita pri
vate pferat ut ex ista in e licet l3 Varriculo
quoniz de regularibz ac pinte sicut subditi
ppria voluntate in spui utilitat possunt
in aliy transferre vnu iuxta & p traditione
Instit. de rer. diuis. ita et Princeps potest
transferre subditory bona in d^e utilitat.

ADTXMIN

cap. placuit 1 in ordine DE PRESCRIP.

NI Ex incrip
tione huius considero in eo obere militare
stitutione que habet in l^o tomo viliory ut
refert Barbona in h n° 4 nq sicut que
ex Pontificia pontificia que ex viliio dicit
viliary dy tunc dicamz semp ee viliary que
ex viliio deducit etq si Romani Pontifice
inscriptione notat ut resolut Rota in novis
simis i parte decisione l23 nec hge inue
tiga

figatis oisora e' in iure ne multu' intere' in-
ter viliari et Pontificis substitutione quoad praxi
et negotioru' executione et aduentu' Ripa in
c. l. n. de iudiciu' ne si viliari sitstinere vi-
det' clausula derogatoria ad futuram dispositio-
nem ad id ut cumq' rescriptis aut Privilegiis
substitutione dury nullu' sit q' facta in il-
li extra illu' mentione argum' dicit' in c. ex
parte de capell' Monachoru' c. nullu' r. de
rescriptis et huius p'vilegia r. de q'stitu-
tione viliari maiori cu' maturitate factu' vi-
det' argum' dicit' in c. prudentib' et de off' de-
legati sequunt' relati a Covarr. lib. 4. variari
c. l. b. Senez Collectanea l. 23 Sanchez de ma-
trimonio l. tomo lib. 4. disputacione 16 cu' ali-
is relatis a Balboa in c. l. n. 3 de iudiciu'
N. 2. ... de quo igit' offe-

cano viliari dicit' de tale deducunt conclusionem. Ep'i
copi de alteris episcopis dicit' de c. ad fide' Catholi-
cu' dicens bienniu' prohibet in quo d'putat' de
p'p' vacationi aut crimini. hanc conclusionem q'
sunt Sanchez in t. n. 6 Balboa n. 4 Barb.
et Guana l. 2 dicit' in c. placuit l. 16 q. 3 q'
dicit' videt' q' dicit' dicit' ne ut scriptura illig col-
ligit' ad loci diversi p'vilegia legitime q' men-
tis spatio sufficit ut in t. n. dicit' q' si intra
sex menses q' in nro vno t. n. bienniu' temp'
legitime patet exceptionem q' ut n' obstat respon-
det Barb. in t. n. 3 q' noster t. n. patet q'

in e. d. r. de restitutione spoliatorum l. i. c. 1. n. 2. f.
 ung. h. n. 5. unde l. i. c. de imperiali vacante recedat
 interz. Eclia et Summus Pontifex Imperium regat
 licet ex recepto 10. & licet tang. de p. r. i. n. t. i. o.
 n. i. q. u. tang. dicit Imperator p. p. r. i. g. dormit in
 terz. i. e. r. o. h. u. e. p. r. i. p. t. i. o. B. a. r. t. h. in. n. a. t. u. r. a. n. 2. o.
 d. d. v. r. u. a. p. l. i. c. h. u. n. 3. F. u. l. i. o. n. g. 5. P. a. r. i. t. i. g. 12.

N 5

et alij qui hic tradunt q. d. duo maxime obstant
 1. q. d. p. r. i. p. t. i. o. a. l. i. q. u. a. m. u. r. o. h. u. e. p. r. e. d. a. t. n. e. q. a. t. e. n.
 d. i. t. n. e. q. r. e. q. u. i. t. e. x. i. s. t. e. n. t. i. a. i. l. l. i. g. 5. q. u. e. p. r. o. i. b. i. t. p. b. a. t.
 B. a. r. t. h. in. d. i. n. a. t. u. r. a. n. 2. o. d. d. d. v. r. u. a. p. l. i. c. r. e. c. e. p. t. i. g.
 d. i. c. i. t. i. g. u. a. n. t. u. m. q. u. o. d. E. c. l. i. a. v. a. c. a. t. e. t. c. a. n. a. t. p. r. o.
 t. o. p. r. i. p. t. i. o. 5. i. l. l. e. p. r. o. i. b. i. t. 2. o. b. s. t. a. t. q. d. h. e. r. e. d. i. t. a. t. e.
 i. a. u. n. t. i. n. d. o. r. m. e. t. p. r. i. p. t. i. o. d. p. a. d. i. t. n. i. l. l. i. g. 5. a. l. i. c. u.
 t. u. e. r. i. t. i. n. i. s. t. a. t. u. s. t. e. r. z. e. i. g. n. o. r. e. a. r. g. u. m. e. n. t. u. m. i. n. a. l. i. t. i. n. a.
 t. i. n. a. t. u. s. i. n. a. l. i. t. i. n. a. t. u. s. 5. s. e. r. v. i. t. u. m. 5. s. e. r. v. i. t. u. m. 5. d. e. h. e. r. e. d.
 u. d. n. e. q. u. a. n. t. u. m. p. r. o. t. a. in. a. l. i. g. 5. p. r. o. t. a. t. u. r. e. 15. n.
 35. d. d. d. v. r. u. a. p. l. i. c. d. d. d. v. r. u. a. p. l. i. c. i. n. a. l. i. c. u. n. 5. t. r. e.
 a. t. i. n. a. t. u. s. p. r. o. t. a. t. u. r. e. 5. i. n. t. e. n. t. i. a. i. a. u. n. t. i. t. e. r. z. h. e. r. e. d. i. t. a. t. i. o. n. i. g.
 a. c. t. i. o. n. e. p. r. o. t. a. t. u. r. e. p. r. o. t. a. t. u. r. e. 5. i. n. a. l. i. c. u. n. p. r. o. t. a. t. u. r. e. d. e. h. e. r. e.
 u. d. d. e. b. e. r. a. n. d. i. q. d. i. l. l. i. g. e. n. t. v. a. c. a. n. t. e. E. c. l. i. a.

N 6

quibus et alij tradunt q. d. duo maxime obstant
 1. q. d. p. r. i. p. t. i. o. a. l. i. q. u. a. m. u. r. o. h. u. e. p. r. e. d. a. t. n. e. q. a. t. e. n.
 d. i. t. n. e. q. r. e. q. u. i. t. e. x. i. s. t. e. n. t. i. a. i. l. l. i. g. 5. q. u. e. p. r. o. i. b. i. t. p. b. a. t.
 B. a. r. t. h. in. d. i. n. a. t. u. r. a. n. 2. o. d. d. d. v. r. u. a. p. l. i. c. r. e. c. e. p. t. i. g.
 d. i. c. i. t. i. g. u. a. n. t. u. m. q. u. o. d. E. c. l. i. a. v. a. c. a. t. e. t. c. a. n. a. t. p. r. o.
 t. o. p. r. i. p. t. i. o. 5. i. l. l. e. p. r. o. i. b. i. t. 2. o. b. s. t. a. t. q. d. h. e. r. e. d. i. t. a. t. e.
 i. a. u. n. t. i. n. d. o. r. m. e. t. p. r. i. p. t. i. o. d. p. a. d. i. t. n. i. l. l. i. g. 5. a. l. i. c. u.
 t. u. e. r. i. t. i. n. i. s. t. a. t. u. s. t. e. r. z. e. i. g. n. o. r. e. a. r. g. u. m. e. n. t. u. m. i. n. a. l. i. t. i. n. a.
 t. i. n. a. t. u. s. i. n. a. l. i. t. i. n. a. t. u. s. 5. s. e. r. v. i. t. u. m. 5. s. e. r. v. i. t. u. m. 5. d. e. h. e. r. e. d.
 u. d. n. e. q. u. a. n. t. u. m. p. r. o. t. a. in. a. l. i. g. 5. p. r. o. t. a. t. u. r. e. 15. n.
 35. d. d. d. v. r. u. a. p. l. i. c. d. d. d. v. r. u. a. p. l. i. c. i. n. a. l. i. c. u. n. 5. t. r. e.
 a. t. i. n. a. t. u. s. p. r. o. t. a. t. u. r. e. 5. i. n. t. e. n. t. i. a. i. a. u. n. t. i. t. e. r. z. h. e. r. e. d. i. t. a. t. i. o. n. i. g.
 a. c. t. i. o. n. e. p. r. o. t. a. t. u. r. e. p. r. o. t. a. t. u. r. e. 5. i. n. a. l. i. c. u. n. p. r. o. t. a. t. u. r. e. d. e. h. e. r. e.
 u. d. d. e. b. e. r. a. n. d. i. q. d. i. l. l. i. g. e. n. t. v. a. c. a. n. t. e. E. c. l. i. a.

151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

15
dabitur nihilominus et ex restitutio^m et ubi et c. q. 5. ubi

N 7

Hinc de-
ducit^r q^d tempore hostilitatis dicitur prescriptio ipso iu-
re de pbat. h. in c. l. accione 20 q. 3. c. ex transmi-
sa b. prescriptione hostilitatis tempore t^h hoc t^h et ipso
tempore scilicet post caput ex vobis c. q. 5. de p^r-
scrip. = De dicitur maxime q^d impedimentum p^rbeniens ex
Bello et scismate n^o est impedimentum iuris s^{ed} facti q^d
n^o lex s^{ed} factus impedit tunc in iudicio agere et tunc
exercere ac subinde prescriptione iure currere debet
quod illi ex iusta causa debet restitutio iuxta t^hm in l.
et ablinig off. de servitute rust. p^rdictis in similibus
q^d et expr^ondat in l. c. ubi dicitur in iudicio legi-
timus. Et annali exactione et oppinione de
DD^m in l. p^rdictis 2. c. de p^rscrip. imperatori offerentia.

N 8

Solutione DD^m in c. q. ad dif-
ferentia inter h^{os} canonice et fidele avertuntur q^d ut
n^o curat p^rscrip. iure canonice p^rbeniens tale im-
pedimentum est debet n^o facti s^{ed} iuris iure v^o canonico
sufficit ut impedimentum factus sit ut stat^r ex d. c. q. ad.
diversitate de rectoria c. l. c. et ex iuribus s. assignatis
hanc s^{ed} tenent canon in s. iuribus n^o s. instit. de
accione et alii relati a Balboa in d. c. ex trans-
missa n° 39 de p^rscrip. s^{ed} ex huic solutioni obstat t^h
in c. q. vobis ubi q^d secundum iuris ordinem curat p^r-
scriptionis impediunt t^h de p^rscrip. in quo stat^r q^d
in p^rposito nulla est diff^{er}entia inter utrumq^{ue} s^{ed} mihi
videt^r securus seq^{ue} opp^o p^r ex autoritate c. h. ubi
et immola d. c. ex transmissa et Budei solutione

et ut nota est per hanc
N 2
partem et partem decidendi rationem exponere et non est
nisi in parte et scandalis et deinde deinde scandalis non
edendi reputationem quare certum est illorum sciret quod ab idem
venerunt et ab multis personis detinentur et non
sit ad vitanda scandala multa admitti quae aliter non
admitteret de 9° h^o in e^o teneamus de p^o h^o et dign.
et aut si negotium sine scandalo obideri equanimiter
sustine-

Summum si per eos mandatum daretur exaltatione
 oblatione spiritus sancti. Pont. Max. in c. nisi 20 §
 § gravi & necessitate ubi dicitur qd propter scandalum
 licet Episcopo potest licentia edendi aliter n. redondz
 ut pbat ex pmo in c. nisi si fuerit qd gravi scan-
 dalo vitando qd aliter edere n. potest unde Apost. ait
si erga scandalizaverit status meus n. manducabo carnem
in gloriis. & dicit in evangelio qd eos qd scandali-
 zant mter ait Ve illi qd per scandalum venit. ut pbat
 illi in c. nisi § § gravi & necessitate. cum ex pmo
 & sup. eo quod de novi operis nuntiacione qd etia ecclesia
 impediendz matrimonij longi habet de in c. ex in tua de
 sponsalibz & sup. eo de cognacione spirituali et plura
 cap. scandali tractat scribitur hic etiam D. Thomas in 2
 q. 103 artic. 1 et 2 in c. ut utitur so distincte
 ubi in ubi propter scandalum et divisionem securitate
 et salutis animarum a iudicibz et etiam a iudice cap. scan-
 daly tradit pbari in reg. peccaty p. 1 in pmo a n.
 3 sup. ad 6.

N 3

Sed qd intel-
 lectu reg. de iudicibz rationi mod. et p. 1 graviter iudicet
 qd pbat ecclesie bona ac ea patrimonij reputantur
 et ab iniquis possessoribz si eligeret qd argumentis in cas
 que 3 de off. archidiaconi hnta p. verbo reata
 et diligenter maximam adhibere ita ut ecclesia vicin
 n. existat editioni luctu et in c. fraternitatz de do-
 nationibz hnt in c. de integritate restitutione. Congreg
 Pastore oia ecclesie bona ille

tunc dicitur et mox cum alliterato dicitur
 notandum est ut ex istis versibus notat et tenet D.
 Thomas sic accipiamus 2° 2^a 2^a 2^a autem in corpore nostri
 me et carum et meum et scandalum nostrum et veritatem relin-
 quimus in eo et scandalizaverunt et de reg. sua antiqui igitur
 non tam et solusque.

[illegible]

sed admira ut refert Barb. loco citato n. a. hodie
 ex scriptis quibus n. sup. edic. Paul. quis in
 oib. edic. reb. sup. potest. obtineat, ut dictu
 est. n. d. d. id dispensato, ut prudentia et fi-
 deliter dispenset huiusmodi re. sibi omnia nec dis-
 pensativa potest. stendi potest ad hoc ut quasi
 de propriis distribuat ad instar privatorum et in
 n. l. u. Pape L. 292 et quat. ex sport. ad Cho-
 rinthios c. 4. b. Sic non existimet homo, ut mi-
 nister Xpi et dispensatorum ministrorum Dei. Barb.
 in h. n. 4 et in collectanea ad c. 2. de p. b. edic.

Verum tunc dicendum est quod P. uale. f. uer. d. rex
 peccat. L. p. in p. u. n. 6 Barb. in h. n. 5. Gra-
 no n. 2 et ab illis relatis, quod quicumque scandalu
 edit ex ignorantia et infirmitate p. quod tollat
 admonitiones. interij. d. rex. edic. repetitio differenda
 est in tempore magis modo. id si ex malitia procedit
 scandalu ut c. Facile est scandalu eo n. sorte
 repetitio habeat. long. ex q. sine dubio intereat id
 in hoc 2. scandalo aduertendum erit q. si committat
 aliq. damnum et temporale et spirituale adhuc tunc
 repetitio differat. ex multis et multis c. differre repe-
 titio. q. ut populi sequat. a. uisio a. fide ppter ma-
 liti. Principis Imperantis aut sequat. in populo gra-
 ue residu. q. n. possit ab ipso. Bello et armis sedare
 idq. dicendum erit quod P. uale. suspicet. minori ex
 scandalo et edic. reuerare posse = quapropter in
 specie n. h. c. est. P. uale. n. reuerare superio-
 re ut pbat. Flor. verbo. futurum c. d. d. citati. et ad
 restitu-

restitutioz unius iniuriæ de honoribus in rebus admodum et
bello opelle poro ppter periculum et scandalum q ex eo
pendebat pensati negotii et circumstantiis quibus fuit
nihil ex scandalo laesa sed q in tempore modis diffe-
rat et p tunc n agere de usurpatione argum^{to} fuit
in usurpatione et viciis veris quibus de homicidio.

Ratio autem de

adventu q ad m et illorum patescit hinc et q de causa tunc
currit et patientia Patris q ad causam pscriptioz n debet
novare ecclesie restitui assignare circa q dicitur in d^o de habent-
q. id tempore in quibus dicitur illa sequi d^o r^o r^o q n^o
et interdictis dicitur q ex letaribus fore et in iudiciis et in
conferendo observandis affirmantur d^o in specie tunc h^o p^o p^o
tionis n curare q p^o interdictis seu iugum admissionis ca-
fuit interrupta et Patris in mala fide dicitur d^o
tunc ergo Patris admissionis p^o patrimonii non ecclesie
dimittere ut ex n^o h^o colligitur at v^o Patris in sua
detentione p^ocurans bona ecclesie eius patrimonii not-
dicit dimittere que de causa eius p^oscribit iturq^o certio-
re ex fuit q^o q^o ipse reputans unius ecclesie iustis de
causis omisit n^o d^o sua taliternit^o dixeret eccle-
sie novum que d^o d^o d^o recte ad n^o tunc accom-
modari p^ote^o et licet ad interruptendo p^oscriptio-
re d^o d^o d^o seu admittit iudiciali^o necessaria non ne-
extra iudiciali^o d^o fuit ut p^obat^o ex l^o ut p^obat^o Ca-
anonalis exaptione et si Patris et l^o de statu d^o
p^ontibus et placuit q^o h^o de p^ontibus. Veris h^o aut^o
ib^o q^o q^o ex multis iuribus tunc inter principes n^o reser-
vantes superiores sufficiunt extra iudiciali^o p^oscrip-
tione.

his quibus operatur et operantur liti et statuto quia pre-
 scriptio interumpitur. Et mox liti et de re venditione cum
 nec Rom. Pont. nec Patricii habeant iudicium eorum quo
 dicitur quod et videri possint ut tunc fuerit. in reg.
 Consuet. 5ta et 12ta n. 5 ad sing. Exana in n. 5 et au-
 thoribus pluribus et aliis quos refert Balbon in n. 15
 ex quibus patet plures causas suas expressi in globis. extra
 Iudicialis denuntiatio. ad mittit et probat ex tra in l. de
 supelle et si quod ipse ff. de novi operis nuntiatio. ubi in-
 monio quibus extra Iudicialis in mala fide possessione
 idcirco ex quo liti de patet a. n. 1. Sum. Pont. in
 n. resolutis eis tunc tunc et patientis ecclesie pueri-
 care n. pone Verba tunc n. 1. de quibus significat extra
 Iudicialis denuntiatio plene in prime vianda 5
 et nihil ex scandalo nihil ex generali stupore hoc
 Iudicio. Denuntiatio agenda est.

Ex quo
 mihi videtur suffragari se ille ultimus definitio particu-
 laris nempe cum et scriptum quod ex sumario n. 1. et
 Abate et ceteris antea regunt Balb. et Exana in prime
 ne ut ipse Balb. facit in n. 1. ex 3 dicti
 orat. tale nequaquam fuisse a Pont. Greg. traditum
 id solum voluisse precipere cerare per ille denuntiatione.
 unde mihi magis sententia videtur illa relucere quod in
 primis n. 1. apponit Barb. quod si se habet in pace
 extra et tunc tunc. plati 12. ac tunc tunc tunc
 et stupore tunc et re ecclesiastica recuperanda n. p.
 iudicat successores quoniam re pauperum id est bona eccle-
 sie recuperant.

[illegible]

taxibus Verissima est nostra conclusio quod cuius prolatione
 respondendum est ad 1^m argumentum et satis his de quibus in hac
 distinctio actus fuit scilicet ex ratione plati taciturnitate
 et deinde a pluribus et tunc Celsus Pontifex fuit
 extrahens plati admonitionem quod fuit sufficiens
 ut patet in multis fidei articulis et cum hoc in nostro
 hoc speciebus sit ad alios casus prescriptionis non debet ex-
 tendi regulariter nisi plati taciturnitate ostendat ecclesie ut
 bene ex toto nostro. Videtur potest unde scilicet 1^m argu-
 mentum.

hinc et nunc. ¹ magna copia inter illud et caput 2um ²
 ex illo notandum est in his locis ad primum portuennium ³
 su invenit. ⁴ ibi ⁵ forte ita ut ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰

prout ut longi illi a fidei comitate reuerentia ita flor. in fine
 et pro ordinario fuerat in reg. Pont. p^{te} 2^a et in no. Merchaia
 ibi. et notetur. illust. c. 1^a n. 6 et citat. a Barb. d. c. 1^a n. 1^a
 nunc. huc ex nulla fuit plati negligentia et ex illo utat fa-
 vore fidei introductus fuit ne p^{re}dicti abq^{ue} l^{re} vestione curiosa
 et plati sui suaz p^{re}dicti impediunt scandali causq^{ue} ex a^o 3° p^{er}
 magis modis citationis reus abiq^{ue} a^o 1^a detentur. p^{re}dicti
 inde 2° nec obstat p^{re}dicti de a. a. n. 1^a et 2^a n. 1^a et 2^a n. 1^a
 l^{re} in utroq^{ue} in illo certe episcopo abq^{ue} scandali periculo
 intra 40 annorum spatium quatuordecim et oblationis defunctorum
 singulis diebus et q^{ue} detinebat subit^{us} l^{re} cet^{er} et in sua potestate
 et in sua d^{ic}ta amovetur ut ex Verbis h^{is} infer^{re} p^{oss}unt in
 n^{ost}ro 2° p^{er} illa Patetia subita sit R. Pontifici n^{ost}ro des rom
 Pontif. obtemperare debent h^{is} in c. novit 13 de iudiciis c.
 cunctis a manibus q^{ue} 3° calig 15 q^{ue} 6 tetigit Barb. n^{ost}ro h^{is}
 et ibi et satis explicavit in d. c. novit 13 de iudiciis h^{is} velle su-
 dicare debet cor^{am} t^{em} noluit facere p^{ro}pter scandali periculum
 at 2° est et t^{em}q^{ue} m^{ag}is obstat. Videt^{ur} h^{is} in i. audit^{us} 15
 n^{ost}ro 2° est omⁿis l^{re} velle q^{ue} Plati inferior ut Abas
 obte^{re} p^{re}dicti in episcopis in d^{ic}ta h^{is} d^{ic}ta p^{er}
 40 annos sine interruptione. I sed episcopale n^{ost}ro vacan-
 te p^{re}dicti h^{is} ex p^{re}dictis particular^{ibus} colligit^{ur} ex ordi-
 natione Adae, Innocentio, Anthonio, Deio, Felino, et
 ceteris b^{ea}tis citat^{is} Barb. in collectione ad 3° m^{ag}is auct^{or}is 15 de
 p^{re}dictis ex q^{ue} sensu meo. Videt^{ur} p^{ar}et solutio n^{ost}ro ex 11-
 ter 2° q^{ue} p^{re}dicti ponit cet^{er} Plati inferior ex q^{ue} abq^{ue}
 ulla periculo episcopo agere indelicite poterat in
 d^{ic}ta h^{is} d^{ic}ta t^{em}q^{ue} p^{er} 40 annorum spatium diffusa
 est n^{ost}ro.

FSV

et novat et p^o inferior plat^z possit int^r Jus p^o
exhibere n^o ut dicitur ex h^u in c. Vigilanti s. n° 4°
proscripto introducta fuit scilicet p^oter utam^z m^oit^z
segris. Q^u longi temp^z v^oit^z et d^oferior^z et in
n^ois h^u nec segris invenit^r nec longi temp^z curi
accideri pot^z n^o ex viterata Pontificis denuntia
tione et ipsi^z una cognovit et sui Jus manifestat^r
in c. 9° Pontificis taciturnit^z ad viterata scilicet ab.
p^o u^o Ecclesiastica recuperanda n^o novat et p^o successo-

rib^z p^oter. *Nec hui^z*
solutione obstat^r argum^z. Secus ex c. c^o v^oenerabi-
li de exco^onic^oib^z et ex c. c^o v^oict^z de reg. iur. in 6.
n^o licet v^oit^z sit ut delict^z p^oter in damno Ecclesie
restituenda n^o debet ut ex dictis h^uib^z dicit^r in c. n^o
leg^z 9° Episcopi taciturnit^z n^o novat Ecclesie q^u d^o
Jura n^o loq^unt^r de oratione I^z segris q^u ut plat^z
h^uet s^o de delicto q^u in v^oit^z faciendo f^o damno
vando I^z alteri^z possession^z violentur occupando ut
manu^z v^oit^z mittit et delict^z p^oter n^o debet in cam-
p^o Ecclesie restituere n^o v^oit^z delict^z futuri n^o c-
bligat p^oter h^u in c. p^oter ff^o de tabul^z exhi-
bendis I^z n^o v^oit^z I^z s^o ff^o de reg. iur. p^oter v^o
n^o delict^z curi I^z plat^z n^o debet restituere in dam-
no Ecclesie ex p^oter et Ecclesia ex una carifican-
tur et administrato^z eor^z parificant^r ex altera
I^z h^ustane p^oter et c^o de episcopis et clerici et h^u
h^uit^r d^o in reg. delict^z p^oter de reg. iur. in 6°
h^uit^r

...
...
...
...
...

...
...
...
...
...

...
...
...
...
...

...
...
...
...
...

...
...
...
...
...

126

125

AD RVRCAM

DE causa possessionis & proprietatis.

A DOCTORE D. FRANCISCO

DELWA

CATHEDATICVS

QVI EST VSP,

SACROVM CANON.

Scriptum à

D. IOHANNES FERNANDEZ

IN FENESTROSSA.

ANNO DNI MDC XL.

22

THE NATIONAL OIL CO.

INCORPORATED IN THE UNITED STATES OF AMERICA

NEW YORK, N. Y.

DEPT.

SALES

EST.

NEW YORK, N. Y.

1900

SALES

EST.

NEW YORK, N. Y.

AD RUBRICAM

CAUSA Possessionis & Proprietatis.

N° 1°

Quoniam ad cognitionem eorum que specialiter his tractatibus debet precedere generalis declaratio et servat iuris Consultis in l. 1^a ff. de iust. et iure et in l. 1^a ff. si certus petatur et ff. de servitutib⁹: ubi ille tractatus in genere prohibet ante quam descendat ad speciales tractatus servitutis specialis et idem in l. 1^a de bonorum possessione. Hinc est quod cum auctor in rub. ff. de e^o ff. abstandat se tractatibus de off^o ei⁹ cui mandata non iurisdictionis et sic de off^o delegatis in primis ibi DD. declarant quod sit imperium, et iurisdictionis et quatuor. Sic igitur ad perfectam huius rub. declarationem regulam de verbis ipsius est agendum; et quia dicitur de causa ut verbum istud causa intelligamus primitivum necesse est quod quidam putant causam dici a quodam verbo greco quod oblationem et actionem significat. Alii autem causam deducunt remotam aspirationem a charade ut notant Rebuff. in l. vii appellare et verbum causa ff. de verborum significacione Barb. in rub. huius tituli nam quod. Qui refert auctoritatem sancti Ysidori relata in e^o fore dicto tit^o de verborum significacione ubi causam deducit a charade, quia causa est materia et origo negotii idem de iurisdictionis examine patefactum. in quo dicunt Varis iuris Consultorum auctoritates in quibus causa per factum seu facti d. tingentem accipitur ubi est in l. plurimum interest 3^a ff. de iur. et facti quoniam l. si ex plagis 52 § in clero § ad l. aquilic.

N° 2°

Est etiam hoc verbum causa vox duobus modis ut dictione (re) ut in tit^o quod si causis feudis constitatur ut in rub. quibus ex causis maioribus et in autentica ut

ut de appellatione cognoscatur. Et causa, l. iusto 44 §
sicut apud hostes ff. de ann. capionibus et sic non
in obinet via Verborum pactum. Capitur pro sta-
tione legali ab pro oculo seu pro negotio in quo
ratio suadet dispositionem servari et hec causa requi-
ritur in omnibus mutationibus ut est in l. 2^a §.
circa ff. de exceptione doli et in 4to de exceptione ob cau-
sam et in 4to de ditione sine causa et sic assignatur
in l. iuris gentium §. sed et nulla tunc est causa
ff. de pactis docet Decius in l. ordinari et in l. credi-
tori C. de pactis. que dicitur Verborum pactum ad hoc
in legibus in quibus pactum nudum per se solus §.
videretur actionem dari. et tunc causa samiter pro
adimplendo promissioni ab alterutro tractandum
factum dicitur l. iuris gentium Versiculo sed si in
aliis supit tamque causa. samiter etiam in lege
causa vel lites Codicis de transactionibus pro con-
transacta. labiali ut ibi probat etiam et
societas sua causam genera.

N° 3° assignatur causa pro proposito in
lege siquis recurre, quare ff. de rebus creditis: licet
gloria in Verbo ne causa dicit q^d ille habebat causam
qui si alterum dedit et alterum adit q^d si habebat
tunc ille tunc qui additionaliter loquitur hoc est in l.
siquis ita stipulatus fuerit ff. de Verborum obligationibus
ubi dicitur. hec stipulatio si neque Titius
consul factus fuerit neque navi ex etia
venit non verificatur nisi neutrum factum
sit. quare aut gloria est falsa aut vero-
rum causa et verum propositum ponitur p^r codi-
nam

ne
si dixerit, ponere necessarium sequitur, si dicitur, si
idem ponitur, et de causa ferendi, quod non habetur
sunt in dicta. si quis ne causa, et sic periculum
est danti et consequenter si danti habet causam
ferendi non tamen habet propter, ut perit et acci-
piens, hoc est accipiens quando danti copulatio ne-
que causa, neque propter ferendi habet. que causa
nona in dicto non significatur in eo qui danti
et danti habet. idem est danti, quod aut causam et
propter idem significat aut aliter extendit ad idem ita
et causa est quod remota et contractum propter
danti qui in mediis, ut videtur, quod causam et
causa remota que movet propter sive animus; animus
vero debet ferendi ad aliam rem in eadem
in dicto et de re creditur ibi: quod si non fuit
propter, ut videtur, sed causa vendendi fuit et
sic animus meus de re non fuit vendendi sed causa ven-
dendi. id est requisita inducendi propter, quia non po-
test intelligi verbum causa ut sit separatum a pro-
posito. non sequetur quod si fuerit causa sed ta-
men propter non recurret: quod est falsum quia cum
propter nihil aliud sit quam animus et animus
non fuit vendendi sequitur quod si fuit cau-
sa ut vendere fuit etiam causa inducendi
nisi non propter vendendi quod illi non habet sed
convenit opinio glorie dicitur causa et propter
in dicta l. si quis ne causa, ponit ut dicitur in l. si copula
sive requirat defectus causam et propter. sic solum Barto-
lus in l. si quis versiculo quarto de dictione nec dicto et de
verborum significante solum in dicta l. si quis ita stipula-
tus fuerit l. 29 num. 6. dicto et de verborum obligationibus
etiam in l. 10 num. 40 et l. 16 q. non copulationis Car-
dinalis Thoma practicae conclusionum tom. 2. et d. conclusio
ne 312 num. 3 Barbona de dictionibus et clausulis dictione

[illegible]

3° de interdictis et in possessione interdicti tenens. sed in
 predictis florentin^{is}, aliis etiam magis legitur ut de interdic-
 tione alioquin quodam rationem ponitque sua respicit de in-
 dicta l. 3^a § de iure et in e. surgentibus prima distinctiones
 ibi sedes occupatis aliis multis locis in quibus sedes p. loci
 habitatione aut domicilio ponit diligenter dicitur
 Brionius lib. 17 de verborum significatione verbo sedes p.
 domicilio expedit quod Cum in oratione p. ibi
 poeta ibi his sedes fuit et fortunatus suus Romae colu-
 cavit. Luxit fuit exinde ut sedes aut sella esset
 synalibus apprehendenda possessionis aut nostris q. extra de
 off. archidiaconi c. dilectus 19 c. illorum 22 c. dilecto 25 ex-
 tra de p. benedictis et dignitatibus Octomannus libro 10
 observationum c. 1° Eotopudis in dicta l. 1^a ff. de adquiren-
 da possessione Petrus Faber in lib. cuius 4° e. de nominibus
 § 279 in aditionibus, sed quamvis e. inter precibus n.
 nulli alucioneque tuncant p. rectim antiquiores quare sunt
 Auerius, Bartholus, Cumanus, Cortensis, et Iasen in dicta
 l. 1^a ff. de adquirenda possessione ubi ex retentionibus
 Casarius Medius in l. ult^a de legibus § lora prima se-
 cunda parte num. 2° Pater Molina de iust. et iure
 Pater Lescus in eod. tractatu c. 3° num. 39 nulli vero
 magis p. p. existimant et lites p. p. quibus secundum vide
 licet collectas lib. 1° disputationum c. 1^a Madera lib. sin-
 gulari animadversionum c. 27 num. 2° Antonius Poncius
 lib. 2° c. 9 Donellus lib. 5 comment. c. 6 c. relat. ab Ma-
 aldo ibi lit^a et et B. tamque rectis sentet et apud eum
 et alioquin pariter possessionis dici posse cum utriusque como-
 ditum et utilitatem in d. l. 1^a § de apprehendenda possessione
 Petrus Gregorius lib. 1° syntagmatus c. 13 numero 4°
 Peregrinus lib. 3° Variarum c. 1° num. 19 Antonius Pichard.
 in principio institutionum de interdicti articulo. l. num.
 6 Valencia secundum lib. illustrum tract. 2° c. 1 num. 6°
 et tunc enim et Philosophi quodam p. p. imbuti sunt
 iuris

Juris multi ut Papinianus in l. 2^a de
legib^{us} in hui^{us} modi designatione. Vatis latus quib^{us} ut
lo^{quor} quid exprimere aut in dila^{ta} pot^{est} q^{ue} nature attingat
ut admonent Couru. in rub. de testamentis 1^a parte num^{er} 3
et sequenti^{bus} Valencia ubi supra num^{er} 6.

N° 6 et hoc principio. Descendit q^{uod} origo
omissionis, fuit et est de tunc gentib^{us} secundariis na^m ubi
primis rationalis humana creatura ad eo maximo opifera
incepit esse et versari super terram. per aliqua secula
ita inter eos erant comitia vite communis erat et
fructibus terrar^{um} p^{er}mixta^m fruebantur variationib^{us} et p^{er}ca
tionib^{us} incumbebant placuit p^{ro}ica gentib^{us} dividere in
ter^{ra} re. Dominatione^m terrar^{um} sine agris et regionib^{us} d^{iv}ide^{re}
re. unde. ubi fuit ubi 2° l^{ocus} aut ubi aliquid id su
um esse gloria indita l. 1^a ff de acquisitione possessionis in
se inibi habuerant nomina illa p^{ro}pria meum et tuum
super quib^{us} per fas et nefas tanto p^{er}re. incumbebant gentes
humani post autem prime distinctione gentes ipse in ex
gentib^{us} necessitatib^{us} humanis statuerunt certas causas tran
ferendi rer^{um} dominia ab una in alia per mutationis, ven
ditionis, dotis, donationis, et hui^{us}modi de quib^{us} in l. ex hoc
iure ff de iust^{itia} et iure sublati occasionis et invasionis
causa immo eo iure tant^{um} favor illis causis iure gen
tib^{us} in ventis attributis fuit ut traditis rei sine causa re
non forebat dominium l. nunquam nuda ff de acquien
di rer^{um} dominio ite^m antique p^{ro}rogata possessionis per
que rer^{um} dominia acquirantur fuit reservata sicut
neque idem ff ab iⁿ rei traditione sufficere p^{ot}est neque
adhuc sufficit ff est in l. si age ff de rei vindicatione.
l. si ex stipulatione dicti ff de acquirenda possessione.
possessionis ite^m origines dicit a iure gentib^{us} et p^{er} eam
acquirantur rer^{um} dominia iuris rei vestigia ad huc
perseverant in his que calceum maris capiuntur
ac in iis que in nullius bonis sunt l. ubi habita p^{er} de

relictis ut inquit Vlpianus in l. prima in principio Inst. Richard. in §. Furty instituta de obligationibus que ex contractu nascuntur num. 61.

N° 7° exponita etymologia et origo posueris
 nis Verbitur q^o satis ad rem si magni ponderis recto iure
 succedit et^o definitio sed quoniam ex dialecticorum placito
 equib^o in recte definiunt^r antequam definiant^r ex
 pedire prius explanare quadrupliciter quib^o de moris
 hec vox posueris in iure accipitur aliquando p^r rebus
 ip^sis posueris siue p^r ipsarum p^r prietate l. interduz 78
 ff. de verborum significacione ubi Brillonius lib. 24 cunctis
 tractatu verbo posueris versiculo interduz p^r prietate
 bonoz in l. 45 num. 17 de pignori b^o 3^a parte mem
 bro 1 num. 7 Pinelus in l. 1 C. de bonis maternis 2
 parte num. 7 Donellus in l. 4 C. de stragenda accione
 num. 6 Richard. et ab eo relati dicto articulo 2°
 num. 3 cu^o requiritur a Caccia lib. observationum c. 18
 num. 5 iuxta quaz significacionez accipiendi sunt et in l.
 si interduz et in l. scienduz l. 5 §. si funduz 3° ff. qui
 satis dare cogant^r Familiuz 38 de minorib^o l. cu^o
 miles 11 de alienatione ut dixi Iudicii l. si debi 37
 de Iudiciis l. imperatoris 17 de exco^municatib^o iudicorum
 p^rcedentium l. Ulagis 5 §. si 11 et sequenti ff. de reb^o
 eorum l. qui soliduz 68 §. l. 1 l. p^ria 87 Sult. de legatis
 2 l. uxore 41 §. legauerat 6. l. perdis 9 l. §. Titius de le
 gatis 3° l. 1 de reb^o dubiis l. 1 §. 15 ff. si qui in p^rcedipa
 tione l. filii 21 Sult. l. 23 §. l. 1° ad municipale l. ul
 tima §. patrimonio 22 de minorib^o et honorib^o l. 2 C.
 de fidei iurorib^o minorum l. 2 C. de p^ractionib^o l. quo
 tie 15 C. rei vendicatione l. initio 4 C. de pactis intra
 emptoruz et venditoruz l. 2 C. communia utriusque Iudicii
 Cicero lib. 2 de diuinatione neque alia sensum
 habere.

habere existimo q^d legit^r in Lexici c. 23 Verbo. 17 et
20 affirmat^r fuisse agrum qui fuerat Cfroni in pora
sionis labratis id est traditus in proprietate. eod^e modo ex
ponendus est in L. c. 23 et 4 Codicis de ostendenda emptio
ne ubi legat^r avertant duplicare in pora t^r p^rerisio n^r
q^d de p^rerisio n^r p^ris iuncta intelli^r n^r pot^r illa ex
duplici causa ad aliquem p^rtinere n^r possit L. 3 § ex plu
rib⁹ et ff. de adquirenda p^rerisio n^r sed de p^reritate
sive dominio q^d remel et sunt a causa quicquid am
plius et talis quicquid n^r pot^r dicto § ex plurib⁹ L. 4
§ sana ff. de usu capionib⁹ L. an eand^e 14 § accio
n^r ff. de exceptione rei iudicat^r. Tocent et exponunt
Donellus lib. 5 comment. c. 26 Osualdo lib. B Petrus
Fabex in l. n^r ut ex plurib⁹ L. 59 de regulis iuris Diction.
ubi p^rime quamvis aliter explicat dict^r l. 4 Donell.
num^o 1 et C. Cartensis dicto § ex plurib⁹ num^o 2
ubi Alexander num^o 4 et Jaron num^o 9.

N° 8° ex p^rime dictis decidi pot^r quoniam an
due et quobisiana an in legato p^rerisio n^r quo ali
quis p^rerisio n^r suam legat ostendant^r t^r p^rerisio n^r r^rsti
ca p^rerisio n^r Urbana existimo enim utraque ostendi glo
rie p^rerisio n^r latinitat^r et tutoris sub p^rerisio n^r ape
lone t^r domus qu^r p^rerisio n^r solent significare q^d ex li
cro iudici lib. 7 epistola ad t^ruacum epist. qu^r
incipit amabilior ibi turime audis has paternas
p^rerisio n^r teneb⁹. et in l. 13 epist. ante meridiani
ibi de t^rbi a reuerentia a p^rimo maiori ostendit esse p^r
delectone p^rerisio n^r mag^r. quib⁹ p^rerisio n^r refragat^r q^d dicit^r
in l. uet^r de delatione et ostendit ibi p^rerisio n^r
f^rerisio n^r ubi vos p^rerisio n^r de p^rerisio n^r r^rstis intelli^r
t^rerisio n^r pot^r quia id n^r p^rerisio n^r c^r p^rerisio n^r in
ad executione § C. quoniam appellon^r n^r recipiant^r dicat^r
p^rerisio n^r ubi ead^e vos p^rerisio n^r t^rerisio n^r de edib⁹ in
telligi pot^r ex quib⁹ hanc opinionem t^rerisio n^r p^rerisio n^r m^r
merisio n^r u^rerisio n^r et testatoris consuetudo ut dicit^r
Jaron post antiquioris in l. 1^a

dicto tt^o de acq^{ue}renda possessione num^o 21 et Alciat^{us} in l^o
intendit qd dicto tt^o de Verbor^{um} significatione Martius deta-
cti et antiquis successione lib^o 3° tt^o 31 num^o 23 quemvis
d^{icitur} sententia^{rum} tractat^{ur} relati^one Richardo in prima pro de in
dicti^o numero 22. illud tamq^{ue} oportet eum qui legat
possessionem suam n^{on} comprehendere res mobiles aut se mouentes
ut o^{mn}es laudati supra p^{ro}bant ex dictis ad executionem
et quorum appellon^{em} nisi ita legauerit. q^{ui}d in illo
loco ponides t^{amen} ita o^{mn}ia que cumq^{ue} ponides que Verba
cu^m existentia sint o^{mn}em substantia^m op^{er}hendunt po-
nita ponam^{us} in illo loco n^{on} vero illam que custodit^{ur}
tantum causa recondita est l^o uxore^m a^{ut} s^{ed} legauerat
ff de legat^{is} 3° cu^m aliis que regunt et explicant ill^{ud}
dictu^m in dicta l^o 1° num^o 24 et in dicta l^o 78 dicto
tt^o de Verbor^{um} significatione et Albericus Gentili^{us} ibi Va-
lencia dicto tractatu^{rum} c^o 1° num^o 16 et Maia lib^o 1°
observationu^m c^o 16 num^o 5.

N° 9 Accipit^{ur} etia^m nunqu^{am} possessionis vox
q^{ui}d u^{er}u^m capione sumpta causa p^{er}fecta quia u^{er}u^m capio sine
possessione n^{on} p^{er}cidit l^o 3° l^o sine 25 ff de u^{er}u^m capionib^{us} sic
explicant^{ur} h^{oc} in l^o Actit^{ur} P^{ro}ctor 23 s^{ed} l^o ff ex quib^{us} cau-
s^{is} maior^{is} et in l^o Si fure^m 16 ff de fund^o dotali n^{on} to-
m^{us} interpellet ea^m possessionem que p^{ro}longu^m temp^{us} sit neque
aliu^m u^{er}u^m habere credat^{ur} et recte Verba Pauli in l^o
cu^m mille 30 dicto tt^o ex quib^{us} causis maior^{is} ibi posessio
defuncti quasi diuina descendit ad heredes. idem u^{er}u^m capio aut
ipse possessionis effect^{us} quippe possessio ip^{sa} ad heredes n^{on}
transit l^o cu^m heredes 23 ff de acq^{ue}renda possessione item
e^{and}em modo exponi solent alia Verba Papiniani in l^o de
nupt^{is} 19 dicto tt^o ex quib^{us} causis maior^{is} ibi placet inter-
rupta possessione post limine n^{on} restat^{ur} quia heres sine posse-
sione n^{on} p^{er}cidit id est placet u^{er}u^m capionem interrupta^m n^{on}
restat^{ur} ut alia u^{er}bo accipiat^{ur} Vox possessionis in prima
hac in 2^a parte ut exponunt et cursim Barthol^{us}

et

et Baldus. in dicta L. cum miles 30 ubi. Pugatius lib.
12 Pauli ad edictum idem lib. 3 questionum Papinianum in
L. 19 ubi. Leginarius Varo et Euthofredus. Thuedus ad
Donellum lib. 7 c. 10. tit. 1. quamvis parum firmum in
Iencia lib. 1. illustratus tractatus 3. c. 11. num. 25.
que significatio si observetur, non erit difficile emendare. et
que propositiones in dicta L. 19 ut commendat. Pet. Faber
lib. 2. semestris c. 25 nec dicitur Papinianus scriptum
possessionem per longi temporis prescriptionem expiatis adno
vis Iudicariis tributionibus in quibus longi temporis posses
sionem per acquisitionem ponit ut putabat Prater in Iurispru
dentia lib. 13 adimadversionibus c. 22 Faber in naturali
ad L. 19 et ad l. 30 et in Iuris prudentia 4. o. p. per
signis illustrationem Valentianum lib. 1. tractatus 3. c. 4. nu
15 et lib. 3. tractatus 1. c. 2. num. 16 sed quamvis pri
or interpretationem et positionem negari velint aut con
trariam tam stentem acriter. Verum Papinianus aliter sensu
accipere posse debet sane regere ineluctanter docetorum
propositionem copulata interrumptur. Verumtamen est recte
autem rationem scilicet quia hoc est possessio sine possessione
ne si istud quod ratio aut locutio non est inusta aut in
usta ut putant duo Fabri in relati sed est clausula et
ducta ab alienatione possessionis et naturali actione qua
recuprat remissa possessio quasi dicitur Papinianus in
cuius interruptione possessionis quia nemo potest possidere
quasi potest habere in re posita. ut rationi similis est
alia. Accit et Proculi in l. 3. §. novum dictum
reacquirenda possessione ubi respondet idcirco animo
non potest nos require possessionem si antecedat natura
lis possessio expensio illa verba re possessionem acquire
re possessionem sine naturali possessione ubi ven
it possessionem geminavit aliter ad actionem na
turalem possidendam 2. argum. a divergat. dicunt ut
obstant sic. in topicis cum principia in hoc
ex

scripsit quia p[ro]p[ri]a illa n[on] domini sed usque p[ro]p[ri]a
habent et faciunt statim verba ibi: quedam si
cred[er]e vult, mancipat usque id[em] si fuit et ad h[oc]
iat p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]atione p[ro]p[ri]a ut exponunt in
statu. Verso 159 Br[un]o lib. 14 de Verb. Significone
Verbo mancipare sed quia hanc d[ef]initionem nimis an-
tiquitatis studio amplexi fuerit et ita in l[eg]e
p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a C[on]fini[um] regundorum n[on] 36 P[ro]f[er]at. in p[ro]p[ri]a
filla ad 4th de acq[ui]sitione p[ro]p[ri]a et lib. 12 Pauli ad e-
dictu[m] in 1° cu[m] mille ex quib[us] causis maiore. atque
att[er]e descriptione topica n[on] esse fore quia indicat
p[ro]p[ri]a q[uod] manifestat naturam rei h[ab]ere unde usque
rei sine p[ro]p[ri]etate suum ut u[bi] p[ro]p[ri]etate u[bi] mo-
dato d[ef]initione, et similib[us] causis in quib[us] utimur
quod rei sine p[ro]p[ri]etate, et nihilominus n[on] p[ro]p[ri]etate q[uod]
re nouit tunc d[ef]initione q[uod] p[ro]p[ri]etate naturae p[ro]p[ri]etate
n[on] p[ro]p[ri]etate u[bi] rei a p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate
aut. ut notare e[st] in l[eg]e ult[ima] l[eg]is 5 § 12 d[ef]initione
d[ef]initione § 12 d[ef]initione l[eg]is 27 in fine
d[ef]initione l[eg]is 5 ult[ima] in acq[ui]sitione p[ro]p[ri]etate
l[eg]is 1 in fine ff de furtis obseruat d[ef]initione l[eg]is
obseruat. et d[ef]initione ad Donellu[m] lib. 5 c. 6 ult[ima] 2
unde d[ef]initione et u[bi] ad omnia ubi p[ro]p[ri]etate u[bi]
d[ef]initione d[ef]initione et d[ef]initione d[ef]initione

N° II

Sequit[ur] alia locutio veteris glo-

ssatoris q[uod] in p[ro]p[ri]etate d[ef]init: id est insistenti u[bi]
hanc d[ef]initionem Barba in l[eg]e 1 ff de acq[ui]sitione p[ro]p[ri]a n[on] 6
in. Verba accedunt a p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate. quod d[ef]initione
d[ef]initione u[bi] d[ef]initione d[ef]initione. d[ef]initione in l[eg]e 4 § 1 d[ef]initione
n[on] 17 Couarr in reg. p[ro]p[ri]etate 2 part in p[ro]p[ri]etate n[on]
3 d[ef]initione de p[ro]p[ri]etate 2 part membro 3 c. 1 n[on] 17.
sed facile reprehendit et sequenti q[uod] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate n[on] e[st] id est insistenti sed insistentia ip[s]a n[on]
insistentia ad p[ro]p[ri]etate d[ef]initione sed in ip[s]a ad

non

227
rebus recte sentit. Quod dicitur de Bonis lib. 5 c. 6 lit.
I ab eisdem fere verbis exordium sumptis alia Boni.
li. dicit c. 6 que approbat Rich. n. 9 et sequentibus que
sic habet: detentio rei corporalis que in conventu
aliis possessionibus vacua est affectu dominantis dicitur.
Sed recte respondet Helochrenio de prescriptione 2
parte Memb. 3° c. 1 n. 14 Valenti in c. 2 n. 9 1° quia
abundat illa Verba que in conventu est ut sup. n. non
ut circa Barth. de non. de iure etiam illa superflua sunt
aliis possessionibus vacua quia sunt 2^a nature possessionis
n. ne duo in eodem eandem re possidere non possunt 13° et
1° n. ff. de acq. poss. que. unde est accidere quomodo
rationem est animal rationale n. cui necesse est ex
primere que datus est rei definitione colliguntur unde sup.
sunt illa Verba Corporalis quia iura et n. in
corporalis possidere non possunt 1° ut ff. de iurisdictione
1° n. 32 et ult. ff. de iurisdictione Urbanorum pro
ut 1° n. 43 et 1° ff. de acq. rerum dicitur. sufficit de
tione rei dicere ut de Corporationibus n. definitionem intel
ligamus. tandem potestatem illa Verba ut affectu dominantis
valere adiuvant ut non sint de substantia possessionis ut
opus ne detineat ut affectu dominantis. 2° mem. stat. de
art. et ex. 1° n. 1° Verbi tenet vulgi notatis in 1° quicunque
13° et 2° ff. de iurisdictione ibi n. p. n. 1° et p. n. 1° pro
iurisdictione dicitur sunt sed ex n. non debet dicitur tale in
dico illa n. 1° ex. 1° n. 1° et qui dicitur rogavit
de animo n. 1° n. 1° possessionis ut ex. 1° n. 1°
ex. 1° n. 1° dicitur 1° n. 1° et p. n. 1° ro
gavit possessionem n. 1° n. 1° et p. n. 1° ut
multis stat. Valenti. de iurisdictione 2° c. 11 p. n. 1° n. 1°
et n. 1° n. 1° possessionis affectu dicitur ut dicitur ipse
stat. ergo talis affectus necessarius non est ad possidendum
Denique ut p. n. 1° n. 1° que
ex. 1° n. 1° Verbi definitionem possessionis sic illa definitio

et post pubertatem. at si tutor q tunc n possidet
 ut illud q detinet incapax sit possidere. q vero
 et detinet ut animo sibi habendi ut possidet et hoc
 pndu nullo i adiacere Verbu corporali quous eni rei
 Verbu generaliter sumptu p ut oia habendi sig-
 nificat ut res corporales que incorporales op hen-
 di l ut Papillu q ff de Papilli salus fore l nominis
 b l rei 23 ff de Verb. sig. tunc nomen subjectu ma-
 tris et ut quia agit frequenter accipit pndu ut
 tu corporalis tati mlti dui venditio et in lega-
 ti uerby suauy in quo accipit l detinent l pui-
 ty utuery S argenti ff de auro et argento legato col-
 day m l iuratore Verbu ut l de m integru ut b
 detine detentio m l l S l q de res crediti. Nu-
 ad ad dda lib. 20 c 2 ut d p Pinely in rub. l
 de tunc materu l part. n 24 Paria dui lib. l uerby
 quon drianu l 3 S b h 2. quare nra definitio
 ne Verbu ut d detentioz relata tunc ut cor-
 poraly op hnt qz detineri possunt et p detentioz
 possideri l uerby 43 S l de acq. uerby dno l l t
 30 partite 3 dunt in terminis Quauy ut multu
 ubi proxime

Prima Verba ut animo sibi
 habendi qz criminant illa detentioz que parit pntio-
 ne accideri nudi detentioz que sunt uerby
 huiusmodi i modum i duntory et similia qui quous
 res corporales detinent n detinent animo sibi ha-
 bendi scilicet sicut dno aut pntario.

Tunc Verbu habendi aptissimum
 e ad detinend pntioz ut eni illa una sit ut
 differat tantum inter huiusmodi ab impta l 3 S inde
 presatiz ff de acq. poss. ibi quous in summe pos-
 sessione a multu interet dnt qui an uerby
 possideat. op hndit in signato significatu dnt cau-
 day

inmerito Conang lib. 3 dicitur c. 10 n. 4 quod sequitur. Quod
alio, 3. c. 7. littera D. Summa hanc male affectum Vo
lat. Odicitur distinctionem.

Igitur ex precedentibus
deducit quod ad substantiam unius esse possessionem sive in
sua sive in altera sive corpore et animo retineat sive
animo tantum sive reale apprehensione acquiritur si-
ne facta et sine ullo actu ut sentent plurimum ex
antiquioribus in l. ff. de acq. poss. ubi tractatur n. 31
Iam scilicet in l. si quando n. 41. Parlat. lib.
2 quod dicitur quod et post alios rationes in eandem sententiam
inclinant omnesque d. c. 7. ut et l. ff. de acq. poss. c. 1. q.

Nec repugnant. Item in l. 3 § ult. ff. de exhibendis l. 2 § servus
24 d. ff. de acq. poss. l. 2 § 2 ff. de herede l. 1 § divi-
t. ff. de vi et vi armata in quibus dupliciter possideri
dicitur civiliter et naturaliter ergo in una id duplex est
possessio. quoniam respondet uti sive possessionem naturalem
frequenter dicitur naturalem sive civiliter mediantibus. Item
in l. nemo pro l. de acq. poss. inter possessionem corpore
possidere dicitur sive vero animo n. 9. in introito de it
animus sed q. n. h. illic ex causa iure approbata sed
negligentia et quare, sed ad hoc non habet enim animus iuri
faciendi d. voluntatis d. n. et interrogatus iure possidet
q. possideo l. q. interrogatus l. ff. de hereditatis pe-
titione. Quod possessionem suam potius corporalem in-
sistentia et occupatione que ratione iura et ideo a cau-
sa q. magis nititur corporali seu naturali possessione
appellatur. Ut docet Turnebus lib. 24 adversarius l. 1
24. 3. autem iura possessio dicitur civilis n. 9. in illa
detentio corporis n. adit seu vera seu presumpta sed
q. possidet magis nititur causa et iure ut a iure appro-
bato magis que detentione cum aliis tunc ea sequitur

22
3. Leg. si procurator Digesti & acquirendo in
re dominio ubi dominium mihi et procurator
leg. si tibi Digesti quibus modis usufructus
amittatur leg. si ita legatus paraphrasi
dominus Digesti & usufructu leg. usufructus
codice de revocationibus leg. femine paragra-
pho illud codice de secundis nuptiis re-
lecta Baldi distinctione et ab eo relati et
notat Costili libro Primo controversia-
rum capite secundo in cinco numero trigesimo
secundo Quibus libro nono commen-
tariorum capite octavo libra 3 secun-
da aut dominium est terminus magis liber
aut vox senior et latior et speculatur quod
cumque dominium non modo directum
sed etiam utile et sic utilitatem quo-
que ab illis siue directo separato
proprietate Verum angustus terminus est
et numquam capitur nisi pro di-
recto et vero dominio et relecta
Donor mitani et Rogeri opinionem
videtur et quod proprietate et dominium
habent se sicut causa et effe-
ctus nam si proprietate et domini-
um idem essent frustra diceretur
in dicta lege proprietate quarta
codice de revocationibus ubi pro-
prietate dominium non tantum
instrumentis emptionibus
et procurator aliis rationibus agitur ostendi ope-
rem superius dicere proprietate in 3 verbo pro-
prietate dependet omne siue magis liber et int sit
id et pro modis illis fructus amittat cur magis proprie-
tate

tate ¹² ut si dicitur debueret propriety, propriety si dicitur
 et propriety diversa non essent ea autem impropria
 ab illa locutio esset aut quare. si illa essent
 diversis nominibus nuncuparentur. Item in l. si
 idem de codicillis ubi Flor. Verbo Verabulz annota-
 vit expreſſe qd in Iure bis invenit aliq. nomen qd
 idem significat qd aliud scilicet eorum p. l. v. m. l. aliter
 significet l. alio modo ut observat Joannes lib. 3. d. 1. v. m. l.
 Juris civilis. l. 3. in princ. qd septe necessario dicendum
 aliud esse h. ea dicitur aliud propriety ipsam
 Quingus etiam
 h. in l. propriety dicitur significat h. illud ex quo
 ut facimus n. nobis propriety habemus ex q. libera ut
 velle d. d. ponendi facultas nobis deditur non solum
 instrumento emptionis sed et obliqua alij legibus
 conditionibus ostendi potest. Similiter intelligitur h. in
 d. l. si procuratorem mihi creavit ex mandato meo
 eis sit tradita nomine meo propriety mihi acquiritur
 et dicitur etiam ignorans. hoc est si solus q. Procurator
 ut efficitur propria ac mea sed etiam dicitur et ut vellent
 d. ponendi facultas mihi acquiritur. Ponit autem in h. d.
 Iure hoc verbum propriety et dicitur qd eodem n. q. d. dicitur
 et propriety. Item idem sed q. appellatione propria talis in
 d. d. dicitur et d. appellatione dicitur propriety ut ob-
 servat Pauca. lib. 1. d. d. putamus c. 17 ad h. p. d. in
 in l. ordinari. l. de rei vindicatione l. inserti l. de
 interditi l. l. si huius autem interditi ff. ubi possidet
 l. p. Procurat. l. de acq. poss. l. 27 ff. 2. partibus
 3. ubi la propriety talis quidem dicitur como cl. v. m. l.

que est omnia in la pira

AD T^UM IN

C¹o huius t^u de causis possessionis et proprietatis.

N¹

Item t^u induit partes principales L¹ in p^{ri}nc. r^e.
in Versic. nec nos. L¹ part^{es} p^{ro}bat causis possessionis et
proprietatis. Cognitio. eod^{em} iudice c^o de iudiciis.
eand^{em} solutio^{ne} supponit d^{ic} in L¹ exit^{us} stouens 35
ff^o de acq. pos. L¹ de vi 37 ff^o de iudiciis L¹ de destina
uit 29 ff^o de rei vindictione L¹ nulli C^o de iudiciis L¹ or
dinarⁱ C^o de rei vindictione L¹ liberis 7 § finali ff^o de
liberali causa C^o L¹ Versiculo Celesting de reque^{re}re
possessionis et fructus L¹ 27 titulo 2 partita 3^a

N²

huius r^eo est p^{ro}prietat^{is} app^{ro}prietat^{is} p^{ro}prietat^{is} unde illa r^eo d^{ic}it^{ur} q^{uod}
unus d^{ic}it^{ur} q^{uod} d^{ic}it^{ur} p^{ro}prietat^{is} et p^{ro}prietat^{is} id^e h^{ic}
p^{ro}prietat^{is} apud eund^{em} iudic^{em} tractari debent in d^{ic}tion^e
caus^{ar} diuidat^{ur} q^{uod} r^eo^{ne} assignat imperator in d^{ic} L¹ nulli
C^o de iudiciis et Rom. Pontifex in d^{ic} L¹ Versiculo
Celesting de reque^{re}re possessionis et fructus Jo^han^{is} de
Barboza in t^u numero 22 Barboza. 4 Gra^{ti}a 2 Va
lencia Velaz^{co} d^{ic}ilio 134 n° 55 Jo^han^{is} Exonim^{us} d^{ic}
sanit^{er} rub. 3 c^o 3 et q^{uod} r^eo^{ne} d^{ic}it^{ur} illud tal
g^{ra}ue actio^{ne} q^{uod} iudex caus^{ar} p^{ro}prietat^{is} debet c^o.
iudex caus^{ar} p^{ro}prietat^{is} ad exempl^{um} d^{ic} in d^{ic} L¹ ordi
nari C^o de rei vindictat. ubi iudex q^{uod} cognoscit d^{ic} cau
sione ad exhibendo q^{uod} p^{ro}prietat^{is} est ad r^eo vindictio
ne cognoscit ubi n^o rei vindictat. q^{uod} est causa p^{ro}prietat^{is}

N³

ex r^eo^{ne} colligit^{ur} insigni h^{ic} r^eo^{ne} ap^{ro}prietat^{is} Jo^han^{is} Jacob^{us}
L¹ d^{ic}ta

ut utq cognoscere et proprietate ipsarum de
possessione cognoscat. Et in l. si de vi 37 de iudi
cibus significaverunt 36 de testibus. et quod etiam si
sit finita causa possessionis adeo enim causas istas
adstringentis quod licet sit finita causa possessionis
et sit agendum de proprietate illa causa proprie
tatis debet ventilari sub uno eodem iudice. Glo. e.
in 2. lectura in l. nulli C. de iudiciis. et operant.
Iero ibi in 12. iuribus iuniorum 24 et 25. Item l.
Bulbos in h. et hoc enim proprium ac naturale
causarum est ut quomodo modum ventilentur debent sub
uno eodem iudice agitari ut est in c. l. et 2. de mu
tatione petitionibus et de ordine cognitionum l. cogit
et de iudiciis. adeo quod si uno eodem iudice possessionis
et proprietatis causa tractetur una sit et ter
minandi ut est in c. cum ecclesia sub titula
hoc nro 11.

N. S. in l. si de vi 37 de iudi
cibus nunc quod illa propositio possessionis et proprie
tatis unius opponitur iudici et optineat. et in
ordinariis quod in delegatis et optineat stat. ex
tra in l. liberi 7 § finali de liberali causa
l. ordinariis C. de rei vindicta. L. inveni Turis C.
de interditiis ex quibus iuribus deducit quod delegati
sunt et eleganter probantur extra in c. l. de re
quisitione possessionis et fructus: ubi episcopus
Veronensis postquam de possessione. Th. dicit de
proprietate cognoscat facit etiam Glo. in c.
pastoralis § Versiculo regit hoc nro 11.

dñy tunc qd in delegatis non p̄dicit p̄bat dñs in natu-
 raliter & nihil dñs p̄venire s̄z ff de acq. pos. c. ex
 29. Iuxta Verū illig bñ interpretationē de restitutione spolia-
 torū ubi iudicē ad p̄prietatē datū fuerunt ut in tñ bñ
 ubi iudicē ad p̄prietatē de accusandis sup. Iniquitate
 matrimoniorū ut p̄uentionē causorū p̄ uxore eorū
 eis intentatē admitti possit recommendationē beneficio fieri
 necesse ē p̄bat etig ex di. fili. tñ in lege si d̄ pro
 p̄prietate C si an̄ p̄petenti iudicia ubi si d̄ p̄prie-
 tate Iudex dat' ē in possessione p̄uentionē inuolū-
 est ita p̄ta a n̄ iudice lata p̄bat l. bñ Verbo noccat
 N. 6. Unde Sahagū

in d. c. l. de reparatione possessionis et iudicis a dñs re-
 pondet ad hanc q. qd dñs ē obsequandū in delegato ad causā
 simpliciter et in distincte sive singulā p̄prietate aut
 possessione p̄ obsequat in delegatis ut adducit ex d. c. l. unde d̄
 legatū ad dñs causā tangit ordinariū p̄bat cognoscere d̄
 possessionis et p̄prietatis causa nisi ad alterā incapax
 sit bñ op̄tū in d. c. l. rali d̄ iudicis quare d̄ legatū
 nominatū ad p̄prietatē n̄ p̄bat cognoscere d̄ possessione
 qd p̄ncipalē solam p̄prietatē delegari nominatim
 videt' nō debere delegare possessionis causā ex voluntatē
 defuncti ita suadet ius et p̄bat bñ in l. si d̄ p̄prie-
 te bñ si a n̄ p̄petenti iudice ex q̄b̄ summa colle-
 git' interpretatio ordinatio delegatorū ad universitatē cau-
 sarū s̄ ad unā causā generalitē et in distincte d̄ator
 v̄legat' possessionis et p̄prietatis cognitionē habere ac nō debet
 in recepto ex p̄ta posse cognoscere et ita accipiendū
 ē p̄dictū dñs inter se p̄gnantē p̄iorū itig' in ordina-
 riū s̄ ad causā universitatē p̄ta totū negotiū p̄vintū
 s̄ civitatē delegat' s̄ ad unā causā generalitē et
 indistincte datū p̄ta ad causā s̄ itoneū inter illo-
 nachor de cōtinentia et Archiepiscopum Melio-
 ranens illa enī generalis causā minore p̄tess.

2 f. 11
proprietas apprehenditur et colligitur ex d. c. l. de regu-
lari. poss. et fructus et notandum Ripa in
d. 5 nihil dicitur in l. 1. Memorie de recuperanda reme-
dio in n. 371 posterior vero sententia optinet quando
p. dictionis taxativa mittitur proprietas aut possessio sola
causa ac si dicat de possessione tantum dumtaxat cognos-
cat aut sine dictione in illis beneficiis et possessione
cognoscat q. tunc illis tantum cognitio nominatur expressa
venit? et ita est ne sicut Principes sciunt et prudentes
vident aliquid indignum censet? ut eo dispensare legibus & l.
de bonis liberis & ex militari et ff. de militari tit.
et ita ex excommunicatione ut Simoniaci loquuntur et dicitur
ut eo dispensare dicitur vulgari traditione ita etiam
ex sciis et prudentes generali missione utrumque cognitionem
apprehendit nisi alio iure beneficio fiat dicitur et in
specie puta ex incidentia d. l. quodam Codicem de iudi-
cibus et de prudentia de donationibus inter viros et uxores
et in literis de off. et potestate iudicis delegati ubi
dicitur numero 3 Barboza & Fraguera in l. 60 et per
sermonem limitatione et n. 4 ff. de verb. signif.

N. 7. 2. 9. resolutio
ne deducit interpretationem ad boni in l. ordinari et de rei vin-
dicatione l. inerti et de interdictis possessionis et pro-
prietatis cognitione tam preparatorie et preparati antecedentes
et sequentes iudicis ad ad causas iudicis pertinere intelligon-
tur fore si spectent ad ad iudicem cognitionem spectent
et hunc casum ordinariis et ad causas universales
et ad unam causam indistincte delegatus in iudice per
reputatur ad possessionem aut proprietatem nominatim
delegatus nisi alio iure effectus fiat spectus inciden-
tia scilicet et proagatione et reuentione aut alia
iure causa ideo si sola causa possessio-
nis et proprietatis mittitur ex dictione taxativa
ut sine causa

elegantior delegat; poterit solum cognoscere
 de causa sibi omnia iuxta d. q. opp^{em} 2^a re
 soluit Panorm. d. c. l. de requir. tract. possessionis
 n. et fructus n. l. 5. t. q. a. rescripta sunt iuric
 ti iuris et n. stendunt ad ea que n. s. t. expli-
 ca c. nulli c. Rodolpho c. significavit de
 rescriptis. tunc et q. 9^a inclusio unius causae
 est exclusio alterius. L. q. Pior. ff. de iudiciis
 L. 1. Cad. l. m. de adulteriis in 9^a specie intel
 ligendy e. h. in d. l. si de proprietate ut dicitur ex
 illis verbis: si de proprietate daty iudex. Nec
 in d. ius morum dicit regula que prohibet d. ius
 dire causae d. iudicis q. a. d. iudex limitat ut non
 habeat locy q. iudex n. habet iurisdictionem sup
 tota lite n. tunc ex necessitate oportet d. ius
 d. ius d. iudicis at altery iudicis abire ut tradit
 Barth. in l. in modum ff. in modum l. 1. in
 l. nudi. n. l. c. de iudiciis ut relat; a. l. o
 h. q. d. l. l. de requir. tract. possessionis et fructus
 N. 3. 2° ex ead.

resolutione vera reducit interpretatio optimi et
 diffinitio h. in d. c. significaverunt et de iudiciis
 que vulgo allegant p. de traditione nihil ha
 bere de proprietate q. possessione ubi c. h.
 et d. iudicis 5ta Maniz de florentia exenit
 ap. potestaty florentinay d. iudicis Castri de
 signat sup. q. pari possessione huius ibid. di
 genti rectoris et ay potestaty bulliverit d. iudicis
 diffinitio in favorem d. iudicis. d. iudicis intentio
 iudicis proprietatis apud ead. potestaty que ay cogitaret d.
 daty d. iudicis sup. proprietate apud se respondere Romanay
 Bon.

Pontifex rescripsit a' p'one d'icte apud seculari potes-
tate veniri ad d'icte ad apud ecclesiasticos iudicij
ad idz specialiter designatos in quo tunc ille e' difficulte
a' solus q' tunc dividit d'icte causa possessionis
et proprietatis d'icte regule n'ri t'ri et similibz ad etiam
q' n' p'te tractari causa d'icte et reconventionis
eoz eoz iudice d'icte regule t'ri in l'cy Papinianus (de
sententiis et interlocutoriis d'icte iudicij c. l' n'ri c' l' in
in agendo 3^a p' b. c. l' et 2^a s' de mutui petitionibus

N 9 Domini v'ni solutimilz responderunt iudicij q' cognovissent
possessione in specie huius t'ri n' potuerunt cognoscere de
proprietate q' potest erat Florentina secularis incapax
e' ad cognoscendum de causis ecclesiasticis qualis e' illa que
tangit abbatz et d'icte Sancte Marie de Florentia
Iuxta d'm in c. l'cy sequentiis 11 p. l' c. l' de iudicij
c. l' et 2^a c. l' alij de foro p'tenti et ideo ad ecclesi-
asticos remittit iuxta t'm in c. l'cy 3 de ordine cogniti-
onis et ut iq' diximus regule illa q' d'icte causis d'icte divi-
denda n' sit n' p'te p'cedere ex defectu iurisdictionis
ratione incapacitatis ut notant Balboa ubi s' n' 52
Salky d' c. l' de separatione poss. et fructus n' 97 -
Quare practici questionis c. 35 n' l' Memorabilis
de relap. d'icte rem 15 n' 210.

N 10

Neg' obstat in-
ter easde p'one de quasi possessione eoz d'icte rei
d'icte iudicij cognovisse q' respondet ideo ratione d'icte
se q' c. l'cy Abbatz Sancte Marie de Florentia fuisse
actum t'ri sequi fore rei iuxta d'm in l'cy
ordinis (de iurisdictione d'icte iudicij c. l'cy sit ge-
neralia de foro p'tenti quoniam iurij regule p'cedit

etiam si actione clericali sit debet enim Laici apud re-
culam Iudicij venire et si clericus laicus de foro spectat
hic et eandem rationem manifestat Casus de sine legitur illis
notariis venire apud eundem Iudicij sup. appropinquavit perit
Monasterium illius Iudicij suae dictio declinare seg. d-
ebat forum clericaliter rei sunt ut notat Balbon in
h n 83.

Using other

Nil

¶ q^{uo}d q^{uod} ad mōdū incidentia amplius Jurisdictionis d. l.
quod l. c. de iudiciis it. et d. in causa et in hoc
incidentis it. mōdū sit. l. nulli c. de iudiciis nō respon
det q^{uo}d licet incidentia sit mōdū tollendū incompeten
tū nō ē mōdū tollendū incapacitatē unde licet in spe
tem ratione incidentis fiat ppetens d. l. quod l. c. ali
is ~~ut~~ incapax ratione incidentis nō potē fieri in
pax supra d. in d. c. tunc de ordine cognitionum
Sabagū d. n. 97 c. sequentibz

Index

N 12

Ne³ obstat in

capacitas laicorum in causis temporalibus clericorum laicorumque
descendat ex iure humano & a iudicio & ideo tunc debet
se presentare propter rationem naturalem in qua fundatur reser-
vatio prerogativa & immunitas universalis in appella-
tione Pontificis & Palatii ut notantur in d. c. l. 1. de
de ordine cognitionis ne respondet quod potestatem Roman-
ana non potest cognoscere de proprietate beneficio res-
ervationis & reservationis propria est quae fit ante electionem
statim post l. 1. de Papiniensis c. de iudicio c. in inter
locutionem c. de iudicio c. de multis petitionibus clemen-
tia l. 1. de iudicio de verborum sig. in propria quae post
electionem durante iudicio fit & dispensatio & res quod

N 13

NEA

N **I** **A** Vnde sancti his
et alij interpretationibus respondet qd dicitur ille n'a s' re-
gula nri b'g ad p'p'ia ex regula q' ad agnovit & p'p'ia
tate rei p'p'ia rei possessione turbata reformare neq'
obstat qd iudex ad quod p'p'ia causa p'p'iatat' debet
iura & n' p'p'ia eandem possessionem reformare q' dicitur
p'p'iatate agnoscat ut ex eo h'c colligitur interp-
tatio q' dicitur hic id' n' p'bat neq' q' dicitur h'c iudex

321
Sua regule reddite in d & rihis de e illa sua
nuntio nro substantia & eorum specificis &
potius generis nro in videratione nro si afor
dunt nihil ee ad alio ut ay eo n' nuni
ut in aliquo ut notarent. Eadem hic
n 6 et 7 Baldo. et Barba &.

N 16

Superius itaqz

regule ex illis traditionibus de iure possessionis et ppe-
tatis eorum. Sed ay apponere fallit in d. nro
hi nro ad unq causz ut in d. si de ppetate
C. si ad opertenti iudice 2o si iudex ad aliter in
capax e ex d. de fin de iudiciis 3 ad reformandz pos-
sessionis pendente appellatione d. e ay tuncamz
de appellationibz alie limitandz curantur Passim
d. nulli C. de iudiciis cho. et alia. Mortua illa
nec in locis relatis a scholaz in d. 129.

N 17

Dubitari

in ista que ratione possessio appellatione momen-
ti dicitur et quare dicat momentanea respondet
glor. nra et Panorm. in h. n. 7 Immo et ay ad-
ductis a Baldo n. 7 de momentaneis posses. aut
momentis dici quoniam apud possessionis parum duratur
e deore de iure ppetatis deure: nqz nulli ap-
petandis momentis dicitur ppet nqz eare ut o momen-
tis durat e ay eare e ay dicitur e ay ay infra
hor teo sicut inqz de iure legis apulie apud dicitur pe-
nalis e & h. aut iacti. de interdiciis C. si q desti-
naut & h. aut de aquilia & ratione eudiz e pe-
nalis

naly cā m + accione q^a n sōly tōrti q^a obligat^r
 qualy damni dēvrit id aliq^a plani

N I 8

vinet⁹ q^a possessionis modis maximis i^o sustinend⁹
Ver⁹ modis instit. de interdictis Licq⁹ destinavit
de rei vind. c. sepe 18 b^o modo c. ex p^{te} la d⁹
titone spoliatoris 118 4° 2^a partita 3 Le 1^a 14
partita 6 b^o Qua tunc mai⁹ gra⁹ pro et ei⁹ volu
tate accurate referunt Dec⁹ in cl⁹ caus⁹ de p⁹
bationib⁹ Tiraquely de iure primogenitur⁹ q⁹ 17
oppositione et et plures relati a Pila⁹ de ma
ioratib⁹ in princ. 2^a part⁹ n° 2 Baltra h⁹ n^o
3 vnde alit⁹ in f⁹berbi⁹ Beat⁹ q⁹ ponidet ut
refert Flor. in verbo regnat⁹ in l⁹ unico § si trig⁹
de pau⁹ tenenda⁹ exornant relati a Gregorio
in d⁹ 128 partib⁹ verbo Pro Barbara in t⁹
n° 2

N 19

N 19

Aling admissi
pot' stia conz q superioribz. Iuribz aduti ex-
istiment causz concessione appellari momentis
ppter magnz providendi utilitate q defendunt
Paradoriz lib. 1. quotidianarum c. 9 n. 1 et 2 Toa-
rez Garcia de nobilitate. Flor. 1. 52 n. 4. Refacig
lib. 1. de servituz c. 20 et lib. 2. de servituz 3. Donel-
ly lib. 20. de ment. c. 6. Vossie qz vero eximia de
appellacionibz. q. 17. limitone h. memb. 3 n. 2. n. qz licet
concessio utiliz sit tamz ex longuetudine sit q-
pietaz ratione utilitatz et. imedi n. debet concessio
pro piz.

[illegible]

argi et dicitur in q. 1. ideo videtur appellatio
 hic ne executio sit retardata ut videtur ex d.
 L. si tunc sit dilatio n. recipiat. unde ab
 executione facta in specie illorum iurium vita erit
 appellatio quoad effectus debitorum ut defun-
 dit Menoch. d. vlt. n. 81 d. et sequentibus
 in simili videmus in p. ibi quoniam oblati ad-
 versus sit n. tunc orig. exequenda e. sita de-
 inde de iust. t. iniusta eius cognovit aut
 per replicas C. de p. ibi impet. off. cond.
 et de restit. in integ. q. 2. n. 1. et p.
 sumptio malit. e. recepta de in integ. rest.
 de q. agit claus. de ad lect. decisione 379
 n. 3.

N. 24

Exant ipse

q. videtur iure simili admitenda n. e. appellatio a
 sita momenti et n. habere effectus superius neq.
 debitorum q. 1. r. h. d. 23 practicum
 n. 8. Interim Canonici C. 34 n. 7. 2. et n. c.
 quenter q. 2. d. d. iure simili appellari n. 2.
 a sita possessoria et appellatio habore utrumq. ef-
 fectus superius et debitorum nisi causa posses-
 sit executiva q. iure simili que prohibent app-
 pellatione generaliter loquuntur in os causa possessoria
 et prohibita appellatio quoad effectus superius
 de sita possessoria parat executionem habore
 intelligunt et argum. q. 1. movent. et oppositio-
 nis autem nihil relinquit ne generalis res sit
 in d. L. et in maioribus fallit in causa posse-
 ssoria

memoria et scribitur & allegatis et ex his in d. l.
sciendū & si fundū qd qd satidare cogant' legat'
n. de ista late in causa possessionis id po-
tū in causa proprietatis ut stat et illi verbis
si fundū quē possidebat.

IV 25 Iure aut'
canonico receptū ē à quacunq' ista in pos-
sessione late appellari potest pbat. Ilos. titu
recepta in iū nro et relati a Gomezio in
Las tauri n. finali. Sanchezo in atentatis
2 p. c. 12 imitatio 25 p. q. doctrina. tacit' tū
in c. u. ad idē et restituit' spoliatorū ubi et
in possessione una vi admisa fuit appellatio
et in flementina. unica et in Clementina unica
de reformatione pōi et fructū et pbat' et ex ge-
nali reg. tū in c. l. c. ois pbat' et ad Ro-
man. 2 q. 6 c. de appellatibz. l. c. l. u. c. 12
de appellatibz quz doctrina pbat' quod utruq'
ante d. n. et superius d. h. c. d. inter-
p. ista q. d. d. clerich. ubi d. et referunt re-
lati a Baldo ubi d. n. 15

IV 26 Hodie tū
Iure nro regis in quibz iudicia possessionis semp appel-
lari et replicari solent et appellatio ē replicatio
n. solz habet effectū de iudiciis sed et suppon-
simz ita ut appellatio interpretata dicit' executio
stiz ut in reg. tū l. d. s. dilatorij q. d. n. c. in
ista sup. possessione maioratū lata qd n. obstat
appellati executioni mandat' ex d. l. q. d. l. s.
opi.

optima et explicat illud lib. 3 de primogeniis c. 13
 in fine. et ideo a sta n obstante suppone exequen-
 da c. cuius dicitur dicitur est ex si cuius regni consuetudi-
 ne vacante illis si regis dispositione ut notat Balb.
 d. n. 15 et 20.

AD TXMINVERS,

NECNOB.

N I
 posterior nra relationis pars 2^a pars in alibi et in
 defunctis ita nra pferenda et citare ille necessarius ut col-
 ligat ex l. cum quod d. 7 ff. de iudicata. nra ita
 vius 39 ff. de epist. cum aliis de testibz et ecclesia 5ta
 clausis in fine de institutionibz c. inter a de maiestate et
 obedientia claustrina pastoralis de iudicata alio ut
 eis pudentibz principibz ecclesiasticis et secularibz sit neces-
 saria. et omnia ista nulla sit ut defendant infanti ppe-
 re auctore relati a Philippo Pocio lib. 1. de libris relatione
 az 2^a ampliatione pcuratoris totius et criminalis et de inqui-
 sitione q. 21 n. 36. Senesq. ad decretales collectanea q. 4 n. 5
 cy relati a Balb. hic n. 59.

quare et Hieronymus in Epistola ad Julianum relatus per Simonem
et de catholici institutionibus lib. 2 n. 2, ait, quod inter abren-
tu incerta cognitio est et marci Galli accione et in Verum
crimini illi obicit quod multos abren- et innocentem damna-
ret ideo et Alexander Magus scilicet si per capitulum causam
cognosceret marci autem aliter destruere res Iulii in
talis autem accusationis totiusque scriptis remanens ut referunt
L. Iulius et Plinius in eius Vita. quo pertinent anti-
qua et tabula. lex quod refert Cuius Gallus lib. 17
adrianus et per quod iudex nisi utrumque per litigantibus presen-
te de causa cognoscere non poterat. Tunc hic in co-
m. 76 et per quod ubi dicitur eorum quod accusant causas
discutere non sicut prius quod canonicè vocati ad Sy-
nodum veniant et presentes per presentes agnoscant voca-
torem et intelligant quod eis obiciuntur unde Simon
et lib. 10 epistola 17 scribens Theodoro et
ceteris

C. Riccio ait: q^{do} unus absentibus adf^o ignorantibus
 inter alios gesta notantur. Namque est rescriptum
 Severi et Antonini neq^{ue} absens puniat^r
 I. ff. de repudiis rer^{um} ing^{re} et lex: Titius Se-
 verus et Antoninus magni rescripserunt ne q^{ui} ab-
 sens puniat^r et hoc iure utimur unde Bo-
 tti et Lycaria in locis citatis ad omnes lib. 13
 et dicunt q^{od} neq^{ue} diaboli in iudicio versari pos-
 set invocatus et inauditus damnari fas fore.

Et licet

indubitata sit h^{ec} sententia de iure velle commoveri an
 id p^{ro}cedat et loci habeat ubi Princeps ex cer-
 ta sciencia et de plenitudine potestatis p^{ro}ceden-
 de. Stiz forte in q^{uo} dicitur I. ff. de app^{ell}at^{io}ne s^{ed} reuocatur
 et etiam eo casu nevarius est citatus q^{ui} ex iura-
 mentali defensor d^{omi}nⁱ clement^{is} Pastoralis de re iu-
 dicata p^{er} Principem tolli n^{on} potest iuxta h^{oc} in
 § de naturalia inst. de iure nat^{ur}ali que sta-
 tuitur q^{ui} appellatur est defensor et o^{mn}es op^{er}
 19 et 20 et regit de appellat^{io}ne C. et ff. eod^{em}
 et ostendit D. Paulus actus apostolorum c. 15
 et 29 et stat ex toto ff. de app^{ell}at^{io}ne de
 appellat^{io}ne n^{on} b^{on} q^{ui} p^{ro}firmant Valentia de
 leg^{is} viliis a3 n^{on} l. 9 l^{ex} sequentibus et t^{em} à Prin-
 cipe tolli potest iuxta appellat^{io}ne c. 1 de iudiciis et Pastore-
 lis de appellat^{io}ne c. sup^{er} eo c. sup^{er} q^{ui} § si v^{er}o de off^{icio} de
 legati l. 1 § interdum ff. de app^{ell}at^{io}ne n^{on} licet l. 13
 ff. de p^{ro}curat^{ore} 3. cui difficultati respondit Balbon
 post alios in c. n^{on} 13 de appellat^{io}ne. Diversis et s^{ed} i-
 bonis

citacioni aut appellacioni, unde dicitur ne si tunc directe
ad defensionem iuris naturalis pertinet et ideo a prin-
cipe tolli non potest et in hoc sensu loquitur hoc in Cle-
mentina de re iudicata appellatio in generali tex-
sumpta iuris humani respicit defensionem quare
a principe et a l. humana tolli potest: ne non tol-
letur totalis defensio sicut in citacione sed solus modus
defensionis et l. humana inductus restringit qd.
Satis explicuit suarum. in practica c. 23 n. 6 Gra-
na hic n. 12

25. ... Sed secundo
huius tripartite graviter obstat auctoritas Pauli 2°
ad Corinthios c. 1. relata in c. 1. sit Romana
et preterea de appellacionibus ubi dicitur D. Paulus quon-
iam Corinthios abrenuntians et iniquitatis ex communica-
tione cui addit hoc in c. 1. de iudiciis ubi non ci-
tatione fore sed excommunicationis et Episcopus Cobul-
denus quibus scribitur iter responderi solet qd. in c. 1. de
licitis erant notoria in quibus non requiritur citatio an-
tequam iter in c. de manifesta 29 l. c. statim 22
9 l. defendunt Innocentius de Felino ex antiquis
et ex notariis Graecis in c. de iudiciis n. 10
et relata Balb. n. 43. Sed hec solutio valde
difficilis et 2^a ratio et etiam in notariis notariis
et libris Elos. iter recepta in c. 1. sit et p-
terea de appellacionibus ubi Philippus Francus notavit
et ait qd. etiam in notariis qd. possit legitime def-
ensionem habere quod et admittitur hoc et in c. liti-
ra de restitutione spoliorum et notant Abb. Inno-
cent.

personis et ut specie vel in re notorie fuisse
 hanc vel illam causam cognitione hominum aut
 in illa et hac igne et filii habitant et in illa et
 excommunicatione extra substantia et in illa et

[illegible][illegible]

Cum lacy fere rei familiaris pericula, et dyperdia, fratura foran
 minoribus imminerent caritativis bonis a seipso pro alijs factis, ac ex
 alienatione, et obligat rei Corali eximibz imminere solent, et quia dicitur
 et huiusmodi adhibere remedium senatus d. i. Velleiani bene, quem admodum
 alienationis, et obligationis rei Corali lege Julia de fundo Corali occurre
 fuit. = Igitur Velleiano senatus d. i. Quidam cag decem, mulieribz, fra
 qbitas multas captivis obnoctas, quem admodum et legi Julia prohibitioni
 l. r. s. ubi cyonuliy alijs ad senatus d. i. Velleianum, d. g. l. i. i. t. quibus alie
 nare licet, veli, et quamvis antea illius Decretum tan Quia Augustus et Claudius
 edictis huius rei dultus esset, tunc res adhuc imperfectas, Quinctorius et Nibition
 bus cauebatur, ne duxerit pro Viri sui intercederent, alijs vero fominibz
 beneffz hoc Denegabatur, Postea autem senatus d. i. beneffz in d. xviij. Quia
 tanat, et oij fominay inuicillitati plenissime consultus est, et cautus ne proble
 fominay intercedant l. l. i. p. r. d. l. i. ff. ad senatus d. i. Velleianum: Nec inue
 rito id est stabilitum, ne sicut meritis civilis offa fominay tantum adempta, l.
 fominay ff. de d. i. ita multo magis cyonhibendy fuit, id offy in quo in sola
 Opera, nudyque ministeriay lary versato, id est rei quoque familiaris periculy
 d. l. i. s. l. i. ff. ad senatus d. i. Velleianum, id est offa civilis, et publicas, quibz
 by personalia seu corporalia sunt meritis cyonhibenda sunt fominay, ut prouen
 tis, Magistratus etc. Cyonfatoribz intercessio prohiberi debet, quibz
 ita by personalia meritis in se obinet, id est patrimoniale. =
 Hic autem intercessio, quae plenissime
 Velleiano d. i. omibz fominay interdicitur l. i. pro omnibz alijs suis
 Viri, suis fominay, ut explicat Cyacius d. d. Pauli ad edictum ad d. g. l. i.
 23 ad Velleianum late exaudienda, ut ostendat offa obligationis per quay
 mulier intercedendo obligatur pro alio suo re, sui d. i. i. sui quoyque
 alio modo id fiat d. l. i. s. omibz ad Velleianum. itaque siue p. r. t. mulier
 ide nonatione facta obligationis alterius in se trans. fiat intercedere
 Dicitur l. i. quamvis d. g. si inuenit ad Velleianum, l. i. senatus d. i. g. Quidam
 suis Defensor alius existat mulier dubio prouideri debet, sui
 cap. i. in alio obligat, quippe Cyexhaere debet, subeat, et de
 suimant, sui filij, sui laty defendendi vobis fieri debent.

[illegible]

[illegible]

statum in hunc modum: id est, si filius familias mulierem pecuniam accepit, qua
eas Macedoniam senatus de filio familias peti, et si forte alter adversus alter
privilegio suo statum praefertur minor, et magis statum, quae Macedoniam senatus
nulla ratio haberi debet, dicendum est. Unde L. V. de minoribus.
Quod si quis ad hoc quod mulier intercedere videatur, et Velleiani auxilium
ut si indemnitas aliam forte promittat cautum interposita promittat leg. 2. de
sol. g. allis. et si quis in istis et hoc exemplo clareuit, non debet suppleri. Unde
in hunc, etiam de adu. d. h. v. d. dubitatur, quoniam male gesta est in hac
deinde mater pupili tuadente, et periculo tuoadit heredes tutris ad ea
matremque pupilem de bonorum demum fore, et postea ex la. cad. Titius pro
aliquid sit abque dubio ob id quod Titius poterit pupili mater ad hoc ex
hoc venire sine exceptione Velleiani metu, idque idem quod dixi sit ut mater
apud legem pro hoc intercedere intelligi possit, L. tuter leg. in p. h. t. quod
Vbi aliam Difficultas habet de iure, et quidam Germani, ut cauti in de
tatis a matre pupili in hac proposita intercessionem infacit, quia de se ob
et pater heredi tutris. Et Titius de obligantibus, nec pro quibus se
pro hoc obligant, L. Vranus. et ff. de fideiussoribus, et enim intercessores
Quis Velleianus quidam, et sequitur, et legem hanc quod duxit in inter
mulierem. quae indemnitas promittit, et Titius heres tutris, qui in
promittit, mulier intercedere licet videri potest, ut in hoc in adu.
Velleiano. — Cuius proinde simile ad est quod tradit leg. Africanus in d. h. t.
g. nec Quisimile de filio qui mandato mulierem se heredi patris in
aut, Gallias vellet abstinere, et inmiscere pupilli, quare in ista quoque mo
mulierem in hac de Velleiani auxilio. Testatur. — Vbi dicta resolutione
sit quod in ista de mulierem heredi tutris adire dubitanti cautus de indem
te adversus pupillum in simulcauere videatur, et de la. Canno quod inopia, aut
legat. Debitum si attulerit, ac per omnia pro debitoribus hereditariis an
de tutris intercedere, et sic exceptione Velleiani in bonis videatur, quod obli
subiungit d. h. t. L. tuter leg. g. interposita h. t. g. in p. d. d. et in la. t.
de iur. tut. g. mulier emissit, et ad hoc Quamtaxat fuisse, ut hunc tutris et
tutris ex la. cad., ex qua dubitabat scilicet ob id quod tutela male gesta esset
vetr = Quare si ex la. cad. pupillo aliquid praeterit, id ad materem pupili
ex stipulatu praeterit praeterit sine exceptione Velleiani metu, et si
Titius tutris in p. h. t. materem pupili veniat ad hoc ex stipulatu quod dicat de
vet. hereditariis Tutuendo in ista, et vellet cautum indemnitas. Tunc a mulierem
ad hanc quoniam pro herede, audiendum est, nec in ista leg. g. de mulierem
ut, et sic obli. t. praeterit venire, nec ad hoc ad se defendat adversus hanc
ad hoc erit in necesse Velleiani auxilio se tutri, Gallias et quoque omnia
tutris sit quod si se obligant in leg. g. g. d. d. Voluit. Unde g. in p. d. d. ut
hanc quidam leg. Senatus de leg. h. t. habeat, g. t. h. t. est quod in hac de, et

Accurately

Quarentanta Opimonia Vanitatis et stultitiae

Barbry in d. 1. ult. §. ult. ad Velleianam. Immola in d. ead. Colb. in d. qui p. 8. §. 3. - §. 5. Gomey Var. resolut. d. de obli. c. 13. n. 17. distinctione federe ven-
rendo censet, aut p. veniens facta sit a muliere in iudicio, et tunc avertit ven-
ditem, quia Calve iudicij. hinc videtur, de modo Velleianam mulierem ex-
venire, et de huiusmodi. Si p. petenti certa sit, et accipit §. 3. ult. §. 5. ult.
Velleianam, si extra iudicij fiat revocatio a muliere, et si certa sit de-
gno Velleiani. Si p. petente adhuc sit avertit et Valere revocatio, q. latet. Si
quapost iudicium in terdie dy, non est iudici ad revocandum, d. l. de obli. §. 5. ult.
denotat. - quod dist. de Venting et iudicio, quod p. p. magis. -
quatenus generaliter avertit mulierem Velleianam. Si autem huiusmodi revocatio
facit a p. p. latet. Si p. petente adhuc sit avertit et Valere revocatio, q. latet. Si
quia non est iudicij. Si p. petente adhuc sit avertit et Valere revocatio, q. latet. Si
excepit in iudicio intelligit de revocatio exceptionis Velleiani, quod si in iudicio
intervallo p. petentem ea exceptio non potest capere, ne §. Velleiani. Si p.
locus meus, videtur, et mulierem non omnimodo huiusmodi excepit. Si p. petentem
videtur, quod huiusmodi arbitrium uter dy. in p. petente Velleiani excepit. Debet
sean §. mulieribus in iudicio p. petenti ad id soluti huiusmodi excepit. Si p. petentem
sic potest iudex contrariis eam audire q. pet. l. unam. f. l. de obli. et testatione
- ubi facta si mulier excepit uti vellet. maioris magistratus, qui Deo. Si p. petentem
care in solent, quia huiusmodi §. 3. l. unam, ab eam autem, ac Si p. petentem
Si debet uti iudicij. Si p. petentem. cap. 18. ad mulierem iudicij. Si p. petentem
l. a. l. ult. de p. l. unam iudicij, qui de huiusmodi q. p. petentem cognoscere, huiusmodi
certam actionem formulam p. petentem, a qua nec transiret huiusmodi p. petentem
quare Deo, quilibet p. petentem, et excepit huiusmodi p. petentem iudicij
- et p. petentem habent vag. tenet p. petentem a magistratu, qui iudicij. Si p. petentem
in p. petentem formulam actionis exceptionis quoque si p. petentem formulam p. petentem
ad id huiusmodi p. petentem mulierem, qui intercesserat debet p. petentem huiusmodi p. petentem
arbitrium uti iudicij excepit Velleianam. Si p. petentem huiusmodi mulierem p. petentem a p. petentem
habet ut excepit Velleianam si p. petentem formulam iudicij. Si p. petentem huiusmodi p. petentem, et
hinc timet actor ne post revocatio iudicij q. p. petentem ad p. petentem. Si p. petentem
Velleianam mulierem opponeret, quod opponeret p. petentem p. petentem q. p. petentem. Si p. petentem
Velleianam, et Macedoniam, ne p. petentem mulierem, et huiusmodi p. petentem, et
mulierem revocare Deo. Si p. petentem huiusmodi mulierem excepit revocare in p. petentem.

Ad Legem Sriboniam.

7

runque intrà prædia ipsa sunt, veluti altius tollendi, quàm vicinus meus, tigni immittēdi, & similia, & ideò una cum ipsis censentur, arg. ex d. l. si ædes 32. §. 1. Deinde, quia etiam res nec mancipi, vt feræ bestiae, & similes, quæ in dominio nostro perfectè non sunt; sed tamèn nulli ali, dominio subiiciuntur, vsucapione acquiri possunt. Vlp. d. tit. 19. §. vsucapione 8. Igitur cum seruitutes urbanae in alterius dominio non essent; quanuis dominorum perfectæ non fuissent, possent vsucapi. Tandem, quia cum incorporalia sint, in illis militat eadem ratio, ac in rusticis. Maner ergò post legem xij. tabul. omnes seruitutes vsucapi potuisse sine possessione, tantum vsu interveniente: per legem Sriboniam prorsus sublatam fuisse earum vsucapionem, tanquam odiosam.

7 Sed cum vsucapio bono publico introducta sit, l. 1. hoc tit. minuitur litium causa, l. ult. pro suo: quod Reip. hoc est, utrum esse prodidit Pontifex, in cap. finem litiorum, & contumacia, & Imperator in l. properandum de iudicijs. Ideò facile reuerteretur seruitutum ad suam naturam caput. Quam in constitutione seruitutum per tempus expressit, l. 2. de aqua, & aquæ pluuiæ arcendæ actione. In summa tria sunt, per quæ inferior locus superiori servit, scilicet natura loci, vetustas, quæ pro lege habetur, minuendarum scilicet litium causa. Ecce iterum agnouerunt I. Consulti, non posse evitari vsucapionem seruitutum, sinè dispendio quietis publicæ, ad quam prompta semper occurrit vsucapio, d. l. 1. Id circò licet Ius-dicentes, I. Consultique non auderent contrà verba legis iterum illam introducere, quod nec possent, l. non est ambigendum 12. §. ubicunq; de bonor. possession. tamèn per obliquum, & indirectò quamdam speciem vsucapionis in seruitutibus admiserunt Ius-dicentes, & induxerunt Iurisperiti. Textus elegans in l. ult. eod. tit. de aqua pluuiæ arcenda, illis verbis: *Scævola respondit, solere eos, qui iuri dicundo præsumt, tueri ductus aquæ, quibus auctoritatem vetustas daret, tamen si ius non probaretur.* Ecce à solitis respondit Scæu. siue assidua

iurisdictione, ex qua fluxit tuitio in seruitutē illis, qui per
 tempus vsi fuerunt; licet ius, idest titulus seruitutis consti-
 tuendæ non appareret, sic explico verbum *ius*, quamuis
 paulo aliter Lyclama dict. ecloga 6. Ad quam tuitionem
 forrē spectat, l. 1. §. ult. de seruitutib. rustic. prædior. ibi:
Traditio planē, & patientia seruitutum inducet officium iudicis.
 Ut traditio referatur ad titulum, veluti venditionis, testa-
 menti; & similes: patientia ad tacitam patientiam-
 permittendi, ex qua resultat vetustas vsus. Quod si
 aliter ea verba accipere malueris, nec impedio, nec dispu-
 tationem extendo. Verum est, hanc non fuisse veram vsu-
 cipationem, sed ad instar; siuē vt verbis textus me expediā
 in l. 1. C. de seruitutib. & aqua, *longi temporis consuetudo vi-*
cem seruitutis obtinet. Siuē similitudinariam, l. 2. C. eod. tit.
 illis verbis: *Si aquam per possessionem Martialis, eo sciente, du-*
xisti, seruitutem exemplo rerum immobiliarum tempore quasiisti.
 Itaque labente tempore iterum moribus inoleuit, vt quæ-
 dam vsucapio seruitutum, quæ post Legem Scri-
 boniam, utilis, non verē, aut aliter, & per tuitionem
 Prætoris, aut Ius dicentis, non ex legibus, aut iure in-
 Nec est propria, sed impropria seruitus ita quasi con-
 ta. Hæc sententia, licet non ita expressē, aliquando
 ta est in nostra Schola, & nuper expressius, paulo
 aliter, tradiderunt Lyclama, & Galuanus, iam laudat Lo-
 goualius, Corras. Cōnanus, & Duaren. apud Faquinæum
 lib. 8. controuers. cap. 22. versic. cum igitur. Parladorius
 lib. 1. rerum quotid. cap. 1. §. 8. in princip. Otero de pas-
 cuis, d. c. 18. num. 19. & 20. Et quanuis parum consequē-
 tēr, Assin. vbi proximē n. 119.

8 Correspondent etiam effectus huic utili, aut
 improprie vsucapioni. In primis, *si quis diuturno vsu, &*
longa quasi possessione ius aquæ ducendæ, vel alterius seruitu-
tis, nactus sit, non est ei necesse docere, de iure, id est de titulo,
quo seruitus constituta est: veluti ex legato, vel alio modo. Sed
ex solo diuturno vsu utilem habet actionem confessoriam,
vt ostendat se iuste vsum fuisse. Ut sunt ferē verba text. in l.
 si quis diuturno 10. si seruit vindicetur. Eccē utilem actio-
 nem

Ad Legem Scriboniam.

9

nem in rem confessoriam, quæ per diuturnum usum acquiritur; ut directæ quæritur per iustam à domino constitutionē servitutis. De qua agitur in toto tit. illo, & in §. æquē si agat. 2. inst. de actionib. Sic similiter, publiciana actio, quæ usufructuari rem mobilem, vel immobilem corporalem datur, & accommodatur quasi usufructuari servitutem personalem, vel realem in l. si ego 11. §. 1. de publiciana, in quo textu nostræ tuitionis Prætoris clarum extat vestigium, ibi: *Nam & hic traditionem, & patientiam tuendam esse constat.* Sic similiter, quamvis docere debeat, sibi servitutem competere, iureq; sibi constitutam esse, qui vult uti interdicto *de itinere actusque privato*, l. 3. §. hoc autem 13. illo titulo. Tamēn si quis servitutem iure impositam non habeat, id est causam, titulumque à domino prædij servientis non habeat, habeat autem velut longa possessionis prerogativam ex eo, quod diu usus est servitute, interdicto hoc uti potest, l. apparet 5. §. si quis 3. eod. tit. Quia quasi constitutam servitutem habet ex diuturno usu, tanquam si iustum alium titulum haberet. Quod etiam convenit alius elegans in l. 1. §. ult. de aqua, & pluv. actione, ubi qui diu usus est servitute, non vi, nec precario, videtur habere ex iure, id est ex titulo ut apud inculco, impositam servitutem; & per consequens ei competit utilis actio confessoria ad vindicandam servitutem, & utile etiam interdictum possessorium. Qui omnes effectus ex doctrina nostra facillime fluunt, nequē in illis quidquam est, quod nos possit remorari.

9 In eandem sententiam conspirat recte expositus textus in l. foramen 28. de servit. urban. prædior. Foramen factum erat in pariete conclavis, vel triclinij, causa proluendi, & rigandi pavimenti. Id est, ut per foramen illud inniceretur aqua in solum, solum dicitur pavimentum, quia nos sustinet; quæsitum fuit, utrum, hæc esset servitus? Respondet Paulus servitutem non esse, si irrigatio manibus hominū faciēda est: quod si faciēda sit aqua profluente ex coelo, servitutem esse etiam respondet. Rationemq; reddit; quia quod manu hominum faciendum

est, non potest habere perpetuam causam. Aqua vero, quæ ex coelo cadit, habet perpetuam causam. Hominis opus non potest esse perpetuum, quia nec opifex perpetuus est. Eadem ratione, causa aquæ celestis perpetua est, quia coelum perpetuum est. Seruitus verò requirit perpetuam causam, nec contenta est causa temporali. Inde concludit, quando seruitus perpetua non est, non esse seruitutem, & per consequens, nec tempore adquiri posse. Ita exponunt hunc text. Donell. & Osual. lib. 11. c. 3. Connanus lib. 4. cōment. cap. 9. Cujac. lib. 11. observat. c. 3. Parlador. lib. 1. rer. quotidian. c. 1. §. 18. n. 24. Galuanus d. c. 12. de usufr. pag. 110. Mella d. 1. parte de usufr. c. 6. pag. 66. & seq. & alijs multis. Si ergo quærat, cur in d. l. 28. tempore non possit adquiri seruitus iniiciendi aquam per foramen; dicendum est; quia non datur talis seruitus: & prius est, quod possit esse seruitus, quam, ut possit tempore adquiri. Si esset seruitus, & posset constitui quolibet alio titulo; etiam posset adquiri tempore. Quod probo & textu eleganti & huc adducendo in l. 2. ff. communia prædicta, ubi proponitur, Titium imposuisse seruitutem, in quo rotam fecerat, de aqua per rotam hauriendam vel tollenda de flumine. Quod etiam opus est manifestum, nec habet perpetuam causam. Ideo apud Iuris-peritos dubitatum fuit, utrum hæc seruitus iure constitui posset? Supponitq; iure valuisse seruitutem. Sed nihilominus ex rescripto Antonini, utiliter in seruitute tuendum esse propter rei rusticæ utilitatem; si hac lege fundum comparavit, vel quocumq; alio legitimo modo hoc ius quæsisset, textum elegantè explicant Cujac. lib. 3. observat. cap. 28. & Petrus Pithæus lib. 2. aduersarior. cap. 16. & Menochius, qui de obscuritate textus enixè quæritur, de retinend. remedio 6. ex n. 66. Tantum ex eo noto, ubi seruitus utiliter potest constitui, etiam per longam possessionem adquiri posse: quæ acquisitionem, siue tutionem etiam comprehendere possunt illa generalia verba: *seu alio quocumq; legitimo modo.*

10 Sed cum admiserimus impropriam hanc usufructuam seruitutem post legem Scriboniam, & contra ipsam: videtur prorsus inutilem, & vanam eam relinquere; super-

superfluasque omnes leges, quæ prohibitam earum v-
fucapioneem approbant. Est enim differentia verba-
lis, non realis, quod sit impropria, vel propria vfu-
capio, vt hætenus diximus, cum iidem sint effectus.
Sed obseruandum est, vtrumq; verum esse, & prohibitam
fuisse vfucapionem, & tanquam rem diuersam admissam,
quasi vfucapionem. Quia vetus vfucapio tantum indige-
bat ad vfucapionem seruitutum biennio, vt ad rerum im-
mobiliū. Vt colligitur ex Paulo lib. 1. sent. tit. 17. §. 2.
infra explicando, & alijs locis ibidem adducendis. At im-
propria vfucapio iterum introducta, receptaq; fuit ex lon-
gi temporis consuetudine, vt dicitur in d. l. 1. C. de seruitu-
tib. & aqua. Ex longa possessione, vt in d. l. apparet §. si
quis de itinere actuq; priuato, diuturno vfu. vt in d. l. si
quis 10. si seruit. vindicet. vel ex vetere vfu, vt in l. vfu 4.
Cod. de aquæductu lib. xj. Quæ phraseis non à Tribonia-
no immutatae fuerunt, vt in multis alijs locis in quibus a-
gitur de rerū immobiliū vfucapione; sed reuera prodi-
ditæ sunt ab ipsis l. C. (vt censet Galuanus sæpè laudatus)
qui prohibita vfucapione seruitutū, non aliter censuerunt
impropriam posse introduci, quam ex longa patientia do-
mini prædij seruiantis, & ex longo vfu domini prædij do-
mini. Hic verò longus vfu, vel diuturnum tempus de-
cem annorū inter presentes, & viginti inter absentes ad-
minus reputatur apud Paul. lib. 5. sent. tit. 2. de vfucap. §.
longi 2. & tit. 5. de effectu sent. §. res 6. & in rub. C. de lon-
gi tēporis præscr. decem, vel viginti annor. in qua text. in
l. vlt. hanc interpretationē clarè suadet: cum enim illā quæ-
stionē denuò decidat, quis cēsendus sit absens, in qua tan-
tū parte noua sanctio est: inquit Iustin. in fine idem dicē-
dum esse in seruitutibus longo tēpore acquirendis. Igitur
quā olim decennio, & biennio acquirebātur. Quæ est cō-
munis nostrorū sententia, quā post Accurs. docent Cu-
jac. lib. 18. obser. c. 28. Renard. in Tribon. n. 9. Galu. d. c. 12
de vsufr. num. 6. alij apud Osual. ad Donell. lib. 11. c. 12.
litt. C. Receptaque est in hac Schola contra Cuiac. qui in
l. 4. C. de præscrip. triginta. vel quadraginta annorum;

bicenniū semper necessarium esse contendebat ad adquirendas tempore seruitutes, cuius sententiæ accedit F. chinæus lib. 8. controuerf. cap. 22. vers. longissimo.

¶ Quod si tempus, per quod vsus est, qui seru-
tutem sibi asserit, immemoriale sit, de cuius origine, seu
initio hominum nulla extet memoria tunc non est dice-
dum improprie vsucapi seruitutem, quasi vsucapi, aut te-
pore adquiri; vt de decennali, aut bicennali vsu supra di-
cebamus. Sed confidenter asseuerandum est, proprie,
recte impositam censi, iureque esse constitutam, l. hoc
iure 3. §. ductus aquæ de aqua quotidiana, & æstiuæ. illi
verbis: *Ductus aquæ, cuius origo memoriam excedit, iuri va-*
lituti loco habetur. Id est immemoralis quasi possessio
seruitutis est loco tituli, & supponit legitimam consue-
tutionem. Idem docemur in lege 2. §. 1. de aqua, & pluuiæ
arcendæ actione, in quo Labeoni propositum
extitisse veterem fossam agrorum siccadorum causa,
memoriam extare, quando facta fuisset. Quam vicini
non purgabat, vnde fiebat, vt ex restagnatione fossæ, au-
noceret fundo meo. Concedit mihi tanquam ex seru-
te constituta actionem aquæ pluuiæ arcendæ, ad hoc
vicinus purget fossam, vel patiatur, vt veteri fossa
tuatur. Ergo in hoc casu non censetur improprie
tus, neque actione vtili, aut tuitione pretoris indige-
re; vsus fuit; secus si per longum tempus vsus fuisset; Hanc
distinctionem expressè pæstiterunt M. Lyclama. dict. lib.
2. ecloga 6. & Cuiac. & Antonius Fab. quos laudat Osualdus
lib. 11. ad Donell. cap. 11. litt. M. & indicarunt satis, dif-
ferentiam inter vtrumque tempus tradentes Connanus
lib. 4. comment. cap. 12 num. 17. Fachineus lib. 8. controuerf.
cap. 22. versic. secundū. Menochius de retinenda poss. re
med. 6. ex num. 124. & Couarrub. doctissimè in regula
possessor. 2. parte in princ. num. 11. qui ad prædictam dif-
ferentiam quam multos laudat. Vnde reiiciendi sunt Pa-
lador. lib. 1. rer. quotid. cap. 1. §. 8. num. 36 Orero d. cap.
18. de pascuis num. 25. qui existimarunt, per tempus ordi-
narium exceptionem tantum adquiri, non actionem, to-
tra

Ad Lege Scriboniam.

13

trà d. l. si quis diuturno, & alios supra adductos: sed per immemorialem utilem in rem actionem competere præscribenti. Non obtrudo in presenti ius, effectusq; immemorialis præscriptionis, quos ex professo 2. parte huius tractatus præbui.

12. Illud tamèn non facile concedendum est, quod supponit Lyclama d. cap. 6. & antè cum Antiquioribus supposuerat Molina, lib. 2. de Hispan. primog. cap. 6. à num. 12. vetustatem in d. l. 1. §. vlt. & in d. l. 2. in principio de aqua, & aquæ pluviæ arcend. actione significare tempus immemoriale. Nec enim hæc significatio iuri congruit; cum vetus consuetudo in l. 4. C. de aqued. libr. 11. tempus ordinarium significet. Et quia in d. l. 2. expresse Consultus affirmat, vetustatem pro lege, iure, aut titulo haberi, minuendarum litium causa: quæ verba non conueniunt temporis immemoriali, quod absque vllò prætextu, aut iustus titulus est, aut illum præsupponit præsumptione iuris, & de iure, quæ probationem in contrarium excludit, vt multis fundat. Otero in d. tract. cap. 17. per totum.

Nunc quibusdam vulgaribus obiectionibus breuiter satisfaciendum est. Primò opponitur locus Pauli lib. 1. sentent. tit. 17. §. 2. ibi: *Seruitus haurienda, vel duce-da aqua biennio omiſſa intercidit, & biennio vſurpata recipitur.* Sed vt Cuiac. hic animaduertit, hic textus loquitur de vſurpatione, non de vſucapione ſeruitutis. Vſurpatio eſt reparatio, ſiue reſtauratio ſeruitutis amiſſæ; quæ vt amittitur biennio, ita ſi poſtea biennio vſurpetur, redintegratur. Quia par cauſa parem æquitatem deſiderat, vt de vſucapione agens inquit Cicero in topicis circa princip. Si de Sæculo Ageni Urbici dubites, neque ad Auguſtum velis reſerre, vt feci ſuprà num. 2. verba ibi relata in hoc eodem ſenſu poteſt interpretari, vt dicat ſeruitutem vſucapi poſſe, non omnem, ſed eam, quæ biennio amiſſa fuit. Et Galuan. d. cap. 12. de vſufructu pag. 106. & ſeq. eodem modo intelligit locum Papiani l. Conſulti ſub titulo 18. lib. ſingul. reſp. qui eſt de cluſis, itinerib. & alijs ſeruitutib. vbi ſic ait:

ait: *Aquæ cursus & adquiri, & amitti biennio constat. Viam, iter, actum, hoc est ubi carpenta, vel carra ducuntur, similiter biennio adquiri, & amitti posse.* Sed de hoc I. Consulto, qui post editum Codicem Theodosianum vixit, & multa ex iure Gothorum inseruit responsis suis, parum curandū est, quoad disciplinā iuris Romanorum. Opponunt etiam text. in l. diligenter 9. in fine, Cod. de aquæ ductu, lib. xi. In qua longi temporis præscriptio non proficit ei, qui ex publicis fontibus aquam in suas possessiones deriuauit. Sed facilis est solutio; quia ibi agitur de qua publica, ante quam ad vsus priuatos distribuatur, cuius præscriptio tanquam rei publicæ legib. inhibita est, l. præscriptio 45. hoc tit. l. præscriptio 5. Cod. de operib. publicis. At verò text. in l. vsum 4. Cod. eod. tit. & in l. si manifestè 7. C. de seruitutib. accipiendus est, de vsu aquæ, quæ postquam publicis necessitatibus inseruit; iam priuatorum vsibus permittitur, ut docet Cuiac. in d. l. 9. communiter in hac Schola recipitur: nec est necesse de præscriptione immemoriali accipere d. l. 4. quod post antiquiores fecerunt Padilla in d. l. 2. C. de seruit. ex num. 61. Faquingus d. lib. 8. c. 22. Connanus d. lib. 4. comment. cap. 12. num. 17. C. de pascuis cap. 17. num. 4.

14 Ex his apparet, quid Ego censeam de usufruptione seruitutum post legem Scriboniam inductam: nunc opere precium est referre, breuiterq; refellere, quid Auctores senserint. Et quidem Veteres distinguebant inter continuas, & discontinuas seruitutes. Continuas appellabant, quæ non habent intermissionem vsus. Veluti tigni immittendi, aquæ quotidianæ, & perpetuæ ducendæ; ne luminibus; & similes. Discontinuas eas dicebant, quarum licet causa perpetua sit, earum vsus ad vices, vsurpatur; nec coartatus est. Veluti eundi, agendi, & siquæ sint huiusmodi. In illis usufruptionem esse negabant, & in his admittebant. Hæc fuit sententia veterum, quam sequitur nostra l. 15. tit. 31. Part. 3. quæ desumpta fuit ex scriptis Azonis in summa C. de seruitutib. num. 29. cui accedunt Classici apud Antonium Gomez 2. tomo variar. cap. 15. à 26.

Ad Legem Scriboniam.

15

26. Padilla in d. l. 2. ex num. 16. Menchac. lib. 2. contro-
 uersiar. illustr. cap. 84. num. 6. Castillo de usufr. cap. 48.
 ex num. 6. Petr. Gregor. lib. 4. syntagm. cap. 4. & alij, quos
 laudant Fachinæus d. lib. 8. controuers. cap. 22. Pichard. in
 §. æquè si agat 3. num. 11. inst. de actionib. Osuald. ad Do-
 nell. lib. 11. cap. 17. litt. D. Sed ea frequentèr, & iam com-
 muni calculo rejicitur: non quia distinctio hæc non sit ad-
 modum propria, & digna obseruatione, vt rectè censet
 Ludouicus Vitalis lib. 2. variar. cap. 13. Sed quia veteres
 existimabant post Legem Scriboniam discontinuas serui-
 tutes non posse tempore adquiri, contrà tot expressa testi-
 monia, quæ de omnibus suprà retuli num. 7. & 8. Itaq; l.
 seruitutes 14. de seruit. qui secundam rationem attulit,
 propter quam seruitutes rusticæ plerumque vfucapi non
 possunt per Leg. Scriboniam, quia vfus earum disconti-
 nuus est; valet strictè ad veram prohibendam vfucapio-
 nem, vt dixit Vitalis; sed non ad quasi vfucapionem, quæ
 postea recepta fuit: quæ contenta est solo vsu, & hoc etiã
 discontinuo, l. 1. §. hoc interdicto de itinere actusq; priua-
 to, vt rectè docet Anton. Faber, lib. 19. coniect. cap. 9.
 Quauis enim vfus in actuali facto consistat; tamèn, vt
 poss. vera animo solo, & potentia accedendi ad rem reti-
 netur l. clam possidere 6. §. qui ad nundinas de adquir.
 possess. ita & potest videri vfus quasi possessio retineri.
 Alia relinquo confutanda Fachin. d. c. 22. Parlad. d. lib. 1.
 c. 1. §. 8. Morlæ d. tit. 6. quæst. 4. Schifordeghero ad Fabrũ
 lib. 1. tract. 5. in princ. Osualdo, & alijs ab eo laudatis d. c.
 11 litt. E. Et quauis Otéro d. c. 18. in fine dicat hanc di-
 stinctionem in forò sequendam esse propter legis patriæ
 auctoritatem: Ego tamèn cum videam ipsius incertum
 fundamentum etiam in iudicando, & consulendo verita-
 tem sequerer, duce Dom. Couarrub. qui ferè ad nostram
 distinctionem, & doctrinam prælusit in regula possessor
 2. part. in princ. num. vlt.

15 Nouiores cultioresq; interpretes censuerunt, vsu-
 capionem Leg. Scrib. sublatã fuisse, sed postea introductã
 præscriptinẽ lōgi tēporis; quæ seruitutes longo tēpore ad-
 C quiren-

quirerentur. Ità non nulli apud Osuald. litt. B. d. cap. 11. Morla d. quæst. 4. ex num. 9. Parladorius ex num. 35. Schifordegh. d. tract. 5. quæst. 6. Afsin. in d. rub. C. de vsucap. pro empt. ex num. 108. Mella d. 7. parte cap. 6. num. 5. & forsan Gilkenius de præscript. 2. parte 2. parte membro 1. cap. 10. ex num. 21. Sed quauis hæc sententia à nostra ferè nō distet, nisi in modo dicendi; quominus ei adquietam faciant sequentia. Primum, quod in textib. de acquisitione seruitutum suprà expensis, præscriptionis nulla mētio fit, sed acquisitionis, & tutionis in seruitute adquisita; vt cum iudicio monet Galuanus d. cap. 12 de vsufr. & quāuis Mella ex verbis textuum contrarium colligere velit, leuissimæ sunt eius rationes. Deindè, quia in rebus prohibitis per legem vsucapi, præscriptio longi temporis etiā prohibita censetur; l. 1. C. de seruis fugitiuis, l. vlt. §. 1. sin autem 3. C. communia de legat. l. siuè autem 9. §. hæc actio, l. cum sponsus 12. §. si res 4. de publ. in rem action. vt dixi cum multis, quos laudo 1. parte huius tract. n. 35. Quod argumentum malè eludit Afsin. vbi proximè num. 111. Sed non potest negari vsucapionem seruitutum lege Scribonia sublatam esse; vt rerum furtiuarum lege Atinia. Ergò quemadmodum furtiuæ non admittunt præscriptionem; sic nec seruitutes. Tandem, quia vetus præscriptio decem, vel viginti annorum non minùs requirebat connuam possessionem, quàm vsucapio, l. 2. l. emptor 9. l. nec bona fide 10. Cod. de longi tempor. præscript. x. vel xx. annor. Sed post legem Scriboniam placuit, seruitutes vsucapi nō posse ex defectu veræ, & propriæ possessionis, d. l. seruitutes 14. de seruitutib. Ergò ex eodem defectu, nec præscriptione adquiri poterunt; quod præuidit, licèt non ità fundauerit Galuanus vbi proximè. Manet igitur meliorem, & propriorem modum docendi esse; seruitutes post legem Scriboniam ex tutione prætoriam, & introductione iuris-peritorum capisse tempore adquiri; eamque esse quasi vsucapionem, impropriad vsucapionem, aut prætoriam. Alias sententiās non discutio, quia non admodum sunt frequentes, nec multum expedit in con-

Ad Legem Scriboniam.

17

confutandis sententijs immorari.

16. Sed quia hæc prætorialis vsucapio seruitutum non iisdem prorsus requisitis indiget, quam vera rerum corporalium vsucapio, expedit pro choronide de eius requisitis dispicere. In Primis requiritur, quod quis utatur seruitute, tanquam iure suo; quia si utitur, furtive, idest interim dum non prohibeatur paratusque sit cessare, si prohibitus sit, non acquirit seruitutem tempore, l. ult. de itinere actuque privato, certo etiam iudicio debet uti, nam qui una seruitute, pro alia utitur, neutram acquirit, l. ult. quemadmodum seruitutes amittantur; hoc amplius non debet uti clandestine, sed palam, ut eius usus omnibus innotescere possit, & ad notitiam domini pervenire; nec debet uti precario ex voluntate domini precaria, sed perpetuo, & iure proprio: nec usus debet esse violentus, sed quietus, & hoc est, quod dicit Consultus in d. l. si quis diuturno 10. si servit. vindic. non vi, non clam, non precario, & in l. 7. Cod. de servitutib. Inde sequitur si medio temporis cursu a domino prohibitus sit uti, cessare acquisitionem servitutis per tempus, l. 2. Cod. eod. tit. Hæc principia certissima sunt, utpote ab ipsis iuris fontibus manantia. Sed inde quærent Interpretes nostri, utrum ad hanc acquisitionem servitutis titulus aliquis simpliciter necessarius sit, ut est necessarius ad vsucapionem rerum corporalium, princip. inst. h. tit. Quæstio sanè hæc frustranea est, quia si sufficit non vi, non clam, non precario possedisse, & hæc quasi possessio præstat titulum, aut quasi titulum servitutis, ut patet ex textib. supra allegatis, consequens est, ut aliud requisitum necessarium non sit. Nec a nobis quærant aliam rationem differentiae, quam quia hæc vsucapio impropria, & in ea Prætor tuetur solum usum eius, qui sibi seruitutem vindicat, si vitiosus non sit: vsucapio verò rerum corporalium propria est, & non potest procedere sine conditionibus à iure præstitutis tanquam pro forma. Itaque hæc sententia, quæ communior est, defendi debet; eam tuentur Fachinæus d. lib. 8. controuersiar. cap. 22. Lyclama d. lib. 2. ecloga 6. Galuanus d. cap. 12. de usu fruct.

fruct n. 7. alij laudati ab Ofual. d. cap. 12. litt. B. & à Morla d. tit. 6. quæst. 4. num. 35. quanvis ipse in contrariam inclinet. Menochius de retinenda remedio 6. ex num. 124. & apud Nos expresse sancitur in d. l. 15. tit. 31. Part. 3. Nec obstat text. in l. ult. Cod. de longi temporis prescript. x. vel xx. annorum illis verbis : *eadem observando & si res non soli sint, sed incorporales, quæ in iure consistunt, veluti usufructus, & cetera servitutes.* Quoniam hæc comparatio non est omnimoda, sed tantum quoad casum principalis decisionis illius textus, nempe quando quis absens dicitur; ut iam animaduersum relinquimus. Nec inficiamus in vsucapione servitutis posse etiam titulum concurrere, veluti si bonæ fidei possessor, vel non dominus prædij servientis donet, leget, aut vendat servitutis ius domino prædij dominantis; ex qua venditione ipse utatur per tempus constitutum; procedet acquisitio cum titulo; & forsan de hac specie accipiendus est textus in d. l. si Ego 11. §. 1. de publician. Negamus tamen præcisè titulum requiri; nam, & sine titulo datur nostra tuitio.

17 Disputant etiam vtrum bona fides necessaria sit non solum in initio, ut in rebus corporalib. l. si aliena 10. hoc tit. de vsucap. l. 2. l. qui fundam 7. §. qui bona fide pro emptore. Sed etiam per totum tempus? In qua re in varias itum est sententias. Ego tamen ita distinguo. Si adest titulus verus pro emptore, aut pro legato, aut alius similis. Sufficit bona fides in initio; quia bona fides comittatur titulum; & ubi durat titulus, non est necessarium, quod duret bona fides. Quo casu defendi potest sententia Don. dict. lib. 11. cap. 12. Quod si nullus titulus adsit, necessaria est bona fides per totum continuū tempus acquisitionis. Ratio est, quia requiritur, quod quis utatur servitute iure proprio, existimans ad se pertinere d. l. ult. de itinere actusq; priuato, & ut ita dicam *pro suo*. At quasi possessio pro suo cum scientia rei alienæ non comparitur; quia qui scit alienam rem esse, non potest possidere affectu, & estimatione domini, l. si ancillā 4. ff. pro suo. Ergo non poterit procedere hæc quasi vsucapio superueniente

Ad Legem Sriboniam.

19

piante mala fide quocunq; tempore. Et ita acciperem cō-
trariam sententiam Pad. in l. 1. C. de seruit. n. 31. Ant. Fab.
lib. 19. coniect. c. 10. Iure tamē Canonico indistincte re-
pendū est bonam fidem requiri ex c. ult. de præscip. Illud
tamē nō sustineo, quod docent Pad. n. 34 Hierony. Za-
uallos cōmunium contra cōmunes q. 630. necesse esse
illam probare. Bona enim fides præsumitur, nec probari
potest, cum in abdito, & occulto cōsistat, quare pro bona
fide sufficit, si probet se non vi, non clam, non precario
vsum fuisse, docent Don. d. c. 12. Ioann. Corras. in d. l. ser-
uitutes 14. de seruit. & alijs relati à Padill. d. n. in fine.

18 Disputat etiam, vtrum scientia dñi prædij seruien-
tis nēcessaria sit, vt tēpore seruitus possit adquiri? Est etiā
superflua disputatio, si verba text. intueamur. Qui tantū
requirunt, vt qui vtitur non sit vsum clam; id est, vt palam
vtatur, vt vsum ad dñi notitiam possit peruenire, si non sit
negligens, & rerum suarū incuriosus. Igitur ex parte vten-
tis exigunt manifestationem, & omnem clandestinitatem
excludunt; sed ex parte domini prædij seruiantis nullibi
exigunt scientiā. Deinde quia acquisitio hæc solo tempo-
ris suffragio subnixā procedit contra absentes etiā spa-
tio viginti annor. vt manet notatum. Sed absentes plerun-
q; nesciunt rerum suarum statum. Ergo & contra ignorā-
tes procedit. Quæ sententia, quantum video, cōmuni-
or est, eamq; defendunt Lyclama d. lib. 2. ecloga 6. Galuanus
d. c. 12. n. 9. Morla d. tit. quæst. 4. n. 37. Reuard. ad Leg.
Scribon. cap. 8. Cuiacius in d. l. seruitutes 14. & in l. 4. §.
ult. hoc tit. Longouai. in l. imperium. de iurisdic. n. 260.
Quamvis int̄r habentem titulum, & non habentem distin-
guant de Cepola seruitut. urban. c. 20 Padilla in l. 2. Cod.
de seruit. num. 24. Gregor. in dict. l. 15. Part. Antonius
Faber, dict. libr. 19. cap. 10. & Donellus dict. cap. 12.
quia hæc distinctio, vt appareat ex textibus, diuina-
ria est. Neque obstat textus in dict. l. 2. Cod. de ser-
uitutibus, ibi: *Si aquam per possessionem Martialis, eo-
tente, dixisti; seruitutem exemplo rerum mobilium tem-
pore quæstisti.* Loquitur enim ex hypothesi; quia ita factum
propo-

propositum fuit Antonino. Sed ab hac affirmatiua non potest fieri illatio ad contrarium. Concedimus enim scilicet domino procedere nostram acquisitionem. Sed non inde conuincitur semper eius scientiam necessariam futuram, ut monet Galuanus, & alij ex supra relatis. Quæ de hac qualiquali vsucapione seruitutum dixisse sufficiat.

SECTIO VNICA.

De non prohibita vsucapione libertatum, per Legem Scriboniam.

19

LIBERTATES SERVITVTVM vsucapi olim potuisse, & post legem Scriboniam posse diserte docet Paulus in l. sequitur 4. §. libertatem 29. hoc tit. de vsucapionib. Cuius hæc sunt verba: *Libertates seruitutum vsucapi posse verius est. Quia eam vsucapionem substat Lex Scribonia, quæ seruitutem constituit.* Non etiam eam, quæ libertatem præstat, sublata seruitute. Itaque, si cum tibi seruitutem deberem, nè mihi, puta, liceret alius edificare; & per statutum tempus alius edificatum habuero, sublata erit seruitus. Ecce conclusionem ex disputatione I. Consultorum deductam, ut apparet ex illis verbis, verius est; quæ denotant fori controuersiam. Et exemplum, quod non tam explicat, quam interpretetur regulam; petiit nempè à seruitutibus urbanis. Quod maximum mysterium claudit, nempè, ut agnoscamus hypothesis de vsucapione libertatum tantum verti posse respectu

pectu urbanarum, non rusticarum servitutum, quod ex sequentibus patebit.

20 Primò ex l. hæc autem 6. de servit. urb. prædior. ubi illa differentia disertis verbis exponitur, ibi: *Hæc autem iura similiter, ut rusticorum quoque prædiorum certo tempore non utendo pereunt. Nisi quod hæc dissimilitudo, quod non omnimodo pereunt non utendo: sed ita si vicinus simul libertatem usucapiat. Hanc conclusionem exponit sequentibus exemplis. Veluti si ades tuæ adibus meis serviant, nè altius tollantur, nè luminibus meis officiatur; & ego per statutum tempus fenestras meas præfixas habuero, vel obstruxero; ita demum ius meum amitto; si tu per hoc tempus ades tuas altius sublata habueris: alioquin si nihil novi feceris retineo servitutem. Ecce exemplum. Qui obtrusas fenestras habet, ex quibus lumen erat recepturus, vel prospecturus, non utitur servitute, & nihilominus eam non amittit; opus enim est, ut usucapiat serviens libertatem, id est, ut iure libertatis altius ædes proprias tollat, sublataque habeat per statutum tempus, ut tollatur servitus non tam cessatione dominantis, quam contrario facto serviientis. Aliud exemplum proponit his verbis: *Item si tigni immissi ades tuæ servitutem debent, & ego exemero tignum; ita demum amitto ius meum, si tu foramen, unde exemptum est tignum obturaveris, & per constitutum tempus ita habueris. Alioquin, si nihil novi feceris, integrum ius permanet.* Quod non indiget accurata expositione. Idem exemplum extat in l. si quis alia 18 §. ult. ff. quemadmodum servit. amitt.*

21 Hæc usucapio libertatum vera est, non Lege Scribonia introducta, sed potius per eam non sublata. Ut inquit Paulus in d. l. 4. §. qui libertatem 29. Ut enim olim obtinuit post legem decemviralem, ut servitutes adquirerentur per usucapionem; quia licet expertes erant veræ, & propriæ possessionis; tamen erant participes usus, ut dixi supra n. 1. ita etiam proculdubio obtinuit, ut libertates usucaperentur. Illam usucapionem nominatim Lex Scribonia abstulit, odio servitutis: de usucapione libertatis nullam mentionem fecit. Ergo permanit post Legem Scriboniam

boniam eadem vsucapio, quæ ante illā in vsu fuerat. N
 mihi regeas libertatem ius esse, rem incorpoream, ex
 tem possessionis, & per consequens vsucapi non po
 cum sine possessione vsucapio non procedat: nam rep
 no hæc omnia agnouisse Consultum in l. si ædes 32. §.
 de seruit. vrb. prædior. & tamē vsucapionem liberta
 concessisse. Quia hæc vsucapio solo continuo vsu co
 tenta est, vt inquit Cujac. lib. 27. obseruat. cap. 14. Man
 que in ea adhuc vetus vestigium vsucapionis sine posse
 sione peragendæ: vt dico 2. parte in hereditate iacente,
 debitore, & in eo qui precario concessit possessionem
 vel tignum edificio proprio adiecit, qui continuant, ve
 complent vsucapionem sine vlla prorsus possessione in
 ris ope, & beneficio. Si iterum instes ex d. l. seruitutes ser
 uitutem urbanam tigni immissi habendi, vel altius tol
 lendi continuum vsu habere; ergo & fore, vt possit vsu
 capi. Nihil faciens; quia est prohibitio in seruitute, & in
 libertate cessat prohibitio. Prohibitio Legis Scriboniæ
 effecit, vt solus vsus licet continuus non sufficeret ad vsu
 capiendam seruitutem, vt ante sufficebat: nihil tale cau
 de libertate; ergo mansit immutata vetus sententia, & vsu
 capio vetus, quæ solo continuo vsu cōtenta erat. Indē eue
 nit, vt quāuis in vsucapione rerum coporalium detur ac
 cessio possessionum de qua dixi lib. 3. Opusculor. sub l. de
 de accissionib. 14. de diuers. & temporal. præscrip. tamē
 in vsucapione libertatis non detur accessio, sed vnus quis
 que debet per se vsucapere d. l. eum qui ædes §. 1. est enim
 hæc quæstio, vt dicunt Phylosophi, de subiecto non sup
 ponenti. Si non est possessio, non potest dari accessio pos
 sessionis. Sic Cicero in topicis circa princip. a contrario
 sensu: si ager non est compascuus, ius non est pascendi.
 Alias rationes quærit Osuald. ad Donell. lib. 5. cap. 20. litt.
 A. Sed hæc mihi sufficit.

22 Per contrarium vidimus, seruitutes rusticas
 amitti solo non vsu dominantis citra vllum factum seruic
 tis. Paulus lib. 1. sent. tit. 17. §. 1. d. l. hæc autem 6. de ser
 uit. vrb. prædior. l. non satis 6. §. 1. vsq; ad finem legis
 vbi

ubi multæ, & doctæ extant quæstiones, sed faciles, l. si sic
 7. l. si communem 10. §. 1. l. is cui via 11. l. qui fundum 12.
 A contrario sensu, & l. si quis 13. l. aquam 16. l. iter 17. l. si
 quis alia 18. in princip. l. si partem 19. §. 1. cum ll. seqq. ff.
 quem admod. seruit. amittant. l. creditor 15. de pignorat.
 actione, l. in vendendo 66. §. 1. de contrah. emptione, l. 1.
 §. Aristot. 19. l. cum constet 5. §. 1. de aqua quotid. & æsti-
 ua. l. 1. §. Viuianus 6. de itin. actuq; priuato. Quarum spe-
 cies enarrare cuilibet facile esset, sed nimis longum. Vidē-
 di ultra Classicos Donell. & Osuad. lib. 11. comment. cap.
 17. & 18. Petrus Gregor. lib. 4. Syntag. cap. 23. Molina
 tract. 2. de iust. & iure disp. 70. Lessius contract. lib. 2. cap.
 26. dabit. 9. & alij infra referendi. Tantum noto, ex solo nō
 usu seruitutē amitti, si nemo iure per constitutum tempus
 utatur, licet ei nihil desidia, aut negligentia possit impu-
 tari, est enim constitutio seruitutis velut temporaria; ex-
 piratq; exacto tempore: adeo, ut si haustum aquæ quis ha-
 beat, & fons exaruerit, vel si iter, qua eundum erat occupa-
 tus sit humine, per constitutum tempus, ipso iure finita sit.
 Sed ex iusta causa, vel beneficio Principis, vel Prætoris, ut
 censo, restitui debet l. vnus 34. §. 1. l. & Atilicin. 35. de fer.
 rust. prædior, l. si locus 14. quæadmodū seru. amitt. sic acci-
 pienda. Seruitus verò itineris ad sepulchrum per nō usum
 nunquā perit. Rarus enim usus semper debet esse eius, &
 frequentē usum spectare esset ominosum Donell. lib. 11.
 comin. c. vlt. Afsin in d. rub. de usufructu pro empt. n. 130.
 23. Nunc opere præcinni est investigare ratio-
 nem differentia inter seruitutes rusticas, & urbanas. Est
 prompta. Quia omnes seruitutes rusticæ consistunt in fa-
 cto eius, qui seruitute utitur: ipse enim est, qui it, agit,
 aquam haurit, vel ducit per fundum alienum. Dominus
 prædij seruientis tantum patitur, & ideo per patientiam
 dicuntur constitui, l. vltim. de seruitu. l. 1. §. vltimo de
 seruitutib. rusticor. præd. l. 3. §. 2. de action. empt. cum
 aliis. Seruitutes verò urbanæ requirunt ex parte do-
 mini prædij seruientis, quod ipse, vel faciat aliquid,
 vel non faciat, & vtrumque est facere. Veluti refice-

re parietem, vel columnam in servitute oneris ferentem, l. cum debere 33. de servit. urban. prædior, l. & si forte 6. §. etiam de servitute 2. cum seqq. si servit. vindic. Vel parietem expositum habere ad inmissionem ligni, licet in hac servitute resectio ad servientem non spectet, l. sicut 8. §. 1. & §. distat. 2. eod. tit. vel demissas ædes habere, ne prospectui, aut luminib. dominantis officiant. l. si servitus 23. de servitut. urb. præd. In summa omnes servitutes urbanæ, quæ in superficie consistunt, quasi possessione retinentur, l. servitutes 20. eod. tit. Ergo cum contrariorum eadem sit ratio, libertates eadem servitutum, retinebuntur contrario facto, aut possessione, l. si ædes 32. §. 1. de servitutibus urban. prædior. Igitur, ut earum usus interpellatus videatur, contrarium factum eius, qui servitutem patitur, necessarium est, quo censeatur servitutem excutere, neque illi patientiam præstare. Ut præviderunt Connanus lib. 4. commentariorum, cap. 72. numero 13. Ioannes Robertus lib. 4. sentent. cap. 18. alijque laudati ab Osuoldo ad Donell. d. lib. 17. cap. 13. litt. F. Assin ubi proxime num. 137. cum seqq. Ex quo per comparisonem elegans differentia explicatur inter easdem servitutes. Si enim, qui patientiam nudam præstare tenetur in rustica servitute, veluti viæ, aut itineris, vi detrudat, deiciatq; dominantem à viæ, vel itinere, & dominans metu forsitan perterritus desinat ire, & vi servitutis per constitutum tempus, amittit servitutem, l. sequitur 4. §. si viam 27. cum seqq. hoc tit. de vsucap. Rationem reddit Consultus, quia mero iure non detruditur quis à viæ. Id est, quia omnis deiectio supponit possessionem rei ex parte deiecti; & supponit rem capacem possessionis per consequens. Quia qui non possidet, non deijcitur, l. 1. §. deijtur, de vi, & vi armat. ita R.uardus in Tribon. cap. 1. Ergo cum non detur violenta possessio libertatis ex parte servientis, quia in eo facto nulla deiectio est, nec ipse sit, qui vsucapiat libertatem; sed alter, qui amittit servitutem; consequens est, ut per non usum amittatur. Per contrarium; si alteri debeo servitutem luminum, necesse est libertatem

Ad Legem Scriboniam.

25

ratem per continuum usum vsucapere, pariete iuxta ædificato, qui obtrudat lumina: adeo, vt quauis arborem contra fenestram ponam; eaquē crescens obscuret illam, nō censeatur vsucapta libertas l. quod autem 7. de seruit. vrb. vbi ratio redditur, propter naturalem motum arboris: quia non est causa obscuritatis perpetua, vt paries appositus. Mouentur enim rami, & folia, imo decidunt, & aliquādo admittunt lucē, aliquādo excludunt; nec arbor, aut viridaria lumini nocent l. qui ædificia 12. eod. tit. Quæ ratio elegans est, & propria, vt censer Cuiac. d. lib. 27. obseruat. c. 14. & Assin in d. rub. num. 135. quauis improbet Don. d. lib. 11. cap. vlt. & relati ibi ab Osuald. litt. E. & ab Amaya lib. 3. obseruat. cap. 1. §. 4. num. 42.

24 Resultat etiam alia differentia ex proximè notatis. Nempè in vsucapione libertatis bonam fidem necessariam esse in initio vsucapionis; vel per continuum tempus, si sine tit. speciali, & quasi pro suo libertas vsucapienda est; vt in hac vsucapione iuris incorporalis, qualis est libertas, idem dicendum sit, quod de titulo, & bona fide dixi circa impropriad vsucapionem seruitutis supra n. 16. & 17. quod etiam in specie statuit nostra l. 16. tit. 31. Partit. 3. Expendiq; à simili potest text. in l. 1. C. de longi temporis præscript. quæ pro libertate, &c. In qua non proficit seruo illi tempus præscriptionis, qui mala fide in libertate moratus fuit. Ergo si in præscriptione libertatis humanæ, quæ omnibus reb. fauorabilior est, bona fides requiritur: quanto magis exigenda est in libertate cæterarum seruitutum, quæ tanto fauore digna non est. Ita docent Padilla cum antiquiorib. in l. 1. Cod. de seruitutib. à num. 37. Cepola de seruitut. vrb. cap. 20. num. 4. Corasius in d. l. seruitutes 14. de seruitut. n. 41. Morla d. tit. 16. quæst. 4. num. 44. Osuald. ad Donell. d. lib. 11. cap. 18. litt. F. Gilkenius de præscript. 2. parte memb. 2. cap. 3. n. 92. Sed in amissione seruitutis rusticæ importunè quaeretur de titulo, aut bona fide domini prædij seruientis: quia non pendet ex eius facto, sed ex mera omissione, aut cessatione dominantis, vt supra dixi. Probat. id expressè

ex d. l. 4. §. si viam 27. h. tit. vbi seruientis detrudit à via dominantem, & nihilominus amittitur seruitus per non vsum, quamuis non possit dari peius initium, quam impedimentum, & violentia facta ex parte seruientis. Quare in puncto iuris hanc sententiam reputo verissimam, quam tenent Gregor. in d. l. 16. Pat. Medina in Cod. de restitut. quest. 17. Lælius de iust. & iure lib. 2. cap. 6. dubitat 6. Cæterum in cōscientia, si ego metum infero, aut per me stat, quominus dominans iure suo vtatur; non video qualiter amitti possit seruitus stante non solum mala fide, sed prohibitione ex parte mea. Itaq; in præsentī non est mala fides, scire alium non vti iure suo, quia non teneor illum commonefacere, vt vtatur; sed præbere me patiētem, nec eius vsum impedire. Mala ergo fides erit, impedire vten-tem, obicesq; opponere, quominus vtatur. Et in hoc casu verius censeo, cum mala fide, neq; hanc qualemquam præscriptionem posse procedere, valereq; in ea Pontificiam decisionem text. in cap. vlt. de præscript. Et ita accepta sublinenda est sententia Connani d. lib. 4. cap. 12. num. 74. Morla num. 42. Padille num. 42. Vasqui. Menchac. de success. creat. §. 10 num. 12.

25 Illud tamē commune est, tam vsuapioni libertatis seruitutis vrbane, quam amissioni per nō vsum rustice: quod olim, & libertas vsucapiebatur, & seruitus rustica amittebantur biennio. Locus est Pauli differtus d. lib. 1. sent. tit. 17 §. 1. Duplicabaturq; tempus, si ita seruitus rustica esset constituta, vt alternis annis dominans vreretur, vel saltem alternis mensibus, l. si sic 7. quemadmodum seruit. amitt. vbi Anton. Fab. & Cujac. idem lib. 14. obseruat. e. 14. Hodie tamē in vtraq; causa decennium inter præ-sentes, & bicennium inter absentes necessarium est, l. pen. C. de seruit. l. vlt. C. de præscrip. longi tempor. decem, vel viginti annor. l. vnic. sic non improbabiler intellecta, C. de vsucap. transform. Deniq; & illud commune habent; quod in illo casu, in quo specialiori lege prohibita est vsucapio libertatis seruitutis vrbane, sit etiā prohibita amissio rustice. Veluti si debeatur prædio dotali; nam tunc
 quanuis

quantum ex Leg. Scribonia permiffa fit vfucapio, prohibetur specialiori ratione leg. Iulie de fundo dotali, nè prædij dotalis fiat conditio deterior. Igitur nec rustica amitti potest per non vsum mariti, l. Iulianus 3. l. sed nec libertas 6. cum feqq. de fundo dotali. Faciunt text. qui in simili loquuntur in l. altius 13. si feruitus vindicer. l. si communem 10. quemadmod. seru. amitt. Docent Cujac. lib. 7. obser. cap. 23. & lib. 11. cap. 28. Ofual. ad Donell. d. lib. 11. cap. 18. litt. A. Ad quam illico transitum facimus, quia de Scribonia satis, superquè egimus.

AD LEGEM IULIAM de fundo dotali.

26

INTER ALIA CAPITA Legis Iulie de adulterijs, & illud fuit, quo prohibetur fundi, prædij vè rustici, urbani, aut sub urbani alienatio, l. fundus 3. l. lex Iulia 4. l. dotale 13. in princ. & §. 1. l. nuptura 14. de fundo dotali. Quod caput cū de prædio Italico, siue mancipi loquere-

tur, Iustinianus, rerum mancipi sublata differentia, ad omnia prædia etiam prouincialia extendit in l. vnic. §. & cū lex Iulia 15. C. de rei vxor. act. princ. inst. & ibi: Theophyl. quib. alienare licet, vel non. Quod magis ex professo fundauit Præceptor meus nobilissimus, sapientissimusq; D. Nicolaus Fernandez de Castro prælectione 2. Salmantic. ad l. 2. C. de fundo dotali, num. 6. & 7. Cum ergò lex hæc pars fuisset legis de adulterijs, vt apertè testatur Paulus lib. 2. sent. tit. 11. de dotib. §. 2. ibi. *Leg. Iulia de adulterijs cauetur, nè dotale prædij maritus inuita vxore alienet.* Et norant Cujac. in notis excussis post text. ad d. princip. &

& alibi. Briffon. lib. singul. ad l. Iul. de adulter. cap. vlt. in princip. idem Preceptor n. 5. ad d. l. 2. consequens est, ut lata sit à seniore Augusto, paulo ante Papias Poppæas rogationes. Suet. in eo cap. 34. Tacit. 3. annal. Dio Cassius lib. 46. ut frequenter notatur.

26 Prohibita alienatione prædij dotalis omnimodo; consequens est, ut etiam prohiberetur vsucapio. Est enim hæc perpetua regula: non potest procedere vsucapio in re illa, cuius alienatio prorsus prohibita est. Alioquin fraus legi obtenderetur; maritus enim, qui expressa voluntate non potest alienare; fraudaret uxorem consentiens rem eius vsucapi. Ideo, qui non potest alienare; nec potest vsucapioni consentire: plus dico, aduersus eum siue scientem, siue ignorantem, non procedit vsucapio. Eius ignorantia nulla consideratio, nullus respectus habetur, cuius scientia nihil ad alienandum prodesset. Ad hunc ergo sensum loquitur Paulus in l. alienationis 28. de V. S. ibi: *Alienationis verbum etiam vsucapionem continet. Vnde est enim, ut non videatur alienare, qui patitur vsucapi.* Ex parte alienantis impropria est alienatio, quod agnoscit ibi Cuius immerito reprehensus ab eius detractore Alberico Gentili; sed ex parte rei, propriissima alienatio est: ideo prohibita prorsus alienatione rei consequens est, ut censeatur prohibita vsucapio, quid quid in contrarium hunc textum expendat auiter, ut solet, Arias Pinell, in auth. nisi tricennale, num. 29. & 30. Similis est decisio text. in l. 1. §. quid si in lite ff. si quid in fraudem patroni, & ita docent Donellus, & Osuald. lib. 5. cap. 23. Briffon. d. cap. vlt. Cuius jac. 3. qq. Pap. in l. si vir 42. hoc tit. de vsuc. & lib. 7. in l. 13. famil. ercisc. Pinell. lib. 1. select. cap. 17. ferè per totum maximè num. 12. Molina lib. 4. de primog. cap. 10. num. 4. Treutlerus volum. 2. select. disput. 22. thesi 3. litt. K. Assim. in l. vltima Cod. de vsucap. pro emptore num. vlt. Mella 1. part. de vsucap. cap. 4. per totum maximè num. vlt.

27 Ex quo exponendus est textus nostri Tryphoni nobilis, & forsan singularis, qui nec alium habet eiusdem argumenti in l. si fundum 16. de fundo dotali. Mulier reuera

reuera domina erat fundi Tusculani, quē Titius in isto titulo, & bona fide possidebat, poteratq; vsucapione acquire-
re: illa ergo fundum mulier marito dedit in dorem. Ma-
ritus cum posset fundum petere, omisit, desidiosequē ne-
glexit petitionem; Titiusq; vsucēpit. Respondet Trypho-
ninus eleganter rem sui periculi fecisse; id est vsucapio-
nem Titij damno mariti cessuram, qui tenebitur vxori re-
fundere precium fundi dotalis. Nisi pauci admodum dies
superessent vsucapioni peragenda; tunc enim inciuile ef-
set, vt propter leuissimam omissionem maritus damno
precij multaretur. Accursius, & Gothofred. censent acci-
piendum esse. Consultum de decem diebus, per text. in l.
rerum mixtura 30. §. 1. hoc tit. Ego verò nihil auderem
diffinire, sed iudici pensandum relinquerem omnibus cir-
cunstantiis consideratis, vt de medio tempore censer Me-
noch. lib. 2. de arbitr. casu 33. Posset forsan aliquis dubita-
re de suppositione, quam facit Tryphoninus, nempe vsu-
capi potuisse fundum factum dotalem: sed ita satisfacit.
*Nam licet lex Iulia, quæ vetat fundum dotalem alienari, perti-
neat etiam ad huiusmodi acquisitionem: non tamen interpellat
eam possessionem, quæ per longum tempus fit, si ante quam consti-
tueretur dotalis; iam inceperat.* Quibus in verbis habemus
regulam, & exceptionem. Regula est: prohibitionem le-
gis Iuliæ pertinuisse etiam ad vsucapionem, quæ in cepta
erat ante quam fundus in dorem daretur. Similes sunt aliæ
exceptiones, quas suis locis exponemus. Ergo si maritus
vendat fundum dotalem inuita muliere, quanuis alter bo-
na fide accipiat, non procedit vsucapio. Quia vbi lex in-
hibet vsucapionem bona fides possidenti nihil præstat. l.
vbi lex 24. hoc tit. de vsucap. Igitur vitio erit res affecta,
donec iterum redeat ad mulieris potestatem; vel nisi ma-
rito lucro dñs cessit; tunc enim purgatur vitium; & po-
nitur in statu habili, vt si dentur termini habiles, possit vsu-
capi, tolliturq; prohibitionis legis Iuliæ labes, aut vitium;
quemadmodum tollitur vitium furtiuitatis, si fur vero do-
mino heres succedat, d. l. cum vir 42. hoc cod. tit. quam
doctrinam, & casuum comparisonem eleganter præuidit
ibi

ibi Cujac. lib. 3. qq. Papipin. Et ita forsan exponi debet
textus in l. fundum 17. de fundo dotali.

29 Difficilior Interpretibus nostris visa est alii
eiusdem textus suppositio. Supponit enim Consultus mu-
lierem dedisse marito, ut suum fundum, quem Titius pos-
sidebat. Igitur non tradidit vacuum possessionem fundi
vacua enim possessio tunc censetur, quando ab alio pos-
sessore occupata non est. Igitur non transtulit dominium
fundi. Quia sine vacuæ possessionis traditione, dominium
non transfertur. Igitur non fuit factus dotalis. Quia do-
tale prædium sic accipimus, cum dominium quæsitum
est marito, ut tunc demum alienatio prohibeatur, l. dotalis
13. §. dotalis 2. de fundo dotali. Hæc quæstio apud nostros
Interp. ingens est, an vacuæ possessionis traditio ad transla-
tionem dominij necessaria sit. Enixè negant Donell. &
Oswald. lib. 4. cap. 19. Affirmant tamen summa vi, & vali-
dissimis lacertis Hotmanus illust. quæst. 8. Ant. Contius
lib. 7. disput. cap. 8. noster Valentia lib. 1. illust. tract. 2.
cap. 4. n. 8. cum seqq. ubi multos laudat, & nuper Villa-
lobos in paradoxis civilib. paraphrasi 2. per totam. De ea
in præsentis suspendo iudicium. Tantum noto, ex dotis
dictione fundum dotalem constitui, quanvis dominium
resideat penes mulierem, & ad maritum tantum transeat
ex quadam legis cessione actio in rem, quæ ipsi mulieri
competebat. Quod evenit in illo textu: in quo supponi-
tur per dationem, id est dictionem dotis fundum consti-
tum fuisse dotalem, quia sola dictio sufficit, absq; traditio-
ne l. si rem æstimatam 14. cum seq. l. cum post 69. §. 1. de
iure dot. ut docent Contius, & Broncorst apud Valen-
tiam ubi prox. num. 20. & 21. Nequè obstat text. in d. §. do-
tale 2. non enim dicit absolute fundum dotalem non effice-
re nisi, qui proprius mariti sit; hoc enim contrarium est,
de rebus alienis in dotem datis egregiè probatur in l.
C. de usufructu pro dote, text. elegans, & electus in l. Proci-
lus 67. de iure dot. notat certo iudicio Cuj. lib. 14. obli-
cap. 9. Sed tantum dicit, non censeretur dotalem, non esse
fundum dotalem in conceptu legis Iulie, qui non fuit fa-

Ad Leg. quæ prohib. vsucap.

31

ctus proprius mariti, ibi: *ut tunc demum alienatio prohibea-*
tur. Quia lex Iulia prospexit patrimonio mulieris; igitur ad res alienas in dotem datas, quamvis fiant dotales, & possideantur titulo dotis, d. l. 1. non pertinet prohibitio legis Iulianæ. Ex quo non placet sententia, quam trepide retulit fundare Cujac. d. cap. 9. nempe fundi alieni in dotem dati, impediri vsucapionem lege Iulia. Quia ad res alienas ea lex non pertinet, ut expresse probatur ex d. §. dotale.

§. 30. Rursus, & difficile est, quod Tryphoninus, supponit, longo tempore adquisitum fuisse fundum ab vsucapiente quoniam Digestorum tempore, non alij fundi longo tempore acquirebantur, quam provinciales, quorum possesseurs dominium bonitarium habebant, non qui ratarium, princ. inst. ubi Theophyl. hoc fit. l. vnic. C. de vsucap. transform. At qui ad prædia provincialia lex Iulia non pertinuit, ut in initio dixi. Ergo, & hæc suppositio Tryphonini mei falsa est. Sed ut dixi contra nostrum D. Franciscum Sarmiento, & Ræuardum in prima parte mei tract. num. 50. cum Galuano de vsufr. cap. 11. postquam Iustinian. tempus biennij ex l. xij. tab. præstitutum vsucapioni rerum immobilium extendit ad decennium, & bicenium in d. l. vnic. Compositores phraseis inverterunt, & longi temporis acquisitionem reposuerunt pro vsucapione, quando de rebus immobilibus agunt. Denique & illa verba: *non tamen interpellat illam possessionem, quæ per longum tempus sit.* Scrupulum mouere possent; nisi frequenter in iure causa pro effectu sumeretur, & possessio pro vsucapione, ut

in l. ait prætor. 23. §. 1. ex

quib. caus. maio-

res, & alij.

E

AD

AD ORATIONEM SEVERI IMPERATORIS, De prohibita alienatione rerum minorum.

31

ON OBSERVATA TEM-
poris chronologia expedit in
presenti dicere de constitutione
Imperatoris Severi, qua inter-
dixit alienationem predij ru-
stici, aut subvrbani pupilli a-
dultive, citra decretum Prae-
toris, quæ extat in l. 1. magis
puto 5. cum alijs illius tituli

de reb. cor. qui sub tutela, vel cura sunt, quæ extenditur
per Imperat. Constantinum in l. lex quæ tutores 22. C.
de administr. tut. ad omnes res, quæ servando servari pos-
sunt. In primis observo hanc prohibitionem non fuisse
absolutam, seu omnimodam; sed sub certa forma; nempe
si non præcesserit iussus paternus, vel decretum magistra-
tus. Ex quo ita concluditur, non est prohibita res pupilli
absolute alienari. Ergo non est prohibita simpliciter
usucapitilla enim prohibitio usucapionem impedit, quæ
omnimoda est. Ita arguunt, aut concludunt Glossa verbo
pupilli in l. bonæ fidei emptor 48. de adquir. rer. dom. &
in l. siue autem 9. §. hæc actio verbo non possunt, de pu-
bliciana, Bart. in d. l. si fundum pro de fundo dotali, & in l.
ubi lex 24. hoc tit. quæ est doctrina magistralis, eamque
amplexantur Antonius Gabriel, lib. 5. commun. opinion.
tit. de præscript. conclus. 13. à princip. Bened. Pinell. lib. 1.
select. cap. 17. num. 11. & in alijs. Als in l. ult. C. de usu-
cap. pro empt. num. 3. & ex num. 98. quidquid contradi-
cat nimis generaliter Arius Pinell. in authentica nisi tri-
cennale

cennale ex num. 24. Cod. de bonis matern. existimans
 contra communem prohibita alienatione indistinctè nō
 censerī prohibitam vsucapionem, nisi & vsucapionis fiat
 mentio. Ex hac doctrina illud consequimur ex con-
 stitutione Severi non prohiberi vsucapionem rerum pu-
 pilli, aut minoris, quod sequentibus fundatur. Ex l. 1. C.
 si aduersus vsucap. vbi decernitur restitutionis auxilium
 minorib. contra eos, qui illorum rem tenent, decernen-
 dum esse; si vsucapione dominium adquisierint. Ecce sup-
 ponit vsucapione dominium adquisitum fuisse rei mino-
 ris. Si volueris restringere decisionem huius textus ad res
 mobiles, & ad ceteras, ad quarū alienationem olim pro-
 hibitio non extendebatur, nimium limitabis decisionem.
 Item ex l. 2. ff. de eo qui pro tutore, vel curat. negot. gessit,
 Lapid. Celsum 4. §. si quis non tutor 24. de doli exceptio-
 ne, in quibus specialis remedij loco conceditur pupillo,
 vt possit persequi rem, quā eius procurator, non verus tu-
 tor disfraxit, licet vsucapta sit; quæ verba indicant, & vsu-
 capionem in re pupillari potuisse procedere; & ad illam
 rescindendam specialiori beneficio indulgere, quod deno-
 tat persequendi verbum in d. §. 24. Item ex l. altius 15.
 ff. si seruit. vindicet, vbi si dominus prædij seruientis, qui
ne luminibus debebat *seruitutem* prædio pupilli, quod po-
 test esse subvrbicum; altiùs substulerit ædes, pupilio ha-
 bente tutorem; reuerà libertas vsucapitur propter negli-
 gentiam tutoris: sed ei restituitur per actionem, quæ illi
 conceditur, vt quod non iure factum est, tollatur. Sed si
 prædij vsucapio interdicta esset, & interdiceretur etiam
 vsucapio seruitutis, vt de fundo dotali dixi suprà ad l. Scri-
 boniam, num. vlt. Ergo &c. Quo in sensu retinendum est,
 quod tradit Paulus in l. si communem 10. quemadmodū
 seruit. amittit pupillū nō vt entē rustica seruitute, pro se, &
 socio retinere: non quia vsucapi non possit; quia liberta-
 tis à seruitute rustica nulla vsucapio est, vt dixi ad leg. Scri-
 bon. sed quia ei reternatur actio, vt iterum sibi constituat-
 ur. Item ex l. sequitur 4. §. si pupilli, hoc tit. l. qui fundum
 E 2 7. §.

7. §. si tutor. ff. prorenipitore. In qua extant quæstiones de re pupilli furtiva, quando desinat furtum esse, quando possit vsucapi. Ergo ex eo, quod pupilli est, non est invsucapibilis. Deniq; & expenditur text. in l. etiam ei 45. de minorib. vbi posthumo conceditur restitutio aduersus vsucapionem, si completa fuit, antequam nascatur. Si dicas esse filium maioris, & aduersus patrem inchoatam fuisse, ideo quæ rectè processisse, vt dixi in superiori lege Iulia; quanuis vera suppositio sit, est diuinatoria in illo textu; quia potuit pater minor esse viginti quinque annis: nihilq; deniq; de ætate patris supponit Consultus. Ex quibus proculdubio hanc sententiam veriore censeo, quam substinent, vterque Pinellus, & Alsini supra laudati. Galvan. c. 11. de vsufr. n. 16. Duaren. ad tit. C. de vsucap. pro emp. quanuis aliter censeant, aut distinguant Donell. d. cap. 23. Anton. Fab. & Cujac. ibi apud Osuald. Mell. d. 1. parte cap. 4. ex num. 4. Treutlerus d. thesi 3. litt. G. & H.

33 Nec obstant loci, qui Auctoribus nostris reputantur contrarii, non primus ex leg. bonæ fide 48. verlic. nec interest, de acquirendo rerum dominio ibi. *Nec interest, ea res, quam bona fide emi, longo tempore capi possit, nec ne: veluti si pupilli, aut vi possessa, &c.* Ergo res pupillaris, tam inusucapibilis est, quam ex lege Plautia, & Iulia vi possessa: Omissis varijs intellectibus censeo, hoc exemplum de re pupillari allatum à Paulo in suo casu verum fuisse, & aliquorum pupillorum res prohibitione legis, vel consuetudinis vsucapi non potuisse. Aliquorum, inquam, non omnium pupillorum, vt distinctio nostra versetur circa pupillos ipsos, non circa res pupillares. Censeo ergo res pupillorum, qui fuerunt in legitima tutela, vsucapi olim non potuisse: contra si essent sub tutela testamentaria, aut dativa: Ratio est, quia in tutorem legitimum incidit pupillus; sed dativus, & testamentarius eligitur. Illius fides, & diligentia approbata non est, horum fidem amor paternus, vel cura iudicialis confirmat, vt Iustinianus inquit in titulo inst. qui restamento

mento tutores dari possunt, & seqq. Ex quibus apparet ob hanc rationem non satisfacere dativos, aut testamentarios, & legitimos satisfacere debere. Cum ergo tantam curam gessissent leges pupillorum, qui sub legitima tutela degunt; non erit præceps existimare interdixisse etiam, nè eorum res vsucapi ipso iure possent: ne legitimi tutoris negligentia vllō modo ip̄s nocere posset; nec petitione restitutionis indigerent: quod non ita sanxerunt de cæteris tutelis, in quibus propter approbationem tutorum minorem incuriam, minorem negligentiam metuebant. Non fuisset ausus tam nouam distinctionem inducere, nisi clarum, & disertum testimonium Ciceronis haberem, in quod ferè omnes suprà citati inciderunt, sed nemo sic expendit. Extat, lib. 1. Epistol. ad Atticum epistola 4. ubi inter alia ad consultationē responsa, hoc Attico suo præbet: *De Tadiana re mecum Tadius loquutus est, & ita scripsisse; nihil esse iam quod laboraret, quoniam hereditas vsucapta esset. Id mirabamur te ignorare, de tutela legitima, in qua dicitur esse puella, nihil vsucapi posse.* Cur tutelæ legitimæ Cicerō meminisset; cur etiam se collegisset, per illa verba, *in qua dicitur esse puella*; si prohibita esset vsucapio rerum pupillarum, sub quocumque tutore fuissent? Deinde indistinctè ait, nihil vsucapi posse de tutela legitimæ: igitur de quacunque re sensit, siuè mobili, siuè immobili. Ergo hæc prohibitio antiquior, & generalior fuit, quam oratio Seueri. Cum ergo Paulus asserat rem pupilli, exempli causa, vsucapi non potuisse. de re pupilli, qui sub legitima tutela fuit, intelligi debet: quæ suppositio sufficiens est, ut verificetur exemplum eius.

34 Nec etiam obstat text. in leg. sicut 3. Cod. de præscrip. triginta, vel quadrag. annorum in cuius fine dicitur, præscriptionem illam non currere aduersus pupillos; licet currat aduersus minores. Ex qua lege sic arguunt. Si præscriptio tricennalis, quæ omnibus fouorabilior est propter longinquitatem temporis, non currit aduersus pupillos: multo minus currere

irere debet præscriptio decem, vel viginti annorum; vel usufructio breuioris temporis. Sed response ratio deo elegantè cum Galuano d. cap. 11. num. 16. aliam enim præscriptionis tricennalis; aliam veteris præscriptionis decem, vel viginti annorum, & usufructionis. Illa enim absq; vlllo facto præscribentis, solo silentio creditoris, vel actoris nititur, vt dixi prima parte huius tractatus ex num. 15. Iste autem indigent possessione, titulo, & bona fide ex parte eius, qui præscribere vult, vel usufructu re, vt ibidem etiam latius fundauì. Igitur illa præscriptio, quæ solo silentio nitebatur aduersus pupillum ipso iure non currit, & omne tempus pupillaris ætatis, de computatur; nec restitutione opus est, cū pupillus per præscriptionem læsus non sit. At verò usufructio procedit; ideo opus est restitutione d. l. vnic. Cod. si aduersus usufructu pion. Quæ animaduersio maximi est momenti; quippè nisi petatur restitutio intra quadriennium à quo tempore maior factus fuit, non poterit obtinere, cum reuera processerit, ex princip. text. in l. vlt. Cod. de temporibus in integr. restit. In præscriptione verò tricennali, subducenda sunt omnia illa tēpora, quæ cucurrerunt, dum pupillaris ætas durabat, l. 3. C. quib. non obijcitur longi tempor. præscript. Quod in minori ætate non procedit; aduersus quam præscriptio tricennalis currit: imò & omnes olim præscriptiones currebant, qualis erat biennij non numerarę pecuniæ, & similes, donec Iustinian. in l. vlt. Cod. in quib. caus. in integr. restit. non sit necess. cauit, vt excepta tricennali præscriptione, omnes ceteræ contra minores non currant, quæ solo silentio contentæ sunt. Quas leges ita accipiunt Classici, nisi cępta sit præscriptio contra maiorem, cui minor succedit. Quia minor ætas non subducitur, non de computatur de minori ætate, vt de pupillari, d. l. 3. Indè deducit dormire, siue interquiescere præscriptionem, dum pupillaris ætas durat; sed quæ cępta est, non dormire licet minor succedat. Qui termini licet non sint iuridici habent rationem, & fundamentum in vtrāque l. vltima, & 3. vt vidimus, & in hac re docent post Classicos satis

satis distinctè Franciscus Balbus de præscript. 6. parte prin-
cip. 1. parte ex num. 29. Caldas Pereira in l. si curatorem
habens. verbo sua facilitate, ex num. 36. Vulceius 1. Iurif-
prud. cap. 71. & alij congesti à Barbossa in collect. ad d. l.
ult. & ibi à Balthasare de Angelis in prato Codicis. De
quo latius agimus infra 2. parte nostri tractatus, contra
quos non curat præscriptio. Ex quo non probamus opi-
nionem Hieronymi Afsin in d. l. ult. qui censuit Iustinianū
subtulisse usucapionem in rebus minoris; quia alia eius
mens est, ut vidimus.

35. Neque obstat text. in l. 2. C. de usucapione pro-
emptore, in qua pater iussit, ut servi, quos reliquerat, re-
servarentur; vel filijs, vel alijs quibuscunq; heredibus suis
propter artis peritiam, quam habebant: heredes erant pu-
pilli; quorum tutores alienarunt servos illos. Queritur, an
usucapi possint? Et negat Imperator Alexander. Sed faci-
lis est responsio; quia inhibetur usucapio propter specia-
lem prohibitionem, quam testator cum causa fecit; nem-
pe quia servi erant utiles pupillis; quæ prohibitio, ut om-
nem prorsus alienationem excludit, ita & inhibet usuca-
pionem, ut securè tradunt in numeri, quos laudat, & se-
quitur Afsin in d. l. 2. ex num. 3. & ex num. 98. noster Va-
lent. lib. 3. illustr. tract. de legat. 2. c. 1. ex num. 21. Ex quo
nostri Auctores inferunt ad bona majoratus, seu vinculi,
quæ prorsus impræscriptibilia sunt, ut ipsi efferunt, prop-
ter omnimodam prohibitionem testatoris, vel fundato-
ris. Adeo, ut nec tricennaria, vel quadragennaria posses-
sio, quæ prodest in rebus vicio reali affectis, ut dixi ad leg.
Attin. num. ult. non profit in his: quia non tam vicio affe-
ctæ sunt, quam extra commercium positæ. Quare nulla
alia præscriptio, quam immemorialis potest allegari con-
tra bona majoratus; quia immemorialis omnem titulum
supponit, & facultatem regiam, ut ex l. 3. §. ductus aquæ
de aqua quotid. & æstiva probavi supra ad l. Scribon. ita
Mieres 4. parte de majoratib. quest. 21. & Molina lib. 4.
de primog. cap. 10. ubi extat elegans Additio. Illud etiā
in præsentia observandum est, iure vetere non impediri usu-
capio-

capiem ex tacita prohibitione alienandi, siue ex inde-
recta, quæ resultabat ex fideicommissio alicuius rei post
mortem honorati, siue in quem alium casum relicto, vt
apertè probatur ex l. Sticho 36. de usufructu legato, vt
sentit communis apud Assin d. num. 3. quam differentiam
non percepit Arias Pinellus in auth. nisi tricennale. n. 26.
Donec Iustin. in l. ult. §. si autem, C. communia de le-
gat. sanxit, vt etiam in hoc casu contra substitutum, aut
fideicommissarium nulla vsucapio, nullaquè prescriptio
procederet: quo & tricennariam, & quadragennariam
subtulit, Molina, licet ius vetus cum nouo confundens
d. cap. 10. vt inde appareat in d. l. 2. non esse seruos inusu-
capibiles ex eo, quod pupillorum essent; sed quia eorum
alienatio ex iusta causa à testatore expressè prohibita
fuit.

36 Nequè etiam obstat text. in l. ult. Cod.
cod. tit. de vsucap. pro emptore, vbi deciditur nullo spatio
temporis posse illum vsucapere, qui à pupillo sine tutoris
auctoritate aliquid comparauit. Facile enim responde-
tur, id non accidere propter qualitatem rei; aut vitium
reale proueniens ex aliqua iuris dispositione, sed prop-
tèr vitium personale emptoris. Cū enim iure statutum sit
pupillus nihil alienare possit absque tutoris auctoritate,
prin. inst. de auct. tutor. §. nunc admonēdi inst. quib. alien.
licet, vel non l. oblig. 9. de auct. tut. cum alijs: qui contra
interdictum iuris mercatur, non habet bonā fidem, l. qui à
quolibet 27. de contrah. empt. cap. qui contra iura 82. de
de regul. iuris in Sexto. Qui est communis, & verus in-
tellectus,

37 Per consequens, si quis emat à furioso,
pupillo vè sine tutoris auctoritate rem aliquam, sed bona
fide; existimamus furiosum sanæ mentis esse, cum esset in
conspectu inumbrate quietis, vt alias dicitur in l. quod
meo nomine 18. §. 1. de acquir. possels. vel pupillam iam
adoleuisse, qui res suas administrare posset sine curatore,
l. si curatorem habens 3. C. de in integr. restit. proculdubio
procedet vsucapio. Non quidem statim consequitur do-
minium

minium rei (quod recte admonuit Ant. Fab. lib. 7. coniect. cap. 13.) quia emptio non valuit. Et plus est in re, id est in rei veritate, quam in existimatione, & opinione emptoris: ut textus ait sit intelligendus; unde nuda traditio nullo precedente contractu non potuit efficaciter dominium transferre, l. nunquam nuda 31. de acquir. rerum dominio. Sed ex iusta ignorantia emptoris, æquitate suadente, oritur titulus generalis pro suo, l. hominem 31. l. ult. pro suo, l. Proculus 67. de iure dot. Ex quo usucapio etiam sequitur; quia mediante sit dominus emptor, si per constitutum tempus rem possederit. Hoc tamen si erret in facto; ceterum si erret in iure existimans pupillo, vel furioso licere res suas distrahere; non poterit usucapere; quia iuris error supinus est, & mala fides censetur, l. nunquam 21. hoc it. Donell. lib. 1. comment. cap. 20. §. 1. Cujac. lib. 7. qq. Papin. in l. iuris 7. de iuris, & facti ignor. Assin in rub. Cod. de usucap. pro emp. ex num. 312. Ita deciditur in l. 2. §. si a pupillo 15. ff. pro emptore. Unde etiam Ulpianus hanc consequentiam deducit in l. sed & si 7. §. Marcellus, alias, si a furioso, de publiciana in rem act. Procedit in hoc casu usucapio emptori. Igitur, & publicianam habebit. Est enim perpetua regula. Qui potest usucapere, potest Publicianam intendere, quam fundat post veteres Bened. Pinell. lib. 1. select. cap. 17. num. 28. & 29.

38 Videmus, quid contra hunc verum intellectum excogitari soleat. Primum si res pupilli, vel furiosi foret, inhiberi tam fuisse usucapionem. Sed hoc non est certum, ut superius dixi; quia ex eo quod pupilli res sit, non est prohibita usucapio. Deinde, si esset pupilli, statim translatum esse dominium in emptorem; neque necessaria esset usucapio, l. 4. §. lana. hoc it. Sed & hoc nego: quia furiosi nulla est venditio ex defectu consensus: pupilli etiam nulla est venditio, & ex eius parte deficit contractus, quamvis sit doli capax, propter iuris interdictionem, tex. expr. in l. Iulian. 13. §. si quis a pupillo 29. de act. empti, ibi: *pupillum sibi non obligat.* & ubi. *Ex uno latere constat contractus.* Ergo non subsistente causa traditio non valuit dominium transferre, ut dixi. Etiam opposunt.

nunt, si defuit titulus ad translationem domini, defuit etiam per consequens ad usucapionem. Cum necessarium requisitum sit, prine. inst. hoc tit. vt dico 2. parte, sect. 2. huius tractatus. Respondeo deficere verum titulum pro emptore; quia reuera emptio, & venditio non processit, sed ex optima fide, & iusto errore facti emptoris, qui putauit esse aduultum, vel sanum venditorem, exoritur titulus generalis pro suo, putatiuus, non sufficiens ad instantaneam domini acquisitionem; sed ad usucapionem sufficiens, ita suppleo, & expono observationem Cuiacii, lib. 24. c. 30. quanuis sine titulo perperam procedere existiment Anton. Fab. lib. 1. coniect. cap. 18. & Alsini in l. ult. Cod. de usucap. pro empt. num. 111. Et hoc denotant illa obscura verba consulti: *vt hic plus sit in re, quam in existimatione*. Id est, vt hic, in proposita specie, plus inspiciamus veritatem rei, quam existimationem; si hanc inspiceremus, dicendum esset statim constare contractum, & dominium transferri: sed quia veritatem spectamus, dicimus contractum non valere: & recurrimus ad æquitatem usucapionis. Quæ verba magnum negotium fecerunt Glossagrapis, Cuiacio, & Santolaria erudito, & acuto Professori Oscensi interpretat. 21. eiusq; præceptoris Alsini vbi proximè. Sed iudicio meo ita exponenda sunt. Opponunt tandem pupillum nec naturalem possessionem amittere posse, l. pupillus 11. de acquir. rerum dom. sine possessione usucapio non procedit, l. sine possessione 25. hoc tit. Ergo emptor usucapere non potuit. Respondeo pupillum non posse voluntate, aut facto suo amittere possessionem. Sed alius potest illi adquirere affectu, & actuali occupatione, l. possessionem 29. de adq. poss. Santolar. vbi proximè. Madera cap. 29. animaduers. & alij. Itaq; non operatur pupilli amissio, sed acquisitio emptoris.

39 Maiorem difficultatem continent, ne quid dissimulemus sequentia verba ex §. si a furioso, 16. eiusdē l. 2. *Si a furioso, quem putem sanæ mentis, timere; constitit usucapere utilitatis causa; quanuis nulla esset emptio, cui conuenit decisio* tex. in l. pignori 13. §. eum qui, hoc tit. de usucap. Hactē-

Haftenus omnia recte; nempe nullam esse emptionem propter utilitatem, seu æquitatem procedere usucapione non pro emptore, sed pro suo, dominiumque statim translatum non fuisse. Sed quæ sequuntur valde difficilia sunt. Et idcirco, nec de evictione nascitur actio, nec Publiciana competit, nec datur accessio possessionis. Prima verba facile exponuntur, non nascitur actio de evictione, quia ex contractu pupillus, furiosusve obligatus non fuit; quia illos non rehoit contractus, quia ex eorum parte claudicavit contractus, d. §. si quis a pupillo l. 9. ut omnes agnoscant, in quo non immerito. Sed quomodo non competit Publiciana, si constitit usucapere posse emptorem? Maxime cum in d. §. Marc. P. contrarium decidatur, & ita valde consequenter, ex quo constitit emptorem usucapere posse, & Publicianam per consequens habiturum. In explicanda hac antinomia proculdubio veritatem docuerant Accursius in tertia solutione verbo *Publiciana*. Angell. n. 23. in eod. §. & eos sequuti Pinellus d. cap. 17. num. 27. Olwald ad Donell. lib. 20. cap. 8. litt. Q. Pichardus noster in §. nanque si cul. 4. n. 8. & 9. inst. de action. videtur inclinare Alsim in rub. Cod. de usucap. pro emp. num. 312. Nempe aduersus extraneos emptorem posse experiri Publicianam, quia usucapere potest: sed non aduersum furiosum ipsum. Suadent hunc intellectum Pinellus, & ceteri ex eo, quia agit de evictione; circa quam tantum locus erat questioni in venditore; ergo eodem themate retento in Publiciana recipienda est questio Confusli, nempe an detur contra furiosum venditorem. Ego tamen maius mysterium claudi sub hac coniunctione vtriusque actionis existimo; ut sensus sit, quia nec de evictione tenetur, nec ei Publiciana competit, nec datur accessio possessionis. Hi enim tres effectus ex eodem principio derivantur, nempe quia ex parte furiosi venditio non tenet.

40 Quod, ut eundem obseruo, si non dominus mihi vendat rem; posteaque venditor succedat heres ex alio vero domino si postea alij vendiderit eundem fundum, me esse tuendum. Imo si amissero possessionem,

antequam peragam vsucapionem, competere mihi Publicianam: & quod magis est, competere etiam aduersus ipsum venditorem, qui per hereditariam successionem dominus effectus fuerat, l. si a Titio 72. de rei vindicat. l. vindicantem 17. de euiction. l. si a Titio 2. de except. rei vendite, & traditæ, l. apud Celsum 4. §. si a Titio 32. de doli excep. Ecce ubi non dominus vendidit, & tradidit; nec in me potuit transferre dominium, quod ipse non habebat. l. traditio 20. de acquir. rer. domin. transtulit tamen vsucapiendi causam, aut conditionem, l. clauibus 74. de contrahend. empt. post traditionem mihi factam venditor successit illi, qui dominium habebat, quo & ipse dominus factus fuit, quia omne dominium, quod auctor habebat, fuit nactus ex vniuersali successionem, l. cum heredes 23. de acquir. possess. Illud dominium ex post facto in me deriuari non potuit, quia eram successor singularis: & iam fera adquisitio domini fuit respectu mei. Sed venditio rei alienæ mero iure tenuit, vt venditor de euictione mihi teneretur, l. rem alienam 28. de contrah. empt. Si venditor non successisset domino rei, & verus dominus mihi euinceret, venditor de euictione mihi teneretur: ergo si id venditor factus dominus postea voluerit illam euincere, repellendus erit exceptione rei venditæ, & traditæ, siue in factum, d. l. 17. d. §. 32. Quia quem de euictione tenet actio, eundem vindicantem repellit exceptio. Ergo licet ipse dominus sit, & ego non sim dominus, sed vsucapiens, tamen maior æquitas fouet meam causam, quam domini; quia ab illo auctoritatem habeo, & ipse contra factum suum venire non potest. Ergo si ad eius potestatem rem deuenirit, & ego intendero Publiciana; ipseque opposuerit de iusto dominio ex l. ult. illo titulo, replicabo de dolo; quia dolo facit, qui contra proprium contractum vult rem retinere, dict. §. 32. Anton. Fab. in d. l. 72. late Benedictus Pinell. lib. 1. select. cap. 18. per totum, præceptor meus Don Nicolaus de Castro prælect. 3. Salmanticensi, numero 20. Ex quo noto argumentandi genus: quia emptio valuit, & obligauit venditorem, tenentur

de evictione; repellitur exceptione rei venditæ, & tradi-
tæ, & Publiciana actio potest in eum dari usucapienti,
qui est in via usucapionis, quanvis verum rei dominium
habeat. Ergo per contrarium in nostro casu, quia emp-
tio non constitit ex parte venditoris, de evictione non te-
netur; agens repelli non poterit exceptione rei venditæ,
neque adversus eum Publiciana dabitur usucapienti; quia
contra factum, & contractum suum potest venire, cum
illum non obligaverit, quod non recte perceperunt Fa-
ber lib. 1. coniect. cap. 18. Pichardus noster in d. §. nan-
que si cui num. 9. Marcus Lyclama lib. 1. membran. eclo-
ga 20. Hoc est, ut censeo, sacumen Consulti, & germa-
nus comparationis sensus, casuque necessarius in hac
hypothesi; ut facessant Genoa in lib. Legum Concilia-
tur, pag. mihi 27, qui divinationis vitio laborare hunc in-
tellectum dixit, & Iohannes Roberrus lib. 2. animadvers. c.
27. qui in furiosum dandam actionem Publicianam exi-
stimavit, quod & censuit Cujac. lib. 16. observationum,
cap. 29.

41

Sed videamus, cur in proposita specie

non detur accessio possessionis: ex eodem etiam princi-
pio ratio petenda est: quia ubi alienatio non tenet, ubi ti-
tulus non valet, non habet locum accessio: ubi valet ven-
ditio, aut quæcunque alia causa, habet locum. Tunc
enim potest emptor præscriptione, aut exceptione ven-
ditori competente uti, quando venditio valet; & hæc
est causa emptionis, l. dolia 26. §. vlt. de contrahen. empt.
Sed in nostra specie non tenuit alienatio; ergo frustra vel-
let emptor uti accessione possessionis ex persona furiosa;
qui auctor sibi non fuit. Si enim venditor usucapit, est
propter eius bonam fidem, titulo *pro suo*, quia existat
mat ad se rem pertinere, & opinione domini possidet.
Hic titulus personalissimus est, quia ex bono affectu
possessoris nascitur; nec plus durat, quam eius bona
fides, cum qua incipit, leg. ancillam 4. pro suo. Igitur
alij possessioni iungi non potest: quia contractus, cu-
ius virtute iungenda erat, invalidus est. Et hæc animadver-
sio

sio annexenda est his, quæ de accessione possessionis
tius notavi sup. lib. 13. opusculi ad l. de accessionibus 14. de
ceteris temporal. præscrip.

42. Quæ de usucapione rerum pupillarum sum
satis. Possentus in presenti diquirere de rebus ciuitatum
& Ecclesiarum sed commodius tractabitur sub 3. pane
noui principalis tractatus. Quia in hac selectione tan-
tum agimus de legibus, edictis, aut constitutionibus usuc-
pionem prohibentibus.

AD EDICTA de alienat. iudicij mutandi causa facta, & de litigiosis.

43

PER TOR VRBANVS, PRO-
consulque provincialis edicti
suis consuluerunt actoribus,
rei dolo malo, mutandi iudicij
causa, & ut potentiores ad
sarium supponerent actorem,
nauerint rem, de qua contione
siam metuentur. Non quidem
irrita alienatione, sed actione proposita intra annum, ve-
gerent ab alienante quanti actoris interfuit, rem dolo ma-
lo in potentiores alienatam non fuisse, l. 1. l. 4. §. ult. de
alienatione iud. mutandi causa facta, l. post venditionem
16. de aqua, & aquæ pluvie arcend. act. Itaque habet ele-
ctionem actor, vel conueniendi alienantem actione præ-
toris, vel nouum dominum, aut possessorem actione drec-
ta, l. vnic. Cod. cod. tit. Igitur si emptor fraudis particeps
sit, non poterit usucapere, ut existimo, quia contra inter-
dictum

Ad Leg. quæ prohib. usucap.

dictum prætoris mercatur, l. si ab eo emas 12. hoc tit. Ceterum si bona fide accipiat rem, quam verus possessor usucapiebat, non est dubium, quin usucapere possit, vel coniugendo possessionem cum auctore, vel ipse solus per se, ut supponitur in l. item si res 4. ff. eod. tit. Nec ideo incidit in vitium furtivitatis, quia verus possessor alienet, quia ut propriam alienat, non ut alienam: existimans suam esse, & ad se iure domini pertinere; quanvis metuat litem: ut autem incidat in vitium furtivitatis, debebat alienari ab sciēte alienam esse, l. 1. l. sciens 3. Cod. de usucap. pro empt. Deinde quia fraus commissa ab alienante est circa mutationem aduersarij: hæc autem fraus non facit rem inalienabilem, cum alienatio teneat. Ergo nec potest impedire usucapionem, ut dixi in principio superioris tractatus.

44. Aliud edictum superiori affine est de litigiosis. Litigiosa res dicitur, de cuius proprietate causa vertitur inter possessorem, & petentem, nouella 112. delitigiosis cap. 1. unde extrahitur authentica litigiosis. Qui rem litigiosam vendit, poenam incurrit, de qua in l. 2. ff. l. ult. Cod. tit. de litigiosis l. 1. de iure fisci. Et quamvis Cuiacius in paratitulis Digestorum, & Codicis ad illum titulum, & ad nouell. 112. & lib. 7. qq. Papiniani in l. alienationes 13. familie erciscund. putauerit, per hoc edictum non fuisse absolute prohibitam alienationem, & Antonius Faber in rational. ad l. si post acceptum 18. de rei vindicatione censuerit, iure Digestorum alienationem valuisse; sed nouioribus constitutionibus non valuisse. Ego tamen procliuor sum, ut existinem, per edictum prohibitam fuisse venditionem rei litigiosæ, poenas vero extensas fuisse à Iustiniano in d. l. ult. quæ transcribitur à Gratiano in cap. ult. xj. quæst. 1. Imò non obseruata temporum distinctione hæc sententia communis est. Post veteres tenent, quanvis aliqui minus proprie loquantur de reuocanda alienatione, Rodericus Suarez in l. post rem limit. 1. num. 4. Couarrub. in practicis, cap. 7. versis bis, ut cumq. Felicianus 2. tomo de censib. lib. 3. cap. 5. num. 12. Parlador. lib. 2. rer. quotid. cap. ult. 4. parte 9. §. num. 9. Valenzuela

zuela Velazquez. tomo, confil. 111. ex n. 7. vsq; ad
 Nogerol. allegat. 29. toto art. 3. D. Salgadus de protec
 regia. 4. parte cap. 8. num. 168. Carleual. de iudicijs
 tomo, lib. 1. tit. disput. 11. a num. 2. nouissime, prout so
 let, Doctor D. Alphonsus de Olea Primarius Vallis-Olea
 nus de cessione iur. & action. tit. 3. quest. 11. quasi pe
 totam. Probaturque ex d.l. ult. ibi: *irrita alienatione facta*
 cap. 1. de alienat. iud. mut. causa fact. cap. Ecclesia. &
 ibi Glossa verbo litigiosi, vt lite pendente nihil inueni
 l. 13. tit. 7. Parr. 3. ibi. *Quod al enagenamento non olli*
 45. Ex quo placet sententia Benedi
 nelli lib. 1. select. capit. 17. numet. 15. qui censet ex ab
 soluta prohibitione rei litigiosae prouenire, vt non pos
 sit vsucapi, quauis alter Pinell. dissentiat in auth. si si trice
 nale, num. 15. Sed hoc qualiter procedat, exponendum
 est: nempe si res litigiosa vendita sit, post acceptum iud
 cium: tunc ab emptore, vel ab eius successore ex quocun
 que titulo vsucapi non potest: quia effecta, infectaque
 vitio litigij. Aliud est ab ipso possessore; hic enim penden
 te lite potest perficere vsucapionem: quia ipse continua
 do suam possessionem, nihil fecit contra edictum de li
 giosis: edictum cauet, ne vetus possessor rem alienet; sed
 non alienat, sed potius retinet, & continuat vsucapionem
 ergo non committit in edictum. Hac de causa in l. labe
 nus 17. in fine, l. si post acceptum 18. de rei vindicat. lo
 ponitur posse vsucapi rem postquam super eius vindic
 tione iudicium acceptum fuit: quia litis contestatione
 interruptitur vsucapio, l. 2. §. ultimo pro empt. vt
 cam in postrema parte huius tractatus. Igitur hac
 pectio non pertinet ad vitium litigiosi. Donell. lib. 3. c. 1.
 & ibi Osuald. l. it. C. & F. Cuj. lib. 22. obseru. c. 19. & 20.
 27. cap. 28. Anton. Faber lib. 19. coniect. cap. 10. Pichard.
 in §. 1. inst. de actionibus, ex num. 11. Vt inde probatur
 non sint Anton. Fab. in rationali ad eum text. & Pinell. in
 cap. 17. qui existimantes ad edictum de litigiosis pertinere
 re, varios, diuinatoriosq; intellectus ei assignarunt, in quib
 bus refellendis non immoror.

Ad leg. quæ prohibet usucap.

47

46. Rursus non pertinet ad edictum de litigiosis
 text. in l. 1. C. de præscript. longi temporis decem, vel vi-
 ginti annorum, ubi res super qua mora, & omnia contro-
 versia fuit, potest adquiri longi temporis præscriptione;
 si a vetere possessore alienetur. Modo ipse ex propria per-
 sona compleat possessionem, nec velit vii accessione au-
 ctoris sui: quia auctoris possessio nihil prodest, post-
 quam inquietatus fuit; in eo ipse nunquam deinceps
 usu, aut longo tempore adquirere posset. Cui senten-
 tiæ extat alia similis Iulij Pauli libr. 5. sentent. tit. 2. §.
 5. Non inquam pertinet hic textus ad prohibitionem hu-
 ius edicti; quia ut sit res litigiosa, non sufficit, quod con-
 troversia mota, sit si postea omittatur, ut supponitur in
 d. l. 1. sed requiritur, quod durante controversia alienetur,
 ita post Classicos recte Pinell. ubi sup. n. 16. quod non vi-
 detur percepisse. Alter Pinell. in d. authentica. num. 21.
 Nec ad illud edictum pertinet; quanvis etiam affine sit,
 aliud ius, siue vetus constitutio, qua cauetur, ne socius, aut
 comportionalis pendente divisionis lite, & post iudicium
 super ea acceptum, partem suam vendere, aut alienare pos-
 sit, i. 1. Cod. communi divid. sub poene ex lege Licinnia,
 ne is qui vendidit, neve emptor unquam ad divisionem
 provocare possit ex sua parte, l. ult. de alienat. iudicij mu-
 randi causis. facta, quam ibi cum indicio exponit A. Fab.
 Lis divisionis non facit proprie rem litigiosam; neque enim
 alius est qui petit, alius possessor; sed uterque actor, & reus
 est, ut optimè contra Accursium exponit Cujacius lib. 7.
 qq. Papi. in l. alienationes 13. famil. ercisc. qua de causa
 lex Licinia, vel hoc vetus, ius, qualequale sit, imperfectum
 dicitur à Cujac. ex Vlpiano tit. 1. in princ. quia sub illa poe-
 na prohibuit alienationem, sed factam non irritavit. Igitur,
 si post litem de divisione acceptam, comportionalis par-
 tem suam alienaverit, & emptor bona fide acceperit, ni-
 hil est, quod impediat usucapionem. Hæc interdictio
 non continet alienationes necessarias, & quæ à retro ve-
 rustiorem causam trahunt: veluti si testator sub condi-
 tionem fundum legaverit, & post litem contestatam de di-
 visione, evenierit conditio, d. l. alienationes 13. Talis etiam
 alic-

alienatio reputatur, si alius vsucapiebat rem hereditariam & durante lite eam perfecit, nam tenet vsucapio, l. sed & si vsucapio, l. 4. eod. tit. quod propuenit ex illa ratione, quia non fuit interdicta omnis alienatio generaliter, sed voluntaria, & hæc non absolute, ut non valeat: sed dumtaxat poena constituta in alienantem. Quamobrem prohibita alienatione, non censetur vsucapio prohibita, illud tandem pro choronide noto, rem litigiosam non effici in iudicio singulari rei vindicationis, donec iudicium acceptum sit a reo; siue donec lis contestetur, quod idem est, d. auth. litigiosa, l. 2. 3. & 4. C. de litigios. text. elegans in clementina 2. ut lite pendent. nihil innouet. Sed in iudicio vniuers. petitionis hereditatis, statim a denuntiatione fit litigiosa, & prohibita alienari ex Imperatoris *Pij* rescripto, quod extat in l. Diuus Pius 5. de hered. pet. Antonius Faber non vult agnoscere differentiam hanc, quia commodam differentie rationem reddere non potuit. Sed expressè desumitur ex prædicto rescripto. Rationem que satis probabilem reddit Amaya, quem consulta, l. 3. obseruat. cap. 2. num. 31. Sed quauis nulla commoda posset reddi, pro ratione esset ipsa constitutio, ubi est decisio leg. potest de ratione, sed non de veritate disputari, ut in simili dixit Pinell. in auth. nisi tricennale, c. 4. Ergo quæ de prohibenda vsucapione rei litigiosæ dixi, in hoc casu dicenda sunt: quia licet ex decreto permittatur alienatio, non permittitur ad commoda, vel ad necessitates possessoris, ut de pupillo dicebam, sed ad necessitates ipsius hereditatis, ut dicitur in dict. l. 5. quare rectè citur absoluta illa prohibitio, & cum vitio litigiosi. quo hæc sufficiant.

AD NOVAS IVSTINIANI CONSTITUTIONES.

De bonis aduentitijs.

47 IMPERATOR CONSTANTINVS IN. L. I. de bonis maternis cauit, ne patri facultas esset vendendi, aut aliter alienandi bona aduentitia filiorum, in quibus

bus ipsi usufructus reservatus erat; alienationē aliter factā
 irritam, & inanē constituit; loquēsque cum emptore sanxit:
 nullam posse prescriptionem filij opponi, quandoque rem suam
 vindicantibus. Nec emptoris scientiam requirit, ut om-
 nem excludat prescriptionem; imo illum monet, ut ob-
 servet qualitatem rei venditæ, vel sibi donatæ: ex quo eni-
 dentem colligitur, prohibitionem prescriptionis non pro-
 venire ab scientia, vel ignorantia emptoris; sed à quali-
 tate rei ipsius. Cum verò Theodosius Junior tricennalem
 prescriptionem induxerit, qua prorsus omnis actio subla-
 ta fuit, l. 3. Cod. de præscript. triginta, vel quadragint. an-
 norum, Leo & Anthemius, qui post Theodosium vixere,
 sanxerunt in l. quęcunque 4. Cod. de bonis, quæ liberis.
 ut nulla adversus filios præscriptio curreret: nisi forte post
 quam potestate parentum eos contingeret liberari, tantum tempo-
 ris efflueret, ut ex continua, & inconcussa tenentis possessio-
 ne, eorum intentio excludatur. Quæ verba proculdubio res-
 picunt tricennalem prescriptionem: & quemadmodum
 Theodosius ab ea exemit annos pupillares, qui subduceren-
 tur ex ea d. l. 3. ita Leo & Anthemius subduxere annos po-
 testatis quia vivente patre, vel filius agere non potest: vel
 non nisi timide auderet agere. Quæ constitutio cum tan-
 tum loquuta fuisset in bonis maternis, & in reliquis, in
 quib. patri usufructus adquiritur: postea Iustin. in l. 1. §. ult.
 C. de annal. excep. generaliter procedere iussit etiam in
 bonis, in quibus usufructus patri non adquiritur, ibi: nu-
 lam temporalem exceptionem opponi, nisi ex quo actionem move-
 re potuerit, id est postquam manu paternæ fuerint liberati. Non
 dubito quin hæc præscriptio tricennalis sit: quia ordina-
 riæ prescriptionem substulerat Constantinus nec mēs, nec
 verba successorum eam reducere censenda sunt. Ideo ve-
 rò cæteri aliquam prescriptionem admiserunt, quia agno-
 verunt universalissimam tricennalē, quam Theodosius in-
 duxit. Idem postea de lucris nuptialibus Iustinian. sanxit
 novella de nupt. 22. cap. 24. Ex quo desumitur authentica
 nisi tricennale, C. de bonis maternis. Denique noster Al-
 phonus sapiens in l. 24. tit. 13. Part. 5. hoc amplius præter
 ius commune sanxit, ut bona patris essent subnixa iure hy-
 pothecę

potheca filiis pro rebus à parente alienatis. Ex quo cepit in dubium verti, an filius posset directo vindicare res suas à possessore; an prius experiri debeat, & excusationem facere in bonis patris. Iurè enim communi directo potuit vindicare, d. l. 1. C. de bonis maternis; notant Pinell. ibi. 3. a parte ex num. 74. Covarru. lib. 3. variar. cap. 8. n. 7. Quod de iurè regio dicendum non videtur: sed nihilominus Gregori in d. l. 24. Gloss. 9. eleganter docet, ius commune apud Nos incorrectum manere; quia hypotheca à lege patria inducta, & recursus contra bona paterna, eo tantum casu locum habet; quando filius præfert ad estimationem rei alienatæ agere; & non vult, aut non potest eam vindicare directo. Hæc sunt quæ de prescriptione prohibita horum bonorum ex fontibus ipsis hauriri possunt. Nec alia cerebrina disputare affecto, quod fufius, sed sine magna utilitate faciunt Balbus de præscrip. 6. parte princip. prima parte, ex num. 15. Pinell. in d. auth. nisi tricennale. Scipio Gentilis de bonis maternis, cap. 30. per totum. Ad dendi etiam sunt de explicatione d. auth. Ant. Fab. decad. 3. error. 8. & 9. & decad. 6. error. 8. de errorib. prægm. Pinchard. in §. rursus, n. 13. & seqq. inst. de act. Pater Thomas Sanchez de matrim. 1. parte disp. 53. sub n. 7. vitra alios Classicos, & communiter repetentes.

AD L. MAMILIAM.

DE PROHIBITA VSVCA-

pione finium.

EX XII. TAB. CVIVS MEMI-
nit Cicero, lib. 1. de legibus circa finē,
inhibuit vsucapionem quinque illo-
rum pedum; qui inter vtrumque fun-
dum excurrunt causa limitis. Ut per
hoc spatium aratrum duci, & com-
meare

meare possent agricolæ rusticationis causa, neq; vlllo vnquam tempore limes, aut terminus mutaretur, amoueretur vè vide verba Ciceronis agentis de controuersijs Stiorum, & Academicorum hæc sunt: *Ex hac non rerum, sed verborum discordia, controuersia nata est de finibus. In qua quia usucapionem xij. tabula inter quinque pedes esse noluerunt: de pasci veterem possessionem Academicæ ab hoc acuto homine (Zenonem intelligit) non sinemus. Nec Mamilia lege fingati, sed ex xij. ter arbitri fines regemus.* Ita hunc locum restituunt Anton. Aug. ad ll. 12. tab. num. 29. Cuiac. lib. 3. obseruat. cap. 21. & ex eo Gothofr. in frag. 12. tab. lib. 2. tit. 11. §. 8. & 9. Itaq; omni usucapione insuperhabita, fines intra veteres 5. pedes concludendi sunt, nec illi debent priuato dominio adquiri, aut vsucapi. Quod etiam ex veteribus Classicis comprobant Aggenus Urbicus relatus supra ad l. Scribon. Sículus, Flaccus de condition. agrorum. Iulius Frontinus controuersia 2. de rigore. Et ex nouiorib. Iurisperitis Aciat. in libello de quinque pedum præscript. Cuiac. in paratitl. ad tit. Cod. fin. regund. & lib. 10. obseruat. cap. 2. Antonius August. vbi proximè. Valduinus ad eadem ll. cap. 2. Iacobus Gothofred. tabula 8. pag. 133. Nicolaus Valla de reb. dub. tract. 8. Ludonicus Charondas lib. 3. verosimil. pag. 163. Petr. Greg. lib. 39. syntagm. c. 13. n. 13. Ant. Fab. de errorib. decad. 49. error. 5. noster Richard. in §. quædan 20. inst. de act. num. 40. & 41. Galuanus de usufruct. cap. 12. pag. 107.

Itaque in fundo, vel de fine, vel de loco controuersia est: nam omitto alias, quas ex Auctoribus rei rusticæ exponunt accurate Cuiac. d. cap. 2. & Iacob. Gothofredus vbi proximè. Si de loco, id est de agro l. locus 26. de V. S. ad iudicem itur; quia priuata quæstio, de usucapione, aut alienatione admitti potest; de finibus verò id est quinque pedibus, itur ad arbitrum agrimensore, qui fines regat, quinque pedes restituat, limites reponat; quia de mutatione domini, neq; de prescriptione partes non audiuntur, l. pen. Cod. famil. ercisc. ibi. *Quinque pedum prescriptione sumpta, id est insuperhabita, quæ locum non habet; finalis iurgij, vel locorum libera penagatur intentio.* Id

Id est tam de loco, quam de limitibus lis peragatur; modo talis limes non sit, qui quinque illos pedes attingat. Hinc exponendus D. Isidorus doctissimus, & sanctissimus, lib. 5. orig. cap. 25. ibi: *Finium regundorum actio dicta, eo quod per eam regantur fines utrinque, ne dissipentur: dummodo non angustiore quinque pedum loco ea controuersia sit, quia si de quinque pedibus controuersia est, non redditur iudicium finium regundorum; non itur ad iudicem, neque actio competit, sed mittitur agri mensuror.* Vbi ergo habebat cor Alciatus in predicto libello in principio, cum ob tam probam, & iuridicam sententiam contumelijs malae Latinitatis, & disciplinae sanctissimum Doctorem nostrum dissecuit.

50 Sed quia constitutiones Codicis Iustini decurtatae sunt, & interpolatae a compositoribus, liber integras transcribere ex Cod. Theod. lib. 2. tit. 26. finium reg. ubi ita inquit lex 3. **CONSTANTINVS A.** ad vniuersos Prouinciales. *Si finalis controuersia fuerit, tunc demum arbiter non negetur, cum intra quinque pedum locum, de quo agitur apud Praesidem, esse constiterit: cum de maiore spatio caussa quaedam non finalis, sed proprietatis, apud ipsam praesidem debeat terminari, &c.* Ecce constitutionem, a qua sancta sententiam sanctissimus Doctor mutuauit, quod non videtur Alciatus. Itaque angustior locus quinque pedum, cum sententiam, quae apud iudicem terminari debet. Sequitur lex 4. **IMPPP. VALENT. THEODOSIVS, ET ALI.** **CAD. AAA.** Neoterio **PF. P. P. O. K. N.** Quinque pedum praescriptione sumpta finalis iurgij, vel locorum limitum peragatur intentio, haecenus in C. Iustin. sequitur in Theod. Sola sit igitur huiusmodi legibus una praescriptio, quae prohi petitoris refrenare possit inuidiam: Id est, quae debeat remitti; quae eximat ab inuidia improbum alioquin petentem. Si veteribus finem cum signis limes inclusus congruenter data arte praestiterit. Verba obscura hunc sensum reddunt. Si limes inclusus cum signis veteribus praestiterit finem congruum arte erudita. Limes olim, & hodie aliquo caractere signabatur, ut cognoscatur esse lapide terminatum. Hoc erat signare limitem, suum signare campum: de quo

Ad Leg. quæ prohib. usucap.

53

Virg. i. georgic. Nec signare quidem, nec partiri limite cam-
 pum, Fas erat; in medium querebant. Notavit Cujac. ad tit.
 fin. reguod. Illa eigo admittebatur defensio, si petitor of-
 tenderet arte mensoria, quam vocat cruditam, limitem in-
 clusum esse cum signis veteribus, ut nunc est. Prosequitur.
 Nec verò prolixioris temporis in huiusmodi locum habebit ulla
 præscriptio, cum diuturno otio alienum ras quisq; afferat se dili-
 gentius coluisse. Id est, quanvis quis alleget propriam dili-
 gentiam, & otium, aut negligentiam vicini, & longissimi
 temporis usum, non proderit ei præscriptio. Quando omne
 huiusmodi iur gium solo præcipiente iure discingi. Discingi, id est
 dissolui. Quo artis huius peritis omne commissum sub fideli ar-
 bitratione iudicant. Sequitur lex vlt. IMPER. THEODO-
 SIVS, ARCADVS, ET HONORIVS AAA. Ruffo
 Præfeto P. Cunctis motionibus, & machinis amputatis finali-
 bus iur gij omnem modum, quem præscripsimus, & de eo tantum
 spatium, hoc est, pedum quinque, qui veteri iure sunt, sine observatione
 temporis arbitros iussimus iudicare. Hactenus hæc constitu-
 tio cum superioribus convenit, summouetq; præscriptio-
 nem cuiuscumq; temporis de quinque pedibus limitaneis.
 Prosequitur de loco, siue de reliquis partibus fundi, & ait:
 Quod si loca in controuersiam veniant, solemniter iudicare cog-
 noscas. Id est, iudicium solemne locum habet de proprie-
 tate loci, siue ciuilitèr, siue criminaliter intendatur. Hæc
 lex trasumpta est in Cod. Iustiniani in quo inueniuntur
 hæc verba: cunctis mollitionibus, & machinationibus amputa-
 tis, decernimus in finali questione non longi temporis, sed trigin-
 ta tantummodo annorum præscriptionem locum habere. Quæ
 verba à compositoribus addita sunt, quia in originali Co-
 dicis Theodosiani, quæ hodie habemus, non exstant. Ideo
 verò adiecta sunt, quia Theodosius Iunior tricennalem
 præscriptionem ad omnem prorsus actionem tollendam
 primus induxit, quam non agnouerunt Auctores dicte le-
 gis vlt. cum antiquior sit, quam tricennalis præscriptio, ut
 notauit i. part. huius tract. num. 26. de hac lege loquens.
 Sed cum tempore Iustiniani in usu fuisset, meritò compo-
 sitores suppleuerunt illam constitutionem, ut quamvis or-
 dinaria præscriptio in quinque pedibus limitaneis locum
 non

non habeat, habeat saltem locum longissima præscriptio
triginta annorum, post quos quietus maneat possessor, &
si dicatur locum illum ad quinque pedes limitancos perti-
nere, quæ est elegans limitatio, d. l. quinque pedum, quam
agnouerunt Armenopulus in promptuario, lib. 1. tit. 3. c.
de finib. ibi: *ubi constitutio finali questioni, nec triennij, nec*

decennij, sed 30. dumtaxat annorum præscriptionem ob stare: Acur.
Marcus Antonius de Amatis, & Hieronymus
de Monte, apud Pichard. ubi
proxime num. 41.

*Quibus hic labor Succisivus finitur,
utinam in vestram (uti
spero) utilitatem
cedat.*

Articuli & Rebus.
Ecclesie Aienand.

ye I non 13. decreta sum. Si b. 3.

Per Illustrissimum

Doctorem D. Felipe & Saeza,
Y Hierro. La 1659

Instituendum ad titulos titulij in
modice, auctant doctores, ita mesag
et collegas mas p. laj questio
nibus, et docente ut diuini librarij
n. terran. partr. cal. 2. 6. 5. C. due
terejare, enucleandis: ex oportet auct
in ca. qu. eod. p. neg. loquente, in quo
p. neg. exponere. 2. 6. 5. quanta error
hujusmodi quod. inculca. in ducat
eo. q. d. quod. inculca. inculca. inculca.
in tempus pendente. n. inculca.
2. 6. 5. inculca. inculca. n. ut Mar
tialij, et Clavij lib. 2. epag. 86.

a Furpe e. habere nugas.

Est autem labor inceptus.

Atit Lason in R. Institutione de

actionibus nā n̄ parū utilitatū in
his dīmnationibus ēē dicat, tamq̃
ita dictū uelint si meliore tempo
re et officij sp̄s n̄ assumat. Au
ditione aure, om̄es extundentes
ut doctissimū aliqui Corra. aduer
tit in leg. 2. ff. de statu Rom, q̃ qua
si. quali elucidationi dīmnatio ēē
pot. ita breuiter. I. Inouentia dī
mnamus. Cū ecclesiasticis spiritua
libus rebus, et earū collationibus in
tit. ut ecclesiastica beneficia. I. de
ordinat. I. ferantur actū sit merito
uestro ordine, et methodo leniat
agitur. I. ecclesiasticis temporalibus
et dīctibus p̄cip̄is potestibz. Et q̃.

Clerici introitus res p[ro]dictas alienant
et de valore alienationis dubitantes
licet meritis, ita d[omi]nantibus Abbate
inip[er]centi & lectura & Cartag. in ex-
p[er]tit. iun[ct] Can: hoc n[on] tit. & serba-
tione in p[ri]mo.

112
Inscriuit p[ri]ma
nra d[omi]ni Calatiz alienandis, h[ic]
et ideo eius p[ro]fectus expositione ag-
dienter singulas p[er] p[er]cutionem mae-
tate tractauimus, dico illis tractauimus
q[uod] una quicq[ue] d[omi]ni monstret subiectis
v[er]o ordine obseruatis ordinibus,
ita, ut in p[ri]mo d[omi]ni certamateria
Calatiz agere, d[omi]ni d[omi]ni rebus eun-
tis agere, donat, alio ut tit. &
tandem d[omi]ni p[ro]statute ex alienando
q[uod] n[on] hab[et] agentibus tracta tracta-
tio n[on] alius adu[er]sus p[ro]fectione de-
ciore.

113
Et v[er]o p[ri]mo p[ro]missionis p[ri]mo
m[un]d[um] n[on] n[on] ecclesie p[ro]p[ri]etate
in ex[er]citatu cultore ex[er]citatus
p[ro]p[ri]etate ad d[omi]ni r[ati]o[n]em, imo
ad incre mentu[m] Ch[ri]stianu[m] reli-
gionis iduere, certa loca ap[er]i-
uati u[er]o separata d[omi]ni u[er]o
signis 10 C. & h[ic] h[ic] et Mari-
t[im]e, ut d[omi]ni modis p[ro]fectus orationi

bus in tarent, Sacram[en]tu[m] p[ro]p[ri]etate
Quere d[omi]ni in t[er]ra p[ro]p[ri]etate, aut
sanctoru[m] martiru[m] reliquias de-
centi cultu certarent, uel tande[m]
Deuero d[omi]ni d[omi]ni sacri-
cin quicq[ue] n[on] quatuor p[ro]p[ri]etate
d[omi]ni p[ro]p[ri]etate n[on] n[on] n[on] n[on] n[on]
p[ro]p[ri]etate melius uent et citiger
audiant locu[m] d[omi]ni d[omi]ni ma-
t[er]ia u[er]o t[er]ra in d[omi]ni oratione
in d[omi]ni oratione & d[omi]ni oratione
t[er]ra t[er]ra & t[er]ra p[ro]p[ri]etate d[omi]ni
cabocis in d[omi]ni oratione m[un]d[um]
d[omi]ni d[omi]ni mea d[omi]ni oratio-
n[is] u[er]o u[er]o, et ex p[ro]p[ri]etate d[omi]ni
u[er]o C[on]cilio C[on]cilio u[er]o h[ic]
n[on] ecclesie t[er]ra ap[er]it
t[er]ra Ch[ri]stianu[m] s[an]ctu[m] locu[m]
d[omi]ni d[omi]ni oratione d[omi]ni
et d[omi]ni p[ro]p[ri]etate u[er]o d[omi]ni
d[omi]ni n[on] et pluribus cari-
tatis p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate. d[omi]ni
n[on] u[er]o u[er]o d[omi]ni d[omi]ni
u[er]o d[omi]ni u[er]o d[omi]ni, Ch[ri]stianu[m]
et d[omi]ni oratione u[er]o n[on] n[on]
unde d[omi]ni in ap[er]it d[omi]ni
n[on] Ch[ri]stianu[m] d[omi]ni d[omi]ni
u[er]o in u[er]o certo loco d[omi]ni
u[er]o d[omi]ni, et C[on]cilio t[er]ra

nicatione, et tunc eod. Cusebii
vbi sap. dicit, p. n. mos chrytia
or. oibz in locis sacris sedes
antiquas ad mysteria celebra-

da, et s. lib: legendos, et p. 5

Tertulianus in apologetico
39 ait in ecclesia s. uirum ad exor-
tatione, et uerborum q. d. d. Pauli
ad Corinthios 1. q. n. ex p. r. it. h.
u. b. i. s. u. m. e. n. t. i. b. u. s. u. t. i. s. i. n. e. c. c. l. e. s. i. a.
a. u. d. i. o. s. i. m. u. s. e. s. i. n. t. r. u. o. s. e. t.
e. x. p. e. r. e. d. o. c. o. n. d. u. c. i. u. n. t. e. a. n. d. e. e. t. i.
m. o. l. o. g. i. a. p. l. a. n. t. e. s. t. e. x. i. n. e. p. e. c. c. l. e. s. i. a.
t. i. 3. d. t. h. e. r. a. t. i. o. d. i. t. i. l. q. p. a.
n. a. l. t. i. m. a. e. t. f. i. n. i. e. t. s. u. m. m. a. t. r. i.
n. i. t. a. t. e. l. q. p. l. a. u. e. t. e. t. l. q. i. u. b. e. m. u. s.
e. t. s. a. c. r. e. s. a. n. t. i. s. e. c. c. l. e. s. i. a. e. s. t. f. i. r.
m. i. t. e. r. e. t. u. n. a. v. d. e. s. u. m. m. a. t. r. i. n. i.
t. a. t. e. l. q. i. e. t. i. l. t. i. t. l. o. p. a. r. t. i. l.

Cete
r. u. s. q. u. e. r. o. d. e. o. s. a. c. r. i. f. i. c. i. u. s. o. f. f. e. r.
r. e. s. e. m. p. a. p. d. e. n. o. u. s. e. t. u. e. t. e. r. i. s. u.
o. i. s. t. e. s. a. t. o. r. e. s. o. p. t. i. n. u. i. t. n. e. q. e. a.
a. l. t. e. r. i. o. f. f. e. r. r. i. u. n. q. u. a. p. o. t. u. e.
r. u. n. t. e. d. e. s. s. a. u. t. h. a. u. e. s. o. l. a. t. i. o.
n. i. d. e. s. t. i. n. a. t. e. t. e. p. l. a. e. t. q. d. i. n. e. t.
l. o. u. s. a. l. t. e. r. i. i. n. o. m. i. n. a. n. t. e. u. t. h. o. s.
t. e. n. d. i. t. d. i. u. s. c. l. a. u. s. l. i. b. e. t. r. i.
a. l. t. a. t. e. d. e. i. q. d. f. i. n. i. s. p. o. i. c. h. y. m. e. r.

Ep: ne nos ej d. martin' b. y. t.
p. l. a. c. t. s. a. c. r. i. f. i. c. i. a. d. o. t. i. t. a. m. u. s.
q. d. i. j. n. e. s. t. i. n. i. s. d. q. d. i. l. l. o. n. y.
D. e. u. s. e. n. o. t. e. r. d. e. u. s.

Et tandem
ueneranda martini reliquia
habe. Deu. nter d. e. n. i. t. h. o. u. s.
i. n. q. u. o. h. o. n. o. r. i. p. u. b. l. i. c. o. e. t. u. e. n. e.
r. a. t. i. o. n. i. f. i. d. e. l. i. u. s. o. b. e. r. u. a. n. t. t. a. c. i.
l. i. c. e. n. u. m. e. u. p. a. t. t. e. x. i. n. e. s. t. s. i. q. u. i. s.
q. d. o. i. t. d. e. q. u. a. m. a. n. t. i. s. f. u. i. t. i. n.
q. d. o. i. s. b. a. s. i. l. i. c. e. s. t. s. i. q. u. i. s. b. a. s. i. l. i. c. e.
d. i. q. d. d. u. b. i. n. a. e. t. d. i. u. e. r. a. t. i. o. d. i.
t. i. n. e. i. t. e. x. i. n. e. s. t. f. u. t. u. r. a. t. r. a. q. i.
o. p. t. i. m. a. G. a. u. d. e. n. t. i. u. s. i. n. t. r. a. c. t. u. d. e.
e. d. i. f. i. c. a. t. i. o. e. c. c. l. e. s. i. a. i. n. q. u. i. e. n. s. u. t.
u. n. e. r. a. n. d. a. s. s. a. n. c. t. o. r. u. m. m. a. r. t. i. n. i.
r. e. l. i. q. u. i. a. s. h. a. b. e. r. e. m. u. s. D. e. u. s. n. e. r.
t. r. i. b. u. i. t. d. e. i. n. d. e. u. t. h. a. e. n. e. h. o.

nore. e. a. r. u. s. f. u. n. d. a. n. t. B. a. s. i. l. i. c. a.
u. a. l. l. e. r. e. n. o. u. s. e. p. i. l. a. z. z. i. t. u. s. e. t.
q. d. s. e. r. i. p. s. i. o. n. u. s. e. t. d. e. h. i. s. t. o. r. i. a.
e. o. r. u. i. m. p. u. g. n. a. t. i. o. n. e. s. h. a. e. r. q. u. a.
e. n. i. p. a. r. t. i. t. u. s. d. i. u. i. s. i. o. n. e. e. u. e. r. t. e. n.
t. e. s. s. a. c. r. i. p. e. r. e. d. f. e. n. t. i. o. n. e. s. P. r. e. l.
d. e. c. l. a. t. u. s. s. a. n. c. t. o. r. u. m. l. i. b. 3. e. t. 4.
p. t. o. t. u. s. F. u. l. g. i. l. i. b. 3. e. t. t. e. m. p. l. i.
q. d. 3. l. e. x. a. r. d. e. a. r. t. o. m. o. r. a. n. n. a.
l. i. u. s. a. n. n. o. C. h. r. i. s. t. i. 37. t. q. d. r. e. l. i.

g. u. s.

quæ Abul. in Matey tom 3
90. Anastasius Geront. sacra
vimmunitatis lib 3 cap 1.

forma 9°

2° Sacrarum aedificatio, quare poxi-
ma meminerimus et antiquissimam
Christianorum civitatem usque ad
nostra tempora, ea frequentior
est, ut quatuordecim in parte
Salomonis habere: scilicet por-
tibus ante in gressu, receptaculum
post ingressum. Sacrarum por-
tibus est altare adicula annexa
et templum, quae salutaris voca-
bat, in qua sedebat Episcopus,
seu sacerdos, ex se preparabat
ad sacra faciendum. Ecce
hoc edificium ad orientem, tabernacu-
lum oportet, ut qui in gressu
venerint orientem, solis orientem capi-
erent et illud sapientis quod
oportet ad orientem suum adorare
ten in epistola ecclesiasticorum, quae
est et quae orientem versum ille
exornat Eusebii lib. 3 de vita
Constantini. Proben. et Euse-
bii ecclesiasticorum epistola 4 et 6 Soan-
tes lib. 2 in ystoria ecclesiasticorum
epistola 4 Anast. Germ. de auro

ny in munitatib. lib. 2 p. 7.
Galarminy lib. 5 & cultura
terry p. 3.

Quint ceremony

[illegible]

[illegible][illegible]

13

2° tempus
fuit in quo multiplicati christianis sapienter ecclesiam in bona po-
nere temporalia: nam cum summi sacerdotes uiderent pluri-
tatem potestatis et fieri in possessione uendenda ecclesie recubantes
ut ex fructibus earum et pignoris, quod futuris temporibus plus
posset ministrare. Fidelibus quoque huius gentibus, quod ex pro-
prio, seque pedia et agros, quos uendere solebant matris ecclesie
et delictis tradere, et ex earum redditibus uiuere, ut probatur in
in cap. uidentes 16. 12° cap. expedit 13 cap. Episcopus 19
cap. Episcopus 23. cap. res ecclesie 26 eadem causa, et h. An.
Et in hoc tempore fideles pedia, possessionesque suas certatim
ferre, ceperunt, et perualorum Constantinensi Imperatori tributa
dunt, maximaque in ecclesiis beneficia, commemorantur, ut in
dicto cap. futurum 15 cap. Constantinum 96 dist. 9. quod cum ita fieri
coet, et cotidie, in sacris ouentibus oblationibus ad altaria pro-
querent, ut dicitur ex Theodoreto lib. 1 cap. 18. et ex cap. de
Christianis 69 de decretis dist. 1 ecclesie tui patrimonie
actio, et incrementis mirabile, fuit teste D. Isidoro in episto-
la 34 ad clero. Tertuliano in Apologetico cap. 39. D. Onoro
tomo in explat. epistol. Di. Pauli ad Corinthios dictum cap.
16.

14

Succedit tandem 3° tempus
ecclesie, in quo cum pontifices ui-
derent, uitaque eorum in possessione
in facta bonorum ecclesie diuites
in quatuor species singulas singu-
ly adiecerunt: una scilicet paupe-
ribus, altera clericis, 3^a edifican-
dum templum, et recreandum

et tandem ultimum episcopum.
De cuius diuisione eos uiden-
dy i. Pny Greg. et bene-
ficiis cap. 5 ex n. 6. tuxin
cap. bonis 23. cap. 4 cap. res-
so duo decima cap. 2. cap. pro
ny 16 dist. 3, et inter alia teneas
diuisionem earum factam. Quia
in hoc tempore, minus sunt

Episcopi vivere, & perire, cu
fiditate, ois uitioze altrice
inuadenti, et presentibus clem
ay impolij stat uiuendi in coi
mus, & ppter pericula maxi
et tibi, et communiore, resul
tantia, arguto. Tux ex horu
re, & iust. et iure: ibi: Domina
distincta, dgg lata. Aegidius
Benedictus in commentarij ad di
ta 19. 19. cap 4 p totu: mu
nta, & multa part in conno
da, et discordia, ut pbatux
in 19. si n. 19. & si 19. ff
1 condit. inde uiti, et in 19.
in re. co, & ppter inuentione
ff. de seruitutibz urbanoz
p dioru, ut ex hy, & alijs mul
ty, qz recenset tenet Alba:
ad accionata Barboz. lit. 5
n. 96 = qz quide diuitio, si
coi in ter petry itamuz 19, pi
ging habuit anno 40. Tem
pore simplici romani pon
tificij, ut in cap. 1. de creditibz
28 12 q 2, cuius munus in
Gelatus Papa, qui post tri
ginti annos sedis rexit apo
tolice, ut in cap. bonij si

tato 2 cap 4 et Greg
rius in qz in cap. 1. qz
uimus 19 eadecalu, et qz
si 1a mihi sedet, ex iustitia
hanc diuisionem originem traui
se a tempore. Sy tuus tri pon
tificij in concilio Niceno
1o sub eo celebrato, in cuius can
none 4o ita sancit, & et du
cit ex hy, qz tradit. Leuen
ny in notia ad Basilij tam
conense, sub Honorij da, ut
Petr in tho. 2. Basilij, et Ba
ronij an: 324 qz apela
uit porcionem Canonice
Gregorius lib: 3 epistolaru
epist: 11. nec me. Latet, His
pania nostra p dicta diuitio
ne in recipi, & 19, qz in
ter tan ty pperat sione
dimy, & ubi pame
ex Scilio terra conensi
San: 8 solitano 4, et sol
tanog. 196 & quo in cap
finali 12 q 3 = 1 obstat
det, illud scilicet. Bragarenij
1 cap 28. in illij & 4 p. siue
archipresbiter, siue archidia
ny illij admiratray episcopo

n. 26; Si clerici etiam pauperes
 et de his et ecclesiis
 alienantur, et disponunt
 pot. sed ad hoc pauperes do-
 minus bonorum pertinere.
 Ceterum si res ecclesiarum
 non possunt, et clerici verbi
 gratia, iuris in talibus, n. 18
 omnes homines, et quod est
 a. significat intelligit
 secundum, et clerici sunt bona
 pauperum, et prius, et illa bona
 ecclesiarum, et clericorum uocantur.
 Et est avante maximus ad hoc
 et de his et de manet prius
 Ecclesia arguitur in lo. 26.
 1, et licet prius, et non idem
 res = ad legem auctoritate
 et auctoritate res ex alia. Si
 clerici auctoritate, lib.
 2 de ratione apostolica
 et 29, qui de minister eccle-
 siarum docet et suavitatis
 que ad modum omnes subline-
 tis ipsi, et legentibus
 superfluit, et qui res redire
 videntur ei qui factus non in
 acceptum; Si pauperibus
 si factus ecclesiarum in unum quare

13
 videmus? Eadem
 vel, quod in nos effertur, et
 si talis, utpote, quod
 est, huiusmodi, etiam, cum
 ad prope intentionem, huius
 bona, bene, et, ut, quod
 colligitur.

Iree dicitur uelle
 hie non uelle qd agere
 eam uelle ita intelligi
 qd ignoremus e uelle, ut
 appellatur, ut pte generali
 uina dprehendi, qd hie e
 uentia, et in hie uenit i
 campo, ut raly pbat
 tota iustitia, qd uenit
 uenit, qd i uenit sub ea dicitur
 xi, qd in uenit i patrimonio
 Et qd extra illud dicitur
 aut, et pbat in hie: ut
 appellatur, qd uenit
 et acceptus, qd uenit
 significat, et et i corpore
 lia, et incorporata, i
 et iura, et actiones, hie i
 iustitia, qd uenit
 uenit, et i pte iustitia
 tione dicitur qd uenit
 uenit = iustitia, et

Primum de forma lib. 5. § 1.
 fundi potest. Vnde uelut in
 paratim ff. de rei uindicat. n. 5. et
 deinde puenit, qd uindicat res
 aliquas debet assignare certa pe-
 tie a dicitur, n. u. g. enas cu hoc
 app. hendi nequeat, illa u. i. q. sa-
 tis p. bati in d. lo. si in res ibi app.
 petat q. n. n. g. rui, p. petis i.
 nat. Quare uerbo res restringi-
 tur ex eo qd uindicationi adiungi-
 tur cu alijs ut in uersa alijs in
 accipere. Primum ubi p.
 Pinelo lib. 10. de mentatione p.
 4. 17. petito.

21

Ex qd resultat in
 interpretatione ad h. in d. q. in uenit
 et in d. q. in pecunia, in qd uerbo
 res adiungitur uerbo moviles
 et n. r. i. p. l. i. d. ab eo l. i. n. i.
 t. i. ut ad actiones n. p. o. s. i.
 x. r. e. n. i. q. n. e. q. appellat. mo-
 uiles, nec in modis. p. h. e. n. d. u. n.
 tr. i. k. i. n. t. p. t. a. n. t. i. b. u. s. Pinelo. Pin-
 b. m. a. et ceteris rebus in ar-
 tibus facientibus. Et dicitur
 amantur, quoniam p. d. i. t. a. i. n.
 tio p. m. i. t. u. b. s. t. i. n. e. r. i. a. d. d. q. i. n. u. e. n.
 t. i. t. o. n. g. a. d. d. i. n. p. e. c. u. n. i. a.

n. i. s. u. b. s. t. e. n. t. a. b. i. l. i. t. e. q. u. a. d. r. u. d. e.
 ex lit. d. i. t. e. t. u. e. r. b. u. s. r. e. s. a. b. i. n. i.
 t. i. u. t. q. u. a. l. e. p. o. s. i. t. i. n. i. l. l. y. i. n.
 p. e. c. u. n. i. a. r. e. s. o. e. e. n. e. p. o. s. s. i. t. a. t. q. u. a.
 a. e. s. t. u. o. r. u. a. l. t. y. i. n. u. e. r. b. u. s. r. e. l. a. t. i. s.
 l. i. n. i. s. r. e. g. u. l. a. g. e. n. e. r. a. l. e. q. u. a. n.
 d. i. x. i. t. i. n. p. e. c. u. n. i. a. r. e. s. o. e. e. n. e. p. o. s. s. e.
 e. t. d. i. c. t. e. e. n. u. m. e. r. a. t. i. s. e. t. i. n. p. a. p. p.
 p. o. t. e. r. a. n. t. i. u. b. i. l. l. o. g. e. n. e. r. e. u. n. e. r. e. g. u. l. a.
 o. p. u. t. a. u. i. t. s. c. i. u. n. g. e. r. e. 1. o. m. o. u. i. l. i. a. i. n. i.
 m. o. u. i. l. i. a. i. n. d. e. e. t. n. o. m. i. n. a. d. e. r. i.
 t. o. r. u. i. b. i. s. h. o. c. a. m. p. l. i. a. t. i. o. d. i. c. t. i. o. n. i.
 u. e. r. b. u. i. n. i. o. s. u. b. r. e. i. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. n. i.
 d. e. u. i. t. o. r. u. n. o. m. i. n. a. d. i. n. e. r. i.

Pinelo lib. 10.

De Pinelo in quo n. i. d. i. f. f. u. l. t. y.
 u. t. r. e. s. p. o. n. d. e. a. m. u. s. i. u. r. e. e. q. u. a. l. i.
 i. n. e. s. n. e. e. x. a. l. i. e. n. y. i. n. c. i. u. i. t. i. n.
 a. l. i. q. u. o. c. e. r. t. o. e. t. d. i. c. t. o. l. o. c. o. q. u. p.
 t. i. u. s. e. p. e. t. e. n. t. a. d. t. o. t. y. p. a. t. r. i. m. o. n. i. u. s. e. t.
 h. e. r. i. d. i. t. a. t. e. u. t. p. b. a. t. u. x. i. n. d. y. i. p. i.
 d. e. i. o. m. i. s. s. y. s. o. e. t. r. a. c. t. a. t. y. e. s. t.
 i. u. d. i. t. i. y. l. o. q. u. i. t. y. e. 1. 8. e. 1. 2. y.
 e. p. u. t. o. r. y. q. u. e. g. a. u. e. r. a. t. e. t. i. t. y. e. t.
 p. r. i. m. e. r. o. V. a. s. i. m. i. l. i. g. r. a. f. f. u. r. y.
 l. y. 3. l. a. g. e. n. e. r. a. l. i. 3. 2. 6. u. x. o. r. i.
 f. f. d. u. a. s. u. u. l. i. l. e. g. a. t. o. c. u. i. u. s. d. o. c.
 t. y. r. a. t. i. o. e. q. d. e. s. i. s. c. r. i. p. t. u. r. e. i. n.
 i. n. y. t. u. m. t. a. e. t. p. i. n. g. e. n. o. m. i. n. a.

no min de iurorū pūy iustit
 tionū & literarū ob uationibz
 corporalia sint, et ita certo loco
 possint includi, tamz ob uatione
 et actione nā mittunt certū cu
 todiz, locū qz ut Paulus docet cor
 pus tantū in loco u. e. ponit, obli
 gatio u. factio, nūtpote in corpo
 rales & Aonia. Et nō ita explicat
 lib: nūz sequat ex regula acc
 soriz & regulis iuriz, et scripto
 fieri ob obligatione d. pūo
 & literarū obligationibz, qz
 ius utpote corporali loco in
 cludibiliz sit nōtominus quate
 nus accessoria obligatio nāz
 ipsius sequit loci inclusione
 nō accipit. Atqz ita expō. ne
 dy currendi motū Paulus in
 d. l. g. Gaius respondit omo
 legata cu oibz rebus, qzibi nō
 nomine dēuitorū nōtominus l.
 si libuit respondet, & cono
 mina dēuitorū in ista nōtomin
 acri qz in domo esse nōtelligit
 ut ea qz orit, ut ad pū nō
 otinuit uay causa reponunt.
 Tū in d. l. iusta legata & ff. de legatiz
 8. tūa diffinit in d. l. generalis & 23

uxore ff. de usufructu legato; ubi le
 gata usufructu oīz bonorū, seu reū
 qz in domo, usus fructus uenaliū
 nō op hēdēt: qz et si dicto illa oīz
 reū ad uenalia regulantur extenda
 re ea loz quotiz. & fin. ibi: substanti
 tiz oīz. ff. de usufructu legato
 tamz adiectio certi loci facit, ne
 in legato ueniant: qz ad uenali
 tione qz ad usū domū otinuit
 otinuita s. ut optime iura illa
 intra pūnantia ad cordiz re
 duxit. Cobar. lib. 2 uariarū cō
 s ex nō 3 = Cūqz dēuitorū no
 mina custodiunt in domo ad
 qz pū donec exactio fiat a de
 uitoribz merito oīz reū appe
 lat. qz in domo, nō otinent
 quarū & solutio ē castrensi, et
 Cuiaci in d. l. g. Gaius, et oīz qz
 reffert Pinelus in rubi. C. d.
 boniz matroniz d. l. p. nō 10. &
 Costa in d. cō si pater uerbo bo
 niz nō 6. Antonius Faber lib.
 & dēuitorū cō 6; & a Lomole
 d. leg. fin. & donationibz ubi
 oīz manū Cuiasius citatur et
 Costa d. uerbo boniz nō 8.
 & fortit

replebis. Solutione extinguitur.
p. d. i. r. 7. §. licet ff. de fundo
in fructu, ubi aperte dicitur ea
quod in loco ad legatum d. i. i. t. u.
si in legato fundi legatarius, quod
ibi esset venire: videtur instruere
calendarij, et unum si solus vendit
destinatus. Imo quod magis liquet
dicitur, et tunc nummos negotiatio
nis causa paratos, ut Seneca ibi
et refertur de iure iuris, quod
tineat in d. l. uxore. §. legaverat
et d. i. r. et primus, et in d. l. que
situr de 78. §. 1. de legatis 3. = certe
quid de magna difficultate
paucis superata: Antonius
faber ubi sup. d. c. 6. in glos
Acurtio notat ex d. §. Tiberio
fendit, et quod alicui d. i. r. in
legato ius bonorum, quod in dono
est. Quod est in d. l. genera
li, §. uxori et usufructu lega
to, et d. l. si ita legatus de lega
tis 3. Nec firmiores quere
verunt Cora in d. c. si pater
de verbo bonis §. 8, nec prius
fenderet id dicitur §. uxori et
similibus, mutato postea d. l. i.
et rarius tueri videtur ibi: et alii

tam quod non est tanta et quod iuris
futio, et ut veritate et namque
satis a nobis promittenda. §. 1.
quod pecunia, et unum a legato negotiatio
Continua usus causa in veluti si ex
d. i. r. colligit aliquis, et aliunde
unum, et in d. l. ad necessitate fami
liarum d. i. r. et si postea totum vendat
partem, tunc unum natus si aufert, et
sed si faciat ex destinato negotiatio
nis off. et d. i. r. in pecunia, et ibi huius
et ad bonorum iuris p. d. i. r. et namque
quaranda = alii d. i. r. causam exigit
negotiatio actionis, ut unum d. i. r. certo
loco custodiant, ut in d. l. si ita le
gatus §. 6. de leg. uxore. §. legaverat
not. ff. de legatis 3. tunc in legem
qui in quinta iuncta interpretatur
iuratio, et Grotius ff. de rebus
creditis. Lenient Cora. ubi sup.
d. n. 3. Anton. fab. dicitur
et alii = d. i. r. ita est namque in
iuratio, et si quis d. i. r. rei vendi
tate dominus in namque f. i. r. nisi ipso
integre soluto, ut in §. vendit et
titatio in d. i. r. d. i. r. d. i. r. et
empto et Julianus. Goffenius
actionibus empti = quod in missis
iuris d. i. r. in d. l. §. d. i. r. et licet

fo, ideo uirum uendit, cum p
 ty p3 tantu recuperat testat, si
 militer et pecunia domi reposita
 sub legato domus, cu vobis, quibus
 si n ip hendi ait, q in diuio ore
 bendu e, q pecunia, et iura, etia
 postea uendit, ab iustis ad fami
 liu, et iura uisus habet testat
 in v neppu auionis causa, n in illo
 casu. Itinui usq ad legatariu p
 tineret, et diuio e, ex iuribus sup
 legatij. Ne parum efficit q haec
 soluta uideretur, q in d fu
 sa uola et tribus interrogatij er
 ret, et ad duo tantu respondit et
 intelligat, et re omnia strariu
 entore, et sic et calendario deui
 toru, q in legato domus non
 nati tux, in ep nora, et puzio
 rubu, et in la, et p tor 12 q d
 iurij, etia n testat.

24

unde post
 quz et ecclis, et eam resu egi
 mus n in ogruu uidet. et feru nos
 tre rubi parte modare, et et phi
 uir alienationis in cori dictaru
 rone in nulla diure, et et causu
 in qg fundat, quare rias opor
 bet, in parz diuioitaz fuisse

q in ecclia reru suauitate
 nationis p huius inceptis
 et in nulli opinant, dicta p
 huius origines maxime a
 Pio 1 pontifice, m. circa
 annu Christi 165 mori extu
 in ep p dia s. 12 q 2, tam
 eius modi opinio merito reprobatur
 et itine fuit uerba, n dirigant
 h p prie ad talz reru ecclis
 p huius alienationis, sicut
 nequinalis iuribus, ubi de uerba
 tio honz bonoz a sanctissimis
 Patribus commendat, et tam
 ex ea n intridit alienatio sit
 in ep quz canq s. 10 q 1. ep
 Episcopus 23, ep p p p p p
 24 12 q 1. ep attendendz 13
 17 q 4 = unde recentior fuit
 illorum sa qui dixerunt, a t p
 Suci Romani pontificij, qui
 ad Teupmz ascendit d p p p
 anno Christi 156 p huius
 ng utq ex odiz tumpu sit in
 ep oes s. 17 q 4, ubi non s q
 ly capitoribus bonoz ecclis
 etia alienationis p p p p
 ponit, siquid notissimu p p p p
 q p p p p p p p p p p p p p

725

claratur, si de his sollemnitate ibi expressa
solebatur, nam per in. i. vultis concilio, &
pro interio, ut ad verbum eleganter dicitur
venit lib. 7. & sacris ecclesiis minus
tenet quod 9 = & huiusmodi solle-
nitate in predictis iuribus expressa in
procedit servari debet, & Leo,
qui floruit anno Christi 440.
alienationis prohibitionem statuit, si-
cut et alienatio in genere cum sensu
Capituli, ut dicitur ex quod de re
lib. 52. 1282, quod postea repeti-
tum fuit, et quod pluries in quod non videtur
in d. causa, et quod. cum similibus, unde
non servatur in quod nulli. & non
fuit, ratum iuxta primam & secundam
notam reperitur in quod positione
scilicet prohibere alienationem
bonorum ecclesiarum. Unde in
in Carthaginiensi 4 quod 532 et
Carthag. 5 quod 4 Hippaleris 1^a
quod 1, theol. 4 canone 32 et 68
Maguntini quod 22 Romani sexti
quod 7 sub Simacho, Eudunen-
sis sub Grego 10 relatione quod 1,
et 2 non tunc, et novissime vili-
Bianensis de quo in clem. 1 eodem
titulo, et dicitur,
et ex Nat. & cretus Pauli

2. in x. uaganti ambicioz hoc
tit. in l. coe, = nec imperato
rū d. creta d. f. ciunt, et q. 2. p. po
rū u. uetate ad p. uanda p. 26
huiusmodi nūq. modali ena
tionis: 3. fere eod. p. ore d.
q. d. exep. imperatores Leo
et Anthemiū mar. tantū ec
clis. Statino Solitanz epa
tia, hoc remediū p. hibitionis
alienationis fecerunt, ut in l. 3
iul. em. 14 C. d. sacrosanctis
ecclis. q. p. hibitio porree
ta postmodū fuit p. erctanz
tanz imperatorū ad ecclis.
q. sub Patriarca Statino Lo
tiano erant, ut in l. 3. p. uile
gia 17 C. eod. tit. notat Anas
tasiū Geroniū lib. 2. d. sacro
rū i. munitatib. q. 17 n. 7 =
et p. titutionē Justiniani, d. qua
in autentica huius p. rectis. C.
eius d. tit. Leonis, et Anthemi
porre p. hibitio ad ecclis. ecclis.
a. q. in qualibet ecclia Institu
ta, et postea regn. nostri Chato
lici anetia p. hibitionis aliena

tionis d. h. tuere, in l. 1. tit. 14
part. 1 et in l. 5. q. sequenti
huius tit. 2. lib. 1. recopilationis.
Ex q. q.
orbu. d. clud. mag. n. d. l. 3. ecclis. p. hibitio
p. alienationis bonorū ecclis. et
sacris d. titutionib. et imperato
rū legib. q. d. d. uita iur. 10
ignitate celebrat, uenit p. 10
iure, imitanz senceri, ut ex l. u
rib. l. 3. traditū saty p. bat, et
ex l. in q. q. q. q. 19 q. 3. q. 36
q. alienationis 3. 12 q. 1. q. 1. d. iij, q. f. lunt a. P. elato
vnde nomine Ecclis. iudica
tio p. p. et ad reg. alit. alienat. re
cupera. d. et ut fructus res
situant. d. q. n. liceat 20. 12 q. 2.
q. si q. 6. hoc tit. d. fendunt
Dominus Castillo d. u. fructu
q. 54. n. 8. Ator institutionis
moralis thomo. q. n. 8.
Menochius d. arbitrar. casu
172 a. n. 38, et d. recupera
da p. orat. remedio 13 n. 634
Senedus collecta nea 71. add
cretale n. 4. q. alij ibi rela

lib: 6 typographi 4 n° 15 ipius
in speculis testamentorum glori
n° 36. Godarrubig lib: 3 Boni
anz ep^o 1. n° 1 et scribitur
ca ad laudem Dei optimi max
imi, nec non, et gl
rossim^o virginij
Mang Dei
Sen

Adum Cp. 1. Cp. 3.
Cp. Episcopi 4. Cp. 5. m.
H. Cp. ut sup. 8. Cp. ad
audientia 9. Cp. et cetera
n. 10. hoc hinc fit.

[illegible]

In l. 3. n. Et bonis meternis
 n. 18. et alijs relatis à Mier
 et maioratu. 4 p. g. l. n. 73.
 unde, qz in rub. à n. 24. usq. ad
 fine sit actus et q. huius aliena
 tionis in co. et casibus, qz
 natiu et ribet, qz ampor
 let. et intelligendy iuribus in
 co. l. 1. et ceteris in Epigra
 et q. natiu: alienationis qz
 qz. et qz. huius et venditionis
 marum et, uis fructus dat.
 et alia huius mod. et illis nati
 lat. tractare in curiosis n. erit, cui
 ribet tractationis, ut melius in
 huius, nati et designantes.
 S. huius.

of vendit. rei.

Ecclesiástico.

A Venationis appellatur venditi-
onez qd vendi nemo dicit qui ducit
vel ut pbat - sicut pbat pbat
ut pbat et tractanda gione
et immobilia. Cetera peruen-
tione emphyteusis qd pbat
46. Liraqueles de retractu sine
honalit circa finem n° 30. Nemo
clausum dicitur. n° 230. et alij
qz est de pbat. in collectanea ar.

Epoc nulli nri tit. 210. unde
 si alienatio e' o'ij actus, p'p'us
 dominij trans fers in e'ntore
 ut supra in p'rio p'namus
 et p'batu' etia' ex lo. clauibus
 74. d' tractanda g'ione. lo. ex
 g'lo 11. in p'rio. ff' d' actionibus
 g'li. lo. quarta 9. s' etz' siquis
 ff' d' acquirentio reru' dominio
 et p' g'plius e' g'ione, et vendi
 tionis appellat. etia' quocun
 q' alienatio o'p' tendit. ut in lo.
 statu liberi 19. s' fini. ff' d'
 statu liberi, lo. sicut s. s' ven
 ditionis. ff' g'g'm' signu' s'
 sup' o'ia' collat' ex alijs relatijs
 a' P'xelo in lo. 2. 2 p' d' p' ex
 n' 10. C' d' recindenda vendit.
 I' machely d' retractu lib: 1.
 s' 1. glos. 2 n' 1. Richardus in
 rub: d' g'ione, et vendit. n' 5.
 merito alienatio, seu venditio
 rei eccl'ie c'ipit d' f'uitato
 in g'ntib' p' h'uitate in d. c'p'nt
 li. c'p' d' exceptis 52. 11 d' 2
 similibus d' iure regio lo. 1 tit 14
 parti. 2 lo. 24. tit. 32. parti. 3. lo. 7
 tit. 2. lib: 2 accopilationis d'ferunt
 et illust'ant, ultra ordinarios iudicij

Nonde aduersus in
 p[ro]latione d. c. p. cu[m] dilecti repon
 de d. c. p. remedia legi 2. c.
 de reuocanda uendit, et quoniam illo
 t[em]p[or]e introductus e[st] ut uendat. Deap
 t[em]p[or]e ultra dimi[n]d[um] iusticij agere
 ualeat, ut reus sibi restituat, et ius
 t[em]p[or]e p[ro]p[ri]e agat: atq[ue] ideo si alte
 ri p[ro]p[ri]e petat, l. reus restitutione
 tantu[m], l. p[ro]p[ri]e supplementu[m] tantu[m]
 subiciat, et uis agat. Et origi
 ne reus p[ro]bat in l. 56. ff. s.
 p[ro]p[ri]e s. c. et uis agat in l. 1. ff. de reuocanda
 d. c. p. dilecti, et in d. l. 2. de reuocanda

Secundo obstat diffi-
cultas in ep. fin. & locato ubi po-
tuit & p^{ri}us tanta caelestis malio-
ratio my. vendere & solvere
qua difficultate anti q. i. v. la-
ti & Barrovento lib. 3. selecta

[illegible]

192

p. stat. induit tunc in c. ceteris d.
 donationibus ubi substituit do-
 nationis rei modum, Cuiusmodi
 p. stat. fiat et s. g. n. t. n. i. n. t. u. e. n. i.
 at. Inducit etiam tunc d. i. u. e. r. e. g. i. o.
 in l. 5. tit. 14. par. 1. et d. f. e. n.
 d. u. e. n. t. i. n. t. i. O. r. a. t. o. r. u. m. v. i. l. i. o. 226.
 n. 5. Reducuntur tunc Cuiusmodi
 q. 13. n. 5. Cuiusmodi p. u. e. n. d. i. s.
 si u. r. a. t. o. r. u. m. u. r. b. o. d. o. n. a. t. i. o. n. i. s. 14. g. r. a.
 t. i. o. n. u. m. t. h. o. 3. d. e. c. e. p. t. a. t. i. o. n. u. m. p. r. o.
 t. i. o. n. u. m. c. p. 452. n. 2 = ceteris d. u. m. i.
 n. e. x. p. o. s. e. t. u. r. i. n. t. e. r. p. r. e. t. a. t. i. o. n. e. c. o. l. l. e. g. u. n.
 t. u. r. l. e. x. c. p. C. u. e. l. l. a. s. l. o. q. u. e. r. e. t.
 l. 17 q. 4. c. p. u. t. u. r. 8. & b. o. r. a. t. i. o. n. u. m.
 h. o. r. u. m. t. i. t. c. p. 454. 36. d. c. p. d. e. c.
 e. p. t. 13 q. 2. i. n. g. g. e. t. u. r. e. n. t. i. e. x. i.
 g. i. a. n. t. a. l. i. e. n. a. t. i. o. a. p. p. a. r. e. t. p. h. i. b. i. t.
 s. e. c. u. n. d. o. q. u. o. t. i. e. n. t. i. a. l. i. e. n.
 t. i. o. i. n. t. r. o. d. u. c. i. t. e. t. i. g. t. o. r. d. i. n. e. i. n. e. l.
 i. g. i. t. u. r. p. h. i. b. i. t. o. l. x. u. t. h. i. 8. g. u. i. n.
 t. a. n. t. u. r. f. f. d. t. a. n. t. a. c. t. i. o. n. u. m. l. x.
 i. n. p. r. i. o. r. i. 13. i. n. p. r. i. o. r. i. t. o. r. u. m.
 c. o. n. t. r. a. o. r. d. i. n. a. r. i. u. m. t. u. n. c. i. n.
 c. p. n. p. 8. 21 i. n. p. r. i. o. r. i. t. u. m. p. u. e. n. d. i.
 i. n. b. g. e. n. e. r. a. l. i. s. & p. h. i. b. i. t. i. o. n. u. m.
 m. i. n. i. s. t. e. r. i. u. m. d. p. h. e. n. d. i. t. c. o. n. t. r. a. r. i. o. n. u. m.
 d. p. u. e. n. d. i. s. c. p. q. u. e. n. t. i. s. & f. i. n. 22.
 q. 2. e. x. p. l. u. r. i. b. u. s. l. a. t. i. s. s. i. m. e. x.

p. stat. induit tunc in c. ceteris d.
 donationibus ubi substituit do-
 nationis rei modum, Cuiusmodi
 p. stat. fiat et s. g. n. t. n. i. n. t. u. e. n. i.
 at. Inducit etiam tunc d. i. u. e. r. e. g. i. o.
 in l. 5. tit. 14. par. 1. et d. f. e. n.
 d. u. e. n. t. i. n. t. i. O. r. a. t. o. r. u. m. v. i. l. i. o. 226.
 n. 5. Reducuntur tunc Cuiusmodi
 q. 13. n. 5. Cuiusmodi p. u. e. n. d. i. s.
 si u. r. a. t. o. r. u. m. u. r. b. o. d. o. n. a. t. i. o. n. i. s. 14. g. r. a.
 t. i. o. n. u. m. t. h. o. 3. d. e. c. e. p. t. a. t. i. o. n. u. m. p. r. o.
 t. i. o. n. u. m. c. p. 452. n. 2 = ceteris d. u. m. i.
 n. e. x. p. o. s. e. t. u. r. i. n. t. e. r. p. r. e. t. a. t. i. o. n. e. c. o. l. l. e. g. u. n.
 t. u. r. l. e. x. c. p. C. u. e. l. l. a. s. l. o. q. u. e. r. e. t.
 l. 17 q. 4. c. p. u. t. u. r. 8. & b. o. r. e. t. i. o. n. u. m.
 h. o. r. u. m. t. i. t. c. p. q. u. e. r. 36. d. c. p. d. e. c.
 e. p. t. 13 q. 2. i. n. q. u. e. r. e. t. u. r. e. x. i.
 g. i. a. n. u. m. a. l. i. e. n. a. t. i. o. a. p. p. a. r. e. t. p. h. i. l. i. b. i.
 s. e. c. u. n. d. o. q. u. o. t. i. e. n. t. u. m. a. l. i. e. n.
 a. t. i. o. i. n. t. r. o. d. u. c. i. t. e. t. i. a. t. o. r. i. u. m. i. n. e. l.
 i. g. i. t. u. r. p. h. i. l. i. b. i. s. l. e. x. u. t. h. i. 8. g. u. i. n.
 n. a. n. u. s. f. f. d. t. r. a. n. s. a. c. t. i. o. n. u. m. l. e. x.
 i. n. q. u. e. r. e. t. 13. i. n. p. r. i. o. f. f. e. r. e. t. u. r. u. m.
 c. o. n. s. e. x. t. r. a. o. r. d. i. n. a. r. i. u. m. t. u. n. c. i. n.
 c. p. n. p. q. 2. i. n. p. r. i. o. d. p. u. e. n. d. i. s.
 i. n. b. g. e. n. e. r. a. l. i. s. & p. h. i. b. i. t. i. o. n. u. m.
 m. i. n. i. s. t. e. r. i. u. m. d. p. h. e. n. d. i. t. c. o. n. s. e. n. s. u. m. u. m.
 d. p. u. e. n. d. i. s. c. p. q. u. e. n. t. i. s. & f. i. n. 22.
 q. 2. e. x. p. l. u. r. i. b. u. s. l. a. t. i. s. s. i. m. e. e. x.

nat. iura quelugim lo. si unquq uerbo
dia ex num. 5. C. de reuocandis dona
tionibus, q. ut co. dicit magis, et mi
nus in mutandis petis. 2x fin. ff. de
fundo in fructu, et q. magis e. huc
prohibito obtinet etia in rebus in
fructu, ut in ep. ad aurem ubi
co. d. ep. non r. tit. ep. n. l. n. q.
a. authentica de p. d. C. de sacro
sanctis ecclesiis.

Quare d. in tripla
Romana, et alia. Quare in lib.
1. de sacris ecclesiis minus tenet
ep. 9. dicendum ex istis, q. in d.
ep. tenet. Vnde episcopo fa
cultas d. tractandi res ecclesiis in
indignitate, et absolute, et sine
quibuslibet ibi exp. n. sult.
ut res sit exigua, et ecclesia in
utilis, aut longe p. rta, et sine
ca. ita p. fuerit in alienat. n. d.
si periculum sit in mora. expec
tandi iudicij fratru, n. d. epu
coporum p. uincialium, et p. p. r.
p. lat. autoritas in trueni ad
alienationem huiusmodi: n. d.
nouus in iure q. alienatio, q. q.
alia p. p. h. i. ex his causis
fuit n. d. p. sing. ulav. p. bat.

et d. statutu in ep. n. d. feudi
bona. Ecclesie poss. alienari, si reu
peratio eorum sit di. f. uis, ut in
saion de iur. 10. n. 3. lib. 3. de
decanus responso 26. n. 114.
magis in l. 1. §. mulier ff. de
ueni. in p. rta. mittendo.
ibi si illa n. fuerit ex his rebus
q. p. rta. monia magis onerare
imp. pendio, q. augere. q. d. b.
ducentur, q. h. l. de ex
nat. C. in l. 1. C. de bonis
maternis p. n. 6. q. p. rta. b.
na diei n. p. rta. q. p. rta.
in d. modi q. d. modi h. n. t. a.
p. rta. bona 33. ff. de uerb. oblig.
n. d. 2x uerz 14. §. si locu
p. rta. in fine ff. de moribus
ibi. multis casibus onerata
in tripla ep. tenet, q. d. sult.
rege. ad omni siliu p. rta. re
motu ex uariis authorita
tibz d. stat. hanc s. q. M. r. y
C. de mai. r. rta. p. rta. C. de iur. i.
l. 1. lib. 33. c. 1. sequenti bus.

Quibus
oibus resultat, nulla e. debe
re uenditione rei ecclesie p. rta.
q. n. tate. C. de p. rta. in uenditione

pecunia; ita ad innohilium des-
tinata empti alienari potest
soluta; et causa; ita resol-
uentibus quaranta in summa
bulari; Verbo alienatio rerum
Causa n. 24. Filio th. 3
Paul. 44. C. 4. d. 19. n. 24. 25.
re sua; et alij rebus a deo.
De re talibus et alij alienate
25. n. 4. = In rebus mi-
noribus et minoribus et minoribus cau-
sa destinata; neutri; quia in re
to alienari potest reuertunt
Mendicantibus scilicet 44. n. 32.
De re ubi sup. n. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829

[illegible]

Page

*de scriptis de multis Ling.
retractu Quentioale, & l. Qu. 1
dini fact. n° 20. Lib. lib. 3 uana
n^o ep. 10. n° 1. Incipit deceptatio
forensium & q^a 26. n° 8. eia
q^a, q^a n° 1. Gomez. collectan
28. decretales n° 7 = Unde si d^e*

mon. pho pshpa
emeret, n illu n co la

... et alius ...

2000

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

مجلسه اول

[Faint handwritten notes or bleed-through from the reverse side of the page.]

1948

...and the ...

March 30. At morning
celebrating day in

4.2

330 excluded

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript page. The text is dense and cursive, spanning the width of the page. It appears to be a single paragraph or a section of a larger work. The ink is dark, and the paper shows signs of age and wear.

[illegible][illegible]

Monasterio. In sub. et al. et al. et al.
Tunc et tunc principaliter et al.
In sub. et al. et al. et al. et al.
de in sub. et al. et al. et al. et al.
et al. et al. et al. et al. et al.
et al. et al. et al. et al. et al.
et al. et al. et al. et al. et al.

[illegible][illegible]

N.S.

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[The handwriting in this block is extremely faint and illegible.]

n'g.

Stanza

[illegible]

[illegible][illegible]

Ich, *us in aut hantio*

RACE IV

Continued from page 182

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

facile dignosci valeat. quod pars ex fide magis, aut
 religione conveniat, ut conciliant Caro de locis lib. 1. c.
 1. ad 3. = non nulli ex p. h. mant. per passionem, et resur-
 rectionem suam, instituisse Baptismum, quod movetur i. authorita-
 te, auctoritate Bonif. 18 in Joannem. Repertum lib. 1. in
 Joannem ad 1. c. 3 Theophrastus ad dictum c. 3 in hanc m.
 inclinantis. Et negant Baptismum, quo Apostoli bapti-
 zabant ante passionem, fuisse sacramentum, non ligis
 aut habuisse equitatem gratiae, quia, Baptismum accepit
 qui erat a passione, Xpi. antea a spiritibus, h. dabatur
 non. Et erat Jesus glorificatus, ut habet c. 5.

Joannis.

2. probatum ex Divi Lucæ Epistola 4. ad Corin-
thios cap. 3. non scripto. in ep. pprie 13. in principio. hac
notitia distincta. ubi agitur restituta, baptisimus, quoad effica-
cia. et virtute regenerandi fuisse post mortem, et resurrectionem
Xpi instituta, id que Paulus ipse probat, ex cop. 2. ubi, quod bap-
tismus figura est mortis, et resurrectionis eiusdem, ut dicitur Paulus
ad Roma. cap. 6. Deinde, Xpi Dominus fuisse baptisum, et
que potestatis baptisandi non ante resurrectionem tradidit Apo-
stolis, et cum eis ceteris presb. et aliis. ex 28. ubi: baptisantes eos
in nomine patris &c. ut per consequens, non antea videtur completum
virtute fuisse sacramentum, cum ad institutionem eius forma, et ma-
teria designari oporteat. qua propter Leo P. in eo tenet et hec
verba subiungit: id quo utique, nempe baptismo, eos etiam ante
passionem perhibet instituisse. non pprie voluit intelligi rege-
ne rationis gratia ex sua resurrectione capere, quod adeo clare ex
primis predictis sententiis, ut nullis aliis potuerit clarioribus
verbis.

4.

Propterea eadem nobis ostendit in eadem Epistola dicens
 ubi cap. 6. relato in ep. superius autem 14. h. nra distincta. 4. ubi linea
 sic ait: Xpi Dominus fuisse regenerationis potestatem sanctorum,
quando ex eius latere profluxerunt sanguis, et aqua, et
aqua baptismatis; cum quo mine communis Innocentius dicitur
in ep. in quadam et celebrat. missa, ubi postquam glorificatus
Xpi latere postquam mortis vera aqua, et verus sanguis flux-
erunt: sic concludit. quod duobus, duo maxime sacram. redemp-
tionis, et regenerationis educunt.

5.

Alij autem Doctores in hac
Conceptis non solum, et absolute tenent, Baptisum fuisse post

passione

Sed, his omnibus, uenit, et communior sententia, quæ habet, sacramenti baptismi ante Christi mortem, et resurrectionis, in modo fuisse institutum quoad materiam, et formam; uerum etiam, illud apostolos minime habere, quæ tenent eorum magister sententiarum in 4. distincte 3. D. Thomas. 3^a. 2^a. articulo 1. dicitur, Munro, et Sebastianus. S. Ceteri in reg. 2. H. 10. Secunda. lib. 1. et bastius. op. 5. Valentinus et Homo disputat. 4. q. 1. c. 1. et 4. Sacramenta. c. 1. disputat. 17. c. 1. Bastius et Homo disputat. 14. c. 1. Franciscus lib. 2. et bastius. c. 1. Franciscus, Tönnies, alij, cum nulli ex istis de offendi. et: I si il dicunt, ab alijs autem nonne esse sententiam? alij exoner. N. Gantz dicitur, etiam, ut hunc, quæ secundum sententiam sententia multo, ac plura sunt.

Qua ut reor, eodem gēnē 1. ex eadem pagina
Joannis 10. ubi docetur Xp̄m Dominum baptizasse illi: por-
tege. uenit Jesus, et baptizauit eum in Iordanā, et illū dis-
cepulum eu, et baptizabat; et inter caus: Nabi, qui erat secu-
titans Iordanem, cui tu testimonium q̄ testis. ecce tūc baptizat, et
omnes ueniunt ad eum. Iunior q̄ 4 cap de Joannis in p̄u-
uilegimus Xp̄m discipulos baptizasse illis uicib: quia audierunt
Pharisaei, quos Jesus plures discipulos fecit, et baptizabat, q̄

Joannes, cumque Iesus baptizaret, et discipuli eius, quod duo
 eorum pagina testimonia, et si verbis approposita videantur, actamen ipsa
 inter se conveniunt: nam Christus Dominus in d. ep. 3. idem dicit baptiza-
 re, et quia ipse pro quandoque baptizabat, et quia eius nomine et
 patris Baptismi differantia, et ea quae facere videtur, quae eius
 proprium nomine faciunt. regula quae facit pro alio et Regula
 juris in d. ac in d. ep. 4. discipuli eius, et si ipse dicitur baptiza-
 re, cum frequentius, et ut in claudius Christus Dominus non
 immeret, baptizabat: ita interpretantur Maldonatus in d. ep. 3.
 Joan. n. 12. Tollerus in d. ep. 4. annotat. l. Vasquez disputat. 140.
 ep. 5. n. 31. = Unde constat Christi discipulos baptizari Christi
 baptismo, et Baptismo Joannis, et minus recte in nulli con-
 ferant: alioquin si Christus Dominus Joannes diceret illos baptiza-
 re: et inde videtur, nam si discipuli Christi baptizarent baptismo Joan-
 nis, non eis, quod Christus postea instituisse, nec utique in hunc causam
 Joannis discipuli indignarentur in d. ep. 3. l. 26. cum ergo Christus Domi-
 nus, eiusque Apostoli, et discipuli antemortem eiusque sacramenta
 baptismi contulissent, consequens est dicere, tunc iam institutum
 fuisse, cum sacramentum unus supponat eius institutionem.

8. preterea videatur ep. 19. actorum, ubi scriptum est, rebaptizatos fuisse
 eos, quos Joannes baptizaverat: at nunquam legimus rebaptizatos
 esse, quos discipuli Christi ante passionem eius baptizaverat
 quia baptismi sacramentum non iterum iterum accipere, ut baptiza-
 ti a Iuda: quia Christi baptismo tangebantur, non essent iterum bap-
 tizandi, ut recte docet D. Augustinus tractatu 5. in Joannem
 et refertur in d. ep. dedit 46. l. 9. ep. alius 39. hanc nostram dis-
 tinctam. 4. Cum ergo Iudas ante mortem, et passionem Christi saqueo-
 re suspendit Matthaei ep. 27. ep. 39. et penitentia distinct. 3.

consequenter

Consequens ante mortem Christi institutum, et administratum fuisse
Apparet hoc rite nostrum baptismi sacramentum.

3. Probatur eadem

sententia, nam et d. Petrus exprobat quod Apostoli ante Christi pas-
sionem baptizatos fuisse vero baptismi sacram^{to}. ut docet Aug. l.
108. quod refertur in ep. quando 147. h. nra distinct.
4. et lib. 3 de anima. ep. 3. nra in ep. eos 148. eadem distinct.
sic explicans illud Joannis. ep. 13. ubi: qui lotus est, non indiget
rursus, ut pedes lauet: Theophylactus lib. 2. Historiae Ecclesiasticae ep.
2. ubi refert Christum Dominum suis manibus baptizare Petrum, et
filios Zebedei: Nacianenus orat. 39. in sancta Trinitate
affirmans Christum baptizatos suos postea baptizare, qui sancti
et. ex actione moventur, nam Credibile non est Christum Domi-
num in ultima ipsa sacram. Eucharistiae dedisse Apostolis non
baptizatis: nec vero simile ordinare illos sacramento sicut
dedisse suum corpus consecrandum, seu conficiendum in eucharistia, quod nra
ep. debet Sum. ep. 22. Trid. sess. 23. ep. 1. nra in eadem baptizati, ut
nra Baptismus iam sit ad reliqua sacram^{ta} nra sicut utraque
intendimus, et convenienter fuerat instituendum, priusquam Eucha-
ristia quod de modo circumstantiis, quoniam in eadem veteri erat figura bapt.
ante reliquas ceremonias, et aliorum Sacramentorum, qui sunt figura
Eucharistiae antea instituta, atque ideo primo baptismus, et
postea conferendus, quo ordo, et receptio Eucharistiae, ut docet
Suarez d. c. 1. et adde possumus.

4. Probatur, auctoritate etiam

Sanctorum Patrum. Aug. tract. 5. in Joannem sup. relato n. 8. ite
tract. 13. et 15: Cyrilli lib. 2. in Joannem ep. 57. Hugo t. 1. Vitae lib.
2. de Sacram^{to}. part. 6. ep. 4. Nacianenus, et aliorum, quorum memi-
nere Belarm. Suarezq. et Vasquez sup. qui solent ab aliis inter-

monstrat in institutione a seculo usque, et ex hoc Baptismus
habere efficaciam iustificandi.

11to.

Quoniam dicitur in 1° 2°. Leonis in praefatione
Epistola minime est fuisse, Baptismus, nisi ante mortem, et passionem Christi
fuisse institutus, tunc non instituitur ibi expresso Pontifex; et tunc
etiam non dicitur, quod Baptismus celebrandus esset, ut erat ex exactione
universae plebs, illiusque spiritus, quod stat. In hoc scilicet, et
notat Irenaeus pag. 389, cum narrat, cum habet ex inopie
tempora in hac nostra distincta, tunc etiam. Cuiusmodi
nec in die Epistolarum Baptismus regitur. Cuiusmodi, et
ad gratiam, et per te. Quod sunt tempora a Pontifice
ad gratiam communem, ut ad illi satis dicimus, et ad illi
Baptismus non ante mortem, et resurrectionem Christi esset institutus
quod creatura inferendi gratiam; et quod non deest, et tunc
certum sibi, aut saltem probabile adveniens. Sane ratio non, quod
hoc, in fundamentis, quo nunc Pontifex et alii christiani
fuerunt, ut eius certitudinem se respiciat; item ea, quod
suis definitionibus, seu definitionibus amittit, et interrogatum
fuerit, possunt probabiliter esse, et quod non falsa, quod
non est, aliter certum. Salus est signum, et certum. 10. 11. 12.
Dicimus satis de intelligentia aliquorum iuris infra in articulo
de forma.

11to 14.

Neque tantum intentum. Leonis testimonium, et rationes,
et utinam ad ostendendum, Baptismus vere efficaciter ex passionem Christi
ad hoc Pauli ad Rom. cap. 6. ibi: in morte ipsius baptizati
sumus: respondem non explicare quod Baptismus ante Christi passio-
nem sit institutus, et quod tunc habeat efficaciam, et virtutem
iustificandi ab ipsa passio, quod omnia. Non enim actio nec, tanquam
typus erat, ut, et efficaciter duxit eum in, et in Christo.

Q. 9.

[illegible]

Tractatus 29.

Epistola Sacerdoti Baptismi ad exhortationem

2nd. I argued in my paper the
distinctions of

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Sirena

1. The first part of the paper is a list of the names of the persons who have been elected to the office of the President of the United States, and the names of the persons who have been elected to the office of the Vice President of the United States.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written in a dark ink on aged paper.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written in a dark ink on aged paper.

4. *Chlorophyllum* *sp.*

Handwritten signature: *Handwritten signature*

[illegible]

[The text in this block is extremely faint and largely illegible due to fading and bleed-through from the reverse side. It appears to be a continuation of the Latin text found in the previous block, discussing ecclesiastical matters.]

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[illegible]

The first of these is the fact that the
 system of taxation is not uniform
 and is not based on the principle of
 equality. The second is the fact that
 the system of taxation is not based on
 the principle of justice. The third is
 the fact that the system of taxation
 is not based on the principle of
 equity. The fourth is the fact that
 the system of taxation is not based
 on the principle of fairness. The fifth
 is the fact that the system of taxation
 is not based on the principle of
 reason. The sixth is the fact that
 the system of taxation is not based
 on the principle of common sense. The
 seventh is the fact that the system of
 taxation is not based on the principle
 of good sense. The eighth is the fact
 that the system of taxation is not
 based on the principle of common
 sense. The ninth is the fact that the
 system of taxation is not based on the
 principle of common sense. The tenth
 is the fact that the system of taxation
 is not based on the principle of common
 sense.

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Along the shores of white cliffs

1. The first part of the paper is a list of names of the persons who have been elected to the office of the President of the United States, and the names of the persons who have been elected to the office of the Vice President of the United States.

[The handwriting in this block is extremely faint and illegible.]

quod sicut videtur per alia argumenta sufficiens est ad hoc
ut credat totum de homine eius quidem animi sit, ut homo
tendit pervenire. Idem videtur etiam per aquam sanctam
et sanguinem et poenitentiam dicitur. I. Item trinitas, l. ablutio.
Quibus debet partem sufficere, ex quo, ut homo dicatur absolutus, et
consequenter, vere, et valide baptizatus.

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[illegible]

25.

№ 26.

[illegible]

Ede qua res stat.

Unterstützung

[illegible]

3. Iuxta postquam. Et. cu sequentibus. h. nra dicitur q. in
q. observandus e, quod postquam illi ab ecclesia
fuerint recepti, et agbati ab illis recedere, h. ex illis de
habere pualu eui docet. Tnd. d. Sacramentis Canon
ne. Lin. d. inde observandus e quod. Post baptismus im
plicitu factus ppter instantis periculi necessitate recedat
ecclesia ad militat. ex d. cp. si quis. i. e. cu sequentibus;
pstra necessitate autem baptismus solus cu ritibus, et cere
moniis celebrari necesse e. ex d. cp. postquam, et ex tndem
ex d. cp. fin. Chal. Rom. d. baptismo. Et. d. ritibus, et cere
moniis, ut tanto maiori, cu puate, et reverentia sacramen
ti baptismi univert; et p illas ceremonias. Cum tatio
re, et exorismis ptestat demum accedat, et ratio
ex illis in huerit, l. sicut in huerit tndem ut
p ritibus nra q. ad invincibilis cu actione fuit lyp
duant. et hanc d. materia d. sufficiat. Quibus ad lau
dem Dei optimi maximi finis nra aut. in honorem
Beatae Virginis Mariae, cuius im
maculata Conceptionis fes
tum, tertio ab hunc
die celebrabi
mus.

The page contains faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the document.

201

202

20

203

De sacramento Baptismi ad expositi-
tionem usum, et cultum.

quae extant in decreto Gratiani sub
titulo de consecrat.
distinctione 4^a.

et dicitur. dicitur. A. in quo apper-
te, nos manere, videtur, & baptismo ce-
lesti, atque huius. Requiritur tamen:
ex salute, nemo, nisi qui membrum
fuerit Ecclesie. ep. 1. & una est
ma trinitas, et fide catholica, et
stat ex. Iohanne. ep. 3. ubi: qui
renatus fuerit ex aqua, et spiritu
sancto non potest intrare in regnum Dei.
Deque a nobis, latius in antihelios
et huius. sacramenti necessitate, in
fratrem. hic tam de notare,
sufficit. quoniam sacramentum
hunc, huius. et expressum, et
et solus. sacramentum. et huius
notare. et huius. post agendum
ep. 6. Iohanne. circa. 3.
et huius. huius. et huius.
et aqua. naturalis. in qua videtur
et materia. et huius. et huius.
et huius. et huius. et huius.

qui baptizati a montano et in
terram hinc iturum quid prof.
fuit Sabbato illius? ubi Bap
tizmus dicitur Sabbato ad cuius
Locum intellectus Contra et numero
quoniam c. 19. ubi pupulabatur, et
qui longe erat corpore mortui
immundus conversus dones
ad lucem, eodem modo, non
ibi pergruibilem dones aliud
indicant verba definitionis
a Chateo in Romano pro
ita dicitur, sacramentum
Baptismi fieri per aquam tam
debet intelligi ita ut ipse
elementum aqua sit sacra
mentum et ipsa ablutio, re
regeneratio fieri per de
tum cum verbo, ut post
Magistram et Angelum
Doctorem considerat ita
in 4 hij facti 3 articulos.
Præque dicit 1. Thomas per
putatione 140 nº 5.

nº 6.

Pro
cuius rei dignitate, plenius
et intelligentia animæ ver
tendum est in Baptismo
sua spectari posse. primo

analogiam cum
omni rem habentem, scilicet
aerem, et sacramentum simul
illud dicitur sacramentum
tantum, quod si significat, ut
ablutio exterior, quæ si
significat ablutionem inter
iorem illud dicitur res, quæ si
significat, et non si non fiat
ut gratia exterior, scilicet
ita ut per orationem: illud
dicitur res, sacramentum si
omni, quod non fiat, si non fiat,
scilicet significat, ut charac
ter, qui est res significata
per exteriorem abluionem
et simul est signum interio
ris iustificationis. Unde pa
ter de Generationem Magistri
et Primi Thomæ non con
venire. Baptismo quæ
est sacramentum tantum
sic enim est exterior ab
lutio per aquam, quæ signum
est interioris abluionis
per orationem factam sub
precepto, et sic materiales
et formales partes baptis
mi denotentur.

11.

species, istius, nemo: flami-
nis, flaminis, et sanguinis: D
 Augustinus. ep. baptis mi uic 34
 hae distinct. Hieronymus sup illud
 ad Luceus ep. 4. unus baptis ma,
 Macistera d. lib. 4. distinct. 4.
 Cuius aduersus. Hic est uerbo. bap-
tis mo. hie est. Ios. in su ma hae
 nra distinct. 4. Ios. in ep. Ap
 6. hie d. p. uitero in baptisato =
 baptis mus flaminis uocant mo
 tu cordis & causa, nq flamine
 spiritus sancti inspirati = bap-
tis mus autz sanguinis dicunt man
 tibus ab effectu fusionis eius; qz
 baptismatus qz seu species in Sa
 crascriptione fundamentis heni
 ut postea uidebimus = sane n p
 sola subiectio baptismatus a =
 que sequitur quia salutis, de
 his p alia duo: nq baptismus
 flaminis, qui in adultis uirgibus
 herbibus, nec de aqua labata
 iniunctis reperitur, p motu spi
 ritus sancti, quo mouetur cor ad
 credendum, et diligendum, atqz pe
 ni tendum & pccatis actibus Ap
 tolorum ep. 1. ubi: et autz bap-
tisati ni in spiritu sancto, et ubi

dicitur stricto, quod includere debet
 baptismum aqua, in uero, quod enim
 poenitentia dicitur. Laboriorum hanc
 hanc in Tridentino in 14. q. 2. p. 1. ita
 q. Baptismus flammis exatibus
 fert, et pfecto chatecumeno, id est huius
 bunt iustificationis actus. Apostolo
 au. ep. 10. ubi Me p. g. m. y. G. n. e. l. y.
 fuerit iustificatus ante, quia a. l. e.
 pro baptizatus, et aliter in ep. n. du
 uero 149. q. uero 150. q. sunt
 151. infra hanc nota distinctio. 4. et
 in ep. fiamini 15. q. 1. quoniam
 chatecumeni erant autem inter
 autem impetentes, id est in d. i. p.
 hanc p. p. t. e. r. t. e. s. aut in uero hanc
 o. e. l. a. u. a. r. e. n. t. i. a. d. e. d. e. n. t. e. s. o. b. i.
 q. Baptismo aqua, et hanc ita in
 telligendum in ep. chatecumeno
 37. hanc nota distinctio. 4. cu. l. u. e.
 ne quanta. Enniguo d. lib.
 n. ep. 10. circa finem. Locutionem
 notis ad ep. 17. Concilij uero
 uero 1. celebratio anno Dom.
 563.

N. 12. De baptismo etiam sanguinis,
 quo Martini dicitur
 baptizari, et proprio sanguine
 ablui. Ex hanc illud, q. Chrys.

hanc Martini dicitur apud Alan
 cu. ep. 10. ubi: potest bibere ca-
lida, quod ego bibi tunc 13. Et
baptismo, quod ego baptizari.
 Tu es, ep. in habet baptizari, id est
 in sano uine, meo: ex hanc tam
 et hanc modi baptismus iusti
 ficare suscipit. d. ep. Baptis
 mi uero 54. d. ep. chatecumeno
 37. Hanc d. tunc. ep. fiamini
 me cu. aliter; et d. hanc 13. hanc
 hanc ex pmissione Christi Martini
 ep. 10. dicitur, qui me d. hanc
 fuerit coram hominibus d. hanc
 et ego cu. coram patre meo, qui
 in Celis et Ioannis 14, qui
 diliget me diligit, a patre meo
 hanc Martini d. culpam, et p.
 o. n. a. u. t. a. u. g. u. s. t. i. n. o. c. e. t. l. i. b. 13. d.
 arbitrate. Hanc. ep. 7. hanc autem qui
 cunctis et hanc, n. p. p. t. o. l. a. b. a. c. r. o. Chrys
 ti, moriuntur d. hanc hanc cyu
 let ad dimittenda peccata, quia
 hanc si abluuntur sano potest
 Baptismo: hanc d. ep. ex hanc
 bino dicitur, in ep. cu. Martini d.
 debet minus, facere in ius
 aia onanti, qui erat p. Marti
 n. n. a. Martini, qui p. deo amico

et ei fide ponit animam, seu
 vitam suam, qui ex omni est dilec-
 tionis, et Charitatis actus. Ioan-
 nis ep. l. 1. statim uolat in celum, et
 sequens per christum martirem
 laureola, quae, Gloria, acci-
 dentalis meretur. D. Tho. in
 additionibus qd. 3. p. 9. 6. an
 heulo. et in uideri. et in
 Conscientia, G. Laminis, Giana
 dicitur per christum in frangendo
 panem: quoniam in se habet
 nequaquidam. plures est Baptis-
 mus ipse est una, ab ipso inuenerit
 in quodam. et in ipso Baptismo
 ut sit ablutio corporis exterior
 facta cum prescriptis uerbis fra-
 tris, aut regenerationis per aquam in uerbo;
 cum minime dicitur Baptismo
 Flaminis, nec Bapt. sanguinis

Qua de difficultate non constan-
 te uera est definitio supra tradita,
 ab omnino tenenda. Doctrina uni-
 tate Baptismi iuxta id, qd. Apo-
 scribit ad Pheo. ep. 4. ubi dixit
 unus est Baptismus Christianorum
 sicut etiam est unus Deus, et una
 fides, quae loci et essentiali, et ge-
 nerali unitate cum Baptismo idem

qd. sit in aqua cum et hanc uerborum
 fra: in Plat. Crisostomus, Hiero-
 nymus, Suarez ad. d. questionis
 66. D. Thomae articulo 9. dispa-
 tat. 11. et 12: unde ad argutem actum
 sanguinis, et Flaminis in eum
 patet, et simpliciter Baptismata,
 et per quendam ordinem ad Baptismum
 aquae, et ad eum effectum, et ut bre-
 uissimae, manifestum, et motus spi-
 ritus sancti ad credendum, et diligē-
 dum Deum, et obediendum Imperatori
 et Baptismata, et supplent uices
 Baptismi, Cum uirtutaliter et reali-
 ter in student uobis, et desiderium
 Baptismi aquae, ut supra. Dicitur
 ex D. Aug. cuius uerba referen-
 tur in ep. Baptismi uices. haec uerba
 Joh. 1. 4. ut notat D. Thomas
 qd. 56 articulo 11. in corpore: uoi
 Sebastianus animaduertit quod
 desiderium Baptismi ubi est
 aquae copia, qd. Baptismus fla-
 minis dicitur sufficit ad salutem
 et uoluntatem Baptismi eius
 facti reputata, nec et mani-
 festum ubi facultas per sacrum unde
 datur; tradunt, et laici ex-
 plant. Sicut in 4. distinctis.

4

[The following text is extremely faint and largely illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page. It appears to be a continuation of a Latin document.]

15.

Baptizatus, hanc responsa sub
 fide et fidei et fidei, quod
 pater dicitur hanc, et hanc
 fidei, necesse est hanc fidei
 fidei 10. et 1. et dicitur hanc
 fidei, et hanc fidei hanc
 fidei fidei nihil dicitur dicitur:
 et autem hanc fidei hanc
 et, et dicitur hanc, et hanc
 hanc fidei hanc hanc
 hanc fidei hanc fidei
 hanc. hanc ad hanc hanc
 hanc fidei hanc hanc
 dicitur hanc hanc hanc
 hanc. optimus hanc in hanc
 hanc. hanc hanc hanc
 hanc hanc, ubi hanc hanc
 dat hanc hanc hanc
 hanc, et hanc hanc hanc
 hanc ut hanc hanc hanc
 hanc hanc hanc hanc
 hanc hanc hanc hanc
 hanc hanc hanc hanc

C'est ce qui a été vu
 l'opération. L'opération n'est pas
 nulle et est bonne, bonne, et
 l'opération est bonne, l'opération est
 bonne, et l'opération est bonne, qui
 l'opération est bonne, et l'opération est
 bonne, et l'opération est bonne, et l'opération est

Contra ex coniectura, et in
fieri hinc inde, equaliter sua
dentibus, hoc esse Baptismum
aut non esse Baptismum, ita ut
intellectus in neutra parte
se inclinaret, dicitur in 4.
distinctione 3. articulo 7. Suarez
in 2. d. 2. p. 2. n. 2. verborum
quorum. De veris d. disputat 146
n. 11 et 12. quia ex his
quod in 1. et Baptismo, ubi dicitur
Romani 1. et ex his
addidit uim hanc illa ditione
si baptizatus est, baptizo, si non
est baptizatus, ex te baptizo.
Vt indicaret ita demum addi
tione reuocandus esse, quod amon
at uerbum per 1. Thoma dicit
hanc quodammodo appellari
aliam, ad uerbum, in occasione
hanc baptismum non eam per
se uerba sua illa uerba, conditio
ne sufficiens eius potestatem
hanc, scilicet: si baptizatus est
ex te baptizo ut ex d. d. refertur
in fatentibus, imo quod debet in
est publicis potestatem min
in recluso scandalo potestatem
ditione ante retentionem, et

Exemplum d. 2. ubi dicitur
ut seruatur ex omni re
Itaque
De ueris et notabile, dubium potest
diligentem inquisitionem extiterit
nisi refferat id dicitur factionem
eius, ut benedat Abb. in d.
ep. 2. n. 3. Valentia disputat
4. q. 1. parat 4. pag. 648.
et Suarez ubi sup. Dubium fac
ti ueritatem, si absolute inuen
sit alius Baptismus fuerit
et alius, reuera, ueluti si alicuius
inter in fideles natus est ex pa
rentibus quibus datus licet a
licuius baptizati seu in fide
licet infantes autem proauit, si
postea a Principibus redire
in baptizandi subdit. quod
recipit met, neque potestatem
one alij, de Baptismo antea
datus testari possunt. ex par
uulo 140 ex placuit 112.
cum duobus sequentibus in re
tra ditione 4.
Itaque si infans
potestatem sit nulla, licet ad iectam
in uerba, quod Baptismo
hanc argutis in bono

Canone 84. ibi: quoties n̄ inueni-
t̄ in gl̄ia m̄i s̄c̄i, qui sc̄i ob q̄ alla-
bitat. baptizatos eē, dicant, res
ip̄s̄ p̄ h̄c̄ aq̄, et d̄i. h̄ad̄ h̄m̄
m̄sterio respondeat. p̄sent̄ et bene
baptizati. Concilio Cartagin
n̄ 5. cp. 1. docent q̄d̄ d̄i. h̄m̄
q̄d̄ d̄i. p̄t̄. 14. cp. 4. n̄ 2.
Paulo, Timon d̄. h̄ac̄ata 1 et
Baptismo cp. A n̄ 2. q̄ si s̄c̄i
d̄i. h̄m̄ affertant, et q̄ si n̄ nullo s̄c̄i
c̄ip̄at, aut alius b̄p̄t̄ m̄ n̄
Baptismi minime deb̄p̄t̄
d̄i. h̄m̄, et q̄ sub Idit. coquod
moram c̄ip̄at, s̄c̄i, s̄c̄i, s̄c̄i
b̄p̄t̄ illius c̄ip̄at̄ in̄m̄. C̄ip̄at̄
h̄m̄ n̄q̄ uelluine iteratione p̄p̄
h̄m̄ c̄ip̄at̄, q̄d̄ p̄p̄t̄, in̄
h̄ infidelis, aut Ludeos c̄ip̄
n̄e r̄e, qui Baptismus excrean
in, h̄c̄ h̄m̄ si s̄c̄i affertant
q̄, it̄ b̄p̄t̄ m̄ n̄ s̄c̄i, s̄c̄i
q̄d̄ d̄i. h̄m̄ a h̄m̄ s̄c̄i
s̄c̄i sub Idit. n̄ h̄m̄ b̄p̄t̄
timonius insufficiens in̄m̄
na laborat suspicionē in̄m̄
n̄ s̄c̄i, et h̄m̄. Baptismi
n̄m̄, q̄d̄ p̄p̄t̄ n̄ s̄c̄i, aut n̄
legitimi, et ualio, et it̄a n̄t̄el

lio. 3. Baptismus. D̄i. h̄m̄
s̄c̄i. l̄arente 3. et baptismo
h̄m̄, infante exposito, ubi
s̄c̄i. C̄ip̄at̄ in h̄c̄ uent̄
d̄i. h̄m̄. infante exposito. It̄
ap̄m̄ in c̄ip̄at̄ s̄c̄i, h̄m̄
q̄d̄ d̄i. h̄m̄ baptizatus significat
si tamen de diligenti p̄p̄t̄
n̄m̄ dubius sit, et b̄p̄t̄
h̄m̄. sub Idit. baptizatus
Timon h̄m̄. D̄i. h̄m̄ auctori-
tate. Timon granat̄ d̄i. p̄p̄t̄
lat. 3. n̄ 8. Altonus
r̄ant̄ in tractatu de p̄p̄t̄
q̄ in p̄m̄ n̄ 8. q̄d̄ d̄i. h̄m̄
absolute r̄ip̄t̄ent̄ d̄i. h̄m̄
s̄c̄i. sub Idit. baptizatus
de infante exposito et q̄ s̄c̄i
d̄i. h̄m̄ baptizatus: q̄d̄
q̄d̄ ad̄m̄t̄ r̄e, si ad̄m̄t̄
h̄m̄ c̄ip̄at̄ C̄ip̄at̄ m̄n̄
ūm̄ n̄ uer̄c̄i. ūm̄ n̄ p̄p̄t̄
h̄m̄, Cui in h̄c̄ p̄. m̄n̄
h̄m̄ c̄ip̄at̄ c̄ip̄at̄ n̄ c̄ip̄at̄
Baptismo p̄m̄ n̄ 4. Gra-
n̄at̄, et q̄d̄ in tractatu de
auct̄it̄e p̄p̄t̄ = c̄ip̄at̄
q̄d̄ ad̄m̄t̄ s̄c̄i, q̄d̄ r̄ip̄t̄
Timon p̄p̄t̄ n̄ 3. 5. 6. 7. 8.

Quare expositis cunctis quomodo, et quatenus in ep. sunt
apud Christianos Baptizati, veluti, si non, aut de
his deus natus appareat censen
di esse baptizatos, ita ut, nec mo
do de baptizati decant, neque
unquam per suum, ut non possit, nec
debeat sub idit. baptizati in
his perbat. excep. parvulos. in op.
placuit 11. in duobus sequen
tibus hac ita distinet. 4. ubi
acquirunt aliquid, l. unum ho
minem, aut scripturam legitimo
rum; et si non omnino plene et p
fecte, s. multi. agatur in his
baptizati, qd. deficit qd. in fide
viciat. l. 30. de his natus p. co
rit. l. quodam: nec q. statim
illa casu remanere pot. mo
rali, et in fide p. h. tione
baptizati, et in ista Christianos
et Parentes ex. iuri filij po
tius curare debeant et expositi
que et baptizati. Credentes
fratres baptizati, de his in
fanti rem scriptura baptiz
ati, notat bene Sambraug in
positionibus casus occurrentibus in
articulo mortis op. 1. de baptiz

mo, et quatenus in ep. sunt
proutem baptizati, ubi usap
tio baptizati ita demum in
adulto p. amittit, si natus sit ex
parentibus Christianis, et in
Christianos fideliter uer
satus, que in ista p. amittit in in
fante exposito.

Quare diximus
et moralibus baptizati in die
eius q. p. su. p. et p. bat. d. alij
unus testis sufficientibus ad il
lud non recurrendum, fortiter qm
puerum videtur eod. op. p. la
cuius. hac ita distinet. ubi
ex d. illo Cartagineni dicimus
infantes et quos baptizati
in iustis baptizandi esse
quoties non inveniuntur certissi
mi testes, qui eos baptizati
esse sine ulla dubitatione testen
tur: p. cuius h. in h. p. bat. la
cobus d. q. as. d. tractatus
arbitrarius d. feror. lib. 1. p.
2. n. 12. dicit, baptizati ad
morte deus moralis reiterationis
nec p. vari, l. unum teste, nisi
agatur de p. iudicio tercij, veluti
in legibus alium veluti sit

subdit. ibap hanc, qua
si hunc n. sufficit d. baptismo
cere p. unum testem, et ita intelli
gend. op. placuit =

[The page contains dense handwritten text in a cursive script, likely from a 17th-century manuscript. The ink is dark and the handwriting is fluid. There are several large, ornate initials or flourishes interspersed throughout the text. The paper appears aged and slightly discolored.]

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or a page from a manuscript. The text is written in a dark ink on aged paper. The script is highly stylized and difficult to decipher. The text appears to be a continuous paragraph, possibly a letter or a page from a manuscript. The handwriting is very fluid and connected, with many loops and flourishes. The ink is dark, and the paper shows signs of age and wear.

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or a page from a manuscript. The text is written in a dark ink on aged paper. The script is highly stylized and difficult to decipher. The text appears to be a continuous paragraph, possibly a letter or a page from a manuscript. The handwriting is very fluid and connected, with many loops and flourishes. The ink is dark, and the paper shows signs of age and wear.

faiat oēs. Quare cauti
mare qd illa & pars que
pauperibus, et peregrinis ap-
plicabatur debet in rōa stipen-
dia Episcopis commendari, ac
pōde ea seuerius temper-
consere. quadripartita in ef-
ta diuitibz fuisse in hispania
accepta.

15

¶ Cū humanarū rerū
ditia ab ipso usu mutatione acci-
piat dicere postea eā d. pōdita
rerū distribuit et creditū fuit
ut illū multo, & modū qd gestū
ire, si minoribz, ecclēsijs usū
guly certū redditū assignaren-
tr. Cūqz oēs n. pany obouer-
tū apud quē hōies bonorū
ecclēsijs dominū sit? et mul-
ti in ea fuerūt sū, ut auer-
rent apud pauperes, qd
enig mōtibz, max. pōmē-
tū ecclēsijs temp. Considerato
o. fratr: passū ē ecclēsijs bonas
appellantes pauperes ut in
q. decimz 66 cap. quoniz
64 16 q. 1 cap. Episcopus
34. 12 q. 2. d. cap. futurū n. 16
19. 12 q. 1. unde ambrosius

Cūqz oēs n. pany obouer-
tū apud quē hōies bonorū
ecclēsijs dominū sit? et mul-
ti in ea fuerūt sū, ut auer-
rent apud pauperes, qd
enig mōtibz, max. pōmē-
tū ecclēsijs temp. Considerato
o. fratr: passū ē ecclēsijs bonas
appellantes pauperes ut in
q. decimz 66 cap. quoniz
64 16 q. 1 cap. Episcopus
34. 12 q. 2. d. cap. futurū n. 16
19. 12 q. 1. unde ambrosius

Ambrosius epist. 2 ad Pa-
lens aiebat: nil ecclēsiā nisi
fidei possidet: hos redditū
pbat, hos fructus potet: ec-
clēsijs sumptus & eximius, nec
nare pot op apostolū daban-
tr bona, & ptijs, ut diximus
sup. n. 11, et sequenti, et n. ibi
pauperibus, et contemplatio-
ne, pauperū, et iute nro
si dicitur cui res datur, eūqz
causa, et contemplatio datur, in
seruo legato & si testator.
¶ Legat. l. la cogi & hūi
solūqz ad senatū dultū
Treuitanū. Ex titio 71 &
Titio generat & ditionibz
et de mony nationibz uali-
y qd qd & sarmiento de
reditibz ecclēsijs hūi libi.
l. cap. 1 n. 16. quāqz d. fōdūt
Panormitatus in cap. ex et
testamentū n. 19 quāqz Joan-
nes fauer in & nullius de
re diuit. c. alij ab eoz
sarmiento d. cap. 1. n. 16
relatū.

Alij v. auerunt dominū
bonū bonorū ex pōmēntū

Alij v. auerunt dominū

Cūqz oēs n. pany obouer-
tū apud quē hōies bonorū
ecclēsijs dominū sit? et mul-
ti in ea fuerūt sū, ut auer-
rent apud pauperes, qd
enig mōtibz, max. pōmē-
tū ecclēsijs temp. Considerato
o. fratr: passū ē ecclēsijs bonas
appellantes pauperes ut in
q. decimz 66 cap. quoniz
64 16 q. 1 cap. Episcopus
34. 12 q. 2. d. cap. futurū n. 16
19. 12 q. 1. unde ambrosius

Cūqz oēs n. pany obouer-
tū apud quē hōies bonorū
ecclēsijs dominū sit? et mul-
ti in ea fuerūt sū, ut auer-
rent apud pauperes, qd
enig mōtibz, max. pōmē-
tū ecclēsijs temp. Considerato
o. fratr: passū ē ecclēsijs bonas
appellantes pauperes ut in
q. decimz 66 cap. quoniz
64 16 q. 1 cap. Episcopus
34. 12 q. 2. d. cap. futurū n. 16
19. 12 q. 1. unde ambrosius

ipsa per lares, qd applicata bone
et hoc in utroque certissima probatur
et ea qd hoc bona ecclesie apper-
tinet, et in effectu eorum dominium
apud ecclesie supponit ut nova rubi-
ca rebus ecclesie, et in alijs iuribus
mā. in ep̄o expedit 13: cap̄ manifest-
ta 20 ep̄o ep̄iscopu 23 ep̄o nullu 27
12 q̄ 1 ep̄o pontificu 3 12 q̄ 3 = 19
qd hoc bona in sola destinata sunt pau-
peribus, et etiam ad alios usus, ut sup̄
n̄ 14 in p̄rio diximus. cur p̄ ista hoc
dominium magis apud p̄dū ore, qd
ecclesie minus. qd dīamur =
3 dīam, qd huiusmodi bona dīmi-
nus p̄tinent ad dominium commu-
nitatis ecclesie, qd bona monaste-
rioru ad dominium religiosoru
in cōi; et talia bona monaste-
rioru ecclesiastica sūt, et intrin-
seca, et in ipsius cultu, et dō-
sequiū religiosi dīca, in q̄da
videtur requirit qm ad communita-
te p̄tineant religiosoru ut in ep̄o
ultimo 16 q̄ 1 q̄ dominium bono-
rum ecclesie ad ipsa ecclesia de-
bet p̄tinere, qm 13 dī fēdit
Caietanu ad 12 q̄ dīu Thomā
q̄ 43 articulo 8. Sarni. ubi q̄

xime. Molina et iusti. et iur.
tractatur dīp̄ 19 n̄ 2, et dīp̄
142 p̄ uarijs numero

Comitia
alia op̄o credenti, dominium dī
in manu cūpene christi dominū
de qua Molinū et rectorib; ec-
clesiasticis q̄ 1 n̄ 18 et in apolo-
gia q̄ 1 Sebastianos qui alio refert
q̄ 888 n̄ 2. inter has op̄es sem-
p̄ existimam uerissimū esse qd
qd sūt p̄prie ecclesie ipsa do-
minū sūt, qd bona donant, qua
revertit. n̄ obstantia qm p̄ dīa
inducta qd ad lyceū neglegē-
cia, exiurib; qd probatur qd
bona ecclesie pauperib; dīant, qd
intelligenda sūt p̄cedere ante
facta sup̄ dicta dīuisionē: qd
scilicet Christiani in cōi sub regula
erant, ut an̄bertunt Sarni. ubi
p̄ xime. Agut: Barbosa in
collectaneis ad ep̄o 13 dī tra-
mentū ubi interpretatur dīp̄le
in ep̄o clericis 12 q̄ 2. qd hāc
alia si assignata sūt portio clericis
et etia erectis beneficiis, p̄o-
dena dīuise ex patrimoniali-
bey bonis uiuere, et ex fructib;

et verus, ut in l. e. qui § 14 &
si filius ex mater & liberorum
iuncta l. g. 1. libi: furti & directio
tionis rei ff. de furtis l. 1. §. si hanc
iuncta rub. de rei vindicta. = nec
ignorare uide, dicta rei appellatio
ne sic late accepta multoties ex
adiunctis restringi: quod si uerbo res
adhuc uerbo ad quantitas signifi
cabit bona, atque ideo solus claudet,
quod si nos adquirimus, siue sint cor
poralia, siue rei, siue iura sint, si
ue actio res tua in l. g. fin. ff. de
usu fructu legato l. g. quae sube
rentur & in periculo ff. de pecunia
l. g. princeps de uerbis signi
fic. cum multis, quae praebent. Pira
m in rub. de bonis maternis
l. §. si gillermo uerdictus in
quod rei diuinitus uerbo expe
bona & testamentis. Prout barbo
sa in l. si stante & final. si
2. et 3. ff. de soluto matrimonio. Co
ta in quod si pater uerbo bonis
suis & testamentis in §. si g. a
si uia acquisit. resident ut
bat. tux in l. g. inter stipulantes
& sacra & uerborum obligatio n. b.
& nullius, et §. sacra institutionum
de ueris diuit. Quia uerbo ex in

nostro tit. sit res appellatio res
 stricta, et coartata, cu in dictis
 in eo et rebus tantum, et rebus
 Ecclesie, sub res ecclesie appel
 latio, id est in rebus corporalibus, et
 in corporalibus, quibus in bonis ec
 clesie esse possunt. Locent ultra
 puerorum in presentia n° 23. madi
 ta. Barborg. Pinely, et Co
 bz. Laudatoy Cobarrubiaz in
 relatu et secundo et testamentis
 in prio. Redoanuy de rebus ec
 clesie et 49.

[illegible]

[The text in this block is extremely faint and illegible due to extreme fading or bleed-through from the reverse side. It appears to be a continuous paragraph.]

[illegible]

2004

[illegible]

[The following text is extremely faint and largely illegible due to low contrast and blurring. It appears to be a handwritten document or manuscript.]

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

1. The first thing I noticed when I stepped
 out of the car was the cold. It was a
 surprise, I had been told it was warm.
 The air was crisp and clear, a good
 sign. I walked towards the old building,
 its walls made of dark stone. The
 windows were small and square, some
 with flower boxes underneath. A
 sign above the entrance read "The
 Old House". I pushed the door open
 and stepped inside. The interior was
 dimly lit, with a few candles on the
 walls. The floor was made of polished
 wood, and the walls were covered in
 tapestries. A large fireplace stood
 in the center of the room, its hearth
 covered in a thick layer of ash. I
 walked towards it, feeling a sense of
 mystery. The air was thick with the
 scent of old wood and candle wax.
 I turned back, looking at the entrance.
 The door was slightly ajar, and I
 saw a shadow move in the hallway
 beyond. I took a step back, my heart
 racing. The house was old, but it
 felt like it was alive. I had found
 something special.

The text is a handwritten manuscript in a cursive script, likely from the 17th or 18th century. It is written on a single page of paper that shows signs of age, including discoloration and some wear. The handwriting is dense and somewhat difficult to decipher due to the cursive style and the fading of the ink. The text appears to be a letter or a formal document, possibly related to a legal or administrative matter. The first line of the text is "The text is a handwritten manuscript in a cursive script, likely from the 17th or 18th century." The text is written on a single page of paper that shows signs of age, including discoloration and some wear. The handwriting is dense and somewhat difficult to decipher due to the cursive style and the fading of the ink. The text appears to be a letter or a formal document, possibly related to a legal or administrative matter.

[The following text is extremely faint and largely illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page. It appears to be a handwritten Latin document.]

23

[illegible]

23 et reformatur eundem. Item ubi etiam etiam 14. annorum requirantur ad
obtinenda beneficia statim resultat dubitatio num sit idem et penitentie
iudicandum? in qua tunc inde doctores concertantur, et nativitas per fun-
dant inter alias illa precipua ratio, quod penitentie non sunt beneficia de
de iustitia etiam post hanc constitutionem, et diximus super numero 24.
et per consequens sufficientem in statu superari, quod ad ordinem sufficit
ut in episcop. nullus et temp. ordinationum in 6. Ricardus deit. 430.
alias 367. Gratiani disputationum forensium q. 397. n. 12. quibus
tam sic de sacre cardinalis a fratibus vero fundant ex eo
et de sacre Tridentini concilio et beneficiis loquatur. nihil omnino per
cardinales per nos inter presbiteros illud ad penitentie adduxerunt. tenent
pariter d. ep. 5. n. 129. Barbo et potestate episcopi allegat
60. n. 28. et hanc rationabilior, et sic tenenda videtur.

24
Preterea et
4. resultat expressibilis ratio ob quam penitentie non sunt mutabiles
Cum beneficio, quoniam et si beneficia cum alijs beneficiis possint
mutari episcopi consensu interveniente, ut patet text. in ep.
quibus, et in ep. cum alijs et rebus per mutabiles penitentie autem non
ita. Et tenent Flaminii et resignat. lib. 2. q. 15. et ultra
alias alias et penitentie q. 33. Suarez et Symonia lib. 4. q. 33.
Quod et per mutabiles beneficia q. et diximus fundamentum inter beneficia
et penitentie quoad mutationem in hoc existit, quod iure uti
si attento penitentie erat quid temporale, diximus super numero 11.
Cuius ratio per spirituale, et sic beneficio dari non poterat ep.
cum essent 12. ep. quibus 15. et Symonia nec iure novo
attento, non ut consideretur spiritualis, nec beneficium, nec
et alia penitentie per mutari valet: cum penitentie sub conditione
ut personalis sit ne ceteris esset onerosa si in perpetuum
cederet. arguitur legis si unus fructus 8. et usufructus legato

[illegible]

[illegible]

sed in translatioe nra ex in d. iuris sicut
 sit a nepote, et ex fratre, seu sorore, et quia
 benedicti facta nepoti fuerit ex causa pontifi-
 cis scientia etiam si prohibetur talis nepos ne
 cedere in abunculi. et Beneficio intelligitur
 si fraterque dispensatus auctoritate text. in lo-
 quida 57. et se indicata.

Si autem si in causa que in
 rebus interdictis non est erit quod si in glo-
 ba una successione in Beneficio tenet sanguinis
 et hereditario de bonis et libet successione
 tenetur in filijs suis sicut in ep. ex
 mans missa 7. et filijs presbiteris si in e-
 us Consanguineis qui Beneficia accipiunt
 prout ludo. pitulo, et Cann. institut. itaq. ad
 textum in d. ep. 2. et auctoritas facillimo argon-
 debis negotio. quod de in eo debet inueniri ne-
 potis. Successione in Beneficio, seu abunculi
 sit intelligendus ex prout ludo tit. et Cann.
 institut. sicut in d. ep. accedens et d. ep. exp.
 et resolutio calamus in ea questione nos con-
 uentura coit nra illa successione imago. que
 in Beneficio tenetur filijs excludit ita
 indistincte excludat, ut si sola immediate
 descendens afficiat, sed immediate, hoc
 et nepotes. et quod si luerit a Constituta opor-
 tet si qua. infra uetus de rebus iur. et no-
 vis ex Constituta. Item 7. et anno 1530. et Tri-
 dentino 25. et repraesent. ep. 15. et filijs et

vicarius autem ab eis in iudicio succedere in
me date in beneficiis patris. Sive sint le-
gitimi, sive illegitimi, et ut in hereditaria
successione imago patris excludatur, ut satis
patet text. in cap. 7. et duobus sequentibus. cap.
transmissa 7. cap. ad transmittendum 11. cap. mi-
chael 13. cap. cum decessit 19. et filius presu-
mptus, et propter defectum naturalium. cap. patris
illegitimi, cum cap. cap. cum in cunctis 7. cap. inno-
centius 10. et de electione cap. 1. et filius presu-
mptus. Quod in tantis patet, ut etiam in naturalibus
disposita ad hunc in beneficiis non succedant.
Et alia indicant dispensationem qua successio
non patet imago abbatum succedat, ut in
cap. 7. et filius presu-
mptus. Quod dicitur lib. 7. de electione non 93.

Succedere tamen in beneficiis patris naturalibus non erat
fuerit iure illo. Item cum filius in electione
potest ut. cap. 10. et in media parte in
flapsonita succedat sicut imago illa patris presu-
mptus. cap. 7. cap. transmissa 7. cap. ad transmittendum
in equalibus in utroque filius conditio erat non
illegitimus dispensatus. Tamen in naturalibus iure
illo deest. poterat in ecclesia, in qua patet
beneficiis. Partitum potest, et in alia
parte. cap. 1. in media. et in ultimo obtine-
re. ut patet text. in cap. 1. et in cap. 1. et in cap. 1. et in cap. 1.
Tamen in iure illo non succedat in beneficiis naturalibus.

et text. in cap. quoniam 10. d. cap. ad stupendum
 filius patris. Sed si filius sine simile, sine
 simile beneficio in ecclesia paterna. vivente
 et defuncto. patre prohibet. Obtinere poterat
 Obstat text. in ep. ad huc et huc. per intercessionem
 per tamen text. utrum intelligatur in hoc casu non
 beneficio patris, et per hunc de iure simili
 et simili, nec per. Intra utrumque situm in ob
 tinendis paternis beneficiis de iure ex quo non
 ta. et non, na. legitimis filius sine beneficiis
 cessat ex iure. et images. Hunc indecentia
 quod defectu natalis, quod non, et in illegiti
 mis. magis ac magis relucet.

n. **Resolutio de in**
 mediata successione filio legitimo, et il
 legitimo et hibita in benef. pat. Obstat text.
 in ep. inter cetera et receptis. Sed ubi filius
 illegitimus. ac in beneficio sui patris necesse imme
 diate succedere referatur. Expressius dicitur specialiter
 in illegitimo proposita insinuare vitia, et significari alium
 et sic contrarium in legitimo, quasi excludat illegiti
 mos. et d. legitimus a iure. quod e. omnino contra
 textum in l. ep. ad stupendum. et solent doctores
 arguere ex quibus dicitur et hinc videtur et
 sublationem verba ista: maxime per sa. et
 p. text. sub intelligentia in illo casu non indiget
 et non indiget a iure et meretur. et quia facit
 patris, et hinc. et in illo casu per se im
 punitis, et per hunc filium. ac. beneficium, seu ecclesiam

solata imagine successione, n. & solum immutata,
etiam mediata, siue beneficia erent regularia, siue
irregularia, ut videtur e. apud Tabernus d. constit.
tionis, verba reflectente in cap. si q. except. 2. de
receptis. Hicantibus et sententibus q. 86. Quia constit.
e. fuit adstringenda. Trid. d. q. 15. senioris 25 de
reformat. excludens omnia lites illegitimas. Cui
omni alio, a beneficiis necque paternis, et hinc q. cu
q. aliis, et actionibus, nec sine congrua iustitia
causa scilicet laudende memorie acutissimi. Quia in
sententia paterna, quae est in filiis legitimis et
nec conciliis, nec eorum constitutio. Eas eos non
condemnat, ut dicitur in Quint. duina d. lib. 2. c.
n. 37. Gratianus decepta tione. Fontibus cap. 397.
Gratia et beneficiis. p. cap. 3. Augustinus Barbosa
et potestate Episcopi allegat. 65. apud quos multa
de hac re allata. et tribuerit videre poteris.

2. a la parte si accedat Ratione Beneficiarius au be
 Ratione filij decedentis consequi immediate, & media
 te poterit? Respondetur: eum dicere, in tali casu
 non habere locum successionis imaginis, et ita non
 iuxta filium immediate consequi, nisi legitime, siue illegitime
 ex fructu. Rationem: 1. a quibus interdicitur Transmissio
 successione in primis afficiat extendendum huc, utpote per
 se ex regula. circa de agulis cum in b. ex. nec alium de
 similibus. unde l. leg. ex quibus de liberis, et posthumis
 1. 2. parentes non ita frequenter filijs succedunt, mo
 tibus mortalitatis natura. ut in l. nostri parentibus.

[illegible]

1994

Neckline

stant in d. r. adiecta: h. p. m. ex
d. q. 10. d. restitut. spoliatorum. ad
cuius propositionem distinguendum est aut
si uxor agit petitorio iudicio d. man
et sup. proprietate matrimonij in
tentata uidelicet rei uin. d. c. l. d. i.
c. d. se inuadere, p. uerba d. i. p.
ti. et petendo, illi sibi in mat. ad
iudicari; aut si agit petitorio poss.
sorio d. man. dicendo, et illi pos.
se sui et spoliata fuisse: in lea
optinet sui textus dicto, in cuius
specie, rei uindicationis fuisse in
tentata: Ostendit ex illo uerbo p. uent
q. in iure nro actiones reales riget
d. actio in d. r. 27. ff. de obli
gationibus et actionibus. l. q. p. uen
rius l. 7. §. 8. actionis ff. de uerbo
in significatis in 2. l. c. u. obli
gat d. c. 10. d. restitut.
spoliatorum, uerum est p. d. r. 27.
ante, d. r. uxor ad uis singule resti
tuer. et postea d. r. sanguinita
ty except. cognatorum q. d. r. 27.
§. de p. uen. p. uen. r. 27. ita d. r.

gloria ind. qd to d restitut. r.odia
forz u restitut et in qd literas 13
eod. qd to forz finalis in qd
Causa 16 d. off. iudicij d. lega
A doret Vivianus in hunc cor
in pno, et h. d. fa in p. g. r. o. r. u.
et p. o. r. o. r. u. i. u. d. i. u. s. e. x. p. r. e. s. s. a.
h. ind. qd. literas 13 circa media
p. n. o. s. a. u. s. d. r. e. s. t. i. t. u. t. e. s. p. o. l. i. a. t. o.
ca.

Huius rane diffinitionis
q. remedium p. o. r. o. r. u. s. r. e. m. e. d. i.
m. a. n. d. e. h. e. t. p. r. i. v. i. l. e. g. i. s. s. u. p. e. n.
s. i. b. u. s. p. e. t. i. t. o. r. i. j. e. p. f. i. n. a. l. h. o. c.
n. o. v. o. q. d. i. n. l. i. t. e. r. a. s. d. r. e. s. t. i. t. u. t.
p. s. p. o. l. i. a. t. o. r. u. s. e. t. h. o. c. i. n. o. d. i. u. s. p. o.
l. i. a. n. t. i. s. u. t. i. n. e. l. e. m. e. n. t. i. n. a. u. n. i. c. a.
d. C. e. n. s. a. p. o. s. s. i. o. n. i. s. e. t. p. p. r. i. e. t. a. t. i.
p. e. t. i. t. o. r. i. u. s. u. t. i. n. h. e. t. p. r. i. v. i. l. e.
l. e. g. i. s. q. u. a. n. t. d. i. l. l. o. d. i. p. o. r. i. u. s. q. u. a. n. t.
r. e. s. t. i. t. u. t. e. e. o. g. o. i. t. u. r. - h. u. i. u. s. t. a. m. e.
i. n. t. r. o. d. u. c. t. i. o. n. i. s. i. n. l. e. u. i. t. e. r. d. e. s. t. i. t. u. t. i. n.
d. qd. literas 13 d. r. e. s. t. i. t. u. t. e. s. p. o. l. i. a.
p. o. r. u. i. u. n. e. t. a. i. b. i. g. l. o. s. u. n. d. o. i. n.
d. i. c. e. n. t. i. u. b. i. i. n. j. u. d. i. c. i. o. p. o. s. s. e. r. o. r. i. o.
o. p. p. o. s. i. t. a. p. o. u. x. o. r. u. s. d. i. a. n. o. i. u. n. i.
h. i. j. e. x. t. e. n. t. i. s. i. n. f. u. i. t. e. n. t. i. b. u. s.
e. n. e. r. i. t. i. j. q. u. i. r. e. s. p. o. l. i. a. t. u. s. d. a. m. n. a.
b. a. t. q. d. m. a. l. e. i. n. t. e. n. t. i. j. d. i. c. i. t. i. n.

Admitti in p. o. r. o. r. i. o. j. u. d. i. c. i. o.
t. a. l. e. e. x. c. e. p. t. i. o. n. e. s. d. r. e. s. t. i. t. u.
t. i. o. n. e. s. r. e. s. t. a. m. e. h. u. i. e. i. n. p. a. n. t. i. e. s.
t. e. x. t. u. i. n. d. qd. literas p. e. e. d. e.
r. e. c. a. s. u. q. u. o. u. x. o. r. u. s. i. n. a. n. g. u. i. n. e. t. a.
h. i. e. x. c. e. p. t. i. o. n. e. s. o. p. p. o. n. e. n. s. p. r. i. m. i. s.
i. t. i. l. l. i. n. d. i. c. e. n. t. i. p. o. s. s. e. n. t. i. s. u. t.
d. i. s. t. e. n. d. a. e. s. a. l. t. i. j. q. u. o. d. a. u. t.
i. n. r. e. s. t. i. t. u. t. i. o. n. e. u. t. p. r. e. c. a. t. t. e. i. n. d.
e. u. i. t. e. n. t. i. s. t. u. i. n. d. qd. e. x. d. q.
C. o. u. h. e. r. e. q. d. p. o. s. s. i. o. n. e. i. n. c. o. n.
t. e. n. t. i. s. i. n. o. f. f. e. r. t. q. u. i. e. x. c. e. p. t. i. o.
n. e. s. o. p. p. o. n. i. t. u. r. e. x. p. o. s. t. u. l. a. t. o.
f. l. u. i. n. o. s. p. l. a. t. i. o.

et si res sit in iura iura huiusmodi regulis et genera legum
fixit in Pauli res legum, postea, et inde enumeratis speciebus, quod
sunt sub illo genere, esse, regulis et putant se unum per se moralia, et in
concreta, fide, et nomina debitorum ibi. hoc amplius. si debitorum
imo sub rei appellat. etiam debitorum nomina stineri.

quod arte in potuit plus
in quomodo in difficultate, ut respondeamus scire, quod nec actiones, nec ex
alienis includuntur in aliquo certo, et strato loco, et potius spectent
ad totum patrimonium, et hereditatem. Et patet hoc in leg. si fidei com
missarius 50 et tractatus a de iudiciis. Et quod est in 78 et 1 legum uxoribus
sacpauat. Et ite et primo. Et in multis quod legatus 3 legum
heredi 32 et uxori fidei commissarius legato, cuius doctrina ratio est, quod
si scriptura, sine in finem, et legum de c. nomina. Debitorum quod in
titulorum de literarum obligationibus Corporalia sunt ita certo loco
possint includi, tamen obligationes et actiones non admittunt certe
certum locum, et ut dicitur, coram iudice, in loco esse potest, et
ratio ad actionem non ut pote incorporales. A maiora, et nita et explicatio
1 observatio in cap. 16 n. 16. Ceterum et accessorius sui principalis
nata sequitur ex regula accessorius et regulis iuris, et scriptura
diffinitur per obligationem de prior de literarum obligationibus quod
sunt, ut sunt corporales, loco in clausulis sit, nisi omnino quatenus
accessoria obligationis nata ipsius sequens loco in clausulis na
cipit. Ceterum ita ex prior de discurrendi comitibus Paulus in
D. G. Cuius respondit, domo legata cum omnibus rebus, quibus
nomina debitorum non stineri = Et si videtur respondere, ideo
nomina debitorum in illo textu non stineri; et in domo esse in
telliguntur ea, quod sunt et ad tempus, non sunt in causa respo
dendi, et cum uolui nomine et hoc appellarentur

procedere

22

On 248

On 248

et de re et de iure

et de re et de iure

et de re et de iure

et de re et de iure

et de re et de iure

1. *De re iudicata*. 2. *De re iudicata*. 3. *De re iudicata*. 4. *De re iudicata*. 5. *De re iudicata*. 6. *De re iudicata*. 7. *De re iudicata*. 8. *De re iudicata*. 9. *De re iudicata*. 10. *De re iudicata*. 11. *De re iudicata*. 12. *De re iudicata*. 13. *De re iudicata*. 14. *De re iudicata*. 15. *De re iudicata*. 16. *De re iudicata*. 17. *De re iudicata*. 18. *De re iudicata*. 19. *De re iudicata*. 20. *De re iudicata*. 21. *De re iudicata*. 22. *De re iudicata*. 23. *De re iudicata*. 24. *De re iudicata*. 25. *De re iudicata*. 26. *De re iudicata*. 27. *De re iudicata*. 28. *De re iudicata*. 29. *De re iudicata*. 30. *De re iudicata*. 31. *De re iudicata*. 32. *De re iudicata*. 33. *De re iudicata*. 34. *De re iudicata*. 35. *De re iudicata*. 36. *De re iudicata*. 37. *De re iudicata*. 38. *De re iudicata*. 39. *De re iudicata*. 40. *De re iudicata*. 41. *De re iudicata*. 42. *De re iudicata*. 43. *De re iudicata*. 44. *De re iudicata*. 45. *De re iudicata*. 46. *De re iudicata*. 47. *De re iudicata*. 48. *De re iudicata*. 49. *De re iudicata*. 50. *De re iudicata*. 51. *De re iudicata*. 52. *De re iudicata*. 53. *De re iudicata*. 54. *De re iudicata*. 55. *De re iudicata*. 56. *De re iudicata*. 57. *De re iudicata*. 58. *De re iudicata*. 59. *De re iudicata*. 60. *De re iudicata*. 61. *De re iudicata*. 62. *De re iudicata*. 63. *De re iudicata*. 64. *De re iudicata*. 65. *De re iudicata*. 66. *De re iudicata*. 67. *De re iudicata*. 68. *De re iudicata*. 69. *De re iudicata*. 70. *De re iudicata*. 71. *De re iudicata*. 72. *De re iudicata*. 73. *De re iudicata*. 74. *De re iudicata*. 75. *De re iudicata*. 76. *De re iudicata*. 77. *De re iudicata*. 78. *De re iudicata*. 79. *De re iudicata*. 80. *De re iudicata*. 81. *De re iudicata*. 82. *De re iudicata*. 83. *De re iudicata*. 84. *De re iudicata*. 85. *De re iudicata*. 86. *De re iudicata*. 87. *De re iudicata*. 88. *De re iudicata*. 89. *De re iudicata*. 90. *De re iudicata*. 91. *De re iudicata*. 92. *De re iudicata*. 93. *De re iudicata*. 94. *De re iudicata*. 95. *De re iudicata*. 96. *De re iudicata*. 97. *De re iudicata*. 98. *De re iudicata*. 99. *De re iudicata*. 100. *De re iudicata*.

247. 11. Aieunt, of loco congue ne porantz ~~neque~~ ut sita
 loci angociis si mi trut, hoc e uque dug angociis terminaret

2. A

Cumque moransem sepe diem meo
fregi, coronatus milite
Ababathre syrio capto.
et variis alijs testimonijs barbaris et suis Francis de Mendota
in videri lib. 6 de castia cap. 4. Hec tam nomina sunt
duos septim, et epus Joannis publico, epus n. Jo. ordinarie
cibo accipiente, ut dicitur ex anno. Idcirco
in amari cupit non sine peccato

et Mariale lib. 7 epigramma 47
huiusmodi epulas habet lauti
et varijs testimonijs et ougete significat non minus
statuatur.

Deinde cum

[illegible]

ut de more tractat, habetque hominem locum, cum ordinatio
hinc extrahatur, ut dicitur hic de prioribus, ut respicitur
Statu Cicero in Africa? Nemo ut quidam recte in response
190 hinc agat nominata, ut de, ceteris, Statu hinc, ut
in 4 c. 10 deo, ut in 484.

69 ff. Pro socio.

69 H. 87050000

Effecta prima.

[illegible]

At si ex hoc non aliter videtur, quod
 de exceptionibus: natura est exceptionis est actionis exclusio
 et si. 1. de exceptionibus. et de quibus modis et de
 exceptionibus. et si in hoc fuit aliter. et si de exceptionibus. et si de

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[illegible]

Enclav

Enla Enla

ma:

Enla Enla

C. 1. 12. 1.
243

Ad Titulum
De ordine cognitionum,
In quo precipue docetur quo modo debeat
Iudex quando plures causas simul con-
currant, quae scilicet prius discuti
debeat, ne adiunctim
implerentur.

Ad Rubricam.

Nostri tituli ex antecedentibus continuatione tradidit
in nostra rubrica quae oes fere sequuntur, quos plena manu con-
gerit Augustinus Barbosa in Collectanea ad hunc titulum a-
pud nos videri potest. Utilitas autem huius tituli et necessitas ne-
mo est qui negat, ex eius notitia plurimarum pendet
litium, et controversiarum species: quae et plures questio-
nes simul ab utroque ex litigantibus ad invicem opponuntur
in multis reconventionibus, ut in l. 1. ex Papinianus 14 et in
authentica et sequenter p. d. sententia et inter locutionibus
co. 1. et 2. d. mutui petitionibus, vel in multis executionibus ut
l. 1. d. 3. h. tt. quae si invicem simul tractarentur ita for-
tasse lites implerentur, ut impossibile, et saltem difficulti-
mus esset eas enodare, et consequenter fierent immortales.

quod magna cautione prohibetur in lo. stat. 10. (d. hanc
lationibz. lo. 1. codice et iure iurando ppter calumnias dantis lo.
exceund. 14. (d. iudiciis lo. si quis in infine (d. rebz. cuius
lo. fin. infine (d. fide instrumentorum. auth. et his qui inose
tuntur ad acceptionem & fin. stat. 9. lo. 1. in vno et d. aequa
publica actiua. lo. fin. q. p. mo lo. stat. 11. ff. de reuoc. h
artibz: Litigantes q. magnis gñabarentur copensij. quon
sumo iura obire psumunt q. sine litibz. & d. de lo. et con
firmat. q. sū 27. in p. me. de officio iudicis et legati ex
habacanti ad Romam. 14. in p. me. et in 7. nos qui et p. qui
dij. et dignitatibz. inter ceteros.

[illegible]

deniq^e accipitur generaliter, & quidem pprius a colatione dispo-
sitione, & seu quantu ad alia inter se ut in isto H. Et qui
ordo in bonis consecutionib^{us} scribetur, et in H. C. a ordine in bonis

¶ In etiam Alciati expostio ad dicta 12.
trahit sustinere a p. 9. et generaliter uerum tot
rincos committit iudici ordinario aliquam causam
eius ex sua iurisdict. ordinaria potest eorum
maneat excitata uicet sua ordinaria iuris
d. p. 9. h. d. i. m. f. i. f. a. m. a. d. i. p. t. h. e. r. i. g. e. n. t. i. a.

Mr.

in verbis h. l. c. 3. si contra l. i. ibi dicitur non
esse d. missa in particulari reservatione ad iurisdictionem per
concessum, et colligitur ea i. l. i. ubi dicitur, cum ex nro rescripto
quare necesse est iudice d. epato debemus d. l. c. 10. l. i. intelli
gere: q. d. si illa non sit iurisdictionis iudicialis a iudice
sa cognoscere e. n. in iudiciis reservatione a principe ordinis
d. iudice ex parte litigantis. Quia 3. praesentibus incerta
relinquitur quod iure communi concedatur q. d. iudice a iudice
sa iurisdictione lib. 10.

Sed licet d. auctor, quod in d. l. c. 1. si con
trarius fuerit iudici ordinatio commissa coomissione attamen
remaneat iudex ordinarius, q. d. in rescripto, in quo
aliqua causa, l. eius coomissio committitur, aliq. additur, l. d.
habetur i. d. ordinarius tunc iudex ordinarius ex illa
commissa causa illa causa omnia fit deoatus ex d. ep. l. i.
aliq. d. in fine d. rescripti sine. ep. ad addendum q. in fine d.
habetur ep. iure fructuabili 13. q. 1. tunc d. officio iudicis ordi
narij ep. si d. habilitate 3. d. officio, et potest. iudicis deoat
lo. d. i. q. 1. 3. ff. d. officio eius, cui mandatae iurisdictioni
huius doctoris tenet Tridentinus n. 9. ep. 1. et 2. d. n. 5. cor.
et q. ita accipi a doctissimo M. nro ferd. Arias de
m. sa superiorum iuris canonici creatione in Salmanti
censi academia antea in rub. d. officio et potestate
iudicis et legati co. 1. n. 5. q. 1. et 11, et in rub. d. rescriptis ep.
2. n. 3. et notandum sup. in h. rub. n. 17.

Quare d. expositio
nroq. g. minor, et alius traditis ab Ariano in l. 1. ff. d.
officio eius. Dicendum e. in d. l. c. 1. si d. ius n. dubitari
an delata causae coomissione, immo etia. cunctate d. finitio;
et dubium esse an rescriptum, a quo ibi, valere cum licet in

isto aliqua fuissent in quibus experimenta, et an possent
 iudex ex illo scripto suscipere cognitionem eorum in ipso
 scripto missis: ad quod et Imperator (supponendo, quod
 ex alio ep. petrat ille iudex et finire) scriptis ualidis
 et et per iudicem, cum eo in toto multo dimittere iudicare. Regula
 iterum in omni libere acta per supponimus et per alia requisita in
 hoc iudice, ut in ipso manu missio. 3. ff. de manu missis. ut dicta ibi
 et uerba signa et si dicantur, ut dicta accipiuntur, et in ipso
 et ut plerumque et si uerba actore ibi: sicut et stipula
 rationes et hypothecae, prout obicit, intelliguntur. angulo capi
 ti in iudicio et si perhibetur ibi: prout restitutionem alius
 canonem si obicit. et uerbo de statu et qualitate in b. ibi:
 si alius si obicit canonem. Hanc tamque communem doctrinam qua
 tuor limitatorem in praxi utiliter subiungit. Ceteroquin
 lib. de arbitratibus quest. 37. n. 30.

Explicatis in n. 2. rub.
 uerbis, quibus ordo et cognitio, ut scilicet intelligantur et or
 dine iudiciali, et de cognit. iudicialis ordinis, quomodo uidetur
 procedere sit, si plures in iudicio simul offerantur questio
 nes, quae non debeat prius agitari, quae uero posterius: restat
 nunc quaedam prima facie inexplicabilis difficultas, quae
 patet ex titulis Iustinianus. Nimirum de ordine iudiciorum
 et de ordine cognitionum, quorum primus est titulus. ff. lib. 3. c.
 secundus uero ff. lib. 7. eiusdem Codicis: ex quo plane dedu
 citur, diuersum esse ordinem iudiciale ab ordine cognitionum, si
 quidem in diuersis iuris Codicis libris diuersimode
 ponuntur; quod male a nobis dictum est, uerbum ordo accipien
 dum esse, ut significet ordinem iudiciale et uerbum cognitio, ut
 significet iudiciale cognitionem.

Huius obiecti hanc notam, ff. de

Quod ex eius materia actus sit supra intt. & mutus peti-
tionibus, ut aduocatus Abbas, & ex eo Bartholomeus Cantage-
na in h. quib. obseruat. 3. Responditur tamen ex eod. Abb.
in h. nra sub. nra et. si mutus petitionibus, & re dunt.
Vbi scilicet possit reus actorum reconuenire, & eorum quo iudice
an debeat in causa reconuentionis obseruari id, quod in causa
reconuentionis obseruatur a qua materia late tractatum in
iudiciis in nro u. et agitur de ordine, quo de causa reconuentionis
& reconuentionis cognosci debeat, id est, de qua prius
tractandum est, & similiter de omnibus causis in iudicio simul
currentibus, ut scilicet eis assignetur locus, in quo una prius
& altera posterius terminetur: Clarius tamen & oriundus
est idem Cantagina ubi supra intt. scilicet de mutis peti-
tionibus disputat. & ipsis prius mutis petitionibus in nro
v. et. agi de ordine cognoscendi, & tamen ipsas prius mu-
tas petitiones, de qua sunt cognoscendi, sit prius, de qua
v. posterius, qd. a laude. Sic primi inter primi, & huius
genitricis uirginis Mariæ, huius prius in tetigit sec-
catu, absolutus nostra rubrica.

Ad textum in co. l. hoc et.
de ordine cognoscendi
Accusata, & absoluta ex co. l. huius
causae diuise.
Ad h. huius co. prius.

In nro ep. continetur quoddam Clementis. rescriptum a Latino
Episcopo missum, cuius huius scilicet: ex causa matrimoniali in
in quibus, Mariæ, & Jane & impligata coram d. Alatri

exceptione obicit. I ex post facto. fauenda e, tunc q
 si obstante consensu. ex co. debet fieri statim restitutio.
 ita glos. fin. in d. ep. 16. d. off. et pot. iudicis. d. legati, et
 communis doctorum in d. ep. 13 d. restitutio. spoliatorum
 teste Menochio d. recuperanda remedio 4. n. 114.

Negue

Obstat uero argutus ex d. ep. 3 d. duobus, q. ille Comes
 propria auctoritate dimittere uolebat uxorem absq. iudi-
 cio Ecclesie protestu. Itaque. quod nullatenus p. mitten-
 du e, nemo q. ius sibi dicere pot. et propria auctoritate
 ius sibi uendicare. q. quod iurisdictio 10. ff. d. iurisdictio
 et omnes iudices. et huius interpretat. et citatione
 ex l. in priuatis 17. ff. d. iudicis. vide Otual. lib. 17
 Comment. Donelli. ep. 25. litt. h. l. si dea 56. ff. d. reuoc-
 tis arbitris l. in priu. ff. quorum legatorum sub. et l. unica
 de reuoc. in sua causa arguto l. si quis 1. C. unde in ep.
 dilectus 11 d. p. enis. ep. inextinguibili 13. et ceteris d. off.
 iudicis ordinarij ep. in querelas 23 q. 4 l. 24. ff. d.
 p. 3.

Ad hunc solutionem obstat textus in d. ep. litteras 13.
 d. restit. spoliatorum, ubi uxor propria auctoritate a viro
 diuertit, ut constat ex illis textibus uerbis. sua temerari-
 tate. Etiam ait Inn. 3. d. neganda e. marito restitutio
 ne: e. absq. iudicio Ecclesie potest quis p. propria auctoritate abs-
 q. priuilegio restitutoris uxorem dimittere opposita exceptio-
 ne. Itaque. neq. satisfaciens iudicis in d. ep. litteras obtulisse mu-
 lieri in itinere probatione. Itaque. d. reo, in d. ep. 3 d. duobus
 tunc si quis uolens probare q. ibi erat notoria a finitibus
 ut in ipso textu habetur, et notoria nullatenus indigent p-
 batione. ep. manifesta. l. q. t. ep. ad mag. 21 et uix uirando. ep.

Non denig' l'alt' sangue

R. ex d. co. multorum 35. q. 6. quod est eade solutio
 donans, ibi q. uelbat Vir propria auctoritate, et ab
 a iudicio Ecclesie uxorem dimittere, quod Alex. 2. nulla
 tenus secundu esse ibi asserat. Non q. sicut homini sine
 causa, nec or. cu illa absq. iudicio Ecclesie uxorem dimit
 tere. co. seculari. co. an quod in subdito 33. q. 2. quod
 itz in matrim. spirituali pcedit ita, ut omnes or. ab
 propria auctoritate, et absq. licentia Pontif. suu deuen
 ire Ecclesie. co. nisi lo d. iununtiat. co. it. 15. de regulan
 bus d. co. an quod in subdito 35. q. 2. ~~multa uerba~~

Ad 2³ nostri text⁹ parte

Adamuzia de 23 nro cp. i. ante exortanda: an scilicet in
iudicio petitorio matrimonij prius & diane. exceptio agendi sit
qua matrimonialis causa remittitur. in qua talis sit decisio
tenuenda: & consue. exceptio cognoscenda e cujus. quod
matrimonio proutur = 1. q. duellandi. etc. Ecce i. festin
- q. qui prior 29. q. d. iudicij. ex. cu. directus 2. circa magis
Cz. ex. h. h. 19. 4. h. h. 10. etc. 3. in q. i. h. prior agere debet
qui prior appellabit. Sin nro cp. i. mulier prius exortat vel
vindicationem petens, sibi maritus adiudicari, & p. h. a. maritus
diane. executionem obicit: & causa matr. trāta erat prius

quod d. Iane. exceptio cognoscatur.

2° obstant iura in ep. fraternitatis 17 et sequenti de testibus sem. 2. code. tt. auth. de testibus. §. q. uno collat. 7. authen. qui sunt. §. de probationibus. c. 1. et tt. 16. part. 3. §. 5. tt. 6. lib. 4. recopilacionis. in q. post publicationem testium nulli alij testes admittuntur. publicatio autem nihil aliud est, quam quod utaq. parti manifestum fiat quid testes Itranz partis et possuerint. Videndum est in omni dei l. homo. tp. tempore 8. a. n. 129. Neq. ius pot. istius reduci, et examinari d. sem. 2. de testibus. d. auth. de testibus. §. q. uno iei. aut coram dispositionibus emendationis et revisionis lat. 7. et si debuerunt admitti testes a marito producti ad p. an. d. Itranz. exceptionis. siquidem in mulier ius p.auerat intentionis, et testium publicatio facta erat.

3° Amos notat de iuramentis.

Obstant iura in ep. 4. ibi — testes ad susceptionem iuramentorum inducuntur. p. quos parum sibi prejudicium mutuum exceptionis Itranz obicit. Quod q. dicitur, mulier, quae atrox iuramentum hereditat. p. ius. ius intentionis p. bane, quae ius ius fundaret exceptionem, et ius debet ius exceptionis fundare antequam actor ius p. bane intentionis et iuramentum in ep. p. ius 3. q. 11. ep. ex. bibita 19. et iudicium ep. 2. circa fine. §. de probationibus. c. 1. lib. 28. et inofficiosa testam. c. circa 14. §. de probationibus. §. cui iuramentum 39. §. de liberali causa: §. l. ius delutio sustineri n. pot. et male in r. ep. et p. ius actor p. bane intentionis, quae ius exceptionis fundaret.

Quibus non obstantibus.

Vexillima et ius delutio, et sequenti r. fundatur: causa r. furaliter ius debet p. iudicare et fecit arg. testibus in ep. quia had. 13 et ep. sequenti et p. iuramentum distinct. 7. an. aut.

[illegible][illegible]

quod est, et in ista quodam diffinitum. Sed non est, quod a pro
 priis non excedit. Sed non primario, sicut antea de excep. res
 tractat, ut in §. 1. de excep. parte decima.

De excep. respon
 deret. Sed de ea. autem solenne autem exceptio, sub
 a reo cohibetur, ex iudiciali §. 1. ita ut probata principale negotium
 permittit, quod sunt ea, quae in suo cohibetur. Solata sunt a reo, tunc
 §. de ea cognosci debet ante quam principalis causa terminetur,
 ita docet Baldus in co. huius §. n. 4. et textus, quod ut in co.
 par. aserit in §. 4. §. 1. et §. 2. qui accusare non possunt, ne accuset, ut sa
 in omni negotio tractat. Sed non postea exceptio a reo cohibetur, et
 probata retractetur, et utitur rei iudicatur aut honoratur, quod semper in
 iure magni fuerit. Et ingenium et §. de statu hominis §. 1. et iudic
 cata 207 §. de re. iuris, unde quod notatur sup. n. 15. in fine.

Unde
 in proxi. utiliter inter quosdam huiusmodi. ut si sa ferat non servato
 ordine huiusmodi praescripto ipso iure sit nulla ex §. 1. de excep.
 §. de excep. n. 1. et per quosdam pondus dictionis ante in n. 2. ex
 positum, quod illi impletur. quod dicitur prius, et sicut huius
 ita etiam et ita forma in dicitur §. 2. et prius. §. de excep. n. 1.
 et sup. iudicatur, non est. Etiam pondus, illa n. 1. et
 iudicatur quo facto, quod in ablativo ab dicitur, qui dictionem
 implet §. de excep. n. 1. et ibi a 100. §. de excep. n. 1. et
 demonstrationibus, et replantat in rebus. §. de excep. n. 1.
 et a n. 1. et ibi de excep. n. 1. et ibi de excep. n. 1. et ibi de excep. n. 1.
 Legatus n. 1. et ibi de excep. n. 1. et ibi de excep. n. 1. et ibi de excep. n. 1.
 et sup. iudicatur, non est. Etiam pondus, illa n. 1. et
 iudicatur quo facto, quod in ablativo ab dicitur, qui dictionem
 implet §. de excep. n. 1. et ibi a 100. §. de excep. n. 1. et
 demonstrationibus, et replantat in rebus. §. de excep. n. 1.
 et a n. 1. et ibi de excep. n. 1. et ibi de excep. n. 1. et ibi de excep. n. 1.
 Legatus n. 1. et ibi de excep. n. 1. et ibi de excep. n. 1. et ibi de excep. n. 1.
 et sup. iudicatur, non est. Etiam pondus, illa n. 1. et
 iudicatur quo facto, quod in ablativo ab dicitur, qui dictionem
 implet §. de excep. n. 1. et ibi a 100. §. de excep. n. 1. et
 demonstrationibus, et replantat in rebus. §. de excep. n. 1.
 et a n. 1. et ibi de excep. n. 1. et ibi de excep. n. 1. et ibi de excep. n. 1.

AD TEXA

B. m. m. c. c. o. n. t. i. n. e. n. t. i. a.

EXAC

S. m. m. c. c. o. n. t. i. n. e. n. t. i. a.

S. m. m. c. c. o. n. t. i. n. e. n. t. i. a.

S. m. m. c. c. o. n. t. i. n. e. n. t. i. a.

S. m. m. c. c. o. n. t. i. n. e. n. t. i. a.

S. m. m. c. c. o. n. t. i. n. e. n. t. i. a.

S. m. m. c. c. o. n. t. i. n. e. n. t. i. a.

S. m. m. c. c. o. n. t. i. n. e. n. t. i. a.

S. m. m. c. c. o. n. t. i. n. e. n. t. i. a.

AD TEX^{tu.}

251

Et ordine cognitionu

EXA Academia

Precepto Hoc anno interpretandi

Ac curata, et diligens

Expositio

Per Illustrissimū Doctore Nobile

Emanuellem &

Villalonam

Rectore hac in universitate Illustrissimū,

Nobilissimū, & huius Civitatis

HISPALENSIS.

Anno Domini 1659 &

n^o **V** Notitiam ex antecedentibus
situatione tractat Glossa. 2. in
nra R^a, quae de fide sequitur
quos plena manus habet Bar. in
coll. ad hunc tit. apud quos uideri
possunt utilitas, et necessitas huius
tituli nemo est, qui nesciat ex
eius notitia plurimam pendere
litium, et Vtrouersariam enodatio.
Sed et plures quest. simul, Luc
centius, ab utroque ex litigantibus
proponitur, in omni reconuentione
huius, ut in leg. ex Cap. 14 et in
stat. et frequenter Cod. de senten
tiis, et in locutionibus cap. 1, et
de mutuis petitionibus, in
magnae exceptionis ut in cap. 1 hoc
sit, quod si inuicem tractarent, ita
fortasse lites implicarent, ut
impossibile, et saltem difficillimum
enodare, ex quo sequitur, ut
lites fierent immortales. In
tentis Imperatoris in leg. patris
10 Cod. de translationibus leg.
et in sacramentis. Cod. iure iurandi
do. proinde calumnia dando leg.
operandus est tot de iuribus leg.
huius in fine. Cod. de rebus
dictis leg. in fine. C. de fide

instrumentorum aut: In
qui ingrediuntur ad appella
tionem & fin. coll. 3. sequens
etiam quod litigantes magnam gra
uarentur expensis quod semper iura
obuiant, presumunt ut in cap.
sing. litibus 3. et dolo, et stu
matia exurgant ad Roma
m 14 in principio et in fine nos qui
et prohibendi, et signata tibus in
hoc cap. supra questionibus in
prolo dolo iudicij Delegati.

2. Noti
bit nra R^a de ordine, cognoscat
ut plenius ex de profundam
huius notitiam de eius uerbis sig
nificant, et quomodo in eadem
plant. et in primis hanc
longo ordo quod plures lites
nationes, sumitur namque in uer
bro canonico principaliter
sexto Celsus iactant Regis
in cap. Clem. et per totum et dist.
sumitur etiam per totam religionem
oritur, siue oratione horum In quoin
Cap. 1, et per totum huius de regulari
bus accipitur denique generalis
et quidem proprius ponatur
dispositio et tamen, quare

q. v. in se, et in h. q. v. in
ordo in bonorum possessionibus
servatur, et in titulo Cod. de or
dine, iudiciorum in qua accep
t. sumitur in omni regula
et ita a. Quid arguit. si fit
in libris 19 de civitate Dei
cap. 13 ordo in partibus, disparibus
q. v. sua cuius locum habent
hypotheca. L. Breuius abbre.
et d. d. q. v. a prius, et pos
terior, in nostra tamq. A. et
in hac signat. accipiat extri
nus tamq. sumitur. si p. quare
q. v. ordo ordine, p. ordine
iudiciali, qui in tractatu plu
ribus questionibus in iudiciis
mult. adductis debet obserba
ri.

3 **A**dvertendum tamq. e. or.
dine iudiciali. Duplex porro
Considerari 1. unius Causae obse
ipsa 2. unius Causae ad altera
Causae uti docent Bart. Bal.
et ceter. servantes in leg. q.
latz + cod. de sententia, et p. n. h.
Locutionibus eod. in cap. ad
lib. ita. 19 de iudiciis unius
Causae, ad se ipsa i. series

252
et p. gretio, qui debet ser
vati in Causae cogn. qui scit
in prius, qui in eod. q. v.
et in fine. Cuius observan
dis sit in primis namq. citatio et
facienda, eandem citatio vocato
iudiciali, adiunctio respectu
in ius vocatio, de qua in cap.
qualiter et q. 15 de iudiciis
et Barb. in collect. eiusd.
capituli n. 2. et et toto off.
et ad. et in ius vocando, re
quitur Libelli oblatio, q. v. sit
aliud e. quod nota facere, ad
var. sario intentionis actoris
quomodo 1. debeat fieri libel.
Nide, apud Barb. in ed. cap.
1 de libelli oblat. n. 4. Pasin
Praxi p. p. tempore 4 per
totum 73 fit ius d. testatio.
quod res p. p. h. ore ad libellus
actoris de qua Pas ubi sub
pore 6. postea iuratur de calu
nia, et h. sequuntur de posi
tione testis, et instrument
tury editiones per q. v. utraq.
par fundat suam intentionem
et h. Pas ubi sub tempore
8. et quo ordine iudiciali

Vide optima et finalis in dicta
leg. finali Cod. de iur. et interlo-
cutionibus.

4

Ordo v. unius causae ad
alteram tunc videtur, quod ducatur
ad eam de litigantibus simul agi-
tante, ut rursus non adveniat tunc
in procedendo in quibus debeat
esse ordine prior, ut de ipsa prius
agatur, veluti si in iudicio petito-
rum, et possessionis simul pro-
ponatur, idem de proprietate, pos-
sione, alicuius rei simul du-
cendatur, et ducitur, de qua pri-
us cognoscendum sit tunc namque si
cut definitum in iure est, prius
de possessione, quae de proprietate
demonstrandum est, ut in leg. si de
vi. 37 ff. de iudiciis. leg. ordina-
riis 13. C. de inter. dictionibus 1.
si quis, l. de. Prius proponatur ac-
tio civilis de Joanne, et Jo-
anne prius reconventionis cri-
minali iudicio de. Prius agatur
tunc et actio civilis prius fue-
rit propter quod criminalis, et
hoc videtur de illa in primis
agendum, criminalis tamen

principalioris leg. C. de
ordine iudiciorum debet esse
ordine prior, et civilis proferri
ex leg. pro minoribus et actibus
tunc debet et tunc in legibus
C. de ordine iudiciorum rursus Regi-
dium Boetius in 4° de iuribus
violentiis n. 103. Iamque
de latentiis 2°. Limitatio
23 n. 3.

5

Necesse obstat, et
v. unica, C. de civilibus actioni-
bus nati per iudicem ubi aliquid ac-
tio civilis proferri criminali, nam
si illi sit, et leg. unica de ordine
propter quod delictis potest ab aliquo
utraq. actio, et civilis, quod
criminalis intentari, ut manifeste
videtur in exemplis in dicta
leg. unica, adductis, tunc est inter
fata prius civilis actio. Et non potest
expendere Criminalis moueri
prius. leg. interdum de publicis iudi-
ciis. leg. prior 2. et hereditas ff. de
in bonorum raptorum. Quia quia
teratque poterat proponere
nunc electionem se ipse exclu-
sit ab altera, ita docet Bart.
in leg. 1. C. de appellationibus

Sanctorum ubi sup^a n° 24 pos
tam^{us} quicunq^{ue} retractione
una p^{ro}posita, et finita alia
p^{ro}ponere. C. q^{uo}d civilis actio
et indicta leg. 26 hoc adiecto:
ff. de vi bonorum raptorum, et
in dicta leg. 4 ff. de publicis
iudiciis. docet Aegidius. Doc.
ubi sup^a n^o dicto 113 p^{ro}terea
en act. iniuriarum, in qua si
intentatur actio criminalis de
negativ actio civilis etia finita
iudicio criminali, et e. s. at
in leg. q. senatus 6. leg. p^{ro}ter
7 si dicatur ff. de iudiciis. Ita
in d. C. q^{uo}d civilis actio, et in
dicto 8 si dicatur p^{ro}ter.

6 In nova
2^a Regim^{us} d^{icitur} ordine unius
causae ad alteram, d^{icitur} ordine uni
us causae ad se ipsam agitur in
oib^{us} fere, tunc lib. 2 de re
fali, et p^{ro} hoc a pleriq^{ue} di
nuatur noster titulus q^{uo}d ante
sedentibus in eo q^{uo}d in illis agi
tur. si tunc in ordine unius capi
tuli, ad se ipsam in novu d^{icitur} ordi
ne ad alteram. Quaten
du tam^{us} est maxim^{us} esse
intratumq^{ue} ordine d^{icitur} p^{ro}ter

ordo^{us} unius causae ad seipsam
publicis respicit utilitate, et
ita partium d^{icitur} remitti si pot
alioquin sentitur d^{icitur} ordine
lata nullius momenti erit sic
intelligendus tunc in dicta leg.
plata 4. Et sententia, et in
ter Locutionibus, et ibi Glo.
d^{icitur} ordine docet Abb in cap.
q^{uo}d dilectus 6. d^{icitur} causa p^{ro}ter
n° 2. q^{uo}d p^{ro}terat respicit ut
vite, et ita partium d^{icitur} remitti
remitti, ut colligitur ex leg.
et ibi Glo. p^{ro}terat. d^{icitur} ap.
pel: ubi ita lata. n^o servas o
ordine, unius causae ad aliam
valuit h^{oc} doct^{ra}: manifeste
colligitur ex Glo. d^{icitur} remitti
partium, et in ep: d^{icitur} causae d^{icitur}
ff. de iudiciis d^{icitur} legati recepta
Cetera a Nab: in cap 1 d^{icitur} lib.
oblat. n° 22. Dom: in cap. 1
d^{icitur} recriptis in 6 n° 58, et 60
Gut: in l. nemo pot: 58 ff. de
legat. l. n° 37.

7 **A**steris nomen
ex quo nova d^{icitur} colligitur, dico
Coaleate est cog^{it} q^{uo}d generaliter
d^{icitur} finit^{ur}, ut sit. Cuius cum q^{uo}d p^{ro}ter
et d^{icitur} qualibet re in tracto d^{icitur}

Noticia: ita definit Cartag.
in exposit. Ruy tit observat.
1 docet D. Tho: in 3g, 1g, dist.
23 q. 1. Aitol ad 2 in nra. l. 1.
n. adeo generaliter sumitur, ut cum
cum rei cognoscitur signetur, et cum limi
tatur, ut tantum accipiat, et cognoscitur
iudiciali, sicut et nomen ordinis
imitatur, ut signetur ordinis iudicia
lis tantum, ita nomen cognoscitur restrin
gitur, ad cognoscitur iudiciali
sicut quod naturaliter et per obsequium
nisi, ita iudex per testes, instru
ta, et alias probationes instruit,
et cognoscitur quomodo debeat procedere
circa questionem, quod in l. 1. ibi
affertur, quod quod in l. 1. ibi
cognoscitur appellatur arguto tax inter
ob carmen 21 et fin. ff. de testibus
iuncta leg. ubi facta. c. 22. Cod. ad
leg. Cornelie de falsis, ex quod
viginti nra. 12, s. 1. r. 1. c. 1. q. 1.
dicitur, quod debeat iudex in
cognoscitur pluribus questionibus, parti
culorum, qui sunt in iudicio of
feruntur, et quod scilicet articulo, aut
prius et debeat cognoscitur, quod articu
lis debeat postea terminare.
Cognoscitur itaque iudiciali du
plex, et ordinaria, scilicet, et

Ordinaria, ut hinc in
quod ponitur in l. 1. de probationibus. Or
dinaria, est in qua iudex, ser
vato iuris ordine, procedit, in
quod sicut accipit libellum bla
tis. L. 1. de testibus, et, ut sub
tit. 3 notatur, et docemur in leg.
et in Auti offeratur. Et l. 1. de
testibus dicto cap. 11 de probationi
bus docet Paulus in praxi an
notat. 1. de iur. ho. n. 13, et
de iudex, instruit ex variis pro
bationibus, et testibus, et testibus
instrumentis, et partibus
fionibus. Et quod in l. 1. de probationibus
quanta l. 1. de testibus iudex
debeat ipsius arbitrio et primum
relinquere, ut in cap. in nra.
32. cap. 1. c. 1. 37 de testibus
l. 3. de iur. magis. ff. de testibus
quod r. 1. probationes adhibere
appellatur. a Paulo in leg. admi
31 n. 39. ff. de iur. iurando, in
de intel. probationes accipit aliter
difficiliter tux in leg. l. 1. de
testibus. 81. ff. de cond. et demon
tr. ubi Paulus afferit im
portantem filii nec probare, se
sui patris filius, quod in illo
texto iudex est iudex

probatio, et in illis arbitrio est
an sufficiat probatio eadem
ideo agitur si non est in potestate
filij probare filiationem.

9 Hic
venit deputanda illa. celebris
questio, quae dubia appellatur
Alexander in leg. a Dico pro
23 n° 18 ff de iurisdictione, et ubi
describitur et ab in op. de sup.
4 n° 13 de causis probationis,
et proprietatibus, et ambiguit
habet in dicta leg. a Dico pro
in prior n° 16, et postea a val
de, diffinitio. M. Soro chus lib.
1 de arbitrio. q. 37 n° 13 an
scilicet omnia, alicui si imposita
sunt causae, cognoscere, de finitio quo
q. ipsius causae, omnia censeat
tr. in qua q. scilicet omnia
cognoscere, de finitio quae ipsius
omittit et defendit et alij
p. uribus Jason in dicta leg.
a Dico, in prior n° 17. Peti
mus in cap. super 25 in prior n°
3 de off. iudicis et legati. Iaco
ubique in leg. de quare 14 n° 2
ff de iudicis. Alciatus in leg.

10

notione 99 ff de verbis signifi
cationibus. **H**ac. Sa. et fulci
tr ex dicta leg. de quare 14
ff de iudic. ubi scilicet ait,
iudices de quacunque re, cognos
cente posse, cogi ad iudican
du, et de finiendo super ea
de re; q. q. tenet 63 q.
ille, qui habet cognoscere et alij
causa habet etiam potestatem
illam de finiendo, et sequenti
omnia cognoscere, de finitio etiam
con omnia intelligitur. Notanda
tr. hae doctrina et dicta notio
tione 99 ff de verbis signifi
cationibus ubi etiam dicitur, notio
nomine, et cognoscere, et iurisdic
tio de hereditate; q. sub notio
re, omnia etiam de omni
sa censebitur. 3 denique, forti
tr. ad iudicem hae cop. leg. et
C. si quis, ubi expressum ca
vetur q. ille, qui ex princi
piis rescriptis cogit alium
causae omnia ut, possit illam
de finitio etiam habere; q. q.
in omni. cognoscere etiam de off.

11

Includit.

Negativus uia
 qd scilicet Imperialis Cognitio
 in videatur, et si etiam Imperialis am-
 plectitur Glor. de agere in lo.
 qui procuratore s. et procurato-
 ribus. Bart. in dicta lo. a di.
 Pro. in pro. n. 12. et in h. i. b. g.
 n. 15. Abb. dicto n. 13, et contra
 de ex Menochio lib. 1. dar
 bitariis. q. 3 m. 16. q. 3 in
 primis, fulcitur auctoritate Joan-
 nis in extravaganti, q.
 quorundam conueniens, m. 1. d. et
 ea autem et uerborum signata, ubi
 pontif. in h. c. uerba, et autem
 cui datur auctoritas et realiter
 cognoscendi, et illa et finiendi
 in interdictis et data. et q. 1.
 facit text. in cap. causa. q.
 1. 8. et rescriptis cap. sup. 2. et
 nos autem. Quia, et si uero de offi-
 cio iudicis delegati cap. accusatus.
 q. 1. quantum liceat 3. q. 6. in
 q. 1. liceat deo cog. n. et de f. causis
 rang. diuersa ponunt. 3. facit
 q. 1. q. 1. uia. et mittitur. Alterum
 de negati. arguto. lo. cy. p. 10.

12 in pro. s. i. iudicij 4 deniq.
 opitulatur nobis. Filij gratie
 Curie Romanę in literis imi-
 tionis receptis, in q. temp. op-
 ponitur h. c. clausula, et mittitur
 vobis causa cognoscenda, et fine
 debito terminanda et in cap.
 ex 1. quest. 10 in fine. et resti-
 tut. Spoliatorum. cap. cy.
 13 circa prime. et restit. Spoliat-
 orum, uel altera huius similis
 uellet audiat talis, et iusticia fa-
 ciat, q. 1. primis origine habuit
 ex cap. 1. uia. et alio n. suffice-
 bat ad cognoscenda, et fini-
 endu, ut dicit Paulus Castrensis
 ubi sup. n. 2, et in lo. a di. Pro
 in pro. s. i. iudicij Man-
 datus in praxi imitationis
 audiendus quia s. q. ut ueriores
 libenter amplectimur. Nec

huius obstant arguta in tra-
 ctu adducta in primis ex dicta
 lo. 74 de iudicij, q. 1. Julianus
 loquitur de iudice ordinario, non
 de supposito, in illo potest
 definiendū ait 75 q. 1. potest

ut de lit. prius cognoscendum sit
in tit. tamq. ordine. Cognit.
socialiter tractat, quo ordine
de causis status cognoscendum sit
de quibus alij dicunt et tunc par
ticulariter instituit de his causis
ut potest quae inter phudiciales
transitiones, si ut colligitur ex
to. fin. Cuius causa status agi
debeat. & phudiciales institu
ta de actionibus.

26. *Adhuc tamen*
inter titus superflue videtur
quia de eius materia actus sit super
in tit. de mutuis petitionibus
ut advertit Abb. et ex cod. Bar.
de cartagena in hac materia
ubi observat. 3. retr. tamq.
ex eod. Abb. in hac rub. titus
de mutuis petitionibus agere
devent. et reconvent. ut
sunt potest reus reconvenire
actorq., et quora quo iudice
etq. debeat in causa reconven
tionis observari id qd in causa
duentionis observatur & quo
tractantur. Late in rub. de
iudiciis m. 35) in nro u. 8.
agi de ordine, quo de causa

Duentionis, et reconventionis
tractandus sit, qd scilicet prius
tractanda sit, et sim. lib. de
oibus causis in iudicio simul
ducurrentibus ut scilicet eias
nec. Lou. in quovnaque que
trari debeat. clarius tamq. et
Breuius retr. idq. Cartagena
ubi supra in tit. scilicet de mu
tuis petitionibus ut disputam
de ipsius pluribus mutuis pe
titionibus; in hoc u. tit. de
ordine cognoscendi, et tradi
ipsas petitiones de qua scilicet
cognoscendum sit prius, et de qua
postea, nro qd ab. de iudicio
nubrica. ab. Laud. omnipo
tentis. De. et sanctissimae vir
ginis eius maris Marię
absq. originali pe. c.
cato 2. rep. 3.

Ad eam qd
postea de ordine agi
de, accura. ab. de
de. de. de. de.
de. de. de. de. de.
Clementis 3. de. de. de.
inno. Episc. m. 35. cum he.

5

[illegible][illegible]

quæ matrimonialis causa fuit, in qua
de talis defendendæ clausula
de sanguinitate, exceptio cognenda
et prius quæ sup. matrimonio p. n. n.
ceteris. Et de iudicandi re. 1.º obstat
in l. 1.º quæ prior 2.º ff. de iudiciis ubi
Paulus dicitur ait, quod ille qui prior
appellavit, prior agere debet quod et
de iudiciis ex c. de dilectis 2.º l. par
tita 3.º, in d. c. 1.º mulier repro
suit prius rei iudicatione, et mo
do huius sibi, ad iudicari p. cuit, poste
a il. maritus exceptionem sangui
nitatis posuit, et matrimonii cau
sa transibat, prius quæ de
sanguinitate exceptio cognere
et de sequenti re relationem.

2.º Obstat
iura in c. paternitatis 17 c. in
honoribus 18 de testibus clementi
na 2 eod. 20 de testibus auten
tica de testibus. Et qui ad eos collat
autentica qui semel. Et de p. ba
tionibus leg. 34 de i. p. art. 3
2.º et 3.º de lib. 4 recopilacionis
in q. d. d. remur post publicatio
nem testis nullus aliorum testes ad
mittendos esse publicacione
3.º testis nil aliud e, quæ mani

festatio de positionibus testium id
quod utriusque parti manifestum fiat
de testibus et rationibus p. d. p. p. p.
cint, atq. ita. Cap. in praxi tho
mos p. 1.º 13 p. ore 4 a n.º 129
negando p. ore item repro duci
et examinari. De clementina
de testibus. De autentica de testibus
et quicquid collat. ibi: aut eorum de
positionibus emendatione decidet
et ostendunt ad mitti testes, quos
maritus p. duxit ad exceptionem
sanguinitatis p. banda, si quis de mu
lieris i. p. bauerat suæ intentio
nem, et de sequenti fuit causa
matrimonialis transi prius quæ
testes ad p. banda sanguinitatis
p. ducti admitterentur.

3.º Obstat
relationem huiusmodi re. c. de lib.
testes ad suam intentionem accep
tionem intuxit, p. quos p. art. 17
ibi p. d. d. m. m. m. exceptionem
sanguinitatis obiecit, ex q.
verbis stat, mulierem, quæ au
toris uer. h. e. b. a. t. suæ intentio
nem p. batio, prius quæ uer. suæ
fundaret exceptionem; De reus
debet suæ exceptionem p. bare

ante quā actor suū p̄bet intentio-
nē ex iuribus inept p̄m̄is 3 q̄ ucp
exhibita in iudiciū. cp̄ circa
fingit q̄ quoniam hoc tit. lex liberi
28, C. de inofficioso testam̄, l. cir-
ca 14. ff. de p̄bationibz. l. cuius
causae 39 ff. de liberali causa:
2^a q̄ r̄ta relatio subdineñ n̄ pot. l.
male in nro cp̄. actor p̄bavit in-
tentionē, p̄m̄is, q̄ r̄ta suā excep-
tionē fundare.

4° Quibus argumentis
tantibus ratiō conclusio uerissima
et optima ratiō fundatur. quare ex
pendo: causa naturaliter pcedere
videtur ratiō effectus arguitur qd
ratio 1ª est sequenti d peniten
tia distinetur. 2^a autem in qua
ty pot natura imitatur est. in qua
et qd distinetur est deum et d baw
mo; 3^a fundata ^{et ratiō} intentio
ei pot regere absolutio rei, nisi cau
sa absolutiois pcedat p bati
exceptionis fig^{ur} rei. 4^a baw uide
recedit merita causis, quare
partis accepti p bati uide
care. qd est in integritate
et q. illius et ueritas p
q. p bati in q. fin. C. si p bati

ng, talio modo quare ut appareat
an res abstruendy, Edamnan-
dy sit, iustitiz et modus dandi
hic prescriptz sequi nempe prius
ante qd negotij principalis dy-
cutere p emptoris exceptionem it
ipsius p batione admittere q ea
p bata totus principale negotij
honore necesse est ut inferius dice-
mus. Item si quis scilicet non fecerit quap-
ta exceptio p emptoria p bata ex ista
sententia non tenetur. Ceterum
si quis arcto tuz in eo. In fine
cuius in integro restitutio curantur.
I G. q. licet unicuique iudice
iudicare.

S. Conclusionem tamen si fundata
 articulis satis faciamus: non obstat tunc in
 d. lo. qui prior dicitur, quod illius
 tunc regula optinet in materia reconven-
 ti in qua se per actor prius audiri, quia
 non est in materia prioris pariter debet
 et ita si dicat tunc prior per agat, et prior
 agat, quasi diceret, ut qui prior appel-
 lat, idem prior ac iudicium venit priora-
 tas, tunc prius perponat in singulis
 articulis; at id reus, quia secundo
 appellat, idem, reconvenit actori,
 posterior agit, et per actoris, per

mulier tut elz off. fung. p. n.
4. Felix in ep. az dilecta 2. n.
5. Descriptio; Per alia in reg. n.
ming. 4. n. 8. ff. de legat. 2. et
faciunt iura in lo. p. tor 3 in
prio. lo. inuicem 8. ff. de col
latione bonorum; q. a. n. cerna
Corruat actus. D. ep. az dilecta 2.
Descriptio. lo. diligens 5. ff. de
dati. lo. az ij 8. 8. si p. tor ff. de in
actio. 2. quare, odo hic p. scrip
tus debet, in specifica p. cerna
vi.

Notetia obtat ly arguta ex
D. ep. fraternitatis az alius, q. it
uentum ut publicat a testa
tionibus. reue. ultra reappondo
rety ex d. iuris doct. Late Ma
tinus in d. alio. re. lator 3. 5.
45. Menchaca lib. 2. inouertia
mz. ep. 31. Antonius Gabriel
thomo 3. in manu: tit. de testibus
de lator 21. Menochius de arui
narily lib. 1. q. 94. h. e. tanq. re
q. si nulla p. atre exceptione p. et
in p. raxi Balde celebris e. illa.
q. si a oco obuiat exceptione p. gto
ria, debet admitti, et p. bari. et
p. lator actoris intentio, et post

publicat testis p. positione
in neopis p. raxi ali ex nro ep.
1. q. ex lator 2. 8. cognat. ep.
oimali (ita intelligendy q. d. de
testibus 2. d. de testibus q. d. de cano
Hortier 2. et de p. raxi ibi n.
4. q. imo oio. e. lo. q. aliqui
obuiat. p. bet p. gto. excep
tionis, ante quaz actor suz fundet
intentione, q. actore n. bante
absoluit oco, et ad uertit q. d.
finalis in d. ep. 2. q. de testibus.
huius doct. raxi e. q. excep
tio p. gto. e. nouus articulus
distinctus a p. raxi et ita cessat
regula de ep. fraternitatis, quaz
p. bet in eod. one articulo
No post publicatio ne testibus alio
testes recipere, ita doct. q. la
finalis in d. ep. 2. q. de testibus, Par
tibus et fere, q. in lo. 2. C. la
recindi n. p. oco, ubi q. d. q. d. e. e.
nit cogit. hanc f. 2. lo. doct.
Abb: h. n. 9. Calderinus a. u. 12.
Lam. a. n. 5. C. de h. arram. 2.
6. q. 9. d. de p. raxi: ultima in d.
p. tor 9. C. de p. raxi p. lator. 2.
p. raxi, et in d. io. 2. C. de reu.
et p. raxi, et in d. 1. exceptione

ig. *Ad p[ro]lationibus et in
autentica d[icitur] t[er]ribus. & q[ui]d d[icitur]
do n[on] habet collat[ur].*

Sec[un]do deni

*q[ui]d dicitur d[icitur] argu[re] ex n[ost]ro q[ui]d
l. ad e[ss]e[nt]ia[rum] solutione[m], et u[er]u[m] n[ost]ri
cap[itu]l[um] intellig[en]tia[m] supponendu[m] e[st]
exceptiones quaz d[icitur] ei[us] dilatori
q[ui]d, quaz d[icitur] p[ro] p[ro]p[ri]as, ut co
cetur in l. 2. & final[is]. u[er]o l. 2.
sequenti[us] d[icitur] d[icitur] exceptionibus
appellanti instituta d[icitur] excep
tionibus. docet glos. 1. in q[ui]d
exceptione[m] 12 d[icitur] exceptionibus
ubi. *Ab. n[ost]ro. Maranta d[icitur] ordi
ne p[ro]p[ri]as q[ui]d p[ro]p[ri]as. membror[um]
n[ost]ro pag. 114 in p[ro]p[ri]as, dilato
rie[m] exceptione[m] n[ost]ri, q[ui]d d[icitur]
ferunt aliquantulu[m], & n[on] in te
tu p[ro]p[ri]as p[ro]p[ri]as, negoti[um]
q[ui]d p[ro]p[ri]as d[icitur] d[icitur] exceptionibus
l. 2. & final[is]. ff. *ad d[icitur] d[icitur] d[icitur]
p[ro]p[ri]as instituta d[icitur] excep
tionibus l. 2. & final[is]. 3. partita 3 ubi
Greg[orius] l. 2. docet Meno
chius d[icitur] d[icitur] d[icitur] cau[sa] 190
d[icitur] aut[em] dilatori[um] t[ri]p[er]i
t[ri]p[er]i: 1. cau[sa], q[ui]d l[icitur] p[ro]p[ri]as
res p[ro]p[ri]as: 1. cau[sa], q[ui]d ad liti***

*gantur p[ro]p[ri]as d[icitur] d[icitur] 3°
n[ost]ri, q[ui]d, q[ui]d, a d[icitur] p[ro]p[ri]as
l. negoti[um] tendunt, et ip[s]a
p[ro]p[ri]as aut[em] res p[ro]p[ri]as, q[ui]d
illat[ur] ex p[ro]p[ri]as:*

*Excep
tionibus dilatori[um], q[ui]d iudici[um] p[ro]
p[ro]p[ri]as res p[ro]p[ri]as, l. p[ro]p[ri]as
ex p[ro]p[ri]as in co p[ro]p[ri]as, ut in
l. final[is]. *Ad d[icitur] exceptionibus
l. 2. et si s[ed] d[icitur] d[icitur], la
re Carlebat lib. 1 d[icitur] d[icitur]
t[ri]p[er]i 1 d[icitur] d[icitur] 2 a n[ost]ro 99 l. 1
p[ro]p[ri]as, ex iudici[um] res p[ro]p[ri]as
p[ro]p[ri]as d[icitur] iudici[um], et i[us] p[ro]p[ri]as
res p[ro]p[ri]as q[ui]d induit, & offe
rat. 3 q[ui]d 3. q[ui]d r[es] p[ro]p[ri]as & u[er]u[m]
d[icitur] iudici[um] d[icitur] d[icitur]. q[ui]d l. 10
u[er]u[m]culo s[ed] d[icitur] d[icitur] d[icitur]
authentic[um]. off[er]at[ur] l. 2. liti[um]
d[icitur] d[icitur] l. 2. d[icitur] d[icitur] 14
C. d[icitur] d[icitur] authentic[um] d[icitur]
liti[um] d[icitur] d[icitur] d[icitur] d[icitur]
iudici[um] collat[ur] 8, mem[or] co
m[em]o p[ro]p[ri]as iudici[um] co p[ro]p[ri]as
gare. q[ui]d p[ro]p[ri]as. 3 q[ui]d 3
clementina, p[ro]p[ri]as d[icitur]
ca med[ia] d[icitur] p[ro]p[ri]as d[icitur]
et re iudicata d[icitur] l. 2. ap[er]tis**

simi ca d'indici.

Inhaltang

Recusat. Et ut civile & canonicis differt: iure & civili non necessaria ex pto, et quatio, causae ad recusandum iudicis arguitur in lo. q. 4 ff. ad Trebellianum. lo. si p. latorum. 14 ff. appellacionibus lo. & nunciatus 17 & q. 2 ff. ad leg. Juliam de adulter. vñ docet glossa in d. lo. captivi mi. verbo recusare, Et d. iudicibus Et in d. lo. 4 verbo recusare ad Trebellianum. lo. 1 tit. 16. lib. 4 vobis p. latorum, ubi Late Asembro pto sa legem, et p. p. uen. 12; nisi recuset pto collegium, aut tota civitas, q. bene e. naria ex pto, et pto causae, ut dicitur in Ex p. latorum 10 & in d. pto p. latorum. docet Ray cu multis in p. latorum 1 Thomo 1 p. lo. p. latorum 10 n. 12: q. dicitur in recusare p. latorum aut rogati alicuius vñ latorum, aut consilium observat pto in leg. 2 et 4 tit. 10 lib. 2 recopilacionis. Sane autem Canonico in causa iudicis recusare causa apponenda, et p. latorum p. latorum in p. 41. 6 1, et ibi glossa verbo alegare, q. dicitur speciali et dapp

[illegible][illegible]

Prædictæ exceptiones
dilatantur, quia magis prædictæ, et per
acta dicuntur, veluti exceptiones
epi. libelli, libellusque recipi debet re
cundum stylum Prædictum, in qua
agitanda, ut dicitur. Sositus in
q. 1. de libelli oblat. Celi. fin. spe
culator in tit. de libellorum receptis
in nunc, debet esse clarus, certus et
deludens petitionem auctoris, quod quæ de
monstrat ipse futurum, ita, si
aliqua incertitudine, ut in leg. 1.
de edendo q. fin. de libelli oblat.
docet Sason in q. vii. instituta de
actionibus n. 125: debet libel
lus esse periculosus, et magis multi
loquus, ut docetur in leg. fin. C.
de precibus imperatorij offerendis. lo.
fin. § in refutatorij. C. de ap
pellationibus: ita recipit ipse na
gus exceptio actionis ante tem
pus motus, ut in q. unico. de pley
petitionibus lo. l. §. fin. ff. de
diebus iuris fructibus legati. sedat.
ita exceptio obreptionis, et re
ceptionis recepti ut in leg. 1.
C. si contra ius. iunctis iis, quæ
dictimus supra in rub. n. 15: ita
exceptio. Alij pendentes, ut in

lo. 1. tit. 5. lib. 4. Recopilacionij.
Oj

autem dilatorie exceptiones res p
lariter ante litij institutionem oppo
ni debent, postea quod non admittuntur.
q. in tri. monasterij. 20. de re
judicata. lo. penultima, et ulti
ma. C. de exceptionibus. lo. ex
ceptionibus 17. C. de probationibus
lo. ita demum 13. C. de procuratori
bus. de lo. 1. tit. 5. lib. 4. recipi
tationis, ordinatis Cuiusmodi lib.
3. tit. 37 in p.rio. docet glossa.
in ep. exceptionibus 12 de exceptio
nibus, ubi Felix d. n. 7; va
rie tamq. applicat, et limitat.
hanc doctrinam Sason in d. lo. ita
demum n. 12. Sositus. n. 126.
Berni. dia. n. 256. Duennij
n. 263. Gratianus n. 170.
cuius rei rō. tradit Ab: in d. q. 12
de exceptionibus n. 10. Cuiuslibet
cruciat Rebuffus in tractatu de
exceptionibus n. 365.

Ab hac ta
men n. generali excipit ex con
municacionis exceptio, hanc ex
ceptionem animalia appellantur
seu de. in lo. 1. tit. 5. lib. 4. de reo

ultimi huius assignati inuitat. ad
parand. et respondend. in
quos tenentur illi. p. b. a. r. h. c. o. a.
uicissimati in causis plenariis in
q. q. fit litig. testatio; in causis uero
maris in q. q. litig. testatio n. fit; ut
in Sem. dependens. 2. d. u. d. h. i. y.
et in Sem. i. p. e. 2. d. u. b. o. n. i. y.
n. a. l. n. i. m. i. t. t. u. r. d. i. l. a. t. o. r. i. y. p. o. s. t. l. y.
a. c. t. y. q. u. i. s. e. l. e. t. q. u. i. n. p. o. s. t. l. i. t. i. y. s. t. e. s. t. a. t. i. o. n. e. x. g. l. o. s. i. n. e. p. l. i. s. p. e. t. i. u. e. r.
d. e. u. e. n. i. t. u. r. ; e. t. ; e. t. u. d. i. c. i. t. ; d. e. c. l. e. t. e.
i. n. 6. q. u. e. g. l. o. s. i. n. g. u. l. a. r. i. y. a. p. p. e. l. l. a. t.
2. F. e. l. i. n. o. i. n. d. e. p. 12. d. e. x. c. e. p. t. i. o. n. i. b. u. s. n. o. 10. A. b. b. a. t. e. h. i. c. n. o. 6. n. i. u. a. l. i.
q. u. i. p. o. s. t. l. i. t. a. t. i. o. n. e. o. p. p. o. s. i. t. e. x. c. e. p. t. i. o. n. e. s. d. i. l. a. t. o. r. i. y. i. d. e. m. o. n. a. n. t. d. e. b. e. t. i. n. e. x.
p. e. n. i. s. ; u. t. d. o. c. u. t. S. a. u. b. o. d. a. r. e. n. i. y. i. n. t. r. a. c. t. a. t. u. d. e. x. p. e. n. i. s. i. n. i. u. d. i. c. i. o. f. a. c. t. y. n. o. 3.
t. o. m. o. 3. o. r. d. i. n. i. y. t. r. a. c. t. a. t. u. s. : q. u. e. e. t. i. a. q.
p. e. c. c. i. t. q. u. i. u. d. i. c. e. s. n. i. i. u. d. i. c. i. y. p. r. o. u. n. t.
h. a. t. ; t. u. n. c. i. d. e. m. a. t. r. i. n. e. x. p. e. n. i. s. y.
a. c. t. o. r. ; q. u. i. t. e. n. e. r. e. l. i. t. i. g. i. n. g. a. d. i. c. i. t.
u. t. b. e. n. e. r. e. i. n. e. l. e. m. i. t. ; e. t. i. s. i. q. u. i. p. a.
r. e. i. d. r. e. c. t. i. y. ; d. i. c. i. t. o. p. t. i. m. e. M. a.
r. a. n. t. a. d. o. d. i. n. e. j. u. d. i. c. i. o. n. i. y. 4. p. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. 3. n. o. 3. = q. u. e. s. t. i. o. n. e. p. e. c. c. i. t.
i. n. o. d. i. c. a. p. r. o. u. n. t. q. u. i. n. e. c. e. p. t. i. y. i. n.
u. t. e. a. n. d. o. p. r. o. u. n. t. i. n. t. e. n. e. n. t. ; u. i. d. e. t.

res cognoscunt inter ecclesiasticos
iuxta leg. 2. tit. 6. lib. 1. de copula
tionis, et leg. 3. tit. 5. lib. 2. de
pilatione n. p. o. s. i. t. u. y. c. a. u. s. a. n. t. e. s. ; l. i.
s. i. t. d. e. n. i. c. i. ; i. n. e. x. p. e. n. i. s. y. d. e. n. a. r. e.
t. e. n. e. S. r. e. o. l. o. p. e. y. i. n. l. o. 13. tit. 13. p. a. r.
t. i. t. 3. g. l. o. s. 3. S. u. n. t. e. y. l. i. b. 1. q. u. e. s.
t. i. o. n. i. y. i. u. d. i. c. i. y. ; e. p. 2. a. r. 2. q. u. i. n. e. t. i. a.
j. u. d. e. x. ; q. u. i. s. e. i. n. d. i. p. e. n. e. n. t. e. p. o. u. n. t.
h. a. t. p. o. r. i. n. e. x. p. e. n. i. s. y. p. r. o. u. n. t. e. s. d. e.
n. a. t. e. S. o. u. t. G. u. i. l. l. e. y. d. e. c. l. e. t. i. o. n. i. s.
S. e. r. g. i. o. n. e. y. i. n. e. x. c. e. p. t. i. o. n. e. s. p. r. o.
u. n. t. ; q. u. e. i. n. t. o. t. y. p. e. n. u. n. t. i. n. y. a. p. p.
l. i. y. d. e. i. y. 2. e. t. f. i. n. i. l. i. y. u. y. l. o. s. e. q. u. e. n. t.
p. e. c. c. i. t. e. x. c. e. p. t. i. o. n. i. b. u. s. ; o. e. t. a. p. p. o. l.
l. a. n. t. i. n. y. t. e. d. e. c. l. e. t. i. o. n. i. s. l. o. 8. e. t. i. n.
t. i. t. 3. p. a. r. t. i. 3. ; d. e. q. u. e. s. t. i. o. n. e. A. b. b. a. t. y.
i. n. d. e. p. 12. d. e. x. c. e. p. t. i. o. n. i. b. u. s. n. o. 15.
e. t. i. b. i. d. e. F. e. l. i. n. o. y. n. o. 2. d. e. x. c. e. p. t. i. o. n. i. b. u. s.
i. n. t. r. a. c. t. a. t. u. d. e. x. c. e. p. t. i. o. n. i. b. u. s. a. n. o. 25.
M. a. r. a. n. t. a. d. e. i. y. p. a. g. 416. i. n.
p. a. r. u. y. a. n. o. 11. q. u. e. n. e. a. u. t. e. p. r. o. u. n. t.
e. x. c. e. p. t. i. o. n. e. s. e. x. g. l. a. t. F. e. l. i. n. o. y. u. b. i.
S. u. p. C. a. l. d. e. r. i. n. o. y. n. i. c. i. n. o. 15. i. n. y. t. i.
u. l. e. t. i. e. x. c. e. p. t. i. o. n. e. s. ; u. t. i. n. q. u. o.
i. n. y. t. i. q. u. e. s. t. i. o. n. e. y. t. o. l. l. i. t. o. b. l. i. g. a. t. i. o. ; e. x. c. e. p. t. i. o.
e. x. i. y. i. n. u. n. d. i. 2. a. y. q. u. e. s. t. i. o. n. e. y. u. n. t.
S. o. : p. a. r. t. i. 3. i. n. p. e. t. e. n. d. o. i. n. p. e. t. e. n. d. o.
i. n. d. e. l. o. 3. ; e. t. e. x. c. e. p. t. i. o. n. i. b. u. s.

na. 63.

¶ *De p[ro]p[ri]etate p[ri]vilegi
grate si p[er]dant lity. It[em] t[em]p[or]e
t[em]p[or]e, p[ro]p[ri]etate, si a[li]q[ui]s p[ro]p[ri]etate
n[on] p[er]dant, ut a[li]q[ui]s p[ro]p[ri]etate
n[on] p[er]dant; et l. c. q[uod] si ex[em]p[ti]o
h[ic] p[ro]p[ri]etate ante d[em]onstrat[i]o[n]em, et
in d[em]onstrat[i]o[n]e offerat e[us] p[ro]batio[n]em
in d[em]onstrat[i]o[n]e ip[s]a d[em]onstrat[i]o[n]e, ut dicit
Ab[bas] h[ic] n[on] 8. et c[on]f[ir]m[at] d[em]onstrat[i]o[n]em ex
f[er]re. in l. c. p[er] 12. d[em]onstrat[i]o[n]em
b[er]n[ard] n[on] 36. et facit t[em]p[or]e in l[ib]ro
i[st]o q[uod] 3. f[ac]it in p[ri]vilegiat[i]o[n]e
du[bi]o: et d[em]onstrat[i]o[n]e ex[em]p[ti]o[n]e. Si q[ui]s
p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate, ut
p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate ante d[em]onstrat[i]o[n]em, et t[em]p[or]e
in d[em]onstrat[i]o[n]e lity imp[er]dant, sicut i[n] p[ri]vilegiat[i]o[n]e
d[em]onstrat[i]o[n]e ex[em]p[ti]o[n]e p[ri]vilegiat[i]o[n]e, ut d[em]onstrat
cent Ab[bas] h[ic] d[em]onstrat[i]o[n]e 2. In m[od]o l[ib]ro
et c[on]f[ir]m[at] d[em]onstrat[i]o[n]em ex[em]p[ti]o[n]em. F[ac]it in d[em]onstrat[i]o[n]e p[er] 12.
d[em]onstrat[i]o[n]em b[er]n[ard] n[on] 34. et ibid[em] d[em]onstrat[i]o[n]em
b[er]n[ard] n[on] 36. et facit elegans t[em]p[or]e in
cap. quonia[m] l[ib]ro. d[em]onstrat[i]o[n]em p[ri]vilegiat[i]o[n]em
c[on]f[ir]m[at].*

*¶ N[on] q[uod] h[ic] p[ro]p[ri]etate ex
ceptiones, et ex[em]p[ti]o[n]es, c[on]f[ir]m[at] in q[uod]a
c[on]f[ir]m[at] i[n] d[em]onstrat[i]o[n]e p[ri]vilegiat[i]o[n]em de d[em]onstrat[i]o[n]e
ia, p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate, ut in l. c. i. c.
ia, p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate. l[ib]ro. p[ri]vilegiat[i]o[n]em*

*l[ib]ro. 6. d[em]onstrat[i]o[n]em b[er]n[ard] n[on] 8.
et l[ib]ro. h[ic] 3. p[ar]t. 3. glos. in d[em]onstrat[i]o[n]e p[er] 12.
d[em]onstrat[i]o[n]em b[er]n[ard] n[on] 36. et facit t[em]p[or]e in l[ib]ro
i[st]o q[uod] 3. f[ac]it in p[ri]vilegiat[i]o[n]e du[bi]o: et d[em]onstrat[i]o[n]e
ex[em]p[ti]o[n]e. Si q[ui]s p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate, ut
p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate ante d[em]onstrat[i]o[n]em, et t[em]p[or]e
in d[em]onstrat[i]o[n]e lity imp[er]dant, sicut i[n] p[ri]vilegiat[i]o[n]e
d[em]onstrat[i]o[n]e ex[em]p[ti]o[n]e p[ri]vilegiat[i]o[n]e, ut d[em]onstrat
cent Ab[bas] h[ic] d[em]onstrat[i]o[n]e 2. In m[od]o l[ib]ro
et c[on]f[ir]m[at] d[em]onstrat[i]o[n]em ex[em]p[ti]o[n]em. F[ac]it in d[em]onstrat[i]o[n]e p[er] 12.
d[em]onstrat[i]o[n]em b[er]n[ard] n[on] 34. et ibid[em] d[em]onstrat[i]o[n]em
b[er]n[ard] n[on] 36. et facit elegans t[em]p[or]e in
cap. quonia[m] l[ib]ro. d[em]onstrat[i]o[n]em p[ri]vilegiat[i]o[n]em
c[on]f[ir]m[at].*

*¶ F[ac]it. l[ib]ro. h[ic] d[em]onstrat[i]o[n]em l[ib]ro. h[ic] 5
l[ib]ro. 4. d[em]onstrat[i]o[n]em b[er]n[ard] n[on] 36. et facit t[em]p[or]e in l[ib]ro
i[st]o q[uod] 3. f[ac]it in p[ri]vilegiat[i]o[n]e du[bi]o: et d[em]onstrat[i]o[n]e
ex[em]p[ti]o[n]e. Si q[ui]s p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate, ut
p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate ante d[em]onstrat[i]o[n]em, et t[em]p[or]e
in d[em]onstrat[i]o[n]e lity imp[er]dant, sicut i[n] p[ri]vilegiat[i]o[n]e
d[em]onstrat[i]o[n]e ex[em]p[ti]o[n]e p[ri]vilegiat[i]o[n]e, ut d[em]onstrat
cent Ab[bas] h[ic] d[em]onstrat[i]o[n]e 2. In m[od]o l[ib]ro
et c[on]f[ir]m[at] d[em]onstrat[i]o[n]em ex[em]p[ti]o[n]em. F[ac]it in d[em]onstrat[i]o[n]e p[er] 12.
d[em]onstrat[i]o[n]em b[er]n[ard] n[on] 34. et ibid[em] d[em]onstrat[i]o[n]em
b[er]n[ard] n[on] 36. et facit elegans t[em]p[or]e in
cap. quonia[m] l[ib]ro. d[em]onstrat[i]o[n]em p[ri]vilegiat[i]o[n]em
c[on]f[ir]m[at].*

[illegible]

principij. ff. de hereditatibus. l. c. 12.
18. §. fin. ff. soluto matrimonio. l. v.
13. et ibi gl. 1. §. ad renatus. l.
t. Macedoniam, docet Ab. in d.
q. d. exceptionibus n. 19, et 18. La
dilla ubi sup. n. 39. Auendaño in
tit. d. las excepciones n. 28. Fran
qui d. citone, 12. de Elitacione. 164.
l. p. n. 1. Gutierrez d. iura m. 3. Fran
lorio. 3 p. l. 25. n. 37.

Hypo
 laty ad 3u. ano. n. 12. pponitur
 p. n. d. i. j. u. a. i. a. q. u. i. m. e. n. t. r. e. u.
 t. e. m. i. c. a. u. p. t. o. r. e. s. p. h. a. r. e. p. r. i. u. g. e.
 r. e. t. o. r. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e. s. u. a. s. f. u. n. d. a. n. t. i. b. u. s. i. n. q. u. i.
 i. n. d. i. l. a. t. o. r. i. u. m. e. x. a. c. t. i. o. n. i. b. u. s. n. o. n. u. c. p.
 t. u. s. e. s. t. i. n. d. e. p. t. o. r. i. s. q. u. i. r. e. g. u. l. a.
 r. i. t. p. b. a. n. t. i. p. o. s. t. q. u. a. a. u. t. o. r. i. n. t. e. n. t. i. o.
 n. e. s. u. a. s. f. u. n. d. a. n. t. i. b. u. s. i. m. o. n. t. e. r. e. t.
 r. e. u. e. x. a. c. t. i. o. n. e. s. p. g. i. o. n. a. p. o. t. e. r. e.
 a. n. t. e. q. u. a. u. n. s. i. a. p. o. s. s. e. t. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e.
 i. t. e. r. e. n. t. A. n. c. a. d. a. m. u. s. d. i. c. i. t. n. 1. q. u. i. d.
 C. u. r. i. u. s. n. 1. 4. i. c. t. e. r. e. d. p. h. e. n.
 d. i. t. e. x. n. r. o. t. u. s. e. t. e. x. e. l. e. g. a. n. t. i. b. u. s.
 s. e. q. u. i. d. e. q. u. i. d. e. x. a. c. t. i. o. n. i. b. u. s.
 n. e. u. t. a. u. t. o. r. e. p. b. a. n. t. e. r. e. g. a. b.
 i. d. e. n. d. u. s. i. t. i. t. u. s. p. b. a. u. e. n. t.
 10. q. u. i. a. c. c. u. s. a. r. e. q. u. i. d. e. n. d. o.
 11. a. c. t. o. r. 12. p. p. b. a. t. i. o. n. i. b. u. s.

in. nantes q. 9. et actionibus
et obligationibus. q. fin. & fin.
Curre. iuranda. p. unica, ut le
c. uicaria ueneficia. P. in
praxi annotat. 3. Fatuys
et Fleus, qui exceptionis p. b. aro
na. in se suscipere, antequam
actor sua p. iudauerit intentio
ne, ut auerit gl. 1. in nro
ep. 1. optima gl. in ep. 2. te
libus 19. uerbo p. uicaria. &
testibus, et utroque cor. doctoru
op. et cu. h. p. obliu. 3. argu
ta, et 2. in ep. pars. ad. L. a
D. ei omni potestis, et
gl. in uirginis eius
Matris. M. g., cuius pu
rissima, et alia originalia
ligecato. de exceptionibus.
tribus hanc actus die
bus celebrantur.

3^a Partis.

Ad 3°, et ultima. nri. tu. p. ex
ponenda. accedente. in caponibus.
disputamus. questionibus: utrum scilicet
pronunciandum sit. sup. except. p. p.
ptoria. antequam p. alia causa
trahatur, in qua quæritur. talis elicio

delictum: n. e. narius. sup. p. p.
toria. pronunciare. ante quæ p. p.
ty. causa. n. e. h. et. d. p. p. toria.
ante. p. alia. & trahitur. cognoscatur
traffiat, q. p. p. n. sup. p. alia. p. p.
cler. Hæc delictum a p. prima. fa
cie. impertinens, et irrationali
uitu. uidetur: ad q. 3. Re. p. p. m. a
ra. exceptionis. p. p. p. toria. con.
silento. inter. p. alia. causam
posito, sup. ipsa. except. p. p. p.
ria. ex nra, et p. b. a. n. e. p. p. u.
ciandus, & tantu. sup. causa. p. p.
li. 2. Quia. il. opposit. n. e. p. p. m. a
y. p. clarescunt, n. nulla. d. uia
hinc. delictum. obli. d. e. m. u. s., et
disoluerunt.

Et in primis ob
stat difficultas. n. in. d. l. g. d.
quæ re. 74. ff. d. iudiciu. sub
Suldanus. d. p. p. e. docet, iudi
ce. p. p. e. cogi, pronunciare
sup. quacumq. re. & quæ cog.
nolet; in nro. h. p. p. u. cog.
noscere. debet. d. except. con
sanguinitatis, quæ p. alia. h. e. t
causæ; 2° sup. ipsa. except.
p. p. u. s. debet pronunciare.
N. obstat. & difficilissimæ. tu. s.

in l. q. in nautica. 40. ff. d.
minoribus. ibi dicta p. d. tate. Tac.
ex q. verbis stat, n. idem d. ex
cept. prius quod et p. rali iudice
cognovisse, et etiam sup. illa p.
nunciante, ante quod p. rali ore
votum tractat. q. etiam appertuit
et ex p. rali colligitur. ex sequenti
bus. Sicut per b. y. adversarij
ut impedirent cognoscere p. rali ad i.
peratorem appellaverunt. Vbi a
ta lata sup. except. appella
ta fuit, ut n. possit p. rali uter
q. p. rali iudice, q. an
p. rali p. rali negotij, et eius
d. ratione, et et sup. p. rali iudice
except. la ferri.

N° 3°.

Obstat 3°. n. r.
delutioni. sup. m. g. 3. ff. d. p. rali iudice
tombus, ubi quidam d. rali iudice
allegavit, id d. illo crimine. q. antea
fuisse accusat, et absolute, rep. li
cavit autem rali accusat. ob p. rali iudice
tionem p. rali accusat. t. rali iudice
n. r. et ob t. rali iudice, et d. rali iudice
d. p. rali iudice. d. rali iudice, et rali
illa p. rali iudice, p. rali iudice d. rali
accusat. rali iudice. d. rali iudice.
d. rali iudice cognovisse, et ante

que p. rali causa p. rali, et sup. ipia
except. p. rali iudice = d. rali
p. rali in l. q. lib. rali 7. d. finali
ff. d. l. iudice causa, ubi rali quid
invenit, p. rali rali, qui rali
illius domini dicebat, exceptio
ne opposuit, se in p. rali iudice
fuisse, q. l. iudice fuit, ex
adverso autem domini dicebat, in
p. rali iudice fuisse, et ait
d. rali iudice except. p. rali iudice
p. rali iudice, et postea causam
ut rali iudice d. rali iudice. q. n. idem d.
except. cognovisse, antea quod p. rali
causa p. rali. et etiam sup. illa d. rali
p. rali iudice = 4. et ultimo n.
d. rali iudice sup. in q. l. iudice
l. d. d. fidei in p. rali iudice, ubi
sup. iudice q. l. iudice p. rali iudice
ait, q. rali p. rali iudice except. d.
bet iudex rali ferre, ante p. rali
causam d. rali iudice.

Hic tam n. r.
tanti bus n. r. delutio verissima
et et a nobis p. rali iudice fende
d. rali ante quod ad argumen to
n. r. iudice d. rali iudice
n. r. d. rali, n. r. rali et
planare delutionem, n. r. iudice

fuerunt super ea amplexus glo
satorum opposita, et de vulgaribus,
et securioribus affrauit, super ex
ceptionibus in eis continentibus
ante illius cognoscendum, et hunc
sufficere, quod super praedicta causa
nuncietur iuxta rationem, et l. 1.
Ordine iudiciorum, et l. 1.
Ordine eorum, et l. 1. fuit
Martialis antiqui glossatoris ex
diametro huic opposita, ne per
super exceptionibus, super eis conti
nendum exiuntibus in c. l. 1. et
quod re 7a. fuit ad idem. et
l. 1. super A. d. causa positionis, et
opposita. et est in argu
tis ad idem.

[illegible]

ff. Audientibus, doctis Ric. Simon
Sa. n. 6. Calderinus n. 19, et cōy
ex Ab. n. 11. Bart. in d. 12. l. 1. C.
Ordine iuditionis n. 5. et ibi de Bud
dus n. 9. Salicetus n. 19. Meno
crinus de arbitraris casu l. 57. p. 1
ty, et de p. ex l. 12. tit. 3. par
tra 3. teste Greg. Lopez ibi glo.
4. utriusq. huius distinctionis p. 1
rog. tractat Ab. n. 12, et mercedi
us ibi n. 2. et ibi tenendū
q. si p. re, Robertus Ab. l. 1. m.
n. 12. affert, Raynorum diff.
frag. iura si p. bari, q. bouery sit,
q. tamē tūc int. p. re, int. d. t. ex
ceptionis nomina diffra. ostendunt
illorum ut oppo. sequimur q. p.
renugetur uti approbant.

*Singuli ex placitis, inducendis
oparetur, aliqua exceptiones inci-
dentes, quae emergentes dicuntur.
In quo exponendo, maxime laborat
glor. l. hie. Baldus, dicitur et
Ab. n. s., et tunc creditur inci-
dentes exceptiones illas dici, quae,
ante litigium, ortu habuerint,
oriuntur autem in lite incident, ve-
luti exceptio pacti non petendi,*

Aliqua dicitur
 fensu pot. q. exceptiones inci-
 dentes / et q. iudices / pro
 etq. aliq. dependente omni
 veluti si pot. ita talis fiat
 partz q. dependens, l. transito
 celebrat. et emergente
 q. pot. etq. spectare ex antiqua
 causa, et ante iudicem
 actz et h. h. si quid potest
 actor, l. iudex prius ex omni

Calderinus n° 18. qui docent
exceptiones incidentes esse illas
que merita causa respiciunt
huiusmodi s^{unt} de p^{re}emptoria et
ceptiones, emergentes vero illae
appellari, quae p^{re}sens opponitur
cuiusmodi s^{unt} de dilatoriae ex
ceptiones, quae p^{re}sens quasi
emergunt, unde ab his docto
ribus, hoc versu d^{is}tinguuntur.

Reg. hujus opprobrio plene
satisfacit nequidq. multaq. ex-
ceptiones p. emptoribz in uide-
latoryz apponi possunt, ut si il-
le, & q. in d. cap. 1. & alij ne-
gat. in 6, ac q. in d. natz di-
latoryz quodq. modo mutue-
ant, et tunc, et tunc nullate.

nup. p. emergente appen-
 tari, & p. p. inidene, &
 negotiis p. p. ino tu pe-
 ximant. eten illud inidat
 de Dominico et alij. in d.
 ep. 1. & lity d. h. w. in b.
 quare securior, et solidior
 doctra. Abb. hic n. 10. v. 3.
 R. ut sult oy exapto, quz
 ipsa factu p. p. d. m. n.
 illi opponit inidene d. m.
 q. ipsa p. p. negotiis p. p.
 mit, at u. oy exapto quz
 p. p. d. m. n. illi opponit
 amergent appellat: unde
 q. de dilatorij exceptione
 oriant. post lity incoat. re-
 p. p. d. m. n. & eamz mala-
 orz habuent ante lity, q.
 sup. ey erit mergent, q. u.
 sup. exceptionibus p. p. m. p.
 n. inidene d. m. n. q. talis
 exceptio re aut p. p. antea
 p. p. d. m. n. hanc s. q. requit
 cypa in d. l. g. 14. p. p. d. m. n.
 p. p. d. m. n.

Sup. d. u. n. / q. d. sult
 n. p. inidene d. m. n. p. p. n. n.
 andy l. d. lity. ut co. m. n.

d. u. / Limitat in tribus casibus
 re laty a glos. ab obij. re
 cepta in n. m. cp. 1. in cap.
 & q. d. m. n. q. inidit inenim
 nali ut rubrica et totit. q. d. m.
 d. p. actio criminali iudicat uelu
 in s. s. exco. a. p. p. m. n. q. p.
 taty inep. t. qui d. p. p. d. m. n.
 me 3. q. 10. Cp. quonia 16.
 C. ad l. iulia d. adult. n. p. p.
 lud x. 8. C. ad l. p. p. d. m. n.
 p. p. d. m. n. q. d. m. n. q. d. m.
 criminali q. inidit in e.
 d. l. ut in l. p. p. d. m. n. d. m.
 d. m. n. iudicioru. d. m. n. q. d. m.
 p. p. d. m. n. q. d. m. n. q. d. m.
 cat, p. p. d. m. n. q. d. m. n. q. d. m.
 clandy & ut in d. cp. 1. d. m.
 e reditae d. q. d. m. cp. 1. d. m.
 infra hoc tit. C. labor & qui
 alij in l. p. p. d. m. n. iudiciali
 ingituta d. actionibus

Hic tamz
 d. m. n. d. m. n. u. d. m. n. & ex l. g.
 1. C. d. m. n. iudicioru, ubi stat
 mota, quz iudiciali & p. p. d. m.
 d. m. n. p. p. d. m. n. q. d. m. n.
 p. p. d. m. n. iudiciali p. p. d. m.
 d. m. n. & falsa u. d. m. n.

Lexa 3. lo. 2. v. 2. si d. hereditate
C. ordine iudiciorum ubi lo. prius
d. iurisdictione, q. quae principaliter
cognoscatur si tamq. sup. illa, p. nun-
ciatur, sup. p. aliis hys d. obstanti-
bus d. iudiciali prius cognoscitur, et
sup. illa p. nunciatur. n. q. d. tant
ora p. posita, quorum 2 x lo. 1. C.
Ordine iudiciorum refert ibi n. p.
iuris, iudicis d. caa data cōmēsa
q. p. hibitus, q. p. Carminum, et
dictis d. causa data pupilli, ma-
pauertate, agere, d. bonorum, p. om-
nibus illi dandis, et causa data
in tempore, valentibus differenda,
ut in lo. 1. ff. d. curatō. die
to, nec sicut ut capus arguit, ex
lo. 1. C. d. ordine iudiciorum q.
ibi n. fuit naria p. nunciatur
sup. iurisdictione, et ut hys d. illa
ueris manere, q. d. dominus heres
instituit, et si iurisdictione ex p. in
testam. n. relinquitur ei ut in p.rio
institutorum d. hereditibus sciendū
et lo. quadam, et ibi optima glo-
sa verbo in iudice. C. d. naly sen-
tū hereditibus in p. hueris, 3. illa
et d. C. d. fidei, d. m. s. aris, iur-
tati bus.

Videamus utrum sup. emergentibus
bus et q. n. i. d. lo. conueniunt p.
nunciatur, et d. d. m. ut nana
capia p. nunciatur, an si sufficiat
facta, transcundo scilicet, ad ulte-
riora, et p. q. d. lo. in causa p. m.
li. C. d. iudicis p. nunciatur sup.
cere docet Paulus in lo. 1. C.
cedente, 4. n. 4. C. d. dilacioni-
bus, q. qua ra facit tū in op. ex
p. d. d. appellacionibus, ubi qua-
da exceptio emergente p. po-
sita, iudicis ad alteriora p. cedunt
quasi tacite p. nunciarent illa ex-
ceptione nullius, et momenti d.
qua facta sententia aduersus p. m.
appellatur, et d. respondetur
lo. 1. C. d. p. post interposita app-
latione actus fuit q. hys ad hoc
insistere, dicit Cardinalis ibi
q. et relinquitur in op. 11. n. 4. d.
11. et re iudicata, et memorandū
q. appellat Paulus in lo. 1. C. d.
d. d. iudicis d. actionibus in
lo. 1. C. d. in fine p. d. iudicis d. d.
hien 9 et tū ex d. iudicis in lo. 1. n.
24. ff. si quis in iud. vocatus nent
Thec
doctrina obicit q. d. illa d. p. q.

in emergentibus, et incidentibus
 except. siquid sup incidentibus,
 etiam sufficit tacita
 pronuntiatio, que insuper et
 sa definitiva sup praliter
 actio, lata huic tam obice
 respondet sup incidentibus
 sufficere, tacita pronuntiatio
 cum indefinita, et melius in
 emergentibus, ubi etiam variis
 partem definitur, et statim
 tacita pronuntiatio, prout
 omittit ex eo quod iudex ad ulte
 riora procedat, ut advertit in
 m. d. h. n. 5. Felinus d. n. 4
 in fin. et. Laoninus ubi su
 pra. Ultra quos addit, quod diffi
 hex clarus et phendit ex eo quod
 potest per in iure, ut sup emer
 gentibus pronuntiet et iudex
 magna causa non potest illas in
 illud tempus discutenda
 cernere, arguto. ex huius
 10. d. iudice ex. ad dissolvenda
 13. d. deponat. prout ita
 Felinus in ep. in d. except. n.
 13. arguendo, si iudex ad ul
 teriora procedit, videtur tacite
 per emergentibus, statim pronun

ciaret, et eximia, si altera
 pars grauet, erit appellatio
 in locum, absque quod illa re
 dat causa ad appellandum
 statim in d. ex. ex parte. b. d.
 appellatio inibus sup inciden
 tibus, etiam de iure, et per bar
 onem interpretari iudex utrum
 ius pronuntiet, nec pars gra
 uat, et non pronuntiet, ideo re
 locum appellatio. et talis ex
 ceptio respicit merita causae;
 sup q. e. ferenda definitiva
 ea uir qualit. Ipse hunc
 ipsas incidentes ex cap. ex
 toto textu, et d. l. i. cod. de or
 dine iudiciorum, et dicit. l. ii.
 fit. 3. part. 3.

¶ tam aduertitur
 d. i. quod ad hoc, ut in emer
 gentibus tacita pronuntiatio non re
 dat processum nullum requirit,
 quod sup ius causae cognitio adhi
 at, ut docet Bart. in d. l. a
 precedente Abb. hic n. ii. uni
 munecludat Paulus in d. l. i.
 et ordine iudiciorum n. 9. l. i. sal
 ti, quod adeo opposita exceptio
 negat ad id, in qua iudex ad

ulteriora procedit, tantum tempus
intercedat, quantum necesse similit
varius videatur, ad hoc ut iudex
potuerit intrare ut docet Felinus
ind. q. 11. de re iudicata. n. 5
d. q. 67. de appellationibus. q. 5.
de integritate restitut. summi
iur. quod rescribit Felinus in ep.
Ecclesia 10. de iur. iud. n. 19
Dei n. 23, ex quorum mente iusta
fiat iud. Ad ultimum procedente re
soluta fuerit emergens exceptio
procedens nullus. Et ad ultimum
de q. sup. emergenti. Et ut iusta
bona, quae iudicij p. rone respicit
quod fuit declinatoria p. rone ap
pellationis sufficit facere pronun
tiationem, procedendo sicut ad ultimum
et variis et ad hoc et p. rone
firmetur. et si necesse sit iudicij. dicit
p. rone petentia ex p. rone iudicij p. rone
est alia q. d. rone iudicij. rone
et iudicij arguitur h. i. q. quod
et rone d. rone q. p. rone rone
iudicij et d. rone. iudicij. q. rone
rone. et q. d. rone iudicij, et rone
monitionibus dicit Felinus ind.
10. 1. de iur. iudicij n. 9. et h. rone
Lopez ind. 10. n. 11. p. rone. 3. glori.
2.

Procedit ita iudicij glori. d. rone
et iudicij incidentes et emergentes
exceptio retenta ad argumen
tum rone iudicij et d. rone iudicij
dicit h. i. arguitur p. rone rone
propositum ex d. rone. et quod rone
iudicij, cui rone glori. h. i. q.
ille h. i. d. rone intelligi, ut iudex
possit copiam iudicare et quare p. rone
liber tantum cognovit n. u. iudicij
et, h. i. tantum interpretatio rone re
iudicij, siquidem sup. iudicij rone
et p. rone iudicij, q. p. rone causa
p. rone iudicij rone iudicij, in illa
iudicij rone iudicij rone iudicij
h. i. p. rone rone rone ut
sup. d. rone iudicij, quare rone
d. rone iudicij, iudicij et quare rone
iudicij, rone p. rone iudicij rone
iudicij et, iudicij rone rone
rone iudicij facit. Ex p. rone
hactenus d. rone, q. sup. p. rone et
p. rone rone rone rone, sup.
rone rone autem facit rone
procedendo sicut ad ultimum d. rone
tantum iudicij iudex ante quod
p. rone rone rone, sup. iudicij
iudicij et sufficit facit p. rone
iudicij, quod iudicij ex iudicij

sup. prale. lata ut totum hoc
colligitur ex doctra Immo. hic
n. 6. Anuarani n. 7. Calderini
n. 15. Belamery n. 6.

Necobis
tant arguitur ex difficili. lo. in
tra utile. ff. de moribus, cum
gloss. l. in n. cp. 1. et in d. lo. 40
verbo intra utile respondet
peccata. et ut sup. etate, et sic
sup. incidenti, ubi p. nunciatur
q. speciali talis erat. n. apert
ut fateri. Salicet in d. lo. 16.
D. ordine iudiciorum n. 9. quare
gloss. in nro cp. 1. respondet l.
in d. lo. intra utile, sup. prali
Causa n. 3. sup. restitut. in inte
g. q. fuisse lata. ita q. minor
restitutio ~~restitutio~~ ^{restitutio} erat. moris
atatis, et sic in eoz. p. nunciatur
fuisse. sup. etate. Rane. p. nunci
atione approbat Calderini hic n.
16. Rubini n. 9. Prepuerat uer.
By illius hic ibi: d. p. etate. ita. ex
q. lata colligitur lata fuisse. ita
sup. etate tantum, et sic sup. excep
tione incidenti. n. 1. sup. restitui
tione quae erat causa prali, un
de melius intellexit gloss. finalis

In nro cp. 1. astra. sup. in n. 1.
ff. de nariis n. 1. p. nunciatur
n. 1. p. nunciatur Valere. ita
ita Bart. hic Cuiacius et
Abbas. Alibi tamen magis pla
cet expositio Cardinalis in nro
cp. 1. in fine astra. in lo.
D. intra utile, etatis allegatio
ne n. fuisse exceptione incidenti
te. p. p. allegatam a minore, na
ria ad fundandam suam iustitiam in
causa restitutionis a se petite.
L. si placet dicere exceptione
ibi n. fuisse incidentem. Emer
gentem, siquidem moris p. nunci
atione respiciebat, et exinde ora
rito sup. ea fuit p. nunciatum
ut p. nunciatur Valde. hic n. 1.

Et
n. obstat arguitur ex d. lo. 3. ff.
de p. nunciatoribus qui p. nunci
atur dicatur docet Vlpianus
in l. 1. ff. de p. nunciatoribus
et in lo. atelecta 6. fin. ff. de
his qui testantur infamia opti
oni, Quenuechius in p. nunci
tione ad dictionem. fit. et p. nunci
toribus nri. Cuiacius et gloss.
l. hic id speciale. et in d. lo.

3. *Alp. incidenti* ibi *pruincia*
h, hanc *glos.* sequitur *Johannes*
Andreas hic n° 9; hanc tamen
specialitatis ratio sicut in p
ante arguit in hoc etia in p
h. quare potius dicens dicit
h. except. et qua in d. l. 3 n^o
m^o q^o 13 fuerat absolutus
si dicitur incidenti, et emerge
it, siquidem opponitur p^ou
criminali, et in al^o m^oitacau
re p^ohnet, et ita sup^o ea recte
potuit p^onuiciari, ut dicit
Bart. in d. l. 3 n° 2. Valo. in n^o
co. l. n° 2. *Ancora*. n° 9. *Caro*.
ibid^o in fine, obijciat huc
huc solutioni q^o in d. l. 3. n° 1.
et exceptione p^ou replicatione
p^ouati cat. dicit fuit p^onuiciat^o
huc tam^o obijctioni facile rarij
facile si dixerit, replicatione et
ita tunc emergent^o reputat^o si
quod eundem nat^o et replicat^o
Cuius except. ut recte non m^oit
in fin. quare in d. l. 3. anteq^o
accusatio adducta, et admittere
h^o p^ouatiat^o dicitur narij
fuit, et sup^o ea p^onuiciari dicitur
dand^o iudicij p^oale, quare accu

intendebat.

Et ultra d^o q^ouoniam
dicitur d^o si placet exceptione et
qua in d. l. 3. q^o d^o s^ole p^ou fuerat
sup^o illo crimine iudicatus, et al^o du
bit^o si emergent^o et uere incidenti
bit^o et p^o p^ou et exceptio p^ou
iudicatus, n^o q^ouoniam eundem p^ou
foras, et ex p^ou legat^o, et q^ou in
Co. ex. l. d^o l^oij d^o testat^o in^o, q^ou
tunc narij si, ut si in^o p^ou a toria
causante l^oij d^o testat^o opponan
t^o p^ou et l^oij impediunt. et d^o
p^ou stat^o et illij uerent^o et er
sup^o illij p^onuiciand^o ante narij
iudicij p^ou negat^o, et in n^o p^ou ex
ceptione merito causae resp^ondit si
quid^o illa p^ouata tot^o p^ouale
negotij c^ouere n^oce p^ou, ut in
et. l. l. et p^ou reuocatur, unde
q^ou in d. l. 3. fuit in p^ou l^oij op^o
illa in^o p^ou d^o lator^o d^o exceptio
re iudicatus n^oce fuit p^ou
dilla c^ouere, et sup^o illa p^onu
ciand^o, et q^ou replicat^o fuit ex p^o
et accusat^o q^ou p^ou l. p^ouati
cat^o fuit absolutio n^oce
narij fuit et p^ouatiat^o p^ou
c^ouere, q^ou eundem gener^o

repleat, et exceptio, sup
qua repleat, ut n̄ pcedent
ad ueritatem, et sequenti sup p
uocatione fuit novus poun
ciare, poun quā 2. accusatio au
diret, et amitteret.

Nec magis in
get quartus argutus ex 10. 7. 8. fm.
ff. de liberali causa: n̄ oeo ex
ceptione d qua ibi se emergen
te, n̄ q merita causę respicit
q n̄ directe tendit d iuritate
et iuritate, d tantę respicit
causę inchoandę, quomodo uel
uigilanda sit, quare si sup hac
exceptio n̄ p nunciaret n̄ posset
iudex in causa p nunciata
docet glon. magna hic ab oibz
recta — nec deniq obstat 5. argu
tu ex d. cp. 10 d fide instrumen
torum, Cui glon. hic ret idē ibi p
nunciatus fuisse a p. sup inide
n̄ exceptio, tanq̄ in causa apel
lationis n̄ p nunciata directe, sup
p nunciata, d tantę sup sã quę uellit
iudex, a quo uerę scit, iura hie
ret, necesse tū etiā q illa exceptio
n̄ fuit opposita in l. in pstantia et
sū n̄ ip̄ tenebat sub definitiva,

sã in eadē l. in pstantia, et sic
n̄ ip̄ tenebat sub definitiva
lata, quare sup illa fuit neces
saria p nunciatio, hęc tamē solu
tio n̄ plene satisfait, q nulli
bi pbat. id ēe narię fuisse Fe
lino ibi n̄ 13.

Ligare dicendū ē
nec in l. nec in l. in pstantia narię
ēe p nuntiatione sup incidentę
sup excepti. d sufficere q sup
male p nunciatur ex n̄ tū
tamē Px in d. cp. 10. d fide in
strumentorum n̄ d necessitate, d
honestate, specialiter sup inide
ti p nunciatur, cum q illa opposi
ta fuit in causa appellatio n̄ tan
tu, cum etiā q p p nunciata retrac
tanda erat in p sã iudicij, a quo
et idē uoluit, dictę iudicij
non fuisse, quā quō n̄ fuit op
posita illa exceptio, ita docent
Immolan. hic n̄ 14. Abb. n̄ 15. p
quędam dicit facit, qd loim
p lator sã n̄ teneat iudex ex
primere causę p p nunciata
p nunciatur ex cp. sicut 16. d. 1. cū
autē d sã, et rejudicio, in causa
tamē d. cp. 11. d fide instrumen

foris, et similibus exprimi possunt
ut honor iudicij, a quo sciretur ut
ad iustitiam optima qd. ind. ep. 16.
V. cu. aut. verbo exprimeretur
re iudicata, et pbat, ex u. d. 14
p. priuilegiis et ita solet frequen-
ter in tribunalibus, ut in sa-
qua reuocatur sa. in l. instantia
Sax. monach. a. sento. S. leg. adu. f.
p. r. h. d. q. d. sa. iudicij. ex no-
ua causa reuocatur; qd. finit. non
p. ad laud. omni. potent. Dei
Necnon, et eius Genitricis semp.
Virginis Mariæ, quæ nū-
quam originale pec-
catum dimisit.

ADTEXTU.

In cap. cu. dilectus 2.
Hoc nōo tit. L. ordine
Cognitionis.
Ex actus Inuentarius.

Con. tinct. in vno ep. 2. qd.
Innocentius 3. rescriptis missis ad
Episcopum Narmanensem, cui qua-
dam causa, inter Abb. d. Ferentino, et
Nobiles Dominos d. Antonem, cum
suis sic se. hēt. Abb. d. fere

fino questionis p. posuit cor. Inno-
centio 3. d. h. d. Dominos d. Anto-
nem, petens, ut suo monasterio reser-
uanti damna, quæ Dominus d. d.
Antone cu. exar. l. et manuar.
mata intulerunt eidem; nobiles
contra exceptionis exceptionis p.
v. opponuerunt, asserentes, qd. p.
celi ditate, et u. l. l. i. p. i. Abb. d.
castri S. rati amiserant, qd. h. p.
si, quæ ipsorum p. genitorum in que-
re. p. siderant; S. Abb. replicauit
à se si e. l. restitutionis petenda cu.
ip. n. fuerit spoliat: p. cent. l. u.
ipsius castri p. prietas ad ius Mo-
nasterij p. tineret, et quasi uero
Domino crecentioris bene p. ius ip-
si Monasterio p. petere; huius uo-
uerit Innocentius 3. cu. d. i. ti-
net. r. d. d. i. c. qd. si Nobiles p.
m. actionis spolij p. posuerunt
d. beant simul cu. Abb. audiri, et
u. r. q. p. t. h. o. l. z. Abb. quæ nobis
v. i. d. bea. una, ead. q. sa. h. a. n. i.
qd. in m. exceptionis spolij fuit
obici. n. uocant Nobiles d. Abb.
respondere. donec restituant; In
p. hoc stat. occidendi sint; eomō,
quod p. h. i. cu. p. i. u. z. exceptionis.

obicitur fuit crima n̄ punita po-
na ordinaria, et similiter crima
p̄bet. et eius testis monio n̄ creditur
neque hoc, qd ei crima p̄betur in
fama fit, quasi falsus testis
modum dicit. huc usq. R. S. n̄ 3.
ut n̄t in explatibz emanat p̄
p̄p̄ n̄rū tū exponamus.

Ad Litem nri tū usq. ad v. et ultra Litis d̄tatione.

In omni huius p̄rio exprimitur libel-
lus ab Abb. d̄ Ferentino d̄ No-
bilibz Dominos d̄ Antore corā
Innocentio 3. obicitur, d̄ huius libel-
lus ex sequenti bz rationibz n̄
debet a Pont. admitti. L. qd Nobi-
ly istis corā suo iudice. L. iū
duendi erant. ex ep. 5. ep. ex
it 8. d̄ foro d̄ petenti. ep. expe-
rientibz. ep. si quis quā 11. q. 2. ep.
neminē 3. q. 6. l. 2. C. d̄ iurisdic-
tione. 2. q. in libello debet eius p̄-
sona d̄ signari, et nominatibz expri-
mi. d̄ quibz p̄ponit. l. p̄tor. ff. d̄ iniuriis. l. 2. d̄ verba dolo 16.
et finali ff. d̄ dolo. l. 40. tit. 2.

part. 3. d̄ in hoc libello ge-
neraliter, et appellativo nomi-
ne fuerunt d̄ p̄ d̄ nri, illi d̄
que fuit d̄ libello p̄ponit
qd n̄ debuit admitti.

In libello
debet d̄ signari respectu l. in
v. 6. ff. d̄ iurisdic. l. 1.
si quis argenti ff. d̄ p̄tor. l. 17
ff. d̄ dolo. l. 2. si quis uxor. 33. q. 1.
nra ff. d̄ furtis. q. 2. d̄ libelli obla-
t. l. 2. q. 40. tit. 2. part. 3. d̄ in hoc libel-
lo n̄ exprimit Abb. qd p̄ueret d̄ tantum
bi iurisdic. fieri, qd libellus Abb. d̄
admittendus n̄ erit. 4. d̄ nri in libel-
lo debet exprimi actio ex qua aliquid pe-
titur ep. dilecti 3. d̄ libelli oblat. l. 2.
l. ff. d̄ edendo. l. 2. d̄ d̄ 3. C. d̄
d̄ 2. q. 40. tit. 2. part. 3. d̄ in hoc li-
bello n̄ fuit d̄ signata actio, p̄ quā Ab-
bas petebat, qd huius Abb. libellus n̄
admittendus, imo p̄teritus reuocari
debet.

Sup̄ d̄ arguitur oppositio. Peta-
mona huius l. Felinus n̄ 47 do-
cuerunt, libellus Abb. d̄ Feren-
tino totaliter huius fuisse reuocari qd
Nobilibz istis exceptis p̄p̄is p̄po-
nita dicebant se n̄ teneri reuocari.

705.

~~Quod~~. Quod hinc inde
huiusmodi Joannes Andreæ et Cardi-
nalis opposuit. Asserunt, Innocen-
tium 3. intellectivum, hoc Nobilissimum
D. Abb. D. Ferentino, non ut persona
sed, ut corpus, et alitatem suam
inventis, quorum nomina non erat eo-
rum propria nomina in libello
expressim: arguto tunc in cap. Dudy
31 de Decimis. cap. de causis quod
de probationibus, si placet de li-
bellis respectu Nobilium satis con-
fiteri, quod isti Domini dantes
non advenit illis. Hinc ostendunt,
ut et si eorum nomina non expresse-
rent, et tantum appellativa suffi-
cienter expressio resultaret.
Arguto tunc in leg. si in 36. ff. de
rei vindicta. ubi Dominum nomen
ignorat R. l. quoniam. Et si
quis nomen. ff. de heredit. uisus
R. heredit. l. 2. ff. de liberis, et pro-
prietatibus, advenit Cardinalibus
sup. Paddy huiusmodi. Alamanus
Libelli oblati, cap. 2. n. 15. q. 1.
2. objectioni satisfactum est. Ad
hoc autem quod in l. objectione. Si
dicitur quod si nobiles obediunt
eorum. Quia dicitur si nobiles, quod

ibi opus. q. 10. ubi. de. utr
magis. ob. d. q. arguit. ex d. ep. impe
ratoris. cui. et. Abb. hic. n. 3. optinere
in d. l. c. o. m. i. o. n. i. s. q. s. u. l. t. p. l. a. t. y. o. m. i.
t. i. s. u. t. d. i. n. i. t. a. l. i. q. E. c. c. l. e. s. i. a. a. c. q. u. i. r. e.
t. u. n. e. E. c. c. l. e. s. i. a. p. r. i. u. d. i. c. i. u. s. f. i. t. n. o. n. u.
i. n. d. i. c. t. u. s. d. e. l. i. c. i. t. u. s. s. i. m. i. l. i. t. u. r. q. u. i. d.
p. l. a. t. y. a. l. i. q. d. e. l. i. c. i. t. u. s. d. i. m. i. t. t. i. t. t. u. n. e. q.
o. u. l. l. u. s. e. x. e. o. i. m. p. e. r. i. d. e. b. e. t. E. c. c. l. e. s. i. a. n. o.
e. m. i. t. t. e. r. e. S. u. p. t. i. l. i. u. s. t. a. m. e. q. u. i. t. r. e. i.
q. u. i. e. s. i. n. d. e. p. i. m. p. e. r. a. t. o. r. u. s. S. y. p. e. r.
d. e. c. e. t. A. u. g. d. d. u. b. i. u. s. e. i. u. n. t. u. r. d. e. p.
d. u. e. t. S. i. f. f. i. t. p. r. i. u. d. i. c. i. u. s. n. o. r. e. q. u. i. t. A. b.
b. a. t. u. s. e. t. A. t. t. o. n. a. c. h. o. s. a. l. l. i. e. n. a. r. e. t. o.
n. a. E. c. c. l. e. s. i. a. e. x. d. e. l. i. c. i. t. u. s. r. e. c. u. s. a. t. i. o. n. i. s.
i. u. r. a. m. e. n. t. u. s. s. i. q. u. i. d. e. p. r. o. c. u. r. u. n. t. r. e. i. e.
I. u. s. t. i. c. i. a. e. a. u. t. a. l. i. u. s. i. n. t. e. n. e. a. t. u. r.
C. r. e. d. i. t. u. r. i. n. t. e. E. c. c. l. e. s. i. a. i. n. t. e. n. e. a. t. u. r.
e. o. c. c. l. e. s. i. a. f. a. c. i. a. t. u. r. i. n. p. o. t. e. s. t. S. i. q. u. i. d. e.
d. i. s. t. i. n. c. t. u. s. E. c. c. l. e. s. i. a. f. u. i. s. s. e. l. e. g. a. d. a.
t. u. r. e. i. n. i. n. t. e. g. r. u. m. r. e. s. t. i. t. u. t. i. o. e. x. e. c.
a. u. d. i. t. u. r. 3. d. i. n. i. n. t. e. g. r. u. m. r. e. s. t. i. t. u. t. i. o. e. t.
i. b. i. o. l. o. s. u. e. r. b. o. r. e. s. t. i. t. u. i. m. u. s.

Nec deniq
obicit 34. ex d. Re. 10. C. d. sacro
sancti ecclesie: cui dupliciter ret
Abb. in d. ep. 1. d. iura m. caly
n. 14. d. alibi ret Ripa in ep.

sepe 18. d. restituitur spoliatorum
n. 95. Nota de p. tamz die in d.
1. 10. n. p. poni d. l. c. t. y. p. l. a. t. i. n. e.
n. a. u. t. E. c. c. l. e. s. i. a. p. r. i. u. d. i. c. i. u. s. a. p. p. l. i. c. a. t. u. s.
e. e. s. i. t. e. a. q. u. i. E. c. c. l. e. s. i. a. p. r. i. u. d. i. c. i. u. s.
q. u. i. d. e. e. x. e. u. a. l. i. t. q. u. a. s. i. E. c. c. l. e. s. i. a.
u. r. i. b. u. s. i. n. s. e. r. u. i. r. e. t. i. n. p. l. a. t. i. t. u. r.
m. e. q. u. i. n. n. o. e. p. 1. E. c. c. l. e. s. i. a. e. x.
d. e. l. i. c. i. t. u. s. p. l. a. t. i. p. u. n. i. t. i. n. i. l. l. a. d. i. l. a.
p. r. o. m. i. s. s. i. t. t. e. m. p. o. r. i. i. n. t. r. a. q. u. i. n.
f. u. i. t. a. u. d. i. t. u. s. s. u. p. d. a. n. t. i. s. d. e. r. e. t.
e. x. i. q. u. i. d. e. h. o. c. e. e. p. r. i. u. d. i. c. i. u. s. e. t. d. i. p.
s. u. p. p. r. o. l. a. t. u. s. u. e. r. t. i. s. i. q. u. i. d. e. i. l. l. o. m. e.
d. i. c. t. e. t. e. m. p. o. r. e. c. a. u. s. u. t. r. e. s. t. i. t. u. t. i. o. n. e. d. a.
n. o. n. u. s. e. t. i. p. s. i. u. s. e. m. o. l. u. m. e. n. t. u. s.

Instabiz
huc iuxta hanc t. impunitu
remanere. Abb. d. l. c. t. y. i. n. s. p. o.
l. i. o. d. i. m. i. s. s. u. s. i. n. q. u. i. d. e. n. e. c. e. s. t. E. c. c. l. e. s. i. a.
n. e. c. d. A. b. b. s. u. m. i. t. u. r. e. i. u. s. d. e. l. i. c. i. t. u. s.
u. i. n. d. i. c. t. a. d. i. c. t. u. s. i. n. e. p. u. t. f. a. m. i. l. i. a.
35. d. s. a. e. x. c. o. m. u. n. i. c. a. t. i. o. n. e. s. i. t.
r. e. o. p. l. a. t. u. s. d. e. l. i. n. q. u. e. n. t. u. s. h. o. c. e. a.
s. a. d. u. i. t. a. p. r. i. u. d. i. c. i. u. s. f. r. u. c. t. u. s. u. s.
d. e. m. o. l. u. m. e. n. t. u. s. r. e. t. u. s. q. u. a. s. a. b. l. e.
e. l. e. s. i. a. h. e. t. a. b. s. q. p. i. u. d. i. c. i. o. i. p. s. i. u. s.
E. c. c. l. e. s. i. a. i. u. s. t. a. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. s. p. a.
s. i. o. r. m. i. n. d. e. p. 1. d. i. u. r. a. m. e. n. t. u. s. c. a. l. y.
n. i. s. n. 18. r. e. c. e. p. t. u. s. e. x. f. e. c. i. u. s. i. n.

[Faint, mostly illegible handwritten text in a Gothic script, likely a continuation from the previous page.]

[Faint, mostly illegible handwritten text in a Gothic script, likely a continuation from the previous page.]

ADNRYTum
In v^o uerum ex parte
usq^{ue} ad v^o uerum.
nos autem.

[Faint handwritten text, possibly a list or notes, following the main heading.]

The following is a list of the
 names of the persons who
 were present at the meeting
 of the Board of Directors
 of the American Bible Society
 held at New York, on the
 1st of January, 1854.
 The names are given in
 alphabetical order, and
 are taken from the
 minutes of the meeting.
 The names are given in
 full, and are not
 abbreviated.

40

The first thing I noticed
 when I stepped out of the car
 was the smell of fresh air.
 It was a relief, a breath of
 life. I had been stuck in the
 city for so long, surrounded by
 noise and pollution. Now, I was
 in the country, where the air was
 clean and the trees were green.
 I took a deep breath and
 smiled. This was exactly what I
 needed. I was going to enjoy
 this trip. I was going to have
 fun. I was going to make
 memories. I was going to live.
 I was going to be happy.

[illegible]

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side.]

45.

Figure 1

In omni actione
 In omni actione

[illegible]

ad hunc in eleganter
 et apertis perit et alij aut
 omni, et tunc in rebus, de
 re. Adhuc est in rebus
 re, et ex re perit et tota
 perit perit, et perit
 coactio perit perit et

51.

[The text in this block is extremely faded and illegible.]

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[illegible]

Non enim
obstat in argumentis ex. 1. 2. 3. 4.
ex causa. ff. de iuribus. q. 1. in
q. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 8

[illegible]

N° 55.

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

n° 56.

*Ad extendere hunc
Exemplum ruderem hunc*

uent, et se duent, & simultaneę
ferre, si bonę una, & fuerit alia
omissa, ualebit in flatu, ut inu
et Glos. huius uerbo eadē in ibi l.
sūt appellanda. & et ybare tot
& ultimo ibi, & magis, et appe
latio in personā. ff. quę & ap
pelatōe accindunt, et ibidē notat de
ra. docet Bartolus in autentica
et Consequente. C. si, et in
locutionibus n. 4. et c. ex abb.
huius n. 4. Iate felinus incip. l. d
mutuę & ceteris n. 2. et ibidē
Bartol. n. 3. l.

Hanc tamq[ue] doct[ri]na[m]
 lat[us] p[ro]p[ri]os. argum[en]ta. 3. q[uod] si
 b[e]n[e]dict[us] in fine; cui op[er]a lat[us]
 testif[ic]at[ur], quonq[ue] in id[em] iud[ic]i
 cia de, ubi videt[ur] p[ro]p[ri]i iud[ic]i
 p[ro]p[ri]a secundu[m] q[uod] iudicare debet
 b[e]n[e]dict[us] d[icitu]r q[uod] n[on] p[ro]p[ri]a. P[er]
 q[uod] a b[e]n[e]dict[us] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, secundu[m]
 in iudicando. verbu[m] n[on] p[ro]p[ri]a.
 iudex a b[e]n[e]dict[us] iudicare, aliq[ui]d
 nulla ex[ist]it. et a lo. p[ro]p[ri]a. Et
 h[ic] et i[n] locutio n[on] p[ro]p[ri]a, nulla
 ex[ist]it h[ic] n[on] una causa lata, et u
 p[er] alia causa p[ro]p[ri]a m[un]da.
 Hanc tamq[ue]

n° 2.

Thracia, et Hæc. Cum cor n° 28, et
 probat argutus hujus in ep. a. si Peri
 a 4 a. P. aut. c. i. n. a. l. e. u. e. n. t. i. s. i. s.
 p. e. e. e. g. e. n. e. r. a. l. i. a. s. i. n. t. , a. t. t. a. r. q. u. e.
 C. u. n. d. o. r. i. u. m. r. e. g. u. l. a. r. i. u. m. i. n. t. e. n. u. i. g. e. n.
 a. r. g. u. t. u. s. h. u. j. i. n. l. o. u. t. g. r. a. d. a. t. i. s. t. i. l.
 a. p. e. t. s. i. l. o. f. o. r. m. e. n. t. i. b. u. s. , a. t. t. e. n. o.
 a. i. u. s. i. t. u. r. e. t. l. o. n. t. a. n. t. u. m. u. t. q. u. o. d.
 i. n. t. i. o. n. i. b. u. s.

[illegible]

Ad T. um. in

285

Ad T. um. in

W. T. A.

et si q^{ue} tie potu't son troyer
Dea et nra Cy causa cognoscere,
et a uolitate m^{ult} m^{ult} m^{ult}
P^{ro}ut.

[illegible]

tionem prout libertas ad inveni-
entem proferre, ut patet
primam intra quinque. Et po-
terit, quod dicitur, et ibi bene
dicitur, et bene, et autem dicitur.
Sed et dicitur, et ibi dicitur
per se causam, et tunc, immo dicitur
ad se affertur ante quinquem
per se libertas, et ibi dicitur, aut po-
terit, ad inveniendum per se dicitur.
Et ibi dicitur, et ibi dicitur, et ibi dicitur.
Tunc dicitur, et ibi dicitur, et ibi dicitur.
Tunc dicitur, et ibi dicitur, et ibi dicitur.
Tunc dicitur, et ibi dicitur, et ibi dicitur.

n° 15.

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Qualiter nunciat = hanc Rem
 Interrogatione efficit Bonellus
 lib. 17. Inventa uox, gā nō vō
 vō nō d. leg. l. c. Ad ordinem ubi
 in remigens ē d. pēdis, pōn
 ut iudex a pēdis, dōto: necesse
 pōnere pēdis nōm benedictione
 in Causis statim; d. d. nō nō
 nec, ut pōnere hanc uox dē
 fionē in causa statim, pōnēden
 tia tamen d. illa pōnere cognoscere
 16

autem sup dictis exportationes ad d.
leg 1. de ordine iudiciorum dicitur
Paulus huius 13. qui cum Julio
Cesaris sententia 3. inter omnes in q
7. dicit, d. locum 1. intelligitur in
et p. de, ipse q. hanc iurisdictionem
in causis statim, ideo ibi denegari
p. de d. iurisdictionem, q. vltima
hereditaria, sup q. de ablat, et
inter q. iurisdia, et sic d. heredita
te, p. de et p. de l. cognere, lo.
unica C. ubi d. hereditate agitur
lo. fin. C. ubi in re actio, istam
cui p. exceptionem causam agitur, mou
batur, n. l. de illis iurisdia, et
ideo p. de l. et ipse statu n. p. de
act cognere, in lo. fin. p. de iurisdia.

arguto tunc in lo. 3. C. nec statu
n. p. m. t. u. p. m. d. e. n. t. i. z. d. e. o. q.
n. i. t. u. a. l. o. q. u. o. r. i. z. 3. u. z. i. m. i. t. i.
u. C. i. u. d. i. c. i. a. l. i. s.

Hez tamz doctra
(qd scit iudex in cuius territorio
n. res sup. qd. lib. q. h. e. a. t. d. i. l. l. y
cogn. p. m. i. n. s. u. a. r. i. t. n. l. a. m. z
a. c. m. o. d. a. t. e. f. e. a. t. u. i. n. d. l. o. r. t. n.
t. e. r. r. i. t. o. r. i. u. m. q. u. i. d. l. a. m. z. q. u. i.
b. o. n. a. h. e. r. e. d. i. t. a. r. i. a. i. n. t. e. r. r. i. t. o. r. i. o. p.
c. i. t. i. z. e. s. t. e. r. t. p. u. p. i. l. l. y. a. u. t. e. i. n. a. l. i. o.
e. s. t. e. r. t. t. e. r. r. i. t. o. r. i. o. e. t. i. d. e. o. p. r. a. l. i. t. e. r.
d. e. b. o. n. i. f. a. n. t. i. z. p. o. n. e. t. p. r. o. c. o. g. n.
r. e. r. e. n. i. d. e. t. a. u. t. a. u. t. a. u. t. p. u. p. i. l. l. i.
a. l. t. a. m. z. i. n. d. p. e. t. e. n. t. i. a. p. r. o. c. o. g. n. a. t. i. o. n. i. z.
i. b. e. a. r. i. s. c. o. g. n. i. t. i. o. n. i. z. e. r. a. t. d. c. a. u. s. a.
s. t. a. t. u. s. i. p. s. u. s. p. u. p. i. l. l. i. a. u. t. i. n. c. i. u. s.
t. e. r. r. i. t. o. r. i. o. q. u. i. d. e. x. d. l. o. 3. C. i. u. d.
i. c. i. a. l. i. s. i. n. p. u. p. i. l. l. y. i. n. e. i. u. g. i. s. e. t.
i. e. r. r. i. t. o. r. i. o. n. i. s. o. l. u. d. c. a. u. s. a. s. t. a. t. u. s. i. z.
c. o. g. n. e. r. i. t. i. s. e. t. i. a. s. u. p. i. l. l. a. u. t. p. o. r. e.
p. i. u. d. i. c. i. a. l. i. s. p. r. o. n. u. n. c. i. a. t. i. s. i. p. e. a. c. c. e. p.
t. i. o. n. e. s. p. p. o. n. i. t. a. u. n. t. (q. s. u. p. p. i. u. d. i.
c. i. a. l. i. b. u. s. p. r. o. n. u. n. t. i. a. t. i. o. n. e. a. n. t. e. q. u. a. c. a. u.
s. a. p. r. a. l. i. z. h. e. t. i. z. u. t. a. d. u. e. r. t. i. m. u. s. s. u. p. r. a.
i. n. e. p. l. h. o. c. l. i. t. a. n. o. 49) e. t. t. a. m. z.
i. m. p. e. r. a. t. o. r. i. z. d. e. c. r. u. n. t. p. o. r. e. p. r. o. c. i. d. e. m.
C. a. u. s. a. s. t. a. t. u. s. p. r. o. c. o. g. n. i. t. i. o. n. i. z.

care, q. n. de ea p. n. u. n. c. i. a. t. i. o. n. e. x.
a. l. i. o. e. p. e. t. n. e. a. i. n. d. p. e. t. e. n. t. i. a. p. e. r.
d. e. t. q. d. i. n. d. l. o. n. p. o. s. i. t. p. r. o. c. o. g. n. i. t. i. o. n. e.
f. e. r. e. t. c. a. u. s. a. s. t. a. t. u. s. p. u. p. i. l. l. i. c. o. g. n. e. r. e.

Supra
d. i. t. a. z. e. x. p. o. s. i. t. i. o. n. i. b. u. s. o. m. n. i. b. u. s. d. e. c. r. u. n. t. z.
a. a. b. i. t. o. r. i. z. C. d. l. o. i. n. d. l. o. 1. u. e. r. b. o. n.
p. o. s. i. t. q. d. i. d. e. o. i. m. p. e. r. a. t. o. r. i. z. i. b. i. p. r. o. c. i. d. e. t.
n. e. p. o. r. u. n. t. p. r. a. l. i. t. e. r. c. o. g. n. e. r. i. t. i. o. n. e. p. r. o. c. o. g. n. i. t. i. o. n. e.
s. u. p. c. a. u. s. a. s. t. a. t. u. s. i. z. q. d. i. m. p. u. b. e. r. i. b. o. n. o. r. u. m.
p. u. t. i. z. p. o. n. e. n. t. i. o. n. e. p. e. t. e. n. t. i. o. n. e. d. e.
i. i. c. i. t. i. z. q. d. s. t. a. t. u. s. q. d. s. u. l. t. n. i. t. i. z. f. i. l. i. z.
d. e. f. i. n. e. t. i. z. l. o. q. d. n. i. t. s. e. r. v. u. s. a. u. t. i. l. l. e. g. i.
t. e. r. r. i. t. o. r. i. u. m. d. e. p. r. o. c. i. d. e. t. e. i. b. o. n. o. r. u. m. p. o.
s. e. r. v. i. o. d. a. t. a. a. c. i. n. u. l. l. y. d. i. h. o. u. e. n. t. i. a. p. a.
t. e. r. e. t. i. z. e. t. q. d. s. t. a. t. u. s. i. n. t. e. m. p. o. r. e. p. u. b. e. r.
t. a. t. i. z. d. i. f. f. e. r. e. n. t. i. z. p. r. a. l. i. t. e. r. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e.
u. t. c. o. l. l. i. g. i. t. u. r. e. x. l. o. 1. e. t. h. o. t. o. r. i. z. q. d. i.
C. a. r. b. o. n. i. a. n. o. d. i. c. t. o. u. b. i. n. o. t. i. a. t. i. z. i. n. t. e.
s. e. m. b. e. g. g. i. u. s. e. t. t. u. n. c. a. n. t. e. p. o. n. e. n. t. i. o.
n. i. z. s. u. m. m. a. r. i. e. l. a. n. t. i. z. C. a. u. s. a. s. t. a. t. u. s. i. z.
n. i. t. i. z. u. t. d. p. r. o. c. i. d. e. t. e. x. d. l. o. 1. C. a. r.
b. o. n. i. a. n. o. d. i. c. t. o. i. b. i. C. a. u. s. a. s. t. a. t. u. s. i. z.

Et
q. d. l. o. a. p. p. a. r. e. t. i. n. t. e. i. n. t. i. p. l. a. t. i. o.
p. r. o. c. i. d. e. t. i. n. t. e. i. n. t. i. p. l. a. t. i. o.
e. t. e. x. a. c. t. u. s. u. e. b. i. h. u. e. s. e. n. s. u. s. i. d. e. n.
c. e. n. s. u. s. i. a. d. i. t. e. p. r. o. c. i. d. e. t. p. r. o. c. i. d. e. t.
e. t. i. n. t. e. i. n. t. i. p. l. a. t. i. o. t. e. s. t. a. m. e. n. t. i. z. l. o.

by

Unde deducitur iudicium
Quod ecclesie possunt cognoscere de cau-
sa mercedis temporalis inter Laicos si in
civitate coram illo agitur, ex d. c. 3.
et donationibus inter, et ut in com-
petentibus ad cognoscendum de causis mercedis
secularibus ubi potest ad distinctionem
indictionis et timentibus ex quo la-
ice, octava distinctionis ex bene quod

[illegible]

Huius tamq[ue] doctri[n]e for-
 m[am] obstat h[ic] in d. c. p. caus[am] 3. q[ue]
 2. qu[od] filij sint legitimi ibi:
nos aut[em] en d[icitur] q[uod] ad Regem
p[er]tinet, n[on] ad eccles[ia] & talib[us] po-
sessionib[us] iudicare. Vbi Alex-
 ander d. aperte docet, nullatenus
 eccles[ia] temporal[em] h[ab]ere iurisdic-
 tion[em], neq[ue] actual[em], neq[ue] habituale[m]
 siquid[em], nec p[er] incidentia p[ot]est. &
 causa seculari co[m]mune, & huic
 instant[em] respondet, caus[am] posse
 mori, & qua ibi, n[on] esse p[er]tinen-
 s[em] & causa illegitimitat[is], q[uod] & pos-
 set p[re]latus tractare, et rep[re]-
 h[en]sio n[on] erat facienda, & bonitas
 in hereditariis, sup[er] q[uod] litigab[ant]
 eam. & etia[m] & p[ro]p[ri]is illis, cui
 obiecta fuerat illegitimitat[is] ex-
 ceptio, q[uod] fuerat p[re]latis, ut po-
 ret in d. c. 3. ibi: possession[em] o[mn]i[u]m quo-
ru[m] possession[em] extitit, & au[tem] su[am]
et, et ita ait Rex q[uod] p[er]tinet ad
 secular[em] iudic[em], ideoq[ue] ea de[m]on-
 strare Regem remittit, ut p[ot]est cau-
 sa n[on] incidente, si q[uod] incidente esset
 ea n[on] remitteret. Et exet causa se-
 cularis ut in d. c. 3. & donatio n[on]
 tam cu[m] similib[us].

[illegible][illegible]

n° 28.

Acot. 14 p. 3. *Act. 14. in su*
ma. 2 p. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839.

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

et notandum super hoc. et notandum. n.
 17. de causis successione in
 rebus. et per hunc, et postea
 de Paxarcha a iudice Culecia. et
 gaudet. Reginaldus. et hinc notandum
 re, natus 1. in factum. et tan
 ta in pueris. autem. et hinc iudi
 cialibus, que maxime habenda. et
 in eorum. 25. et hinc notandum
 re. et iudicata. 207. et hinc notandum
 iudicis.

Alia per hunc auctoritatem apostolicam
 Honoris. et assignata, quod iudici
 causam successione, et illegitimam
 hinc simul hinc facient, sequuntur
 ad notandum. Diversis. et hinc in
 rebus. et hinc utendum. aut
 hoc, et notandum. et hinc in
 pueris, et hinc illegitimos. va
 rios. et hinc implicati. nimirum. fa
 ctos. et hinc obviare. intendit
 Innocentius. et hinc in ep. 1. et hinc
 hinc in 6. Paulus. 1. in ex hanc
 aganti ad Romanum. et nos quidem. et
 hinc in hoc. Bonifacius
 8. in premissis. lib. 5. et hinc
 Vlpianus. in la. et hinc 4. et hinc
 et hinc alienari. iudicis. et hinc
 facta, et hinc de hinc

actum immortale. et hinc
 de hinc ep. de pendia. et hinc
 rescriptis. in 6. et hinc 10. et
 hinc actionibus. et hinc pluri
 a me. et hinc in rub. et hinc
 a n. 1. Unde hinc maius. et
 expensis. et hinc
 hinc et hinc. et hinc
 testibus.

Unde hinc relationi. et hinc
 dictis. et hinc hinc. et hinc
 hinc in d. ep. causam. et hinc
 filij. et hinc hinc.

Handwritten text in the left column, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and blurring.

Handwritten text in the right column, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and blurring.

[Faint, illegible handwriting throughout the page]

